

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo mokymai

VIII Tomas

Pamokos 208–241

Knygų tarnyba Gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingas už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių kalbos leidimo vokišką leidimą, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nurodymus apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

„Tikrojo gyvenimo knyga“ pagal šią versiją, pasinaudojant „DeepL Translator“, verčiama į daugelį kitų kalbų.

Tai yra autentiški, originalūs raštai, išversti Gottholdo Göldenbotho ir išleisti „Reichl Verlag“ leidyklos, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Viešpaties žodžiai Anai Marijai Hosta:

2017 m. kovo 25 d.

Jėzus jai sako: „antspaudų epochos“ ...

... ir sako:

„Pasinaudok tuo. Šiandien aš tave išrinkau priimti mano mokymus ir perduoti juos žmonėms.“

Už šią iniciatyvą atsakinga Ana Marija Hosta, veikdama Viešpaties, Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, kuris yra šių raštų savininkas, pavedimu.
(El. paštas: hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsisiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiųsti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
O Pratarmė	6
Pamoka 208.....	8
Pamoka 209.....	17
Pamoka 210.....	25
Pamoka 211.....	32
Pamoka 212.....	42
Pamoka 213.....	51
Pamoka 214.....	59
Pamoka 215.....	67
Pamoka 216.....	76
Pamoka 217.....	83
Pamoka 218.....	90
Pamoka 219.....	98
Pamoka 220.....	106
Pamoka 221.....	115
Pamoka 222.....	123
Pamoka 223.....	131
Pamoka 224.....	138
Pamoka 225.....	147
Pamoka 226.....	154
Pamoka 227.....	161
Pamoka 228.....	170
Pamoka 229.....	179
Pamoka 230.....	187
Pamoka 231.....	195
Pamoka 232.....	202

Pamoka 233.....	210
Pamoka 234.....	217
Pamoka 235.....	225
Mokymas 236.....	234
Pamoka 237.....	242
Pamoka 238.....	250
Pamoka 239.....	261
Pamoka 240.....	272
Pamoka 241.....	280
Turinio nuorodos.....	289
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	300

O Pratarinė

Pirmuosiuose šio veikalo „*Tikrojo gyvenimo knyga*“ tomuose įžangoje pateikiama šiek tiek istorinės informacijos ir paaiškinimų, todėl čia atsisakoma papildomų paaiškinimų. Be to, šio tomo pabaigoje rasite dvi knygas, kurios supažindina su visu veikalų rinkiniu.

Toliau pateikiami ištraukos, kurios skaitytojui suteiks nedidelį įspūdį apie aiškią ir pakylėjančią dieviškojo žodžio prasmę:

Kai tik suprasite, kad atėjote į šį pasaulį, kad įgytumėte patirties ir įgyvendintumėte dieviškąjį meilės ir gailestingumo įstatymą savo artimiesiems, jūs įžengsite į šio gyvenimo harmoniją. Iš mano apreiškimų jūs jau žinote, kad tas, kuris nesilaiko mano įstatymo, turi grįžti į šį pasaulį, kol siela įvykdys jai patikėtą užduotį. (228, 54)

Jūsų viduje yra materialioji dalis, kilusi iš Žemės, ir dvasioji dalis, kilusi iš Dangaus. Būna laikas, kai žmogus jaučiasi esąs materija, ir laikas, kai jis jaučiasi esąs dvasinis. Kai paliksite šį žemiškąjį kūną ir pereisite į dvasinę būseną, suprasite tai, ko dabar nesupratote. Jūsų kūnas čia liks, nes jis priklauso Žemei. Tačiau jūsų siela pakils į aukštesias sferas, kur toliau gyvensite, kad tęstumėte savo dvasinį tobulėjimą. (228, 69)

Sielos yra skirtinguose laiptų pakopose, bet Aš jas visas myliu vienodai ir suteikiu joms priemones, kad pasiektų viršūnę. Lygiai taip pat turėtumėte mylėti savo artimus, neatsižvelgdami į jų dvasinio tobulėjimo lygį. (223, 72)

Visa sutverta garbina Mane – nuo atomo iki didžiausių matmenų žvaigždės, nuo atsilikusios žmogiškosios būtybės iki labiausiai išsivysčiusios sielos. Jūs, kurie esate susipažinę su viskuo, kas yra jūsų pasaulyje, matote, kaip kiekviena būtybė ir kiekvienas kūnas atlieka užduotį ir vykdo savo paskirtį. Šiuo vykdymu jie garbina Mane. Tai yra jų harmonijos su Visuma duoklė. Iš tiesų, sakau jums, visa, kas sukurta, džiaugiasi savimi, net ir uola, kuri jums dėl savo kietumo ir nejudrumo atrodo bejausmė ar negyva. Nes Dievo Dvasia, esanti visame Jo sukurtame pasaulyje, yra Gyvenimas. (229, 53)

Dvasios karalystė yra begalinė; tačiau norint pasiekti pakilimą, kuris leidžia jums ja džiaugtis ir joje gyventi, būtina žinoti kelią ir turėti šviesą, kad galėtumėte pakilti į ją. Tačiau nemanykite, kad Aš menkinu jūsų žemiškąjį gyvenimą: ne, mokiniai. Kodėl gi Aš turėčiau jį menkinti, juk Aš jį paruošiau jums! Supraskite, kad gyvenimas materialiajame pasaulyje taip pat yra dalis gyvenimo dvasinėje, begalinėje ir amžinoje karalystėje. (223, 26)

Jei galėtumėte šią žemę paversti iš ašarų slėnio į laimės pasaulį, kur mylėtumėte vieni kitus, kur stengtumėtės daryti gera ir gyventi pagal mano įstatymą – tikrai, sakau jums, šis gyvenimas mano akyse būtų netgi

vertingesnis ir kilnesnis už egzistenciją, kupiną kančių, nelaimių ir ašarų, kad ir kokią didelį pasiryžimą jas ištvirti jūs turėtumėte. Kada jūs būsite pasirengę suvienyti dvasinį gyvenimą su žmogiškuoju taip, kad tarp vieno ir kito nebematytumėte jokios ribos? Kada iš savo egzistencijos sukursite vieną gyvenimą, atmesdami mirties idėją, kad įžengtumėte į amžinybę? Ši pažinimo šviesa žmoguje užsidegs tik tada, kai pasaulyje suklestės dvasinimas. (219, 16)

Ateis laikas, kai meilė panaikins šio pasaulio ribas ir kai pasauliai dėl dvasinio tobulėjimo priartės vienas prie kito. (213, 61)

Pamoka 208

1. Mano žodžio aidas jus pažadino, ir jūs atvykote iš tolimų šalių, tautų ir kraštų, įveikę ilgą, įvykių kupiną kelią, trokšdami susitikti su Mokytoju. Ir jūs pasiekėte tai, dėl ko taip sunkiai dirbote ir aukojotės, nes atvykote pas Mane. Jūs žengėte pirmąjį žingsnį keliu, kuris jus nuves į kalno viršūnę, kur Aš jus pasitikti nuėjau pirmiau.

2. Jūs atvėrėte savo širdis kaip tuščią knygą, kad Aš į ją įrašyčiau šį mokymą. Kai kurie man atidavė savo protą, ir į jį Aš taip pat įrašiau savo Žodį, tikėdamasis, kad širdis taps imli. Nes ši šviesa prasiskverbs iki dvasinės sielos, kur ji suras prieglobstį, kurio niekada nepaliks.

3. Mano Žodis dar niekada nebuvo toks aiškus ir išsamus kaip šiame Trečiajame Amžiuje, kuriame Aš jį padariau žmonėms suprantamesnį. Mano Žodis leidžia jums suprasti tai, ką Aš jums daviau per praėjusius du amžius. Du įsakymai, kuriuos Aš jums palikau dar pačioje pradžioje, apima visą mano mokymą: „Mylėk Dievą visa širdimi ir visa siela, o savo artimą – kaip save patį.“ Vėliau Jėzus jums pasakė: „Mylėkite vieni kitus“, o dabar Aš tęsiu savo mokymus, kad užbaigčiau savo darbą tarp jūsų ir taip išpildyčiau savo pažadą sugrįžti.

4. Šiuo laikotarpiu Aš neatsiradau jokioje bažnyčioje, nes atėjau trokšdamas šventyklos, kuri yra jūsų širdyse. Liturgijų iškilmingumas ir religinių apeigų prabanga nepritraukia mano Dvasios, taip pat jos neatspindi mano Bažnyčios.

5. Antrajame laikmetyje religiniai vadovai ir kunigai tikėjosi, kad Mesijas gims bažnyčioje. Tačiau Aš neatsiradau tarp jų, nes Man Betliejaus tvartas buvo tyresnis, o pas piemenis šaltą žiemą radau daugiau meilės ir šilumos. Štai kodėl to meto teologai klydo, o valdovai persekiojo Mane nuo mano gimimo iki mirties.

6. Šiandien teologai vėl patiria sumaištį dėl mano sugrįžimo, nes pranašystės ir jų pranešimai nebuvo teisingai išaiškinti.

7. Nuo pat pradžių buvo abejonių dėl mano atėjimo, nors Aš jums daviau įrodymų, liudijančių apie mane. Taip Aš sustiprinau tikėjimą savo tautos širdyse.

8. Šiais laikais susiformavo didelės mokinių minios; tačiau, nepaisant jų gausos, jos nepasiekia to tikėjimo ir jėgos, kurią turėjo tie Dvylika, kurie sekė paskui Mane Antrajame Laike. Bet ką darysite po mano išvykimo? Jūs visi žinote, kad per paskutinius trejus mokymo metus, kuriuos gausite pasitelkdami žmogiškąjį protą, Aš ir toliau kalbėsiu jums. Jei tikrai mane suprastumėte, turėtumėte tikrumą, kad Aš amžinai esu su jumis, kad Aš amžinai jums kalbu. Tačiau kurie iš jūsų viduje ruošiasi pajusti mano dieviškąjį buvimą ir išgirsti mano balsą? Kas iki 1950 metų, nustatyto mano

išvykimo laiko, pasieks reikiamą dvasinį pakilimą, kad be tarpininkų galėtų susisiekti su Mokytoju?

9. Aš nesuprasyčiau, jei man nesiūlysite aukurų ar gėlių, arba jei man neuždegsite žibintų. Nes tai, ko visais laikais ieškojau žmogaus širdyje, yra dvasinis aukuras.

10. Gėlės yra sodų ir pievų auka, jų kvapas ir aromatas pasiekia Mane kaip meilės dovana. Todėl neapiplėškite pievų ir sodų jų meilės dovanų. Neuždekite jokių kitų žibintų, išskyrus tikėjimo į Mano dieviškumą žibintus. Nes aliejinių žibintų uždegimas jums nieko nepadės, jei jūsų širdys yra tamsios.

11. Jūs nesugebate suprasti tobulos doktrinos, kurią Aš jums apreiščiau, ir dar mažiau – ją įgyvendinti. Jos pavadinimas „Trinitarinė-Marijinė dvasinė doktrina“ pasako viską: dvasinis pakilimas, dieviškųjų apreiškimų Trejybės pripažinimas ir Marijos, dieviškojo švelnumo, garbinimas.

12. Prieš prasidedant 1948 metams Aš jums per daugybę balsų sakiau: „Pasiruoškite, nes Aš pertvarkysiu jūsų dvasinius kulto veiksmus.“ Nes Aš nenoriu, kad pasaulis jus vertintų kaip blogus mokinius, kurie privertė savo Mokytoją dalyvauti jų nereikalinguose papročiuose. Aš patikėjau jums savo tobulą darbą, kurio jūs savo elgesiu neturite paneigti melu. Kiekvienas, kuris nusprendžia eiti paskui Mane, turi nešti savo kryžių ir visą savo esybę skleisti tiesą, kiek jam įmanoma ir kiek leidžia jo sugebėjimai. Jūs ne visada esate pasirengę, tačiau turėtumėte būti pasirengę visada; nes tada, kai mažiausiai to tikėtės, gali ištikti išbandymas arba pasirodyti kenčiantis žmogus, ir tada turite iš karto būti vietoje.

13. Šeimų tėvams kryžiaus našta yra sunki. Mat, atvedę pasauliui naujas kartas, jie suprato, kad to nepakanka, kad galėtų laikyti savo užduotį baigta. Tėvo įstatymas pirmiesiems žmonėms skambėjo taip: „Dauginkitės ir plėskitės“. O šiais laikais, kai pastebiu didelę žmogaus sielos raidą, vėl sakau jums: „Dauginkitės ir plėskitės“, bet ne tik materialiai, bet ir dvasiškai, dorybėmis, meile. Tai yra įstatymas nuo pat pradžių iki pabaigos, kurį turite vykdyti, kad galėtumėte patenkinti ateiti į mano akivaizdą ir man pasakyti: „Viešpatie, štai mano dvasinis ir žmogiškasis išsipildymas, štai mano vaisius.“

14. Mylima tauta, laikai neleidžia jums stovėti vietoje. Gamtos jėgos, skausmas, karas, konfliktai ir chaosas nuolat jums sako: „Pabuskite ir dirbkite!“ Leiskite, kad jūsų širdis pripildytų šis vynas, kuris yra Mokytojo kraujas, kad jis kaip gyvenimas ir meilė liejosi ant jūsų artimųjų.

15. Turėkite omenyje, kad mano žodis ateina iš Tėvo, kuris jūsų ieško, kuris jus myli ir taiso, kuris pakelia jus, kai suklupate, ir gydo jus, kai sergate. Taip pat ir šiandien aš atėjau ne tam, kad duotų jums nurodymus,

bet tiesiog tam, kad jus paglostyčiau. Aš išaiškinsiu visus jūsų poelgius jūsų sąžinės šviesoje, tačiau nepaskelbsiu vieno prieš kitus, kad tyloje išgirstumėte vidinio Teisėjo balsą ir prisimintumėte, jog Jėzaus mokiniai savo darbais turi šlovinti savo Mokytojo vardą.

16. Aš dažnai kalbu apie savo išėjimą, kaip tai dariau su savo Antrojo laikotarpio apaštalais: Jėzų supo jo mokiniai. Beveik visi jie buvo vyresni už Mokytoją. Vieni buvo vidutinio amžiaus, kiti – jau garbaus amžiaus. Buvo tik vienas, kuris buvo jaunesnis už Jėzų, būtent Jonas.

Mokytojas vėl kalbėjo apie savo artėjantį išėjimą, ir išgirdę tą pranešimą, tie vyrai klausė savęs: „Kodėl Jis kalba apie savo artėjantį išėjimą, nors *mes esame arčiau pabaigos?*“ Priežastis buvo ta, kad mokiniai negalėjo suvokti, jog tas žmogus, kuris buvo pilnas gyvybės, meilės ir jėgos, žemiškai žiūrint, galėtų mirti. Jie negalėjo suvokti, kad Tas, kuris atėjo iš Tėvo, galėtų nustoti gyventi.

Tačiau Jėzus toliau kalbėjo apie savo išėjimą ir tęsė atsisveikinimą, kad jų širdys priprastų prie minties apie išsiskyrimą ir suprastų, jog turi išnaudoti laiką ir saugoti tą brangų sėklą savo širdyse. Tada vienas iš jų tarė savo Mokytojui: „Viešpatie, jei kas nors bandys Tave užpulti, mes tai užkirsime kelią.“ Tuomet Jėzus atsakė: „Kas parašyta, tas įvyks, ir Tėvo valia išsipildys. Nes greičiau praeis dangus ir žemė, negu jo žodis neišsipildys.“

17. Mokiniai klausėsi nusiminę ir liūdni, slapta klausdami savęs: ką gi jie galėtų padaryti, jei Jis nebebus tarp jų? Kaip jie vieni galėtų kovoti tarp žmonių? Kaip jie galėtų atnešti šviesą akliesiems, išvalyti raupsuotuosius, prikelti mirusiuosius ir atversti nusidėjėlius? Mokytojas perskaitė jų mintis ir, pasitaikius tinkamai progai, jiems tarė: „Jūs mano vietoje būsite kaip avys tarp vilkų. Bet jei tikėsite manimi ir liksite kelyje, jūs nepažūsime.“

18. Mano kančia įvyko, mano Žodis išsipildė, o mano apaštalai pajuto, kaip jų drąsa ir tikėjimas silpsta, kai jie matė Jėzų Alyvų sode prakaitą krauju, tarsi Jis bijotų žmonių – Jis, kuris turėjo galią savo rankose. Pamatę rėkiančią minios minią, jie tikėjosi, kad Mokytojas ją nutildys, nes Jis pats buvo nutildęs apsėstuosius. O kai nedorybingos rankos sugriebė rabiną, norėdamos jį suimti, sukrėsti mokiniai paklausė: „Viešpatie, kodėl leidi save suimti kaip nusikaltėlį, nors Tavyje nėra jokios nuodėmės?“ Vis dėlto jie pasislėpė ir paliko savo Viešpatį likimo valiai. Tačiau Kristus toliau mokė, tiek kaip Dievas, tiek kaip žmogus. Jis norėjo būti žmogumi, kad duotų tobulą pavyzdį ir pajustų žmogišką skausmą. Jame buvo visos baimės, visas apleistumas. Jis savo kūnu patyrė visas žiaurystes ir negarbę. Ir tada atėjo paskutinė valanda.

19. Nuo medinio kryžiaus aukščio Jo akys ieškojo minioje savo draugų, mokinių – tų, kurie gyveno su Juo, mylėjo Jį ir sekė Juo keliais. Tačiau mirties valandą jų ten nebuvo, Jo fizinės akys jų nematė. Tik Jonas, jauniausias, buvo ten ir rėmė Mokytojo Motiną. Mokiniui Jis perdavė savo paskutinįjį pranešimą, o Mariją tuo metu visos žmonijos akivaizdoje paskyrė visuotine Motina.

20. Viskas buvo įvykdyta.

21. Mokiniai, susivieniję skausmo ir gedulo akimirkose, ieškojo paguodos pas Mariją. Tačiau Mokytojas, jau tapęs dvasine būtybe, pasirodė jiems. Jis aplankė Mariją ir šventąsias moteris, kurios apaštalams liudijo apie tai, kuo jie abejojo. Bet Jėzus, norėdamas jiems įrodyti, kad Jis ir toliau yra tarp jų, taip pat juos aplankė, kad pasirodytų jiems.

22. Apaštalai tam tikru atveju buvo susirinkę viename name. Tomo tarp jų nebuvo. Kol tie vyrai pasinėrė į prisiminimus, Mokytojas perėjo per sienas ir atėjo pas juos, sakydamas: „Tebūnie jums mano ramybė.“ Mokinių nuostaba buvo neapsakoma, kai jie atpažino to jiems nepakartojamo balso tembrą.

23. Jėzaus pavidolas vėl išnyko, o apaštalai, kupini gyvybingumo ir džiaugsmo, pranešė šią naujieną Tomui. Tačiau jis išjuokė savo brolius. Ir kol jis neigė šį liudijimą, Jėzus vėl pasirodė kambaryje, kurio durys buvo uždarytos, pasisveikindamas: „Tebūnie ramybė su jumis.“ Tomas – iš pradžių išsigandęs stebuklo, vėliau kupinas gailesčio – žvelgė į Jėzaus pavidalą, tačiau jį kankino abejonės. Tada Mokytojas jam tarė: „Ateik čia, Tomai, įdėk savo pirštus į žaizdą mano šone.“ Netikintis ir materialistiškai mąstantis mokinyš įdėjo juos ir per tą žaizdą galėjo pamatyti Pažadėtąją žemę. Tuomet Tomas parpuolė prie savo Mokytojo kojų ir, apimtas skausmo bei gailesčio, prisipažino: „Viešpatie, Viešpatie, tai Tu.“ „Taip, Tomai, dabar tu prisipažįsti, kad tai Aš, nes tu matei. Palaiminti tie, kurie tiki nematydami.“

24. Žmonės: visa tai jūs dabar patiriate. Aš jums nuolat skelbiu apie savo išsiskyrimą. Aš palaiapsniui silpninau jūsų materializmą, kad vėliau nebūtumėte netikintieji, nežinojantieji ar sutrikusieji.

25. Paskutinę savo buvimo tarp jūsų dieną nenoriu matyti, kaip jūs raunate plaukus, nenoriu, kad jūsų lūpos šauktų: „Kodėl Tu išeiini, Mokytojau?“

26. Paskutinę akimirką norėčiau jus matyti apgaubtus dvasingumo, ramybės ir susikaupimo apsiaustu, kupinus pasitikėjimo, kad Aš iš tikrųjų nepasitraukiau, kad esu jums dar arčiau.

27. Aš jums sakiau, kad kiekviena akis – ir nusidėjėlio, ir nenusidėjėlio – mane pamatys. Vieni dvasiškai išvys Jėzaus pavidalą, kiti pajus mano

buvimą savo širdyje; kai kurie suvoks mano šviesą savo protu, o dar kiti patirs stebuklus savo kelyje. Aš pasirodysiu maldoje ir išbandymuose. Tačiau nebūtina, kad jūs pamatytumėte Jėzaus žmogiškąją išvaizdą, svarbu, kad pajustumėte Mane savo sieloje ir širdyje. Neturi viešpatauti liūdesys, neturi būti tuštumos ar apleistumo, neturi būti sielvarto ar raudų.

28. Noriu, kad, man išvykstant, jūs susivienytumėte, kad sujungtumėte visas savo dvasines jėgas. Jų pagalba galėsite ginti tai, ką Mokytojas jums perdavė savo žodžiu.

29. Jei tarp jūsų susiformuos tikra vienybė, danguje ir žemėje pasirodys ženklai, ir tautos tai supras.

30. Tai yra mano mokymas, tai buvo mano meilės ir pamokymo žodis: nesibaigiantis glostymas.

31. Turite vis geriau ruoštis – tuo labiau, kuo labiau artėja momentas, kai Aš nebekalbėsiu su jumis per žmogiškąjį protą. Vis labiau stengsitės pasisotinti dvasine jėga, kurią perteikia mano Žodis.

Materializmas pasiekė savo viršūnę. Iki šiol pasaulis gyveno nejausdamas ir negirdėdamas Manęs. Tik nedaugelis gyvena dvasiškai, mato mano Šviesą ir žengia savo keliu; bet kiek daug yra tų, kurie yra tamsoje. Kai kurie laukia mano sugrįžimo, juose gyvuoja tikėjimas, kad Kristus sugrįš, kad taptų žmogumi.

32. Mokiniai, kurie mane girdėjote: užduotis, kurią turite įvykdyti, jums aiškiai matoma: skelbti žmonėms Gerąją Naująją apie mano atėjimą šiuo metu ir supažindinti juos su mano apreiškimais bei mokymais. Jūs esate liudytojai, žinantys, kad aš atėjau pas jus taip pat, kaip buvau paskutinį kartą matytas Antrajame Laike: dvasiškai.

33. Tačiau kol dar nesugebėsite bendrauti su savo Viešpačiu iš dvasios į dvasią, Aš norėjau pasireikšti per paprastų, bet Mano palaimintų žmonių protą, kad šis bendravimas jums taptų pagrindu ar pasiruošimu jūsų būsimai dvasinei raidai.

34. Žmogaus mokslas su savo pasiekimais yra įrodymas, kad siela vystėsi, ir nors kelias kiekvienu atveju yra kitoks, kiekvienoje epochoje ji paliko savo dvasinio tobulėjimo pėdsaką. Ateis diena, kai patys mokslai prisidės prie sielos tobulėjimo, nes viskas yra nukreipta į šį tikslą.

Aš jums sakau, kad tikrasis mokslininkas yra tas, kuris iš meilės savo artimiesiems ieško Kūrimo gelmėse jų paslapčių, kol suranda dieviškąją šviesą. Kas taip dirba, niekada nesigirs savo darbu, jis laikys save tik Kūrėjo įrankiu. Dėl šios priežasties jis taip pat niekada neneigs Dievo egzistavimo.

35. Taip pat ateis laikas, kai vienuoliai, užsidarę celėse, jas paliks, nes įsitikins savo pasaulio pabėgimo ir misticizmo beprasmiškumu. Jie kovos

tarp žmonių, kad įvykdytų tikslą, kuriam buvo sukurti. Trumpai tariant: jie padarys galą dvasiniam sąstingui, kad pasuktų pažangos keliu.

36. Dvasingumo sėkla yra Trečiojo Laiko sėkla, kurią Aš sėju tarp jūsų. Ji dovanoja žmonijai paslaptį, kaip pasiekti geresnį gyvenimą.

37. Pažvelkite, kaip žmonės, stokodami dvasingumo, nesupranta vieni kitų ir susiskaldo. Jie patys sukūrė skirtingus kelius, kurie vienus atitolina nuo kitų. Jūs patys esate šio nesupratimo liudininkai.

38. Dar kartą sakau jums, kad karas tarp žmonių dar nesibaigė. Nes ateis ideologijų, tikėjimų ir religijų, filosofijų ir doktrinų karas, kurio metu kiekvienas norės būti vienintelis tiesos savininkas kitų atžvilgiu.

39. Mano Antrojo Laiko auka dar nebuvo suprasta šios žmonijos. Nors dauguma tvirtina pripažįstantys Kristų, jie nepripažino savęs Manyje. Kodėl gi ieškote Manęs vingiuotais keliais, kai Aš einu tik švelnumo, gailestingumo ir teisingumo keliu?

40. Norint pasiekti Mane, būtina mylėti savo artimus.

41. Šiandien jums dar reikalingi dvasininkai, teisėjai ir mokytojai. Tačiau kai jūsų dvasinė ir moralinė būklė pakils, jums nebereikės nei šių atramų, nei šių balsų. Kiekviename žmoguje bus teisėjas, vadovas, mokytojas ir aukuras.

42. Aš noriu matyti tautą be apeigų, potvarkių ir dogmų, kuri moka eiti teisingu keliu ir gyvena pagal mano meilės mokymą.

43. Šią laisvę Aš jums suteikiu šiais laikais, nes jūs nebėra pavaldūs tam tikroms kulto formoms. Tai nėra naujas kelias, o dalis to paties kelio, kurį Aš jums buvau nubrėžęs, bet kurio jūs nežinojote. Studijuokite, gilinkitės į mano žodžius, ir suprasite, kad juose yra tiesa.

44. Aš esu Meilė, ir kaip Meilė Aš atiduodu save jums, nenustatydamas jums jokių sąlygų. Šiais laikais, kuriuos išgyvenate, jums reikia šio postūmio, šios Meilės, kuri pranoksta bet kokį žmogiškąjį prisirišimą.

45. Norėdami pasiekti tą pakilimą, kuris leidžia jums susisiekti su mano dieviškumu, jums nebereikia stimuliuoti savo pojūčių muzikos garsų harmonija ar susijaudinti matydami apeigas ar materialius daiktus. Nes jūsų sielą sujaudina tik tai, kas yra giliai dvasinis. Kiekvieną kartą, kai atveriate savo širdį, kad pakeltumėte savo sielą prie Manęs, patiriate tą ramybės jausmą, kuris nusileidžia iš begalybės.

46. Kaip įmanoma, kad yra žmonių, kurie nieko nedaro savo sielos tobulėjimui? Kaip gali egzistuoti žmogiškosios būtybės, kurios nusileidžia žemiau nei žemesnės ar protu nesuvokiančios būtybės? Protu nesuvokianti būtybė nenusideda, nes ji apsiriboja tik savo pačios dėsnių laikymusi. Žmogus, priešingai, tikrai nusideda, nes savyje nešioja šviesos sielą, dvasią ir intuicijos dovaną.

47. Tarp tų, kurie pašaukti pasišvęsti šiam darbui, yra ir tokių, kurie kartais pamiršta kelią, pamiršta dvasinį ženklą, kuriuo Viešpats juos pažymėjo, kad savo kelyje jie paliktų tik taikos ir palaiminimo pėdsakus. Kaip jūs galite nusileisti nuo laiptelio, ant kurio Aš jus pastatiau? Štai kodėl Aš nuolat nusileidžiu pasikalbėti su jumis, kad mano Žodis, tarsi subtilus dantis, išlygintų jūsų širdžių šiurkštumus, kad jums taptų aišku, jog ryšys su Dievu negali užsimegzti, jei jūs nesilaikysite atokiai nuo to, kas nešvaru. Tik tada, kai jums pavyks pakelti savo mintis virš visko, kas neigiama, ir ieškosite Manęs Begalybėje, patirsite keistą palaimos jausmą. Taip suprasite, kad, jei taip Manęs ieškosite, Tėvo gailestingumas nedels pasireikšti jūsų sieloje.

48. Iš tiesų, tokiais momentais jūs jau nebebūsite materialiajame pasaulyje, nors jūsų kūnas vis dar bus žemėje. Dvasinė siela pakilo aukštyne ir tuo pačiu nutraukė bet kokią fizinę ryšį, kad įžengtų į kitą gyvenimą ir kitą erdvę. Būtent ten jaučiama Tėvo meilė, ten intuityviai jaučiamas Jo Karalystės ramybė ir palaima.

49. Kad pažadinčiau šį troškimą nepaklusniuosiuose, Aš virstu nuoširdžiu kelionės draugu, kol padedu jiems pajusti gėrį jų širdyse – tą jausmą, kuris leis jiems atlikti darbus, priartinančius juos prie Manęs. Kai tik jie žengs šį žingsnį, jie išvys begalinį lauką, kuris atsiveria prieš jų akis ir kviečia juos į darbą bei kovą. Kokį džiaugsmą jie jaučia savo širdyse, kai suvokia visa tai, ko nematė savo akimis ir negirdėjo savo ausimis, nes jiems viskas buvo painu, ir jie nesuvokė, kad buvo pašaukti įvykdyti kilnią ir sudėtingą misiją.

50. Visiems jums sakau: jei sugebėsite tapti viena su Mokytoju, vis labiau jausite kitų vargą kaip savo paties ir stengsitės daryti savo artimiesiems tai, ką matėte, kaip Aš dariau jums. Jei kartais manote esą neverti ar nepatyrę, pakanka, kad jaustumėte meilę artimui ir kreiptumėtės į Mane, kad Aš padaryčiau tai, ko jūs nesugebate. Svarbiausia – pradėti, net jei užduotis iš pradžių atrodo neįmanoma. Vėliau įvyks stebuklai, ir tikėjimas užsidegs. Tada po truputį prie jūsų durų ims rinktis alkanieji, raupsuotieji, apdriskusieji ir žlugusieji – visų rūšių vargas.

Tačiau turite budėti ir melstis, nes pagundos ir vilionės jus spaus ir siūlys pasaulį mainais už jūsų dvasinį tobulėjimą. Taip pat atsiras tokių, kurie bandys jus suvilioti iš pažiūros nuostabiais žodžiais ir idėjomis. Geiduliai gundys jūsų kūną ir privers susilpninti jūsų sielą. Turėsite viskam pasipriešinti – kartais vieni, kitais atvejais kartu su savo broliais. Jūsų ginklai bus pasiruošimas, tikėjimas, jūsų vidinis tikslas, žinios, kurias palaipsniui gausite iš Mokytojo.

51. Taip iš žmonių, kuriuos nugalėjo gyvenimas, tapsite stipriais kareiviais. Jūs įžengsite pasirengę į kovos laikotarpį, kurį šiuo metu išgyvenate. Jūsų siela nepasiduos, nes ji jaus, kad jai reikia šios kovos, kad apsivalytų ir pakiltų. Iš tiesų, sakau jums, kiekvienam, kuris Man gali parodyti savo darbą kaip užbaigtą, jis bus pripažintas kaip jo paskutinis darbas materialioje sferoje.

52. Tuomet, kai jūsų kūnas pavirs dulkėmis, o jūsų siela, dabar išsilaisvinusi iš savo paskutinio žmogiškojo apvalkalo, pradės savo dvasinį darbą, ji pamatys laiptų kopėčias, kuriomis žingsnis po žingsnio kils septyniais laipteliais, kol pasieks Tėvo glėbį, kuris yra Galybė, Malonė ir Šviesa.

53. Žiūrėkite: nors jūs nusmukote į tokį didelį netobulumą, eidami pasaulio keliais įvairiuose kūnuose ir susipažindami su purvu bei nešvarumais, jūs buvote verti mano meilės. Tačiau visa ši ilga kelionė buvo patirtis, kurią patyrė jūsų siela, kad galėtų įvertinti mano įstatymams būdingą vertę ir dvasinio pasaulio vertę – kad suprastų, jog sielos tobulėjimas atneša šlovę ir visišką pasitenkinimą. Todėl Aš visada kviečiau žmones eiti šiuo keliu. Nes kol jie nepasieks jo, juos ir toliau persekios kančios, o klaidingi malonumai ir toliau juos kankins.

54. Tai, ko Aš jus mokau, yra kiekvieno, kuris su meile priima mano mokymą, labui, kad jo veiksmai paverstų jį būsimu Mokytoju, kuris perduos mano jėgą ir mano šviesą, kurios turi nugalėti pasaulio sugedimą.

55. Šių laikų blogis žmonėms atvėrė nevilties bedugnes.

56. Tarp žmonių yra daug darbų, kurie iš pažiūros atrodo didingi ir geri. Todėl sakau jums: budėkite, kad galėtumėte kovoti su bet koku apgaulingu elgesiu, suvokdami, kad jumyse glūdi neprilygstamas ir tikras didingumas.

57. Ar yra didesnė šlovė už tai, kad dalijamės gėriu su kitais ir jį praktikuojame? Ar yra didesnė šlovė už meilę, kurią galime dovanoti artimui, kurios šviesa ir įtaka gali padėti ir jiems pasukti tobulumo keliu? Ar gali būti didesnė sielos laimė nei sugebėti įveikti savo kūno silpnumą, kad pakiltumėte aukščiau už tą lygį, kuriame dabar esate?

58. Jau Antrajame laikotarpyje Aš kalbėjau jums apie dvasinį gyvenimą, ir jūsų dvasia suprato dalį to, ką Aš sakiau, bei tikslą, kuriam ji yra skirta. Šiandien, kai vėl matau jus susirinkusius aplink mane, Aš jums atskleidžiu ir paaiškinu viską, kas jūsų protui buvo nesuprantama. Ir dar kartą sakau jums, kad kas nori manimi sekti, tas turi paimti savo kryžių ir eiti paskui mane. Nes mano kryžius reiškia ne mirtį, o meilę ir nesavanaudiškumą, perteklinių gėrybių auką sielos gerovei.

59. Mokiniai, supažindinkite šiandienos vaikus su mano mokymu. Kiekvienas, kuris suprato mano Žodį, turi ugdyti savo vaikus pagal aukštus idealus ir pašalinti iš jų širdžių visą blogį. Sėkite į juos gėrio sėklą, kuri yra dvasinumas. Kai šie vaikai vieną dieną turės pakankamai suvokimo, kad suprastų mano mokymo galią, jie nesukluptų savo kelyje, o jų žingsniai bus tvirti ir niekas negalės jų apgauti.

60. Kaip saulė, spinduliuojanti gyvybę, šviesą ir šilumą, Aš išliejau save ant visų. Tačiau kiekvienas tai priims pagal savo išsivystymo lygį ir pasirengimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 209

1. Kuo labiau artėja nustatytas laikas, kai šis mano mokymo jums būdas baigsis, tuo giliau jūs įsiskverbiate į mano Dieviškąją Žinią.

2. Jūs žinote, kad kol Aš jums nešiau savo Žodį, pasaulis gyveno nejausdamas ir negirdėdamas Manęs.

3. Tik nedaugelis sužinojo apie mano atėjimą. Likusi žmonijos dalis gyvena tikėdamasi, kad kai Aš – kaip pažadėta – sugrįšiu, tai padarysiu fiziškai, tai yra, vėl tapsiu žmogumi.

4. Tik jūs žinote, kad jau esate Trečiajame laikmetyje, kuriame Aš kalbu su jumis per išrinktuosius, kurie yra mano Žodžio nešėjai.

5. Žmogaus mokslas pateikia jums savo pažangos įrodymus. Supraskite, kad ir tai atskleidžia dvasinį tobulėjimą. Kiekviename amžiuje žmogus paliko savo pažangos pėdsaką, kurį vėliau atėję žmonės palaipsniui perima.

6. Mokslas yra mano Išminties šviesa, atskleidžianti žmonėms savo paslaptis. Mokslininkas, turintis aukštą sielą, neieškos Manęs per ritualus, nes jo mokslo dovana nuolat priartins jį prie Tėvo, kuris yra dieviškasis mokslas. Šis žmogus niekada nesigirs savo darbais, nes kuo daugiau jis atranda, tuo mažesnis jaučiasi. Taip pat jis negalės paneigti Mano buvimo, nes kiekviename žingsnyje gamtoje jis matys Kūrėjo pėdsakus.

7. Mokiniai, ir jums Aš įdėjau dovanų, kurias turite išugdyti, kad galėtumėte būti tie, kurie paprastais, tačiau tiesos kupiniais žodžiais įtvirtins šį mokymą savo artimųjų širdyse.

8. Dvasinio tobulėjimo sėklą, kurią visada sėjau pasaulyje, paliksiu ir šiuo metu dar kartą. Šioje sėkloje glūdi paslaptis, vedanti į geresnį gyvenimą.

9. Jei šiandien žmonės kovoja tarpusavyje, jei jie susiskaldę pagal tikėjimus, klases ir rases, jei žmonės nemyli vieni kitų, nesupranta vieni kitų ir neturi gailestingumo, tai todėl, kad jų širdyse neauga mano meilės sėkla. Tačiau šiuo metu, kai Aš kaip malonės rasa nusileidžiu ant laukų, mano sėkla, saugoma kiekvienos žmogiškosios būtybės širdyje, sudygs ir duos vaisių.

10. Kaip Antrajame Laike Aš jums pranašavau savo atėjimą, taip šiandien Aš jums pranašauju tikėjimų, „“ pasaulėžiūrų ir religijų karą – kaip pranašystę apie mano Dvasinio Karalystės įkūrimą tarp žmonių.

11. Mano Žodis, tarsi ugninis kardas, sunaikins fanatizmą, kuris šimtmečius apgaubė žmones. Jis perplės jų nežinojimo šydą ir parodys šviesų, spindintį kelią, vedantį pas Mane.

12. Kai žmonija, atsinaujinusi, taps imli dvasiniams dalykams, jai nei dvasiniu, nei žemiškuoju požiūriu nebereikės nei griežtų įstatymų, nei

žemiškosios teisingumo sistemos, kad elgtųsi tinkamai, nes tada kiekvienas žmogus galės būti savo paties teisėjas.

13. Mano mokymas neįveda nei dogmų, nei apeigų, jis tik įkvepia daryti gera. Mano dvasinis mokymas niekam nenustato konkrečių kulto formų; tai nuolatinis kvietimas žengti tiesos keliu.

14. Jūs ateinate į galingo medžio pavėsį, kur – kaip žinote – yra Tas, kuris siūlo jums Amžinojo Gyvenimo duoną, tą maistą, kuris suteikia jums jėgų įveikti gyvenimo kelionę.

15. „Žodis“ atėjo pas jus, kad atvertų naują amžių.

16. Aš nuolat siunčiau jums dvasinius pranešimus, raginančius jus tobulėti. Juk kūno materija kaip sunki grandis pririša sielą prie žemės.

17. Savo tobulėjimo eigoje jūs pagaliau supratote, kad jūsų likimas priklauso ne nuo materijos, o nuo mano valios.

18. Ne visada žmogus sutinka su mano ketinimais ir rodo man savo nepritarimą bei nepaklusnumą. Jau daug kartų jis vadino mane neteisingu ir bandė kištis į mano aukštus sprendimus. Kiti abejoja mano galia, kai iš manęs negauna to, ko trokšta, o vėliau, kai vis dėlto tai pasiekia, priskiria tai tik savo pastangoms. Todėl galiausiai jie laiko save dievais ir karaliais ir pamiršta Tą, kuris įdėjo į žmogų dvasinę sielą ir apdovanojo jį nuostabia prigimtimi.

19. Ar žmogus su visais savo mokslais galėtų sukurti ką nors iš to, ką Aš sukūriau? Ne, tauta.

20. Žmogaus mokslas turi savo ribas, tačiau Dievas, Kūrėjas, jų neturi. Mokslas yra šviesa, bet daugelio žmonių rankose jis virsta tamsa. Tuo tarpu visatoje viskas liudija apie Mane. Visos gamtos karalystės gieda savo giesmę apie gyvenimą ir meilę. Tačiau nepaisant to, kad per viską, kas sukurta, Aš jums sakau: „Štai Aš esu“, jūs ieškote Mano atvaizdo netobuluose, žmogaus rankomis sukurtuose kūriniuose. Po to jūs prieš juos nusilenkiate ir juos garbinate, taip trukdydami savo sielai pakilti.

21. Aš dovanuju jums meilę, nes nerandu nė vieno žmogaus, kurio širdis bent šiek tiek atsivertų, kad kito kančią priimtų kaip savąją. Tie, kuriems Aš patikiu turtus ir galią, kad jie tarnautų savo artimui, atsisako bet kokio užuojautos, o net ir tie, kurie tvirtina, kad atstovauja Maniui žemėje, apsupti prabangos ir apsirengę kaip karaliai, užsidaro ausis ir širdį prieš to, kuris trokšta meilės ir gailingumo, skundus.

22. Tai nėra mano keliai. Siauras kelias, kurį Aš nubrėžiau, yra gėrio kelias. Todėl dar kartą sakau jums: mano Žodis yra mano kelias, nes jis visada kalba jums apie teisumą, dorovę ir meilę.

23. Aš padarau jūsų širdis jautrias, kad įdiegtų jose mano mokymus, ir jūs tikrai jaustumėtės pasisotinę amžinojo gyvenimo duona.

24. Aš myliu visus vienodai. Vis dėlto ne visi mane išgirs šioje eroje. Kaip ir Pirmojoje bei Antrojoje eroje, Aš pasirinkau vietą žemėje, kad ten surinkčiau tuos, kurie turi mane išgirsti.

25. Kiekvienoje religinėje bendruomenėje vadovauti imasi žmonės, kurie vadina save mano pasiuntiniais, mano išrinktaisiais, mano numylėtiniais. Tačiau Aš nematau nė vieno teisingo, per kurį žmonija galėtų būti išgelbėta. Nėra lūpų, kurios galėtų kalbėti taip, kaip Aš savo laiką kalbėjau jums per Jėzų.

26. Žmonės yra blaškomi audros sūkuryje, o savo chaose jie kenčia ir dejuoja dėl gresiančio karo.

27. Tos tautos, kol Aš sugrįžau, galėjo dvasiškai maitintis mano Antrojo Laiko žodžiu, bet ta duona buvo paslėpta arba iškraipyta. Ir taip matote vienus žmones laisvai judančius, kitus abejingus, o daugumą – fanatiškus ir kietširdžius.

28. Kada turtingasis bus pasirengęs paskirstyti savo turtus vargšams?

29. Kada puošniai apsirengęs žmogus bus pasirengęs nusivilkti savo drabužius, kad aprengtų nuogąjį? Žmonija trokšta pavyzdžių ir jai reikia teisingumo bei gailestingumo.

30. Žmonės pamiršo, kad Aš atsisakiau savo karalystės, kad galėčiau gyventi tarp jūsų ir duoti jums viską, kas yra manyje. Kur yra mano atstovai, kurie tikrai seka mano pavyzdžiu?

31. Sakau *jums*: Aš jus pašaukiu, kad vėl padaryčiau jus paveldėtojais, ir suteikiu jums įgaliojimą gydyti ligonius mano meilės balzamu, kuris yra mano paties kraujas.

32. Pažinkite save, kad suprastumėte, jog Aš jus padariau vertus mano malonės net ir be jūsų nuopelnų, ir pažvelkite į tuos žmones, kurie tarsi paklydę avys, skelbia savo skausmą. Pažiūrėkite, kaip vyrai grįžta namo tuščiomis rankomis, išklauskite skausmo ir nevilties balsą.

33. Pažvelkite į savo rankas – jose rasite jėgų ir paguodos, kad galėtumėte palengvinti šias kančias. Kodėl abejojate šia malone? Leiskite tikėjimo šviesai degti jūsų širdyse, kol ji taps deglu. Neuždarykite savo širdžių, nes tada ir jūs tapsite turtingais šykštuoliais. Supraskite, kad turite liudyti apie Mane ir kalbėti apie Mane. Tačiau jei to nedarysite, apie Mane liudys akmenys.

34. Aš esu Galybė ir Teisingumas, bet nelaukite, kol Aš jums duosiu šias pamokas per skausmą ar išsilaisvinusias gamtos jėgas. Tikėkitės, kad jus apgaubs mano Dieviškasis spindesys, o mano Meilė visada jus laimins.

35. Mano Dieviškoji Dvasia ateina pas jus, kad palengvintų jūsų kančias. Juk jūs savo kelyje buvote labai išbandyti. Nuolankumo Mokytojas nusileidžia, kad atneštų jums savo mokymą ir paguodą.

36. Kartais Aš reikalauju iš jūsų atsakomybės dėl to, kad nepakankamai vykdate mano Įstatymą. Juk Aš jį jums daviau jau seniai ir juo jums nubrėžiau tobulą kelią.

37. Jau nebe laikas slėpti mano mokymą savo širdyse. Mokykitės mane matyti ir jausti, kad nepakliūtumėte į klaidų spąstus.

38. Aš padariau jus begalinės šlovės savininkais; tačiau jūs nemokate ja dalytis su savo artimaisiais.

39. Buvo būtina daug kartų pakartoti pamoką, kurią Aš jums duodu nuo 1866 metų, kad ji įstrigtų jūsų atmintyje. Jos dėka jūs žinote, kad Aš niekada neskatinu jūsų žengti atgal. Aš su meile esu šalia jūsų, kad nukreipčiau jus teisingu keliu. Aš kalbėjau jums jūsų kalba su didžiausiu paprastumu, kad būčiau suprantamas ir kad galėtumėte suvokti mano žodį.

40. Matau, kad sustojote pusiaukelėje ir kad jūsų dvasinis tobulėjimas yra menkas. Tačiau atsigręžkite ir pažvelkite į pasaulį, kuris lieja ašaras, į netikintįjį, kuris tyčiojasi iš mano žodžio. Pažvelkite ir į tuos, kurie trokšta meilės ir šviesos. Tačiau jūs, mokiniai, negalite teigti, kad esate neišmanūs, nei sergantys, nei vargšai, nei silpni. Nes tai reikštų visko, ką Aš jums daviau, paneigimą. Todėl turite prisiminti šiuos mano žodžius: „O jūs, mažatikiiai žmonės!“

41. Tik nedaugelis širdžių sugebėjo pakilti ir išgirsti mano Žodį ten, kur jis yra. O daugelis tų, kurie – vietoj to, kad pakeltų savo sielą į Mane – ateina tik tam, kad man parodytų savo žemišką gyvenimą su jo vargais ir nepritekliais. Tai yra jūsų silpnumo ir vienybės trūkumo tarp žmonių priežastis. Kada jūs pamiršite save ir pradėsite melstis už pasaulį?

42. Motinos verkia, nes vaikai nesiklauso jų patarimų. Niūrus miestas man parodo savo egzistencijos tuštumą. Žmona man parodo savo širdį, kurios nesupranta jos gyvenimo partneris. Tačiau jūs visi pamiršate, kad tai yra kelias, vedantis į Pažadėtąją žemę: aukos kelias. „Mano tuščioje delnoje glūdi kiekvieno iš jūsų likimas.“

43. Būkite atsidavę, ir kai labai kenčiate, Aš esu su jumis.

44. Nedidinkite savo skausmo dar labiau, vertindami pagal savo matus tai, ką gali vertinti tik Aš.

45. Atminkite, kad Aš jus myliu. Aš nesu abejingas jūsų kančioms ir tikrai jus suprantu. Žiūrėkite, jūs esate Man taip arti, ir vis dėlto dar darote tiek daug klaidų. Tačiau Aš jums atleidžiu.

46. Kai kurie, susidūrę su savo išbandymų našta, abejoja mano buvimu, nukrypsta nuo teisingo kelio ir grįžta prie to, ką paliko už savęs – tikėdamiesi atgauti tai, ką, jų manymu, prarado. Bet jie vėl nukreipia žvilgsnius į mano darbą, kai mato, kad jų rankos tuščios, o jų dvasia bejėgė

prieš didžiules, pasaulines kančias, epidemijas ir mirtį, kurios beldžiasi į tautų duris ir kelia grėsmę ir jums. Nes naujo karo nuojauta juos neramina.

47. Nebūkite tokie kaip tie netikintieji, kurie reikalauja iš Manęs įrodymų, kad patikėtų mano buvimu, kurie Man sako: „Padaryk, kad karas akimirksniu pasibaigtų, užpildyk visus stalus duona, tada aš tavimi tikėsiu.“

48. Aš jums dar kartą sakau, kad jums liko tik trys „metai“, kol šis pranešimas jums baigsis, ir kad turite išnaudoti šį trumpą laiką, kad galėtumėte pakviesti pasaulį su jo bažnyčiomis ir sektomis į Šviesos ir dvasingumo kelią, kur visi galės susisiekti su Manimi iš dvasios į dvasią.

49. Tai įvyks, kai fanatizmas ir stabmeldystė bus išnaikinti iš tautų širdžių.

50. Tada jūs būsite kaip jūreiviai audringoje jūroje, pasitikintys savo gelbėjimo valtimi.

51. Aš taip pat kreipsiuosi į visus tuos, kurie priklauso Izraelio giminėms ir yra plačiai išsibarstę, kad ir jie įvykdytų savo misiją. Tada žmonija išgirs mano balsą ir pamatys spindinčią aušros šviesą, apšviečiančią visus Žemės gyventojus.

52. Nepripraskite prie mano žodžio, o kai jį girdėsite, nekreipkite dėmesio į tai, per kokį tarpininką Aš jį jums perduodu. Įsigilinkite į jį ir suvokite jo prasmę, kad jūsų pažinimas būtų visiškai išbaigtas.

53. Prasmė yra Dieviškumo išraiška.

54. Tai, ką dabar girdite ir matote, nėra įprasta liturgija, nei ritualas, kuris daro įspūdį jūsų pojūčiams. Nes šios apreiškimo iškilnė glūdi jūsų sielos gelmėse.

55. Šiomis akimirkomis jūs nesate šio susirinkimo vietos keturiose sienose. Priešingai, Aš laukiau jūsų dvasinio pakilimo, kad tikroje vidinėje pamaldumo akimirkoje pasiektumėte dialogą su mano Dieviškumu. Aš leidau jums pastatyti šias susirinkimų vietas, kad jose rastumėte pamaldumą, tylą ir mintų susikaupimą, kuriais pritraukiate mano dieviškąją šviesą. Tačiau šios keturios sienos nėra mano šventykla. Šios susirinkimų vietos yra skirtos jūsų susibūrimams. Nes tikroji šventykla, mano šventovė, yra jūsų širdyse.

56. Jūs klausiate Manęs, ar šios susirinkimų vietos išnyks po 1950 metų, ir Aš jums atsakau: „Ne, jūs nežinote, kiek laiko Aš jums suteiksiu šias vietas. Nes kol tautoje nebus žinių apie Mano darbą, pakilimo ir atkaklumo laikantis Mano Įstatymo, jūs negalėsite jų atsakyti.“

Po mano išsiskyrimo jūs susirinksite dieną, skirtą poilsiui – ne kaip tradiciją ar atminimui, bet tam, kad prisimintumėte mano Žodį ir Dvasinio pasaulio Žodį bei juos aiškintumėte. Kad galėtumėte vieni kitiems duoti

tikrus liudijimus apie mano stebuklus jūsų kelionėse; kad liktumėte vieningi meilėje Man ir aukotumėte Man malonų garbinimą, o jūsų širdys neatsaltų, netaptų pavargusios, fanatiškos ar materialistinės.

57. Jūs nežinote, kiek laiko Aš jums dar paliksiu šias susirinkimų vietas. Nes po 1950 m. ir toliau bus steigiamos naujos – ne tam, kad jose per balso nešėją skambėtų mano Žodis, nei tam, kad pasirodytų Dvasinis pasaulis – nes tie laikai tada bus praėję – bet tam, kad jose mano Žodis ir mano Mokymas būtų perteikiami tyrai ir nesuklastoti, taip, kaip Aš juos jums daviau. Šioje taikos atmosferoje bus mano, Marijos, Elijo ir Dvasinio pasaulio buvimas. Ten sergantysis pasveiks, aklas atvers akis šviesai, pasaulietis pažins pagarbą, nusidėjėlis atgailaus, ir visi gaus tai, ko jiems reikia, kad pasklistų kristalinis vanduo, geri vaisiai ir gera sėkla.

58. Jūs nežinote, ar šiame įsikūnijime pažinsite tikrąją mano Dieviškumo šventovę. Bet jūsų užduotis – paruošti kelią. Jei nepasieksite tikslo, bent jau palikite savo vaikams paruoštą kelią, kad jų vaikai galėtų įžengti į mano Dieviškumo šventovę. Tada suprasite, kad mano buvimas jaučiamas ne tik šiose susirinkimų vietose, kad jūsų siela turi garbinti ne tik jose. Suprasite, kad Dieviškumo šventovė yra visata, jūsų širdis – aukuras, jūsų tikėjimas – žvakidė ir auka.

Net ir Kūrinija yra šventykla, net ir dulkės, ant kurių žengia jūsų kojos. Kalnai – tai aukurai, kylantys į Mane. Slėniai su savo pievomis ir gėlėmis aukoja Man savo auką. Karališkoji žvaigždė, visos žvaigždės ir planetos yra pasauliai, kurie Man atiduoda savo meilės duoklę, ir visur, kur einate ar žiūrite, yra mano Dieviškoji Dvasia kaip Tėvas. Taigi suvokite, kad jūs amžinai gyvenate šventykloje.

59. Kiekvienas žmogus savo viduje nešioja šventovę, ir jūsų namai taip pat yra šventovė, nes juose gyvena žmogiškoji šeima, kuri prilygsta dvasinei šeimai. Ten, šeimos glėbyje, yra mano gražiausia šventovė.

60. Tačiau šiandien matau, kad tikroji šviesa nesuprantama tiems žmonėms, kurie nuklysta nuo kelio. Matau, kad vienintelė vieta, kurioje jie pakyla pas mane, yra materialioji bažnyčia.

61. Aš matau chaosą žmonijoje, žmogiškųjų ir dieviškųjų įstatymų nepaisymą. Šiais laikais mano mokymas buvo paslėptas „ir laikomas praeities dalyku. Todėl žmonės žlunga, institucijos skyla ir tyčiojasi iš švenčiausių dalykų. Tokius žmones Aš randu: jie vienas kitą atstumia, griaua, žudo, painiodami sielą su kūnu, dieviškumą su žmogiškumu ir šviesą su tamsa.

62. Šiuo sumaišties ir piktadarybių laikotarpiu Aš išsirinkau nepakankamai įvertintą ir nuvertintą tautą: Meksikos tautą, kad jai ir išrinktiesiems, gyvenantiems kitose tautose, paskelbčiau kvietimą, kad

juos surinkčiau aplink save, išlyginčiau juos savo Žodžio dantis, patikėčiau jiems užduotis, o tada, juos parengęs ir pripildęs meilės, išsiųsčiau kaip mano darbo pasiuntinius po visą pasaulį.

63. Tai yra atsakomybė, tenkanti žmonių miniai, kuri klausosi mano dieviškojo Žodžio.

64. Aš apvalau savo tautą ir pašalinu jos netobulumus. Tačiau šis apvalymas vyks ne tik jūsų dvasinėje veikloje, bet ir jūsų namuose. Aš pasirodžiau kaip viesulas, kurio jėga numeta visus blogus vaisius, kad dvasinio medžio ir žmogiškojo medžio lapijoje liktų tik geri vaisiai. Nes artėja išbandymų laikas, kai žmonės jus klausinės.

65. Mano darbas bus laikomas nauja sekta. Žmonės klausinės jūsų apie jūsų asmeninį gyvenimą, namuose, darbe, atliekant visas jūsų pareigas, ir jei tuomet nebūsime pasirengę liudyti apie Mane, jei savo veiksmais nepatvirtinsite Mano žodžio, būsite kaip tie veidmainiai fariziejai, kurie po savo nepriekaištingu apsiaustu slėpė savo širdžių puvimą.

66. Jūsų Viešpaties teismas įvyks paskutiniaisiais mano buvimo čia metais; ypač mano atsisveikinimo diena bus juntama visiems ir matoma kiekvieno akimis – tiek nusidėjėlio, tiek nekaltojo. Aš ruošu visus, kad jūs būtumėte tikri mano Žodžio nešėjai – to Žodžio, kurį jums šiuo metu atnešė Šventoji Dvasia.

67. Išlaikykite ramybę ir sielos ramybę, nes įžengėte į kovos laikotarpį, apie kurį Aš jums pranešiau jau seniai. Ši kova vyks tarp jūsų pačių. Joje jūs imsite tuos pačius ginklus. Tie, kurie Mane supranta ir myli, ims ginklus mano reikalui. Tie, kurie Manęs nesuprato, panaudos juos savo reikalams. Tačiau galiausiai triumfuos „tiesa. Prieš kurį laiką Aš jums sakiau: „Prisiminkite Antrojo Laiko palyginimą: „Leiskite kviečiams ir piktžolėms augti kartu ir pjaukite tik tada, kai abu bus subrendę, kad galėtumėte atskirti kviečius, o piktžoles įmesti į ugnį.““ Aš, Gerasis Žemdirbys, jūsų širdyse leidau augti mano Žodžio kviečiams kartu su nuodėmės piktžolėmis. Tačiau dabar atėjo laikas pjauti mano teisingumo pjautuvu, kad mano darbininkų širdyse ir jų namų glėbyje liktų tik tiesos ir meilės sėkla.

68. Jūs nesigilinate į mano mokymą, todėl išbandymai jus užklumpa netikėtai. Būtent dėl to jūs susiskaldote ir nesutariate; nes kai mano Žodis pasitvirtino, jūs nebuvote pasirengę.

Aš vis dar jus ruošu, kad būtumėte ramūs ir turėtumėte ramybę, ir leistumėte, kad viesulas nupjautų visus blogus vaisius. Nes viskas, kas nesuteikia gyvybės, vaisių ar pavėsio, praeis.

Audros jėgos veikiamai daug medžių nugrius, daug darbininkų atsigręš nuo Manęs, daug bendruomenių vadovų grąžins Man jiems patikėtą užduotį. Tačiau mano valia jus sutvarkys.

69. Atės laikas, kai visi tie, kurie Man nusisuko, pabus ir atgailaudami sugrįš bei pasakys Man: „Mokytojai, koks tyras yra Tavo darbas.“

70. Tai, kas šiandien vyksta šios tautos viduje, vyksta visose pasaulio tautose. Aš pasirodžiau visiems su savo teisingumo kardu – ne tik šioje žemėje, bet ir Dvasiniame pasaulyje bei kiekvienoje vietoje, kur gyvena netobula siela, kad ją apšviestų, apvalytų ir tobulintų. Tas pats, kuris šiuo metu kalba jums, kalbėjo jums ir Antrajame Laike. Iš visų žmonių minios, kuri mane klausėsi Galilėjoje, Aš išsirinkau tik dvyliką, ir per juos Aš išplatino savo mokymą plačiais keliais po visą pasaulį.

Tuomet daugeliui Jėzaus žodis atrodė kaip fantazija. Ir šiandien netrūksta tų, kurie tą patį galvoja apie Tiesos Dvasią. Tačiau greičiau praeis dangus ir žemė, nei mano žodis neišsipildys.

71. Kas galėtų jus persekioti, apkaltinti nusikaltimu ar šmeižti, jei laikysitės mano mokymo? Juk jūs mokysite tik to, ką Aš jums išmokiau : meilės, vidinio garbinimo, tikrosios mano dieviškumo šventyklos pažinimo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 210

1. Aš atėjau, kad išlaisvinčiau jus iš kančios, į kurią jus įstūmė jūsų materializmas, ir atnešiu jums šviesą, kuria galėsite apšviesti savo kelią.

2. Jūs esate Trečiojo laikotarpio žmonės – tie, kurie iš tiesų suvoks savo gyvenimo prasmę, ir Aš padėsiu jums pasiekti šį suvokimą pasitelkdamas savo apreiškimus.

3. Jūs esate Naujojo Laiko žmonės, kuriuose mano Karalystė ieško jūsų širdies, kad joje būtų pastatyta; kurioje jūs padarysite gėrį savo dvasiniu idealu ir išmoksite, kad geriausia malda yra jūsų darbai.

4. Meilė ir tiesa priklauso dvasinei sielai, iš jos kyla išmintis, nes ji buvo sukurta tam, kad mylėtų ir pažintų savo Tėvą.

5. Aš, Mokytojas, pažadinu jus prisiminimais apie jūsų dvasinę praeitį, kurios jūsų širdis nežino, nes ji priklauso jūsų dvasinei sielai, kai ši gyvena savo tikrąją egzistenciją, kai jūsų pasaulis buvo kitoks, o jūs dar negyvenote tame kūne, kurį turite dabar, kuris yra sielos išbandymas, priekalas ir pamoka.

6. Aš atnešu jums prisiminimus apie dvasinį gyvenimą, paslėptą už jūsų materialumo šydo, norėdamas pasakyti, kad tas gyvenimas vėl jūsų laukia, kad po savo piligrimystės, patirties ir tobulėjimo galėtumėte juo visapusiškai mėgautis.

7. Kai vėl būsite amžinojoje tėvynėje ir pajusite palaimą, gyvenant joje, jūs nenusibosite laiminti šio ašarų pasaulio, į kurį atvykote, kad išmoktumėte vertinti palaimą, ramybę ir šviesą.

8. Mano sugrįžimas – dabar Dvasioje – turi tikslą priminti jums Įstatymo kelią, kuris jus suvienys su Absoliutu, kuris leis jums įžengti į visuotinę harmoniją. Kai tada tapsite tos dieviškosios harmonijos dalimi, kai maitinsitės mano Išminties duona, jūs tikrai žinosite, kas esate.

9. Kas gi pasaulyje galėtų priversti jus verkti, jei jūs pakilsite virš žmogiškojo gyvenimo menkystės? Nei kančios, nei vargai, nei moraliniai išbandymai, nei gamtos jėgos – niekas negalės jūsų nugalėti ar atimti drąsos, kai tik pasieksite tikrąjį dvasingumą.

10. Jūsų kančios bus dėl kitų, jūsų rūpesčiai bus skirti visų žmonių išgelbėjimui, ir visada, kai pamatysite žmogaus išgelbėjimą, jausite, kaip Tėvo šviesa apšviečia jūsų vidų, ir palaiminsite tą dieną, kai žengėte pirmąjį žingsnį šiuo keliu.

11. Mano Žodis yra dvasinis kelias, kuriuo turite eiti visomis savo jūslėmis, visu savo protu ir visa savo meile, jei norite žinoti, iš kur atėjote ir kur einate.

12. Kol kas niekas nepažįsta savęs. Jei net savo kūno nepažįstate – kaip tada norite pažinti savo sielą? Tačiau jūs pažinsite save tiek, kiek taikysite mano dieviškus mokymus.

13. Aš jus mokau per Žodį, nes jame yra viskas, nes jis kilęs iš Manęs, kuris esu „Žodis“. Mokykitės kalbėti apie dvasinius dalykus taip, kad kiekvienas žodis, kurį kreipiate į kitus, iš jūsų širdies pasiektų jūsų brolio širdį tarsi tai būtų perlas, neįkainojamos vertės brangakmenis.

14. Mokykitės kalbėti su sielomis, mokykite jas klausytis savo sąžinės balso, mano mokymais išlavinkite jų pojūčius.

15. Pastebėkite, kaip visi mano sakiniai veda keliu, kuris nurodo kryptį. Nors šiuo metu jūs į juos žiūrite dar paviršutiniškai, rytoj, kai galėsite pakilti į aukštesnį lygį, mano žodžiuose atrasite tik esmę.

16. Aš nenusileidžiu pas jus, tauta. Kai sakau, kad nusileidau pas jus, tai reiškia simboliškai. Nes mano apreiškimas vyksta per įkvėpimą, kuris šių balso nešėjų protuose virsta mintimis. Kadangi žinau, kad tuo metu, kai išgirstate šias žinutes, jūs jų nesuprantate ir net negalite jų įsiminti, Aš nurodžiau, kad užrašytumėte mano žodžius, kad tai, ko dabar nesuprantate, rytoj palaipsniui suvoktumėte.

17. Iš pirmo žvilgsnio mano apreiškimas šiuo metu atrodo nelabai įspūdingas, nes jo grožis yra dvasinis. Tačiau jūs dar pajusite tą šlovę, su kuria Aš atėjau pas jus, ir pamatysite, kaip šis mokymas atliks stebuklą – išgelbės žmoniją per dvasingumą.

18. Dvasinę šventovę, kurią su meile stato Viešpaties vaikai, laiko daugybė kolonų. Kiekvienas iš jų bus vienas iš tų, kurie tvirtai laikysis mano įstatymo kelio.

19. Jūs manote, kad tai neįmanoma? Taip yra todėl, kad jūs dar neturite tikėjimo savimi. Aš, tačiau, tikiu visais, visada tikėjau, ir todėl laikui bėgant patikėjau jums naujus ir vis didesnius apreiškimus. Iš tiesų, sakau jums, netoli ta diena, kai jūs savo artimiesiems teiksite gilios išminties pamokymus – tačiau ne per žodį, kurį reikia studijuoti, o per tą, kuris trykšta iš Dvasios šaltinio, kai ji yra bendrystėje su Dieviškuoju Mokytoju.

20. Kodėl gi nebūtų įmanoma, kad iš nevaisingų širdžių išaugtų geri jausmai? Kodėl gi nebūtų įmanoma, kad iš nusidėjusiojo širdies tekėtų malonės vanduo, kad numalšintų kenčiančiųjų troškulį?

21. Jūs nesate tik proto organai, kurie šiandien mąsto, o rytoj jau nebe. Jūs nesate tik kūnas, kuris šiandien gyvena, o netrukus nustoja egzistuoti. Man jūs pirmiausia esate amžinos sielos, Dievo vaikai, ir todėl Aš jums nurodau kelią, kuris jums tikrai tinka.

22. Aš nenoriu nuo jūsų nieko nuslėpti iš to, ką įdėjau į gamtą savo vaikų išsaugojimui, sveikatai, pragyvenimui, gerovei ir džiaugsmui. Priešingai,

sakau jums: taip pat, kaip siūlau jums Dvasios duoną ir kviečiu įkvėpti dieviškųjų esencijų bei pasisotinti dvasiniais srautais, taip *pat* neturėtumėte nepastebėti ar nusigręžti nuo visko, ką jums dovanoja gamta. Nes taip pasieksite harmoniją, sveikatą, jėgą ir dėl to – sėkmingą gyvenimo dėsnių įgyvendinimą.

23. Tu žinai, kad Aš esu tavo vedlys, tauta. Tačiau pasakyk man: jei Aš esu jūsų vedlys – ar jau jaučiate Mane savo širdyse, ar jau man paklūstate, ar jau laikotės mano įsakymų ir įstatymų? Jei Aš esu jūsų vedlys – iki kokio laipsnio man paklūstate?

24. Sąžinės balsas atsako iš jūsų vidaus ir sako man, kad jūsų pasiaukojimas nėra absoliutus, kad jūsų paklusnumas nėra pastovus.

25. Niekada, nė akimirkai, nepamirškite to, ką Aš jums sakau savo Žodyje: kas laikosi mano įstatymų, tas patiria mano ramybę. Todėl tie, kurie pažįsta mano Žodį, nesijaučia vieniši nei liūdni. Nes žodžiai „nelaimė“, „prakeikimas“ ir „mirtis“ jų nesiveja kaip grėsmė ar kaip šešėlis virš jų sielos ramybės. Jie stengiasi pažinti tiesą, gyventi šviesoje, amžinai pasiekti sveikatą, ramybę ir išmintį.

26. Tie, kurie ateina pas Mane mano mokymo keliu, žino, kad negali nuklysti, nes juos veda dieviška šviesa. Būtent ta šviesa suteikia jiems tikrumą dėl tikslo ir tikrosios jų gyvenimo prasmės.

27. Mano kelias yra gėrio kelias, mokiniai. Eikite juo žingsnis po žingsnio ir sėkite jį gerais darbais, geromis mintimis ir gerais žodžiais. Tačiau niekada neskaičiuokite savo gerų darbų; priešingai, patariu jums kuo tiksliau fiksuoti savo blogus darbus, žodžius ir mintis, kad vis rečiau darytumėte klaidų.

28. Gerąsias sėklas, kurias nuėmėte, palikite Man, o blogąsias paimkite patys. Išnagrinėkite jas, kad suprastumėte savo silpnumo priežastį. Pasirūpinkite, kad jos nesusimaišytų su gerosiomis sėklomis ir jų nesugadintų.

29. Tik gerumas gali suteikti ramybę, džiaugsmą, sveikatą, supratimą. Todėl tas, kuris yra kupinas meilės, bus didis Dvasioje.

30. Būtent tai Aš jus mokiau, kai gyvenau su jumis žemėje, ir apie tai jums primenu šiandien. Kaip Jėzuje Aš gydžiau ligonius prisiliedamas prie jų savo ranka, taip ir šiuo metu Aš juos liečiu, kad grąžinčiau jiems sveikatą ir vėl leistų jiems dalytis gyvenimo stebuklu.

31. Šiandien Aš neturiu materialių rankų, kad paliesčiau jūsų sergančius kūnus, nes Aš ateinu Dvasia. Tačiau Dvasia taip pat gali jus paliesti savo meile ir leisti jums pajusti savo buvimą.

32. To meto akli žmonės – dvasiškai akli – pralieję Mokytojo kraują ir perdūrė rankas, kurios gydė prisilietimu, glostė ir laimino; tačiau jie

negalėjo nei sunaikinti, nei suimti, nei prikalt mano Dvasios. Jis pakilo virš žmonių menkumo ir pažadėjo sugrįžti. Mat tuo metu Jis nebuvo atpažintas, o Jo žodis nebuvo suvoktas kaip aukščiausia tiesa.

33. Štai Aš esu čia, išpildydamas savo pažadą, ir laikiu, kol žmonija Mane atpažins.

34. Tačiau jei Aš jūsų paklausčiau: kas atsitiko su tuo palaimintu kūnu, kuriame gyveno Kristus? Ar galėtumėte Man atsakyti? Turėsiu pats jums pasakyti, kad tas kūnas, kuris buvo Dieviškosios Meilės įrankis, baigęs savo darbą, kai jo lūpos ir akys užsidarė amžiams, buvo atiduotas žemei, kad užbaigtų savo užduotį kaip žmogaus kūnas. Bet kai žemė jį priėmė į savo glėbį, to kūno, kurio ląstelės buvo persmelktos vien tik meile, sudedamosios dalys išsisklaidė begalybėje, kad vėliau kaip gyvybę teikiantis lietūs nusileistų būtent ant tų žmonių, kurie atmetė gyvenimą, kurį jiems atnešė Atpirkėjas. Jei pagalvosite apie tai, kad pats Dievas tapo žmogumi, kad gyventų su jumis, klaidingai įsivaizduosite, jog Tėvas jus taip labai myli, ir tada taip pat manykite, kad esate Viešpaties šedevras. Tačiau iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno Tėvo kūrinio, kuris nebūtų meistriškas, be to, turite žinoti, kad yra sielų, kurių tobulumo, grožio ir didingumo jūs net neįsivaizduojate.

35. Už jūsų ribų yra didingesni kūriniai nei tie, kuriuos čia pažįstate, taip pat ir jūsų brolių bei seserų kūriniai, kurie pranoksta žmonių kūrinis.

36. Kodėl manote, kad žmogus yra didžiausias iš visų šiandien egzistuojančių Viešpaties kūrinių? Jūs esate tik maži tvariniai, kurie, trokšdami tikrojo didingumo, nueina ilgą kelią.

37. Jūs esate didingi ir tobuli tiek, kiek esate mano kūrinys. Tačiau kalbant apie jūsų darbus, jūs vis dar esate labai maži ir netobuli. Todėl Aš apsireiškiu tarp jūsų kaip Mokytojas, kad suteikčiau jums naujų apreiškimų, kurie nuves jus į gėrio, žinių ir meilės viršūnę bei harmoningai sujungs jus su viskuo, kas tobula.

38. Kaip jūsų pasaulyje gali būti tobulumas, jei jame yra skausmas, jei yra kenčiančiųjų, ydingųjų, sužeistųjų, engiamųjų, jei yra išdidžių, savanaudžių ir net žudikų?

39. Laimė yra aukštųjų buveinių privilegija; tačiau jūsų pasaulyje Aš dar nematau laimės.

40. Šiandien šiais žodžiais palieku jums savo naująją žinią, kad pakiltumėte į naują gyvenimą.

41. Sukurkite savo ramybę, sukurkite savo palaimos pasaulį, pasinaudodami mano mokymų galia.

42. Jūs, žinoma, daug kovojote, siekdami sau patogumų, malonumų ir pažangos. Tačiau jūsų tiksluose dažnai slypi egoizmas, blogas ir beribis

siekis valdžios. Vietoj laimės ar taikos jūs gaunate skausmą, karą ir sunaikinimą. Būtent tai jūs ir gaunate šiais laikais.

43. Kaip jūsų darbai žemėje galėtų būti tobuli, jei matau, kad esate susipriešinę su gamtos stichijomis, iš kurių jūs ir gyvenate?

44. Mano mokymas nenori jūsų trukdyti naudotis gamtos stichijomis ir jėgomis, bet jis ragina ir moko jus jas naudoti geriems tikslams.

45. Gamtos jėgos jūsų rankose gali iš draugų ir brolių virsti teisėjais, kurie jus griežtai nubaus.

46. Seniai buvo laikas, kad žmonės nuimtų patirties vaisių, kad jie nebešauktų gamtos jėgų. Nes net su visa savo mokslu jie nesugebės jų sustabdyti.

47. O žmonija – visada toli nuo Manęs! Nepaisant tavo užmaršumo, mano prisiminimas neatsiskiria nuo tavęs, pasauli, kuris yra permirkęs mano krauju: aš vėl atnešu tau savo meilę.

48. Ar prisimenate mano pavyzdinius darbus Antrajame Laike? – Taigi klausykite:

49. Aš buvau už kaimo ribų, kai pas mane atėjo galingojo pasiuntinys, kuris man tarė: „Viešpatie, kiek ilgai man teko eiti, kad pas tave patekčiau!“ Aš jam pasakiau: „Palaimintas tas, kuris manęs ieško, nes jis visada mane suras.“

50. „Prieš ką tu stovi?“ – paklausiau jo. „Prieš Tą, kuris savo galia išgydo visas kančias. Ar tu, galbūt, esi Dievo Sūnus?“ Tada Aš jam atsakiau: „Aš esu Pradžia ir Pabaiga, esu Prisikėlimas ir Gyvenimas, esu Tas, kuris nusileido iš dangaus į žemę, kad jus išgelbėtų. Ar matai tuos žmones, kurie seka paskui Mane per kraštus, provincijas ir kaimus? Taip pat ir tu rytą seks paskui Mane, nusimesi savo puikų apsiaustą ir įsijungsi tarp paprastų žmonių ir vargšų. Iš tiesų, sakau tau, tu atėjai mane pašaukti savo Viešpaties vardu, kuris trokšta, kad Aš jį išgydyčiau nuo raupsų. Argi ne taip?“ Tas žmogus buvo sukrėstas ir apėmė jį baimė. Tačiau Aš jam pasakiau: „Nebijok, Aš tik pasakiau tiesą, nes dėl to Aš ir atėjau į šį pasaulį.“

51. Tada tas tarnas man tarė: „Viešpatie, kadangi Tu jau žinai, ateik į mano Viešpaties namus, kuris Tave šaukia.“

52. „O žmogau“, – pasakiau jam, – „pasakyk savo šeimininkui, kad man pakanka to, jog jis manimi patikėjo. Nes kai tu grįši namo, jis jau bus išgydytas.“

53. Tas vyras pasitraukė, ir netrukus jo džiaugsmu spindinčios akys tapo Jėzaus žodžio liudytojomis. Tuomet prie manęs priėjo Matas ir tarė: „Mokytojau, viena moteris tavęs klausia.“ „Aš jau žinau“, – atsakiau jam, –

„tai Marija Magdaliėtė, kuri ieško manęs, kad aš ją išlaisvinčiau nuo dvasių, kurios ją apsėdo.“ Mokinys nustebo, kad aš viską žinojau.

54. Aš ėjau į kaimą, kai pamačiau Mariją, kuri ėjo manęs pasitikti. „O mylimasis Sūnau, žinau, kad tavo lūpos paskelbė apie tavo artėjančią išėjimą, ir nors mano širdis tai jau žinojo, turiu bent jau pasakyti tau, kad dėl žmonijos aš kenčiu be galo.“ „Taip, taip yra parašyta“, – atsakiau jai, „ir taip turi išsipildyti.“ Mano aukos mirtis yra būtina – sėklos grūdas turi mirti žemės gelmėse, kad duotų vaisių ir daugintųsi. Tavo Sūnaus kraujas, kuris, kai bus pralietas, tavo širdžiai sukels labai didelį skausmą, žmonėms, kuriuos Aš paliksiu kaip tavo vaikus, bus tarsi gyvybės srovė. Mano mirtis bus gyvybė, ir nei akimirkai Tu ir Aš nebūsime atskirti.“

55. „Dabar einu į Lozoriaus namus, nes jis netrukus bus palaidotas. Tačiau Aš jį iš ten sugrąžinsiu, kad būtų pašlovintas mano Tėvo vardas.“

56. „Eik ir tu ten, kad tavo buvimas paguostų tas moteris. Nes jų skausmas netrukus bus didelis, o tavo meilėje jos ras labai saldų paguodą.“

57. Aš sugrįžau, kad susitikty su savo mokiniais. Tai jau buvo paskutinės dienos, kurias praleidau tarp jų. Aš jiems tai leidau suprasti, kad jie nebūtų tuo nustebsite. Petras verkė ir tyliai priėmė mano nurodymus. Jonas suspaudė mano rankas tarp savųjų, kai jam buvo pasakyta, kad jis liks su mano Motina, kad abu galėtų paguosti vienas kitą išbandymų valandomis.

58. Tadas jau kentėjo vien nuo minties apie išsiskyrimą su Mokytoju, tačiau Aš vis dar buvau tarp jų. Tai buvo švelnus ir skausmingas momentas, labiau nei lūpos kalbėjo sielos. Tačiau Aš buvau „Žodis“, ir mano Žodis turėjo sušvelninti tą neišmatuojamą skausmą, kuris buvo susikaupęs tose širdyse.

59. Aš kalbėjau kaip Tėvas vaikams, kaip brolis broliams, kaip Mokytojas mokiniams: „O mokiniai, jūs kartu su Manimi gėrėte ištroškusių piligrimų vandenį, ištverėte ilgų kelių vargus, trokšdami mano žodžių ir mano darbų. Iš tiesų, sakau jums: nors Aš ir išnyksiu iš jūsų akiračio, Aš jūsų nepaliksiu. Jei norite nešti Mane savo širdyse, susitaisykite su Mano mirtimi, kad Aš gyventų jumoje ir kalbėtų per jūsų lūpas.“

60. „Mokiniai, klausykite Manęs iki paskutinio Mano žodžio.“ Po to prie Manęs priėjo puošniai apsirengusi moteris. Tai buvo Magdalena, kuri jau seniai Manęs ieškojo, norėdama Mano akyse rasti šviesą, galinčią ją išgelbėti. Sapnuose ji matė Nazariečių, kaip Jis ją išlaisvino nuo jos nešvaraus naštos. Ji atėjo pas Mane, vedama savo sielos, alkanos šviesos ir išgelbėjimo.

61. Ji parpuolė priešais Mane, visų susirinkusiųjų nuostabai, ir kai jie tikėjosi, kad Aš nuo jos nusiųsiu arba bent jau pasakysiu jai priekaišto

žodį, Aš jai pasakiau: „Kodėl verki? – Tu verki iš skausmo ir iš džiaugsmo. Tačiau Aš tau daug atleidžiu, nes tu daug nusidėjai.“

62. Tuo momentu nuo tos būtybės nukrito visos grandinės, kurios ją rišo prie pasaulio, ir, tapusi laisva, ji sekė mano pėdomis kaip ištikimiausia iš mano mokinių.

63. Ta moteris, kuri buvo savo namų gėda ir dėmė bei vyrų gyvenimo pražūtis, vienu atleidimo žodžiu buvo paversta nuolankiausia Mokytojo tarnaitė, o vėliau – mylinčia Marijos atrama, kai abiem atėjo skausmo valanda.

64. Aš, kuris girdžiu sielų balsus, išgirdau, kaip ta moteris manęs paklausė: „Viešpatie, ar įmanoma, kad aš, su visais savo nuodėmiais, būčiau verta būti su Tavimi toje paskutinėje valandoje, apie kurią Tu pranašauji? Ar įmanoma, kad aš tikrai Tau tarnautų?“ – „O moterie“, – atsakiau jai, – „pakilk, nes dabar esi tyra. Apsirenk nuolankumo apsiaustu ir grįžk pas savuosius. Surask Mariją ir sek paskui ją.“

65. Po to, pamatęs nuostabą, atspindinčią visų veiduose, Aš pasakiau: „Aš esu pasaulio Šviesa, atėjusi apšviesti kelią tam, kuris pasiklydo tamsoje. Aš esu Išvaduotojas, kuris sulaužo kalinių grandines. Jūs pamatėte tai, ko dar nebuvote matę, ir dabar tai pamatėte. Tačiau nebetoli ta akimirka, kai jūs visi pajusite, kaip mano gyvenimas virpa jūsų esybėje.“

66. Aš palikau tą durį, lydimas savo mokinių. Tačiau sustojau po medžio šešėliu ir jiems pasakiau: „Ta akimirka iš tiesų artėja, bet kol kas jūs dar galite mėgautis mano Žodžio vaisiais. Žinoma, jūs liksite kaip avys tarp vilkų, bet nenusileisite, nes jus apdengs mano apsiaustas. Pažvelkite, kokios didelės yra žmonių minios; jūs jas maitinsite, kaip Aš dariau dykumoje, ir padauginsite duoną, kaip Aš jums parodžiau.“

67. Taip Aš kalbėjau jums per Jėzų ir glostydavau kiekvieną iš savo mokinių, o jų akys liejosi ašaromis, ir jie savo širdyse man išreiškė jausmus, kupinus švelnumo, bei davė man nesuskaičiuojamą daugybę pažadų sekti manimi.

68. Šiandien Aš nenoriu jums priminti paskutinių trijų dienų, kurias praleidau pasaulyje. Tai įvyks kitu metu, palaimintoji tauta, kai Aš jums kalbėsiu apie Paskutinę vakarienę, apie savo paskutinį buvimą Getsemanės sode, į kurį Aš pasitraukiau melstis, ir galiausiai Aš jums kalbėsiu apie savo aukos mirtį.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 211

1. Savo išmintį ir meilę paverčiu žmogiškuoju žodžiu, kad jos pasiektų jūsų širdis.

2. Aš ateinu pas tave, tauta, kad tu trumpą laiką gyventum mano Žodžio dvasinio spindesio apsuptyje, kad keletą akimirkų gyventum dvasinio gyvenimo karalystėje.

3. Imkite ir valgykite mano Žodžio duoną, kuri yra jėga ir gyvenimas, kad išbandymuose nesusilpnėtumėte.

4. Kai kurie iš mano naujų mokinių patirs savo Golgotą, kur jie užbaigs savo misiją žemėje. Tačiau šią viršūnę pasieks tik tie, kurie yra visiškai Dvasia, pakylėjimas ir meilė.

5. Kol kas pailsėkite ir išklausykite mano žodį. Stiprinkitės, nes rytoj paimsite savo kryžių. Tačiau nebijokite, tauta, nes kas paims šį kryžių, tas tai padarys, nes jo širdis liejasi meile žmonėms.

6. Kas gi prieštarauja, kad turi įvykdyti šią misiją, jei visą jo esybę valdo begalinė meilė artimui ir didžiulis širdingumas?

7. Kiekvienas, turintis stiprią sielą šioje dvasinio pakilimo eroje, su meile prisiims kryžių ir noriai jį neš.

8. Šis kryžius skirtas dvasios didžiųjų, tiems, kurie jaučiasi persmelkti tikros meilės ugnies.

9. Šiuo metu žmonių degina ugnis, bet tai ne mano ugnis. Ugnis, kuria dabar žmonių broliai naikina vieni kitus, kyla iš jų smurto, aistrų, priešiško, iš jų neišmatuojamo godumo, keršto troškimo ir materializmo.

10. Ta ugnis, kurioje sudeginama žmonija, yra ne ta, kuri kyla iš Šventosios Dvasios, bet iš tos pragaro ugnies, kurią žmonės sukūrė savo nuodėmėmis.

11. Mano dieviškoji ugnis yra gyvenimas, spinduliuojantis šviesą visoms būtybėms, o ne sunaikinimas ar mirtis.

12. Mano ugnis yra šviesa, kuri apvalina ir tobulina, apšviečia ir stiprina, bet jokių būdu nėra ugnis, kuri amžinai kankina ar sunaikina sielos gyvenimą. Tai yra gyvenimas, o ne mirtis.

13. Jei šiuo metu Aš jus pašaukiau, kad mane išgirstumėte, turėkite omenyje, kad tai įvyko tam, kad jums būtų suteikta dar viena galimybė pakilti į Šviesą – dvasinėje epochoje, palankioje sužydėti sėklai, kurią Aš atnešiau pasauliui.

14. Aš įdedu į jūsų sielą savo išmintį ir meilę – tą dvasinio tobulėjimo srovę, kuri yra gyvenimas, sveikata, džiaugsmas ir ramybė.

15. Išliekite žmonijai Tiesos Žodį – ne tik tą, kurį Aš jums paliksiu raštu, bet ir tą, kuris kyla iš Dvasios.

16. Noriu, kad šiuo metu jūs pakiltumėte. Vieni turi būti kaip žvaigždės, vedančios keliautojus įvairiais pasaulio keliais, o kiti – kaip švyturiai, siunčiantys savo šviesą per audringas žmogaus aistrų jūras ir apšviečiantys nelaimės ištiktų žmonių kelią. Noriu, kad mano mokymas būtų jūsų lūpose, kad Dievo Žodis, kuris yra amžinojo gyvenimo duona, būtų skleidžiamas po visą žemę.

17. Supraskite, kad Aš atėjau atnaujinti šį pasaulį, jį apvalyti, viską pakeisti.

18. Šiomis prisiminimo akimirkomis Aš darau taip, kad visa visata būtų pripildyta mano šviesos; kad kiekvienas, kuris keliauja pėsčiomis, akimirksniui sustotų, prisimindamas Mokytoją ir susimąstytų; kad kiekvienas, kuris šią valandą guli mirties patale, žiūrėtų į Mane sielos akimis, kad nebijojo išeiti iš šio pasaulio.

19. Aš esu Meilės Sėjėjas, o jūs – mano laukai. Kas gali abejoti mano galia jus padaryti vaisingus meile?

20. Jūs negalite žinoti, kokį sėklų turtą Aš jums atnešu. Jei negalėsite jo visiškai priimti, Aš ir toliau jį saugosiu tiems, kurie dar ateis. O jei ir jie negalės jo panaudoti, jis bus išsaugotas ateinančioms kartoms, kol nebeliks dirbamos žemės ir sėklų, kurias būtų galima sėti.

21. Supraskite mano žinią, kad galėtumėte ją išauginti savo kelyje. Atverkite akis, kad pastebėtumėte darbus, kuriuos Aš kasdien atlieku.

22. Ar matote tuos vyrus, kurie, naudodami prievartą, nori būti galingi? Labai greitai pamatysite, kaip jie įsitikins savo klaida.

23. Aš jiems įrodysiu, kad tik per gerumą, kuris yra meilės spinduliavimas, galima būti tikrai didžiam ir galingam.

24. Bet kol vieni ir kiti nežinos, kas yra meilė, Aš turėsiu toliau mokyti pasaulį.

25. „Žodis“ spinduliuoja savo šviesą jums, kad išmokytų jus perduoti ją tiems, kurie ateis po jūsų. Ir Aš pasirūpinsiu visais.

26. Aš esu amžinasis Sėjėjas. Dar prieš atvykdamas į Žemę ir prieš žmonėms mane pavadinant Jėzumi, aš jau buvau Sėjėjas; mane jau pažinojo tie, kurie buvo už materializmo, klaidų ar nežinojimo ribų – tie, kurie gyveno dvasinėse sferose ir buveinėse, kurių jūs dar nepažįstate ir kurių net negalite įsivaizduoti.

27. Iš tų, kurie mane pažinojo dar prieš man atvykstant į Žemę, aš jums atsiunčiau daugelį, kad jie pasaulyje liudytų apie mane, skelbtų Kristaus atėjimą, Tėvo meilę ir Žodį. Tarp jų vieni buvo pranašai, kiti – kelio paruošėjai, o dar kiti – apaštalai.

28. Šis pasaulis nėra vienintelis, kuriame mano žingsniai paliko pėdsakus. Ten, kur tik buvo reikalingas Išganytojas, ten aš buvau. Tačiau

turiu jums pasakyti, kad kituose pasauliuose mano kryžius ir taurė buvo pašalinti jūsų brolių ir seserų atsinaujinimu ir meile, o čia, šiame pasaulyje, po daugelio šimtmečių aš vis dar esu vainikuotas erškėčiais, kankinamas ant jūsų netobulumų kryžiaus ir vis dar geriu taurę su tulžimi ir actu.

29. Kadangi mano meilės darbas apima visos žmonijos išgelbėjimą, aš laikiu jūsų su begaline kantrybe ir kiekvienai žmogiškai būtybei suteikiau ne vieną, o daugybę galimybių pakilti, o per daugelį amžių laukiau visų tų, kurie pasinėrė į gilų letargą, pabudimo.

30. Dabar esate laikotarpyje, kai galite tobulėti, kupini šviesos ir gyvybės. Aš atplėšiau dar vieną Gyvenimo ir Išminties knygos antspaudą, kad susipažintumėte su dar vienu šio kūrinio skyriumi.

31. Aš duodu jums tiek, kiek galite priimti, ir tik tai, ką galite suprasti ir įsiminti.

32. Žmonės toliau tobulės, ir tiek, kiek pažengs jų sielos brendimas ir dvasinis tobulėjimas, tiek aš jiems suteiksiu savo išminties gausiau.

33. Noriu, kad jūsų siela būtų kaip taurė, galinti priimti tą šlovę, kurią Tėvas jums skyrė. Supraskite, kad Didysis išsilieja tik į Didįjį, o menkystė negali patenkinti Didžiojo.

34. Jūsų Tėvo valia yra, kad jūs būtumėte naudingi Kūrimo plane, kad būtumėte harmoningi tonai Kūrimo simfonijoje.

35. Aš žinau, kad tas, kuris jaučia vidinį meilės apšvietimą, savanoriškai priims kryžių ir žingsnis po žingsnio eis link savo Golgotos, žinodamas, kad tai reiškia pakilimą ir priartėjimą prie Tėvo.

Jei reikės, leisite save nukryžiuoti, nes žinote, kad per tą savęs atsižadėjimą, per tą atsidavimą, kaip ir Mokytojas, šlovingai prisikelsite iš mirusiųjų, kad pakiltumėte į Dvasios karalystę, kur gyvenimas yra pilnatvėje ir tobulume.

36. Žmonija, štai Aš esu. Aš atėjau, kad išgelbėčiau jus iš vargų. Ta švelni ranka, kuri palietė kietširdį, buvo mano. Tas mylintis gydytojas, kuris įsiskverbė į jūsų širdį, kad jus išgydytų, buvau Aš.

37. Jūs, sergantys ir gedintys žmonės, Aš buvau su jumis, o jūs nesugebėjote atpažinti, kas jus aplankė, nesugebėjote mano akyse įžvelgti Dangaus šviesos. O jūs, žmonės, nesupratote prasmės ir reikšmės kiekvieno mano kraujo lašo, kurį už jus praliečiau! Jūs nesate laimingi, nes nenorėjote savo laukų laistyti malonės teikiančiu vandeniu, kurį jums daviau.

38. Ateikite čia, kad išgirstumėte koncertą, kurio garsai jūsų sielai kalba apie begalinę tobulą meilę ir harmoniją.

39. Leiskite dieviškai šviesai įsiskverbti į jūsų širdis, kaip ji apšvietė tą naktį, kai aš paskutinį kartą meldžiausi Getsemanės sode.

40. Ar prisimenate, kaip Aš atsidaviau miniai, kuri mane ieškojo, norėdama mane nuteisti?

41. Labai reikšmingas buvo Mokytojo pamokymas, kurį Jis tuo metu davė visiems; tačiau niekas jo nesuprato.

42. Tas pasidavimas buvo paklusnumo, nuolankumo ir meilės auka. Tai buvo gyvas pavyzdys žmonijai. Nes kiekvienas, kuris iš meilės atsiduoda žmonėms, tampa vertas vėliau atsiduoti Dievui.

43. Mylima tauta, mano gyvenimas buvo atvira knyga, kad iš jos mokytumėtės mylėti. Bet jūs nesugebėjote jos perskaityti.

44. Aš užjaučiau jūsų silpnumą, kuris atskleidžia menką jėgą, esančią jumoje. Tačiau Aš esu pakankamai stiprus ir didis, kad kompensuočiau jūsų silpnumą ir nebrandumą, ir pakankamai mylintis, kad papildyčiau jūsų meilės trūkumą.

45. Aš artinuosi prie jūsų ir mokau jus būti tyrais, apsivalyti per ištvertą ir pakylėjančią skausmą, o tai reiškia nuoširdų ir tikrą atgailavimą.

46. Apsivalymas yra būtinas sielos tobulumui. Neklyskite dėl apsivalymo ir tobulumo, nes tobula siela yra didesnė už vien tik tyrą sielą.

47. Netrukus galėsite tapti tyri, tačiau nežinote, kiek laiko ir kiek išbandymų turės patirti jūsų siela, kad pasiektų tobulumą.

48. Būtina, kad jūs jau daug žinotumėte apie dvasinį gyvenimą, kad pereidami iš šio gyvenimo į kitą nebūtumėte sutrikę. Kiek daug žmonių laiko save laimingais, nes žemėje turi turtų, patogumų ir malonumų, ir negali įsivaizduoti, kad vieną dieną juos ištiks skausmas, juo labiau kaip dvasinės būtybės, kai paliks kūną žemėje ir kartu su juo viską, ką turėjo. Tada jie taps nelaimingiausiomis būtybėmis, klajotojais be ramybės, be džiaugsmo ir be pažinimo šviesos. Jie yra tarsi šešėliai, neramiai klajojantys iš vienos vietos į kitą. Jie neverkia taip, kaip verkiama pasaulyje, tačiau jų kančios – nors ir nebe fizinės – yra begalės kartų stipresnės už tas, kurias patiriama žemiškame kūne. Nes siela dabar stovi viena prieš savo Teisėją – savo sąžinę.

49. Tose sferose, į kurias jie sugebėjo patekti savo menka sielos jėga, jie tapo vargšais, patyrė, kas yra skurdas, vienvė, apleistumas ir nepriteklis. Savo liūdnoje egzistencijoje jie išlaiko tik nedidelę vilties kibirkštelę: kad ras ramybę.

50. Geriau būkite vargšai žemėje, žinodami, kad darote kažką savo sielos labui. Geriau būkite vargšai, kenčiantys, sergantys, nereikšmingi – bet ne toje buveinėje, kur yra tikrasis gyvenimas. Nes skausmas Dvasiniame pasaulyje yra nepalyginamai didesnis nei materialiajame gyvenime.

51. Tebūnie palaimintas tas, kuris pripažįsta mano mokymo pamokymus ir taip pereina nuo pasididžiavimo prie nuolankumo, nes jis paveldės Taikos karalystę.

52. Jūs nesate vargšai, net jei nešiojate paprastus materialius drabužius. Supraskite tai, kad taptumėte didingi už savo pasaulio ribų. Kodėl jus slegia šio ašarų slėnio vargai? Tūkstantį kartų liūdniau yra neturėti ramybės dvasiniame pasaulyje, nebūti stipriam ir didingam. Didžiosios sielos įveikia viską, išbandymų akivaizdoje išlaiko sielos ramybę ir gyvena tikrąjį gyvenimą, kuris yra pilnas šviesos ir taikos.

53. Jums nepavyksta suvokti tiesos, nes nenorite į ją įsileisti. Tik iš širdies paprastas ir nuolankus žmogus gali ją suvokti.

54. Tie, kurie nemato tiesos šviesos, nuolat sako Man, kad mano Žodis buvo bevaisis, nes jie ir toliau puoselėja sugedimą. Jie sako Man, kad kelias į Golgotą ir aukos mirtis ant kryžiaus, stebuklai, kuriuos Aš padariau, mano meilės mokymas, mano užuojauta, mano paskutiniai žodžiai ir paskutinis kvėpavimas, kuris buvo prašymas atleisti mano persekiotojams ir budeliams, buvo bevaisiai.

55. Ką apie visa tai žino tie, kurie nepažįsta tiesos? Tačiau tas, kuris pakyla virš bedugnės, meldžiasi už savo budelius ir laimina savo šmeižikus, – jo dvasia spinduliuoja ryškiau nei saulės šviesa.

56. Tiems, kurie mano, kad visas tas gyvenimas, kančios ir veikla buvo beprasmiški, Aš sakau, kad nebus nė vieno, kuris savo laiku negautų tos šviesos ir ją neišsigelbėtų.

57. Tačiau ne visi mąsto taip. Yra tokių, kurie – nors ir sėdi kalėjimo tamsoje bei atgailauja už nusikaltimą – patiria akimirkas, kai savo mintis nukreipia į Mane ir mikčiodami maldoje sako Man: „Viešpatie, jei tas nusidėjėlis, kuris Tavo akivaizdoje pajuto atgailą, pas Tave rado išgelbėjimą – kodėl gi man nereikėtų puoselėti vilties, kad paskutinę akimirką, kaip Dimasui, Tu man ištiesi ranką ir ištrauksi mane iš tamsos, kad nuneštum į šviesą?“

58. Kiek daug tų, kurie dar nesugebėjo išvartyti tamsos kunigaikščio, kurį nešioja savo kūne, patiria tikėjimo, apšvietimo, atgailos ir vilties į Atpirkėją akimirkas? Kiek daug žmonių iš savo širdies išstumia mintį apie naują ir dar didesnę bausmę pomirtiniame gyvenime ir mieliau galvoja bei tiki, kad Jėzus jų laukia, kad išlaisvintų juos nuo kančios ir baimės!

59. Tai yra tie, kuriuos jūs vadinate savo visuomenės atliekomis. Pažiūrėkite, kaip būna akimirky, kai jie nujaučia tiesą. Tačiau jūs, kurie pasaulyje mėgaujate laisvę, pripažinimu, pasitikėjimu ir dažnai manote, kad viską žinote, nes viską vertinate ir reiškiate savo nuomonę, neturite nė

vienos apšvietimo akimirkos, kuri leistų jums pažvelgti į tiesą akis į akį – priešingai, jūs apgaubiate save abejonėmis ir šešėliais.

60. Sėkla, kurią Aš savo žodžiu, savo kančia ir savo krauju pasėjau sielose, ne visada pražysta žmogaus, tautos ar pasaulio gyvenimo viršūnėje. Dažnai ji pražysta tik tuo momentu, kai žmogus susiduria su mirtimi ir nujaučia gyvenimą, kuris jo laukia – kai tas, kuris savo jėgoje buvo išdidus ir pasipūtęs, staiga nusiminęs ir nugulėtas nugriūna ant skausmo lovos. Ten jis apmąsto, apsivalo ir tobulėja, mąstydamas apie Mane, ir taisosi pagal Mano pavyzdžius. Tada jis verkia ir pasikeičia, nes per akimirką jį pasiekė tiesa.

61. Netgi tada, kai išdidžios tautos gyveno savo materialiosios galios spindesyje, o jų žmonės karštai atsidavė savo aistroms, jos klaidingai ir veidmainiškai vykdė savo pareigą Dievui, praktikuodamos religiją, nes visą savo dėmesį ir meilę skyrė savo ambicingų tikslų siekimui. Bet kai atėjo pralaimėjimas ir sunaikinimas, kai jie pamatė, kaip jų svajonės apie didybę išsisklaidė, o tikrovė atėjo juos pažadinti, tada jie nukreipė savo akis į Mane, kad pasakytų Man: „Viešpatie, Tu esi teisus, taika gali būti tik geros valios žmonėms, o Tavo Karalystė ir mūsų Karalystė tikrai nėra iš šio pasaulio.“

62. Ar suprantate, kad mano sėkla nėra prarasta? Jums, kurie tuo abejojate, sakau, kad turėtumėte ieškoti tos sėklos apmąstydami, nelaukdami, kol skausmas privers jus susidurti su tiesa.

63. Šis pasaulis yra pilnas mano Žodžio. Melas yra tai, kad mano pėdsakai esą ištrinti. Kur bebūtumėte, rasite mano ženklus ir mano balso aidus, kurie amžinai skamba sąžinėse.

64. Aš esu visur ir nuolat kalbu jums, nes dar nesu nustojęs perteikti jums savo žinios.

65. Mano tauta: kodėl kartais vis dar norite išbandyti savo Mokytoją?

66. Taip, Aš žinau, kad yra ir tokių, kurie nesupranta, kodėl Kristus, jei jis buvo Dievo Sūnus, pasidavė savo persekiotojams ir negalėjo išvengti mirties. Jei Aš nebūčiau norėjęs aukos mirties, Man būtų buvę labai lengva išnykti, kad neatsidurčiau tų, kurie Manęs ieškojo, rankose. Pamatę stebuklingą ir nesuprantamą dingimą, jie būtų nustebę ir sušukę: „Iš tiesų, tai Dievo Sūnus!“ Bet tai nebuvo tas mokymas, kurį Aš atėjau skelbti, nes jis nebūtų mokęs meilės. Be to, tuo norėjau jums pasakyti, kad tas, kuris vykdo savo valią, o ne Tėvo valią, nėra su Juo vieningas.

67. Būtina, kad jums būtų svarbu suprasti visus šiuos paaiškinimus. Nes jei nesuprantate to, kas vyksta šiuo metu, – kaip tada galėtumėte suvokti ar numanyti tai, kas ateis? Todėl noriu jums iš anksto duoti keletą

apreiškimų, kad jie jums tarnautų kaip pasiruošimas, kaip pažadas ir pranašystė.

68. Aš, Mokytojas, sakau jums: kai žmogus, įvykdęs Įstatymą, taps didis ir išaukštintas bei iš tiesų susivienys ir bus harmonijoje su Dvasia, jam nebebus tų dviejų gyvenimų, kurie šiandien dalija jo egzistenciją – žmogiškojo gyvenimo žemėje ir dvasinio gyvenimo visuotiniame ir begaliniame Dvasios pasaulyje.

69. Tada jis žvelgs tik į *vieną* egzistenciją, nes jo esybėje liks tik *viena* valia. Nebebus jokie konflikto tarp kūno ir sąžinės, ir jis jausis susiliejęs su visuotine gyvybe. Nesvarbu, ar jis gyvens dvasiniame pasaulyje, ar žemėje – kur bebūtų, jis jausis kaip savo Tėvo namuose. Kiekvienoje vietoje jis džiaugsis Viešpaties buvimu, ir visur sąžiningai bei paklusniai vykdys savo misiją. Fizinio kūno mirtis tada nebereikš to, ką reiškia šiandien. Jūs būsite tie, kurie, nugalėję mirtį, įžengsite į amžinąjį gyvenimą.

70. Kai Aš jums pasakiau, kad buvo mano valia tą naktį atsiduoti savo persekiotojams, jūs manęs klausiate: „Viešpatie, ar tada Judas nebuvo kaltas?“ Tačiau Aš jums sakau: neteiskite jo. Nes norėdami jį vertinti taip, kaip Aš, jūsų širdyse turėtų būti gailėstingumas. Jis buvo toks pat nebrandus ir žmogiškas kaip ir jūs, ir savo silpnumo akimirką leido žmonėms įtikinti jį išduoti savo Mokytoją.

71. Ar manote, kad tas mokinyš jau buvo Dievo paskirtas išduoti savo Mokytoją? Ne, mano tauta, niekas neturėjo manęs išduoti. Atėjo ta valanda, persekiojai sekė mano žingsnius, manęs laukė kraujo teismas.

72. Tas vyras, kaip ir visi kiti, kurie sekė paskui Mane, taip pat buvo išrinktas sėti meilės sėklą. Jis suklydo lemiamu momentu, kai nusisuko nuo To, kuris jį taip labai mylėjo, ir prisijungė prie tų, kurie siekė atimti Mokytojo gyvybę, tik todėl, kad suprato, jog Jėzus nėra žemės karalius, o nežinomo pasaulio karalius, o mokinio širdis vis dar svajojo apie šio pasaulio turtus.

73. Kiek didelis buvo Judo gailėstis, kai savo sąžinėje jis girdėjo vieną po kito sakinius, kurių buvo išmokęs iš Jėzaus, kiek didelis buvo jo skausmas, kai jis prisiminė, kam buvo pašauktas ir koks buvo jo darbas!

74. Aš jums visa tai sakau tam, kad jei kas nors iš jūsų šiuo metu mane išduotų, jis negalėtų teisintis sakydamas, kad galbūt jam buvo lemta tai padaryti.

75. Niekas nebuvo lemtas išduoti. Jūs visi buvote pašaukti, kad mano meile jus išgelbėtų.

76. Būtent Aš buvau lemtas mirti ant kryžiaus, kad po to atgimtų kapo urve ir parodytų jums gyvenimo pergalę prieš mirtį.

77. Šiandien sakau savo naujiems mokiniams: jei norite būti verti mano darbo, nemylėkite pinigų, nes jie yra sielos netikra moneta, jų vertė yra neigiama ir jie amžinajam gyvenimui reiškia klaidingas vertybes. Pinigai gali nukreipti jus nuo tikrojo gailestingumo ir nuolankumo kelio, kuriuo turi eiti kiekvienas iš mano apaštalų.

78. Turiu jums pasakyti, kad iš anksto žinojau, ką padarys Judas, ir tai įrodžiau, kai pasakiau, kad vienas iš dvylikos mane išduos. – Kiekvienas iš tų mokinių davė tai, ką turėjo duoti, kiekvienas iš jų buvo tarsi natos koncerte, kurį Aš surengiau pasauliui.

79. Jei vienas įnešė tyrumo ir pakylėjimo natą, kitas – tikėjimo ir jėgos, dar kitas – iškalbos ir įtikinimo, o dar kitas – nuolankumo ir švelnumo. Taigi kiekvienas davė tai, ką atsinešė, ką perėmė iš Mokytojo ir ką jautė. Tik vienas buvo silpnas, tačiau jo silpnybė taip pat tarnavo žmonėms pamoka, kad jie nesielgtų kaip jis, bet ne tam, kad būtų jo teisėjai.

80. Mokiniai, šią naktį nukreipkite savo mintis į viršų, kad per Vakariene būtumėte su Manimi. Maitinkitės mano Šviesa, gerkite mano Žodžio vyną. Jame rasite atvirą knygą, kurią galėsite skaityti, ir tuo pačiu būsite dvasiniame pasaulyje.

81. Ateikite prie stalo, prie kurio pajusite dieviškosios meilės virpesius, bet kur taip pat juntamas nerimas, kur vilties saldumas susimaišo su atsisveikinimo kartumu ir išdavystės bučiniu.

82. Būtent čia jūs geriausiai galite išgirsti sąžinės balsą, kuris jums pasakys, ar ir jūs išdavėte, ar melavote, ar bučiavotės be meilės.

83. Prieš atsisėdant prie stalo, apsiplaukite tyru maldos vandeniu. Išvalykite protą ir širdį, kad leistumėte sielai dalyvauti šioje dvasinėje vakarieneje.

84. Ar dabar esate pasirengę? Atsisėskite aplink Mane ir klausykitės giliausioje tyloje ir savo širdies susikaupime.

85. Ar dabar viskas paruošta, ar jūs čia pasiruošę ir pasipuošę šventiniam pokyliui? Mano noras buvo, kad šiais akimirksniais jūsų siela būtų ne mažiau tyra nei šio dvasinio stalo staltiesė.

86. Palikite už durų materialaus gyvenimo sūkurį, žmogiškąsias menkystes ir vargus. Priartėkite, jūs, įsikūnijusios sielos, ir jūs, gyvenantys dvasiniame pasaulyje. Žmonės, ateikite čia, kad išmoktumėte kalbėtis su Manimi, kad žemėje nebebūtumėte vergai. Nes tas, kuris su Mokytoju kalba iš dvasios į dvasią, yra pasiekęs visišką laisvę nuo „kūno“, pasaulio, nežinojimo tamsos, nuo bet kokio jungo.

87. Valgykite mano Žodžio duoną apdairiai, kad patirtumėte, kokia buvo Jėzaus kova tomis mirties agonijos valandomis ir kaip Jis nugalėjo mirtį.

88. Šiandien sakau jums: melskitės Tylos ir Dvasinio pakilimo sode, kad jūsų visa esybė būtų persmelkta jėga ir kad galėtumėte nešti kryžiaus našta iki pat kalno viršūnės.

89. Melskitės, kad pamatytumėte apšviestą savo vidinę dangaus kopėčią – sielos tobulėjimo kopėčią.

90. Būkite linksmi, kad nenuilstamai tęstumėte savo misijos kelią; tada nebijosite matyti, kaip suplėšomi jūsų drabužiai, nei tų žmonių, kurie gali jus persekioti, ieškodami jūsų kaltės ar nusižengimų, kad galėtų jus apkaltinti.

91. Pamirškite savo vargus ir savo žemiškus džiaugsmus, ir apsirenkite Dvasios džiaugsmais.

92. Nedaugelis moka melstis, kad tuo džiaugtųsi, o dauguma meldžiasi, kad po to galėtų verkti. Jiems Aš sakau: paverskite visas žemės kančias giesme, bet tegul ji skamba su tokiu tikėjimu ir tokia viltimi į Mane, kad staiga patirtumėte staigmeną, kaip iš širdies užgiedate šlovinimo giesmę, kupiną meilės ir taikos.

93. Aš jums kalbu apie dvasinį džiaugsmą, tačiau jūs savo širdyse negalite pamiršti tų valandų, kurios artėja ir kurios ir toliau bus skirtos atminimui.

94. Taip, tauta, rytoj, kai bus trečia valanda po pietų, pamatysi, kad saulė bus aptemusi, ir liūdės kiekvienas, kuris pasiners į savąsias mintis ir prisimins mane.

95. Saulė pasislėps tarp gedulo vėliavų, kaip ir tą dieną ji pasislėpė už tamsių debesų, kad neturėtų matyti tautos nedėkingumo.

96. Atsižvelgdamas į visokio pobūdžio žmogiškąsias netobulumo apraiškas, Kristus, Mokytojas, skelbė savo mokymą.

97. Iš Jo tyčiojosi? Mokytojas pasinaudojo tuo tyčiojimusi, kad suteiktų pamoką. Jam buvo užduodami klastingi klausimai? Jis atsakė su meile ir išmintimi, nes būtent tam Jis ir atėjo. Jį išdavė? Susidūręs su tuo išdavystės aktu, Jis suteikė atleidimo pamoką. Reikalavo Jo gyvybės? Jis sutiko ir atidavė savo gyvybę. Reikėjo viską priimti, kad būtų galima išgelbėti ir įtikinti.

98. Pasakykite man dabar, mylimieji mokiniai: jei jus išduoda jūsų artimieji, argi jūs nesipriešinate, argi nesigynate? Žinokite: norint užkariauti širdį, kartais būtina leisti, kad tavo išduotų. Dvasines kovas laimi ne jėga, o tikroji meilė.

99. Mano mokiniai: ši knyga šiam laikui liko atversta. Šiomis akimirkomis leiskite Jėzui įžengti į jūsų mintis, kad savo tyliosiose valandose ir prisiminimuose galėtumėte prisiminti visas man žinomas mano Kančios akimirkas. Kas prisimins Mane pakylėjančiu ir dvasiniu būdu,

tas gaus šviesą, kuri, kaip įkvėpimas, leis jam atrasti daugelio nepažintų pamokų prasmę.

100. Leiskite Man su kryžiumi ant pečių eiti jūsų minčių gatvėmis. Leiskite Jėzui, pamiršusiam savo skausmus, eiti savo kančios keliu, pamiršusiam savo vaikus ir jų įžeidimus. Leiskite man ant savo kryžiaus išskleisti rankas ir prašyti atleidimo tiems, kurie manęs nepažino. Leiskite man būti jumoje, kol pamatysite meilės, gyvenimo ir teisingumo pergalę.

101. Jūs, žmonių minios: kaip norite būti su Manimi – kaip draugai ir mokiniai? Ar galbūt norite tapti mano kryžiumi? Ar būsite kaip vinys, kurios perdūrė mano rankas ir kojas? Ar norite būti mano „karūnos“ erškėčiai, ar ietis, kuri perdūrė mano šoną?

102. Tu verki, tauta, ir, raudodama iš skausmo, sakai Man, kad nori būti su Manimi taip, kaip buvo Jonas: prie Mokytojo kojų prie kryžiaus. O Aš jums sakau, kad ir Aš noriu, jog būtumėte tokie, kaip tas mokiniys, kuriame jūs visi buvote įkūnyti, kai Aš jus palikau po Marijos meilės apsiaustu kaip jos vaikus.

103. Aš palieku jums savo meilę ir savo palaiminimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 212

1. Palaimintas tas, kuris kreipiasi į Mane, kuris ieško Mokytojo, kuris ieško atleidimo, kuris priima kryžių, nes pas Mane jis ras šviesą, kuri jį ves, ir savo nuodėmių atleidimą.

2. Mokytojas šią atminimo dieną priima jus su meile. Jo Kančios pėdsakas, kurį Jis paliko žmonijoje, šią dieną atsinaujina.

3. Nors to Kūno kraujas ir išgaravo, jo esmė išliko visų žmonių sielose. Ji neištrinama jūsų dvasioje, nes jūs prisimenate Mane, kai akimirkomis pajuntate kryžiaus naštą ar varginančią Kalvarijos kalno įkalnę.

4. Nuo tada, kai Jėzus meilės krauju nubrėžė kelią, kiekvienas žmogus, siekiantis išganymo ar sielos tobulėjimo, ieško pėdsakų, kuriuos Aš palikau žemėje, kad galėtų jais sekti. Šis kelias yra tas, kurį Aš jums nubrėžiu šiuo metu ir kuriuo jūs pasieksite dvasinį gyvenimą, kuriame nėra nei tamsos, nei skausmo.

5. Krikščioniškasis pasaulis pasirinko kryžių savo simboliu, nes Jėzus ant to medžio pralieję savo kraują ir mirė kaip žmogus, kad ant jo įvykdytų savo išganymo darbą. Nuo tada kryžius laikomas dieviškosios meilės ir atleidimo simboliu. Tačiau jis taip pat buvo žmonių pasaulėžiūrinių kovų ženklas.

Šiandien, praėjus amžiui nuo tos aukos mirties, Aš vėl esu pasaulyje – nebe kaip žmogus, bet dvasiškai. Tačiau tikrai sakau jums: tas kryžius Man jau nebėra reikalingas. Aš jo daugiau nebešiosiu ant pečių, jūs nebematysite Rabino, apsipylusio krauju ir vainikuoto erškėčiais, su nuplaktu kūnu, kurio krauju sudrėkinami kelio akmenys. Jūs nebematysite Jo su skausmu suspaustomis akimis, kas vieniems keldavo gailėstį, o kitiems – baimę. Jūs nebematysite Jo pasiekiančio kalno viršūnę, kad būtų prikaltas prie kryžiaus tarp nusikaltėlių.

6. Kryžius, kuris buvo gėda ir pažeminimas tam, kuris ant jo mirė, virto meilės aukos simboliu. To nebūtų galėję net įsivaizduoti tie, kurie mane persekiojo ir man pasirinko pačią gėdingiausią mirtį, kad patenkintų savo žiaurumą. Juk minia reikalavo apkaltinti ir pasmerkti Tą, kuris jai nieko blogo nepadarė, kuris visiems žmonėms buvo gėris, paguoda ir atleidimas. Žmogus buvo bedugnėje, iš kurios jis nesuprato to gėrio, tos meilės, kurią Aš jam parodžiau savo aukos mirtimi.

7. Tuo metu Aš neatėjau kaip žmogus, ir kryžius nesusilies ant Manęs. Šiandien būtent Aš pastatau jūsų širdyse meilės kryžių, kad jūs sektumėte mano pėdomis.

8. Jūs jau pajautėte šio kryžiaus sunkią naštą, jau pajautėte, kaip buvo nuplakta jūsų kūnas, kai skausmas įsiskverbė iki pat sielos. Jūs taip pat jau pajautėte, ką reiškia pargriūti kelyje. Jūsų gyvenimo kančios buvo botagų

smūgiai, o pašai, kai dėl jūsų būdo ieškoti Manęs jus laikė pamišusiais, kaip ir patį Jėzų, buvo tarsi ietis, kuri pervertė Atpirkėjo šoną.

9. Žiūrėkite, jūsų gyvenimas yra kaip Golgota, mokiniai. Kiekvienas, kuris nori imti Mane pavyzdžiu, sekti paskui Mane ir ateiti pas Mane, turės gyventi su kančiomis ir išgerti taure su tulžimi ir actu.

10. Jūs teisingai pavadinate šią žemę ašarų slėniu. Jūs atvykote į ją, kad pažintumėte gėrį ir blogį, nes niekas negimė tobulas žinomis ir nuopelnais. Todėl Aš suteikiau jums valios laisvę, kad patys pasirinktumėte kelią, kad jūsų siela savo pastangomis pati pasiektų aukštesnius lygmenis.

11. Tačiau tam, kuris pasirenka blogą kelią, būtina, kad jis jame pažintų skausmą, kad, pajutęs, jog tolsta nuo malonės ir šviesos, apsisvalytų ir sustiprėtų atgailaudamas, taip išmokdamas įveikti pagundas.

12. Kiek vertingos Dievui yra to žmogaus pastangos, kuris kovoja su pagundomis, kurios tampa vis įnirtingesnės, kuo labiau jis siekia atsinaujinimo.

13. Mano aukos mirtis nebuvo beprasmė, tauta. Nes tiek tie, kurie Mane myli, tiek tie, kurie Mane išsižada, turės eiti mano pėdomis. Tas darbas laikų knygoje turės viršenybę ir visada duos vaisių.

14. Jūs negalite žinoti, kodėl jūsų kryžiaus našta, tai yra, pareigos ir kančios, vieniems yra lengvesnė nei kitiems. Jūs visi šioje žemėje nežinote savo praeities, niekas nežino momento, kai jo siela priėmė šviesą. Todėl su nuolankumu priimkite kryžių. Nes kas taip seka paskui Mane, tas pats išgyvens mirtį.

15. Mano balsas šiandien kalba apie įstatymą ir teisingumą; tai tas pats balsas, kurį girdėjote Sinajaus kalne. Šiandien, kaip ir tą dieną, Aš matau daugelio netikėjimą. Aš, tuomet jums daviau į akmenį iškaltą Įstatymą vieną kartą ir antrą kartą, nes Mozė pirmąjį sudaužė, praradęs savitvardą dėl jūsų stabmeldystės ir jūsų silpnumo. Tačiau šiandien, kai Aš jį įrašau į jūsų sąžinę: ką su juo darysite? Ar elgsitės taip, kad Elijas, šio laikmečio pasiuntinys, reikalautų iš jūsų laikytis mano Įstatymo?

16. Iš visos širdies jūs man sakote: „Viešpatie, praėjo daug laiko, kai mūsų nedėkingumas lėmė, kad Tavo Įstatymo plokštės buvo sudaužytos dėl Mozės įniršio. Kaip gi šiais laikais galėtume vėl paniekinėti Tavo Įstatymą?“ Tačiau Tėvas jums sako: „Turite likti budrūs. Nes Antrajame Laike atėjo Jėzus, kad atneštų jums Meilės Įstatymą, o jūs leidote Jam pralieti kraują iki paskutinio lašo ir Jo nepažinote.“

17. Aš klausiu tavęs, tauta, ir tavęs, žmonija: kur yra Įstatymas, kurį Aš jums daviau Sinajuje? Kur yra amžinojo gyvenimo duona, kurią Jėzus jums davė po to? – Nusileidę galvas jūs klausotės mano klausimų, nes suprantate, kad nuklydote nuo kelio.

18. Pirmuoju laikotarpiu jūs buvote tauta, sudaryta iš dvylikos giminių. Tačiau Izraelis, nuslopindamas bet kokią baimę prieš mano teisingumą, susiskaldė į įvairias tautas. Šiandien jūs vėl esate žemėje. Tačiau kaip galėtumėte susiskirstyti į tautas ar gimines, jei sudaroma viena šeima iš skirtingų giminių vaikų, o sutuoktinių poras taip pat sudaro dvylikos giminių nariai? Kas suprato šį planą? Būtent Aš jus išrinkau ir suvienijau. Štai kodėl kai kurie, išgirdę šį balsą, dreba, nežinodami kodėl. Nes tai yra tie, kurie Mane girdėjo ir praeityje.

19. Dabar yra Trečiasis Laikas, kuris artėja prie savo kulminacijos. Jame jūs dabar gaunate dykumos maną, Jėzaus Kraują ir Šventosios Dvasios Šviesą. Jei jums reikalingas apvalymas, turite Mariją, savo Visuotinę Motiną, kuri jus plauna savo meilės ašaromis ir apdengia savo gailėstingumo apsiaustu.

20. Tėvas vėl sako savo tautai: „Susivienykite. Mat aš matau, kad, nors vieni pasiryžta laikytis mano įsakymų, kiti tam priešinasi. Nesiskaldykite, nes taip atversite duris pagundai.“ Mano žodis skirtas visiems, net jei tarp klausytojų yra tokių, kurie nesilenkia prieš mano balsą, nes juos valdo abejonės, kurias sukelia tai, kad jie mato, kaip Aš apsireiškiu per neišsilavinusį, nepatyrusį ir paprastą protą.

21. Kiek daug iš tų, kurie praeityje mane persekiojo ir išjuokė, šiaandien gyvena kupini sielos ramybės, kurią aš jiems padovanojau kaip viską atleidžiančios mano meilės įrodymą. Tačiau, išgirdę, kad Aš sugrįžau, jų sielas apėmė baimė, todėl jie nedrąsiai atėjo patikrinti, ar tas pasakojimas apie mano apsireiškimą yra tiesa. Kai jie mane išgirdo, jie buvo sukrėsti, nes jautėsi pašaukti mano balso.

22. Tai yra tauta, kurią Aš išsirinkau, kad ji tautoms atneštų šviesą ir taiką, ir kuri buvo išsibarsčiusi ir pasislėpusi tarp žmonių. Bet mano aiškus ir įžvalgus žvilgsnis žinojo, kur buvo kiekvienas iš mano tarnų, kad galėčiau jiems nusiųsti šaukimą ir nurodyti jų misiją, kurios įvykdymo Aš vis dar laikiu.

23. Pasaulis abejingai žiūrėjo į Marijos gyvenimo kelią žemėje. Tačiau tikrai, sakau jums, šiaandien jūs atpažinsite jos motinišką balsą, jos mylintį balsą, kuris yra lopšinė, paguoda, viltis ir balzamas. Vieni ją pripažins, kiti – neigs. Vis dėlto ji švelniai ir meiliai išskleidžia savo dieviškąjį apsiaustą virš visatos, o po juo suteikia šilumą ir apsaugą visiems savo kūriniams. Ji taip pat gelbsti ir išgelbėja, ji yra Dangiškasis Šventovė, sauganti dar neatskleistus paslaptis. Jei jos moteriškas kūnas buvo Šventovė, kurioje saugiai ilsėjosi Jėzaus kūnas, – kiek gi daug tada jos dvasia saugo visiems savo vaikams!

24. Koks gilus buvo skausmas, kurį pasaulis įsmeigė į jos Motinos širdį, ir su kokių švelnumu ji slepia savo ašaras, kad jums parodytų tik savo šypsenos mielumą ir glamonėjimų švelnumą! Tarp mano negailestingo teisingumo ir žmonių nuodėmių visada stovi Marijos, jūsų Dangiškosios Motinos, užtarimas ir motiniška meilė.

25. Aš kalbu su jumis iš „Debesies“ ir kviečiu ateiti pas Mane.

26. Aš vis dar matau, kaip jūs studijuojate pirmąją knygos puslapį, tačiau mano mokymo laikas jau baigiasi.

27. Noriu, kad, atvykę pas Mane, galėtumėte Man pasakyti: „Viešpatie, štai mano derliaus vaisius: kai kurių mano artimųjų atsinaujinimas mano pavyzdžiu.“ Nes jei neįvykdysite savo misijos, negalėsite įžengti į Mano karalystę.

28. Tris kartus Aš jums siūliau sielos išgelbėjimą, tačiau jūs likote kurti mano balsui. Tai paskutinis raginimas, kurį jums skiriu. Todėl prašau jus klausyti Manęs, apsirengti nuolankumu, nusileisti nuo savo aukšto pjedestalo ir iš savo širdžių išvaryti bet kokią neapykantą.

29. Mano žodžiai nėra puošnūs, jie paprasti, kad jūs visi juos suprastumėte ir nesuteiktumėte jiems skirtingų aiškinimų.

30. Mano tautoje neturi būti neišmanančiųjų, nes Aš jus apipyliau išmintimi.

31. Ant visų medžių matau gerus vaisius ir kitus – blogus. Tačiau iš pastarųjų man jų neteikite. Jūs esate paskirti atrinkti skanius vaisius, kuriuos turite man parodyti. Jūs jau žinote visas savo pareigas. Anksčiau jūs klupdami vaikščiojote po pasaulį, nes jūsų akis dengė tamsi uždanga. Tačiau Aš atėjau kaip nakties žaibas, kad apšviestų jūsų kelius. Nuo tada jūs žinote, kur einate.

32. Jūs išmokote klausyti savo sąžinės, prieš žengdami žingsnį.

33. Šiandien, kai esate vieningi, būkite paklusnūs mano mokymams. Nes artėja didieji išbandymai.

34. Mokytojas vėl yra su jumis. Šiandien Aš atėjau, kad jus palepinčiau, pakelčiau jūsų dvasią savo meilės žodžiu, padovanotų jums savo taikos bučinį ir paklauskiau, ką jūs man aukojate savo širdyse.

35. Aš atėjau ne tam, kad jus teisičiau, bet tam, kad paragintų jus savo veiksmuose rodyti tikrą meilę ir gailestingumą, klausyti savo sąžinės balso.

36. Visais laikais Aš už jus pralieju savo Kraują – kartais žmonių akyse, kitą kartą – nematomai. Aš visada budi virš jūsų, kad jūs šitame pasaulyje nekenktumėte ir kad po savo žemiškojo gyvenimo anapus pasiektumėte amžinąjį gyvenimą savo sielai. Tačiau jūs Manęs nesupratote, nepaklausėte Mano žodžio, todėl šiuo metu Aš atėjau iš balto „debesies“,

kad skambinčiau savo maloniai skambančiu varpu ir prašyčiau jus susivienyti bei mylėti vieni kitus.

37. Jūs pradodate studijuoti, bet dar nesupratote net pirmojo mano knygos puslapio, nors žinote, kad laikas, per kurį Aš jums duodu savo mokymą, jau baigiasi. Turite studijuoti ir gilintis į mano mokymą bei drąsiai leistis į kelią. Nes Aš jūsų nepriimsiu, jei prieš tai nebusite išstudijavę to, ką Aš jums daviau šiuo metu.

38. Jūs priverstėte Mane verkti ir pralieti savo kraują, o dabar Aš noriu, kad ateitumėte pas Mane ir prie mano kojų pasakytumėte: „Mokytoja, čia yra mokymas, čia yra derlius, čia yra geras pavyzdys, kurį daviau žmonėms. Ten yra atnaujinta žmonija.“

Noriu, kad man pristatytumėte vyrą ir moterį, kuriuos atsivertėte. Nes neįvykdę šio užduoties, nežengsite į mano paslėptos išminties šventovę. Triskart atėjau į šį pasaulį, kad suteikčiau jums įvairias galimybes išgelbėti savo sielą. Tačiau jūs nekreipėte dėmesio į mano žodžius ir nepaklūsote mano įsakymams. Todėl sakau jums, kad tai yra paskutinė iš tų galimybių ir jūs privalote įgyvendinti tai, ką dabar jums į širdį įdedu: apsirengti nuolankumu, nusileisti nuo savo netikro didingumo pjedestalo, išnaikinti piktą valią ir neapykantą savo artimiesiems bei susivienyti. Nes būtent to Aš iš jūsų reikalauju, kad mano teisingumo skeptras nenukristų ant žmonijos.

39. Jūs jau nebėra neišmanėliai, nes Aš jums gausiai suteikiau savo mokymą, ir Aš klausiu jūsų: kodėl matau, kad mano mokiniai nenori Manęs suprasti ir mano žodžius bei nurodymus aiškina įvairiai ir pagal savo pačių valią? Argi Aš nekalbėjau jums jūsų pačių kalba, paprastais žodžiais, kad jūs visi Mane suprastumėte? Vieniems Aš nekalbu kitaip nei kitiems. Todėl nenoriu, kad rytoj man pasakytumėte: „Mokytoja, mes Tavęs nesuprantame, nesuvokiame Tavo nurodymų, todėl jų ir nesilaikome.“ – Ne, Izraeli, būtina, kad tu išnaikintum tą nuodą, kurį šiuo metu dar neši savo širdyje. Tu turi teisingai suvokti šį Įstatymą, nes jis nekaltas dėl tavo nuodėmės, ir neteisinga, kad už šias klaidas būtų kaltinamas mano darbas. Kodėl žmonės nesugebėjo jo įvertinti, nors Aš ji jums perduodu tokį baltą ir tyrą kaip sniegas?

40. Budėkite ir melskitės, nes nuolat matau nesutarimus tarp vieno ir kito. Matau, kad norite nusigręžti nuo mano Įstatymo – vieni, atsukdami jam nugarą, o kiti, eidami savo keliais, kuriuose klumpa ir mieliau įkliūna į erškečius, nei dorai eiti keliu, kurį jums nubrėžiau. Visur auga medžiai, kurie žmonijai duoda kitokius vaisius nei tie, kuriuos Aš jums duodu. Tačiau Aš matau, kad tarp jų yra ir gerų vaisių, todėl sakau jums: pašalinkite

blogus vaisius ir palikite tik gerus. Atrinkite juos ir aukokite Man tik gryną sėklą ir auksinį kviečių grūdą.

Jūs nebėra tamsos vaikai, kokie buvote anksčiau. Nes Aš pasirodžiau tarp jūsų kaip ryškus žaibo spindulys, kad apšviestų jūsų kelią, kad leistų jums suprasti, kas yra tiesos kelias. Dabar jūs galite jį atpažinti ir juo eiti, nes Aš jums suteikiau jėgų ir paėmiau už rankos, kad galėtumėte žengti pirmuosius žingsnius, o vėliau eiti savarankiškai, bet saugiai, be skausmingų patirčių ar nusidėjimų, ir nesileisdami suvilioti pasaulyje viešpataujančio blogio.

41. Šiandien jūs jau nebėra nežinojimo apimti vaikai, šiandien žinote, kaip turite eiti pirmyn, kokius darbus įgyvendinsite ir kokie yra geri, o kokie – blogi keliai. Juk Aš jums daviau širdį ir sąžinę, kad galėtumėte į jas kreiptis. Todėl jau seniai prašau jūsų nevalgyti uždrausto vaisiaus, neišsitraukti savo dviašmenio kardo, kad nepažeistumėte savo brolio garbės, kad suvoktumėte mano Įstatymo tyrumą ir tobulumą, kuris visais laikais buvo vienas, kad pakiltumėte su supratimu ir gera valia, laikydamiesi mano dangiškųjų įsakymų, kad visoje žemėje būtų taika ir kad sunaikinimas nebeardytų gyvybės. Aš nenoriu matyti jūsų verkiančių ir su kartumu burnoje. Ir šią dieną Aš jums padovanosiu savo dieviškąjį gailestingumą.

42. Palaimintas tas, kuris yra pasiruošęs, nes jis savo kelyje pamatys taiką ir savo sieloje bei kūne pajus, kaip mane apipila mano gailestingumas. Iš amžinosios šlovės Aš leidžiu tekėti kristalinio skaidrumo vandenims, kad šiuo metu jūs sustiprėtumėte ir pakiltumėte. Aš jums suteikiu savo meilę srautais, kad žengtumėte į priekį ir suprastumėte, jog Aš esu nenuilstantis, kad rytoj imtumėte mane pavyzdžiu, atsikratydami bet kokio materializmo, bet kokio tuštybės, ir, atlikdami tik gerus darbus, būtumėte švarus veidrodis, kuriame ši žmonija galėtų save pamatyti.

43. Aš visada ateidavau ieškoti nuklydusiųjų, kad išlaisvinčiau juos nuo nuodėmės ir nukreipčiau į išganymo kelią. Rytoj ateis didieji išbandymai, ir mano valia yra palikti jus kaip drąsius Jėzaus karius, kurie gali kovoti ir išeiti iš jų pergalingai.

44. Šį rytą Aš buvau tarp jūsų savo buvimu, įgaliojimu ir esme. Aš duodu jums kasdienę duoną ir „ „ gydomąjį balzamą. Aš laiminu jus, jūsų vaikus, nuliūdusias motinas, senolius. Visiems Aš duodu savo ramybę, savo meilę ir savo šviesą.

45. Mylėkite, žmonės, mylėkite tyriausia meile, kuri gali jus nuvesti prie tiesos. Tada jūs suprasite, ką noriu jums pasakyti šiais žodžiais. Jėga, kuri judino Jėzaus lūpas, kai Jis buvo su jumis, buvo meilės jėga – tas balsas, kuriuo Aš jums sakau: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“

46. Nėra didesnės jėgos už meilę. Ji taip pat yra ugnis, kuri apvalina, ir malonės vanduo, kuris išvalo.

47. Kad ir kiek Aš jums kalbėčiau, vis tiek yra mokinių, kurie šiandien tiki, o rytoj jau nebetiki, nes jie turi tikėjimo valandas ir abejonių valandas.

48. Aš matau jumyse tautą, kuri yra pavargusi nuo savo žmogiškojo gyvenimo ir nepaprastai užsiėmusi, ir iš to susidaro tauta, kuri, nors ir vadina save dvasine, tačiau gyvena labai linkusi į žemiškus dalykus.

49. Tačiau Aš jums sakiau: pabuskite tiesai ir nesielskite kaip raštininkai ir fariziejai, kurie indą valo tik iš išorės, arba tie, kurie, bandydami daryti gerus darbus, mano, kad negali atiduoti visko, nes tada taptų vargšais ir liktų be duonos.

50. Ach, kaip ilgai jūs, kurie taip mąstote, turėsite klajoti kaip šešėliai! Jūs gimsite ir vėl gimsite, kol neišmoksite dalyti *tos meilės*, kurios Aš jus mokau.

51. Aš nenoriu, kad jūs amžinai liktumėte maži vaikai. Argi teisinga, kad šita tauta savo maldose man sako: „Viešpatie, aš Tave myliu“, o po to savo kelyje neatlieka nė vieno gailestingumo darbo? Kodėl Aš vis dar jus pagauju meluojant? Kodėl jūs neparodote tikro gailestingumo, o jei ir parodote, tai darote tik tam, kad jus matytų ir girdėtų?

52. Jūs apgaudinėjate patys save, o kartais giriatės savo tikėjimu, nors jūsų tikėjimas yra atšalęs. Tada Aš matau, kad esate šalti ir labdaros, ištikimybės bei nuoširdumo atžvilgiu.

53. Iš tiesų, sakau jums: niekas neperžengs Kryžiaus slenksčio, jei neišmoks būti ištikimas.

54. Mylimi mokiniai, sakau jums: jei kartais aš jums kalbu griežtais žodžiais, jie nėra tokie griežti, kokių jūs nusipelno pagal savo darbus.

55. Savo žodžiu Aš noriu jus tik apvalyti nuo netobulumų. Kur yra tie „balti drabužiai“, kuriuos turėjote pasirošti, kad galėtumėte būti su Manimi šioje šventinėje vakarienėje?

56. Aš noriu įsiskverbti į jūsų vidų, kad pamatytumėte mano šventovę. O jūs, žmonių sielos, kurios manote, kad esate gimę visai neseniai, o juk jau seniai išėjote iš To, kuris savyje nešioja Tėvo ir Motinos meilę! Nes iš Jo kyla visos tobulos meilės rūšys.

57. Lygiai taip pat, kaip matote, kaip vystosi žmogaus kūnas, taip ir dvasia jame atsiskleidžia. Tačiau kūnas savo vystymosi procese susiduria su riba, o dvasiai, norint pasiekti tobulumą, reikia daugybės materijų ir amžinybės.

58. Tai yra jūsų reinkarnacijos priežastis. Jūs gimėte tyri, paprasti ir švarūs, tarsi sėkla iš Dievo tėviškosios ir motiniškosios Kūrėjo Dvasios.

Tačiau neklyskite, nes būti tyram ir paprastam nėra tas pats, kas būti didingam ir tobulam.

59. Galite tai palyginti su ką tik gimusiu vaiku ir patyrusiu žmogumi, kuris moko vaikus.

60. Tai bus jūsų likimas visais gyvenimo etapais, kai tik jūsų dvasia išsivystys. Bet kaip lėtai jūsų dvasia žengia į priekį!

61. Praėjo jau beveik 2000 metų, kai Aš keliais žodžiais išmokiau jus, kaip įžengti į Dievo karalystę: „Mylėkite vieni kitus“, – sakiau jums. Jūs daug kartų gyvenote, turėdami žemišką kūną ar be jo, šiame „slėnyje“ ar kituose. Tačiau jūs nesugebėjote išmokti šios pamokos.

62. Jums dar teks nueiti ilgą kelią, kol tas kilnus mokymas taps realybe jūsų sielose.

63. Šis pasaulis yra pašauktas kartu su savo gyventojais tapti dvasiniu ir taip užbaigti kančias bei likimo smūgius.

64. Mano meilės ugnis ištirpins jūsų širdžių sniegą, ir net jei praeis šimtmečiai, Aš ir toliau mokysiu, o jūs pagaliau išmoksite ir mylėsite.

65. Ar prisimenate Mariją Magdalėną? Ar nesupratote, kokį simbolį ji įkūnija?

66. Žmogaus protas nesupranta mano alegorijų, jis sustoja prieš paslaptį ir tenkinasi simboliu.

67. Simboliai yra pasenę vaizdiniai, kurių žmonijos Dievo garbinime, jos Šviesos amžiuje, jau neturėtų būti.

68. Marija Magdalena – „nusidėjėlė“, kaip ją vadino pasaulis, – buvo verta mano švelnumo ir atleidimo.

69. Ji netrukus pasiekė išgelbėjimą, ko nepasiekia kiti, kurie tik pusiau nuoširdžiai prašo atleidimo už savo nuodėmes. Nors ji greitai rado tai, ko ieškojo, kiti to nepasiekia.

70. Magdalenai buvo atleista, nors ji nesigyrė savo atgaila. Ji buvo nusidėjusi, kaip ir jūs nusidedate; tačiau ji labai mylėjo. Tas, kuris myli, gali paslęsti savo žmogiškuoju elgesiu; tačiau meilė yra švelnumas, kuris liejasi iš širdies. Jei norite, kad jums – kaip ir jums – būtų atleista, nukreipkite į mane savo žvilgsnius, kupinus meilės ir pasitikėjimo, ir būsite išteisinti už kiekvieną nusizengimą.

71. Ta moteris daugiau nenusidėjo. Meilę, kuria liejosi jos širdis, ji paskyrė Mokytojo mokymui.

72. Jai buvo atleista, nors ji ir padarė klaidų. Tačiau jos širdyje degė gryninanti ugnis, ir dėl atleidimo, kurį gavo nusidėjėlė, ji nė akimirkai neatsiskyrė nuo Jėzaus. O mano mokiniai mane paliko vieną kraujingiausiomis valandomis. Tačiau ta niekinama Marija neatsiskyrė nuo manęs, neatsisakė manęs, nebijojo ir nesigėdijo.

73. Todėl jai buvo leista verkti prie mano kryžiaus papėdės ir prie mano kapo. Jos siela greitai rado išgelbėjimą, nes ji labai mylėjo. Jos širdyje taip pat gyveno apaštališka dvasia. Jos atsivertimas spinduliuoja kaip tiesos šviesa. Ji parpuolė prie mano kojų, kad pasakytų man: „Viešpatie, jei Tu nori, aš būsiu laisva nuo nuodėmės“.

74. O jūs, priešingai, – kiek kartų norite mane įtikinti savo nekaltumu, ilgomis maldomis maskuodami savo nuodėmes.

75. Ne, mokiniai, mokykitės iš jos, iš tikrųjų mylėkite savo Viešpatį kiekvienne iš savo brolių. Mylėkite daug, ir jūsų nuodėmės bus atleistos. Jūs būsite didingi, jei šią tiesą leisite pražysti savo širdyse.

Telaimina jus mano ramybė!

Pamoka 213

1. Mano Dvasios šviesa yra su jumis, Kristus yra virš jūsų dvasios, ir per žmogiškas lūpas Jis apreiškia Gyvenimo ir Tiesos Žodį kaip kelią, vedantį pas Mane.

2. Atverkite savo šventovės vartus, kad Aš galėčiau įžengti į jūsų esybės švariausią dalį.

3. Šią dieną jūs vadinate „Prisikėlimo sekmadieniu“, nes tą dieną prisimenate įvykius, kuriuos Jėzus išgyveno savo žemiškajame kelyje.

4. Pagaliau nuimkite paslapties šydą, kad galėtumėte įžengti į Tiesos šventovę. Šiame mokyme Aš jums atskleidžiu reikšmingus mokymus, kad paslapties tamsūs šydai, kuriais anksčiau dengėte mano šviesą, išnyktų iš jūsų. Išgirsti: tik tas, kuris miršta, gali prisikelti. Ar manote, kad Jėzus tuomet „mirė“? Ar galėjote įsivaizduoti savo Mokytoją „mirusį“?

5. „Mirtis“ yra tik simbolis. „Mirtis“ egzistuoja tik tiems, kurie dar nepasiekė tiesos pažinimo. Jiems mirtis tebėra baimės vaizdinys, už kurio slypi paslaptis arba niekas. Bet jums Aš sakau: atverkite akis ir suvokite, kad ir jūs nemirsite. Jūs atsiskirsite nuo kūno; tačiau tai nereiškia, kad mirsite. Jūs, kaip ir jūsų Mokytojas, turite amžinąjį gyvenimą.

6. Kai Aš palikau savo kūną, mano Dvasia įžengė į dvasių pasaulį, kad jiems kalbėtų Tiesos žodžiu. Kaip ir jums, taip ir jiems Aš kalbėjau apie Dieviškąją Meilę. Nes tai yra tikrasis gyvenimo pažinimas.

7. Iš tiesų, sakau jums, Jėzaus Dvasia nė akimirkos nebuvo kapo urve, ji turėjo atlikti daug meilės darbų kituose gyvenimo pasauliuose. Mano begalinė Dvasia turėjo tiems – kaip ir jums – atskleisti daug apreiškimų.

8. Yra ir tokių gyvenimo pasaulių, kur dvasinės būtybės nemoka mylėti. Jos gyvena tamsoje ir trokšta šviesos. Šiandien žmonės žino, kad ten, kur viešpatauja meilės trūkumas ir egoizmas, yra tamsa, kad karas ir aistros yra raktas, užrakinantis vartus į kelią, vedantį į Dievo karalystę.

9. O meilė, priešingai, yra raktas, kuriuo atveriamos Šviesos karalystės, kuri yra Tiesa, vartai.

10. Čia Aš apsireiškiau per žmogiškus kūnus, ten Aš tiesiogiai susisiečiau su aukštesnėmis dvasinėmis būtybėmis, kad jos mokytų tuos, kurie nesugeba tiesiogiai priimti mano įkvėpimo.

11. Šios aukštos, švytinčios būtybės yra tai, kas čia jums yra balso nešėjai.

12. Dabar jūs tikriausiai suprantate mano atėjimo į šį pasaulį priežastį ir mano apsilankymo tuose pasauliuose priežastį.

13. Aš pasakiau dvasinėms būtybėms: „Jūs vėl gimsite iš naujo. Tačiau prieš atgailaudami žemiškame kūne, turite išvalyti savo sielą nuo bet kokio žalingo įspūdžio, kad savo atgimime būtumėte kaip degantys deglai.

14. Žmonės, nešantys savyje mano Šventosios Dvasios šviesą, yra tarsi degančios deglos. Tie, kurie nenori pažinti tiesos, yra tarsi užgesusios deglos, kurios nedega, nes neužsidegė mano Išminties ugnimi.

15. Aš nenoriu, kad būtumėte užgesusios deglos, nes tuomet negalėsite įvykdyti savo paskirties, tai yra, savo dvasios misijos.

16. Iš tiesų, sakau jums, tomis akimirkomis, kai mano Žodis persmelkia žmogaus protą, čia yra tūkstančiai ir tūkstančiai beformių būtybių, kurios dalyvauja mano apreiškime ir girdi mano balsą. Jų skaičius visada didesnis už tų, kurie yra fiziškai čia. Kaip ir jūs, jos lėtai kyla iš tamsos, kad įžengtų į Šviesos karalystę.

17. Aš jums sakiau, kad esate nemirtingi. Jei jūsų kūno ląstelės miršta, tai nereiškia, kad miršta ir siela.

18. Ši atminimo ir paminėjimo diena yra sielos šlovės, prisikėlimo, jūsų žibinto šviesos simbolis.

19. Man patiko šiais atminimo dienomis pasirodyti tarp jūsų, kad jūsų širdyse pažadinčiau tikėjimo, užuojautos ir dvasingumo jausmus. Aš pasinaudojau šiomis valandomis, kad nuplaučiau ir apvalyčiau jūsų širdis.

20. Kodėl jūs susitėpėte? Nes neleidote, kad jus vestų Dvasios galia, kurios jėgą supainiojote su savo žmogiškąja valia, savo tuštybėmis ir užgaidomis.

21. Būtina, kad įsiskverbtumėte į savo širdį, į savo vidų, kad sužinotumėte, kokių mastų klausotės sąžinės balso, kokiame meilės būsenoje esate savo artimųjų atžvilgiu. Tada žinosite, kiek esate degančios deglos, o kiek – užgesusios.

22. Sakau jums: jūsų meilei atitiks ir jūsų turima jėga, gerumas bei šviesa.

23. Ir jūs turėsite savo išlaisvinimo dieną ir savo pašlovinimo dieną. Kokia tai bus diena? Ta, kurią nugalėsite savo gyvenimo mūšio lauke.

24. Žemė yra kovos laukas, čia yra daug ko pasimokyti. Jei taip nebūtų, jums pakaktų kelerių gyvenimo metų šioje planetoje, ir jūs nebūtumėte siunčiami vėl ir vėl, kad gimtumėte iš naujo. Nėra niūresnės ir tamsesnės kapo urvo dvasiai nei jos pačios kūnas, kai jis apsinešęs purvu ir materializmu.

25. Mano Žodis iškelia jus iš šio kapo ir suteikia jums sparnus, kad galėtumėte pakilti į taikos ir dvasinės šviesos sferas.

26. Kiek jūsų siela nugali tamsą ir įveikia kliūtis, tiek joje atsiranda šviesa. Todėl vieni šį kelią nueis per ilgesnį laiką nei kiti.

27. Didis bus tas, kuris seka dvasinio tobulėjimo pėdsakais ir, išgyvendamas žemiškus gyvenimus bei amžius, pasiekia šviesą, patirtį ir tobulėjimą.

28. Po šios kovos, pastangų ir ašarų jūs patirsite savo išsilaisvinimą ir savo dangų – tą, į kurį pakilsite, visiškai spindėdami Dvasios šviesa.

29. Dangus nėra konkreti vieta, dangus yra sielos raidos galutinis tikslas. Kadangi šis dangus nėra konkreti vieta, turite suprasti, kodėl tie, kurie abejoja Šviesos sielos egzistavimu, sako: „Aš mirsiu“ ir mąsto apie mirtį kaip apie pabaigą. Tuo tarpu tie, kurie tiki amžinu gyvenimu, sako: „Aš gyvensiu amžinai.“

30. Kas savo tikėjimą ir religinę praktiką materializuoja, tas suvokia ir ieško Dievo ribota forma.

31. Spiritualistas žino, kad Visagalis yra visur, kad pasaulis, visata ir begalybė yra persmelkti mano esmės ir mano buvimo.

32. Kas mane taip suvokia ir supranta, tas yra gyvas Dievo šventovė ir nebeapibrėš Dvasios apreiškimų simboliais ar atvaizdais.

33. Nebesakykite, kad yra tik vienas dangus ir viena žemė, ir kad tai yra konkrečios vietos. Yra milijardai pasaulių. Nepamirškite to, ką Aš pasakiau per Jėzų: „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių.“

34. Gerai, kad materialiajame gyvenime laikotės savo gamtos dėsnių. Tačiau supraskite ir tai, kad minėti dėsniai nėra amžini.

35. Aš vėl atėjau pas nuolankiuosius, nes būtent jie geriausiai supranta šiuos žodžius. Prisiminkite, kad Aš sakiau: „Kas buvo pažemintas, tas bus išaukštintas.“ Šią dieną, kurią vadinate Prisikėlimo diena, susidvasinkite, kad galėtumėte pasakyti: „Aš esu šventykla ir žvakidė, aš esu auka.“ Mylėkite vieni kitus, taip, tauta, nes tas, kuris myli, nešioja dangų savyje.

Palaimintoji tauta, Izraelio dvylikos giminių sielos, įsikūnijusios šiuo metu, kad sudarytumėte žmonijos skydą – Aš ruošu jus dvasiškai ir fiziškai, kad paverčiau jus paklusniais įrankiais ir nuvestų jus šiuo keliu, kurį jums nurodau, kad savo pavyzdžiu paliktumėte naujoms kartoms.

36. Tarp jūsų yra Rubeno, Dano, Judo ir Levio, Izacharo ir Zabulono bei visų giminių protėvių palikuonys, ir kaip stiprios sielos, kokios esate, turite ir toliau liudyti šią stiprybę bei tikėjimą savo Dievu.

37. Vardas „Izraelis“ negali būti ištrintas, ir nors ši tauta buvo pavydima, išbandyta ir persekiojama, ji neišnyks, nes ji yra jūsų protėvių palikuonys, kurie buvo daugelio kartų šaknys ir gyvybė. Šiandien matote šią rasę dekadentišką ir labai išsigimusią, nes ji labiau mylėjo savo „kūną“ nei sielą ir ėmė didžiulis savo dovanomis. Todėl Aš leidau jums įsikūnyti kitoje šalyje, kitoje rase, kad nepakliūtumėte į šias klaidas.

38. Dvasinis tobulėjimas jums buvo įkvėptas nuo pat laikų pradžios. Tai sėkla, kuri jums buvo duota, kad ją kruopščiai puoselėtumėte, ir Aš jums patikėjau užduotį perduoti ją visoms tautoms, nesiskiriant pagal rases.

Šiandien, laikų viršūnėje, Aš ateinu pas jus, kad pareikalaučiau iš jūsų ataskaitos dėl šios sėklos.

39. Jūs, žmonės, visi nešiojate šią sėklą savyje; nes prieš įsikūnijant į žemišką kūną, jūs buvote dvasinės būtybės, o dvasinis tobulėjimas yra jums skirtas kelias, kuriuo turite tobulėti.

40. Jūs esate labiausiai palaiminta tauta. Vis dėlto nesugebėjote pasinaudoti savo dovanomis, nenorėjote suprasti mano valios.

Šį pasaulį, kurį Aš paruošiau jūsų sielai atgaivinti, išsiskleisti ir palaiminti, jūs mylėjote taip, tarsi jis būtų jūsų amžinoji buveinė, ir jame įleidote gilią šaknis. Jūs pamirštate dvasinį gyvenimą ir nesiruošiate įžengti į tą „slėnį“, kuris jūsų laukia.

41. Žiūrėkite, tą pasaulį apgyvendina sielos, kurios dėl dvasinio tobulumo ir pasiruošimo trūkumo turi tik nedaug nuopelnų. Tačiau kiek skausmo, kiek gailesčio jas apima. Jūs negalite apsigyventi tame pasaulyje, prieš tai nesuteikę galimybės toliau tobulėti toms sieloms, kurios – ar dėl nežinojimo, ar dėl maištingumo – nesugebėjo pasiekti savo pakilimo.

42. Tai, ką žmonija vadina pažanga, sieloms nėra pažanga. Nes jei jos būtų pakilusios, jos Myliotų Mane labiau nei bet ką, kas sukurta, ir tarp žmonių vyrautų taika bei harmonija. Tačiau jos Man siūlo tik savo dvasinį skurdą ir nežinojimą.

43. Kaip sunku žmonėms atsiversti į gėrį. Jūs nesilaikote mano įstatymų ir nenorite keisti savo gyvenimo. Mano žodis jus įžeidžia, kai aš jums kalbu apie atsinaujinimą. Kodėl norite, kad aš tylėčiau, nors jūs esate išgelbėti?

44. Būk stiprus, Izraeli, kovok su blogiu. Kovokite ir su savimi, jei savyje turite blogio pėdsakų. Išvalykite atmosferą, kurią įkvepiate, įveikite bet kokią svetimą įtaką, pasinaudokite savo sugebėjimais ir galimybėmis, budėkite ir melskitės.

45. Sustiprinkite žmonių tikėjimą ir su juo pastatykite tokį aukštą bokštą, kad jis pasiektų Dangų, o jo pamatai būtų nepajudinami.

46. Savo malda ir dvasiniais darbais galite sustabdyti griaunančių gamtos jėgų stiprėjimą. Nes po 1950 m. jos bus išlaisvintos su didesne jėga nei šiandien. Žmonija apsivalys, kad galėtų priimti Gerąją Naująją, ir po didelio skausmo ji pamatys šviečiantį taikos vaivorykštę ir pajus mano šauksmą, kviečiantį ją įžengti į naują gyvenimą.

47. Šiandien, kai sugrįžote į Žemę, liudijate mano buvimą. Tai viena iš užduočių, kurias visada turėjote. Tačiau jūs nustebate, kai Aš taip kreipiuosi į jus, nes manote, kad neturite žinių apie savo sielos praeitį. Bet šis pėdsakas yra toks gilus, kad nei jūs, nei laikas negalite ištrinti jūsų gyvenimo istorijos.

48. Aš jus mokau, kad vėliau jūs skelbtumėte mano mokymą. Tie, kurie jus išgirs, bus nustebinti jūsų žodžių ir laikys jus naujaisiais pranašais bei apaštalais. Tada jie jus mylės.

Pasirūpinkite, kad jūsų darbas duotų vaisių. Nesėkite į nevaisingą žemę, nepadarykite mano darbo pajuokos objektu. Būkite išmintingi ir būkite malonūs tiems, kurie jūsų prašo, ir atleiskite tiems, kurie nesugeba jūsų priimti.

49. Mano Žodis atsiliepė visame jūsų minties pasaulyje, o mano Dvasia, kaip Mokytojas, džiaugiasi, kai moko mano naujus mokinius.

50. Jei gerai apmąstysite, suprasite, kad Aš visada buvau su jumis ir kad mano žinia nuo pat pirmojo apreiškimo vedė žmones dvasinio tobulėjimo keliu. Tai visiškai natūralu, kad po kelių tūkstančių metų, kuriuos žmonių sielos gyvena šioje žemėje, Aš jums atnešu mokymą, turintį gilesnę apreiškimo prasmę nei tas, kurį turite dabar.

51. Mano mokymas, kuris visais laikais yra įstatymo paaiškinimas, atėjo pas jus kaip kelias į Šviesą, kaip saugus praeinimas sielai. Vis dėlto žmonės, pasinaudodami jiems suteikta valios laisve ir trokšdami rasti savo gyvenimo kelią, visada rinkosi lengvą materializacijos kelią, o kai kurie visiškai nekreipė dėmesio į sąžinės balsą, kuris visada nukreipia į dvasinį pasaulį, o kiti sukūrė kultus ir apeigas, kad įtikintų save, jog tvirtu žingsniu žengia dvasiniu keliu, nors iš tiesų jie yra tokie pat savanaudžiai kaip ir tie, kurie iš savo gyvenimo išbraukė mano vardą ir mano Žodį.

52. Jei iš čia galėtumėte pamatyti „Dvasinę slėnį“, kur gyvena materializuotos būtybės – tos, kurios nieko nepasirengė dvasinei kelionei po šio gyvenimo – jūs būtumėte siaubingai pasibaisėję. Bet ne akimirksniui nesakytumėte: „Koks baisus yra Dievo teisingumas!“ Ne, vietoj to sušuktumėte: „Kokie mes esame širdžiai kieti, neteisingi ir žiaurūs sau! Kokie abejingi savo sielai ir kokie šaltakraujai buvome kaip Jėzaus mokiniai!“

53. Todėl Tėvas leido, kad tos būtybės kartais pasirodytų jūsų gyvenime ir atneštų jums skausmingą, slegiančią žinią apie savo tamsų ir neramų gyvenimą. Jos yra pasaulio, kuriame nėra nei dvasinių tėvynės spindinčios šviesos, nei žemės, kurioje jos gyvena, grožio, gyventojos.

54. Tą platų „slėnį“, kupiną sumaišties, gailesčio, skausmo, sielvarto ir nevilties, apšviečia tik sąžinės šviesa, kurią tos būtybės pažadina viena po kitos. Kai ši šviesa galiausiai persmelkia visą sielą, ji atpažįsta savo kelią, nusimeta materializacijos drabužį, kurį dar turėjo ant savęs, vėl pajaučia, kad gyvena, kad vėl prisikėlė, kad ją šaukia balsas iš begalybės ir kad tas balsas yra Tėvo, kuris nuo laikų pradžios jai nubrėžė kelią į šviesą ir palaimą.

55. Niekas iš jūsų neturėtų gyventi sumaišties tamsoje, nei gerti atgailos ašarų taurę.

56. Kad išvengtumėte tos begalinės kartybės, pasigailėkite savo sielos, atlikite tikrus meilės darbus, o ne apsimestinius, kuriais bandote apgauti patys save.

57. Mano mokymas skatina dvasingumą, o dvasingumas reiškia tiesą, tyrumą, šviesą, nuoširdumą ir meilę.

58. Tai yra mano kelias, vienintelis – tas, kuris jums buvo numatytas nuo pat pradžių ir yra įrašytas kiekvienos sąžinės gelmėse.

59. Mano balsas, vėl skambantis jūsų esybės slapčiausiose gelmėse, kviečia jus į pamestą kelią, į užmirštą taką, kad įgytumėte nuopelnų, kurie taps šviesa, pasitenkinimu ir pakilimu jūsų sielai, kai jai teks pereiti per rūko šydą, esantį tarp materialaus ir dvasinio pasaulių.

60. Aš jums kalbu apie šią uždangą, nes jūsų menkas dvasinis išsivystymo lygis dar neleidžia jums suvienyti visų egzistuojančių gyvenimo pasaulių į vieną. Kaip jūsų brolystės trūkumas Žemėje jus suskirstė į tautas ir valstybes, taip ir visatoje nebrandžios būtybės matėsi atskirtos pasaulių, gimtųjų planetų ir kosminių erdvių.

61. Ateis laikas, kai šio pasaulio ribos bus panaikintos meilės, o pasauliai priartės vienas prie kito per dvasingumą.

62. Iki tol tęsis kova tarp sąžinės ir valios laisvės, kurią žmogus panaudos tam, kad savo gyvenimą paverstų tokiu, koks jam patinka.

63. Šių dviejų jėgų kova pasieks kulminaciją, o pergalė atiteks Dvasios pusei, kuri, visiškai atsiduodama meilei savo Tėvui, jam pasakys: „Viešpatie, aš atsisakau savo valios laisvės, vykdyk manyje vien tik Tavo valią“.

64. Aš palaiminsiu tą, kuris taip ateis pas mane, ir apgaubsiu jį savo šviesa. Tačiau Aš jam leisiu žinoti, kad niekada vėl neatimsiu iš jo tos palaimintos laisvės, kuria jis buvo apdovanotas. Nes tas, kuris vykdo savo Tėvo valią, kuris yra ištikimas ir paklusnus, yra vertas savo Viešpaties pasitikėjimo.

65. Juk jūs supratote, ką Aš jums sakiau apie dvasinį gyvenimą? Pažiūrėkite, koks paprastas ir aiškus yra dvasinis gyvenimas, priešingai nei jūsų mokymai ir pamokymai, kurie viską sudėtingina.

66. Apmąstykite tai, mokiniai.

67. Mano slaptas lobynas atsiveria, ir kažką iš jo Aš leidžiu žmonėms atskleisti per balso nešėją.

68. 1866 metais sušvito žvaigždė, panaši į tą, kuri pranašavo Mesijo gimimą. Tik nedaugelis ją pamatė, nes pasaulis miegojo.

69. Ta žvaigždė buvo Elisas, ir jo apreiškimas per Roque Rojaso protą atidarė naują dvasinį amžių. Savo šviesa jis apšvietė kelią, kad vestų žmones ir praneštų jiems apie didžiųjų apreiškimų laiką. Tačiau kadangi Elisas yra mano pranašas ir mano kelio paruošėjas, per jo dvasią Aš taip pat pranašavau savo apreiškimo laiką.

70. Pirmieji klausytojai, pirmieji to apreiškimo liudininkai, nustebo, kai sužinojo, kad žodžiai, kuriuos ištarė Roque Rojas, kilo ne iš jo paties, o iš Anapus, kad tai buvo žodis, kupinas paguodos, pažadų ir vilties.

71. Nedidelis mokinių skaičius augo ir virto didele minia, kuri, vėliau per naujus žodžių nešėjus priimdama Mokytojo buvimą, tuose žodžiuose atpažino dieviško skonio ir dvasinės esmės vaisių, kuris buvo vienintelis, galėjęs numalšinti jų troškulį ir patenkinti jų alkį.

72. Šioje bendruomenėje susiformavo nauja apaštalų grupė, sudaryta iš paprastų ir nuolankių širdžių, kurios, tačiau, buvo kupinos meilės ir tikėjimo, kad galėtų sekti paskui mane. Žinoma, tarp jų netrūko naujojo Tomo, kuris turėjo pamatyti, kad patikėtų mano buvimu, – naujojo Petro, kuris, nors ir tikėjo manimi, iš baimės prieš žmones mane išsižadės, ir naujojo Judo Iskarijoto, kuris mane išduos, už pinigus ir pataikavimus iškraipydamas mano Žodį ir tiesą.

73. Minios, sudarančios šią tautą, nuolat daugėjo ir išsiskirstė po miestus, kraštus ir kaimus; ir iš šios tautos iškilo tiesos ir teismo apaštalai, „“ – pasiaukojantys darbininkai, kupini uolumo skleisti savo Viešpaties mokymą, ir tyros širdies pranašai, skelbę tiesą.

74. Aš sodinu juos prie neišmatuojamai didelio, nematomo dvasinio stalo, kad jie valgytų mano Dangiskąjį duoną ir gertų mano Amžinybės vyną, kad jiems niekada netrūktų jėgų vykdant savo misiją. Nors kai kurie, klausydamiesi, sielos požiūriu lieka abejingi, yra ir tokių, kurie nuolat manęs klausia, nes yra žingeidūs. Jie klausia manęs, kodėl aš apsireiškiu žmonijai šia forma, kodėl anksčiau atėjo Elisas, kas yra Elisas ir kas yra Roque Rojas, ir kas atplėšė septynis antspaudus.

75. Aš atsakau ir mokau visus tobulos Mokytojo meilės dvasia. Jei kai kurie yra sutrikę, nes Aš neateinu tarp didingų altorių ar pompastiškų apeigų, tegu jų dvasingumas kitiems pasako, kad Jėzus niekada neieškojo prabangos ar tuštybės, bet širdžių.

76. Aš visada atvykdavau trokšdamas jūsų sielos, o ne jūsų kūno. Nes kūno materija priklauso žemei, kurios įsčios jos trokšta, o siela per savo sąžinę visada girdės dieviškąjį balsą, kuris ją šaukia.

77. Mano pamokslavimo laikotarpis per šį, paskutinįjį, atėjimą yra ilgas. Jis apima laikotarpį nuo 1866 iki 1950 metų.

78. Pirmieji mano mokymo vaisiai turi būti jūsų sielos ir kūno atsinaujinimas, kai pašalinsite stabmeldystę, fanatizmą, prietarus, klaidingus aiškinimus, taip pat savanaudiškumą, piktą valią, ydas ir bet kokią dėmę. Kai tai įvyks, galėsite kalbėti apie mano Įstatymą, niekam nesukeldami sumaišties. Tuomet jūs neprimetėsite savo klaidų mano mokymui ir nebandysite jų slėpti, palikdami jas tik sau.

79. Pakelkite savo sielą tobuliau praktikuodami religiją ir pakelkite savo širdį dorybingai gyvenant, tada jūs būsite tarsi naujo pasaulio, naujos žmonijos pradžia, kuri sugebėjo pakilti ant dvasinio tobulėjimo pamatų, kuriuos Aš jums atnešu savo Trečiojo Laiko apreiškime.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 214

1. Aš perduodu jums savo Žodį per žmogiškąsias lūpas, nes jūs net nepastebite žinučių, kurias Aš nuolat siunčiu žmonėms. Būtent dėl to Aš turėjau apsireikšti per žmogaus protą. Ne Aš reikėjau žmogiškųjų priemonių, kad apsireikščiau. Tai jūs jų reikėjote.

2. Mano meilės įstatymas atėjo tik tam, kad pašalintų iš kelio kiekvieną erškėtį, kad jūs galėtumėte pasiekti Mane.

3. Tėvui nėra nieko neįmanomo ar sudėtingo. Todėl Aš patį žmogų pavertiau savo apreiškimo įrankiu ir taip įrodžiau jums savo meilę, atleidęs jūsų netobulumus ir nesipiktindamas dėl jūsų gėdingų vietų. Taip pat Aš daviau jums savo galios įrodymų, kai per menką protą ir nešvarias bei nepatyrusias lūpas perteikiau jums savo išmintingą, mylintį, dieviškąjį Žodį.

4. Šį stebuklą jūs visi matėte, kai pajutote, kad balso nešėjo kūno materija išnyksta, ir suvokėte Mokytojo buvimą. Tuomet džiaugėtės dieviškuoju Žodžiu, jautėtės perkelti į Šviesos pasaulį ir mėgavotės dvasine ekstazės ramybe.

5. Kiek laiko praėjo, kol Mokytojas jums kalbėjo? Kiek laiko buvote toje pakylėtoje būsenoje? Negalite to pasakyti, nes tą valandą buvote už laiko ribų.

6. Po to, kai pamokslas baigėsi, jūs jautėte begalinį troškimą grįžti į savo namus, kad pakartotumėte Mano žodžius. Jūs puoselėjote kilnų norą pakeliui sutikti ką nors, kas jus įžeidė, kad jam atleistumėte, arba kokį nors vargšą, kad jam perduotumėte Gerąją Naujieną apie Mano buvimą.

7. Kai pagaliau sutinkate ką nors, kam norite papasakoti tai, ką išgirdote, pastebite, kad jūsų lūpos pernelyg nevikrios, kad perteiktų tą dievišką pamokymą, ir tada suvokiate, kad šis žodis iš tiesų yra gilus, o taip pat ir tai, kaip šie balso nešėjai veikia, nusipelno jūsų dėmesio.

8. Mokytojas sako tiems, kurie kenčia, nes mano esą pernelyg nepatyrę, kad galėtų išreikšti dieviškąjį Žodį: „Nesijaudinkite, nes palaipsniui jūsų gabumai atsiskleis, kol ateis diena, kai jums net nebereikės šių Žodžio nešėjų perteikimo.“ Nes „žinią, kurią Aš jums siunčiu, jūs gausite tiesiogiai per tobulą dvasių tarpusavio bendravimą.

9. Kai būsite pasirengę žengti šį žingsnį – atidžiai klausykite to, ką Aš jums dabar sakau: tada gyvenimas jūsų sielai, jūsų pojūčiams ir jūsų protui bus tarsi išminties srautas, tarsi meilės giesmė, tarsi laiptų kopėčios, vedančios jus aukštyn pas Kūrėją.

10. Greitai pasiekite šią aukštumą, tauta, kad gyventumėte aukštu, dvasiniu būdu ir tikroje harmonijoje su visa kūrinija.

11. Šiuo metu jūs esate tarsi maži mokiniai, besimokantys iš begalinės galios ir išminties mokymo. Tačiau Tas, kuris jus moko, yra visų Mokytojų

Mokytojas. Leiskite Jam savanoriškai jus vesti, tada pamatysite, kaip Jo meilė pašalins iš kelio kiekvieną erškėčių gyvatvorę ir kiekvieną kliūtį.

12. Mano Žodis šiame Trečiajame Laike nori užpildyti neišmatuojamą tuštumą, esančią žmonių sielose – tuštumą, kurios žmonės niekada negalėjo užpildyti nei žmogiška meile, nei pasaulio turtais, nei išoriniais ritualais ir kultais.

13. Dabar jums atėjo ilgai laukta žinia, laiminanti tuos, kurie jos laukė, ir pažadinanti tuos, kurie miega. Mano žinia skirta visiems, ir visi ją pažins tą valandą, kai ji palaipsniui pasieks kiekvieną širdį, kiekvieną tautą ir kiekvieną naciją.

14. Mano Žodis yra tiesos ir teisingumo šviesa, spindinti šios žmonijos tamsoje. Jis kreipiasi į jūsų sielą ir skatina ją mąstyti, kad ji sužinotų mano atėjimo priežastį ir kiekvienos paslapties paaiškinimą.

15. Kad žmogus galėtų užgiedoti taikos himną, jis turi mylėti ir atleisti. Nebemaitinkite savanaudiškumo, nei keršto, nei neapykantos, nei apakimo. Nes tuomet jūs stabdote mano Dvasią, kuri nori ateiti pas jus, kad tarp žmonių sukurtų savo taikos karalystę.

16. Taip, tauta – nors esi tik nedidelė žmonijos dalis, tu pažįsti esamą moralinį ir materialinį suirutę. Tu matai jų vargą ir skurdą, jų sielvartą ir neviltį. Šį vargą ir skausmą patiria ne tik kūnas, bet ir siela, kuri susilpnėjo dėl nuopelnų trūkumo.

17. Būkite savo artimųjų vedliais, būkite mano kelio paruošėjais. Pajuskite mano meilę ir mylėkite besąlygiškai bei savanaudiškai. Tapkite apšviestais ir neškite šią šviesą po pasaulį. Įkvėpkite tiesos ir pasinerkite į didžiuosius apreiškimus, kuriuos Aš jums daviau per amžius, ir perduokite šias žinias tiems, kurie žino mažiau nei jūs.

18. Šia šviesa įsiskverbkite į save ir atraskite tą gebėjimą, kuriuo Aš apdovanojau jūsų sielą. Jei tada pasinaudosite šių dovanų verte, suprasite, kaip mylėti gyvenimą, ir jau šioje žemėje, kurioje gyvenate, mylėsite ir pažinsite amžinąjį gyvenimą.

19. Mylėkite ir daug atleiskite, jei norite vadintis mano apaštalais. Galvokite apie Mane, tada jūsų sielvas išnyks. Nesijauskite skausmo, kai jus įžeidžia. Laiminkite ir palikite savo reikalus Man. Tada jūs jausitės laimingesni už tuos, kurie dėl savo turtų laiko save turtingais. Nes tada jūs būsite atleidę. Jūs nežinote, ar šis atleidimas nėra jūsų išgelbėjimo kaina. Šiuo veiksmu jūs galėsite apšviesti to, kuris jums sukėlė kančią, sielą, ir taip išgelbėsite ir jį.

20. Mylėkite viską, net ir orą, kuriuo kvėpuojate, nes jame yra mano meilė, kaip ir visoje kūrinijoje. Mylėkite laiką ir valandą, kurioje gyvenate, nes visame kame pasireiškia mano Dvasia. Argi nejaučiate, kaip jus supanti

gamta prašo taikos ir meilės? Aš vėl nukreipsiu visas gamtos jėgas teisingu keliu, atkursiu visas būtybes. Tačiau žmogus turės iškentėti visas savo klaidų, kurios buvo sunaikinimo priežastis, pasekmes.

21. Ši duona, kurią Aš jums dabar duodu, yra maistas, kurio reikia žmonijai – vienintelis, kuris gali ją sustiprinti. Priimkite ją su meile ir sustiprėkite ją, kad įvykdytumėte savo užduotį.

22. Gyvenkite savo gyvenimą visapusiškai, gyvenkite pasitikėdami ir kantriai, kad įrodytumėte savo tikėjimą. Nieko nebijokite, Aš esu su jumis. Jei būsite stiprūs, galėsite matyti, kaip jūsų miestas griūna akmuo po akmenis, ir nepasiduosite nevilties jausmui. Nes jumyse yra dieviškoji jėga, ta mano Dvasios dalis, kuria galite padaryti didelius dalykus savo artimųjų širdyse. Jūs galite dovanoti džiaugsmą nuliūdusiems, galite nusausinti ašaras, pakelti prislėgtą dvasią. Darbas, kurį atliksite su tikėjimu ir meile, bus didis ir nesunaikinamas.

23. Leiskite, kad mano meilė vestų jus į amžinąjį gyvenimą. Atverkite akis ir pasidžiaukite šlovėmis bei grožybėmis, kurias Aš sukūriau visų savo vaikų laimei. Mano palaiminimas pasiekia visus – tikinčiuosius ir netikinčiuosius. Aš išvalau kelią nuo erškėčių, kad jūs nebesusižeistumėte kojų ir, pakludami savo Dangiškajam Tėvui, visada žengtumėte saugiai.

24. Savo žodžiu Aš atnešu jums išgydymą nuo jūsų kančių, į jūsų žodį Aš įdedu balzamą ligoniams. Bet supraskite, tauta, kad šis balzamas skirtas ne tik kūnui, bet ir sielai. Ne tik tam, kuris gyvena pasaulyje, bet ir tam, kuris yra dvasiniame pasaulyje.

25. Kartais, kai Aš per šiuos balso nešėjus kalbu jums, matau, kad vieni yra apsupti sutrikusių sielų būtybių, kiti jų apsėsti, o dar kiti jų persekiojami. Šios būtybės valdo jūsų valią, trikdo jūsų protą arba sukelia jūsų kūno ligas. Tada Aš kalbu joms Dvasios kalba ir pašalinu jas iš jūsų kelio. Tačiau ne viską turi daryti Mokytojas. Noriu, kad žinotumėte, kodėl šios būtybės, jūsų dvasiniai broliai ir seserys, įsibrauna į jūsų žemiškąjį gyvenimą, ir ką turite daryti, kad išsilaisvintumėte nuo jų blogos įtakos ir kartu įneštumėte šviesą į tas sielas, kurios nusipelno jūsų užuojautos.

26. Tos sielos, kurios jau nebeprisiklauso žmogiškajam gyvenimui, ateina pas žmones ir tebegyvena kartu su jais. Apie tai Aš jums daviau daug pamokų Antrajame Laike, kai pasinaudojau atvejais, kai pas Mane buvo atvesti kai kurie apsėstieji. Tačiau ta tauta ir jos kunigai nesugebėjo suvokti tų apreiškimų prasmės ir vertino Mane pagal savo blogą nuomonę.

27. Dabar Aš išplečiu savo mokymą, kad jūs turėtumėte šias žinias ir kad duoti jums ginklų, kuriais galėtumėte kovoti su sumaištimi ir ją nugalėti.

28. Mokiny: Priežastis, dėl kurios tarp jūsų yra sutrikusių dvasių, neturinčių ramybės ir šviesos, yra blogos mintys, blogi žodžiai, žemos

aistros, blogi papročiai, ydos. Visa tai yra tarsi jėga, kuri pritraukia visus tuos, kurie – nes neapsivalė – turi ieškoti nešvarių „būstų“, kad juose apsigyventų. Tai būtybės, kurios jau neturi žemiškų kūnų ir savo sumišime ieško svetimų kūnų, kad galėtų per juos išreikšti save. Tačiau dėl savo sumišimo ir daromos įtakos vienintelis dalykas, kurį jos pasiekia, yra ramybės sutrikdymas, proto aptemdymas arba tų, prie kurių jos priartėja, susargdinimas.

29. Tie dvasios yra ligos įsikūnijimas, šešėlių karalysčių gyventojai, kurie nežino nei kas yra gyvenimas, nei kas yra mirtis.

30. Aš, kuris esu Dvasios Šviesa, ieškau vieno pasiklydusiojo po kito, vieno po kito iš tų, kurie yra mirę dvasiniam gyvenimui, kad išgelbėčiau juos iš jų kančių ir leisčiau jiems pajusti ramybę – tą ramybę, kuri kyla iš supratimo. Tačiau Aš jums, „“, dar kartą sakau, kad ne tik Mokytojas, bet ir mokiniai turi nešti šviesą toms būtybėms, kurios – nors ir nematomos jūsų žemiškosioms akims, – vis dėlto yra juntamos to, kuris moka pasiruošti, jautrumui.

31. Teisingas būdas kovoti su to pasaulio, kuris yra gausesnis ir galingesnis už jūsų, blogais poveikiais yra melstis, ištikimai laikytis mano mokymo nurodymų ir atkakliai siekti gėrio. Kas kovoja šiais ginklais, tas ne tik išlaisvina save, bet ir išgelbėja bei išlaisvina savo dvasinius brolius ir seseris.

32. Kaip galėtumėte būti spiritualistais, jei nežinotumėte šio mokymo? Kaip Jėzaus taikytas gydymo būdas galėjo būti visapusiškas, jei Jis nebūtų atskleidęs apstėstųjų išgydymo?

33. Nuodugniai studijuokite mano žodžius ir nebandykite iš mano mokymų daryti mokslo, nei naudotis tuo, ko Aš jus mokiau, kad jus išlaisvinčiau, nemylėdami tų, kurie galbūt jus sukrėtė, nes tada kartu su jais nugrimsite į tamsą.

34. Kada savo gerais darbais paversite šią žemę pasauliu, iš kurio kiekvienas, kuris čia gyvena susikrimtęs, vėliau išeis kupinas šviesos? Kada pagaliau nebesate tinkama buveinė tiems blogiems pasaulio poveikiams?

35. Jei neatsižvelgsite į šią realybę, niekada negalėsite išsilaisvinti iš tų spąstų, nei galėsite padaryti ką nors daugybės vargstančių sielų labui. Jūs – vieni kaip ir kiti – būsite ligoniai, nuolat perduodantys savo ligas vieni kitiems.

36. Taigi prisiminkite mano mokymų tikslą, mano pakartotinio atėjimo prasmę, viską, ką mano Žodis savo šviesoje slepia, kad nebesilaikytumėte vieninteliais šio pasaulio gyventojais. Žiūrėkite į viską, kas jus supa, ir tikrai tapkite Šviesos vaikais.

37. Klausykite Manęs, gilinkitės į mano Žodį, ir Aš užtikrinu jus, kad tada greitai tapsite visų amžių ir visų epochų Mokytojo mokiniais.

38. Izraelio tauta: Tu visais laikais buvai užgrūdinta daugybėje kovų, patyrei vergovės, persekiojimų ir ilgų klajonių sunkumus. Pailsėk ir dabar būk laisva šioje žemėje, kurią Aš tau duodu kaip laikiną prieglobstį. Šiuo metu jūs neieškosite šalies, kurioje teka pienas ir medus, nei iškeliausite į Samariją, bet ieškosite mano Dvasinės Karalystės. Jūs atvyksite į šią neišmatuojamai didžią „slėnį“, kuri kviečia jus mėgautis taika, leisti, kad apgaubtų jus mano Išminties Šviesa, ir atgauti savo prarastas jėgas.

39. Atverkite savo sielą, nes gyvenate naujuose laikais, ir kaip Tėvo pirmagimiai sūnūs tarp žmonijos pradėjote šį jums tinkamą dvasinio tobulėjimo etapą.

40. Prieš pradėdami savo misiją, klausykite Manęs ir mokykitės iš Manęs. Mano Žodis yra vadovėlis, ir kai suprasite jo pamokas, eikite pas savo artimus, pamokslaukite ir savo žodžius papildykite darbais. Melskitės ir susisiekitė su Manimi bei savo globėjais angelais, kad jūsų įkvėpimas būtų vaisingas. Kviečiu jus pradėti vidinio apmąstymo gyvenimą, kad vykdydami savo užduotį galėtumėte sutelkti visas savo jėgas. Tada per trumpą laiką patirsite savo esybės transformaciją. Aiškiai suvoksite savo paskirtį ir būsite tarsi švyturys, apšviečiantis jūsų artimųjų kelią.

41. Jūs nebijosite ateities, nes žinote, kad Aš esu jūsų Vadovas ir kad viską paruošiau teisingai. Atėk akimirka, kai pajusite Mano įkvėpimą, ir, vedami savo dvasios, eisite pas ligonius ir teiksiti jiems paguodą. Jūs kreipsitės į tuos, kurie alksta ir trokšta tikrosios žinios, ir jiems suteiksite Žodį, kuris yra Šviesa. Jūs taip pat eisite pas tuos, kurie neteko paveldėjimo, pas pažemintuosius, ir jiems taip pat ištiesite savo ranką. Tada netrukus pamatysite, kaip tapsite žmonių patarėjais, vedliais ir užtarėjais.

42. Kuo didesnė nelaimė ištiko jūsų artimuosius, tuo didesnis turi būti jūsų kantrumas ir užuojauta jiems.

43. Jūs žinote, kad iš pradžių visi buvote tyri ir kad galiausiai vėl tokie būsite. Nepamirškite savo kilmės ir skubėkite šiuo keliu, kad greitai sugrįžtumėte pas Mane.

44. Žmonija padaugėjo skaičiumi, ir žemė yra pilna šios sėklos. Žmogus įvykdė Mano įsakymą, kurį Aš jam daviau laikų pradžioje. Tačiau yra daug įstatymų, kurių jis nesugebėjo laikytis. Ne meilė jį skatina imtis didžiųjų darbų. Ne protas, dėl kurio jis vargino save. Jo siela labai smuko, ir krisdama prarado pusiausvyrą. Tačiau Aš ją sulaikau ir leidžiu jai sugrįžti į jai priklausančią „lygį. Dorybės, kurias Aš įdėjau į sielą, yra tokios didelės,

kad – jeigu ji būtų buvusi pasirengusi jomis pasinaudoti – ji būtų pasiekusi labai aukštą lygį, ir skausmas nebūtų jos užvaldęs, kad ji kentėtų.

45. Jūs dar galite atgauti tai, ką praradote. Štai kodėl Aš atėjau pas jus ir suteikiu jums visas priemones, kad pasiektumėte savo išaukštinimą.

46. Ateik pas Mane, žmonija, prašyk Manęs, ir Aš tau duosiu. Mano malonės dovanos nesibaigė, šaltinis liejasi malonėmis kiekvienam, kuris jų prašo. Aš jums atleidžiu ir apvalau jus, kad galėtumėte pradėti vykdyti savo misiją.

47. Būkite laukiami įkvėpimo šaltinyje, kur numalšinsite savo troškulį ir išnyks nuovargis. Manėje yra tas kristalinis vanduo, kuris numalšina sielų troškulį meilei.

48. Šiais laikais jūsų gyvenimo kelias tapo pavojingas, o kasdienis darbas – sunkus. Todėl Aš atėjau, kad apšviestų jūsų piligrimystę mano Žodžio, kuris yra viltis, šviesa. Savo mokyme Aš nuolat drąsinu jus eiti toliau ir visada primenu, kad nepamirštumėte savo buvimo laikino pobūdžio, po kurio jūsų laukia Anapus, kad apgaubtų jus savo ramybe.

49. Jūs iš tiesų esate dykumos klajūnai, maitinantys save mano Žodžio esme, ir, padrąsinti savo sielos tikėjimo, siekiate tikslo, kurį privalote pasiekti.

50. Tikėjimas yra jėga, kuri pakelia, keičia ir apšviečia. Jos dėka žmogus gali pakilti pas savo Kūrėją. Nes jo Šviesa apšviečia Įstatymo kelią, kuriuo pasiekiamas Tėvas.

51. Šitaip, su šiuo tikėjimu, jūs einate savo keliu ir, visiškai sutikdami siela ir kūnu, priimate šių laikų spąstus ir likimo smūgius. Tačiau ateis diena, kai jūs kalbėsite apie Mane ir liudysite apie tai, kaip Aš buvau su jumis, kaip jūs Mane girdėjote ir matėte, taip pat kaip priėmėte Mano įkvėpimo perdavimą. Aš jums skelbiu, kad sutiksite žmones, pasirengusius suprasti dvasinio tobulėjimo mokymą. Šiandien jūs negalite skelbti, kad Mokytojas yra tarp jūsų, nes jie jums netikėtų ir laikytų jus pamišusiais.

52. Pažvelkite į istoriją, kaip Dievo įkvėptieji visada buvo nesuprasti, nes materializmu apakinti žmonės negali atpažinti tiesos.

53. Tas pats nutiks ir jums, kai kalbėsite apie mano darbą, susidūrę su tais, kurie pasinėrė į fanatizmą, nežinojimą ir materializmą. Jiems jūs aiškinsite mano mokymą, ir kiekvienas jų supras pagal savo sielos išsivystymo lygį. Tačiau galiausiai ši tiesa nušvis, nes Aš esu Tiesa.

54. Kai žmonės pasieks ramybę, ateis laikas, kai Mokytojas jums atskleis didžius mokymus sielai – apreiškimus, kuriuos supras ateities kartos, pasiekusios didesnę tobulėjimą.

55. Jūs esate su Manimi ir mokotės sėti, gerai žinodami, kad vaisiais džiaugsis tie, kurie ateis po jūsų, nors jie ir nesusidurs su tomis kliūtimis, su

kuriomis susidūrėte jūs. Tačiau jie vis tiek vertins jūsų darbus. Todėl palikite savo kelyje meilės ir gailestingumo pėdsaką, kad dvasiniame pasaulyje galėtumėte patirti pasitenkinimą, kad įvykdėtė įstatymą, kurio Aš jus mokiau. Gilinkitės į mano žodį ir leiskite Man jus teisti. Tuo tarpu tobulinkite savo gyvenimą ir darbus.

56. Jei norite, kad jūsų artimieji suprastų, jog esate mano mokiniai, leiskite jiems tai pajusti per jūsų širdies kilnumą. Tegul nuolankumas atsispindi jūsų veiksmuose; nes kas širdyje yra švelnus, toks yra ir sieloje. Išdidusis ir tuščiaagarbis atrodo stiprus, tačiau iš tikrųjų jis yra vargšas sieloje.

57. Spiritualizmas griaua žmonių įvestus papročius ir tradicijas, kurios stabdė dvasios vystymąsi. Spiritualizmas – tai nepertraukiamas dvasios vystymasis ir pakilimas, kai ji, pasitelkdama savo sugebėjimus ir savybes, apsisvalo ir tobulėja, kol pasiekia savo Kūrėją. Spiritualizmas parodo, kaip dvasia išreiškia savo Viešpatį, jį jaučia ir priima. Spiritualizmas išlaisvina dvasią ir padeda jai atsiskleisti.

58. Dvasinis pasaulis yra visuotinė jėga ir visuotinė šviesa, esanti visur ir priklausanti visiems. Niekam mano mokymai neatrodys svetimi.

59. Dvasios savybės yra nekintamos, nes jos yra mano dieviškumo dorybės, amžinosios jėgos. Tačiau supraskite, kad priklausomai nuo to, kaip jūs gyvenote, jūsų tyrumas bus didesnis arba mažesnis.

60. Jei jūs užteršėtė savo sielos tyrumą ir ji girdi sąžinės priekaištą, ji bijo Dieviškumo, kuris yra apvalinimo, išganyimo ir atleidimo šaltinis.

61. Mano mokymas vėl atsiveria žmonijai kaip knyga, kad ji pasimėgautų šio mokymo tyru vandeniu ir pakeistų savo gyvenimą, atsisakytų materialistinių polinkių ir, trokšdama amžinojo gyvenimo, stengtųsi tobulėti.

62. Kai kartą pažinsite aukštesnį gyvenimą, jūs – nepaniekindami to, kuriame dabar gyvenate – sugebėsite jį iškelti virš visų tuštybių, ir žmonės atsikratys visko, kas nereikalinga ir nenaudinga. Tai bus ženklas, kad žmonija pradeda jausti troškimą pasiekti dvasinės sferas.

63. Mano mokymas lems, kad šiame pasaulyje susiformuos tobulesnis gyvenimo supratimas.

64. Kol pasieksite šį pasaulį, jums tenka užduotis, kuri yra jūsų likimo kryžius, su kuriuo pasieksite kalno viršūnę.

65. Supraskite Mane ir nenusiminkite, nes mokymas, kurį netrukus skelbsite, nėra fantazija, nes dvasinis elementas virpa visuose žmonėse, nes visi turi dvasią.

66. Iš tiesų, sakau jums: kai Žemėje viešpataus spiritualizmas, žmonės bus padėję pamatus tikrajai taikai.

67. Jūs to amžiaus nematysite iš Žemės, bet dabar jį ruošiate, ir kai jis pasieks kulminaciją, taika ir džiaugsmas apims ir jūsų sielas

68. Tai bus sėklos, kurią Kristus Antrojoje epochoje pasėjo laukuose, kurie jau buvo paruošti Pirmojoje epochoje, vaisių derlius.

69. Šiandien kviečiai dar susimaišę su piktžolėmis. Tačiau kai šios bus išnaikintos ir kviečiai išaugs su auksiniais varpais, ateis tas amžius, kurio laukia žmonija.

70. Aš esu Kelias, eikite juo, ir jūs visada būsite su Manimi.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 215

1. Mano žodžiai yra tarsi rasos lašai, krentantys ant jūsų širdies, kad ją pažadintų naujam gyvenimui, nes Aš randu ją nudžiūvusią. Taip yra todėl, kad jūs buvote pamiršę Mano pažadą sugrįžti ir jautėtės mirę dvasinio gyvenimo atžvilgiu.

2. Kai užgeso silpna jūsų vilties liepsna, išgirdote, kaip kažkas beldžiasi į jūsų širdies duris. Kai atidarėte ir pamatėte Mane, nepažinote Manęs, nes buvote Mane pamiršę. Reikėjo jums parodyti žaizdą Mano šone ir pasakyti: „Įdėkite ten savo pirštus“, kad žinotumėte, kas buvo Tas, kuris beldėsi į jūsų duris.

3. Jūs esate kaip keliautojai iš Emauso, kurie negalėjo manęs atpažinti, kai buvau šalia jų. Jūs panašūs į Tomą, kuris patikėjo tik tada, kai pamatė ir palietė mano žaizdas.

4. Kadangi jūs prašėte manęs įrodymų apie mano buvimą, o aš juos jums daviau, žinokite, kad aš atėjau išlaisvinti jus iš stabmeldystės, kad galėtumėte sugrįžti prie paprasto religijos praktikos, prie tikėjimo be išvedžiojimų, prie gailestingumo rodymo vieni kitiems.

5. Aš radau jus garbinančius kurčius, akluosius ir nejudančius stabus, atliekančius apeigas, kurios yra pasenusios ir netinkamos jūsų šiandieniniam dvasiniam išsivystymui, ir praktikuojančius tai, ko Aš niekada nesu nustatęs.

6. Niekas kitas, išskyrus Mane, negalėjo jums pasakyti tiesos apie jūsų klaidas, neįžeisdamas jūsų, ir tuo pačiu pasiūlyti jums šviesos, maisto ir paskatinimo, kurie akimirksniu užpildytų jūsų širdžių tuštumą.

7. Jūs niekada daugiau nebūsitate apakinti klaidingos ir tuščios šlovės, nei jausitės suvilioti žodžiais, kurie kreipiasi tik į protą, bet niekada negali įsiskverbti į sielą. Nuo šiol tas, kuris tikrai įsisavino šio žodžio esmę, nebegalės maitintis jokių kitu duona, išskyrus dieviškąją.

8. Kas iš žmonių kada nors jums kalbėjo taip, kaip Aš tai dariau per šiuos paprastus žmones, kurie yra mano balso nešėjai? Kas kada nors kalbėjo apie dvasingumą taip, kaip jūs girdėjote šiame žodyje? Kas jūsų gyvenime kada nors pateikė įrodymų, kurie būtų dieviškojo apreiškimo patvirtinimas? Niekas, mano tauta.

9. Mano Žodis kviečia žmones susirinkti tarsi skambantis varpas, ir jie plūsta ilgomis eilėmis, minios.

10. Laikas, per kurį Aš pasirodau jums šia forma, yra trumpas, ir Aš noriu, kad būtų daug tų, kurie priimtų mano Žodžio šviesą, kad, kai baigsis 1950-ieji metai, visa tauta, sąmoningai suvokdama mano įsakymą, noriai paklustų mano Tėvo valiai.

11. Dar yra laiko, kad tauta pasirengtų šiai dienai, ir kai ji po to susirinks, tai nebevyks tam, kad išgirstų mano Žodį per balso nešėją, bet tam, kad studijuotų gautą mokymą, savo protu pajustų mano įkvėpimą ir tada įsitikinusi pasakytų: „Viešpats yra su mumis.“

12. Būtent tokius Aš noriu jus matyti: kaip gerus mokinius.

13. Savo mokymo pradžioje Aš jums sakiau, kad įvedžiau paprastą pamaldą – tokią, kurioje nėra nei apeigų, nei ceremonijų, tačiau kuri vis dėlto pakyla virš smilkalų dūmų ir giesmių skambesio: meilės, gailėstingumo ir brolystės pamaldą.

14. Būtina, kad jūs atidžiai patikrintumėte savo kulto veiksmus, kad pašalintumėte bet kokį stabmeldystės, religinio fanatizmo, prietarų ir šiam darbui netinkamų tikėjimo įsitikinimų pėdsaką.

15. Jei tikite Kristumi ir mylite visus Jo darbus, tai suvokite, kad šis paprastumas ir dvasingumas, kurį Aš jums šiandien įkvepiu, yra toks pat, kaip tas, kurį Aš Antrajame Laike skelbiau žodžiais ir darbais. Kodėl gi tada nusigręžėte nuo to paprastumo, be kurio negali būti dvasingumo?

16. Pažvelkite, į kiek klaidų įklimpusi ši žmonija. Bet naujos dienos šviesa jau išaušo, ir su ja niekas nebegalės pasislėpti ar pasinerti į tamsą.

17. Štai kodėl šiuo metu Aš darau visus žemės kelius praeinamus, kad spiritualizmo mokiniai ir apaštalai išsiskirstytų po pasaulį ir skelbtų mano Gerąją Naujieną.

18. Prieš siųsdamas jus į kitas šalis, noriu, kad kiekvienas, kuris vadina save šio mokymo mokiniu, savo gyvenimu ir darbais būtų dvasinis, kad jo liudijimas būtų tikras ir todėl patikimas.

19. Pasiekę dvasinį tobulėjimą, kelias taps lengvas. Kilimas nebus sunkus, jei jus įkvėps idealas pakilti aukščiau. Pagundos nebeįstums jūsų į pražūties bedugnę, dėl kurios jūs atkristumėte. Tada iš šio pasaulio imsite tik tai, kas yra absoliučiai būtina, leidžiama ir neišvengiama, taip suteikdami savo sielai laisvę svajoti apie geresnį pasaulį ir leisdami jai kovoti, kad jį pasiektų.

20. Mano Šviesa apgaubia jūsų sielą ir yra jūsų vedlys visuose jūsų keliuose. Ši Šviesa nužengė ant visų žmonių, nedarydama išimčių dėl rasės ar tikėjimo.

21. Šiuo metu Izraelis sugrįžo ir yra išsibarstęs po visą pasaulį, kad įvykdytų savo dvasinę misiją. Tai seniausia tauta, pirmagimis, ir todėl pirmoji, kuri užmezga ryšį su Manimi. Jos siela vystėsi pagal įstatymą, kuris buvo duotas kiekvienai sielai, kai ji buvo pasiųsta į Žemę.

22. Pirmajame laikotarpyje, per mano pirmąjį atėjimą, Aš nustebinau žmones jų naivumu ir nežinojimu. Jie gyveno žemo moralinio lygio

gyvenimą, ir Aš kalbėjau jiems nuo kalno viršūnės, kad suteikčiau jiems savo pirmąjį mokymą.

Antruoju laikotarpiu Aš nusileidau po ilgos eros, per kurią suteikiau jums įrodymų, kad jūsų siela sustiprintų tikėjimą ir gyventų laikydamasi mano Įstatymo, ir radau jus budresnius, labiau išsivysčiusius, bet toli nuo tikrojo Įstatymo vykdymo, kurio iš jūsų reikalavau. Nes jūs nesugebėjote savo dovanų panaudoti sielos tarnystei.

23. Tuo metu Aš atėjau pasakyti jums, kaip taikyti Įstatymą, kad jį įvykdytumėte, kaip garbinti Tėvą ir kaip liudyti tiesą. Aš buvau su jumis Jėzuje, kad visa jūsų siela mane pajustų ir patirtų, ir Aš palikau jus paruoštus per savo Žodį.

Po to Aš jums suteikiau pakankamai laiko, kad jūsų siela pasinaudotų mano mokymais ir gyventų sekama manimi. Jūs toliau tobulėjote ir tapote budresni. Tačiau, norėdami pasiekti savo pakilimą, nepakankamai paruošėte savo kelią, kad priartėtumėte prie Manęs. Jūsų šviesa silpna, jūsų tikėjimas trapus, ir jūs nesuvokėte, kad mano trečiasis atėjimas jau buvo arti.

1866 metais, būtent tuo metu, kurį buvo paskelbė mano Žodis ir pranašystės, Aš atėjau pas jus, kad jūsų sielose palikčiau išminties lobį – naujus mokymus, kuriuos jums pažadėjau šiam laikui.

24. Kaip mažai žmonių budėjo ir laukė mano atėjimo. Žmonija miegojo, kai prasidėjo šis naujas amžius.

25. Mano valia buvo, kad jūs visada gyventumėte budrūs, laukdami tos valandos, kad nė vienas iš mano atėjimų jūsų nenustebintų, ir kad Aš galėčiau pamatyti jūsų pažangą ir jūsų supratimą.

26. Jūsėjote įvairiais keliais, norėdami pasiekti Mane, ir juose pasiklydote. Buvo būtina, kad pasirodytų Ganytojas ir ieškotų savo avių, kad jas suvienytų vienoje avidėje. Nes žemėje nebuvo nė vieno žmogaus, kuriam galėčiau patikėti šią užduotį, nes nerandu nė vieno, kuris būtų pasirengęs.

27. Šiuo metu Aš apšviečiu ir ruošiu visose tautose geros valios žmones, kad jie kalbėtų apie Mano atėjimą Dvasioje ir apie artėjantį malonės laikotarpį. Kiekvienas iš jų turi sudėtingą užduotį, ir per juos Aš kituose pažadinu išgelbėjimą nešančius idealus. Aš suteikiu jų sieloms gyvybę ir įkvėpiu jiems meilės bei pasitikėjimo mano Įstatymu, kad tai suteiktų jiems jėgų kovoje už žmonijos išgelbėjimą ir dvasinį tobulėjimą.

28. Neleiskite, kad tautos susiskaldytų dėl Mano mokymo. Nesukelkite nesantaikos ir nesijauskite vieni kitiems pranašesni. Aš visiems vienodai įkvėpiu dvasinį tobulėjimą, kuris yra taika, meilė ir pagarba artimui. Atsisakykite religinio fanatizmo, tobulinkite kulto apeigas, pakelkite savo

artimųjų religinę praktiką į aukštesnį lygį. Tai yra mano valia, ir kai esate kartu, pripažinkite vieni kitus, mylėkite vieni kitus ir liudykite apie Mane.

29. Jūs, kurie klausotės šio žodžio, nuteikite savo sielą paklusnumui ir studijuokite mano mokymą. Neatsižvelkite į žodžio nešėjus ir nepriskirkite jiems šios šviesos. Jie yra tik įrankiai, per kuriuos Aš skelbiu savo valią. Pakilkite virš savo proto, kad galėtumėte Mane pajusti savo siela.

30. Koks mažas yra žmogus, kad galėtų įgyvendinti tokio masto apreiškimą, kurio dabartinis etapas prasidėjo 1866 m. ir baigsis 1950 m. Mokykitės iš šio Mokytojo, kuris jus visais laikais mokė, ir taip pat pajuskite, kad esate teisiais, nes Jis yra ne tik Tėvas ir Mokytojas, bet ir Teisėjas.

Užduoties įvykdymas, kurį Aš jums nurodžiau, galioja dabar, kol gyvenate žemėje. Vėliau, kai būsite dvasiniame pasaulyje, gausite naujas užduotis. Jūsų kova yra didi, nemirtinga, nes esate mano vaikai.

Kaip jūs ketinate tobulėti per tą trumpą gyvenimą, kurį turi jūsų fizinis kūnas, ir taip reikalauti patekti pas Mane, kad galėtumėte ilsėtis ramybėje, kai gi darbo laukas, kurį kiekviena siela turi apdirbti, yra toks platus? Pirmiausia atsikratykite savo atpirkimo naštos, pasigailėkite savęs ir sukaupkite pakankamai nuopelnų, kad atsiskaitytumėte už savo seną skolą mano Įstatymui.

31. Aš noriu, kad jūs nebebūtumėte maži vaikai, o taptumėte mokiniais. Būkite visada nuolankūs, kad Aš iš jūsų nereikalausčiau išbandymų, kurie viršytų jūsų jėgas. Savo gyvenimu parodykite meilę artimui ir kantrybę. Kai, skelbdami mano darbą, užsitarnausite savo artimųjų pasitikėjimą, tada kalbėkite apie mano atėjimą kaip Guodėjo Dvasios ir pažadinkite žmonių sielas, kad jie gyventų aukštesniu lygmeniu ir stengtųsi būti apšviesti bei pakelti per dvasinį paklusnumą. Jų širdys yra derlinga žemė, į kurią galite pasėti dieviškąją sėklą.

32. Kai būsite pasirengę, būsite išsibarstę po pasaulį ir eisite visais keliais. Kur turėsite eiti? Jūs to nežinote. Eisite dėl iš pažiūros materialių priežasčių, bet iš esmės tai bus mano valia, kuri jus nuves į iš anksto nustatytą vietą.

33. Neškite šviesą ir palaiminimus, gydomąjį balzamą ir taiką į provincijas, kad būtumėte atpažinti kaip mano pasiuntiniai, kaip tikri meilės ir gailestingumo mokiniai. Saugokitės savo žingsnių, nes jūsų gyvenimas bus vertinamas.

34. Klausykite Manęs, nes Aš iš anksto skelbiu jūsų ateitį ir ją atskleidžiu. Nesuterškite Mano darbo savo veiksmais ir neaptemdykite savo sielos šviesos.

35. Užkopkite į kalną ir pasiekite dvasinio tobulėjimo viršūnę. Neįleiskite šaknų šiame pasaulyje. Kadangi Aš jums sakiau, kad tai nėra mano karalystė, jūs, kaip mano mokiniai, jos čia taip pat nerasite. Atsikratykite materialumo ir pasinerkite į savo vidų, kad pažintumėte viską, kas vertinga yra jūsų sieloje.

36. Laikas, kai Aš skelbiu per žmogiškąjį protą, baigiasi, o jūs nežinote, kas po to ištiks žmoniją. Jūs net neįsivaizduojate, kokie išbandymai ją ištiks, nes nesugebėjote išskleisti savo dovanų. Jūsų sielose intuicija nėra aiški, ir jūs nepasirengėte atlaikyti gamtos jėgų, kurios bus paleistos su didžiule jėga, kad pažemintų žmones. Aš maldoje suteikiau jums galią, kad sustabdytumėte blogį, nuodėmę, ligas ir nelaimes, tačiau iki šiol jūs nepasinaudojote šiais sugebėjimais.

37. O jūs, Trečiojo Laiko Tomai, kurie manęs nesupratote! Kur jūsų dvasiniai talentai? Kur juos palaidojote? Kodėl juos pamiršote? Jūs to nežinote, bet Aš jums pasakysiu: šios dovanos yra paslėptos. Jos virpa jumyse, tačiau jūs jų nejaučiate, nes esate materialistiški. Negalite gyventi be veiklos, turite jas atskleisti visomis formomis ir jomis daryti didelius stebuklus, kad liudytumėte savo Tėvą ir save pačius.

38. Dirbk, Izraeli, kad įgytum Taikos žemę, dvasinę Pažado žemę, kuri tavęs laukia.

39. Aš priimu jūsų išpažinimą, jūsų dėkingumą šią dieną, kai gaunate savo dvasinių dovanų patvirtinimą. Pasiruoškite ir klausykite: po 1950 metų su Manimi bendrausite tik dvasiškai. Taip pat mano Žodį gaus jūsų vaikai ir vėlesnieji, kurie prisijungs. Tuomet nebebus jokių perteikėjų, tačiau jūsų tikėjimas jums pasakys, kad Aš visiškai nusileidau, kad priimtų ir pradžiugintų visus savo vaikus.

40. Artimiausiais laikais Aš jus visus paruošiu ir vesių, o mano šiandieniniai mokymai bus išsamūs ir aiškūs, kai juos prisiminsite arba kai jūsų akys glis po užrašytus Raštus.

41. Mano meilė yra su jumis, o mano mokiniai! Šventosios Dvasios šviesa nuolat jus apipila, ši šviesa uždega jūsų tikėjimo žibintą.

42. Jūs, kurie jaučiate Dvasios dovanų būtinybę, kurie stengiatės apvalyti savo gyvenimą, protą ir širdį atgailos ir atsinaujinimo vandenyje – jūs, kurie trokštate pažinti tiesą ir jos siekiate – išklausykite mano balsą, kuris pasiekia jus tarsi glamonė, kad būtumėte pripildyti mano šviesos. Šiais laikais tiesa yra paslėpta, o vaizduotė viešpatauja. Todėl Aš duodu jums savo dieviškąją esmę, kuri yra tiesa ir maistas sielai.

43. Kuo geriau suprasite mano tiesą, tuo lengviau jums seksis tobulėti, plėtojant savo sielos gebėjimus, kurie yra panašūs į jūsų fizinius pojūčius. Argi nejaučiate, kad jūsų siela trokšta pasiekti šaltinį su kristalinio

skaidrumo vandeniui, tai yra, paprastą mokymą be išvedžiojimų, be ritualų ar kulto formų? Juk šis mokymas, kurį Aš jums nešu, yra didis ir šviesus, būtent toks, kokio jūs ieškote. Laikas negali pakenkti jo tvirtam pamatui, nes jo pagrindas yra mano valia. Tiems, kurie myli „tiesa, mano mokymas visada bus tas pats – meilės, išminties ir teisingumo mokymas.

44. Tai, kas yra iš Dievo, ateina pas žmogų dėl Tėvo meilės vaikui. Aš tik tikiuosi, kad šis vaikas bus pasirengęs mane priimti. Tėvas nori, kad jo išmintis, kuri kaip atomas yra ir jūmyse, atsiskleistų ir apsireikštų. Aš esu čia, kad jus padrąsinčiau. Tikiuosi tik to, kad jūs atidžiai klausytumėtės mano žodžių, kad priiustumėte paslaptis, kurias dabar jums atskleidžiu.

45. Praeityje savo pavyzdžiu jūsų pasaulyje palikau meilės mokymą. Dabar tęsiu tai, suteikdamas jums Dvasinį mokymą, kuris turi galią apšviesti pasaulį, pašalinti proto nežinojimą, palengvinti kelią, išvengti nereikalingų kančių, sumaišties ir ašarų. Mano mokymo saldumas yra atsakymas į tokį didelį sukeltą kartumą, o mano apreiškimų šviesa – į tokį didelį karo ir vargų tamsumą.

46. Visatos šventykla turi mano mokymą kaip koloną ir atramą, nes jame glūdi dieviškoji ir kūrybinė galia, kuri moko, išgelbėja, įtikina ir dovanoja gyvenimą.

47. Aš kalbu žmogaus lūpomis, tačiau mano meilė paverčia mano mintis girdimais žodžiais, kad jūs galėtumėte mane išgirsti, išsigelbėti ir gyventi Dieve. Aš esu šios meilės mokyklos Mokytojas, kuris niekada neapgauna kilnios širdies, norinčios tobulėti. Pirmiausia iš kiekvieno žmogaus darau vaiką-mokinį, po to – mokinį, o vėliau – meistrą, kuris moko tiesos. Iš kiekvieno žmogaus Aš padarysiu stiprią šviesą, apšviečiančią daugelio paklydusių sielų kelią. Kiekviena žmogiškoji būtybė bus mano valios įrankis, neprarandant savo pačios valios. Nes kuo didesnis jūsų dvasingumas, tuo labiau jūs būsite suderinti su Tėvo valia.

48. Dėl savo valios laisvės jūs patyrėte daug kartelių. Tačiau noriu, kad žinotumėte: Aš jūsų niekada nepalikau. Nedarykite tiek daug aplinkkelio, norėdami pasiekti tiesą. Mylėkite ją, nes ji ateis pas jus, jei atversite savo meilės vartus. Mylėkite paprastą tiesą ir išsilaisvinkite nuo teorijų bei išvedžiojimų. Ši šviesa apšviečia kelią jūsų gyvenimo dykumoje, ir jūs neišsekite, nei atvyksite per vėlai. Materialistai neatranda tiesos, nes ji grindžiama meile, o meilė yra šviesa, išmintis, apreiškimas, todėl meilė yra tikrasis Mokytojas.

49. Pas jus ateis materialistai, užkietėję pasauliečiai, ir sakys: „Mūsų smegenys yra pervargusios nuo ideologijų, knygų, mokslų. Padėkite mums rasti tiesą.“ Tada jūs turite išmintimi išsklaidyti debesis, kurie aptemdo jų protą.

50. Begalybėje išklausykite klausimus ir atsakymus, kaip jūrų šniokštimą, kaip vėjo švilpimą. Išgirsti išmintį, kuri nežinojimą paverčia pažinimu, sielos ramybę ir širdingumą. Išgirsti tą meilės kupiną padaršinimą, kuris tik tada paverčia gyvenimą vertą gyventi, suvokiant gyvenimą ir mirtį, didžiąsias paslaptis, Dievo dėsnius žmoguje, amžinybę ir šviesą. Išgirsti tai!

51. Jūs dar nemokate mylėti ir atleisti, nes esate dar nebrandūs. Bet argi jūs esate tie, kurie gilinasi, kad galėtų tikėti? Dar niekas neturi pakankamai dvasinės šviesos, kad galėtų visiškai įvertinti mano Žodį ar mano Darbą. Aš išbandžiau filosofus, mokslininkus, mokytojus ir mąstytojus, taip pat amžinus abejojančiuosius, kurie nuolat klausia: „Ar tai tikrai Tėvas?“ Tačiau visiems Aš pasakiau: „Medis pažįstamas iš jo vaisių. Mano Žodis sako, kas Aš esu. Mano Žodis ir toliau stebins filosofus bei neišsilavinusius.“ Jums sakau: tik per meilę sužinosite, kas Aš esu ir kas esate jūs, nes per ją galėsite pamatyti Mano veidą. Neleiskite, kad kas nors jus sustabdytų, nesukite galvos dėl amžinybės klausimų. Meilėje rasite atsakymus, o plačiame tiesos horizonte atrasite tikrąjį gyvenimą.

52. Eikite šiuo keliu, ir dangūs džiūgaus, o jūsų buvime spindės šviesa, nes tada jūs savo širdies liūdesį pakeisite saldžiu ir sveikingu gyvenimo džiaugsmu.

53. Argi manote, kad Aš, nors ir matau pasaulį bei jo gyventojus esant pačiame sugedimo viršūnėje, kurioje jie dabar yra, ir nors jie manęs taip labai reikia, kaip yra iš tikrųjų, palikčiau juos likimo valiai? Pamąstykite apie tai, nes Aš užklupau jus, kai taip kalbėjote ir mąstėte.

54. Aš esu Atpirkėjas, Mokytojas, kuris ateina pas nupuolusį nusidėjėlį, kad jį pakeltų, sudvasintų ir išmokytų mylėti.

55. Pasaulis pasikeis, kai išgirs savo Atpirkėją, pažins jo įstatymus ir jų laikysis.

56. Priimkite šį žodį, kuris yra pamoka sielai, ir pasiruoškite priimti tai, ką jums duos pažadėtasis Guodėjas jūsų dvasiniam tobulėjimui. Nes jūs turite pasiekti, kad galėtumėte susisiekti su savo Viešpačiu iš dvasios į dvasią.

57. Nepamirškite mano žodžio, kai džiaugsmas, kad mane išgirdote, vėl praeis.

58. Tėvo gailestingumas ir meilė jus priima.

59. Tėvo rankos atsiveria, kad jus apkabintų ir kad jūs jose rastumėte ramybę. Guoskite save savo rūpesčiuose ir išklausykite šį žodį, kuris nori padaryti jūsų gyvenimą laimingesnį.

60. Su koku džiaugsmu mano Dvasia nusileidžia pas jus, nesustodama, kad teistų jūsų nuodėmes. Aš kalbu jums apie meilę, ir šiuo žodžiu apsivalo

tas, kuris turi kokią nors gėdą, išgelbėjamas nusidėjėlis, o miegantis – pažadinamas.

61. Amžinybės laikrodis su savo maloniai skambančiu varpo dūžiu girdimas visame pasaulyje, kad žmonijai padėtų suvokti laiką, kuriame ji gyvena.

62. Aš jūsų ieškau, nes jūs priklausote Man, ir kadangi Aš jus myliu, nenoriu, kad jūs dar ilgiau klaidžiotumėte. Jūs esate mano dieviškosios šviesos kibirkštys, ir jūs susiliesite su Manimi. Aš jums siūlau amžinybę, kad galėtumėte grožėtis visa jos šlove.

63. Aš kalbu jums aiškiais ir paprastais žodžiais, kad suprastumėte jų prasmę ir vėliau nesiskųstumėte, kad Aš jums kalbu nesuprantamais žodžiais.

64. Kai Antrajame Laike daviau jums savo mokymus palyginimais, daugelio iš jų nesugebėjote suvokti. Dabar per Šventosios Dvasios spindinčią šviesą duodu jums visų mokymų paaiškinimą.

65. Supraskite, kad visos šio gyvenimo, kurį gyvenate, kančios yra žmogiškųjų klaidų pasekmės. Nes Aš, kuris jus myliu, negalėčiau jums pasiūlyti tokio kartaus taurės. Nuo pat pradžių Aš jums apreiškiau Įstatymą kaip kelią, kuriuo galite apsisaugoti nuo kritimų, pražūties ir „mirties“.

66. Visiems ateis akimirka, kai Aš pareikalausiu iš jūsų ataskaitos dėl Mano Įstatymo ir dovanų, kuriomis Aš jus apdovanojau.

67. Jūs einate savo gyvenimo keliu, ir vieni neša pareigos bei skausmo kryžių, kiti – savo nuodėmės kryžių ant pečių. Tačiau jei mane šauksite, aš būsiu jūsų kryžiaus nešėjas, kad padėčiau jums ateiti pas mane.

68. Laikykitės mano mokymų, ir tuoj pat jūsų našta pasidarys lengvesnė, pajusite ramybę, o malonus gaivumas palengvins jūsų nuovargį.

69. Atverkite akis, įženkite dvasiniu žvilgsniu ir apžvelkite mano šlovę. Pažiūrėkite, kaip atsiveria vartai, pro kuriuos turi praeiti septynios dvasios, kurias Aš patikėjau žmonijai. Tai septynios dorybės, kurios pagal mano valią visada turi veikti jumyse. Tai yra: meilė, nuolankumas, kantrybė, tvarkos meilė, džiaugsmingumas, atkaklumas ir gailestingumas. Leiskite šioms dorybėms tvirtai įsitvirtinti jūsų širdyse, ir patirsite palaimą.

70. Tokiu būdu mano Dvasia priartėja prie jūsų, kad pripildytų ją šviesa ir pasakytų: „Kūnas, kurį šiandien turite kaip laikiną drabužį, yra priemonė, kuria turite pasiekti didelį apvalymą ir dvasinį pakilimą.“

71. Jei jūsų kelyje pasirodytų raupsuotas žmogus – ar jūs su siaubu pasitrauktumėte? Ar nesugebėtumėte jo paliesti savo ranka? Ar bijote užsikrėsti? Ne, mano mokiniai. Nes vietoj to, kad žiūrėtumėte į to kūno vargą, turėtumėte įžvelgti jo sielą, kuri yra jūsų pačių brolis, kuri yra mano vaikas, laukiantis jūsų gailestingumo. Kiek dar daug jums reikia išmokti?

72. Palaimintas žmogaus širdis, kuri gailisi savo silpnybių ir priima sprendimą pasitaisyti. Nes jam ne tik bus atleista, bet jis taip pat gaus mano šviesą. Mano užduotis – iš nusidėjėlių padaryti savo mylimus mokinius.

73. Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas. Ateikite pas Mane, ir gyvensite amžinai, nes manyje rasite ramybę.

74. Mano Šventosios Dvasios šviesa išlieta ant visos visatos. Intuicijos, apreiškimo ir pranašavimo dovanų dėka žmonės pabunda į naują laikmetį.

75. Mano Dvasia virpa teisingumu ir įsiskverbia į giliausias Dvasios gelmes, kad padėtų jai išlaisvinti sielą nuo nuodėmės, surišti piktžoles į ryšulius ir įmesti jas į ugnį.

76. Kad galėtumėte pasakyti pasauliui: „Štai Tėvas, kuris yra tarp mūsų“, jums dar reikia labai daug dirbti su savimi.

77. Daugelis tautų išsekusios iš alkio – alkio žemės duonos ir dangiškosios duonos.

78. Žmonės ieško Manęs per religijas, filosofijas ir sektas. Tai keliai, kuriais vieną dieną jie Mane suras.

79. Kol eisite tiesiu keliu, vedančiu tiesiai į Mano Širdį, jūs – nors ir turėsite įveikti didelius atstumus, įkopti į kalnus ir įveikti bedugnes – kiekvienu savo žingsniu jausite, kad kylate dvasiniu keliu, iš kurio galėsite pamatyti Pažadėtosios žemės siluetą.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 216

1. Mokiniai, vykdykite mano užduotis, kad netektų apgailestauti dėl prarasto laiko. Pasinerkite į mano Žodžio studijas, kad žinotumėte, ką jums tenka įvykdyti, ir kas yra ta dalis, kuri susijusi su tais, kurie ateis po jūsų.

2. Aš jums, nuolankiesiems, šį dvasinį darbą atskleidžiau anksčiau nei mokslininkams, nes tarp jūsų radau nuoširdumą ir nekaltumą, tikėjimą ir norą sekti mano mokymais – pasirengimą nešti šią sėklą į jūsų artimųjų širdis. Todėl Aš jus išsirinkau, nes jūs esate vargšai, patyrę sielvartą, kurie žemėje nieieškojo patogumų nei malonumų. Juk jūs žinote, kad už šio pasaulio ribų egzistuoja tikroji dvasinė ramybė, gėris ir džiaugsmas. Jūs nesileidote apgauti netikros didybės, nesiekėte laikinosios valdžios, malonumų, kurie trunka tik akimirką. Jūs trokštate daugiau nei visko, ką šis pasaulis gali jums pasiūlyti. Mylėkite Mane ir pasitikėkite, kad Aš leisiu jums sugrįžti į namus, kurie jūsų laukia, į glėbį, iš kurio jūs atsiradote, ir kur jūs turėsite Mano karalystę.

3. Ši viltis suteikia jums stiprybės išbandymuose ir daro jus nenugalimus kovoje. Jei, vykdydami savo užduotį, ir toliau liksite ištikimi, netrukus pasieksite Dvasios pergalę prieš kūną, nes leidote savo Dievui veikti jūsų gyvenime. Savo gyvenimo paprastume galėsite geriau suvokti mano mokymus, leisite jiems save apšviesti ir patirsite kitų nesitikėtus džiaugsmus.

4. Todėl jūs sekate paskui Mane, ir dabar niekas negali jūsų atskirti nuo Manęs. Jūs jaučiatės mylimi tobulos meilės ir esate laimingi. Jūs mylite Mane, ir būtent tuo grindžiamas jūsų džiaugsmas. Iš tiesų, sakau jums, taip pat mylėjo Mane mano Antrojo laikotarpio mokiniai ir visi tie, kurie sekė paskui Mane. Todėl jūsų artimųjų abejonės ar pašaipos jūsų nežeidžia. Skausmas, kuris yra sielos išbandymas, neleidžia jums atsitraukti. Jūs žinote, kad gyvenate praeinantį gyvenimą, ir siekiate užsitarnauti nuopelnų, kad pasiektumėte tikslą, kuris – kaip žinote – jūsų laukia.

5. Pasiruoškite, nes Aš jus paliksiu kaip žmonijos sargus. Jūsų gabumai slypi jumyse, kad juos gerai panaudotumėte. Paskutinę 1950 metų dieną jūs visi būsite čia su savo darbais ir gabumais, kad Aš jus teisičiau. Vieni dvasia, kiti – žemiškame kūne – būsite pas Mane, kad gautumėte mano paskutinius nurodymus. Po to jums atsivers keliai, kuriais išsiskirstysite, kad neštumėte Gerąją Naujieną ir žmonių širdyse paliktumėte liudijimą apie mano atėjimą šiais laikais.

6. Aš iš jūsų neprašau jokių aukų ar darbų, kurie viršytų jūsų jėgas. Prašau tik jūsų meilės, kurią Aš jums padovanojau, nuolankumo ir kantrybės, kad galėtumėte įvykdyti savo misiją.

7. Mano apreiškimas baigsis paskutinę 1950 metų dieną, kad būtų atrinkti mokiniai, kuriuos apdovanojau savo malonės dovanomis. Mokytojas prižiūrės jūsų darbus, o Aš nesiliausiu stengtis, kad paskatinčiau jus įvykdyti visus mano uždavinius.

8. Mokiniai, Aš jus įspėju. Kaip dažnai matysite, kaip mokslininkai atmes šį darbą! Bet jūs jiems atleisite ir tęsite savo kelią. Jei elgsitės taip, Aš nustebinsiu žmoniją, leisdamas jums savo Dvasia atrasti tai, ko žmonės su visa savo mokslu nesugebėjo atrasti.

9. Aš nuolat vadinu jus „mokiniais“, kad padrąsčiau jus kovoje, kad iš jūsų širdžių išvaryčiau menkavertiškumo jausmą, kurį jums paliko skurdas ir pažeminimai. Noriu jus išaukštinti dvasinio pažinimo srityje, kad pažadintumėte žmonės aukštesniam gyvenimui, tobulam gyvenimui, kuriame Dvasios įstatymas harmoningai susilieja su tais įstatymais, kurie valdo materialų gyvenimą.

10. Jūs nesate vieninteliai mano paslapčių saugotojai, nei vieninteliai, verti dvasinio paveldo. Sakau jums tai, kad niekada nesigirtumėte esą verčiausi ir mylimiausi, ir kad jūsų širdyse niekada neatsirastų tuštybė. Jei leistumėte tokiems jausmams kilti jūsų viduje, jums grėstų pavojus prarasti įgytą malonę.

11. Žmonės, jūsų uolumas ir meilė padarys jus amžiniais Dvasios dovanų savininkais. Noriu, kad visada būtumėte nuolankūs, uolūs daryti gera, laikytis įstatymo ir tiesos, geranoriški su Dvasios gerumu, kuris pranoksta širdies gerumą.

12. Mano mokymas yra šviesa, iš kurios kyla visa išmintis, visos žinios, apreiškimai ir mokslai. Ji viską atskleidžia paprastai. Kai žmonių žingsnius pradės vesti Dvasia, jūs galėsite įsitikinti, kad tai, ką „ „ mokslininkai sugebėjo atrasti tik po ilgų studijų, didelių aukų ir pastangų, galima lengvai pasiekti per sielos pakylėjimą, per maldą, per meditaciją Dieve ir per įkvėpimą daryti gera. Jums bus atskleistos paslaptys ir atvertos paslėptos lobynės, į kurias žmogus kitais būdais niekada nebūtų galėjęs įžengti.

13. Daugelis dalykų, apie kuriuos Aš jums kalbėjau šiuo metu, yra pranašystės, susijusios kartais su artimiausiais laikais, kartais su ateities laikais. Todėl daugelis žmonių nenori priskirti šiai dieviškajai žiniai jokios reikšmės. Tačiau šis Žodis prisikels pilnas šviesos tarp ateities laikų žmonių, kurie jame atpažins ir atras didžius apreiškimus, kurių tikslumas ir tobulumas nustebins mokslininkus.

14. Būtent dėl to Aš nurodžiau jums užrašyti mano Žodį, kad, kai jūs pereisite iš šio gyvenimo į kitą arba kai ši tauta palaipsniui pamirš mano mokymus, jis būtų ištikimai ir neištrinamai užrašytas knygoje.

15. Tau, tauta, dabar atėjo tinkamas laikas išeiti ir pateikti šios tiesos įrodymus, darydami stebuklus su dovanomis, kurias Aš tau atskleidžiau.

16. Nemiegokite laukdami tų laikų, apie kuriuos jums kalbėjau, kad tik tada pakiltumėte ir pasakytumėte žmonėms: „Tai, ką dabar matote, jau buvo pranašauta.“ Ne, tauta, būtina, kad jūs tai iš anksto paskelbtumėte, kad pranašautumėte, kad nutiestumėte kelią visko, ką jums pranašavau ir pažadėjau, įvykiui. Tada jūs būsite įvykdę savo misiją kaip dvasinio atgimimo žemėje pranašai. Kai pasaulyje pradės vykti stebuklingi dalykai ir Viešpaties Dvasia prakalbės jums per niekada nematytus įvykius, o žmogaus dvasia pradės atskleisti niekada nesitikėtus talentus ir sugebėjimus, jūs patirsite, kaip bus sukrėtos visos tikėjimo išpažinimai, teorijos, normos, institucijos ir mokslai. Ir tada žmonija pripažins, kad tie, kurie nuolankiai skelbė iš pažiūros keistą mokymą, buvo teisūs, nes jų žodžiai pasitvirtino, kai jie išsipildė.

17. Tada pamatysite, kad žemės tautos domėsis dvasiniu mokymu, kad teologai lygins Kristaus mokymus su naujaisiais apreiškimais. Ir pamatysite, kaip daugelis tų, kurie visada buvo abejingi dvasiniams dalykams, gyvai domėsis šių ir praeities laikų apreiškimų studijavimu.

18. Šiandien, nors ir norėtumėte, negalite pamatyti visko, ką Aš jums skelbiu, kaip tai išsipildys. Bet jei tikrai tikėsite mano žodžiu, savo tikėjimo žvilgsniu galėsite pamatyti daugybę ateities įvykių, o kai būsite pasirengę, jūsų sapnai, regėjimai ir įkvėpimai jūsų neapgaus.

19. Klausykite Manęs su didžiausiu dėmesiu: kai Aš nustosiu kalbėti jums šia forma, su meile surinkite Mano žodį, kurį užrašėte, kad paliktumėte jį ateinančioms kartoms kaip liudijimą to, ką Aš jums sakiau šiuo laikotarpiu.

20. Laikykite mano Žodį kaip sėklą, kad neleistumėte, jog į jį būtų įmaišyta net menkiausia nešvarumo dalelė.

21. Laukai, kuriais yra šios žmonijos širdys, netrukus bus išvalyti ir paruošti sėjai, ir ar būtų teisinga, jei širdys būtų tyros, o sėkla – ne?

22. Apmąstykite mano Žodį, mylimieji mokiniai. Jo pagalba jūs palaipsniui keičiatės ir apsisvalote, kad galėtumėte sėkmingai įvykdyti savo misiją.

23. Dabar Aš sugrįžau pas žmones, kad padėčiau jiems jų dabartiniuose išbandymuose. Mokytojas jums sako: nesijaudinkite po 1950 metų, kai pamatysite mano atėjimo šlovėje ženklus. Verčiau džiaukitės, nes Aš jums suteikiau galimybę tiesiogiai patirti šiuos apreiškimus.

24. Kaip Antrajame Laike po aukos mirties Aš pasirodžiau Dvasioje Magdalenai, o ji nustebusi ir kartu kupina džiaugsmo sušuko: „Viešpatie, būk amžinai šlovintas ir garbinamas“, taip ir šiandien Aš pasirodžiau pas

jus, kai manėte, kad Mokytojas yra toli arba abejingas jūsų kančioms; tačiau, nustebę, jūs mane palaiminote. Savo sielose priėmėte mano Šviesą, ir gavę tokią didelę malonę, prisiminėte savo artimus ir už juos meldėtės šiais žodžiais: „Man pasisekė išgirsti Tavo Žodį, o kiti šių mokymų nežino.“ Tačiau Mokytojas jums sako: Aš savo Dvasią apreiškiau įvairiais būdais visose tautose. Tie, kurie pasiruošė, supranta, kad išgyvena malonės ir teisingumo laikotarpį, ir pajuto mano buvimą.

25. Kaip Aš atleidau Magdalenai, taip atleidžiu ir jums. Tačiau noriu, kad jūs, kaip ir ji, taptumėte man verti.

26. Kiek pavyzdžių, kuriais verta sekti, galite gauti iš savo brolių ir seserų iš kitų laikų! Jų darbai yra tarsi atversta knyga. O jūs – argi nenorite, kad ir jūsų pavyzdys būtų išsaugotas raštu? Iš jūsų darbų Aš pasirinksiu tik tuos, kuriuos laikysiu vertais, kad juos parodyčiau jūsų palikuonims. Tačiau jūs šiandien, kol dar gyvenate kūne, nesulauksite nei šlovės, nei garbinimo. Būkite nuolankūs ir leiskite kitiems vertinti jūsų darbus.

27. Atliekant didįjį dienos darbą, kuris jūsų laukia, aš būsiu jūsų Kyreneus*. Mano mokymas sukels didelius sukrėtimus pasaulyje. Įvyks dideli papročių ir sampratų pokyčiai, ir net gamtoje įvyks permainos. Visa tai žymės naujos žmonijos eros pradžią, o dvasios, kurias netrukus siųsiu į Žemę, kalbės apie visas šias pranašystes, kad prisidėtų prie šio pasaulio atkūrimo ir tolesnės raidos. Jos aiškins mano Žodį ir aiškins įvykius.

**Simonas iš Kirėnės nešė Jėzaus kryžį (Mk 15, 21)*

28. Ateikite ir išklauskite Mane, sutelkite dėmesį į savo širdies gelmes, ir Aš jums užtikrinu: kad ir koks menkas būtų jūsų tikėjimas į Mano buvimą, jūs Mane pajusite.

29. Aš nepasmerkiu jūsų tikėjimo trūkumo, priešingai, Aš jums atleidžiu, nes jūs nebuvote pasirengę Mane priimti. Juk žmonija šimtmečius miegojo giliu miego, apakinta fanatizmo ir stabmeldystės, materializmo.

30. Kas jums priminė, kad Aš buvau paskelbęs sugrįžimą ir kad todėl turėjote budėti, laukdami Manęs? Galbūt jūsų tėvai? Galbūt jūsų kunigai? Kas jus laikė budrius?

31. Tik nedaugelis gyveno laukdami įvykių, trokšdami, kad simbolinis mano pažado „debesis“ pasirodytų horizonte, apšviestų jūsų sielą, sustiprintų jūsų kūną ir atskleistų jums, kad mano sugrįžimas yra Dvasioje.

32. Todėl jūsų kova, siekiant suvokti mano buvimą šiuo metu, buvo didžiulė, ir jums teko įveikti daug kliūčių, kad pasiektumėte mane. Bet visa tai yra vertinga, aš tai įskaitau jūsų naudai ir sakau jums iš tiesų, kad nė viena iš tų kančių, kurias galbūt patyrėte, sekdami manimi šiuo keliu, neliks be atlygio.

33. Kaip manote, kas yra atlygis už jūsų kantrybę, su kuria ištverėte pašaipas ir panieką net savo šeimoje?: jūsų artimųjų atsivertimas! Tačiau kadangi turėjote pakankamai kantrybės ištverti jų nesupratimą, turėkite jos ir laukti to momento, kai jų tikėjimas užsidegs. Norėdami tai pasiekti, turite labai stengtis savo darbais, žodžiais, maldomis ir geromis mintimis. Bet galiausiai pamatysite, kaip stebuklas tampa tikrove.

34. Aš jums patikėsiu misiją skelbti savo sugrįžimą savo artimiesiems. Aš patikiu jums žinią arba džiugią naujieną apie mano dvasinį bendravimą su žmonija. Džiaukitės mintimi, kad esate tokios brangios žinios nešėjai, ir tegul šis džiaugsmas tampa balzamu žaizdoms, kurias patiriate kovos kelyje.

35. Kai kurie atėjo skelbti Mano Žodžio su Betliejaus piemenų nekaltumu; jų paprastas tikėjimas buvo kukli jų širdžių auka. Kiti atėjo trokšdami iš Manęs įrodymų, kad galėtų tikėti. Tai buvo ligoniai, kurie ilgą laiką ieškojo sveikatos eidami iš namų į namus, bet jos nerado. Dar kiti atėjo kaip Rašto žinovai ir fariziejai, norėdami mane ištyrinėti, apklausti ir išbandyti, visada bijodami, kad tiesa atskleis jų veidmainystę ir melą. Visus juos priėmiau, visiems turėjau paguodą, savo galios parodymą, savo tiesos įrodymą.

36. Taip pat turiu jums pasakyti, kad iš visų tų, kuriuos paminėjau, daugelis pasiliko manimi sekti, nes jų širdys buvo pilnos dėkingumo, o jų sielos buvo apšviestos mano Žodžio šviesa, trokštančios išmukti, kaip sėti ir puoselėti tiesą.

37. Iš nedidelės grupės, susirinkusios išklaudyti mano pirmųjų pamokymų, jūs jau tapote minia, sudarančia bendruomenę. Tačiau kol kas ne visi galės tapti tikrais šios dvasinio tobulėjimo žinios apaštalais.

38. Tarp šių žmonių minios yra įvairių charakterių ir būdų žmonių, kaip ir yra tarp jų skirtingo išsivystymo sielų. Tačiau tam, kad šis dieviškasis apreiškimas, ši žinia, kurią Aš perteikiau savo žodžiuose, galiausiai būtų išaiškinta ir aiškiai suvokta tarp žmonių, dalyvavusių mano paskelbimuose, ji turės išgyventi daug išbandymų, įveikti daug vidinių kovų ir patirti daug „lydymo katilų“, kol iš jų iškils tikrasis dvasinio gyvenimo mokiny.

39. Tai nebus pirmas kartas, kai žmonės stengsis išaiškinti dieviškąjį apreiškimą arba įgyti aiškumo klausimu, kuris *jų* akyse atrodo kaip paslaptis. Jau „Antrajame laikmetyje“, po mano pamokslavimo veiklos pasaulyje, žmonės diskutavo apie Jėzaus asmenybę ir norėjo žinoti, ar jis yra dieviškas, ar ne, ar jis yra viena su Tėvu, ar atskiras nuo jo asmuo. Jie visais įmanomais būdais vertino ir tyrinėjo mano mokymą.

40. Dabar aš vėl tapsiu aiškinimų, diskusijų, ginčų ir tyrimų objektu.

41. Bus tikrinama, ar Kristaus Dvasia, kai ji apsireiškė, buvo nepriklausoma nuo Tėvo Dvasios. Ir bus kitų, kurie sakys, kad kalbėjo Šventoji Dvasia, o ne Tėvas, nei Sūnus.

42. Tačiau tai, ką jūs vadinate „Šventąja Dvasia“, yra Dievo Šviesa, o tai, ką vadinate „Sūnumi“, yra Jo „Žodis“. Taigi, kai čia klausotės šio Žodžio, kai naudojatės mano „Antrojo laikotarpio“ mokymu arba mąstote apie „Pirmojo laikotarpio“ įstatymą ir apreiškimus, žinokite, kad esate *Vieno* Dievo akivaizdoje, klausotės *Jo* Žodžio ir priimate *Jo* Dvasios šviesą.

43. Atėjo laikas, kad jūs studijuotumėte šį apreiškimą, kad, kai būsite klausinėjami ir išbandomi, galėtumėte atsakyti tikrosios šviesos žodžiais ir palikti ramybę bei džiaugsmą kiekvienoje širdyje, į kurią įdėsite mano Žodžio esmę ir savo aiškinimo šviesą.

44. Aš alkanas ir ištroškęs jūsų meilės, tauta. Leiskite Man pabūti su jumis keletą akimirkų, nes turiu jums ką pasakyti.

45. Kodėl jūs ieškote Manęs tik tada, kai jus slegia kančios? Argi jums nepatiktų man atnešti ir savo džiaugsmų, pergalių bei pasitenkinimo?

46. Antrajame laikotarpyje Aš įkvėpiau jums meilę ir pasitikėjimą, kad be baimės priartėtumėte prie Manęs. Kodėl gi tada kartais abejojate Mano meile ar Mano atleidimu? O jūs, „paklydę sūnūs“, kurie bijote sugrįžti į Tėvo namus! Aš žinojau: nepaisant begalinės meilės įrodymų, kuriuos Aš jums tuomet daviau, buvo būtina sugrįžti, kad jus surasčiau – ne tam, kad vėl mane pamatytumėte kaip žmogų, bet tam, kad mane pajustumėte viduje, giliai savo sielos gelmėse.

47. Vėl susiburkite aplink Mane, kaip mano mokiniai anksčiau, vėl sekite paskui Mane, kaip tai darė didžiosios žmonių minios, nes Aš leisiu jums išgirsti Dangiskąjį mano Žodžio koncertą ir tuo pačiu atliksiu tuos meilės darbus, kuriuos jūs vadinate stebuklais.

48. Aš ateinu kaip Tėvas, kad visi, kuriems pasaulyje trūko meilės, šilumos ir švelnumo, pas Mane rastų dievišką šilumą.

49. Aš ateinu kaip Gydytojas, kad jūs man atiduotumėte savo ligas, savo rūpesčius ir visas slaptas kančias, kurios susargdino jūsų sielą ir kartu kūną.

50. Aš ateinu kaip Draugas, kad jūs Man patikėtumėte savo giliausias paslaptis, kovas ir troškimus ir leistumėte Man eiti šalia jūsų.

51. Aš ateinu kaip Mokytojas, nes noriu jums atverti išminties ir Gyvenimo knygą.

52. Aš ateinu kaip Teisėjas, kad – kaip jūs sakote – teisiu gyvuosius ir mirusiuosius, kaip Aš sakau: įsikūnijusiuosius ir iškūnijusiuosius, ir nė vienas iš jūsų darbų nepasislėps nuo mano teisingumo.

53. Tarp žmonių minios, susirinkusios paprastose susirinkimų salėse, kad išklausytų Mane, yra daug tokių, kurie supranta ir jaučia šį Žodį. Tai

sielos, išugdyta ilgais kovos, išbandymų ir patirčių keliais bei išgryninta sunkių skausmo laikų metu. Jos supranta Mane ir neprašo iš Manęs žemiškų gėrybių. Jie žino, kad jų sieloje yra žinių knyga, ir iš Mokytojo tikisi tik to dieviškojo mokymo, per kurį galėtų sužinoti, kaip perduoti šviesą, kurią siela nešioja savyje, tiems, kuriems reikia patirties ir mokymo.

54. Čia yra ir tokių, kurie, nenukeliavę ilgų kelių, pasinaudos mano Žodžiu kaip keliu, kad nenuklystų, o jų meilė sutaupys jų sieloms begalinių kančių.

55. Didžioji dauguma čia esančių žmonių savo širdyje turi tik vieną maldą: savo skausmo maldą. Jie visi ateina pasakyti Man, kad jų našta yra labai sunki, o jų taurė – pernelyg karti. Jie Man atskleidžia savo vienatvę, nusivylimus, vargus, silpnumus, skurdą, ligas, sielvartą ir daugelį kitų vargų. Tačiau ne tik jie kenčia – skausmas apėmęs visą žmoniją. Jie nežino, kad dabar yra apvalinimo laikas, kai sielos ir žmonės nuplauna savo gėdos dėmes, kad po to galėtų žengti žingsnį pirmyn link kalno viršūnės. Kai šios dėmės bus išvalytos, jūs nepatirsite nė akimirkos skausmo, nes atsinaujinimo gydomas balzamas tuomet jums sugrąžins tą sveikatą, kurią Viešpats įdėjo į savo kūrinis, kai jie išėjo iš Jo įsčių.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 217

1. Ateikite pas Mane, mylimieji mokiniai, pailsėkite Mano namuose ir atsisėskite prie Mano stalo – dabar, kai Aš esu su jumis. Nes šie laikai nebesugrįš. Jums ateis naujas laikas, kuriame jūs žengsite žingsnį į priekį savo tobulėjimo kelyje.

2. Jūs dar esate vaikai, gyvenantys Tėvo globoje, kuris neleidžia jums nutolti toli nuo Tėvo namų, kad nesukluptumėte ir nenukristumėte į bedugnę. Bet netrukus jūs sustiprėsite ir būsite pakankamai pasirengę įveikti visus kelius.

3. Paverskite savo širdis lobynu, kuriame saugokite mano žodžius kaip brangakmenius.

4. Aš sugrįžau pas jus, nors žinau žmonių netikėjimą. Aš jums primenu savo Kančią ir vėl ją atgaivinu. Šiandien aš jums primenu tą akimirką, kai Mokytojas, kuris dabar kalba jums, pakilo į dieviškąjį sostą, kad amžinai būtų su Tėvu. Tai įvyko po to, kai Jėzus užbaigė savo misiją žemėje ir, kaip švelnus ėriukas, pateko į Amžinojo akivaizdą.

5. Dievas apsiereiškė žmonėms jau pačiais seniausiais laikais, ir Jo mokymai buvo išgirsti. Viešpaties balsas tapo žmogiškas ir suprantamas primityvioms būtybėms. Jų sąžinė, kuri yra dieviškoji išmintis, mokė juos atskirti gėrį nuo blogio. Atlikdami gerus darbus, jie jautė ramybę, o darydami blogį – patirdavo skausmą. Tai buvo pirmosios pamokos, pirmieji sąžinės pasireiškimai.

6. Laikui bėgant, kai žmonės nustojo klausyti šio balso, Aš siunčiau dorybingus ir išmintingus žmones, kurie savo žodžiais ir pavyzdžiu paskatino juos eiti geruoju keliu.

7. Prisiminkite, kad pačiais seniausiais laikais Aš pasiunčiau teisiąjį Abelį, kurio deginamoji auka, skirta meilei mano dieviškumui, buvo maldos ir tobulos garbinimo pirtakė.

8. Aš jums siunčiau Nojų, pamaldųjį, kuris nekreipė dėmesio į pašaipas ir rūpinosi tik dieviškojo įsakymo vykdymu – pastatyti išgelbėjimo arką pasitikintiems žmonėms.

9. Tarp jūsų buvo Abraomas, Izaokas ir Jokūbas, kurie sudarė medžio kamieną, iš kurio išaugo šakos, lapai ir vaisiai. Tų patriarchų pavyzdys išliko raštu – su Abraomo nepalaužiamu tikėjimu, Izaoko paklusnumu ir Jokūbo ištikimybe bei dvasine jėga. Vienas iš šio medžio vaisių buvo Mozė, mano Įstatymo atstovas, mano teisingumo įsikūnijimas. Jame jūs galėjote įžvelgti mano didybės atvaizdą.

10. Laikui bėgant Aš vis labiau įsiskverbčiau į žmonių jausmų pasaulį, todėl turėjau tapti žmogumi, kad priartėčiau dar arčiau prie jūsų širdžių.

Tačiau norint ateiti į pasaulį, buvo būtina paskelbti apie Mane per pranašus.

11. Aš gyvenau tarp žmonių ir savo gyvenimą pavertiau pavyzdžiu, mokymo knyga. Aš patyriau visas kančias, pagundas ir kovas, skurdą, darbą ir persekiojimus. Aš patyriau artimųjų atstumimą, nedėkingumą ir išdavystę; ilgus darbo dienas, alkį ir troškulį, pašaipas, vieatvę ir mirtį. Leidau, kad visa žmogiškosios nuodėmės našta užgriūtų ant manęs. Leidau, kad žmogus tyrinėtų mano Dvasią mano Žodyje ir mano perdurtame Kūne, kur buvo galima pamatyti net paskutinį mano šonkaulį. Nors esu Dievas, buvau paverstas pajuokos karaliumi, išgėdintu, ir dar turėjau nešti gėdos kryžių bei lipti su juo į kalną, kur mirė plėšikai. Ten baigėsi mano žmogiškasis gyvenimas kaip įrodymas, kad aš esu ne tik Žodžio Dievas, bet ir Veiksmų Dievas.

12. 1866 metais mano gailestingumas atvėrė vartus į naują amžių: Šventosios Dvasios amžių. Ar visai žmonijai žinomas laikas, kuriame ji gyvena? Tai žino tik dvasinė tauta, kurią Aš šiuo metu renku „po šių medžių šešėliu“. Mano darbas pasaulyje bus pripažintas tik po didžiulių mūšių ir įvykių, po doktrinų ir pasaulėžiūrų „karų“, kad žmonės pakiltų ir patvirtintų, jog prasidėjo nauja era.

13. Praėjo jau nemažai laiko, kai iš šios žemės pasitraukė tas, per kurį Aš šiuo metu pirmą kartą apsireiškiau: Roque Rojas, pasiuntinys, kurio žingsnius vedė Elijo, kelio paruošėjo, Dvasia. Tokiu būdu Aš atplėšiau Šeštąjį antspaudą ir taip atvėriau begalinę brežę spiritualizmui.

14. Ir nuo Roque Rojaso laikų iki šios dienos jūs kovojote, o Trinitariniai-Marijiniai spiritualistai, ir šioje kovoje atidavėte savo jėgas, savo jaunystę, savo gyvenimą ir viską, ką turėjote, kad sektumėte paskui Mane ir pagerbtumėte šį darbą. Tyliu ir nuolankiu būdu stengėtės žmonėms skelbti Viešpaties sugrįžimą.

15. Mano „Žodis“ vėl netapo žmogumi. Šiuo metu Aš esu „ant debesies“ – pomirtinio pasaulio simbolio, iš kurio sklinda mano spindulys, apšviečiantis balso nešėjo protą.

16. Man patiko atskleisti save per žmogų, ir mano sprendimas yra galutinis. Aš pažįstu žmogų, nes aš jį sukūriau. Laikau jį vertingu, nes jis yra mano vaikas, nes jis kilo iš manęs. Galiu juo pasinaudoti, nes būtent tam jį sukūriau, ir galiu per jį atskleisti savo šlovę, nes sukūriau jį tam, kad savimi pasididžiuočiau jame.

17. Žmogus! Jis yra mano atvaizdas, nes jis yra protas, gyvybė, sąmonė, valia, nes jis turi dalį visų mano savybių, o jo dvasia priklauso amžinybei.

18. Dažnai esate menkesni, nei manėte, o kartais esate didesni, nei galite įsivaizduoti.

19. Išdidusis mano esąs didis, nors toks nėra. O vargšas yra tas, kuris tenkinasi nereikalingais šio gyvenimo turtais, neatradęs tikrųjų širdies ir dvasios vertybių. Kaip vargšai yra jo troškimai, jo geiduliai, jo idealai! Kaip mažai jam užtenka!

20. Tačiau tas, kuris moka gyventi, yra tas, kuris išmoko atiduoti Dievui tai, kas priklauso Dievui, o pasauliui – tai, kas priklauso pasauliui. Tas, kuris moka atsigauti gamtos glėbyje, netapdamas materijos vergu, moka gyventi. Ir net jei iš pažiūros jis nieko neturi, jis yra šio gyvenimo gėrybių šeimininkas ir eina keliu, vedančiu į Dievo karalystės lobius.

21. To, ką Aš jums sakau šiuo metu, Aš jums nemokiau praeityje. Tai yra mano *Naujasis Testamentas*. Aš esu įkyrus piligrimas, kuris be perstojo beldžiasi į jūsų duris ir neleidžia jums miegoti. Aš esu šešėlis, kuris seka paskui jus visur. Ko dar norite? Mano meilė yra begalinė.

22. Jau artėja mano atsisveikinimo valanda. Mano viešnage šiuo laikotarpiu buvo ilga: nuo 1866 iki 1950 metų.

23. Iš tiesų, sakau jums: jei kas nors pasakytų, kad mano Žodis jums neatnešė nieko gero, tai jis jums ir nieko blogo nepadarė. Bet prisiminkite, kad Aš nenoriu, jog būtumėte kaip parazitiniai augalai; kad Aš nenoriu, jog pasitenkintumėte tuo, kad nedarote nieko blogo, bet kad jums teiktų pasitenkinimą daryti gera. Nes tas, kuris to nedaro, nors galėtų, padarė daugiau blogio nei tas, kuris, nesugebėdamas daryti jokio gėrio, daro tik blogį, nes tai yra vienintelis dalykas, kurį jis, atsižvelgiant į savo sielos išsivystymo lygį, sugeba daryti.

24. Aš pakviečiau jus į šį kelią, nes mačiau, kad jūsų sielos liūdno. Jūs ieškojote mano Šviesos įvairiomis garbinimo formomis, troškote stebuklų, kad galėtumėte liudyti tikėjimą manimi. Tačiau kai Aš susitikau jūsų kelyje, norėdamas paklausti, ar esate patenkinti, jūs atsakėte: „Aš to paragavau, bet tai nestiprino nei mano širdies, nei mano sielos.“

25. Tuo tarpu Gyvybės medis laukė keliautojo, kad padovanotų jam savo vaisius, o kristalinio vandens šaltinis laukė ištroškusio piligrimo, liejantis kaip taikos pažadas. Aš esu dieviškasis sodininkas, kuris liūdnai laukė ir stebėjo metų laikų kaitą laukuose.

26. Dabar atvyko didžiulės minios, trokštančios meilės, taikos, tiesos ir darbo. Jūs paragavote vaisių, ir numalšinę alkį bei troškulį, paėmėte darbo įrankius, kad ir patys taptumėte sodininkais.

27. Tarp jūsų nebėra jokių praeinančių turtų. Kur dingo jūsų turtas? Jūs jau nebegalvojate apie juos, nei skundžiatės, kad juos praradote, nes šiandien atgavote dvasinį mano tiesos lobį, glūdintį mano Žodyje – tame Žodyje, kurį Aš jums duodu per nuolankų vaiką. Nes jei Aš kalbėčiau jums per mokslininką ar filosofą, jūs manimi netikėtumėte.

28. Pas mane ateina žmonės iš visų sluoksnių. Tačiau šie sluoksnių skirtumai prieš Mokytoją neturi reikšmės. Ne visi, kurie atėjo manęs klausytis, pasiliko su manimi. „Daugelis yra pašaukti, bet tik nedaugelis išrinkti.“ Dar daugelis ateis, bet ne visi seks paskui mane. Bet tikrai sakau jums: į visus aš pasėjau savo žodį, o Kristaus sėkla niekada nemiršta. Mano sėkla nėra veltui pasėta, o žmogaus širdis, trumpam buvusi nevaisinga, taps vaisinga ir duos vaisių.

29. Jūs, moterys, kurios savo ašaromis drėkinate šio pasaulio kelią ir krauju žymite savo kelią per šį gyvenimą: atsipalaiduokite pas Mane, kad atgautumėte naujų jėgų ir toliau būtumėte meilės prieglobstis, židinio ugnis, tvirtas namų pamatas, kurį Aš jums patikėjau žemėje, kad ir toliau būtumėte lakštingala, kurios sparnai apgaubia sutuoktinį ir vaikus. Aš jus laiminu.

30. Aš išaukštinu vyrą ir moters vietą vyro dešinėje. Aš pašventinu santuoką ir laiminu šeimą.

31. Šiuo metu Aš ateinu su meilės kardu, kad viską sutvarkyčiau, nes anksčiau žmonės viską iškreipė.

32. Mano Dieviškumo mokiniai: Aš esu čia tarp jūsų ir parodau jums dar vieną mano mokymų knygos puslapį.

33. Tai yra duona be raugo, kurią šiuo metu valgote. O vanduo, kurį geriate, yra tas, kuris niekada daugiau neleis trokšti tam, kuris jį vartoja.

34. Jūs esate tarsi svetimšaliai šioje žemėje, nes jūsų tikroji tėvynė yra kitur. Aš jums nurodau kelią – tai tas, kuris veda į „Pažadėtąją žemę“. Mano Žodis veda jus pažangos keliu. Aš esu nenuilstantis Mokytojas, kuris jus ruošia, kad po mano išvykimo pasiektumėte tobulą bendravimą su mano Dieviškumu.

35. Šiandien mano Meilės Žodžio dantis formuoja ir gludina jūsų širdis.

36. Kaip ir Pirmuosiuose Laikuose, šiuo metu jūs keliaujate per išbandymų dykumą. Tačiau savo kelionėje jūs nemirsite nuo alkio ir troškulio. Iš jūsų pačių širdžių, kietų kaip uola, Aš leisiu trykšti kristalinio skaidrumo atgailos ir meilės vandenį, kuris numalšins sielos troškulį. O kai tautą apims alkis teisingumo ir tiesos, mano Žodis nusileis ant jūsų kaip dykumos mana, kad galėtumėte juo pasimaitinti.

37. Atės akimirka, kai jūs visi sugrįšite pas Mane. Tačiau dabar pasilikite tarp žmonių, kad mokytumėte juos eiti tiesos keliu. Jūs išsiskirstysite įvairiais keliais, neimsite su savimi antros kelioninės krepšio, pasitikėdami Manimi. Bet jūs veiksite tyliai, kukliai, be pasigyrimo, o Aš padėsiu jums kovoje ir sustiprinsiu jus jūsų maldose, nesvarbu, ar šauksitės Manęs savo miegamojo kampe, ar medžio pavėsyje. Ateis diena, kai pas Mane būsite pripažinti.

38. Turite suvokti, kad mano išsiskyrimas artėja, kad atvertumėte savo širdis ir pakeltumėte savo sielas, kad galėtumėte mane pamatyti.

39. Aš apsireiškiau per daugelį kalbėtojų, kad jūs neabejotumėte manimi. Aš juos pasirinkau, neatsižvelgdamas į jų socialinę klasę, gyvenimo sąlygas ar rasę. Per jų visų lūpas Aš jums daviau jūsų paveldėjimą, kad, man nebekalbant, jūs nesijaustumėte našlaičiais ar apleisti.

40. Jei tikrai pasiruošite, tapsite medžiu, šaltiniu ir stalu šventei, kuri priims visus „pasiklydusius sūnus“, nutolusius nuo Tėvo namų. Tada tautos, nors ir nesilenks prieš jus, bet pripažins jus ir atsiklups prieš Mane.

41. Visais laikais mano Įstatymas jums atrodė pernelyg griežtas, kad galėtumėte jį vykdyti, todėl sukūrėte sektas ir apeigas, kurios buvo suprantamos jums, jūsų dvasiniam suvokimui.

42. Jeigu būtumėte laikęsi mano Pirmojo laikotarpio įsakymų, būtumėte atpažinę Jėzų ir nebūtumėte jo paaukoję. Jeigu žmonija būtų gyvenusi pagal mano Antrojo laikotarpio mokymą, ji neabejotų mano apreiškimu, perteiktu per žmogaus protą.

43. Ne jūs turite teisti tautas. Bet Aš, kaip parašyta, teisiu tautas ir religines bendruomenes per jus. Ši tauta turi būti uolumo, tyrumo ir dvasingumo pavyzdys.

44. Žmonijos dejonės pakilo pas mane. Tai vaikų verksmas, tai jaunimas, šaukiantis teisingumo, tai senatvė, prašanti taikos.

45. To priežastis yra ta, kad žmonės prarado meilės sėklą, kurią, patys to nežinodami, nešioja savo širdies tyriausioje gelmėje – taip giliai viduje, kad patys jos nesugeba atrasti.

46. Meilės sėkla buvo uždusinta neapykantos, tuštybės ir žemų aistrų. Ir taip kančios taurė vėl prisipildo, kad būtų išgerta iki pat nuosėdų.

47. Kol pasaulis audros viduryje patiria laivo avariją, jūs iš gelbėjimo valtys ramiai stebite tą nelaimę.

48. Jūs miegate Tėvo glėbyje, nemąstydami apie tuos, kurie verkia. Tačiau jie, ištikti likimo smūgių, aukoja man skirtas mišias, kurias Aš priimu, nors jos ir apgaubtos fanatizmu bei stabmeldyste, nes Aš esu Tėvas. Tačiau Aš jiems padedu suprasti, kad mano širdis laukia tobulo garbinimo.

49. Nuo altoriaus prie altoriaus, nuo apeigų prie apeigų ir nuo sektos prie sektos žmonės klajoja, trokšdami Gyvenimo duonos, bet jos neranda. Ir nusivylę jie tampa Dievo piktžodžiautojais, pasuka be tikslo keliais ir gyvena be Dievo ir be Įstatymo. Tačiau prisimink, tauta, kad tarp jų yra didžiosios dvasios, kad tarp jų aš atrandu pranašus ir Šventosios Dvasios mokinius!

50. Šviesos dvasios, veikiančios dvasiniame pasaulyje, dabar rengia kelius per lygumas, jūras, kalnus ir dykumas, kad tos rasės, tos tautos „“

karavanomis ir didelėmis minios iškeltų į šią tautą, kurioje skambėjo mano Žodis ir buvo matyti mano stebuklai.

51. Kai tie žmonės pasibels į jūsų duris – ką jiems pasiūlysite? Nepasiūlykite jiems netobulumų, nes jie jų jau yra pavargę. Jie ateina trokšdami tiesos, gailestingumo ir meilės. Jie ateis, kad išmoktų, kaip švęsti pamaldas, kurios būtų tokios tyros kaip gėlių kvapas.

52. Šiandien Aš jums sakau, kad turite mokytis tuos, kurie ateis vėliau, kaip vykdyti mano Įstatymą. Jame glūdi Trijų laikų mokymai.

53. Leiskite sau būti įkvėptiems melstis. Maldoje Getsemanės sode Aš jums parodžiau, kokia turi būti tobula malda.

54. Kol nebūsime pasirengę, keliai pas mane liks uždaryti, ir Aš neišsiųsiu šauksmo didelėms žmonių minios.

55. Aš nenoriu atsiskirti nuo jūsų, kol vyrauja jūsų nesutarimai, nepaklusnumas ir nesupratimas.

56. Matau, kad mano išsiskyrimo akimirkai jūs jau ruošiate man kryžių – nedėkingumo kryžių.

57. Dar yra laiko padvigubinti jūsų pastangas, kad ta valanda jūsų neužkluptų netikėtai ir jūs nesakytumėte: „Tėvas išėjo“, nes nebegirdėsite Manęs per balso nešėją. Bet Aš būsiu čia, ir apie tai liudys regėtojai. Jūs girdėsite mano balsą per įkvėpimą, o kai mokysite namuose ir provincijose, kalbės ne jūsų lūpos, o Aš.

58. Dvasios ir dvasios dialogas tais laikais pasieks savo kulminaciją, o mano buvimas laikui bėgant ir iš kartos į kartą bus jaučiamas vis aiškiau.

59. Atsižvelgiant į šiuos apreiškimus, niekas negalės skųstis, kad trūksta mano Žodžio, o kas vis dėlto pralies ašaras, darys tai todėl, kad jo sąžinė kaltins jį tuo, jog jis nepasinaudojo mano buvimo tarp jūsų laiku, ir dėl to jis jausis per silpnas ir nepasirengęs eiti toliau šiuo keliu.

60. Noriu, kad jūs liktumėte kaip liudytojai, jog buvote su Manimi – kad žmonėms rodytumėte „auksines knygas“, kurias sudaryti jums leidau.

61. Tarp šios tautos neturi būti nei kunigų, nei dvasininkų. Bus tik tarnai. Šios susirinkimų vietos bus „“ susibūrimų ir studijų vietos, kuriose bendruomenių vadovai prižiūrės, kaip tauta vykdo savo užduotis.

62. Daugelio mokymų viešpatavimas bus labai trumpas. Nes kiekvienas iš jų, kuriame nėra tiesos, teisingumo ir meilės sėklos, bus sunaikintas.

63. Tačiau mano meilės darbas bus pripažintas. Atvyks svetimšalis ir pasibels į jūsų duris. Įleiskite jį, paruoškite jam lovą, kad jis galėtų pailsėti. Bet jei jis prieš tai norės ką nors pavalgyti, duokite jam. Kai jis pasisotins ir užmigs, saugokite jo miegą. Kai jis pabus ir pamatys dienos šviesą, jo dvasioje prabėgs jo padaryti darbai, ir jis pats savo ašaromis nuplaus

paskutinius gėdos pėdsakus. Tada Aš jam duosiu baltą drabužį ir pasodinsiu jį tarp tų, kurie buvo su Manimi.

64. Aš esu Trečiajame Laike ir duodu žmonijai savo mokymą. Juk tiems pasiuntiniams, kuriuos Aš jums siunčiau, jūs nepasitikėjote.

65. Kol žmogiškosios būtybės diskutuoja apie mano dieviškumą, mano egzistenciją ir mano mokymą, yra pasaulių, kuriuose aš esu mylimas tobulumu.

66. Tuo pačiu metu, kai kai kurie pasiekė didžiausią dvasinį tyrumą, jūsų planeta morališkai ir dvasiškai išgyvena didelio ištvirtimo laikotarpį.

67. Tačiau jūs, kurie Manęs klausotės, turite žinoti, kad Aš jus pasiunčiau tarp žmonių, kad parodytumėte nuolankumo ir paklusnumo mano Įstatymui pavyzdį. Aš išsiunčiau jūsų sielą, apdengtą mano malone, apgaubtą mano Šviesa ir nešančią Įstatymą savo sąžinėje.

68. Jei trumpam įkrisite į pražūtį, įžengsite į tamsą ir pasiduosite silpnybėms, Aš savo balsu jus pakelsiu ir taip įrodysiu žmonijai, kad Aš pats galiu išrinkti savo mokinius net iš purvo.

69. Aš esu dieviškasis gėris, kuris atsiskleidžia kiekviename žingsnyje. Jei nenorite pakilti aukščiau, dvasiškai ieškodami Manęs, ir teikiate pirmenybę pasilikti stebėti gamtą, tuomet Manęs rasite ir joje: Karališkoji žvaigždė, kurios šviesos spinduliai teikia gyvybę ir šilumą, kalba apie Mane. Oras, kuris jums suteikia gyvybę, yra mano paties kvėpavimas.

70. Tačiau jei savo darbuose ar maldoje dvasiškai pakilsite prie Manęs, pajusite malonę, kuri egzistuoja Anapus, ir „“ kelią į Šviesą, žadantį stebuklus ir apreiškimus Tėvo dangiškajame lobynėje.

71. Jūs žinote apie šiuos grožius, kuriuos siūlo gyvenimas Anapus, ir todėl uoliai dirbate Viešpaties vynuogyne.

72. Aš noriu, kad tarp darbininkų viešpatautų meilė, kad būtų gailėstingumas.

73. Medis, kurį Aš uždėjau ant jūsų pečių, nėra sunkus; nėra neįmanoma, kad galėtumėte įvykdyti užduotį, patikėtą jūsų sielai. Jei pasitikėsite Mano galia, pamatysite, kaip tai, kas jūsų žingsniams atrodo neįmanoma, tampa įmanoma, ir suprasite, kad tas, kuris gyvena paklusdamas Mano mokymams, yra arti Manęs.

74. Kiekvieną pakankamai pasirengusį „darbininką“ Aš siųsiu į žemės šalis skelbti Gerąją Naujieną.

75. Šiandien jūsų siela kovoja didžią kovą su kūnu. Ji išsitraukė savo kardą, kad pasipriešintų pagundai, kurią ji nugalės mano vardu.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 218

1. Palaimintoji tauta: jūs ateinate susitikti su Mokytoju, kuris nuolat kviečia jus į susibūrimą, kad pamaitintų jus savo meile ir sustiprintų išbandymų laikais. Jūs ateinate, palikdami viską už savęs, kad išgirstumėte Mane. Tėvai palieka savo vaikus, motina – kūdikį lopšyje, trokšdami paguodos sau ir saviesiems. Jaunimas atsisako žemiškų malonumų, senoliai pamiršta savo išbandymų našta, o visi palieka už savęs žmogiškąją vargą, ligas, baimes, kad atsidėtų man ir pasakytų man: „Mokytojau, mes anksti ryte meldėmės ir pakėlėme savo sielas, o Elisas, mūsų ganytojas, mus paruošė išgirsti dieviškąjį Žodį. Priimk mus.“

2. Jūs susiburiate šio medžio, kuris savo šakas išskleidė iki pat šios Mano išrinktos tautos ribų, pavėsyje ir tarp jo įvairių šakų girdite tą patį Žodį, tą pačią prasmę ir gaunate tą patį vaisių, kurį Aš jums daviau per visą tą ilgą laiką.

3. Iš jūsų visų Aš sukūriau tautą, kuri yra pirmagimė tarp visų žemės tautų, išrinkta visais laikais, tačiau ne vienintelė, kurią Aš myliu. Nes Aš myliu ir visais laikais mylėjau visas pasaulio tautas. Bet ši, mano išrinktoji, mylėjo Mane ypatingu būdu ir pasirodė esanti verta Mano palankumo.

Tačiau malones, kurias jam suteikiau, jis pavertė turtingu goduliu, ir todėl pasakė: „Aš esu labiausiai mylimas, išrinktasis, stovintis virš kitų, artimiausias Viešpaties Dvasiai. Kiti turi nusilenkti prieš mane, nes Tėvas ant manęs išliejo savo Įstatymą, savo gėrybes.“ Tačiau Aš jums sakau: nebūkite išdidūs. Man patiko apdovanoti jus per Tris laikotarpius. Per tris ilgus amžius Aš veikiau jūsų sielą įvairiuose kūnų apvalkaluose, kuriuos turėjote, kad imtumėte mane pavyzdžiu, dalytumėtės mano dovanomis ir būtumėte pilni meilės savo artimiesiems kaip medis, kurio šešėlis ir vaisiai būtų skirti visiems keliautojams.

4. Tačiau dabar, šioje eroje, apšviesti mano Dvasios, jūs palaipsniui suprantate tai, ką Tėvas jums davė ankstesniais laikais, tai, ko Jėzus jus mokė Antrajame Laike, ir Aš jums sakau: nebūkite vėl kaip turtingi šykštuoliai, būkite kaip tas Mokytojas, kuris iš meilės atsidavė savo mokiniams. Jei pasirodysite kitose broliškose bendruomenėse, nesijauskite pranašesni ir nesakykite, kad tik jūs turite tris Testamentus ir esate jų savininkai, kad turėjote Sandoros skrynią, Šventyklą ir simbolius. Ne, tauta! Noriu, kad pasakytumėte savo broliams ir seserims iš įvairių rasių, kad jūs visi galite priklausyti Viešpaties išrinktajai tautai, tai palaimintajai šeimai, nes jūs visi kilote iš vienos Dvasios, vieno Tėvo.

5. Tada jūs suprasite savo misiją ir galėsite tapti pasaulio išgelbėjimu. Jūs nebe leisite Tėvui pasireikšti materialiai, kad jis galėtų būti supastas vaikams, kurie nemoka dvasiškai pakilti, ir savo maldose iš dvasios į dvasią

man sakysite: „Tėve, lik savo soste. Tu jau seniai nusileidai, kentėjai dėl mūsų materializacijos ir nuodėmių. Net ir Trečiajame laikmetyje Tu turėjai įvairiais būdais kalbėti mums, kad mus pamokytum, ir išliejai savo jėgą bei dorybes ant šios savo tautos, kuri yra Tavo mokiniai. Palik mus kaip atsakingus už žmoniją.“

6. Visais laikais jums atrodė pernelyg sunku laikytis mano Įstatymo, nes esate žmogiškosios būtybės, todėl nuo pačių seniausių laikų sukūrėte įvairias religijas ir jas praktikuodavote netobulai. Jei Pirmajame laikotarpyje būtumėte laikęsi mano Įstatymų, perduotų per Mozę, nebūtų buvę būtina, kad Jėzus, Tėvo Žodis, ateitų pas jus. Kodėl tas Mokytojas kentėjo?: Nes Judėjos tauta Jį nepažino, išvarė iš savo tarpo ir nukryžiuojo, nesupratusi ir nepažinusi, kas Jis buvo.

7. Ta tauta nebuvo pasiruošusi, nesilaikė dieviškųjų įstatymų, iš jų ir įsakymų susikūrė savo pačios įstatymus, kuriuos, kaip manė, vykdė. Tačiau Dieviškasis Mokytojas tapo žmogumi, ir savo gimimu, gyvenimu bei kančia Jis parašė dar vieną puslapį Dieviškosios Išminties knygoje, kuriame kiekvienas žodis buvo patvirtintas galingais darbais, žodžiais ir krauju užantspauduotais veiksmais. Tokiu būdu jūs gavote Antrąjį Testamentą, ir jeigu būtumėte laikęsi šių dviejų Testamentų – ar tada Aš šiuo metu būčiau turėjęs apsireikšti per žmogiškąjį perdavimą, per netobulus ir laikinuosius proto organus? Jei būtumėte vykdę mano įsakymus ir mano mokymą, kurį jums daviau su tokia didele meile, šiandien manęs nekritikuotumėte ir neabejotumėte manimi dėl to, kad aš apsireiškiu per žmogiškąjį protą.

8. Sujunkite tris Testamentus ir neiškraipykite mano Žodžio, nei mistifikuokite jo. Tai yra palikimas, kurį aš palieku žmonijai. Mano Dvasios šviesa apšviečia jus ir jūsų sielą, kuri žino, kas ji yra, prisimena savo praeitį ir taip pat žino, kodėl aš atėjau šiuo metu, ir kuri gali suprasti mano mokymą.

9. Tik taip jūs atpažinsite mano kūrinio tyrumą ir tobulumą, kuris buvo duotas per tris laikotarpius ir kuris pranoksta žmogiškąsias religijas bei sampratas. Tai yra kelias, gyvenimas, kiekvienos sielos pradžia ir pabaiga – tai, kas yra užrašyta mano Išminties knygoje.

10. Kodėl sektos ir didžiosios bažnyčios nepripažįsta Manęs ir rodo tokį didelį nesupratimą? Jūs, kurie Manęs klausotės, neturėtumėte teisti nieko. Aš – kaip parašyta – teisiu visas tautas ir visas religines bendruomenes.

11. Jei nuolankiai vykdysite savo misiją, pasaulis jums patiks. Šis pasaulis, pavargęs nuo žodžių ir apeigų, turi pavyzdžių. Tu, Izraeli, visais laikais gavai gryną sėklą – ką galėtum pasirinkti pavyzdžiu? Kuria iš susikūrusių religinių bendruomenių laikėsi visų mano įsakymų? Nė viena. Tačiau Aš galiu jums pasakyti: jei tarp jų sutiksite dievobaimingų žmonių,

imkite juos pavyzdžiu. Jei sutiksime meilę, imkite ją meilę pavyzdžiu. Jei tarp jų pastebėsime pagarbą Man, sekite jų pavyzdžiu, kad išmoktumėte vertinti dorybingumą ir kiekvienam pripažintumėte tai, kas jam teisingai priklauso. Tačiau niekada nesiimkite pavyzdžiu to, kas yra netobula ir smerktina. Jei nežinote, kas yra teisinga, o kas smerktina, melskitės, klausykite mano žodžio ir leiskite savo sąžinei patarti.

12. Žmonijos skundas pasiekia Mane; vaikų, paauglių, brandaus amžiaus vyrų ir moterų bei senolių baimė kyla aukštyn. Tai šauksmas, reikalaujantis teisingumo, tai iš Dvasios kylantis maldaujantis prašymas taikos ir gailestingumo. Nes meilės sėkla šiame pasaulyje yra sugadinta, ir ar žinote, kur dabar yra meilė? Giliausiame žmogaus širdies kampelyje, taip giliai viduje, kad žmogus negali jos atrasti, nes neapykanta, siekis valdžios, mokslas ir tuštybė tą sėklą užgniaužė, ir ten nėra nei dvasingumo, nei gailestingumo. Kančios taurė vis labiau prisipildo, o pasaulis ją geria iki pat nuosėdų.

13. Tačiau jūs, tauta, iš gelbėjimo valties ramiai stebite prasidėjusią audrą, kupini pasitikėjimo Tėvu. Kol vieni iš tų kariaujančių tautų šmeižia mano Dvasią, o kiti praktikuoja netobulus religinius kultus, jūs šlovinate Mane. Tačiau jūs visi pabusite šiuo išbandymų metu ir galiausiai susivienysite per meilę ir dvasinį pažinimą.

14. Mokiniai, Aš jus priimu ir esu visada pasiruošęs jums atleisti. Noriu jaustis jūsų mylimas ir taip pat trokštu, kad jūs gyventumėte tarpusavyje harmonijoje. Pasitraukęs vaikas tegul sugrįžta į mano glėbį, ir jei jis nuo Manęs nusiuko dėl nesupratimo ar nežinojimo, tegul nebijo, kad Aš jam priekaištausiu dėl jo elgesio. Noriu glostyti jūsų sielą ir grąžinti jai tai, ką ji prarado – ramybę, džiaugsmą ir viltį. Mano troškimas – kad jūs ragautumėte šio gyvenimo saldumą, kad mokėtumėte priimti ir jo sunkumus, kad gyventumėte nuolankiai ir kantriai, kad stengtumėtės tobulėti. Kas galėtų mane atitolinti nuo jūsų, ar kokia jėga galėtų sutrukdyti man jus mylėti ir saugoti?

15. Tuo tarpu jūs patys galite visiškai nutolti nuo Manęs ir elgtis kaip „Prarastasis sūnus“, ir tik tada, kai skausmas sužeidžia jūsų širdį, prisimenate, kad yra Tėvas, kuris jus myli ir yra pasirengęs jums padėti, išgelbėti jus iš bet kokio pavojaus, kuris jums gresia.

16. Aš visada įkvėpiau jums pasitikėjimą, kad manyje matytumėte mylintį Tėvą, ištikimą draugą, patikimą žmogų.

17. Prisiminkite palyginimą apie „Prarastąjį sūnų“ – jūs, nešantys didelio nusižengimo naštą, ir turėkite omenyje, kad Aš pirmiausia esu Meilė ir Atleidimas. Turite prisiminti, kad esate paskirti pasiekti Mane tobulais, be klaidų, tyrais. Kadangi šiandien turite progą formuoti savo širdį ir atlikti

didelius dvasinius darbus, turite pasinaudoti šiuo laiku ir sutrumpinti savo „tremties“ dienas.

18. Kadangi jau turite praėjusių amžių patirtį ir žinote, kad egzistuoja atpirkimo dėsnis – kodėl gi norite vėl pakliūti į ankstesnes klaidas, užuot žengusios didelį žingsnį pirmyn savo kelyje?

19. Pažvelkite į žmoniją, kaip ji dabar atperka savo nuodėmes ir nuplauna savo gėdą. Ji patiria didelius sukrėtimus, kad išvalytų ir atkurtų viską, kas ją suteptė.

20. Mano Žodis išsipildo. Jūs matėte, kaip didelė dalis mano pranašysčių išsipildė prieš jūsų netikinčias akis. Daugelį kitų netrukus pamatysite, ir apie tai turėsite liudyti. Mano teismas prasidėjo, kaip Aš skelbiau šiais laikais.

21. Chaosas apgaubia tautas. Nors kai kurie budi ir žino savo kančių priežastį, daugelis miega ir tenkinasi tuo, kad tiesiog gyvena, nesistengdami suprasti visų šių išbandymų priežasčių.

Jūs, žinoma, žinote priežastį, skaitėte Išminties knygą, ir mano Žodis jus paruošė. Nieko negali jūsų nustebinti. Tačiau jūs dar esate pernelyg nebrandūs, kad žmonijai skelbtumėte pažadinimo šauksmą. Jūs dar nesustiprėjote, o jūsų žingsniai vis dar nesaugūs. Jūs girdėjote mano Žodį, tačiau negalite jo suprasti, o jei ir supratote, tai jo netaikote. Jūs susiskaldote, nors žinote, kad esate viena tauta, o užduotis, kurias Aš jums paskyriau, jums atrodo tarsi nepakeliamas krūvis, slegiantis jus.

Aš klausiu jūsų: kodėl jūs nepasiekėte šio mokymo esmės, nors Aš apšvietiau jus tiesos šviesa? Kodėl jūs nesate stiprūs, nors Aš pamaitinau jus šia amžinojo gyvenimo duona, kurios vienos trupinėlės pakanka, kad suteiktų gyvenimą alkanajam? Priežastis ta, kad jūs pripratote prie mano Žodžio ir jį priėmėte, bet juo nepasinaudojote. Pamąstykite: kol jūs esate juo sotūs, yra daug alkanųjų, kurie trokšta jį gauti, kad galėtų juo pasimaitinti.

22. Artėja laikas, kai šis Žodis baigsis. Tada jis turi likti mano mokinių širdyse ir bus užrašytas knygose, kad būtų paskelbtas žmonijai. Noriu, kad po 1950 metų jūs išlaikytumėte didžiausią tyrumą savo kulto apeigose ir paklusumą mano nurodymams bei įsakymams. Taip liudysite, kad Aš buvau su jumis.

23. Visi jūsų uždaviniai jums buvo duoti atsižvelgiant į jūsų sugebėjimus ir jėgas, nes Aš žinau jūsų ištvermės ribas. Dirbkite iš meilės, o ne iš baimės. Žvelkite į mano mokymų esmę. Mano Tėvo meilė ir mano atleidimas atsiskleidžia visiems mano vaikams.

24. Kokį džiaugsmą randu jūsų širdyse, kai klausotės mano žodžio! Aš esu begalinis kantrumas, laukiantis to momento, kai jūs visiškai pakilsite į kovą. Aš jums atskleidžiau jūsų ateitį.

25. Koks didelis bus jūsų kasdienis darbas po mano išsiskyrimo! Jūs to dar net neįsivaizduojate. Šiam laikui Aš turiu jums atskleisti keletą paslapčių, kad galėtumėte įtikinti žmones.

26. Aš jus nustebinau kaip tuos Antrojo Laiko žvejus, kuriuos sutikau dirbančius ir vykančius savo pareigas, ir kuriems pasakiau: „Sekite paskui Mane, nuo šiol jūs esate žmonių žvejai.“ Aš suteikiau jiems gebėjimą gydyti ligonius, daviau jiems žodžio dovaną, apšvietiau juos savo apreiškimais ir išmokiau juos išlaisvinti apsėstuosius. Kai tik jie buvo paruošti ir sustiprinti, parodžiau jiems kelią ir nukreipiau į įvairias vietas, kad ten jie pritaikytų mano išganymo mokymą.

27. Tuo metu jūs nebuvote dvylika išrinktųjų. Jūs esate gausus būrys, kurį Aš surinkau ir mokiau įvairių medžių pavėsyje. Jūs turite būti tie, kurie įkvėps drąsos žmonėms didžiųjų išbandymų, gresiančių pasauliui, metu.

28. Netrukus Dvasinis pasaulis nebeatsiskleis, ir Aš noriu, kad jūs išplėtotumėte savo dovanas, kad tada nesusvyruotumėte.

29. Noriu, kad gyventumėte budriai, kad intuityviai arba sapnuose išgirstumėte Anapusio balsą, kai jis jums sakys: „Keliaukite!“ Tada turite nukreipti savo žingsnius į namus ir kraštus, kur ligos ar išsilaisvinusios gamtos jėgos paliko beviltiškumą. Jei turėsite vykti į tolimas šalis, klausykite Tėvo nurodymų, kuris jums parodys laiką ir nurodys kelią.

30. Atvyks žmonės iš bažnyčių ir sektų, kad jus stebėtų. Jie išbandys jūsų įgaliojimus. Kai kurie, įsitikinę jūsų dovanomis, gundys jus pinigais, norėdami pasinaudoti jumis materialiais tikslais. Nepamirškite, kad visi tie, kurie mano darbą paverčia verslu, praras mano malonę.

31. Netrukus Aš nebekalbėsiu su jumis per žmogiškąjį tarpininką, nes taip buvo nustatyta raštu. Bet Aš jūsų nepaliksiu. Aš suteiksiu jums įkvėpimo ir leisiu pajusti mano buvimą. Jūsų gera sąžinė neleis, kad laikas paliktų gilių pėdsakų jūsų kūne.

32. Kiekviena maldos ir susirinkimų vieta, kurioje mano mokymas nėra įgyvendinamas nuoširdžiai, išnyks, o išliks tik tos, kurios yra prieglobstis ir gelbėjimo valtis tiems, kurie atsidūrė nelaimėje.

33. Po mano išsiskyrimo ateis šios tautos apvalymas. Tuomet visiškai įsipliesks pasaulietinių kovų ir nesutarimų laikas, po kurio ateis taika, o vargas pasitrauks.

34. Būkite stiprūs, nes kovos metu jūs būsite persekiojami ir priešišškai nusiteikę. Jums bus atimtas darbas ir duona. Bet tada Aš jums apreikšiu savo gailestingumą ir savo galią. Nes jūs nepatirsite bado, jūsų veidas

niekada nebus sudarkytas, nei jūs kentėsite nepriteklių. Tada jūsų siela prisimins kelią per dykumą į Pažadėtąją žemę Pirmuoju laikotarpiu ir prisimins, kad, kai jums buvo troškulys, uola atsivėrė, kad jums pasiūlytų savo gaivaus vandens. Kai ant jūsų degė karšta dykumos saulė, debesyys jus apdengė kaip apsauginis apsiaustas, o kai grėsė alkis ir nepritekliai, mana nukrito kaip jūsų Tėvo meilės žinia.

35. Visų pirma Aš jus įspėju, kad rytoj nesakytumėte, jog Aš jūsų tam neparuošiau.

36. Aš aiškiai aiškinu jums savo mokymą, kad nepatektumėte į pagundą ir nebūtumėte nustebinti.

37. Noriu, kad visada būtumėte pasirengę, kad suprastumėte ir gerbtumėte mano valią. Kadangi esate pirmieji, gavę mano mokymą, ir patys patyrėte įrodymus, dėl kurių Aš nužengiau, kad pasidalinčiau savimi su žmonėmis, turite stengtis palikti gerą pavyzdį tiems, kurie ateis po jūsų. Turite pažinti savo dvasinę kilmę, savo pareigas ir misijas, kurias Aš jums patikėjau, kad galėtumėte prižiūrėti savo sielą ir išlikti dorybėje.

38. Vystydamiesi ir kartą po karto įsikūniję į Žemę, matote, kad mano darbas per visus praėjusius laikus išliko nekintamas, nepakitęs. Aš visada jums atskleidžiu tas pačias savybes, leidžiu jums pajusti mano Tėvo meilę, mano beribį kantrumą, mano išgelbėjimo darbus. Tačiau nepaisant visų šių įrodymų, jūs Manęs nepažįstate. Būtina, kad jūs pabustumėte ir atsiskaitytumėte už laiką, kurį Aš jums daviau, kad jame pasiektumėte savo išgelbėjimą. Artėja akimirka, kai iškeliausite į anapus, tačiau jūs neskubėjote ateiti pas Mane būtent tuo metu, kai Aš jus šaukiu, kad atneštumėte savo derlių. Šis derlius turi būti sudarytas iš sėklos, išaugintos per „“ maldą. Be to, jūsų siela turi būti geriausios atgailos ir pakylėjimo būsenos.

39. Turėkite omenyje: kadangi esate mano Dvasios dalis, turite gyvenimą ir malonę taip pat, kaip ir Aš. Esate tyri savo kilmės atžvilgiu, ir taip pat turite sugrįžti pas Mane. Todėl šiuo metu turite be perstojo kovoti, kad galėtumėte sugrįžti prie savo pirminio tyrumo ir tobulumo.

40. Būkite užjaučiantys savo broliams ir seserims bei sau patiems, nes jūs visi sudarote vieną šeimą, vieną sielą. Virš jūsų yra būtybės, kurios stengiasi dėl jūsų išgelbėjimo, dėl jūsų pakilimo, ir kaip jūsų globėjai keliauja per erdvę bei daro gerus darbus. Kas iš jūsų taptų be jų pagalbos? Juk *jūs* nesugebėjote suprasti mano valios ir kiekvieną akimirką pasiduodate klaidoms.

41. Prisiminkite savo dvasinių globėjų kovą ir remkite juos, padėdami, kad jų darbas būtų mažiau skausmingas. Nepabarskite jų kelio usnimis, neišgirstite jų balso, kuris visada įspėja jus apie pavojus, jų patarimų, kurie

nukreipia jūsų žingsnius, ir jų šviesos, kuri veda. Gyvenkite su jais harmonijoje, ir būsite visiškoje bendrystėje su Manimi.

42. Jūs neturėtumėte skirtis nuo savo artimųjų koku nors ženklu ar koku nors materialiu požymiu. Išsiskirkite savo darbus, apie kuriuos liudys patys jūsų artimieji. Taip jūs pelnysite aplinkinių pasitikėjimą ir paversite savo priešus draugais.

43. Ne visi esate pažadinti. Bet Aš pasinaudosiu vienu pasirengusiu širdimi kiekvienoje susirinkimo vietoje, kad pažadinčiau likusius. Kad šaukimo valandą, Viešpaties teisingumo valandą, jūs visi man atneštumėte vieną vaisių, kuris būtų vienodas visų mano darbininkų rankose. Kad Tėvas paskelbtų šaukimą žmonijai, ir kad visos žemės tautos turėtų prieigą prie jūsų tautos, kad jos ateitų ne tik priimti Žodžio, kurį Aš palieku raštu, bet ir jūsų pavyzdžio.

44. Taip mano mokymas prasiskins kelią tarp visų mokymų. Nes galiausiai jis nugalės visus kitus ir įsitvirtins.

45. Kiekvienas mokymas, kuris nėra patvirtintas veiksmais ir pavyzdžiais, pats pasmerkė save mirčiai. Tačiau kiekvienas mokymas, kuris yra patvirtintas veiksmais, įsitvirtins. Mano pavyzdžiai, mano aukos mirtis Antrajame Laike jums daug ką pasako, ir šiandien Aš jums sakau: kas savo Žodį užantspauduoja savo krauju ir savo gyvybe, tas rodo tikrumo ir sielos stiprybės pavyzdį.

46. Šiais laikais jūs savo žodžių nepatvirtinsite nei krauju, nei gyvybe. Pasaulis netrokšta jūsų gyvybės, nei trokšta jūsų kraujo. Žmogus trokšta tiesos, meilės ir gailestingumo. Jei pasirengsite ir susidvasinsite, nepakliūdami į jokią fanatizmą, jei nuoširdžiai laikysitės mano dieviškųjų įstatymų ir žmogiškųjų įstatymų, kaip jus mokė Tėvas, tada pasauliui atskleisite jo išgelbėjimo paslaptį, taikos ir išganymo paslaptį visais keliais.

47. Nes mano darbas nėra nukreiptas prieš mokslą, nei prieš žmogiškąsias institucijas. Jis nėra nukreiptas prieš santuoką ir šeimą. Jis nėra nukreiptas prieš nieką, kas apima teisingumą ir meilę.

48. Iš tiesų, sakau jums: jei praeityje žmogus, kaip mano Dieviškumo tarnas, sukilo prieš mokslą, tai tas tarnas manęs negerbė, manęs nesuprato ir manęs nesekė. Nes kadangi aš esu visos dvasingumo ištakos, aš esu ir visų mokslų ištakos. Tačiau jei dažnai girdėjote, kad Tėvas bjaurisi žmogaus mokslais, tai neatsižvelgia į pačius mokslus, o į tikslą, kurį jiems suteikė žmogus. Aš bjauriuosi blogais mokslais, kurie atvedė žmoniją į pražūtį – mokslais, kuriuos žmogus paskyrė tarnauti blogiui, siekdamas sunaikinti gyvybę ir gyvybės pagrindus. Mano akimis, būtent tai moksluose yra paniekinama. Tačiau kiekvienam mokslininkui, tapusiam žmonijos

geradariu, Aš turiu išrinktą vietą dvasiniame lygmenyje, net jei jūs jo ir nepaskelbėte šventuoju.

49. Tai jums šiandien sako Mokytojas, kad jūs nepatektumėte į fanatizmo gniaužtus. Nes iš tikrųjų ir jūs mėgaujatės mokslo vaisiais, nes Aš įkvėpiau žmones savo Šviesa, kad jie savo kelyje rastų gyvenimo elementus. Jei nebūtų buvę mano valios, kad žmogus naudotų mokslą savo naudai, Aš nebūčiau sukūręs gamtos jėgų, taip pat nebūčiau įdėjęs į Žemės gelmes ir gyvybės sferas viso to, ką žmogus panaudojo savo pažangai ir vystymuisi. Bet Aš viską padariau sielos ir kūno atgaivinimui, gerovei ir tobulėjimui.

50. Jau pačiais seniausiais laikais Aš atidaviau Žemę jos pirmiesiems gyventojams, sakydamas jiems: „Aš ją patikiu jūsų globai, ji yra jūsų lobis, jūsų sodas, jūsų gyvenamoji vieta ir jūsų namai. Dauginkitės ir plėskitės!“ Tačiau šį posakį Aš jums daviau ne tik kaip žmonėms, kad daugintumėtės, bet ir kaip sieloms bei protingoms būtybėms. Nes Aš jus dauginsiu visais keliais ir visose srityse – dvasiniame pasaulyje ir tiesoje.

51. Šiuo metu Aš pasisakau prieš viską, kas perteklinė ir nereikalinga, prieš viską, kas bloga, smerktina, prieš kiekvieną blogą sėklą. Savo Dvasiniu mokymu Aš kovoju su visais, kurie mokslą paskyrė blogio tarnystei. Aš kovosiu su visais blogais mokslais, kol žmogus pabus mano tiesai. Tada šis mokymas, kaip dienos šviesa, sklis visur ir pažadins visus. Pasiruoškite tam ir suvokite savo užduotį, savo misiją ir savo atsakomybę tarp žmonių.

52. Suvokite tai, ko jus moko mano darbas. Žiūrėkite į horizontus, kuriuos jums atveria mano mokymas ir mano Žodis, ir apmąstykite, kokia didi yra siela ir kokie trumpi atstumai. Kas meldėsi su meile ir tuo metu jautė savo brolio skausmą, tas išsilaisvino ir iš čia nukeliavo į tolimus kraštus, palikdamas savo meilę, savo gydomąjį balzamą ir savo glamonę tiems, kurie kenčia.

53. Dėl šios mano tautos Izraelio maldos, kuri visose susirinkimų vietose kyla pas mane, aš laiminu žemiškąjį pasaulį ir suteikiu jam savo šviesą bei tėvišką glamonę, nes jis nedalyvauja mano žodyje. Aš pasirūpinu, kad mano meilės jėga pasiektų visas širdis, kad visi mane pajustų, kad jie išeitų į kelią link mano tiesos, ieškodami kelio. Nes dabar Aš ruošiu visus, kad jie pasiektų mane.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 219

1. Šiuo metu Aš jums duodu savo gydomąjį balzamą, savo jėgą ir savo glamonę.

2. Aš esu jūsų Kryžiaus nešėjas. Nes kai žemėje mano Kryžiaus našta tapo slegianti, atsirado žmogus, kurio širdyje buvo užuojauta, kuris dalijosi mano našta su manimi.

3. Štai Aš – pasirengęs skubėti jums į pagalbą, jei kelyje susmuktumėte, kad suteikčiau jūsų sielai jėgų ir ją pakelčiau, kad ji galėtų tęsti savo kelią.

4. Žingsnis po žingsnio jūs artėjate prie savo gyvenimo žemėje „Golgotos“, kur jūsų siela man pasakys: „Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią, nes viskas yra įvykdyta.“

5. Palaiminti tie, kurie – kai ateis ta valanda ir jie ištars šiuos žodžius – bus įvykdę savo užduotį, nes jų ramybė ir palaima bus didelė.

6. Aš noriu, kad jūs visi pasiektumėte tą viršūnę, nesvarbu, ar atvyksite apdriškę ir be materialių gėrybių. Ten jūs pajusite mano buvimą ir mano gailėstingumą, kaip niekada anksčiau.

7. Ten Aš laikiu vyro, ten Aš laikiu moters, tėvų, motinų – visų, kurie atėjo į šį pasaulį su užduotimis, kurias reikėjo įvykdyti.

8. Ar norite pasiekti viršūnę?: Pasitikėkite Manimi, nes Aš esu jūsų likimas. Priimkite išbandymus su meile, pakluskite Mano valiai, kokia ji bebūtų, su šypsena lūpose, su tikėjimu ir pasidavimu širdyse.

9. Nepamirškite, kad Aš esu visagalis ir visur esantis, kad abejonės ar silpnybė jūsų nesuviliotų į pagundą.

10. Kartais, kai jūs verkiate žemėje ir manote, kad Aš gyvenu danguje, kur viskas yra dvasinė palaima, jūs abejojate mano meile, nes nesuprantate, kad Tėvas džiaugiasi, nors milijonai jo kūrinių žemėje kenčia iki mirties. Priežastis ta, kad jūs nenorite suvokti, jog mano laimė nebus visiškai išbaigta, kol paskutinis iš mano vaikų nepasieks išgelbėjimo žemės.

11. Kadangi Aš esu jūsų Tėvas, Aš neišvengiamai turiu užjausti tai, ką jaučia vaikai. Tik taip jūs suprasite, kad – kol kiekvienas iš jūsų kenčia ir jaučia savo skausmą – Dieviškoji Dvasia kartu kenčia visų savo vaikų skausmą.

12. Kaip šios tiesos įrodymą Aš atėjau į pasaulį, kad taptų žmogumi ir neščiau kryžių, kuris simbolizavo visą pasaulio skausmą ir nuodėmes. Tačiau jei Aš, būdamas žmogumi, nešiau ant savo pečių jūsų netobulumų našta ir jaučiau visą jūsų skausmą – argi Aš, kaip Dievas, galėčiau likti abejingas savo vaikų vargams?

13. Mano Dvasioje skamba šlovinimo giesmė, kurios garsų dar niekas nėra girdėjęs; jos niekas nežino – nei danguje, nei žemėje. Ta giesmė bus girdima visoje visatoje, kai skausmas, vargas, tamsa ir nuodėmė bus

išnaikinti. Tie dieviški garsai atsilieps visose sielose, o Tėvas ir vaikai susivienys šiame harmonijos ir palaimos chore. Iš tiesų, sakau jums, net akmenys prakalbės, kai ši harmonija apšvies mano mylimų vaikų gyvenimą.

14. Toliau gryninkite savo sielą, toliau ją ugdykite ir tobulinkite, visada nešdami savyje tikėjimą kaip neišblėstančią liepsną.

15. Turiu jums pasakyti, kad kol gyvenate žemėje, galite stengtis, kad jūsų buvimas joje būtų kuo malonesnis. Nereikia be perstojo verkti, kentėti ir „kraujuoti“, kad užsitarnautumėte ramybę anapus.

16. Jei galėtumėte šią žemę paversti iš ašarų slėnio į laimės pasaulį, kur mylėtumėte vieni kitus, kur stengtumėtės daryti gera ir gyventi pagal mano įstatymą – tikrai, sakau jums, šis gyvenimas mano akyse būtų netgi vertingesnis ir kilnesnis už gyvenimą, kupiną kančių, nelaimių ir ašarų, kad ir kokią didelį pasiryžimą jas išverti jūs turėtumėte. Kada jūs būsite pasirenę suvienyti dvasinį gyvenimą su žmogiškuoju taip, kad tarp vieno ir kito nebematytumėte jokios ribos? Kada iš savo egzistencijos padarysite vieną gyvenimą, atmesdami mirties idėją, kad įžengtumėte į amžinybę? Ši pažinimo šviesa žmoguje bus tik tada, kai pasaulyje suklestės dvasinimas.

17. Mano Žodžio šviesa šiuo metu gelbsti jus nuo materializmo tamsos, kurioje buvo palaidotos sielos – tamsos, neleidžiančios joms suvokti tiesos, nors ji yra arti jų ir jos pačios ją nešioja savyje.

18. Trečiasis Laikas jau pas jus, ir žmonėms duodami jo įrodymai bei ženklai, o dar didesni jų pasirodys, tarsi skambėtų milžiniškas varpas, kad pažadintų gyvuosius ir mirusiuosius.

19. Melskitės, stebėkite, medituokite, leiskite, kad mano įkvėpimas jus vestų. Jūs visada jį atpažinsite, nes jausitės paskatinti daryti gera ir kilti, kai jūsų siela pasveikins savo Kūrėją.

20. „Šlovė Dievui aukštybėse, ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.“

21. Palaimintoji, mano gailėstingumu išrinkta tauta: aš jus išrinkau šiais ištvirkimo, sumaišties ir skausmo laikais, kad suvienyčiau jus į *vieną* šeimą ir kad tarp žemės tautų sudarytumėte taikos tautą.

22. Jūs išgyvenate chaoso laikus. Tik tie, kurie šiais išbandymų laikais sugeba pakilti į dvasinį lygį, gali išgyventi skausmą, sumaištį ir artėjančią audrą. Tik tie, kurie pakils virš visų žemiškų tuštybių ir žmogiškųjų vargų, galės ramiai ir ramiai atlaikyti pasaulinį chaosą ir bus tarsi laivo avarijos aukos vandenyno viduryje, kurioms pavyks įsikibti į medžio gabalėlį – ir tas gabalėlis bus tikėjimas mano meile.

23. Aš ruošiu jus šiam laikui. Todėl mokau jus imti mane pavyzdžiu. Tačiau nėra mano valia, kad būtumėte vieninteliai, kurie laikytųsi mano mokymo. Aš noriu, kad jūsų širdžių dorybės, jūsų žodžiai ir darbai pritrauktų visas širdis, kurios turi ateiti pas Mane, kad šiuo metu gautų

mano mokymą, kad tauta padaugėtų skaičiumi, jėga ir išaukštinimu tarp žmonių.

24. Tačiau iš ko susideda tas chaosas, ta audra, tas artėjantis išbandymas?: Tai yra kančios taurės raugai, kurių žmonija dar neišgėrė. Būtina, kad žmogus, kuris savo veiksmais per amžius sukūrė tą taurę, ją ištuštintų iki paskutinio lašo, kad atpažintų savo paties darbą ir jo vaisių.

25. Palaimintoji tauta: tie vyrai, kurie, kupini arogancijos ir galios troškimo, iškyla tautose, žemės tautose, yra didžios sielos, apdovanotos galia ir turinčios didžiulias misijas. Tačiau jie netarnauja mano Dieviškumui. Jie savo didžiulius gabumus ir sugebėjimus nepaskyrė meilės ir gailėstingumo tarnystei. Jie susikūrė *savo* pasaulį, *savo* įstatymą, *savo* sostą, *savo* vasalus, *savo* valdų sritis ir viską, ką tik gali sau užsibrėžti kaip tikslą.

Tačiau kai jie pajunta, kad jų sostas drebėja nuo nelaimių, kai jaučia, kad artėja galingo priešo įsiveržimas, kai mato, kad jų turtai ir vardas yra pavojuje, jie visomis jėgomis puola, apimti didybės manijos, žemiško tuštybės, neapykantos ir piktos valios, ir meta iššūkį priešui, nesirūpindami, ar jų darbas, jų idėja paliks po savęs tik skausmo, sunaikinimo ir blogio pėdsakus. Jie galvoja tik apie priešo sunaikinimą, apie dar didesnio sosto pastatymą, kad turėtų kuo didesnę valdžią tautoms, turtams, kasdieninei duonai ir netgi žmonių gyvybei.

26. Aš jus ruošiu, kad būtumėte mano kariai, tačiau ne tokie, kurie sukelia sunaikinimą ar blogį, ne neapykantos ir ištvirkimo, tamsos ir godumo kariai, o dvasingumo, brolystės, meilės, švelnumo ir gailėstingumo kariai. Jūs turite išeiti kupini jėgų ir pasitikėjimo Manimi, savo pavyzdžiu, pasitikėdami savo ginklais, kuriais yra tiesa ir teisingumas. Aš jus ruošiu, kad jau dabar galėtumėte kovoti su tuo priešu, kuris taip pat yra galingas, bet ne galingesnis už jus.

27. Tą dieną, kai pabusite dvasiniam gyvenimui, suprasite, kad tamsa yra silpna prieš šviesą, kad neapykanta yra tik atomas, palyginti su nenugalima meilės jėga, ir kad šis atomas išnyksta susidūręs su tikru gailėstingumu, kad materializmas susilpnėja prieš Dvasios dovanas. Materialusis pasaulis yra laikinas, o dvasinis turi amžinąjį gyvenimą.

28. Jūs kuriate dvasinę tautą, kuri sugeba išsklaidyti pasaulio sumaištį, kad savo pavyzdžiu, geromis mintimis, žodžiais ir darbais, kuriuos jau dabar puoselėjate, išlaisvintumėte pasaulį nuo materializmo ir fanatizmo.

29. Jei žmonės klausinės jūsų apie mokymus, kurių iš Manęs negirdėjote arba kurių negalėjote suprasti, Aš kalbėsiu per jus ir nustebinsiu žmones – mokslininkus, teologus, galinguosius, įgaliotuosius ir teisėjus, žemės mokytojus.

30. Aš pasirūpinsiu, kad mano Trejybės ir Marijos Dvasios mokymas įsiskverbtų visur, kaip oras plūsta visur, kaip šviesa išsklaido bet kokią tamsą, kad apšviestų pasaulį. Lygiai taip pat plis mano darbas, lygiai taip pat plis mano mokymas. Jis įsiskverbs į kiekvieną religinę bendruomenę, į kiekvieną instituciją, į kiekvieną žmonių bendruomenę, į kiekvieną širdį ir į kiekvienus namus. Jis nukeliaus tolimus kelius, peržengs dykumas ir jūras ir užpildys šį pasaulį, nes visai žmonijai prasidėjo Trečiasis Laikas, Šviesos amžius.

31. Visais laikais Aš savo apreiškimus pritaikydavau žmonėms. Prisiminkite, kad Pirmajame laikmetyje Aš išsirinkau Mozę, kad per jį Aš jums apsireikščiau. Jis buvo mano balso nešėjas ir mano pasiuntinys. Aš pašaukiau jį ant kalno ir tarė jam: „Mozė, nuleisk savo veidą, nes tu negali į mane žiūrėti. Eik ir pasakyk savo tautai, kad Aš esu jos Viešpats ir jos Dievas, kad Aš esu jos protėvių Dievas, ir kad mano valia yra, jog jie apsivalytų iš vidaus ir iš išorės, kad būtų verti priimti mano įsakymus, mano Įstatymą, mano nuostatas.“ Per Mozę Aš apsireikščiau kaip Tėvas, kaip Įstatymas ir kaip Teisumas. Per jo tarpininkavimą Aš apsireikščiau savo išrinktajai tautai. Per tą vyrą Aš leidau savo įsakymams pasiekti kiekvieną širdį.

32. Antrajame laikotarpyje Aš norėjau būti jums arčiau. Nebuvo mano dieviškos valios, kad tauta mane suvoktų tik kaip negailestingą teisėją. Aš norėjau pajusti savo vaikų, pagal mano atvaizdą ir panašumą sukurtų būtybių, glamonę. Meilės ir švelnumo akte Tėvas tapo žmogumi, kad mokytų nuolankumo, kuris yra sielos didybė, tikrasis įstatymų vykdymas, gyvenimas meilėje – kad mokytų žmogų kovoti už teisingą, amžiną ir tikrą idealą.

33. Jėzaus mokymas – pateiktas kaip gairė, kaip atvira knyga, kad žmonija jį studijuotų – negali būti lyginamas su niekuo kitu jokioje kitoje žemės tautoje, jokioje kartoje, jokioje rase. Nes tie, kurie iškeliavo skelbti teisingumo įsakymų ar meilės artimui mokymų, buvo mano siųsti į Žemę kaip kelio rengėjai, kaip pasiuntiniai, bet ne kaip dievybės. Tik Kristus atėjo pas jus kaip dievybė. Jis atnešė jums aiškiausią ir didingiausią mokymą, kokį tik žmogaus širdis yra priėmusi.

34. Tačiau dabar, šiuo metu, mylima tauta, Aš netapau žmogumi kaip tuo Antruoju Laiku, bet Man patiko pasireikšti visiems savo kūriniais per žmogaus protą. Net „Dvasiniame slėnyje“ ir begalinėse erdvėse buvo jaučiamas mano dieviškasis buvimas. Juk tobulumo laiptais yra daug pakopų; „Dvasiniame slėnyje“ ir begalinėse visatos erdvėse yra daug pasaulių. Tačiau tikrai, sakau jums, Aš visada apsireikščiau visiems, ir

priklausomai nuo to pasaulio dvasinio lygio, kuriame jie yra, tarp jų buvo mano apreiškimas.

35. Kažkas manęs klausia: „Kodėl Tėvas apsireiškia per žmogaus protą, nors žmogus yra nuodėmingas, nešvarus ir turi savyje žemų aistrų?“ Tačiau Mokytojas jums sako: mano palaimintas spindulys yra visiškai tyras ir tobulas, ir nors Tėvas nesipiktina dėl žmogaus nuodėmės, jis negali susiliesti su tuo, kas nešvaru. Todėl Aš ateinu į „pėdų pakylą“ *Dvasią*, ir būtent Dvasia perduoda mano Šviesą, mano Žodį ir mano Mokymą balso nešėjo protui. Jau iš anksto „pėdų pakojis“ meilės, pagarbos ir pasiruošimo veiksmu pakilo iki Manęs, kad žemos aistros ir kūno polinkiai nesusimaišytų su mano mokymų tobulumu.

36. Tačiau netrukus Aš nebesireikšiu per žmogiškąjį protą. Nes ateis laikas, kai jūs galėsite tai daryti iš dvasios į dvasią. Tada mano dieviškasis spindulys pasieks ir jūsų dvasią, ir ten jūs išgirsite mano balsą, gausite mano įkvėpimus, pranašystes ir nurodymus. Ten Aš jus šiuo metu vedu.

37. Aš ir toliau jus mokysiu bei atleisiu jums, kad paskutinėmis mano apreiškimo per žmogiškąjį protą akimirkomis galėtumėte man pasakyti: „Viešpatie, kokia didelė buvo mūsų nuodėmė ir mūsų piktadarystė.“ Mes tai laiku supratome, apsivalėme iš vidaus ir išorės – savo dvasiniame gyvenime ir žmogiškajame gyvenime. Ir dabar atsiduodame Tavo begaliniam gailestingumui, nes mylime vieni kitus, mylime viską, kas sukurta, sudarome vieną kūną ir vieną valią.“

38. Jei iki 1950 m. pasieksite šį tikslą, nusidėjėlio ir dievobažingojo akys pamatys Mane visoje Mano šlovėje, nes tada bus ta akimirka, kai pradėsite vykdyti Įstatymą, kurį Tėvas jums patikėjo.

39. Būk stiprus kelyje, tauta, nes tavo dvasia šiuo metu vykdo sudėtingą misiją šioje planetoje. Tik tas, kuris apsivalo meile, kuris laikosi mano Įstatymų, nebeturi daugiau reinkarnuotis šioje planetoje. Tačiau tas, kuris savo „paskutinėje“ reinkarnacijoje palieka kraujo ar piktadarystės pėdsaką, privalės sugrįžti į šią žemę, kad atitaisytų klaidas, atstatytų tai, kas buvo sunaikinta, suteiktų gyvybę tiems, kuriuos paliko be gyvybės, atleistų tiems, kuriems neatleido. Trumpai tariant: kad atpirktų.

Todėl mano begalinė meilė jums sako: „O nenuilstantis žemės piligrime, kuris jau seniai su kartėliu širdyje eini savo keliais! Pažvelk į Tą, kuris nori tave paguosti, sustiprinti, kad nueitum gyvenimo kelią iki galo.“

40. Jūs šią kelionę pradėjote seniai, ir tai ne pirmas kartas, kai Aš pasirodau jūsų kelyje. Mano gailestingumas pakėlė nupuolusiuosius, išgydė sergančiuosius ir sugrąžino gyvybę „mirusiesiems“. Mano Tėvo balsas pažadino miegančiuosius.

41. Šviesa, kurią mano Dvasia skleidžia jums, apšviečia jūsų sielą, ir ji pamato savo praeitį kaip ilgą dvasinio atpirkimo ir sielos tobulėjimo kelią. Taip pat suvokiate atsakomybę, kurią prisiėmėte savo Mokytojo atžvilgiu – būti ištikimais mano mokymo liudytojais. Aš jums sakiau, kad ateis diena, kai bažnyčių ir sektų atstovai ateis jus apklausti ir ištyrinėti, ir Aš nenoriu, kad jie jus pamatytų nepasiruošusius. Jie turi jus rasti nuolankius, bet jūsų nuolankumu atskleidžiančius mano išmintį.

42. Žmonija jūsų reikės, o jūs, kurie dvasiškai esate seniausia Žemės tauta, neturėtumėte slėpti dovanų, kurias Aš jums suteikiau. Turėtumėte nurodyti į knygą, kurią Aš jums atvėriau.

43. Nuo pat kūrinijos pradžios Aš visada sudaręs sandorą su jumis. Tai, ką pažadėjau, ištikimai įvykdžiau. Bet tikrai sakau jums: mano tauta visada laužė savo priesaikas!

44. Šią sandorą su jumis Aš atnaujinau šešis kartus, nes myliu jus ir noriu jūsų išgelbėjimo.

45. Dvylikoje, kuriuos Aš išsirinkau Antrajame Laike, įkūnijamos žmogiškosios dorybės ir silpnybės. Aš pasinaudojau jų dorybėmis kaip pavyzdžiu ir paskatinimu žmonijai, o jų netobulumus panaudojau, kad jums suteikčiau didžiulius mokymus. Tomo netikėjimas simbolizuoja faktų žmogų, kuris tiki tik tuo, ką paliečia ir mato.

46. Petras įkūnija tą, kuris bijo žmonių nuosprendžių, o Judas – tuos, kurie parduoda sielos gėrybes.

47. Šiuo metu Aš jums nesuteikiu žemiškų turtų – juos Aš jums jau daviau kitomis aplinkybėmis. Dabar Aš jus praturtinu išmintimi.

48. Visais laikais mokslininkai neigė ir priešinosi mano apreiškimams bei dvasiniams paskelbimams. Tačiau Aš nekovoju su mokslu, nes Aš esu mokslas. Būtent Aš įkvepiu jį žmogui jo pačio labui ir jo atgaivinimui. Iš tiesų, sakau jums: kas naudoja mokslą, kad darytų blogį, tas nėra mano įkvėptas.

49. Atpažinkite mano Žodį pagal jo prasmę. Aš esu vynmedis, iš kurio geriate vyną.

50. Ko jums reikia, kad galėtumėte manimi sekti? Aš jums viską duosiu. Dabar Aš į kurių šventovę jūsų širdyse, kad joje gyventų amžinai. Nes mano Žodis, skambantis per žmogiškąjį balso nešėją, netrukus nebebus girdimas, ir tik jūsų siela tada jį pajus skambantį Begalybėje.

51. Palaiminti tie, kurie yra dvasingi, nes jie pajus mano buvimą ir bus tie, kurie – nors ir eidami savo keliu tarp vargų ir ašarų – atneš šiai žmonijai paguodą ir išgelbėjimą.

52. Mano visuotinė šviesa apšviečia jūsų suvokimą, ir šioje šviesoje, kuri jus perspelmkia, jūs jaučiatės pripildyti mano buvimo. Regėtojai su

džiaugsmu stebi ir patiria šią šviesą, kuri apgaubia kiekvieną sielą. Jie matė didžiąją knygą, kurioje pavaizduotas Izraelis, kurioje yra užrašyti mokymai, ir kuri yra atversta šeštajame skyriuje.

53. Klausydamiesi mano žodžio, jūs pajutote, kad jums pažadėtoji karalystė yra labai arti, ir jau nujaučiate laimę, kuri jūsų laukia. Visos jūsų baimės išnyksta, nes pradodate mane atpažinti kaip Tėvą. Ir kai pamatysite, kaip išsipildo mano pažadai, duoti Izraelio tautai, išrinktajai tautai, kitu laiku, jūs būsite kupini vilties ir pradėsite puoselėti didelius ketinimus pasitaisyti ir paklusti mano įstatymui.

54. Mano antrajam atėjimui mane lydi sielos, spindinčios didžiule šviesa – būtybės, kurios dabar jums skelbia mano Karalystės artumą ir ruošia žmogaus širdį.

55. Jūsų pasaulis buvo apšviestas mano buvimu. Netrukus įžengsite į dvasinio atgimimo erą, kuri privalo atnešti jums visų dorybių atgimimą ir pakels jus į aukštesnius gyvenimo lygmenis. Bet taip pat, kaip aš atėjau pas jus, aš atėjau ir į kitus gyvenimo pasaulius, kuriuose siela kovoja, tobulėja ir atgailauja skausmo apimta. Tarp šių gyvenimo pasaulių ir jūsų pasaulio noriu užmegzti sąjungą ir draugystę. Noriu, kad susietumėte savo mintis su ten gyvenančiomis būtybėmis, kad joms skirtumėte maldas, kurios paguostų ir apšviestų jūsų brolių ir seserų nuliūdusias sielas.

56. Taip jūs suprasite, kad jūsų misija neapsiriboja vien pagalba jūsų matomiems broliams ir seserims, bet kad yra būtybių, kurių jūs nepažįstate, kurių iš savo dabartinio gyvenimo pasaulio negalite tiesiogiai suvokti, tačiau kurios vis tiek jūsų reikia.

57. Šis pasaulis, kuris šiandien yra jūsų tėvynė, kuriame jums buvo suteiktas mano aiškus apreiškimas, yra tinkamas tam, kad jūs pas mane užtartumėte ir melstumėtės už tas būtybes, apie kurias aš jums kalbu.

58. Kiekviename amžiuje Aš apsireiškiau kupinas išminties, esmės ir meilės. Jūs buvote mano apsireiškimų liudininkai. Kas nežino, kad Aš, Jehovas, nuo pat pirmųjų dienų kalbėjau pasauliui? Kas nežino, kad Aš atėjau Jėzuje, kad duotų jums savo mokymą? Noriu, kad žmonija sužinotų, jog šiandien Aš atėjau paaiškinti ir išaiškinti kiekvieną žodį ir kiekvieną paslaptį, kuri gali būti įrašyta Amžinosios Išminties knygoje.

59. Jūsų nepertraukiamojo gyvenimo kelionėje Aš jus saugojau. Jūs esate amžini keliauninkai ir nežinote, kokia ateitis jūsų laukia. Jūs negalite numanyti, kada artėja audra, nei kada pasirodys taikos vaivorykštė. Tik Aš, kuris jus saugau, pranešiu jums – kai būsite pasirengę – apie tai, kas ateis. Ši žemės slėnis, kuris kai kuriais atvejais jums buvo malonus ir mielas, taip pat pasirodė jums priešiškas ir privertė jus išlieti ašarų upes, kuriomis jūs apvalėte ir išgrynino savo sielą.

60. Ateikite pas Mane, jūs, pavargę nuo kelionės. Ateikite į šio medžio pavėsį, kuris jums atsiskleidžia kupinas gailestingumo ir meilės visiems savo vaikams. Kai pailsėsite ir visos jūsų kančios bus sušvelnintos, prisiminkite tuos, kurie kenčia, ir užjunkite už juos. Aš, žinoma, galiu jiems viską duoti ir be jūsų tarpininkavimo, bet Man malonu, kai vaikuose atsiskleidžia meilė, užuojauta ir gailestingumas, ir jie dalijasi savo brolių ir seserų skausmu ar laime.

61. Jūsų egzistencija neturi ribų, kūno pabaiga nėra sielos pabaiga. Nes kai jis nugrimzta į žemę, siela išlieka ir savo naujame gyvenime randa begalę paskatų stengtis ir toliau kilti. Tada siela išsilaisvina, atsikrauna nuo kūno, kuris ją slėgė, ir randa platų veiklos lauką, kuriame gali pritaikyti savo sugebėjimus ir dorybes.

62. Kai Jėzus mirė ant kryžiaus, jūs iš savo vaizduotės ištrinote žmogaus įvaizdį ir suvokėte Mane kaip beribį, gebantį įsiskverbti į visus pasaulius, kad apglėbčiau visatą savo meile.

63. Laikykite save visus lygiais, mylėkite vieni kitus broliškai. Nes po 1950 m. pas jus išnyks „pareigos“. Nebebus nei vadovų, nei balsų nešėjų, nei „pamatų“, nei regėtojų, nei „dovanų nešėjų“, nei „auksinių plunksnų“, nei „pamatinio akmenų“ – nebebus jokių skirtumų. Kad būtumėte svarbūs, Man pakanka matyti jus pasirengusius, net jei neužėmėte jokių pareigų, kad Aš per jus įgyvendinčiau savo valią, o jūs leistumėtės ja vadovauti.

64. Ne tik tie, kurie ėjo šias pareigas, priklauso tiems, kurie yra pajėgūs vykdyti didžiąsias misijas. Aš noriu, kad jūs visi tarnautumėte šiam reikalui ir kad kiekvienas iš jūsų savyje neštų visas pareigas, kad jūs visi jaustumėtės atsakingi už mano darbą.

65. Mano Žodis nebebus girdimas fiziškai, ir dėl to jūs pasieksite didesnį dvasingumą. Nes tada jūs ieškosite Manęs Begalybėje, nukreipdami savo mintis į viršų. Jūs stengsitės Man patikti, atlikdami nuopelnus nešančius darbus, ir tai suteiks jums didesnį dvasinį pažangą.

66. Aš noriu, kad laikytumėte save tikrais broliais ir seserimis, kad gyventumėte vieningai, kad jaustumėtės artimesni vieni kitiems, kad būtumėte arčiau Manęs. Jūs, kurie pasiekėte gilesnį mano darbo supratimą, – mokykite savo brolius ir seseris, visus tuos, kurie dar tik žengia pirmuosius žingsnius. Paduokite vieni kitiems ranką, saugokite vieni kitus. Tai yra mano valia.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 220

1. Būkite Man laukiami, mokiniai.
2. Štai Mokytojas, kuris išpildo savo Antrojo Laiko pažadą ir ateina kaip Šventoji Dvasia, kad savo šviesa apšviestų visą žemę.
3. Pas mane yra tie, kurie abejojo, kurie šmeižė mane, tačiau šiandien atėjo atgailaudami, prašydami atleidimo ir norėdami tapti mano tarnais.
4. Prieš man atvykstant, pas jus buvo Elisas, kad išvartų naktį ir atneštų jums šviesą, kad priartintų jus prie malonės ir išminties šaltinio, kuriuo esu Aš.
5. Aš jus radau pasiruošusius ir pakviečiau prisėsti prie mano stalo, kad paragautumėte mano valgio.
6. Dvasiniu požiūriu Aš lašą po lašo pralieju savo kraują, kad jums nutiestų kelią į atpirkimą, kad jūs niekada daugiau nenukryptumėte nuo kelio.
7. Mano meilė liejasi ant jūsų, tačiau ne visi esate jai imlūs. Kol vieni ją jaučia savo širdyje, kiti lieka abejingi. Vis dėlto Aš niekieno nepašalinu nuo savo stalo, nes dvasinis prisikėlimas turi įvykti visuose mano vaikuose.
8. Tie, kurie šioje apreiškoje iš tikrųjų pajuto mano buvimą, dėkoja man už paguodą, kurią mano Žodis suteikė jų širdims, kurios jautėsi vienišos ir apleistos.
9. Ši susirinkimo vieta nėra Tėvo namai, mano aukuras yra jūsų širdyse. Jūsų tikėjimas yra man uždegta žvakė, o jūsų sąžinė – ta aukštesnioji šviesa, kuri šviečia jūsų kelyje, nukreipia jus nuo blogų kelių, įspėja apie bedugnes, skatina jus daryti gera.
10. Jūs žinote, kad Aš sukūriau Šviesą, kaip ir viską, kas sukurta, kad ta Šviesa, kurią jūs vadinate „diena“, jums atskleistų Kūrimo grožį, ir jūs pažintumėte mano Meilę bei mano Galybę.
11. Aš jus sukūriau „pagal Savo atvaizdą ir panašumą“, ir kadangi Aš esu Trejybė, ta Trejybė yra ir jumoje.
12. Jūsų materialus kūnas savo forma ir tobula harmonija atspindi kūriniją. Jūsų įsikūnijusi siela yra „Žodžio“, kuris tapo žmogumi, kad žmonių pasaulyje paliktų meilės pėdsaką, atvaizdas, o jūsų dvasia yra Šventosios Dvasios dieviškosios šviesos spindinti kibirkštis.
13. Kiekvieną kartą, kai žmogus nusigręžė nuo mano Įstatymo ir neklausė savo sąžinės balso, jis įžengė į pagundų, tamsos ir nuodėmės naktį. Tada Aš turėjau teisti jo poelgius, ir mano teisme jis patyrė skausmą. Tačiau visada Aš suteikdavau jam progą atgailauti ir duodavau laiko atlyginti savo kaltę: Mano teisme nusidėjėlis nusilenkė. Tačiau vėliau, gavęs mano atleidimą ir malonės dovanas, jis vėl paslydo į nuodėmę. Kad parodytų jums kelią į atpirkimą, jūsų Dievas tapo žmogumi tarp jūsų, o

Visuotinė Motina turėjo tapti moterimi, kad išgelbėtų jus savo motiniška meile.

14. Dvasiškai jūs jau nueitėte ilgą kelią, ir dabar stebitės intuicija bei išsiskleidimu, kuriuos naujos kartos atskleidžia nuo pat ankstyviausios vaikystės. Nes tai sielos, kurios daug patyrė ir dabar sugrįžta, kad vestų žmoniją į priekį – vienos Dvasios keliais, kitos – pasaulio keliais, priklausomai nuo jų sugebėjimų ir misijos. Tačiau visuose juose žmonės atras vidinę ramybę. Šios būtybės, apie kurias Aš jums kalbu, bus jūsų vaikai.

15. Nebėra laiko keliauti per dykumas ar užsiimti beprasmiškais darbais. Galvokite apie ateitį ir ruoškite rytojaus žmoniją. Nes kai kalbėsime apie mano mokymą ir skleisite mano gydomąjį balzamą, žmonės nustebę paklaus: „Iš ko gavote tokį didingą mokymą ir kas jums suteikė tokią nepaprastą galią gydyti ligas?“ Tada žmonės mano „darbininkų“ meilės darbuose atpažins mano galią.

16. Sielai suteikiami septyni etapai įvairiose reinkarnacijose jos vystymuisi ir tobulėjimui, pažangai ir atpirkimui. Tačiau jai neleidžiama prisiminti ankstesnių žemiškųjų gyvenimų. Kūno materija yra tarsi tankus šydas, kuris ją dengia. Tik sąžinė suteikia jums intuiciją, kad turite eiti pirmyn Šviesos keliu, kuris veda į tobulumą.

17. Šis kelias yra septynių pakopų kopėčios, kurios sielą nuves į mano glėbį, kur ji pasiliks ir amžinai spindės savo šviesa tiems, kurie yra žemesnėse pakopose.

18. Tai yra mano dieviškasis ir amžinasis planas. Jūs esate mano bendradarbiai ir galiausiai valdysite kartu su manimi, kai sulaužysite materializmo grandines.

19. Skubėkite! Darykite viską, ką galite padaryti šiandien! Laikykites mano mokymų, ir net didžiausiame šio pasaulio chaose patirsite mano ramybę.

20. Tada tikėjimas, viltis ir meilė tarsi angelai skris virš jūsų sielos.

21. Aš apšviečiu širdį, sielą ir protą, kad šiuo mano apreiškimo metu jūs suvoktumėte mano Žodžio išmintį. Šis laikas paliks savo pėdsaką ateinančioms kartoms, kad jos suprastų laikmetį, kuriame gyvena.

22. Aš atėjau kaip švyturys, kad apšviestų jūsų sielą, ją sustiprintų, ir buvau Prisikėlimas visiems tiems, kurie, išgirdę Mane, įtikėjo. Nes, susipažinę su aukštesnio gyvenimo ramybe, jie susiėmė, priėmė sprendimą pasitaisyti ir atsisakė nereikalingų gėrybių. Jei jie sugebės išlaikyti išbandymus, jie sudarys mano geros valios kareivių armiją. Jie pasipriešins blogio pasauliui, kuriame gyvena dvasiškai sutrikę žmonės, kurie, nors ir naudojami tuo, ką Aš sukūriau, vis dar mane neigia – pasauliui, paverstam

dykuma, kurio degantis karštas smėlis nudegina keliautojo pėdas. Šioje negailestingoje dykumoje žmonės negailestingai plakės ideologinės audros.

23. Klausykite Manęs: pasirinkite ir nebijokite. Nes jei turėsite tikėjimą savyje ir mano darbą laikysite idealu, gyvenimo kelyje turėsite mano jėgą kaip lazda, kuri jus parems.

24. Leiskite, kad jūsų širdyse įsitvirtintų meilė ir tikėjimas, nes iš jų trykš atleidimas tam, kuris jus įžeidė. Iš tiesų, sakau jums, prieš šią sieną piktadarybė visada sustodavo. Vis dėlto jums teks išgerti labai kartų taure, o, mylimieji mokiniai.

25. Kova prasidės po mano išvykimo, kai Aš nebebūsiu jūsų patarėjas, pasitelkiantis žmogiškąjį protą, ir mano Žodį rasite tik raštuose, kuriuos jums paliksiu.

26. Mano Žodis jums paaiškino viską, kas anksčiau jums buvo paslaptis, kad jums nieko nebūtų nežinoma ir kad galėtumėte ramiai ir drąsiai pasitikti išbandymus.

27. Mano mokymų dėka jūs patyrėte neišdildomų džiaugsmų laikotarpį. Jūsų siela, troškusi didingų džiaugsmų, liks patenkinta, nes mano apreiškimų prasmėje ji galėjo regėti tiesos šviesą, sielos gyvenimą, kuris jūsų laukia – tą gyvenimą, kur niekas neribojama, kur viskas gražu ir tobula, kurio atspindžiu jūs jau dabar galėtumėte apvalyti savo sielą.

28. Iš anksto nujausdama tą buvimą, jūsų siela jaučia amžinybės palaimą, jūsų kūnas atgauna gyvybingumą ir atsitiesia, nes tada žmogus žino, kad visi jo skausmai, kovos ir aukos sielai atneš teisingą atlygį: ramybę.

29. Tai, ką šiuo metu įgyjate, yra dvasingumas, nes dvasingumas yra ir amžinojo gyvenimo pažinimas. Tačiau kai pasieksite harmoniją su Kūriniu, atrasite dar vieną dvasingumo formą, nes tada gyvensite pagal mano įstatymus.

Jei anksčiau kūno sunykimas jums reiškė kelio pabaigą, tai šiandien jūs žinote, kad tada kelias tik prasideda. Kūnas yra tik laikinas apdaras.

Jūs jau suvokiate, kad esate ne tik medžiaga, bet ir esmė, nes žinote, kad ten, kur baigiasi žmogus, dar nėra sielos kelio pabaiga.

30. Tačiau jūs klausiate: „Mokytoja, ar įmanoma, kad tai, kas yra esmė, susimaišytų su tuo, kas yra materialu?“ Ir Aš jums sakau: „Taip, mano vaikai. Nes Tėvas, kuris yra visagalis ir visur esantis, yra visame sukurtame pasaulyje, kad jame būtų gyvybė.“

31. Visada klausykite tiesos. Ji yra kaip kristalinis vanduo, leidžiantis pamatyti viską, kas yra jo dugne. Supraskite mane, atrandant mane savo pačių įkvėpime.

32. Mano žodis yra paprastas, net jei kalbu apie didžius apreiškimus. Nes taip pat, kaip Aš jums aiškiai ir suprantamai paaiškinau, koks yra kelias, vedantis į tikrąjį Dangų, taip pat sakau jums, kad šiuo metu savo žodžiu Aš panaikinsiu pragarą, kurį žmonės sukūrė savo religijomis ir klaidingais aiškinimais, siekdami įbauginti ir uždėti žmogui nežinojimo akinančią juostą.

33. Mano Žodis, tarsi knyga, atvėrė prieš jus savo puslapius, kad perteiktų jums paprastą vaizdą apie pomirtinį gyvenimą. Laikai, kai žmonės praktikuoja savo religiją bažnytinėmis formomis ir tuo pačiu pamiršta Įstatymą, praeis, nes tai reiškė elgtis priešingai pareigai.

34. Aš neatėjau, kad jus gąsdintų. Aš atėjau, kad įkvėpčiau jums meilę.

35. Aš jus mokiau, kad Aš jūsų nebaudžiu, o tik leidžiu jums nuimti savo sėjos vaisius; jei jie bus saldūs, tai bus jūsų laimė ir išgelbėjimas, o jei bus kartūs, tai pažadins jumyse atgailą ir troškimą tobulėti.

36. Kad padėčiau jums jūsų kovoje, Aš paruošiau naują dieną, kupiną šviesos ir malonės, kad jūs, Izraelio tauta, pasistiprintumėte mano žodžiu.

37. Nuo vaikystės, jaunystės, brandaus amžiaus iki senatvės jūs ieškojote Manęs. Į Mane atėjote įvairiuose gyvenimo etapuose. Izraelio tautą sudarančiose bendruomenėse matau visus amžiaus sluoksnius – nuo ką tik gimusio kūdikio iki senolio.

38. Senolis man sako: „Aš per vėlai atėjau pas Tave, o mano Tėve! Ir tik labai trumpą laiką galėsiu džiaugtis Tavo žodžiu, Tavo gėrybėmis ir Tavo gailėstingumu.“ Tačiau Tėvas jam sako: „Senoli, būk su Manimi, niekada daugiau neturėtum nuo Manęs atsiskirti. Sek paskui Mane šiandien, ir kai tavo siela pasieks „Dvasinės slėnio“ slenkstį, tai yra – naują gyvenimą, tu nebebūsi senas. Tu visada būsi jaunas ir stiprus.

Nesiskųsk, kad atėjai tik dabar, kai tavo kūnas pavargęs ir sergantis, kad pažintum mano mokymo šviesą. Turėk omenyje, kad Aš pašaukiau vaikus, kurie užaugo mano veiklos glėbyje, o šiandien, tapę vyrais ir moterimis, nutolo, pavargo nuo mano žodžio ir iškeliavo ieškoti naujų kelių, pamiršę mano patarimus ir mano glamonę. Tačiau Aš vėl juos pritrauksiu, ir paskutinę valandą jie visi bus su Manimi, nes Aš esu visuose gyvenimo lygmenyse, kuriuose gyvena siela.“

39. Kai žmogus, nebesimeldždamas ir nedarydamas gerų darbų, nukrypsta nuo gėrio kelio, jis praranda savo moralinę jėgą, dvasingumą ir tampa pažeidžiamas pagundoms, o savo silpnumo akimirkomis leidžia sau nusidėti, o nuodėmės serga širdį. Tačiau Aš, kaip gydytojas, atėjau prie sergančiojo lovos ir suteikiau jam visą savo meilę bei rūpestį. Mano Šviesa buvo kaip gaivus vanduo ant karščiavimo įkaitintų lūpų, o kai jis pajuto mano balzamą ant savo kaktos, jis man tarė: „Viešpatie, tik Tavo

gailestingumas gali mane išgelbėti. Mano siela labai serga, ir mirtis mane pasieks labai greitai.“ Tačiau Aš jam pasakiau: „Tu nemirsi, nes Aš, kuris esu Gyvenimas, atėjau, ir viskas, ką praradai, tau bus sugrąžinta.“

40. Vykdykite savo pareigas ir visą blogį, kurį padarėte, paverskite gėriu. Aš suteikiu jums sielos stiprybę, kad galėtumėte atlikti šį didį atsinaujinimo darbą. Nes Aš turiu jums didelę užduotį.

41. Taip Aš sutinku jus Trečiajame laikmetyje. Aš žinau jūsų kančias ir jūsų baimę. Tačiau jūs visi pasveiksite, nes jumyse glūdi amžinojo gyvenimo principas.

42. Pasiruoškite, kad, tapdami Manimi verti, galėtumėte Maniui parodyti savo širdį kaip iš vidaus ir išorės tyrą indą, į kurį Aš galėčiau įdėti savo Žodį. Šviesa, kurią Aš jums suteikiu, padės jums jį išsiaiškinti. Sudarykite iš kiekvieno mano „Žodžio“ sakinius ir iš jų sudarykite didelius knygų tomus. Aš lavinu jūsų suvokimo gebėjimus, kad galėtumėte kalbėti savo artimiesiems ir numalšinti žmonijos troškimą tiesos ir teisingumo.

43. Branginkite mano Žodį, kad, man išsiskiriant, nesakytumėte: „Kokia didelė privilegija man buvo suteikta, o aš jos nesupratau.“

44. Aš nenoriu, kad būtumėte kaip vaikai, kurie, nors ir turi gerą bei mylintį Tėvą, juo paniekina ir tik tada, kai jis užmerkia akis šiam pasauliui, o Aš jam suteikiu vietą „Dvasiniame slėnyje“ tarp vaikų, išrinktų dėl jų dorybių, verkia dėl savo meilės ir dėkingumo tam Tėvui trūkumo ir per vėlai suvokia gėrį, kurį turėjo, ir kurio jie nesugebėjo įvertinti.

45. Dirbkite dabar, kol Aš esu su jumis, kad galėtumėte pasakyti pasauliui: „Viešpats šiuo metu kalba ir duoda savo buvimo įrodymus.“ Atveskite pas Mane tuos, kurie Manęs ieško, nes jie tikės. Rytoj jums teks labai pasiruošti, kad įtikintumėte savo artimus.

46. Kiekvieną akimirką jus ištinka kančios, verčiančios jus verkti, ir jūs man sakote: „Mokytojai, kodėl mane išbandai, nors pažadėjai man ramybę?“ Tačiau Aš jums tada sakau: tai vyksta todėl, kad dėl šių išbandymų siela išlieka budri. Patogumo apsuptyje jūsų tikėjimo šviesa užgesa, o jūs sustojate kovos ir tobulėjimo kelyje. Jei jūsų kūnas skausmingas arba kančios liūdina jūsų širdį, būkite ramūs. Nes šiandien mano darbe jūs atgavote sielos ramybę ir sveikatą.

47. Ateis diena, kai gerai pasiruošę, atviromis akimis ir išlavinta intuicija eisite pas žmones, kad su pagarba įsiskverbtumėte į jų širdžių gelmes ir atrastumėte jų skausmą, jų dvasinį skurdą. Tuomet, remdamiesi mano mokymu, galėsite palengvinti jų vargą ir padrąsinti jų sielas.

48. Kiekvieną kartą, kai taikysite mano žodį, patirsite stebuklą. Jis jūsų niekada nenuvils. Jei pakankamai pasiruošite, įvykdysite savo užduotį ir mano valią.

49. Kiekvienai bendruomenei Aš paskyriau tam tikrą užduotį: vieną Aš paruošiau kaip gelbėjimo arką visiems tiems, kurie nesulaukė savo artimųjų supratimo dėl savo dvasinių gabumų išsiskleidimo, kitą – kaip šviesos šaltinį, į kurį Aš išliejau savo išmintį. Dar kitose Aš apsireiškiau kaip Meilė, apipildamas jas širdingumu ir gailestingumu. Taip pat atsiras naujos bendruomenės ir nauji „darbininkai“, nes dabar Aš suburiu „paskutinius“. Jie bus tarsi atrama „pirmiesiems“. Šiandien jie dar yra maži vaikai, tačiau taps mano mokiniais, o vėliau – naujų kartų mokytojai.

50. Kad būtumėte pripažinti, turite gyventi dorybingai, vykdydami visus mano įsakymus. Mano darbe jūs visi esate lygūs – ir „pirmieji“, ir „paskutiniai“. Pastarieji turėjo pasiruošti per trumpesnį laiką, kad įsisavintų mano mokymą.

51. „Darbininkams“ sakau: tobulinkitės, kad dvasinis pasaulis per jūsų protą atsiskleistų tobulai, o žodis, išeinantis iš jūsų lūpų, būtų tyresnis ir turėtų dvasinę esmę. Neleiskite, kad mano įkvėpimas, praeidamas per jūsų protą, aptemtų. Kadangi jūsų atsakomybė didelė, didelis bus ir jūsų atlygis. Jūs net neįsivaizduojate, kokią džiaugsmą ir ramybę patirsite, kai įvykdysite savo užduotį. Jūsų dovanos yra labai vertingos, ir jos atves jus į tikrą palaimą.

52. Įvairios prigimtys be kūno sielos artėja prie „darbininkų“, trokšdamos gailestingumo, ir jei jos rado jūsų širdžių duris užrakintas, o jūs nesuteikėte joms paguodos, jūsų protas pavargo, o vargšės sielos paliko tarp jūsų skausmo ir nerimo pėdsakus.

53. Jūsų laukia užduoties įvykdymas. Būkite dosnūs. „Izraelis“ buvo paruoštas atnešti šviesą ir ramybę vargstančioms sieloms. Kol to neįvykdysite, jausite ant savęs didelį „įsipareigojimų kryžių, kuris jūsų nepaliks, kol neatliksite savo darbo.

54. Aš pažadu jums savo ramybę kaip brangų atlygį.

55. Jūsų mąstymas yra išgrynintas ir jūs esate pasirengę Mane išgirsti. Aš nenuilstamai esu su jumis, kad pakartotų savo dieviškus apreiškimus, kad pašalintumėte abejones, kurios dar gali likti jūsų širdyse.

56. Aš atskleidžiau savo buvimą ir savo esybės esmę, kad niekas negalėtų paneigti, jog Aš buvau tarp šios tautos.

57. Išmintis, kurią Aš skleidžiu per žodžio nešėją, nėra paimta iš knygų, nėra žinių sandėlis, kurią žmogus būtų galėjęs įgyti laikui bėgant. Taip pat Aš jums neperduodu istorijos žinių, kaip tai daro žmonija.

58. Aš atskleidžiu savo Šviesą per žmogų, kuris yra toks pat kaip jūs, turintį tokias pačias žinias, kokias turite jūs. Vienintelis dalykas, kurio reikalauju, yra proto tyrumas ir sielos nuoširdumas to, kuris trumpam tampa Dieviškumo įrankiu ir reiškėju, taip pat sielinis pasirengimas ir

susikaupimas tų, kurie mane išgirs. Kai įvyksta šis mąstymo ir valios susivienijimas, mano Dvasios šviesa ateina pas jus. Nes šiais akimirksniais jūsų siela išsilaisvino nuo materializmo, o jūsų širdis suvokia gėrį. Tada visa jūsų esybė jaučia poreikį priartėti prie Tėvo, įsitikinusi, kad be mano pagalbos nesugebėsite atlikti didžiųjų darbų nei dvasiniame, nei materialiajame pasaulyje.

59. Jūs atėjote pas Mane su abejonėmis draskomomis širdimis, nes jau ilgą laiką ieškojote tiesos, bet jos neradote, ir kai išgirdote Mano žodį, iš pradžių abejojote. Tačiau po to atėjo tikėjimas, ir jūs norėjote sužinoti, kas egzistuoja už jūsų kūno ir materialaus gyvenimo ribų. Norėjote suprasti tas dvasines dovanas ir įsitikinote, kad, nors kūnas, kurį dabar turite, lieka negyvas žemėje, jūsų siela toliau gyvena, nes vidinis balsas jums sako, kad esate ne tik materija.

60. Ir jūs klausiate savęs: kas yra siela? Kaip ji gyvena? Kaip turime ją paruošti, kad ji įžengtų į pasaulį, kuriame turės gyventi amžinai? Kokį tobulėjimą ji turės pasiekti? Ir kokius santykius ji turės su kitomis dvasinėmis būtybėmis, o gal net su pačiu Dievu?

61. Visus šiuos klausimus jūs sau uždavėte, jus traukia smalsumas – tas smalsumas, kuris vėliau vis labiau tapo dvasine būtinybe, ir jūs supratote, kad tai, ką išgirdote iš Balso nešėjo lūpų, giliai sujaudino jūsų širdį.

62. Jūs atvykote niekieno nepriversti, taip pat neatvykote apgauti. Tai nebuvo jūsų akis apakintas pasirodymas ar pompastika, nes šias vietas radote skurdžias ir kuklias. Tai buvo mano Žodžio spinduliuojanti šviesa.

63. Nesusikrimskite, prisiminę, kad Aš jums jau Antrajame Laike sakiau: „Daugelis yra pašaukti, bet nedaugelis išrinkti.“ Nes iš tiesų ne Aš esu tas, kuris išrenka. Aš kviečiu visus, o pas Mane pasilieka tie, kurie Mane myli ir nori Manimi sekti. Jei jūs, kurie buvote pašaukti, norite priklausyti tiems, kurie Manimi seka, būkite atkaklūs.

64. Mano Žodis ir mano Apreiškimai skirti visiems. Vieni supras anksčiau, kiti – vėliau, bet visi prie to prieis.

65. Žmogus, naudodamasis savo laisva valia, savanoriškai pasirenka tą kelią, kurį supranta arba kuriuo jam lengviausia eiti. Aš kviečiu visus, tačiau geriausiai pasirengęs yra tas, kuris pasirenka geriausią kelią.

Taip pat yra ir su tuo, kuris ateina išgirsti mano Žodį, kuris buvo imlus šiam kvietimui ir, klausydamas mano mokyimo, sudrebėjo. Jis jame suras tiesą, kurios ieško, ir daugiau nebesitrauks. Būtent jie neberekės žmonių pastatytų bažnyčių pompastikos ir šlovės, nes jos jų nebeįkvepia maldos ar tikėjimo. Jie žino, kad šios bažnyčios taps nereikalingos, kai tik žmogus pasieks dvasinį tobulumą. Jo pasirengimas bus šauksmas po tobulumo, kuris yra mano dieviškumas, kuris priartės prie jo, kad jį apvalytų. Taip Aš

apsigyvensiu jo širdyje ir sukursiu tikrą dvasinę bendrystę tarp jo ir mano Dvasios.

66. Jeigu bent akimirksniui galėtumėte visiškai atsikratyti savo materialiosios dalies, jūsų siela būtų pripildyta džiaugsmo, pajutusi, kad ją apgaubia Anapusio šviesa. Būtent ši šviesa per mano Dieviškąjį spindulį pasiekia jus ribota forma. Aš apriboju save, kad jūs galėtumėte pajusti mano buvimą. Nes kadangi Aš esu visuotinė jėga, Kūrimas, Galia, Šviesa ir Gyvenimas, Aš negalėčiau ateiti pas jus visa savo galia.

67. Kaip jums iš saulės, kuri jus apšviečia, reikia tik tiek spindulių, kiek būtina gyventi, taip ir Aš jums sakau: jei piktnaudžiautumėte šia jėga, pakenktumėte sau, nes ji yra per didelė ir per stipri tokiems tvariniams kaip jūs.

68. Tas pats vyksta ir dvasiniame pasaulyje. Iš Dieviškumo turite pasinaudoti tik jūsų sielai reikalinga dalimi, suvokdami, kad toje kibirkštėlėje, kurią gaunate, turite visą jėgą pajusti įkvėpimą, kuris suvirpina jūsų širdies stygas – šviesą, kuri suteikia jums protą ir suvokimą, kad galėtumėte įvykdyti savo užduotį. Joje atrasite tą harmoniją, kuri turi vyrauti tarp Dievo ir žmogaus.

69. Sakau jums tai, kad padėčiau jums suprasti šį apreiškimą, kad jūs pakeltumėte savo sielos esybės dalį, o jūsų protas priimtų įkvėpimą iš Anapus, tą aukštą nutarimą, kuris moko jus, kaip turėtumėte gyventi. Tada suprasite, kad mažiausia jūsų dalis yra kūnas, kurį turite kaip apvalkalą.

70. Aš esu kaip saulė, o jūs – kaip jos kibirkštis. Jūs buvote sukurti maži, kad augtumėte savo nuopelnais, plėtodami savo sugebėjimus. Iš pradžių buvote tyri – tai buvo tyrumas, kurį vėliau ištepėte išbandymais ir nuodėme. Nes buvote pastatyti į kelią, kuriuo, pasitelkdami valios pastangas, tobulėtumėte, kad jame užsitarnautumėte nuopelnų ir nuimtumėte derlių.

Kokias pastangas būtumėte dėję, kad tobulėtumėte, jeigu visada būtumėte gyvenę dangaus aukštybėse? Koks troškimas atsiskleisti galėjo būti jumoje, jeigu nuo pat pradžių būtumėte buvę dideli? Už kokius nuopelnus Aš būčiau galėjęs jus apdovanoti, jeigu visada būtumėte buvę tobuli? Bet jūs atvykote į Žemę, ir joje atradote jausmus, priešingus tobulumui ir gėriui. Patyrėte pagundą, vedančią į blogį, kūno silpnumą, pasaulio viliones. Tuomet prasidėjo sielos kova jos kūno apvalkale, kurio prigimtis skyrėsi nuo jos pačios. Siela – iš pradžių sutrikusi dėl pasaulio ir gamtos, kuria ji buvo apsupta – pasidavė letargijai ir leido kūnui augti bei veikti pagal savo žemiškas sąlygas, savo kūniškas aistras.

71. Tuomet buvo būtina, kad siela ateitų į Žemę, kartą po karto, į įvairius kūnus, iš kurių vieni būtų tobulesni už kitus, turėtų ilgesnį

gyvenimą nei kiti, o visi turėtų skirtingus polinkius, kad siela susidarytų savęs vaizdą, kad ji įgytų žinių ir tobulėtų. Taip palaipsniui galėjo ateiti dabartinis laikotarpis, kuriame ji ne tik suprastų, bet ir pažintų savo ateitį tarp žmonių, taip pat ir dvasinį gyvenimą, kuris jos laukia. Kas per savo egzistencijos kovą įgyja giluminį pažinimą, tam savo tobulėjimui nebereikės naujų žemiškųjų kūnų, nes jis galės gyventi dvasiniuose gyvenimo pasauliuose. Taip jis palaipsniui, laiptelis po laiptelio, kils tobulo laiptais, kol pasieks Mane.

72. Kadangi jūsų paskirtis tokia didi, o jūsų dvasinė siela panaši į Mane – kaip gi jūs galite pasiduoti stabmeldystei ir savo rankomis sukurti atvaizdą, kad jame mane garbintumėte? Kodėl gi jūs verčiau negerbate Manęs gamtoje – kadangi nesugebate įsiskverbti į dvasinį pasaulį – ir nesemiate įkvėpimo, stebėdami jos grožį, gyvybę, kuri kiekvienu jūsų žingsniu išsiveržia ir sujuda, bei nesuskaičiuojamą grožį ir stebuklus, kuriais Aš papuošiau jūsų pasaulį, danguje, kur spinduliuoja tūkstančiai jums nežinomų pasaulių, kurie jums kalba apie gyvenimą, įstatymą ir paklusnumą, kad iš to suformuotumėte savo meilės maldą, padėką ir tikėjimo išpažinimą?

73. Tai jūsų laikas, o sielos! Pabuskite, pakilkite, atekite pas Mane! Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 221

1. Tauta, dabar Aš paliečiu jautriausias jūsų širdžių stygas, kad jus paruoščiau ir padaryčiau vertus priimti mano pamokymą.

2. Dabar Aš jums kalbu apie Dieviškąją Motiną, tą Dvasią, kuri Antrajame Laike tapo žmogumi, kad įvykdytų aukštą paskirtį.

3. Marija buvo pasiūsta, kad atskleistų savo dorybę, pavyzdį ir tobulą dieviškumą. Ji nebuvo moteris kaip visos kitos tarp žmonių. Ji buvo kitokio pobūdžio moteris, ir pasaulis stebėjo jos gyvenimą, susipažino su jos mąstymo ir jausmų būdu, žinojo apie jos sielos ir kūno tyrumą bei grakštumą. Ji yra paprastumo, nuolankumo, nesavanaudiškumo ir meilės pavyzdys. Tačiau nors jos gyvenimas buvo žinomas tuometiniam pasauliui ir vėlesnėms kartoms, yra daugybė žmonių, kurie nepripažįsta jos dorybės ir nekaltybės. Jie negali paaiškinti fakto, kad ji buvo tuo pačiu metu ir mergelė, ir motina. To priežastis yra ta, kad žmogus iš prigimties yra netikintis ir nemoka vertinti dieviškųjų darbų su pažadintu dvasios supratimu. Jei jis studijuotų Šventuosius Raštus ir gilintųsi į Marijos įsikūnijimą bei jos protėvių gyvenimą, galiausiai sužinotų, kas ji yra.

4. Marija savo esme yra dieviška, jos Dvasia yra viena su Tėvu ir Sūnumi. Kodėl ją vertina kaip žmogų, juk ji buvo išrinktoji Dukra, kuri žmonijai nuo pat laikų pradžios buvo paskelbta kaip tyras kūriny, kuriame įsikūnys „Dieviškasis Žodis“?

5. Kodėl tada žmogus šmeižia ir abejoja mano galia bei be pagarbos tiria mano darbus? Priežastis yra ta, kad jis nesigilino į mano dieviškąjį mokymą, nesusimąstė, ką sako Raštai, ir nepakluso mano valiai.

6. Šiandien, „Trečiajame laikmetyje“, jis taip pat abejoja, kad Marija apsireiškia žmonėms. Tačiau Aš jums sakau, kad ji dalyvauja visuose mano darbuose, nes ji yra jautriausios meilės, gyvenančios mano Dieviškajame Dvasioje, įsikūnijimas.

7. Aš jums daviau šios tiesos įrodymų ir leidau, kad visų laikų pranašai liudytų apie Mariją kaip Visuotinę Motiną. Šiandien tie, kurie turi šią dovaną, taip pat matė ją apsireiškiančią simboliais ar palyginimais. Jūs patyrėte jos motinišką įtaką, kuri jus glosto, jos padaršinimą ir paguodą, kuri sušvelnina jūsų kančias, ir jūs taip pat nujaučiate, kad jos užtarimas apsaugojo jus nuo daugelio pavojų – tuo metu, kai pasaulis, vedamas mokslo, stulbinančiu greičiu eina skirtingais keliais, kai materializmas, tuštynė ir malonumai nukreipė žmones nuo tikrojo kelio.

8. Todėl Aš kreipiuosi į savo tautos širdį, kad ją pamokyčiau ir po to išsiųsčiau kaip šios Džiugiosios Žinios pasiuntinius.

9. Mano pasiuntiniai visada buvo atstumti. Tačiau nesijaudinkite, nes Visagalis yra su savo tarnais. Aš Pats buvau nesuprastas; nes ne visi

sugebėjo Kristuje atpažinti Dievo buvimą ir buvo pasirengę Jame matyti tik pranašą ar nušvitusįjį.

10. Aš pats turėjau liudyti apie save savo gyvenimu, savo viršžmogiškais darbais ir savo viršžmogiška mirtimi. Ir, susidūrę su ta tiesa, daugelis, širdyje degdami tikėjimu, išėjo liudyti mano mokymo.

11. Nors Aš miriau, Aš jūsų nepalikau. Nes po aukos mirties Aš apsireiškiau dvasiškai, kupinas gyvybės. Aš atėjau pas savo tautą į „Dvasinį slėnį“, ir ten ją paruošiau, apgaubiau savo šviesa, aprengiau balta tyrumo drabužiu ir išsiunčiau į pasaulį, kad ji vėl taptų žmonėmis. Tačiau atėjo laikas suvienyti mano tautos gentis, ir todėl Aš jas pašaukiau į šį žemės kampelį. Juk jūs iš tiesų esate Izraelio tauta, tačiau ne pagal kraujo ryšį, o dvasiškai. Mano Karalystė nėra iš šio pasaulio, taip pat ir jūsų amžinoji tėvynė nėra žemėje.

12. Žiūrėkite į savo Karalių ir Viešpatį, kaip Jis, kupinas nuolankumo ir meilės žmogiškajam sugedimui, nusileidžia, kad tiems, kurie mirę Trečiojo Laiko Šviesai, suteiktų savo mokymą.

13. Nebeieškokite Manęs pagoniškuose kulto ritualuose. Jau nebe laikas Manęs mylėti fanatiškai. Nuo pačių seniausių laikų Aš kovojau su šiais blogais polinkiais tarp jūsų ir atskleidžiau jums tiesioginį bendravimą su Mano Dvasia per maldą.

14. Praeities laikų raštai galėtų jums atskleisti tai, ką šiandien jums kartoju; tačiau žmogus išdrįso suklastoti mano tiesas, kad galėtų jas skleisti iškreiptas. Ir taip dabar turite dvasiškai sergančią, pavargusią ir vienišą žmoniją.

15. Todėl per balso nešėją skamba mano pažadinimo šauksmas, nes Aš nenoriu, kad jūs pakliūtumėte į sumaištį.

16. Kelyje, kurį Aš jums dabar nurodau, galėsite atrasti tą, apie kurį Aš jus mokiau praeityje; nes jie visi yra tas pats.

17. Žmonės eina savo keliu su ilgesiu, trokšdami teisingumo, tiesos, gailestingumo ir meilės. Jie klumpa ir krenta dėl žmogiškojo abejingumo. Tačiau tie, kurie Trečiajame Laike išgirdo šį balsą, pajuto mano buvimą, ir mano dvasine esme jie numalšino alkį, troškulį ir skausmą. Vis dėlto tarp tų, kurie buvo mano apsireiškimo liudininkai, yra tokių, kurie jį neigia, nes mano, kad neįmanoma, jog Dievas nusileistų apsireikšti per nuodėmingą žmogų.

Netikinčiam sakau, kad gryniausia Dieviškumo šviesa neaptemsta dėl žmogiškosios nuodėmingumo, nes mano šviesa yra begalinai aukščiau už žmonių gerus ar blogus darbus, be to, aš atėjau, kad suteikčiau šviesą tiems, kurie gyvena tamsoje.

18. Dieviškas džiaugsmas – ateiti pas nusidėjėlį, paguosti jo širdį, leisti jam pajusti Tėvo šilumą ir paragauti amžinojo gyvenimo duonos skonio.

19. Jūs, kurie Manęs klausotės ir žinote, kad sudarote Viešpaties tautą, – suvokite, kad iki šiol neįvykdėte misijos, kurią Tėvas jums pavedė nuo pat laikų pradžios, kad slėpėte Įstatymą ir kelią nusėjote skausmu. Tačiau kartėlis ir likimo smūgiai leido jums pažinti skausmą, kad galėtumėte suprasti ir mylėti savo seserį – žmoniją.

20. Mano Žodis yra visuotinis. Tačiau jei jo negirdi visas pasaulis, tai vyksta dėl jo materializmo, kuris žmonių akis dengia tarsi tamsią raištį, ir dėl to, kad jų dvasinė klausa prarado jautrumą, reikalingą dieviškajam Žodžiui išgirsti.

21. Jūsų laukia pavojingi laikai. Karas su savo neišmatuojama skausmo, vargo ir sielvarto našta dar kartą sukrės žmones. Mintys ir jausmai bus sukrėsti, ir visa tai parodys žmonijai jų nepaklusnumą mano meilės ir teisingumo Įstatymams. Tačiau Aš, kaip mylintis Tėvas, pasipriešinsiu chaoso jėgoms ir leisiu savo šviesai nušvisti danguje kaip taikos ir išganymo aušrai.

22. Aš jus ruošiu, kad rytoj būtumėte pasaulio šviesa, kad būtumėte gyvenimas ir duona, gailestingumas ir meilė savo artimiesiems.

23. Įsigilinkite į mano Žodį, ir jo prasmėje rasite mane.

24. Mano Žodis, kuris sielai yra šviesa ir ramybė, šiais akimirkšniais nusileidžia į jūsų širdis. Mano Šviesa trokšta šios tautos, kuri priėmė mano dieviškus apreiškimus „Trijuose laikotarpiuose“.

25. Izraelis miegojo, kai staiga mano atėjimo ženklai pradėjo jį pažadinti ir neraminti. Aš apsireiškiau tarp žmonių ir jiems atvėriau naują amžių.

26. Savo naujuose mokymuose pateikiau išsamesnius mokymus nei praeityje, nes žmonių protuose radau didesnę suvokimo pajėgumą, o sielose – didesnę išsivystymą.

27. Nepriimkite to fakto, kad iš visų žemės tautų Aš išsirinkau *vieną*, kaip pirmenybės suteikimą: Aš vienodai myliu visus savo vaikus ir tautas, kurias jie sudarė.

28. Kiekviena tauta atneša į Žemę savo misiją, o „Izraelio“ misija yra būti tarp žmonių Dievo pranašu, tikėjimo švyturiu ir keliu į tobulumą.

29. Mano pranašystės ir apreiškimai, kuriuos Aš jums daviau nuo pat pirmųjų laikų, nebuvo teisingai išaiškinti, nes dar nebuvo atėjusi valanda, kai žmonija būtų juos supratusi.

30. Anksčiau „Izraelis“ buvo Žemės tauta; šiandien tai po visą pasaulį išsibarstę žmonės; rytoj Dievo tautą sudarys visos sielos, kurios kartu su savo Tėvu, visiškoje harmonijoje, sudarys Dieviškąją šeimą.

31. Mano Žodis yra Išminties knyga, kuri leis žmogui įžengti į nežinomą, aukštesnį ir gražesnį gyvenimą. Jis pažins jos esmę, o savo dvasia supras apreiškimus, kurie anksčiau jam atrodė kaip neišmatuojamos paslaptys, kurias Tėvas norėjo jiems atskleisti, kai ateis tam tinkama valanda.

32. Jūs ieškosite ir mylėsite dvasinius mokymus, ir, siekdami šio idealo, pajusite, kad jūsų gyvenimo kelias žemėje tampa lengvesnis. Kiekviena praeinanti valanda, kiekviena diena ir kiekvienais metais, kurie praeina, priartina jus prie šio laikotarpio kulminacijos.

33. Aš gausiai daliju savo Žodį, kad, kai jo nebebus galima išgirsti, jūs nepatektumėte į sumaištį. Nenoriu, kad ta diena netikėtai užkluptų „pirmuosius“ ir „paskutinius“ nepasiruošusius. Su koku pasitikėjimu galėsite po to atsidėti savo užduoties vykdymui, jei mokėsite suprasti ir laikytis mano nurodymų!

34. Jūs dar turite atsisakyti daugelio papročių, kurie vis dar temdo jūsų gyvenimą ir jūsų garbinimą. Turite stengtis pakelti savo būvį, kad išmoktumėte skaityti dieviškąją knygą, kuri yra manyje.

35. Aš kreipiuosi labiau į protą nei į širdį, nes būtent protas gali suvokti, ką reikšia pakilimas ir amžinybė. Tačiau tiems, kurie šią žemę pavertė savo „amžina“ buveine ir joje ieško šlovės, garbės, malonumų ir valdžios, Aš sakau: pažvelkite į savo pasaulį, kaip jį sukūrė skausmas, kaip jis pilnas vargų ir kančių, ir kaip jį apšviečia savanaudiškos ir tuščiagarbiškos mokslo apgaulingos šviesos!

36. Šiomis akimirkomis bus teisiami visi žmonių gyvenimai ir visi jų darbai. Net pati gamta per savo stichijas kreipiasi į sielas ir kalba širdims.

37. Aš paklausiu kiekvienos būtybės, koks yra jos užduoties vaisius. Koks bus jos atsakymas Amžinajam? O jūs, žmonių minios, kurios šiuo metu girdėjote mano balsą ir žinote, kad kiekvienu mano žodžiu gavote užduotį – ką atsakysite, kai ateis ta valanda?

38. Iš tiesų, sakau jums, Aš suteikiu vieniems ir kitiems reikiamą laiką, kad jie prie Manęs neatsidurtų nuogi, sutepti ar nelaimingi. Noriu jus matyti stiprius, kad galėtumėte ištvirti nelaimės, didžiąsias gyvenimo pamokas ir pagundas.

39. Iš tiesų, sakau jums, esate stipresni, nei manote, bet turite dar giliau įsigilinti į mano mokymą, kad savo viduje galėtumėte atrasti sielos lobį, kuriuo apdovanota kiekviena žmogiškoji būtybė.

40. Jūs galite išspręsti konfliktus, išsklaidyti tamsą ir sukurti šviesą, pašalinti blogį ir pritraukti gėrį.

41. Dievo kariais bus vadinami tie, kurie moka paimti ginklus ir jais nugalėti bet kokią priešišumą. Labiau išsivysčiusios sielos savaime gins

savo silpnesnius brolius ir seseris, o šie savo ruožtu nujaus, prie kokios širdies jie jausis saugesni.

42. Žmogaus didybė nebebus vertinama pagal jo žemiškus turtus, nei pagal jo titulus, nei pagal jo drabužius. Vargše gali būti siela, iškilusi savo išsivystymu ir dvasiniu tobulėjimu, ir tarp jų yra daug tokių, kurie žmonijai atskleis amžinąją tiesą.

43. Ši valanda, kai jūs susivienijate su Manimi, jums yra dvasinio džiaugsmo akimirka, nes jūs ruošiatės priimti mano įkvėptus žodžius ir mano užduotis. Jūsų siela apsivalė, kad galėtų priimti šio mokymo esmę ir ją suprasti.

44. Vieni iš jūsų buvo linkę ir pasirengę Manęs klausytis, kiti užsispyrę Manęs nepripažinti. Tačiau Aš kantriai laikiu šių mokinių pabudimo. Aš atėjau kaip kovotojas ir įsitraukiau į kovą dėl sielų užkariavimo, nes jos yra mano vaikai. Ne griežtumas nugalės jų nepaklusnumą, o mano meilė ir kantrybė. Noriu, kad mane matytumėte, kad mane atpažintumėte, kad galėtumėte mane mylėti ir žinotumėte, jog gyvenate visatoje, kurią aš budriai valdau, ir kad turite eiti teisumo keliu, kurį jums numatiau.

45. Aš daviau jums įstatymą ir tikėjau, kad jo laikysitės, remdamiesi tuo, ką jums sako jūsų sąžinė. Aš jums neprivėčiau vykdyti savo valios, nes daviau jums savąją valią, valios laisvę ir sugebėjimus, kad padaryčiau jus panašius į Mane. Tačiau jei norite žinoti, ko Aš trokštu, sakau jums, kad dabar noriu matyti jus atsargiai gyvenančius pagal teisingumo įstatymus, be nuodėmių, kad paliktumėte savo palikuonims gerą sėklą, aiškų pavyzdį ir šviesų kelią.

46. Mokymas, kurį šiandien jums palieku jūsų tobulėjimui, sudaro dalį mano Žodžio knygos, kurioje glūdi mano Išmintis, kad ji būtų studijuojama ir suvokiama – labiau Dvasia, nei protu ar širdimi.

47. Žmonių sielose yra daug skurdo dėl jų menko dvasingumo. Iš čia kyla liūdesys, apleistumo jausmas, alkis. Ši žmonija, kurią Aš taip labai myliu, turi maitintis išmintimi, gryna esme, ir tik dieviškasis Žodis ją sustiprins. Kad žmonija gautų liudijimą iš tautos, kuri Mane išgirdo, ji turi laukti jūsų pasiruošimo ir atsidavimo jūsų misijos įvykdymui.

48. Aš jus mokiau veikti Dvasia, kad jūsų darbas būtų kupinas gerų darbų. Aš jums sakiau, kad ten, kur jūsų kojos negali nueiti, nes atstumas per didelis, jūsų Dvasia gali nunešti jūsų žinią ir pagerinti tautų bei valstybių, esančių pavojuje, padėtį, namų, kuriuose įsivyravo kančia, arba sergančiųjų, prašančių gailestingumo, padėtį. Visa tai galite daryti mano vardu, aš jums tai leidžiu, kad galėtumėte man parodyti didesnius nuopelnus.

49. Dvasiai nėra tokio atstumo, kurio ji negalėtų įveikti. Jūs galite siųsti savo artimiesiems savo maldą ar gerą linkėjimą, ir nesusidursite su jokia kliūtimi, kuri sustabdytų jūsų troškimą siųsti kitiems savo geros valios žinią.

50. Jūsų Dvasia nujaučia, kad dabar artėja laikas, kai ji įžengs į didesnio pakilimo laikotarpį, per kurį ji turės pasiekti savo dovanų supratimą visa jų reikšme.

51. Aš nenoriu jūsų palikti, kol pats nebus gavęs paskutinės pamokos, kurią turiu jums perduoti. Aš supažindinsiu jus su savo darbu šiuo laikotarpiu nuo pradžios iki pabaigos, kad jūs jaustumėtės pajėgūs savo meilės darbais parodyti žmonijai mano Žodžio liudijimą.

52. Aš išmokiau jus melstis, kad išmoktumėte palaikyti ryšį su Manimi ir galėtumėte priimti mano įkvėpimą, kuris apšvies jus išbandymų akimirkomis. Nes žmonės pasiners į chaoso, kuris bus didesnis už tą, kurį jie patiria šiuo metu, todėl būtina, kad jūs melstumėtės už visus savo artimus.

53. Aš užrašau žmonijos istoriją. Šioje knygoje bus užfiksuota viskas, ką jūs padarėte pasaulyje. Ar norite parodyti paklusnumo ir kantrybės pavyzdžius, ar verčiau palikti nepaklusnumo ir maišto palikimą?

54. Daugelis iš jūsų neturės naujos galimybės sugrįžti į Žemę, kad joje atitaisytumėte savo klaidas. Jūs nebeturėsite to įrankio, kurį turite šiandien – savo kūno, kuriuo remiatės. Turite suprasti, kad atėjimas į šį pasaulį sielai yra privilegija, o ne bausmė. Todėl turite pasinaudoti šia malone.

55. Po šio gyvenimo jūs keliausite į kitus pasaulius, kad gautumėte naujų pamokų, ir ten rasite naujų galimybių toliau kilti ir tobulėti. Kai atliksite savo pareigas kaip žmonės, paliksite šį pasaulį patenkinti, nes įvykdėte savo užduotį, ir jūsų sieloje bus ramybė.

56. Šiuo metu Aš jus pasiunčiau ne tik tam, kad išsigelbėtumėte, bet ir todėl, kad patikėjau jums legioną įsikūnijusių ir ne iai nebeįsikūnijusių būtybių, kurioms turite būti vadovais ir sargais.

57. Visiems turite perteikti mano Žodį su tokiu pačiu tyrumu, su koku Aš jį jums daviau – paprastą savo išorine forma, tačiau gilų savo esme, turtingą, kupiną apreiškimų visiems, nesvarbu, ar jie išsilavinę, ar neišsilavinę. Po didžiųjų konfliktų, kurie pasaulyje įsipliesks ieškant tiesos, nugalės mano mokymas, įsigalės vienintelis pasaulėžiūros modelis. Žmonių Dievo garbinimo formos supaprastės, kad taptų dvasinės. Jūs būsite susipažinę su visais keliais ir pasirinksite trumpiausią, kad pasiektumėte Mane.

58. Mano darbas vainikuos visų tų pastangas, kurie, laukdami mano sugrįžimo, gyveno pasiruošę aukotis. Jis atskleis daugelį paslapčių, kurių

žmogus dar nesugebėjo suvokti, taps galingu ginklu tų, kurie myli gėrį ir teisingumą, ir pripildys širdis džiaugsmu.

59. Jūs pamatysite, kaip didieji „kunigaikščiai“ atsivers prie mano mokymo ir atsisakys savo viešpatavimo, savo žemiškosios valdžios, kad įgytų Dvasios valdžią – tą, kuri niekada neišnyks. Taip pat pamatysite, kaip grius bažnyčios, kurios anksčiau puikavosi savo išdidumu ir tuštybe, kad vėliau sektų mano nuolankumo pėdomis. Alkantieji net ir mano paskutiniuose žodžiuose godžiai ieškos Tiesos Dvasios, Guodėjo, Mokytojo, kuris triumfuodamas sugrįš, kad žmonių sielose vėl įkurtų savo karalystę.

60. Prieš tai įvykiant, kiekvienas apgaulės ir melo atvejis bus demaskuotas. Jūs nebetoleruosite jokių iškreipimų. Knygos, kuriose nėra tiesos, išnyks, ir liks tik ta viena knyga, kurią Aš patikėjau žmonėms ir kuri nuo pat laikų pradžios buvo įrašyta į jų pačių sielas.

61. Kiekvieną kartą, kai žmonijai grėsė pavojus, Aš atvykdavau ją išgelbėti. Šiandien Aš ruošiu savo tautą, kad ji taptų šios žmonijos, įsipainiojusios į tiek daug kovų ir patekusią į chaosą, iš kurio ji nesugebėjo išbristi, tvirtovę. Kai šis išbandymas baigsis, sušvis taikos vaivorykštė.

62. Kurie iš jūsų tuo metu bus žemėje? Kurie iš jūsų patirs šį taikos amžių? Iš tiesų, sakau jums, ta diena jau nebetoli, ir tada šis pasaulis taps Pažado žemės, esančios anapus, atvaizdu.

63. Meilė, kuri yra jūsų kilmė ir egzistencijos tikslas, bus visų širdyse, iš kurių kils paprastas ir tyras Dievo garbinimas, kuris pasieks Mane.

64. Jūs nemąstėte apie rytojų ir ramiai laukiate įvykių. Jūs pasitikite, kad Mokytojas apgins savo darbą. Tačiau turite prisiminti, kad būtent žmogų Aš noriu išgelbėti savo darbu. Aš visada kovojau su jo priešais, tačiau tie priešai yra jo tuštybė, savanaudiškumas, meilė pasauliui, materializmas, ir Aš noriu, kad jūs būtumėte nenugalimi kariai šioje kovoje, kad sustabdytumėte ir sunaikintumėte blogį, kuris šiandien gyvena jumoje.

65. Atgaila, kaip valantis vanduo, dabar nuplauna sielas, o šviesa – mano įsakymų pripažinimas – įsiskverbia į jas. Geri ketinimai pradėjo dygti.

66. Aš laiminu visus savo vaikų darbus ir geras mintis.

67. Aš ateinu, kad suteikčiau jums tai, ko jums trūksta. Ką gi gali jums duoti tie tvariniai, per kuriuos Aš apsireiškiu, kad pamaitintų jūsų sielą? Nors jie, kaip ir jūs, yra Mano atvaizdas ir nešioja savyje Mano dorybes, jie nesugeba jums pasiūlyti Dvasios duonos. Laikykite juos tik mano įrankiais šiai apreiškimo formai, kurią Aš sudariau su žmogumi.

68. „Izraelio“ siela išsivystė. Vis dėlto ji nepasiekė visiško dvasingumo, todėl buvo būtina, kad Aš jums perteikčiau savo mokymą girdimais žodžiais per žmogiškąjį protą, kad jūs galėtumėte mane suprasti.

69. Laikai, kai Jėzus, mano įsikūnijęs „Žodis“, apsireiškė žmonėms, jau praėjo. Dabar jis yra pavyzdys šiandieniniams žodžio nešėjams, ir jei jie seks jo pavyzdžiu, jie įgys didelę įtaką, o didelės žmonių minios seks paskui juos.

70. Ne visi suprato mano darbą, užrašytą raidėmis, kurios per amžius išliko neištrinamos. Todėl Aš artinuosi prie jūsų, kad padėčiau jums suvokti mano praeities mokymus ir studijuoti dabartinius apreiškimus. Išsilaisvink, tauta, jokia vergija ar nelaisvė neturi daugiau išlikti. Būkite laisvi mylėti, tikėti, mąstyti ir dirbti visuotinės gerovės labui.

71. Ieškokite ir atpažinkite savyje panašumą, kurį turite su Manimi, kad atliktumėte galingus darbus ir savo meilės darbuose artimesiems leistumėte atpažinti Mano atvaizdą. Jei, priešingai, nukrypsite nuo teisingo kelio, nutolsite nuo savo Kūrėjo ir neleisite, kad Mano Dvasia atsiskleistų jūsų darbuose. Tuomet apribosite jėgas, kuriomis Aš jus apdovanojau, prarasite kryptį ir nežinosite, iš kur atėjote, kur einate ir kada sugrįšite pas Mane.

72. Žmogaus dvasia yra alkana, ji ieško trūkstamo maisto religijose, pasaulėžiūrose ar mokymuose. Ji jaučia savo Tėvo šauksmą, bet nežino, kur Jį rasti. Aš kalbėjau jo dvasiai nuo kalno, kad ji išmokyto tobulėti ir pasiektų tiesioginį bendravimą su mano Dvasia.

73. Visus kviečiu į savo namus, o kadangi yra daug tokių, kurie nemoka Manęs ieškoti, padariau savo apsireiškimus tiesiogiai suvokiamus. Kaip geras Ganytojas, parodau, kas yra mano glėbys, kad sielos jame galėtų pailsėti.

74. Aš jums viską paruošiu kelionei atgal pas Mane. Suvokite mano žodžio prasmę, tada jame rasite reikiamų žinių ir padrąsinimo.

75. Neatstumkite nė vieno, visais keliais yra geros valios žmonių – sielų, kurios mane myli ir moka priimti mano dovanas. Visada turėkite prieš akis mano įsakymą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 222

1. Jūs matote, kad Mokytojo atsisveikinimas yra labai artimas, ir todėl tyliai verkia, nes pripratote prie mano mylinčio žodžio. Tačiau Aš jums sakau: Aš neatsisveikinsiu, prieš tai neperdavęs jums savo paskutinio pamokymo, ir taip jūs nebusite sutrikę, perduodami mano pamokymą.

2. Artėja dideli, skausmo kupini išbandymai, ir jūsų malda galės daug pasiekti tomis kartumo valandomis. Susivienykite savo dvasiniame darbe, laikykitės mano nurodymų, nes Aš nenoriu, kad į Aukšinę knygą būtų įrašyti jūsų nusižengimai ir nepaklusnumas.

3. Šiuo metu pašauktųjų skaičius buvo didelis. Kiekvieną kartą, kai Aš pasirodau tarp jūsų, atsiranda naujų širdžių, kurios papildo jūsų gretas. Jos panašios į kapus, nes savo viduje saugo mirusįjį – savo pačių širdį.

4. Tačiau skausmas apvalina sielas. Todėl daugelis daugiau nebeįsikūnys. Jie pereis į kitas gyvenimo sferas, kad atsidėtų užduotims, kurias jiems paveda Tėvas.

5. Aš padedu jums atsinaujinti, kad, atsiskirdami nuo šio pasaulio, jums nereikėtų atpirkti savo nuodėmių, bet galėtumėte stoti prieš Aukščiausiąjį Teisėją visiškai švarūs, be jokios dėmės.

6. Supraskite, kad viską, ką darote savo artimiesiems, darote Man, nes jūs visi esate Mano dalis. Nepamirškite to, kad kiekviename savo artimajame galėtumėte pamatyti savo Tėvą.

7. Galiausiai žmonėms patinka sukelti skausmą. Tačiau anksčiau ar vėliau ateina ir atgaila kaip negailestingas teisėjas, kad jus nuteistų ir apvalytų.

8. Jei šiuo metu įvykdysite savo kilnią misiją – atsinaujinti ir išgelbėti savo artimus, rytoj jūsų vardas ir mano tautos vardas bus ištariamami su pagarba ir dėkingumu net tolimiausiuose kraštuose.

9. Neatsisakykite to malonaus jausmo, kad po mano išsiskyrimo galėsite teisėtai vadintis mano mokiniais. Tačiau turite būti pasirengę pasirodyti provincijose, miestuose ir kaimuose, nešti mano Trečiojo Testamento Gerąją Naujieną ir liudyti apie ją savo gerais darbais.

10. Šiuo metu, atrodo, nugalėjo kai kurios žmogiškosios doktrinos, ir egzistuoja įvairios ideologijos. Tačiau artėja valanda, kai įsigalės vienintelis pasaulėžiūros modelis, kuri e žmonija susivienys viename mokyme, ir tai bus spiritualizmas.

11. Gamtos jėgos pasirūpins, kad žmonės pabustų, ir kiekvieną kartą, kai jie bandys iškreipti mano tiesą, tos jėgos kalbės apie mano teisingumą.

12. Mano darbas pasieks dvasininkus, karalius ir žemės valdovus, ir jūs pamatysite, kaip jie atsiklups prieš mano dieviškumą. Tada daug knygų

išnyks liepsnoje, o knyga, kurią mano „Auksiniai plunksnakočiai“ pagal mano diktatą užrašė ateities kartoms, taps visuotinai žinoma.

13. Jie studijuos šią knygą, o žmonės grumsis dėl jos, trokšdami sužinoti ateitį. Nes žmonija nujaus didįjį chaosą.

14. Neatsisakykite vilties, nes po šio chaoso įsivys didžiulė taika! Gerovė bus labai didelė. Net gamtą, kuri kartais jums atrodo priešiška, įvairiais metų laikais matysite kaip nuostabią. Kalnai, slėniai ir kalvos pasipuoš žiedų grožiu ir grožiu. Medžiai bus pilni gerų vaisių, o sveikata, gerovė ir taika apgaubs žmonių gyvenimą.

15. Šiandien žemė apsisvalo nuo visų nešvarumų, kol pasieks naują nekaltybę.

16. Netrukus prieš prasidedant bausmėms, Aš jums duosiu apie tai pranašystę ir kalbėsiu su jumis sapnuose, kad būtumėte įspėti ir melstumėtės už kitus.

17. Jūs dar nematėte kovos su mano kūrinio pradžios ir turite pabusti, nes išsilavinę žmonės ją ves.

18. Nebegalkite per daug apie kūno poreikius, o geriau galvokite apie visos žmonijos dvasinę ateitį.

19. Mano mokymas išplis po visą pasaulį, bet jo neplatins tie, kurie pamiršo savo pareigas. Tai bus mano naujieji nuolankumo ir dvasingumo apaštalai, kurie savo darbais liudys savo Kūrėjo gailingumą ir meilę.

20. Neleiskite, kad žmonija pamatyty, jog esate silpni ir nieko iš Manęs neišmokote. Supraskite, kad žmonės turi daug ko pasimokyti iš jūsų. Nebūkite tokie kaip tie, kurie, nors ir sako: „Viešpatie, vykdyk manyje Savo valią“, tačiau išbandymo akimirką maištauja ir net drįsta Man prikišti netobulumus.

21. Aš kalbu paprastai, jūsų kalba, nes nenoriu nieko palikti paslapties šydu. Šiais paskutiniais metais, kuriuos praleidžiu tarp jūsų, Aš jums perteiksiu daug pamokymų. O palaimintoji Izraelio tauta, kuri kaip nenuilstantis keliautojas kerta dykumą: sustok akimirkai, kad išgirstum mano žodį. Mano namai atveria vartus visiems keliautojams, kurie nuolankiai prie jų beldžiasi. Numalšinkite savo alkį ir troškulį, tada jūs niekada daugiau nebūsime alkani ir ištroškę.

22. Dabar jūs išgyvenate išbandymų dienas, apvalinimo ir atpirkimo laikotarpius. Tačiau Aš esu su jumis, kad padėčiau jums neišsilpinti išbandymų akivaizdoje. Stiprinkitės įsitikinimu, kad esate ta pati tauta, kokia buvote praeityje: stipri, drąsi tauta, gelbėjimo valtis nelaimės ištiktiems, geras kelionės draugas, draugas, brolis ir pavyzdys. Užduotis, kurią šiandien jums patikėjau, yra mylėti. Meilė yra sėkla, kurią Aš pasėjau jumoje, nes ji yra visų kūrinių šaltinis ir pagrindas.

23. Jei pagalvosite, kad Aš esu Išmintis – ta Išmintis kyla iš meilės. Jei mane pripažinsite Teisėju – tas teisingumas grindžiamas meile. Jei mane laikysite galingu – mano galia remiasi meile. Jei žinote, kad Aš esu amžinas – mano amžinybė kyla iš meilės, nes ji yra gyvenimas, o gyvenimas daro sielas nemirtingas. Meilė yra šviesa, gyvenimas ir žinios. Ir šią sėklą Aš jums daviau nuo pat laikų pradžios – vienintelę, kurią Aš, kaip tobulas žemdirbys, pasėjau į jūsų širdžių laukus.

24. Šiandien, Trečiajame Laike, jūs vėl leidžiatės į Viešpaties laukus, kad pasėtumėte tą sėklą, kurią radote. Tačiau patyrėte, kad ne visi laukai lengvai apsėjami, be to, pamatėte, kad vieni greitai duoda vaisių, o kiti – tik vėliau. Vienus radote tokius kietus, tarsi jie būtų uolos, kiti buvo apaugę usnimis ir piktžolėmis, o tik labai nedaugelis buvo švarūs ir paruošti. Jums teko daug dirbti, kad tuos laukus išvalytumėte ir po to juos apsėtumėte. Tačiau jei buvote kantrūs ir juos laistėte savo tikėjimo vandeniu, anksčiau nevaisinguose laukuose galėjote pamatyti, kad sėkla sudygo ir užaugo, ir tuo džiaugėtės. Tie laukai, kurie atrodė nuolat jus atstumiantys, šiandien yra jūsų draugai, jūsų viltis ir atnešė ramybę jūsų sielai. Ten yra jūsų darbas, jūsų uolumas ir jūsų atsidavimas, jūs nebegalite nuo jų atsiskirti.

25. Budėkite ir toliau melskitės už tuos laukus; nes iš vaisių, kuriuos nuimsite, galėsite maitintis amžinai. Tačiau kad šie vaisiai jums būtų skanūs ir suteiktų tikrąjį gyvenimą, turite juos sąžiningai prižiūrėti, kad sėkla taptų augalu, o šis – galingu medžiu su plačiomis šakomis, teikiančiomis keliautojui malonią pavėsį ir gausius vaisius, kurie suteikia gyvybę didelėms žmonių minios. O po to ši sėkla turi sugrįžti į žemės širdį, kad ten toliau dygti, augti ir duoti vaisių iki laikų pabaigos.

26. Koks didelis yra mano džiaugsmas, kai esu tarp savo mokinių šiais tikros dvasinės bendrystės akimirksniais. Tai laiminga akimirka, kai Tėvas jaučia savo vaikų meilę, o jie gauna tėvišką bučinį, kuris juos stiprina. Tai akimirka, kai jūs, atvykę, man sakote: „Tėve, mes dirbome pagal Tavo nurodymus.“ Tačiau, kadangi nesame tobuli, ateiname pas Tave kaip maži vaikai, kupini švelnumo ir nuolankumo, kad parodytume Tau savo sėją tokią, kokia ji yra šiuo metu, ir kad Tu, Dieviškasis Mokytojas, savo meile ir išmintimi mus pamokytum, pataisytum ir pasakytum, kaip turėtume toliau elgtis. Parodyk mums, ką padarėme blogai, kad su Tavo pagalba galėtume tai pataisyti ir, Tavo gailestingumo parengti, pristatytume šį darbą žmonijai, nepridedami jam jokios nuopelnų ir nieko neatimdami.“

27. Ir Aš jums atsakau: „Būkite palaiminti, nes pasitikite Manimi. Jūs žinote, kad ateinate ne pas budelį ar neteisingą teisėją, bet esate pas Tėvą, kuris yra visiškai Meilė ir Mokymas.“

28. Aš duodu jums dar vieną pamokymą, kad pasirengtumėte ir iki paskutinės akimirkos pasinaudotumėte mano žodžiais, kad po 1950 metų liktumėte žmonių mokytojais ir vadovais.

29. Pasaulis yra išbandomas, tautos jaučia visą mano teisingumo našta, kuri užgriūva ant jų, o mano Šviesa, mano Balsas, kuris jus šaukia, tampa juntamas visoje žmonijoje.

Žmonės jaučia mano buvimą, suvokia mano Visuotinį Spindulį, kuris nusileidžia ir ilsisi ant jų; jie nujaučia mane, nepažindami šio Kūrinio*, negirdėję mano Žodžio, ir jie pakelia savo sielas į mane, kad paklaustų: „Viešpatie, kokiais laikais mes gyvename? Šios nelaimės ir kančios, kurios ištiko žmones – ką jos reiškia, Tėve? Argi Tu negirdi šio pasaulio dejonės? Argi Tu nesakei, kad sugrįši? Kada Tu ateisi, o Viešpatie?“ Ir kiekvienoje tikėjimo grupėje bei religinėje bendruomenėje pakyla mano vaikų dvasia, ir jie ieško Manęs, prašo Manęs, klausia Manęs ir laukia Manęs. O kai dėl nepakankamo pasiruošimo jie negali Manęs pajusti, jų tikėjimas susilpnėja, jie pasimeta ir piktžodžiauja.

Tačiau Aš jums sakau, kad jau seniai buvo laikas, kad jūsų pasiuntiniai peržengtų jūsų tautos sienas ir, kaip mano mokymo pirmtakai, atvyktų pas juos, atneštų jiems Gerąją Naujieną ir padėtų jiems suprasti išbandymų prasmę, chaoso, kuriame gyvena žmonija, priežastį.

**Kristaus apreiškimai jo sugrįžimo metu Žodžiu, dvasine forma, kurie prasidėjo 1866 metais Meksikoje per kelio paruošėją Eliją.*

30. Tu miegojai, tauta, ir leidi, kad laikas praeitų veltui, ir apsiribojai tik tuo, kad mėgautumeisi mano Žodžio šiluma, priimtum mano stebuklus, klausytum mano atleidimo, kuris nuolat tave glostė, nepagalvodama, kad būtent tomis akimirkomis, kai mėgavotės ramybe, yra milijonai jūsų artimų, kurie nuklysta nuo gyvenimo kelio ir praranda tikėjimą, kurie eina savo keliu be Dievo ir be įstatymo, kuriems trūksta kasdienės duonos ir dvasinio maisto.

31. Kol jūs susirenkate prie stalo su savo broliais ir seserimis, vaikais, žmonomis ar vyrais, kad pasimėgautumėte maistu, yra tūkstančiai išsibarsčiusių šeimų, kurios mato, kaip karai, kuriuos įžiebė žmogiškosios aistros ir galios troškimai, sunaikina jų namus. Daugelis tėvų prarado savo vaikus, daugelis motinų neturi maisto savo mažiems vaikams. Yra daug našlaičių, kurie jau seniai nematė mylimų tėvų veidų, – našlės, kurios iš skausmo prarado protą, minios vyrų, paimtų į nelaisvę, kurie šiuo metu ištuština kančios taurę ir valgo tik vieną duonos gabalėlį, kurio nepakanka jų kūnui pamaitinti.

32. Nors fizinis skausmas, kurį kenčia tautos, yra kruvinas – pagalvokite, kiek didesnis yra skausmas, kurį šiuo metu kenčia sielos. Iš tiesų, sakau jums, jos dabar geria kartausiausią taurę.

33. Kelkis, o tauta, pasiruošk maldoje, kad savo mintimis, kaip taikos balandžiai, pasiektum tas tautas ir atvertum toms tautoms vartus į šviesą, protą ir teisingumą. Aš, dabar jus ruošiu, bet prieš tai norėjau jus išgryninti. Prisiminkite: norėdami pasiekti Mane – kiek išbandymų jums teko išgyventi, ir kokia kartybė kankino jūsų sielą ir kūną! Vieniems tai buvo liga, kitiems – vargas, artimųjų atstumimas, jų neatsižvelgimas į jus ar jų išvykimas. Skausmą visomis jo formomis jūs išgėrėte kaip labai kartų taurę, kad galiausiai būtumėte apvalyti. Jūsų širdis atsivėrė giliausiame skausme, kuris jus apvalė, kad galėtumėte Mane pažinti ir mylėti.

34. Kai atėjote pas Mane, vedami Elijo, Gerojo Ganytojo, atėjote labai nuolankiai, norėdami paklausti Manęs, ką Aš su jumis darysiu. Juk jūs nuolankiai prašėte Manęs, kad Aš įvykdyčiau savo valią jumoje. O mano valia buvo išmokyti jus meilės, atleidimo ir gailestingumo visomis jų formomis. Tam Aš jums suteikiau Dvasios dovanas, sugebėjimus ir malonės dovanas.

35. Aš dar pasiliksiu tarp jūsų, nes jūs dar nesugebėjote suvokti mano dieviškojo mokymo viso jo didingumo. Jūs dar nesate pasirengę kovai, todėl Aš ir toliau kalbėsiu jums iki 1950 metų pabaigos.

36. Šis mokymas skirtas išgelbėti ne tik mano išrinktąją tautą, bet ir visas žemės tautas. Aš išlaisvinsiu savo vaikus iš bet kokios vergovės ar nelaisvės, kad jie jaustųsi savo pačių šeimininkais ir vėl nepatektų į nežinojimo ar fanatizmo nelaisvę. Kai jie pasieks visišką išsilaisvinimą, galės imtis išlaisvinti savo artimus. Šiandien jūs dar valote savo papročius ir kulto apeigas – tiek dvasinius, tiek žmogiškuosius. Po to turėsite atlikti tą patį darbą tarp žmonijos. Tačiau turiu jums priminti, kad turite tai daryti nuolankiai, nesigirdami dvasiniu pakilimu – su švelnumu, kuris jūsų darbų tikrąją meilę atskleidžia jūsų ketinimų tyrumą.

37. Vykdykite savo misiją su tvirtumu ir pasitikėjimu Manimi ir darykite viską, ko nedarėte praeityje, kad paliktumėte savo darbą užbaigtą ir galiausiai pasiektumėte dvasinį tobulumą, kuris jūsų laukia.

38. Jei iki šiol šis pasaulis buvo ašarų slėnis, tai yra dėl to, kad žmogus nutolo nuo Mano Įstatymo. Aš jam sukūriau rojų ir pasirūpinau, kad daugelis pirmųjų dvasių įsikūnytų į pirmuosius žemiškus kūnus, nenustodamos būti angelais. Norėjau, kad, atėję į Žemę, jie neprarastų savo grakštumo ir gyventų taikoje bei pasidavime. Tačiau žmogus to nenorėjo, o jo silpnybė ir nedėkingumas, dvasinio gilumo trūkumas padėjo pagrindą skausmo ir kovų pasauliui.

39. Vyras kentėjo, kad užsidirbtų kasdienės duonos, o moteris jam padėjo jo skausmo ir nelaimių kelyje. Tačiau šis pasaulis, kuris per tiek daug amžių buvo ašarų slėnis, taps taikos slėniu, kai jūs, mano pirmieji mokiniai, išgydysite ir išeisite visur, kad savo gerais darbais liudytumėte apie Mane.

40. Ši planeta, kuri priėmė skirtingo išsivystymo lygio sielas, iš kurių didžioji dalis buvo atsilikusi, savo glėbyje priims labai išsivysčiusias būtybes, galinčias su Manimi susisiekti iš dvasios į dvasią. Kiekviena ateinanti karta gyvens vis tyresnė, kol Dangaus karalystė įsikurs žmonių širdyse.

41. Norėdami visa tai pasiekti, turėsite kovoti savo pačių namuose, kad juos paverstumėte meilės ir mano Įstatymo mokymo šventykla, kur tėvai savo vaikams yra mano atstovai žemėje, o vaikai savo tėvams – didžiulės vertės brangakmeniai – trapūs augalai, kuriuos reikia puoselėti su meile. Vyras, dirbdamas laukuose ir atlikdamas jam paskirtą darbą, turi drąsiai nešti savo užduoties vykdymą kaip vėliavą. Moteris turi būti mylinti vyro draugė ir pasiaukojanti motina, kad abu, kartu su savo vaikais, palaimintų duoną, kuri juos maitina.

42. Noriu, kad visur, kur eitumėte, neštumėte mano mokymo duoną ir pamokslautumėte su nuolankumu. Mat kai kurie, stebėdami jūsų gyvenimą, smalsiai klaus: „Kas gi yra tie, kurie moka gyventi su tokia meile ir paprastumu?“ Kas yra tie, kurie pasitenkina vienu duonos gabalėliu ir, nepaisant savo skurdo, atrodo sveiki ir stiprūs, ir jiems nereikia kreiptis į mokslininkus, ieškodami patarimų ir sveikatos?

Tačiau kai jie galiausiai paklaus, kas jus mokė, turite jiems atsakyti: „Dieviškasis Mokytojas „Dvasioje“, kuris atėjo pas mus Trečiajame Laike, išpildydamas savo pažadą, kurį davė praeityje.“

Noriu, kad savo veiksmais liudytumėte apie Mane, nes žmonija yra pavargusi nuo žodžių. Yra daug jūsų artimųjų, kurie stengiasi skelbti Evangeliją ir kurie – nors tai yra Žodis, kurį Aš jums daviau Antrajame Laike – nesugebėjo išgelbėti šio Trečiojo Laiko žmonijos, nes jiems trūko gerų darbų, pavyzdinio elgesio. Būtent už šiuos žodžius mano apaštalai paaukojo savo gyvybes. Jie puikiai suprato, kad turi imti mane pavyzdžiu, ir savo užduoties įvykdymą užantspaudavo savo krauju.

43. Šiandien Aš neprašau jūsų kraujo, kad paaukotumėte savo gyvybes. Ko Aš iš jūsų reikalauju, tai meilės, nuoširdumo, teisingumo, nesavanaudiškumo.

44. Taip Aš jus mokau, taip jus ugdu ir taip auklėju savo Dieviškumo mokinius šiame Trečiajame Laike; nes matau, kaip jūs abejingai stebite pasaulio eigą, ir būtent todėl, kad nemokate įsijausti į žmonių širdis,

kuriose yra tiek daug vargo ir tiek daug skausmo. Vyrauja didžiulė nelygybė; nes Aš matau valdovus, kuriems trūksta tik karūnos, kad galėtų vadintis karaliais, ir Aš matau pavaldinius, kurie yra tikri vergai. Dėl to įsiplieskė kova. Tarp tų pasaulyje praturtėjusių valdovų yra daug tokių, kurie vadina save krikščionimis, tačiau Aš jums sakau, kad jie vos pažįsta Mano vardą.

45. Tie, kurie savo artimuose nemato savo artimo, kurie kaupia turtus ir pasisavina tai, kas priklauso kitiems, nėra krikščionys, nes jie nežino, kas yra užuojauta. Įvyks dvasinio ir materialaus pasaulių kova, žmonija pateks į šį konfliktą. Tačiau kiek kančių jai teks išverti, kad ateitų teisingumo pergalė!

46. Šio doktrinų ir pasaulėžiūrų ginčo kūryje mano mokymas įgaus reikšmę, tarsi švyturio šviesa, pasirodanti pačioje audros kūryje. Remdamiesi mano žodžiu, suvokite padėtį, kuri slegia žmoniją. Tada jūs spręsite su geresniu įžvalgumu ir žinosite, ką turite daryti, kad neliktumėte pasyvūs.

47. Supraskite, kad vienintelis dvasinis turtas, dėl kurio turite kovoti, yra mano Įstatymas. Jūs paaukojote simbolius, kuriais anksčiau mane garbinote, kad galėtumėte įgyti tobulesnį supratimą. Vis dėlto – pažiūrėkite, kaip net ir šiais laikais tautos sukyta ir ginčijasi dėl tos žemės ir tų vietų, kuriose Aš apsireiškiau praeityje. Nors Aš ir pašalinau daugelį simbolių, žmonėms vis dar netrūksta priežasčių savo stabmeldystei ir fanatizmui. Aš jums sakau: kol ateinančios kartos nusilenks prieš šiandienos statų atvaizdus, mano teisingumas juos sunaikins, o vieninteliai stulpai, kurie atlaikys mano teisingumo galią, bus tie, kurie neša šventoves, pastatytas jūsų širdžių gelmėse – tikėjimo, taikos ir brolystės šventoves. Nes dvasinis pasaulis yra nesunaikinamas.

48. Kai Žemė bus pasirengusi, mano dvasinis mokymas Trečiajame Laike švelniai įsiskverbs į žmonių širdis; jo pergalė nebus pasiekta nei krauju, nei įžeidimais. Spiritualizmas įsivyras per abipusį supratimą. Niekas, kas bandys mano mokymą primesti jėga, nebus Tiesos karys, nes mano mokymas neateina materialaus užkariavimo keliu.

Juk jei Antrajame laikmetyje, kai ruošiau jus, kad valdytų jūsų širdyse, sakiau, kad mano karalystė nėra iš šio pasaulio, – kaip gi galėčiau jums šiandien, kai pakeliu jūsų sielą, kad joje valdytų, pasakyti priešingą dalyką? Mano mokymas remiasi meilės pamatais. Bet jūs tai pamiršote, ir todėl Aš jums sakiau, kad man reikės sugrįžti pas žmones, kad priminčiau jiems pamirštąjį Įstatymą – tą, kurį mylėjo jūsų pirmtakai ir už kurį daugelis kankinių ir apaštalų mirė, galvodami apie jus.

49. Mano to meto auka nebuvo pakankama, todėl Aš vėl esu čia, pas jus. Reikia naujų apaštalų, ir netrukus Aš juos išsiųsiu su dieviškąja sėkla. Kaip vėjai, pučiantys nuo vieno žemės galo iki kito, taip ir mano mokymas išplis. Mano pasiuntiniai neis vieni – juos lydės nematomų būtybių pasaulis kaip Šviesos gausybės, kad jų kelionė taptų dar nuostabesnė, ir jie tikrai bus išgirsti visų.

50. Mokiniai, mokykitės iš Manęs, kol ateis laikas, kai turėsite išeiti, kad savo artimiesiems mokytumėte Mano mokymo. Jau dabar sužinokite, kad, pasibaigus 1950 metams, jūs nebejausite to susižavėjimo, kad galėtumėte kalbėti; tada pakaks pakelti savo mintis į Mane su tuo pasiruošimu, kurio Aš jus mokiau, kad iš jūsų lūpų skambėtų Šviesos žodžiai. Išvystykite savo dvasinius sugebėjimus, kad galėtumėte priimti mano įkvėpimą.

51. Aš duodu jums šiuos nurodymus, kad juos nuodugnai išstudijuotumėte ir suvoktumėte jų prasmę, kuri jums bus naudinga rytoj, kai turėsite mokyti savo artimus mano meilės mokymo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 223

1. Aš nužengiau pas jus, kad jus surasčiau, nes jūs jau seniai nuklydote nuo kelio ir nedarote nieko, kad surastumėte tikrąjį kelią.

2. Jums trūko mano, kaip Mokytojo, buvimo, todėl aš atėjau pas jus, kad suteikčiau jums drąsos, jėgų ir tikėjimo kovoti už savo sielų išgelbėjimą.

3. Didžiulis dvasinis nežinojimas apgaubia žmoniją; ji nesuvokia savo paskirties ir atsakomybės žemėje, todėl nuklydo nuo kelio.

4. Žmogus nežino, kas jis yra, todėl nežino, kiek daug jis slepia savo sieloje. Jis tenkinosi savo žmogiškųjų sugebėjimų plėtojimu. Tačiau sielos sugebėjimų jis nepastebėjo dėl savo nepakankamo susidomėjimo tuo, kas pakylėta ir kilnu.

5. Kaip gi žmogus galėtų atrasti tuos sugebėjimus, kuriuos nešioja savyje?

6. Buvo būtina priartėti prie jūsų širdžių, kad pažadinčiau jus iš gilaus dvasinio letargo, į kurį buvote pasinėrę, ir priminčiau jums, kad esate ne tik materija, kad nesate beprasmiškai ir dar mažiau – atstumtieji.

7. Kai išgirdote Mano Žodį, su džiaugsmu Man pasakėte: „Viešpatie, ar įmanoma, kad mūsų esybėje yra tiek daug dovanų?“ Tada pradėjote šiek tiek suprasti, kas esate ir ką reiškite visatoje.

8. Kartais jūs abejojate tomis dovanomis, apie kurias Aš jums sakiau, kad jūs jas turite. Tačiau Aš jums sakau, kad jūsų abejonės kyla dėl to, jog jūs jų neišvystėte, todėl jos negali atsiskleisti taip, kaip jūs norėtumėte.

9. Tiesa, yra atvejų, kai vien tik tikėjimu galite atlikti stebuklingus darbus. Tačiau turite žinoti, kad būtent mano meilė suteikė jums tą stebuklą, siekdama sustiprinti jūsų tikėjimą, nors patys dar nebūtumėte sugebėję to darbo atlikti.

10. Sielos gebėjimų išsiskleidimas trunka ilgai, be to, jai nepakanka vieno žemiškojo kūno, taip pat nepakanka vieno gyvenimo žemėje. Tačiau mano Apvaizda, kuri yra visur, kiekvienai sielai visada suteikia naujus kūnus, kuriuose ji gali tęsti savo tobulėjimą, ir padeda jai tobulėti, kad ji galėtų pasiekti jai skirtą vietą. Aš jums tai sakau, nes pastebėjau, kad jūs manote, jog pasiekėte labai nedaug, palyginti su tuo, kas jums buvo pasakyta, kad turite, ir tada jūsų širdyse kyla abejonės, o jus apima nusivylimas.

11. Iš to, ką jums dabar pasakiau, jūs galėsite suprasti, kad jums nebus įmanoma visapusiškai išskleisti dovanų, kuriomis apdovanota jūsų siela. Kadangi jos priklauso būtybei, kuri yra amžina ir yra begalybės dalis, tai visiškai natūralu, kad per tokį trumpą gyvenimą, koks yra žmogaus gyvenimas žemėje, jūs nesugebėsite pasiekti tokio lygio, kad patirtumėte visapusišką kai kurių savo sugebėjimų išsiskleidimą.

12. Vis dėlto turiu jums paaiškinti, kad, žinodami, jog dabartiniame gyvenime negalite pasiekti didžiausio savo gabumų išsiskleidimo, neturite prarasti uolumo siekti savo tolesnės raidos. Priešingai – turėkite omenyje, kad jei viename gyvenime galėtumėte patirti visišką savo dvasinių gabumų išsiskleidimą, jie būtų labai menki.

13. Aš iš jūsų reikalauju tik to, kad kiekviename įsikūnijime žengtumėte žingsnį į priekį, tačiau kad šis žingsnis būtų tvirtas žingsnis link tobulumo. Tada būtent jūsų siela pajus savo pažangą, nes ji, pasinaudodama tais kūnais, kurie jums kiekvieną kartą patikimi, atsiskleidžia vis didesne išmintimi.

14. Dabar esate pasirengimo etape: mano Žodžiu jums jau buvo atskleisti visi jūsų turimi sugebėjimai ir pranešta apie užduotį, kurią turite įvykdyti savo sielos tobulėjimo kelyje.

15. Jūs jau buvote išbandyti tomis išbandymų, kurias siela turi išgyventi, norėdama gauti žinią ar dieviškąjį apreiškimą. Belieka tik pradėti savo tobulėjimą, pasitikėdami tuo, kad jūsų kelią apšvies sąžinės šviesa, kuri visada jums pasakys, ką turite daryti.

16. Jūs norėtumėte, kad jūsų bendravimas iš dvasios į dvasią būtų tobulas, kad pranašavimo dovana būtų visiškai atsiskleidusi, kad gydymo galia bet koku atveju leistų jums padaryti stebuklą, ir kad (vidinio) žodžio dovana pražystų jūsų lūpose ir trykštų paguoda, išmintimi ir pranašystėmis. Tačiau kai įsitikinate, kad dar esate toli nuo tų aukštumų, tampa liūdni, nutylate ir pasidaro niūrūs. Kodėl gi, mokiniai? Argi nesuprantate, kad daugelis dalykų, kurių norite pasiekti, priklauso nuo jūsų pasiruošimo?

17. Juk žinote, kokio pasiruošimo reikia mokiniui, kad galėtų pasimėgauti savo dvasingumo vaisiais, ir kuo pasireiškia tyras gyvenimas: pasirengimas melstis, tarnauti savo artimui, atsispirti pagundoms, kad tuo momentu, kai jums prireiks dvasinės jėgos ir savo dovanų, norint atlikti kokį nors meilės darbą, jūsų esybė būtų pasirengusi ir todėl patirtumėte pasitenkinimą matydami, kaip stebuklas, kurio prašėte iš Tėvo savo maldoje, tampa tikrove.

18. Tada galėsite pamatyti pirmuosius Didžiosios Dienos spindulius, kurią jau seniai skelbė pranašai ir pasiuntiniai. Galėsite pajusti, kaip Aš nusileidžiu Dvasioje, kad jums kalbėčiau apie Amžinąjį Gyvenimą, kuris laukia jūsų visų, nes jūs visi esate tam paskirti.

19. Aš įsiskverbiu į jūsų esybės gelmes, kad įrodytų jums, jog Man nėra jokių ribų ar kliūčių, kurios trukdytų mano Šviesai pasiekti jūsų sielos gelmes.

20. Sakau žmonėms, kad – kadangi jie praėjo per žemiškąjį gyvenimą nesirūpindami sielos pareigomis ir užduotimis – siunčiu jiems šią išminties žinią, kad jie pasirengtų ir galėtų įžengti į dvasinį gyvenimą, kai kiekvienam bus išgirstas šis šauksmas.

21. Sakau jums: kadangi jie užkirto kelią sielai čia, žemėje, tegul bent jau leidžia jai pasiruošti tam momentui, kai jai nebereikės žemiškojo kūno.

22. Ar manote, kad gyvenimas apsiriboja jūsų buvimu žemėje? Ar manote, kad mano Įstatymas ir mano Mokymas apšviečia tik jūsų gyvenimą šiame pasaulyje? Ne, jūs, žmonių minios, klausančios mano Žodžio: Dieviškojo Įstatymo Aš nepaskelbiau jūsų kūnui, Aš juo apšviečiau jūsų sielą.

23. Aš žinau, kodėl taip su jumis kalbu. Nes mano žvilgsnis tarp žmonių minios atranda tuos, kuriems būtina, kad Aš taip su jais kalbėčiau.

24. Tai materialistai, kurie nemato toliau, nei leidžia jų akys, kurie netiki, kad už jų proto ir pojūčių ribų prasideda amžinybė, tiesa ir išmintis.

25. Tiems, kurie jau pradeda leisti, kad dvasinė siela valdytų jų darbus, mintis ir visą gyvenimą, tiems, kurie jau pradeda išlaisvinti savo sielą nuo visko, kas ją sieja su pasauliu, – man nereikia taip jiems kalbėti. Ir jie atėjo materializuoti, kad išgirstų mano Žodį, nesugebėdami suprasti to, ką girdėjo, nesuvokdami jo prasmės, ir juos Aš taip pat pasiekiau per tai, ką jie gyvenime mylėjo labiausiai.

26. Dvasios karalystė yra begalinė; tačiau norint pasiekti pakilimą, kuris leistų jums ja džiaugtis ir joje gyventi, būtina žinoti kelią ir turėti šviesą, kad galėtumėte į ją pakilti. Tačiau nemanykite, kad Aš menkinu jūsų žemiškąjį gyvenimą: ne, mokiniai. Kodėl gi Aš turėčiau jį menkinti, juk Aš jį jums paruošiau! Supraskite, kad gyvenimas materialiajame pasaulyje taip pat yra dalis gyvenimo dvasinėje, begalinėje ir amžinoje karalystėje.

27. Tiksliau tariant, tikslas, kurį mano Žodis turi įvykdyti tarp jūsų, yra parodyti jums saugų kelią, kuriuo turite eiti, norėdami pasiekti dvasingumą.

28. Kai Aš jums kalbu apie dvasinį gyvenimą, Aš ne tik turiu omenyje be kūno sielų egzistenciją, bet ir padedu jums suprasti, kad dvasinis gyvenimas yra visur, nes viskas kyla iš jo.

29. Tik to gyvenimo šviesa galės jums atskleisti tiesą, tik joje žmonės galės suvokti viską, ką jie trokšta ir ko jiems reikia patirti.

30. Tie, kurie atkakliai nenori pažinti sielos gyvenimo, bus tik vargšai būtybės, gyvenančios žemėje be tikslo, klupdamos ir krisdamos, nesuvokdamos, kad savo esybės gelmėse nešioja raktą į amžinybės vartus ir šviesą, kuri gali apšviesti jiems kelią, vedantį į ramybę, išmintį ir palaimą.

31. Tačiau mano gailestingumas pažadina juos iš gilaus miego, pakelia „paskutinius“, kad jie padėtų „pirmiesiems“ jų šių laikų kovoje su materializmu – visame tame, ko *jie* patys nesugebėjo padaryti.

32. Pasaulis, išbandytas ir išgrynintas skausmo, laukia Dieviškojo Mokytojo mokinių. Žmonija išgyvena išbandymų valandą.

33. Suvokite savo misijos didybę.

34. Aš apšviesiu jūsų kelią, jei jūsų šviesa trumpam aptems, kad jūsų siela nesukluptų ir nepasiklystų. Juk jūs esate taikos pasiuntiniai, amžinojo apreiškimo turėtojai.

35. Jūsų garbinimo forma neturi būti daugiau sutepta svetimų įtakų, taip pat neturite vėl patekti į dvasinę vergovę.

36. Žmonės neturi kabinti savo Viešpaties atvaizdo jūsų akyse, nes jie dar nesugebėjo atrasti mano tikrojo atvaizdo, nors jį nešioja savyje.

37. Kiekviename žmoguje yra anapus, slaptas lobynas, kažkas begalinio, paslaptis. Ten yra šventovė, kurioje gyvena Tėvas, kurios durys užrakintos, nes jūs nesugebėjote įsiskverbti į savo vidų. Žmogus nesugebėjo atrasti tikrosios šventovės, kurią nešioja savyje. Jis žiūri tik į išorę ir jaučia tik tai, kas išorėje. Tai – kūnas ir kūniški pojūčiai.

38. Tai laikas, kai visa žmonija dvasiškai miega. Nėra nė vienos religinės bendruomenės, kuri savo Dievui aukotų tikrą garbinimą. Jūs turite išeiti skelbti mano Žodį ir savo pavyzdžiu liudyti apie Mane. Be meilės darbų mano mokymas jūsų lūpose neturės įtikinamosios galios.

39. Aš jus siųsiu pas tautas, kai pamatysiu, kad esate pasirengę, kai jūsų sieloje ir jūsų „kūne“ bus nuoširdumas. Tada galėsite išspręsti didelius konfliktus, galėsite pereiti per didelius viesulus, nesileisdami jų nunešti, ištvėrsite audras ir pereisite per tirštus rūkus, nes jau atveriate savo akis aukštesnei šviesai nei bet kuri žmogiškoji mokslo sritis.

40. Kadangi esate nuolankūs, jums lemta filosofų ir mokslininkų akivaizdoje pašalinti daugybę uždangų. Visiems turite būti taika, paguoda ir išgelbėjimas.

41. Visose žemės tautose Aš šiuo metu per intuiciją ir sapnus duodu ženklus apie savo naują apsiireiškimą. Mano žingsnių aidas jau girdimas visai netoli.

42. Supraskite, kaip labai Aš jus myliu: kodėl Jūs Manęs bijote? Kas laikosi Mano Įstatymo, tam iš Manęs nėra ko bijoti.

43. Jūs klausotės Manęs su pagarba ir susikaupimu, tačiau vis tiek Manęs bijote. Priežastis ta, kad jūsų sąžinė sako jums, jog dar neatliekate tobulų darbų.

44. Vykdykite savo pareigą savo Dievui ir savo artimiesiems, atsiskaitykite už savo dėkingumą, ir jūs visi būsite priimti Viešpaties.

45. Jei kai kurie dėl nepatyrimo, žinių trūkumo, dvasinio brandumo stokos ar nežinojimo sustoja kelyje, kiti neturėtų taip pat sustoti. Bet padėkite tam, kuris pargriuvo, ir pažadinkite tą, kuris miega.

46. Iš tiesų, sakau jums, „Pirmieji“ šioje žemėje nepasieks tikrojo tobulumo, ir jūs taip pat ne, net jei toliau žengsite šiuo keliu. Po jų ateis kiti, kurie žengs dar vieną žingsnį į priekį, o po jų – dar kiti, kurie nueis dar toliau, ir taip toliau. Tačiau kol jie toliau vystysis, jūs, kaip dvasinės būtybės, jau būsite dvasiškai pakilę. Todėl Aš jums sakau, kad „pirmieji“ visada turi nutiesti kelią „paskutiniams“.

47. Netrukus jūs paliksite šį žemiškąjį kūną, ir kai įžengsite į Dvasinį pasaulį, įsitikinsite, kad jūsų gyvenimo kelias šioje Žemėje nebuvo beprasmis, ir kad žinios apie spiritualizmą, paliekant kūną, leido jums išskleisti sielos sparnus, kad pasiektumėte savo Tėvo artumą.

48. Puoselėkite viltį dėl šio naujo gyvenimo, tada jums bus suteikta paguoda dėl nelaimių, kurias dabar patiriate šiame ašarų, kraujo ir mirties slėnyje.

49. Padarykite savo artimus žmones mano mokiniais. Pažiūrėkite, kaip „Paskutinysis“ iš karto supranta mano žodį. Supraskite, kad jam negalite pasiūlyti blogo vaisiaus.

50. Žmonija dabar pasiekia tam tikrą dvasinę brandą, kad suprastų mano darbą.

51. Po 1950 metų šis mokymas nebus pamirštas, priešingai – jis suklestės. Darbas taps intensyvesnis, o auksinės knygos bus atvertos, kad iš jų trykštų išmintis, ir jūs išmoksite suprasti tai, ko anksčiau nesupratote. Raštai, kuriuose yra mano principai ir palyginimai, bus nešami iš provincijos į provinciją, iš namų į namus ir iš širdies į širdį.

52. Tada pamatysite, kaip daugelis jūsų laukia su džiaugsmu ir priims jus atvira širdimi, nes jų sielos trokš iš visos širdies pamatyti Tėvą ant jo tikrojo altoriaus.

53. Turite perduoti mano mokymus, naudodami Mozės pavyzdžius ir įsakymus, primindami Jėzaus žodžius ir tai, ką Aš jums apreiskiau šioje „Trečiojoje eroje“, viską sujungdami į vieną darbą.

54. Pasaulyje prasidės pasaulėžiūrų ir mokymų „karas“. Tačiau Aš pasirūpinsiu, kad šis judėjimas jus nuvestų į Šviesą.

55. Mano Šviesa apšviečia visą žemę. Visur joje Aš pažadinsiu vyrus ir moteris, per kuriuos Aš save apreikšiu.

56. Ši tauta, kurioje jūs gyvenate, šiuo metu ir ateityje įvykdys didžią misiją. Didžiausiame skausme ir didžiausiuose išbandymuose ji bus tvirtovė, teiks šviesą ir taiką bei bus atrama kitoms tautoms. Jos širdis

išsilaisvins nuo savanaudiškumo ir naudos siekimo ir taps gailestinga bei broliška.

57. Visos religinės bendruomenės bus teisiamos, o galingiausios iš jų bus labiausiai ištiktos nelaimių. Jūs nežinote, kurios iš jų paims savo šlovės sostą ant pečių, kad, bėgdamos nuo mano teisingumo, perkeltų jį į kitas šalis.

58. Šiandien noriu jums pasakyti, kad tarp jūsų neturi būti statomos jokios materialios bažnyčios ar fanatizmo altoriai. Apeigos ir tradicijos išnyks. Prieš jus neturi iškilti nei kunigai, nei dvasininkai.

59. Jūs neturėsite jokios valdžios ar kokių nors įgaliojimų suteikti kokiam nors žmogui šventojo titulą.

60. Tie, kurie pasieks stiprų dvasinį ryšį su mano dieviškumu, bus pačios nuolankiausios sielos.

61. Atėjo laikas, kai iš netobulo kulto neliks nė akmenis ant akmenis, kai vienintelė bažnyčia bus žmogaus viduje, altorius – jo širdyje, auka – jo darbuose, žvakidė – jo tikėjime, o varpas – jo šauksme, kuris pažadina miegančias sielas.

62. Aš kalbu su jumis su meile, kad šia meile mane atpažintumėte.

63. Jūs esate mažos būtybės, kurias Aš vedu dvasinio tobulėjimo keliu ir kurioms atleidžiu jų klaidas, kad jos išminktų atleisti savo artimui.

64. Nagrinėkite mano žodį skiemenis po skiemenų, kad būtumėte dvasiškai stiprūs ir tarp žmonių galėtumėte būti kaip atrama.

65. Aš daviau jums savo Šviesos, kuria galėsite apšviesti savo brolius ir seseris. Šia galia, kaip ir Jėzus, išlaisvinsite tamsos sielas, kurios surištos ir sutrikusios apgyvendina žemę.

66. Mano Šviesa apgaubia ir apgaubia viską, nes jūs visi esate kilę iš mano Dvasios. Jūs priklausote Man, ir pas Mane turite sugrįžti.

67. Nemanykite, kad Aš ateinu tik dėl Izraelio tautos. Iš tiesų nuo pat pradžių Aš daviau *jums* įstatymus, užduotis ir nurodymus, kad padaryčiau jus savo mokinius, kurie turi mokyti žmoniją, kurie turi būti aklųjų regėjimas, raiščių ramentas, raupsuotųjų gydomasis balzamas. Todėl Aš jus palikau tik kaip vyresniusius brolius ir seseris. Tačiau noriu, kad jūs taip pat suprastumėte: kai kalbu apie tas kančias, kalbu apie sielos aklumą, apie sielos judrumo ar laisvės trūkumą ir apie raupsus, kurie yra ydos ir nuodėmės. Žinokite, kad tai jūsų sielą noriu išgelbėti, nors ir jūsų kūnas yra vertas mano gailestingumo. Tačiau kūnui visa tai suteikiu kaip priedą.

68. Jūsų sieloje glūdi didžiulė gydomoji jėga, kuri dėl tikėjimo ir pasitikėjimo šia dovana trūkumo dar neatsiskleidė visiškai.

69. Siela apgaubta mano malonės, tačiau ji klumpa dėl kūno silpnumo. Stenkitės pasiekti harmoniją ir vienybę tarp savo sielos ir kūno, kad galėtumėte vykdyti mano valią.

70. Mano Žodis yra kristalino skaidrumo vanduo, kuris jus gaivina, kad jūs šiame pasaulyje daugiau nebetrokštumėte.

71. Žmonija ieško ir myli Mane savo religinėse bendruomenėse ir sektose, ir ji priima mano glamonę bei mano šviesą.

72. Sielos yra skirtinguose laiptų pakopose, bet Aš jas visas myliu vienodai ir suteikiu joms priemones, kad pasiektų viršūnę. Lygiai taip pat turite mylėti savo artimus, neatsižvelgdami į jų dvasinio tobulėjimo lygį.

73. Noriu, kad visiškai atvertumėte savo širdis, kad jose paruoštumėte man būstą ir ten uždegtumėte tikėjimo deglą. Noriu jus išmokyti jausti kitų skausmą taip, tarsi jis būtų jūsų pačių.

74. Šios „tautos“ „gentys“ dvasiškai susivienys dar prieš ateinant paskelbtoms didžiosioms nelaimėms.

75. Dabar turite užsitarnauti nuopelnų, kad pasaulis savo kelyje pasiektų šviesą, o jūs dvasiškai kovotumėte su savanaudiškumu ir neapykanta, kurie vėl užvaldė žmonių širdis.

76. Palaimintas tas, kuris klausosi Manęs ir atveria savo širdies duris, nes jis bus mano geras mokinys.

77. Suteikite vietos savo širdyje tikėjimui, vilties ir meilei artimui, kad joje būtų absoliutus pasitikėjimas jūsų Viešpačiu, kad jūs nejustumėte nuovargio kelyje, nei sustotumėte „“, ir kad tarp kenčiančiųjų darytumėte gailestingumo darbus.

78. Tai yra sėkla, kurią Aš jums visada patikėdavau. Tačiau jei jūs nepadarėte tobulų darbų, kaip jūsų Tėvas, tai todėl, kad esate nuėję tik pusę kelio, o jūsų kūnas vis dar nusideda. Aš visa tai žinau, ir todėl Aš jūsų ieškau su begaliniu kantrumu.

79. Todėl šiuo metu Aš – pamoka po pamokos – kuriu Išminties knygą, kurią paliksiu jūsų akyse, kai atsiimsiu savo Žodį. Joje rasite mokymus, kurie padrąsins jus toliau su viltimi eiti siauruoju savo užduoties įvykdymo keliu, trokšdami žemės, kurią jums pasiūliau, kuri yra mano pačios įsčios.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 224

1. Aš įrašau kiekvieną jūsų darbą į sielos tobulėjimo knygą. Ir kad žinotumėte savo užduotį žemėje, Aš pažadinau dvasines dovanas, kurias jums patikėjau nuo laikų pradžios.

2. Jūs esate kilę iš Manės, ir nuo tos akimirkos buvote ruošiami, o kai Aš jus pasiunčiau į Žemę, kuri yra kovos ir tobulėjimo vieta, Aš daviau jums Įstatymą, kuris moko jus mylėti savo Tėvą ir taip pat sako: „Mylėkite vieni kitus, kad būtumėte harmonijoje su visomis būtybėmis, kurias Aš sukūriau.“ Mano akyse jūs visi esate didingi, verti. Aš visus sukūriau su ta pačia meile, ir man nėra jokio skirtumo tarp vieno ir kito.

3. Jau seniai laikiu vaikų sugrįžimo. Jei, klausydamiesi mano Žodžio, jūsų širdys nesužadina, jei neišliejate atgailos ašarų, tai todėl, kad nemiegojote ir nelaukėte mano pažado, kurį jums daviau Antrajame Laike, išsipildymo. Dabar aš atėjau, kad atneščiau dvasinių ir materialių gėrybių. Mano Žodis, kuris yra Gyvybės medžio vaisius, numalšins jūsų alkį. Geros valios žmonėms Aš atnešu taiką, kuri yra atlygis, kurį Aš jums suteikiu už tai, kad laikotės mano įsakymų žemėje.

4. Pakelkite savo sielą, apvalykite savo širdį ir, iš meilės mano Dieviškumui, įženkite į dvasinį dialogą su Manimi. Aš išliesiu ant jūsų savo gėrybes.

5. Melskitės, tada jūsų malda atvers nusidėjėlius ir įtikins tą, kuris nusidėjo iš nežinojimo ir nesupranta, kiek smarkiai nusikalto prieš Mane. Aš pašalinsiu blogio sėklą ir leisiu jums pažinti atsinaujinimo bei užduoties įvykdymo gėrybes.

6. Už kiekvieną jūsų gerą darbą turiu palaiminimą, jūsų problemoms – sprendimą, o jūsų skausmams – gydomąjį balzamą. Tačiau kai būsite sveiki ir stiprūs, mokykite savo artimus, skatinkite juos daryti gera ir būkite pavyzdžiu, kad ne tik žodžiai kalbėtų apie Mane, bet ir jūsų veiksmai liudytų, jog esate mano mokiniai ir kad mane laikote pavyzdžiu.

7. Aš kreipiuosi į krikščionišką pasaulį ir į tuos, kurie netikėjo Kristumi, į Izraelio tautą, tai yra į Mozės tikinčiuosius. Visiems Aš suteiksiu savo šviesą ir savo glamonę. Ši šviesa pašalins klaidas ir nežinojimą, o tikėjimas Manimi suvienys visas sielas ir padarys jas lygias tarpusavyje.

8. Po didžiulės kovos taika sugrįš žmonėms. Šiandien jūs susiduriate su priešais, prieštaraujančiais jūsų tikėjimui, jūsų dvasiniam gyvenimui ir jūsų geriems poelgiams, nes vyraujanti atmosfera yra netyra, o jūs nesugebėjote sustabdyti blogio įsiveržimo. Tačiau iš tiesų jūs esate įgalioti pakeisti šį pasaulį, grąžindami jam sveikatą, taiką ir tikėjimą, kuriuos jis prarado.

9. Savo kovoje nebūsate vieni. Prieš tai kovoja jūsų Dievas, ir Jis tai daro kaip visada. Blogio jėgos bus surištos, žmogus taps laisvas ir atkurs savo gyvenimą, o tikėjimas sugrįš į jo širdį.

10. Jei, naudodamiesi savo dovanomis, patirsite didelių pergalių, nesididžiuokite tuo, neleiskite, kad jus garbintų vien dėl to, kad buvote įrankis, kuriuo Aš pasinaudojau, kad „kalbėčiau“ žmonėms.

11. Atminkite, kad Aš atleidau jūsų nuodėmes ir pašalinau jūsų netobulumus. Aš pasinaudojau paprastesniais, neišsilavinusiais ir nežinojimo apimtais protingais žmonėmis, kuriuos Aš parengiau, kad įgyvendintų mano sumanymus.

12. Mano Žodis bus išsaugotas raštu. Ši knyga taps tautos vadovu ir mokymu. Jei nesate pakankamai pasirengę suprasti mano naujų įkvėpimų, toliau studijuokite mano Žodį. Aš ruošiu mokinių, kuriems teks sudaryti šią knygą, širdis. Joje rasite mano esmę ir mano buvimą. Tai bus palikimas, kurį aš paliksiu žmonijai. Mano įkvėpti žmonės priims meilės įstatymus, paliks išmintingus įsakymus, mintis ir principus, kuriuos pažins pasaulis. Nes mano Žodis susitiks su atviromis širdimis, pasirengusiomis jį priimti visose žemės tautose.

13. Tos tautos, kurios išgyveno karo sunkumus, laukia pasiuntinių, kurie patvirtins jų tikėjimą, kad Aš sugrįžau, kad žmogaus dvasioje įkurtų Savo Karalystę ir sudarytų su juo meilės ir teisingumo sandorą, kaip parašyta.

14. Aš paskyriau jūsų dešinėje angelą sargą, kuris pažįsta jūsų gyvenimą. Jo užduotis – vesti jus, apsaugoti nuo pavojų. Tai „Dvasinis pasaulis“, kuris jums padeda ir tuo pačiu vykdo didžiulę meilės misiją. Jūs turite Eliją, pasiukojantį ganytoją, kuris veda jūsų sielą, nesvarbu, ar ji yra įsikūnijusi, ar jau nebeįsikūnijusi.

15. Jo vardas nėra žinomas visai žmonijai, taip pat ir jo misija. Tačiau netrukus ji sužinos, kad jis visais laikais yra mano kelio paruošėjas.

Marija yra motiniška meilė ir jūsų paguoda visose sielos patiriamose kančiose. Ji užtaria jus, ir šiais sunkiais laikais ji stovi šalia jūsų, kad padrasintų jus išbandymų metu. Ji yra užtarėja tarp Sūnaus ir Tėvo. O Mokytojas, kuris jums kalba, atėjo, kad jus mokytų ir, man išėjus, paliktų jus pasirengusius tapti mano pasekėjais.

16. Žmonija, Aš sugrįžtu pas tave per žmogiškąjį protą, kad įdėčiau savo mokymą į jūsų dvasią ir savo esmę į jūsų širdis. Aš sugrįžtu pas jus kaip dangiškosios šviesos deglas, kad vestų žmones dvasinio tobulėjimo keliu, kuris yra kelias į amžinąjį gyvenimą.

17. Mano mokymų šviesa apšviečia jus, kad jūs spindėtumėte šio pasaulio šešėliuose.

18. Priimkite šią žinią, kurią jums siunčia Kristus, kad mintimis susisiektumėte su savo Dangiškuoju Tėvu, nes Jis taip pat meiliai jums atsakys.

19. Būkite laukiami, jūs, nuliūdę žmonės, pavargę nuo kančios: ateikite ir atsipalaiduokite mano meilėje. Aš esu taika ir sielos ramybė, ir tą patį noriu palikti jūsų sielose. Aš esu jūsų Kryžiaus nešėjas ir jūsų viltis. Džiaukitės ir drąsinkitės, Aš esu su jumis!

20. Akimirkomis, kai klausotės mano žodžio, jaučiatės laimingi. Mano Dieviškojoje Dvasioje yra ramybė, kai jaučiu, kad manęs klausotės, ir šį jausmą noriu jums perduoti. Jau seniai laukėte mano sugrįžimo.

21. Saugokite mano žodį, kuris yra auksinis kviečius, ir nepraraskite jo. Būtina, kad suvoktumėte begalinę artimo meilės reikšmę, nes tada patirsite stebuklus, kuriuos sukelia meilė. Kaip liūdna, kai kuris nors iš mano vaikų savo širdyje nejaučia džiaugsmo, kurį patiria jo dvasinė siela! Noriu matyti jus guodžiančius, mylinčius, gydančius, nesvarbu, ar tai būtų kenčiančiojo kūnas, ar siela. Kas myli, tas nepažįsta neapykantos, kuri kartina gyvenimą. Kas myli, tas nepažįsta pykčio, kuris griaua širdį ir liūdina sielą. Kas myli, tas turi gerumo savo žodžiuose, žvilgsnyje ir savo darbuose; jo gyvenimas yra kupinas meilės, o jo fizinė mirtis bus švelni.

22. Mano Dvasia amžinai guodžia jūsų dvasią savo tėviškais žodžiais. Tačiau kai jūs giliai kenčiate ir savo skausme šaukiate Mane, jūs manote, kad Aš neišgirdau jūsų šauksmo. Jūs abejojate, nes nesugebate Manęs pajusti. Nes nors ir nešiojate Mane savyje, jūs to nežinote ir netikite. Kada Aš praleidau progą jums pasakyti, kad jus myliu? Jei galėtumėte Mane išgirsti – kaip gi būtumėte laimingi. Kiekvienas žmogus būtų sėjęs mano laukuose, sodininkas mano vaismedžių soduose, o jo meilės sėklą laistytų Aš.

23. Jūs esate materialistiški, todėl nuklydote ir jaučiatės toli nuo Manęs. Tačiau Aš jums suteiksiu dvasingumą, kuris priartins jus prie šio Išminties ir Apreiškimo šaltinio. Yra daugybė žmonių, kurie kasdien skaito mano Evangelijos puslapius, tačiau nesilaiko mano mokymų ir jais negyvena. Kokia jiems nauda kartoti mano žodžius? Tuo tarpu tie, kurie seka paskui Mane širdies ir jausmų keliu, priartės prie savo Mokytojo.

24. Iš tiesų, sakau jums: ateikite pas Mane, žmonės, bet tai turi vykti meilės ir kilnaus mąstymo laipteliais. Pradėkite dabar, kad baigtumėte savo kančias, kad nustotumėte verkti ir pabustumėte iš to miego, į kurį nugrimzdote.

25. Yra tiek daug būdų man tarnauti ir būti naudingiems savo artimui. Sėkite mano sėklą kaip paguodą tiems, kurie kenčia. Tikėjimu ištvirkite skausmo išbandymus, kurie pasitaiko jūsų gyvenimo kelyje. Tikėjimas

nepažįsta žodžio „nejmanoma“, nes jis yra dieviška dovana. Susijungęs su meile, jis bus jūsų apsauga nuo šio pasaulio audrų. Ką jūs būsite gyvenime be gerų poelgių? Pasinaudokite šiuo buvimu, nes jei to nepadarysite, nepažinsite sielos sveikatos, nes ji savo jėgą semiasi tik iš gėrio. Rūpinkitės, kad jūsų mintys būtų tyros kaip lelijos, kad jūsų darbai kvepėtų gėlėmis.

26. Pakilkite, žmonės, ir ateikite pas Mane, nes Aš jūsų laikiu. Eikite širdies keliu, ir juo pasieksite tikslą, ir net jei praeis šimtmečiai, Aš ir toliau jūsų lauksiu.

27. Nebūkite kaip jauni paukščiai, kurie miršta savo lizduose, dar neišmokę skristi.

28. Aš kalbu su jumis per mintis, kurios Dievo siunčiamos tuo metu, kai (balsų nešėjai) yra viduje pasirengę, net jei jos išreiškiamos per žmogiškąsias lūpas. Mano buvimas ateina pas jus, glosto jus ir pažadina jus. Taigi nelaukite rytojaus, kad paglostytumėte tuos, kurie savo ruožtu laukia jūsų. Nenoriu išgirsti jūsų sakant: „*Rytoj* išvyksiu vykdyti užduoties.“ Nes jei nepasinaudosite savo gyvenimu, ir toliau liejate ašaras, o Aš ir toliau jūsų lauksiu. Jūs esate mano mylima sėkla, kuri, mano globoje, žada duoti gražius žiedus ir gerus vaisius.

29. Ten, amžinybėje, yra tų sielų, kurios savo meile ir gailingumu buvo didžios pasaulyje. Ten jos susivienija, baigusios savo užduotį žemėje, ir iš ten siūlo savo pagalbą silpniems žmonėms ir bailioms sieloms, kurios vis dar klajoja po pasaulį, bei skleidžia savo meilę žmonijai. Ten nėra jokių atskirimų ar susvetimėjimų, kaip jūsų pasaulyje, kuriame žmonės nei myli, nei supranta vieni kitus, nes juos skiria tikėjimo išpažinimai ir religiniai dogmai. Žinokite, kad religijos yra tik laikini keliai, vedantys sielas į Šviesą, kur visi vienodai spindės, suvienyti Meilės įstatymo.

30. Todėl Aš jums sakau, kad meilė turėtų būti kiekvienos religijos pamatas, nes ši šviesa pranoksta bet kokią teoriją, mokslą ar filosofiją ir ją jaučia bei suvokia visi žmonės.

31. Tarp žmonių minios, kuri šiuo metu klausosi mano žodžio, yra tie, kurių siela stipri ir išsivysčiusi, kurie ateina trokšdami dvasinio ir vengia ceremonijų, apeigų bei kulto formų. Jie ateina trokšdami Dievo kaip Meilės ir Išminties, kurią garbina labiau nei materiją, ir vos tik tapę laisvi, jie jaučia, kad jiems nereikia nei kunigų, nei meistrų, nei mokytojų. Jie yra tarsi deglai, apšviečiantys kitiems kelią.

32. Daugelis tų, kurie šiandien gyvena „Dvasiniame slėnyje“, jums nubrėžė tobulėjimo kelią savo neištrinamu tikėjimo, gailingumo, išminties ir meilės pėdsaku. Tai aukštos, spindinčios būtybės, kurias sutiksime, kai sugrįšime į Anapus. Nes jos visus suvienys Tėvo begalinėje meilėje, kurioje žemėje turėtų būti suvienytos visos religinės

bendruomenės. Žinutės, kurias šios pasaulio būtybės siunčia, atskrenda kaip balti paukščiai, kad apsigyventų meile ir įkvėpimu paruoštų žmonių protuose. Kiek daug tų minčių, įkvėpimų ar žinių, kurios angelų pavidalu atėjo pas žmones, turėjo sugrįžti į Anapus, nes žmonės nesugebėjo jų priimti. Ten, mano glėbyje, jos lauks, kol žmonių širdys pasirengs, kad jas vėl galėtų nusiųsti kaip meilės dvelksmą.

33. Pasiruoškite, o žmonės! Nebeuždarykite savo širdžių, kai žinia sugrįš pas jus, kaip sugrįžta bangos, kaip sugrįžta paukščių čiulbėjimas su aušra, kaip viltis sugrįžta į kančios ir laukimo išvargintas širdis.

34. Mylėkite! Kas nemyli, tas savyje nešioja gilų liūdesį: liūdesį dėl to, kad neturi ir nejaučia to, kas gyvenime gražiausia ir aukščiausia.

35. Būtent tai Kristus jums mokė savo gyvenimu ir mirtimi, ir tai, ką Jis jums paliko savo dieviškame žodyje, apibendrinta šiuo sakiniu: „Mylėkite vieni kitus ta meile, kurios Aš jus mokiau.“

36. Ateis diena, kai tie, kurie nemylėjo, išsilaisvins iš savo kartėlio ir prietarų, ateis pas Mane ir atsipalaiduos pas Mane, kur jie sugrįš į gyvenimą ir išgirs mano mylinčius žodžius, kupinus begalinio švelnumo. Iš tiesų, sakau jums, mano meilėje yra mano jėga, mano išmintis ir mano tiesa. Ji yra tarsi begalinė kopėčių eilė, pasireiškianti įvairiomis formomis – nuo žemiausių žmogiškųjų būtybių iki aukščiausių sielų, pasiekusių tobulumą. Mylėkite, net jei tai darysite savo būdu, bet visada mylėkite. Nekelkite neapykantos, nes neapykanta vilko už savęs mirties uodegą, o iš meilės atleidžiama ir pamirštama bet kokia nuoskauda.

37. Studijuokite mano Žodį. Noriu, kad kalbėtumėte apie Dvasios, meilės ir gailestingumo dovanas.

38. Žinokite, kad išmintis įgyjama ir per širdies jausmus. Tie jausmai virsta žodžiais, kuriuose glūdi giluminiai mokymai ir kilnios idėjos, kurias įkvepia meilė.

39. Aš duodu jums šią šviesą, kad jūsų gyvenimas būtų pakylėtas ir pakeistas, kad iš šios šviesos dalytumėtės su sergančiaisiais, vaikais, vargšais, nes šis kelias jūsų nenuvargins.

40. Tapkite Gėrio apaštalais, tada jūsų dvasinis veidas taps toks gražus, kad atsispindės jūsų darbuose.

41. Jei manote, kad pasiekėte dangų vien dėl to, kad klausotės mano pamokslų, klystate. Dangų pasieks tik tas, kuris laikosi mano mokymų. Jei manote, kad siela, dalyvaudama įvairių religinių bendruomenių apeigose, įgys reikiamą sielos ramybę, tai Aš jums tvirtai sakau: ne! Siela randa ramybę tik tada, kai sąžinė jai nieko nepriekaištauja.

42. Mano meilė visada ieško to, kuriam jos labiausiai reikia. Taigi Aš tada tapau žmogumi, kad atsiduočiau *vienai* tautai. Ši tauta išgirdo mano

žodį. Tačiau, nors ji išgirdo tiesą, ji manęs nepažino, o jos aklumas pasiekė kulminaciją tuo, kad ji pralieję nekaltą Avinėlio kraują.

43. Jeruzale! Jeruzale! – Šalis, kurioje baigėsi mano pamokslai ir mano auka. Tu nebūsi vienintelė, patirianti skausmą ir karą. Vis dėlto tavo ištiks sunkios nelaimės. Bet karas vyks ir kitose vietose, nes žmonės jį sukuria savo mintimis, ir jame jie turės rasti savo pabaigą.

44. Jei žmonės mintyse galvoja apie karą, tai todėl, kad jų širdyse nėra meilės. Tačiau Aš jūsų klausiu: kodėl jūs negalite mylėti ir atleisti? Argi manote, kad Aš tuos, kurie mane paaukėjo, myliu mažiau nei tuos, kurie dėl manęs verkė? Žinokite, kad savo meilės ir supratimo trūkumų jūs mane vis dar nukryžiuojate.

45. Jeruzalė dabar yra skausmo vieta, ir Aš jums sakau: saugokitės pralieti nekaltą kraują ar šmeižti mano pasiuntinius, nes jūsų vaikai tada dėl kiekvieno, kurį jūs atstumiate, pralies daug ašarų ir patirs didelį skausmą dėl vienintelio, kuriam jūs sukeliate skausmą. Tai nebus mano bausmė, bet jūsų sėjos vaisius.

46. Verkite, žmonės, jei nemokate mylėti, verkite, jei nemokate atleisti, verkite su to, kuris aprauda savo pačios mirtį, kartumu. Nes kas nemylti, tas negali ateiti pas Mane. Todėl sakau jums: verkite, būkite sujaudinti iš vidaus, nes jei jaučiate, tai todėl, kad dar turite gyvybę ir galite apsivalyti savo atgailos ašaromis.

47. Visais laikais Aš kreipiausi į savo tautos vaikus, kad priminčiau jiems Sandorą, kurią jie sudarė su Tėvu, ir pasakyčiau jiems, kad jie yra mano taikos pasiuntiniai tarp šios žmonijos, nuklydusios į nuodėmės kelius.

48. Mano Šviesa visada apšvietė „Izraelio“ kelią, kad jis juo eidamas atliktų darbus, malonius Viešpaties akims.

49. Mano dieviškumo šviesa visada spindėjo ant šios tautos. Tačiau kai ji manė esanti apleista, prarado savo dvasingumą ir tikėjimą bei pasidavė stabmeldystei.

50. Todėl jo dvasinis žengimas į priekį buvo lėtas. Jeigu ši tauta nuo pačių seniausių laikų būtų išsilaisvinusi iš egoizmo ir būtų perdavusi žemės tautoms viską, ką Aš jai daviau ir apreiškiau, mano Įstatymas ir mano Mokymas būtų gerbiami visos žmonijos. Bet pažvelkite į pasaulį, kaip jis gyvena be mano Įstatymo, geria labai kartų taurę ir kenčia badą bei skausmą.

51. Mano tauta nesugebėjo užkirsti kelio tam, kad žemė būtų mirkyta žmogaus krauju. Taika niekada nebuvo pasiekta, nes jos pasiuntiniai ją pasiliko sau širdyse, nes abejojo, ar sugebės atlikti šį stebuklą. Jūs esate panašūs į mano mokinį Tomą, kuris jums parodė skausmingą pavyzdį ir

pasirodė esąs mano apaštalas, abejojęs mano tiesa. Tarp jūsų taip pat yra tokių, kurie abejoja.

52. Yra šios tautos vaikų, kurių širdys tapo išpuikusios, kol jie ėmė laikyti save neapribotais žemės valdovais. Tai sielos, kurias valdo pasaulio materializmas ir širdies troškimas būti pripažintoms.

53. Tai tie, kurie pamiršo mano teisingumą ir sielos nemirtingumą, kurie juos uždengė tamsiu raiščiu, trukdančiu jiems pamatyti mano Šviesos aiškumą. Tačiau šiuo metu mano teisingumas ir mano meilė nusileidžia tiems šios tautos nariams, kurie pagal mano valią vėl įsikūnijo žemėje, kad pasakytų žmonėms, kaip jie turi skleisti mano ramybę ir mano palaiminimus tarp žmonių.

Tarp šios tautos yra tie, kuriuos Aš šiuo metu pasiunčiau, kad jie patvirtintų mano naują apreiškimą tarp jūsų ir kad vėliau apie jį liudytų jūsų artimiesiems.

Dabar jūs jaučiate gilų skausmą, matydami, kad, nors esate arti savo Viešpaties, nemylite vieni kitų, nepripažinote vieni kitų ir patiriate akimirklų, kai jaučiatės neramūs.

54. Šiuo metu jūs Manęs nematysite kaip žmogaus; tačiau nors ir nematote Manęs savo akimis, tikėsite mano apreiškimu. Turėsite suvokti laiką, kuriame dvasiniu požiūriu esate, ir misiją, kurią jums patikėjau.

55. Šis atsakomybės laikas slegia jus. Kad žengtumėte į priekį kovoje, pirmiausia gilinkitės į mano Žodį, tarsi klausytumėtės Mokytojo upės krante. Šiuo laikotarpiu jūsų siela, atsinaujinusi, pasieks didelį tyrumą ir taps verta dalytis savo dovanomis su kitais bei verta būti mano akivaizdoje.

56. Kai pasaulis sužinos, kad turėjote Mane tarp savęs ir klausėte Manęs, jis ieškos šioje tautoje dorybių, pavyzdžių ir pamokymų, galinčių jį įtikinti.

57. Ne tik jūs darysite gerus darbus kitiems. Būtent Aš ruošiu širdis, kad jos darytų jums gerus darbus, kai jums jų prireiks. O jūs, kurie esate jautrūs, žinosite, kam turite būti dėkingi už šiuos gerus darbus.

58. Nes ne mano valia bus tiesti erškėčius jūsų kelyje, nes Aš jus tikrai myliu. Jūs susiduriate tik su tuo, ką patys pasėjote kelyje, ir jei tai skausmas, jei tai nemalonumai, jei tai ašaros, nekaltinkite savo Dievo ir nešmeižkite, nes jūs esate Šviesos vaikai.

59. Supraskite, kad jūs visi esate mano Karalystės paveldėtojai. Tačiau norėdami ją užimti, turite atlikti didelius nuopelnus.

60. Gyvenime elkitės pagal mano įstatymus, ir jie, tarsi spindinti žvaigždė, nuves jus prie „Pažadėtosios žemės“ vartų.

61. Būkite pasaulyje šviesa, kelias, išmintis. Kvieskite savo artimus prie mano stalo, kuris jūsų laukia. Prie jo ragausite amžinojo gyvenimo duoną.

62. Valgykite, turtingieji ir vargšai, nes ši šventinė puota jums nieko nekainuos. Tačiau turite susimaišyti tarpusavyje, kad šioje šventėje viešpatautų tikra džiaugsmo atmosfera.

63. Priartėkite, kad išgirstumėte šį žodį, nes netrukus jo jau nebegirdėsite.

64. Kai Aš kalbu, kad šios apreiškimo pabaiga artėja, kai kurie iš jūsų negali suprasti, kodėl Aš neleidžiu, kad ji be galo tęstųsi tarp žmonių. Į tai Aš jums atsakau, kad nėra viena iš apreiškimo formų, kuriomis Dievas per laiką kalbėjo žmonėms, nebuvo amžina. Jūsų Tėvas visada turėjo tapti žmogiškas, ir kaip tai buvo būtina, kad Jį galėtumėte išgirsti, pamatyti ir pajusti. Todėl fiziškai suvokiamas apreiškimas niekada nebus aukščiausias ir tobuliausias jūsų bendravimo su Viešpačiu būdas.

65. Kai kartą per dvasingumą pasieksite savo gyvenimo pakilimą, kai mano mokyme esanti teisybė, meilė ir šviesa taps jūsų darbų norma, o jūsų man rodomas garbinimas bus visiškai dvasinis, tada jūs būsite Dvasios ir Dvasios dialogo, tobulos komunikacijos, laikotarpiu – kai Tėvas nebeturės būtinybės iškalti savo Įstatymą į akmenį, kad būtų suprstas ir pasiektų paklusnumą – kai Jis nebeturės leisti savo Dieviškajam „Žodžiui“ tapti žmogumi, kad per žmogiškas lūpas kalbėtų žmonėms – kai Jis nebeturės naudotis nepatyrusių balso nešėjų protiniais sugebėjimais, kuriems Aš šiame Trečiajame Laike suteikiau savo įtaką.

66. Mano į akmenį iškaltas Įstatymas savo prasmės atžvilgiu yra amžinas, tačiau jo išorinė forma yra laikina. Aš leidau išnykti plokštėms, į kurias buvo išraižyti įsakymai. Jūsų Tėvas norėjo, kad Įstatymas liktų įrašytas širdyse. Taip pat sakau jums, kad net Jėzus, Pažadėtasis, Pateptasis, Dievo Sūnus, nebuvo amžinai žemėje. Jo Žodis, Jo mokymas, Jo darbai ir pavyzdinis gyvenimas buvo iš tiesų amžini, turėjo amžinybės esmę. Tačiau jo žmogiškasis gyvenimas pasaulyje buvo trumpas. Nes, išliejęs save išmintimi, meile ir gailestingumu, Jis, užbaigęs savo pavyzdinį darbą, neturėjo priežasties pasilikti nė akimirkos ilgiau. Kristaus balsas yra Tėvo Žodis, jis nuskambėjo ir amžinai skambės visose sielose.

67. Tas pats įvykis šiais laikais, tauta. Šis būdas, kuriuo mano Dvasia jums apsireiškia per balso nešėjų smegenis, netrukus pasieks pabaigą, nes jis nėra tobuliausias. Tačiau prasmė, kylanti iš žodžių, skambančių iš balso nešėjų lūpų, bus amžina, nes tai ta pati Žodžio esmė, kurią Aš jums atnešiau anksčiau, ir ta pati esmė, kurią sudaro Įstatymas, kurį Aš jums perdaviau Pirmuoju Laiku.

68. Kaip geri mokiniai, rimtai apmąstykite, ir suprasite, kad išorinės formos, žmogiškasis arba materialusis visų jūsų Tėvo apreiškimų aspektas, negali amžinai likti tarp jūsų. Nes jei taip atsitiktų, jūs niekada

neišbristumėte iš savo sąstingio, niekada nesivystytumėte. Tačiau turite suvokti, kad jūsų dvasinis likimas yra kilti, pasiekti, užkariauti, pažinti.

69. Išorinė Tėvo apreiškimo Sinajaus kalne dalis buvo akmuo, kuris tarnavo kaip priemonė, kad į jį būtų iškaltas Dieviškasis Įstatymas.

70. Išorinė Dievo apreiškimo žmonėms per Jėzų dalis buvo kūno apvalkalas, Kristaus žmogiškoji išvaizda. O šiais laikais išorinė mano apreiškimo dalis buvo balso nešėjas „“, todėl ši apreiškimo forma, kaip ir praeities laikų, turės savo pabaigą.

71. Supraskite, kad esate dvasinio tautos vaikai, kuri turi maitintis ne formomis, o esme. Jei teisingai suprasite mano Žodį, niekada daugiau nepateksite į stabmeldystę, nei laikysitės išorinių kulto apeigų, formų, praeinančių dalykų, nes visada sieksite esmės, amžinybės.

72. Suvokite, kad visais atžvilgiais gyvenate prisirišę prie materialių dalykų. Aš mačiau, kaip, kai vienas iš jūsų artimųjų palieka šį pasaulį, jūs kabinatės į jo negyvas kūnas, troškdami jam suteikti naują gyvenimą arba jį sulaikyti, nesusimąstydami, kad ne su tuo kūnu, ta išvaizda jūs turėtumėte išlikti susiję, o su siela to, kuris nuo šios akimirkos žiūri į jus iš pasaulio, kuriame daugiau šviesos, neatsitraukdamas nuo jūsų, nesupainiodamas ir nepamiršdamas jūsų, nenutraukdamas amžinųjų ryšių, kuriais jūs visi esate susieti.

73. Kas verkia dėl kūno mirties, manydamas, kad mato mylimo būtybės pabaigą, yra „miręs“, verkantis dėl kito mirusiojo, yra nežinantis ir be šviesos žmogus, uždaręs savo širdį tam, kuris žiūri į jį iš šviesos.

74. Jeigu žmogus apsiribotų tuo, kad vietoj sudėtingų religijų studijuotų mano mokymo pamokymus ir gyventų pagal juos, jūsų pasaulyje būtų daugiau šviesos, sielose – taika.

75. Didis yra Testamentas, kurį Dievas įdėjo į jūsų rankas. Bet jūs dar nežinote, ką turite. Todėl jūsų planeta vis dar yra ašarų slėnis.

76. Jei žmonės, užuot svaioję atrasti Sandoros skrynią, kurioje buvo laikomos Įstatymo plokštės, ir norėję įamžinti Dieviškojo Mokytojo atvaizdą įvairiuose paveiksluose, apsiribotų Dieviškojo Įstatymo ir Mokymo prasmės gilinimu, jie tikrai susivienytų ir įsivyratų taika.

77. Aš jums visa tai sakau, nes jūs, kurie šiuo metu gavote vieną iš didžiųjų apreiškimų, rizikuojate prisirišti prie išorinės dalies, tai yra prie formos, bandydami ją amžinai išlaikyti šalia savęs. Tie, kurie taip elgtųsi, būtų „mirusieji“, saugantys savo mirusiuosius, nes visos formos praeina, o iš jų išlieka tik esmė, dvasinis aspektas, amžinybė.

78. Naudokitės savo protu, kad suprastumėte, ir pasinaudokite savo valia, kad elgtumėtės pagal tai.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 225

1. Mylimi mokiniai: mano meilė ir mano ramybė yra su jumis. Savo dieviškuoju mokymu aš mokau jus pamiršti žemiškus turtus, kad jūsų siela atsiskirtų ir anapus susivienytų su Mokytoju.

2. Kiekvienoje širdyje yra rūpestis, skausmas, kurį bandote paslėpti nuo mano žvilgsnio. Jūs ateinate pas mane mokytis, bet nenorite man parodyti savo kančios. Tačiau jūs esate prieš mano skvarbų žvilgsnį, kuris įsiskverbia iki pat jūsų širdies gelmių ir užjaučia jūsų skausmą.

3. Prieš duodamas jums savo pamokymus, noriu užtepti savo balzamą ant jūsų žaizdų, pripildyti jūsų sielą ramybe. Noriu matyti jus stiprius, jausti jus arti savęs. Ryšiai, kurie sieja jus su Tėvu, kasdien turi stiprėti, kad grandinės, pririšančios jūsų širdį prie žemės, nutrūktų, o jūsų siela taptų laisva. Aš jus mokiau laikytis dvasinių ir žmogiškųjų įstatymų, kad nepatektumėte nei į materializmą, nei į dvasinį fanatizmą.

4. Jūs daug kentėjote, kad galėtumėte pasiekti tą akimirką, kai liudysite mano trečiąjį apreiškimą ir vėl išgirsite mano Žodį. Tarp jūsų yra tokių, kurie, nors ir išgirdo Mane, vis dar kenčia, nes jų siela nesugebėjo išsilaivinti iš žmogiškųjų vargų. Tačiau Aš ateinu kaip kantrus ir mylintis Mokytojas, kad padėčiau jums savo mokymu, kad naujokai galėtų žengti pirmyn savo kelionėje.

Gyvenimo išbandymai yra mano mokymo dalis, jie formuoja ir grūdina jūsų sielas, kad jos galėtų atlaikyti naujus išbandymus, kurie ateis. Skausmas buvo ta priemonė, kuria jūs atėjote pas mane.

Tas pats įvyko Antrajame laikotarpyje. Būtent aklieji, raupsuotieji, paralyžiuotieji, apsėstieji, kurtieji – tie, kurie turėjo pūliuojančias žaizdas ne tik kūne, bet ir „širdyje“, – liudijo apie Mane.

5. Meilės ir gailestingumo darbai, kuriuos Aš atlikau tarp jūsų ir kuriuos jūs vadinote stebuklais, uždegė tikėjimą tose širdyse, ir per juos daugelis kitų atėjo pas Mane. Buvo mano valia atlikti tuos darbus, kad sudrebtų giliausios širdies ir sielos stygos, kad žmogus tiesiogiai patirtų Jėzaus galią – to atgamtinio Žmogaus, kuris atliko darbus, kurių kiti žmonės negalėjo įgyvendinti – darbus, pranokstančius mokslą ir viską, ką Viešpaties pasiuntiniai buvo padarę praeityje. Dar nebuvo pasiekta laikų pabaiga, todėl Tėvas, būdamas Dvasia, nusileido pas žmones pasislėpęs Jėzaus kūne, kad visi Jo darbai būtų matomi, o Jo žodžiai – girdimi.

6. Todėl daugeliu atvejų Aš pirmiausia išgydžiau fiziškai sergančiuosius, kad net labiausiai netikintiems ir materialistiškai mąstantiems žmonėms būtų pateiktas įrodymas. Nes jeigu Aš būčiau atlikęs tuos stebuklus tik sielai, žmonės jų nebūtų nei matę, nei tikėję.

7. Laikai pasikeitė. Jei jūs nebūtumėte tie patys, Aš vėl pakartotų tuos stebuklus tarp jūsų, kad liudytų apie Mane. Bet jūs buvote mano liudytojai tuo metu. Jūs ne tik buvote mano gailestingumo liudininkai, bet ir jį patyrėte. Kiek iš jūsų pajuto Jėzaus glostymą, švelnų jo rankos prisilietimą prie jūsų galvos. Kiek iš jūsų išgirdo to žodžio skambesį, kuris savo gydomąja galia ir meile pripildė jūsų kūną ir sielą.

8. Šiandien Aš kreipiuosi tiesiai į jūsų sielą, nes vienu sielas radau aklas, kitų – netekusias judrumo, dar kitų – kurčias dieviškajam balsui, o kai kurių – iškraipytas nuodėmės ir ydų. Todėl Aš jus pašaukiu, kad jūs savanoriškai ir ramiai ateitumėte pas Mane. Tačiau jūsų širdys buvo užkietėjusios. Tik tada, kai skausmas tapo labai stiprus, jūs iškeliaavote pas Mane.

Anksčiau, trokšdami sielos ramybės, sveikatos ar paguodos, beldėte į vienerias duris po kitų. Tačiau, niekur neradę šių gėrybių, nuolankiai palenkėte galvas, kad patektumėte į mano akivaizdą. Visi jūs taip čia atvykote. Nė viena širdis, nė viena siela neatėjo pas Mane, kuriai nebūtų reikėję Mano gailestingumo, todėl dar kartą sakau jums, kad būtent per skausmą jūs atradote šį kelią.

9. Kai kurie, netikėdami, reikalavo iš Manęs stebuklo, kad galėtų tikėti. Tada Aš juos išbandžiau, nesuteikdamas jiems to stebuklo, kurio jie reikalavo. Nes tas, kuris tiki Manimi ir Myli Mane, Tėvui niekada nekeli sąlygų. Kiti, nepaisydami savo tikėjimo trūkumo, toliau klausėsi mano mokymų, kol jų širdys pasidavė, ir taip stebuklas jiems įvyko. Kai jie tikėjimu atsivėrė akis savo Viešpačiui, su begaline džiaugsmu suvokė, kad atgavo sveikatą ir ramybę. O dar kiti, kurie taip pat atkakliai klausėsi mano Žodžio, pamiršo savo kūno skausmą ir pakėlė savo sielą, kol patys palaimino savo kančias, nes jie priklausė tiems, kurie priartėjo prie Manęs.

10. Būkite palaiminti, nes supratote, kad Aš šitaip išbandžiau jūsų tikėjimą ir meilę, ir kad savo troškimu išsigelbėti pasiekėte Mano gailestingumą ir Mano dovanas.

11. Aš buvau Mokytojas, buvau Tėvas, Gydytojas ir Teisėjas. Aš esu aukščiausioji Meilė. Visada ieškokite Manęs kaip Tėvo ir kaip Mokytojo. Nesirgkite, kad neieškotumėte Manęs kaip Gydytojo, ir neprovokuokite Mano teisingumo, kad Aš nebūčiau tarp jūsų kaip Teisėjas.

12. Dorovės, dorybės ir dvasingumo praktika išlaisvins jus nuo kūno ligų ir sąžinės priekaištų.

13. Dar kartą sakau jums, kad šiandien Aš neatėjau pas žmoniją, kad pakartotų savo Antrojo Laiko stebuklus. Nes Aš atėjau trokšdamas jūsų sielos, tačiau nepamiršdamas ir jūsų kūno, nes ir jis yra mano kūrinys. Aš priartėjau, kad pripildyčiau jūsų širdis taika ir priverčiau jūsų veidus šypsotis šių laikų vingių ir skausmų apsuptyje.

14. Aš uždegiau jūsų širdis idealo šviesa, kuri yra tikrovė, nes tas idealas esu Aš – kelio tikslas, kuriame jūs visada turite mano buvimą, mano pagalbą. Jame Aš būsiu žadintuvas, draugas, gydytojas ir sargas, saugantis jūsų miegą.

15. Jūsų siela dabar atranda savo pasaulį, nors ji vis dar gyvena žemėje. Ji dabar pažįsta savo šventovę, rado kelią ir iš jo horizonte mato savo tikrąją tėvynę.

Savo širdyse jūs manęs klausiate, kurie pasieks jį, ir aš jums atsakau: visi. Tačiau ateityje jūsų neves skausmas, nei išbandymai, kurie jus verčia. Tai bus jūsų meilė – šviesa, vedanti jus pas mane. Kelio išbandymai skirti tik tam, kad pažadintų jus iš jūsų materializmo.

16. Kai audros ir viesulai praeis, jūsų širdyse įsivys ramybė ir taika. Tada pasieksite savo suvienijimą, ir Tėvas jums pasakys: „Dabar esate pasirengę.“ Dabar galvokite apie kitus, dabar turite teisę mokyti savo artimus, nes dabar galite rodyti gerą pavyzdį.

17. „Naujoji Jeruzalė“ atvers savo vartus. Joje liks sargai, o iš jos į tautas iškeliaus pasiuntiniai, kad atneštų palaimą ir liudijimą.

18. Jūsų žodis nuvers stabus nuo jų pjedestalo, o iš jūsų sklindanti šviesa išsklaidys tamsą.

19. Nors jums tai atrodo pernelyg didelė atsakomybė, Aš jums sakau, kad galite įvykdyti šią užduotį. Nes jūsų siela savo tobulėjimo kelią pradėjo jau seniai.

20. Pirmuoju laikotarpiu Izraelis saugojo Sandoros skrynią tik sau. Bet kai Jėzus pamokslavo žemėje, Jis peržengė Judėjos ribas ir pasiuntė savo apaštalus į kitas tautas, kad paskleistų meilės sėklą.

21. Šiandien Aš ateinu kaip Šventoji Dvasia, ir mano Visuotinis Mokymas apima visus, neskirstydamas į rases, išsilavinusius ir neišsilavinusius, turtingus ar vargšus. Jame susivienys visi visatos gyventojai, gyvenantys begaliniame pasaulyje skaičiumi.

22. Iš šios „tautos“ išaugs dvasinė šventovė, kurioje Aš gyvensiu amžinai – vidinė šventovė, kurioje iškilts meilės mano dieviškumui aukuras – šventovė, kuri bus pastatyta ne iš akmenų, o iš maldų, gailėstingumo darbų ir tikrų liudijimų. Šioje šventovėje bus mano atvaizdas – ne tas, kurį sukūrė žmogaus ranka, bet tas, kurį Aš sukūriau „savo atvaizdu ir panašumu“: žmogaus būtybė, apdovanota siela ir apšviesta Dvasios šviesa.

23. Jūs turite savyje dieviškumo atspindį, Aš tikrai esu jumoje. Jūsų protas, valia, sugebėjimai, pojūčiai ir dorybės liudija apie aukštesnę esybę prigimtį, kuriai priklausote, ir yra gyvas liudijimas apie Tėvą, iš kurio jūs kilote.

24. Kartais savo nepaklusnumu ir nuodėme jūs suteptate ir paniekinate tą atvaizdą, kurį nešiojate savo esybėje iš Manęs. Tada jūs nebūsitate Man panašūs; nes nepakanka turėti žmogišką kūną ir sielą, kad būtumėte Kūrėjo atvaizdas. Tikrasis panašumas į Mane glūdi jūsų šviesoje ir jūsų meilėje visiems savo artimiesiems.

25. „Augkite ir dauginkitės“, – sakau jūsų sielai šiuo Trečiuoju laikotarpiu, kaip sakiau žmonijos protėviams, kai įpareigojau juos apgyvendinti žemę žmogiškomis būtybėmis. Augk ir dauginkis, mylima tauta, bet augk dvasingumu ir dauginkis dorybėmis.

26. Būkite šviesa tarp tiek daug tamsos, kuri šiuo metu vyrauja. Būkite malda ir mana, būkite balzamas ir glamonė, tada jūs suderinsite su žmonėmis, kurie Mane myli, su sielomis, kurios Mane garbina.

27. Žemėje turite prieglobstį, kuris yra jūsų namai – tą instituciją, kuri yra visatos atvaizdas, kad jos glėbyje įgytumėte jėgų gyvenimo kovai.

28. Pasirūpinkite, kad jūsų namai turėtų šventovės bruožų, kad jie būtų maža karalystė, oazė jūsų gyvenimo sausringoje ir priešiškoje dykumoje. Rūpinkitės savo namų dorybe, tačiau dėl pernelyg didelių ambicijų nepakliūkite į egoizmą, nes tada dėl svetingumo, meilės ir gailėstingumo trūkumo jie nebeprilygs visatai. Tegul jūsų stogas būna svetingas, o stalas – broliškas.

29. Tik meilės keliu jūs pasieksite Mane ir pažinsite Mane. Todėl Aš jus mokiau, kaip reikia gyventi pagal šį mokymą. Nes jis įkvepia jus tikrai meilei.

30. Mano Žodis bus jūsų vedlys šiame Trečiajame Laike ir prasiskins jums kelią per kliūtis, „bedugnes“ ir „tamsoje“, nes jame glūdi mano nurodymai.

31. Atminkite, kad Aš vienintelis esu jūsų išgelbėjimas. Praeityje, dabar ir ateityje mano Įstatymas buvo, yra ir bus jūsų sielų kelias ir vedlys.

32. Tebūnie palaiminti tie, kurie pasitiki mano Įstatymu, nes jie niekada nesuklys kryžkelėse. Jie pasieks Pažadėtąją žemę ir užgiedos triumfo giesmę.

33. Mylima tauta: kiekvieną žingsnį į priekį, kurį žengiate šiuo keliu, Aš laiminu ir taip pripildau jūsų sielas ramybe bei pasitikėjimu, kad jūs nesustotumėte ir neužmigtumėte, kaip tai darėte praeityje.

34. Nepasitenkinkite ir nesidžiaukite savo ankstesniais darbais. Suvokite, kad tikslas dar toli, ir kad, norėdami jį pasiekti, turite dar daug „keliauti“, įgyti naujų nuopelnų ir stengtis, kad pasiektumėte savo pakilimą.

35. Sielos tobulėjimo negalima matuoti laiko tarpsniais žemėje, nesvarbu, ar tai būtų šimtmečiai, ar amžiai. Sielos tobulėjimas ir

vystymasis apima amžinybę. Tačiau būtent dėl to, kad prieš save turite amžinybę, neturite nuvertinti savo žemiškojo gyvenimo dienų ar minučių, manydami, kad, jei jas praleisite veltui, turėsite dar daug galimybių jas kompensuoti.

Jūs nesuvokėte, ką kenčia jūsų siela, jei ji praleido net vieną žingsnį savo tobulėjimo kelyje arba jei ji „akimirkai“ atsiliko. Būtina, kad suvoktumėte kiekvienos savo buvimo akimirkos vertę, kad gyventumėte budriai ir panaudotumėte ją savo fizinio ir dvasinio tobulėjimo labui.

36. Žinau, kad ne visi jūs galite eiti šiuo keliu vienodu žingsniu. Todėl tiems, kurie jau sugebėjo eiti tvirtu ir užtikrintu žingsniu, sakau: nepamirškite tų, kurie eina paskui jus. Supraskite, kad vieni ateina pavargę, kiti sustojo, o dar kiti trumpam praranda tikėjimą.

37. Aš jums pavedu rūpintis tais, kurie kelyje klumpa ir krenta, kad turėtumėte progą išreikšti savo brolystę ir įrodyti tai, ko išmokote iš mano mokymų.

38. Jei kas nors ketintų savo įžvalgas, tikėjimą ir dovanas pasilikti sau, bijodamas, kad kiti pasinaudos tuo, ką jis išdirbo, ir tuo džiaugsis, tas ateis pas Mane vienišas ir tuščiomis rankomis. Jis man pateiks savo sėklą, bet ne derlių, nes jis niekada nesėjo, nes jam pakako gauti sėklą ir ją panaudoti sau.

39. Kas pamiršta save, kad savo artimiesiems duotų tai, ką nešioja savo sieloje, ir kurio didžiausias džiaugsmas yra padėti savo artimui pakilti į kalno viršūnę, kur yra dvasinis tikslas, tas atvyks lydimas didelių minios, palaimintas savo dvasinių brolių, su šviesos kupina siela, įvykdęs savo misiją.

40. Ateikite pas Mane, mokiniai, pasekėjai ir vėluojantieji. Mokiniais vadinu tuos iš jūsų, kurie studijavo mano mokymą nuo tos akimirkos, kai Aš jums apreiškiau, kad dabar yra Trečiasis Laikas, kuriuo žmogaus siela turi pakilti ir pasiekti didelį aukštį, kad būtų suderinta su Tėvu.

O jums, kurie jaučiatės esą mokiniai, sakau tiesą, kad tai nėra pirmoji pamoka, kurią gaunate iš Manęs. Prieš ilgą laiką, kitose epochose Aš kalbėjau su jumis, ir nuo tada jūs žinote Įstatymą, taip pat nuo to laiko Aš laukiau, kad jūs jį įvykdytumėte. Jums, kuriuos pavadinau atsilikėliais, sakau, kad jums neturėtų būti staigmena, jog Aš apsireiškiu tarp jūsų, nes buvo iš anksto paskelbta, kad Aš sugrįšiu pas žmones.

41. Visi klausykite Manęs ir paruoškite savo sielas, nes Aš duosiu jums dvasinį maistą – duoną be raugo, kaip sakiau jums Antrajame Laike. Tik iš Manęs galite gauti šią duoną, kuri yra mano Dvasios esmė ir meilė kiekvienai būtybei. Nuo šiandien maitinkitės juo, kad nė vienam iš mano

vaikų netrūktų šio maisto. Nemirkite iš bado, nes Aš, Tėvas, dabar jums sakau, kad niekada nebuvote taip arti Manęs kaip dabar.

42. Aš pažadėjau jus išlaikyti ir suteikti jums apsaugą, nes jūs esate mano vaikai. Nebeabejokite, nesijauskite alkani ar palikti be šios meilės, ir pajuskite mano buvimą kiekviename etape, kuriame esate.

43. Noriu, kad pažintumėte vaisiaus, kurį jums siūlau, skonį, kad nebūtumėte suklaidinti. Nes artėja mano apreiškimo pabaiga, o po šio laikotarpio išrinktąją tautą ištiks pavojai ir spąstai. Tie, kurie kruopščiai neišnagrinės gautų mokymų, gali pakliūti į pagundą. Tik *tie* mokiniai, kurie išliks budrūs ir melsis, išvengs klaidų, duos gryną sėklą ir sugebės ją perduoti savo artimiesiems.

44. Aš pažymėjau savo apreiškimų laikotarpius trijuose amžiuose: nuo pirmojo žmogaus iki Jėzaus gimimo buvo laikotarpis, apimantis pirmąjį žmonijos amžių. Tai buvo ilgas laikotarpis, kupinas išbandymų, kovų ir patirčių jūsų sielai, kuri buvo visiškai besivystanti. Jėzus pažymėjo antrojo amžiaus pradžią, o žmogus mokėsi pamokos, kurią Jis jam davė savo pavyzdžiu, ir buvo sujaudintas, kai pajuto „Žodį“, Tėvo pasiuntinį, esantį šalia.

Jo buvimas šiame pasaulyje buvo trumpas; po trumpo laiko Jis sugrįžo pas Tėvą, iš kur buvo atėjęs, išmokęs ir parengęs išrinktuosius, kad Jo Žodis būtų nuneštas iki pat žemės pakraščių. Nuo to laiko iki 1866 metų, kai pasirodė ženklai, skelbiantys naujo amžiaus pradžią, vyko tai, ką apėmė antrasis laikotarpis.

Po to momento žmonijai atsivėrė naujas ciklas, trečiasis, ir mano Dvasia, veikdama visu savo galingumu, mokė jus pereiti iš vieno laikotarpio į kitą ir priimti sėklą, šviesą bei malonę, kurios atitinka šį laikotarpį, kad suprastumėte, kokį vystymosi lygį pasiekėte, ir žingsnis po žingsnio artėtumėte prie dvasinio tobulėjimo.

45. Laikotarpis, per kurį Aš jums teikiu savo mokymą per žmogų, yra nustatytas, ir kaip kiekvienas Mano nurodymas, jis turi išsipildyti. Po to jūsų tikėjimas, intuicija ir pasitikėjimas Manimi pasakys jums, kad Aš esu šalia jūsų, ir jūs giliai savo sieloje pajusite, kaip Aš vedu jūsų žingsnius, visada rodau į kalno viršūnę ir padedu savo vaikams pasiekti tobulumą, kuris yra tikslas, laukiantis sielų.

46. Palaimintos moterys: ir jūs priklausote mano apaštalų būriui. Tarp vyro dvasios ir jūsų dvasios nėra jokio skirtumo, nors fiziškai esate skirtingos, ir abiejų užduotys taip pat skiriasi.

47. Priimkite Jėzų kaip savo dvasios Mokytoją ir sekite Juo taku, kurį nubrėžė Jo meilė. Įsisavinkite Jo Žodį ir apkabinkite Jo kryžių.

48. Aš kalbu *jūsų* dvasiai tais pačiais žodžiais, kuriais kalbu vyrams, nes dvasiškai esate lygios. Vis dėlto – jei jūsų moteriška širdis ieško pavyzdžio, kuriuo galėtų sekti; jei jums reikia tobulų pavyzdžių kaip atramos, kad tobulėtumėte gyvenime, prisiminkite Mariją, stebėkite ją per visą jos gyvenimą žemėje.

49. Tėvo valia buvo, kad Marijos kuklus gyvenimas būtų užrašytas mano mokinių, kurie ją pažinojo per visą jos veiklos laikotarpį ir bendravo su ja.

50. Tas gyvenimas – kuklus tiems, kurie jį pažįsta – nuo gimimo iki pat pabaigos pasaulyje spindėjo. Marija savo dvasios nuolankumu, begaline švelnumu, širdies tyrumu ir meile žmonijai parašė daug puslapių kupinų meilės pamokymų, kuriuos ji išreiškė labiau tylą nei žodžiais, nes žinojo, kad Tas, kuris turėjo kalbėti žmonėms, buvo Kristus.

51. Marijos dvasia buvo pati motiniška meilė, kilusi iš Tėvo, skirta žmonijai suteikti tobulą nuolankumo, paklusnumo ir švelnumo pavyzdį. Jos kelias per pasaulį buvo šviesos pėdsakas. Jos gyvenimas buvo paprastas, didingas ir tyras. Joje išsipildė pranašystės, skelbusios, kad Mesijas gims iš mergelės.

52. Tik ji galėjo nešti savo įsčiose Dievo sėklą, tik ji buvo verta, įvykdžiusi savo pareigą Jėzaus atžvilgiu, likti kaip žmonijos dvasinė motina.

53. Todėl, moterys, Marija yra jūsų tobulas pavyzdys. Kreipkitės į ją ir imkite ją pavyzdžiu savo tyloje, jos nuolankumo darbuose, begalinėje savęs atsižadėjime iš meilės vargstantiems, jos tyliame skausme, jos užuojautoje, kuri viską atleidžia, ir jos meilėje, kuri yra užtarimas, paguoda ir saldus palaikymas.

54. Merginos, žmonos, motinos, našlaitės ar našlės, vienišos moterys, kurių širdis persmelkia skausmas, – vadinkite Mariją savo mylinčia ir rūpestinga motina, šaukitės jos mintyse, priimkite ją dvasia ir pajuskite ją širdyje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 226

1. Mokytojas tave laimina, tauta. Aš tave ruošiu, kad tu pasisemtum jėgų iš mano buvimo ir gautum stiprybės ištverti dvasinius, moralinius ir materialinius išbandymus, kurie dar laukia jūsų.

2. Dažnai Aš jums kalbėjau apie išbandymus, kurie šiuo metu ištiks pasaulį. Jei atversite akis, pamatysite, kad jie jau atėjo. Rytoj ateis dar didesni. Jūs, turintys priešnuodį nuo jų, gausite progą užsitarnauti pagarbą. Jei laikysitės mano nurodymų, galėsite įsakyti gamtos jėgoms, kurios tada sustos ir nepadarys žalos jūsų artimiesiems, o jos paklus jums kaip paklusnūs tarnai. Jūsų galia apims ne tik nedidelę žmonių grupę, bet ir ištisi regionai bei tautos savo sielvarte sulauks palengvėjimo per „Izraelio tautos“ maldą. Tačiau vargas jums, jei nebusite „budrūs“ ir nesimelsite, nes tada jūsų įsipareigojimų nevykdymas slegs jūsų sielą, ir jūs jausitės per silpni, kad galėtumėte pasipriešinti sunkumams.

3. Šiuo apmąstymų ir užduočių vykdymo laikotarpiu turite pasiruošti užbaigti misiją, kurią pradėjote praeityje. Ištaisykite klaidas, su meile sugrąžinkite savo sielai tyrumą. Jūsų abejonės yra didelės, nes, būdami Mano pasiuntiniai, neperdavėte visko, ką Aš jums patikėjau žmonijos labui.

4. Tebūnie palaimintas tas, kuris turi tikėjimą, tačiau Aš palaiminu ir tą, kuris ateina pas Mane ir prašo šios brangios dovanos. „Tikėjimas tave išgelbės“, – visada sakydavau jums. Sunkių krizių, didžiųjų išbandymų metu bus išgelbėtas kiekvienas, kuris meldžiasi ir pasitiki. Kodėl kartais jūs nugrimztate į nevilties ir beviltiškumo bedugnę, nors žinote, kad Aš jus myliu ir kad jums suteikiu visapusišką apsaugą? Jei neturite tvirto tikėjimo, ieškokite jo savyje, o kai jį rasite, nešiokite jį kaip žibintą, kad apšviestų jūsų kelią. Tada tapsite stiprūs, kantrūs ir susitaikysite su savo likimu.

5. Aš jus mokiau melstis, ir toje maldoje mes buvome susijungę mintimis. Jūs šaukėtės Manęs savo kančiose ir ramybės valandomis. Net ir nusidėję, jūs ieškojote Mano buvimo, kad su Manimi verkdami dėl savo nuodėmių ir taip nuramintumėte savo sielą. Mano meilė ir kantrybė yra beribės ir nuolat atsiskleidžia jums.

6. Artėja nustatyta mano atsisveikinimo diena. Tuomet mano Žodis baigsis, tačiau Dvasia aš liksiu savo mokinių širdyse. Iki to laiko jūs turėsite išmokti ieškoti manęs savo esybės vidiniame šventovėje. Jos šlovė bus grindžiama tikėjimu, meile ir jūsų sielos pakilimu. Niekas negalės sunaikinti šios šventovės, jei ją pastatysite su nepalaužiamu tikėjimu. Ištvermingai laikykitės mano mokymo, kad galėtumėte suvokti užduotį, kurią visais laikais patikėjau jūsų sielai.

7. Ieškokite Manęs Begalybėje savo sielos jautrumu, tačiau nesiekite Manęs pamatyti. Jūsų akys negali pamatyti Mano Dvasios. Jonas, mano

Antrojo Laiko mokinys, savo didžiojoje vizijoje nepamatė Mano Dvasios visoje jos šlovėje. Jo dvasinėms akims Aš parodžiau tik simbolius, kuriuose slypėjo didžiulė paslaptis, kurios jis, nepaisant visos savo išaukštinimo, nesugebėjo išaiškinti. Jis padėkojo Man už tai, ką Jam suteikiau, ir užrašė tai, ką matė ir girdėjo toje didžiojoje vizijoje, ateities kartoms.

8. Šio laikotarpio pranašai: su pagarba įsiskverbkite į Begalybę, ir Aš, siekdamas jus paruošti, suteiksiu jums gražių regėjimų, kurie padrąsins tautą ir praneš jai apie ateinančius įvykius. Net vaikai liudys apie tai, ką matė; Aš jiems suteiksiu didingus regėjimus. Mano išminties šviesa spindės ant jūsų.

9. Žodis, kurį Mokytojas perduoda šiuo metu, turi pranašumą, kad žmonėms nežinomus mokymus atskleidžia paruoštas žmogus, kuris savo, kaip balso nešėjo, užduotį vykdo su tikru supratimu. Ši malonė tuo pačiu moko jus per mano apreiškimus suvokti tą raidą, kurią siela pasiekė Trečiajame Laike.

10. Mano Šviesa leido jums aiškiai suvokti šią tiesą, ji persmelkia visą jūsų esybę. Nuovargio apimtai sielai ji yra kristalinio skaidrumo vanduo, malšinantis jos troškulį. Širdžiai ji yra padrąsinimas kovoje su vargais ir pagundomis, kurioms kasdien turite atsisipirti. Šis suvokimas yra jėga, kuri jus drąsina, yra malonė, kuri atnaušina mano mokinius.

11. Norėdami šiek tiek geriau pažinti sielą ir gyvenimą, kuris jus supa, turėjote tobulėti per įvairius žemiškus gyvenimus. Jūs įžengėte į Šviesos amžių, kuris leidžia jums suvokti mano mokymo „ „ pamokas jų tikrąją prasmę, o ne taip, kaip jas įsivaizdavote. Ir tai leidžia jums atpažinti kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą. Kiek apreiškimų žmogus pažins per šią Šviesą ir kiek praeities klaidų jam teks apgailestauti, kai jas atras! Nes dabar atėjo pabudimo valanda, dvasios ir mąstymo laisvės amžius.

12. Visi nereikalingi papročiai, kuriuos žmogus tempė su savimi tarsi grandines, nukris nuo jo, kai jis, pasiruošęs naujam gyvenimui, išsilaisvins iš materializmo.

13. Turėsite pakelti savo balsą, kad pasaulis jį išgirstų. Turite būti šios Džiugiosios Žinios skelbėjai, kaip tikri liudytojai, sugebantys paaiškinti tai, ką išgirdo jūsų ausys ir suvokė jūsų protas, tuo pačiu patvirtindami tai savo meilės ir gailestingumo darbais.

14. Jei iki šiol jūsų veiksmuose nebuvo tobulumo, tai todėl, kad nenorėjote pasikeisti pagal mano mokymą. Jums trūko valios, savęs atsižadėjimo ir pastangų. Bet jūsų siela nori pakilti, trokšdama priartėti prie Manęs ir įvykdyti savo užduotį.

15. Jei mokslo žmonės skelbia savo erudicijos didybę, tai todėl, kad yra ja įsitikinę. Kad galėtumėte kalbėti apie mano darbą, ir jūs turite į jį įsigilinti, kol įsitikinsite jo tiesa.

16. Supraskite: apie tai, ko nežinote, negalite nei kalbėti, nei patvirtinti, bijodami paslysti į melą ar klaidą. Jei, priešingai, esate tam pasirengę, jei savyje turite žinių ir gilų tikėjimą, turėsite tiesos šviesą.

17. Turėkite omenyje, kad mano mokymas neapsiriboja jūsų įsivaizdavimais ir jūsų suvokimo ribomis. Mano dieviškoji išmintis neturi ribų. Niekas negali tvirtinti, kad jis žinojo ar suprato kokį nors iš mano apreiškimų dar prieš man jį jam atskleidžiant.

18. Kol mokslininkai viską bando paaiškinti savo materialiosiomis žiniomis, Aš nuolankiesiems atskleidžiu dvasinį gyvenimą – tikrąjį gyvenimą, kuriame glūdi visko, kas egzistuoja, priežastis, pagrindas ir paaiškinimas.

19. Iš žinių, kurias jūs perteikiate, susiformuos žmonių įsivaizdavimas apie mano darbą. Daugelis, nesuprasdami, vertins mano mokymą pagal jūsų nepastebimumą, taip pat kaip „Antrajame laikmetyje“ Jėzus Kristus buvo vertinamas pagal jo kuklią išvaizdą ir paprastus drabužius, ir dėl to, kad ir tie dvylika, kurie sekė paskui jį, buvo apsirengę paprastai. Tačiau Aš jums sakau tiesą, kad jie nebuvo apsirengę skarmalais, o tik atmetė žemišką tuštybę, nes, remdamiesi mano mokymu, suprato, kuo susideda tikrosios sielos vertybės.

20. Sakau jums, mokiniai: jei žmonės imsis studijuoti mano darbą ir kreipsis į jus su klausimais, nepakliūkite į pagundą manyti, kad esate pranašesni dėl žinių, kurias gavote iš manęs. Kuo kuklesni pasirodysite, tuo kilnesniais ir patikimesniais jie jus laikys.

21. Tokiu būdu šviesa, kuri išsklaido fanatizmą ir išlaisvina sielą, palaipsniui plis iš žmogaus į žmogų. O tie, kurie vadinosi krikščionimis, nors jais ir nebuvo, per šią šviesą pažins ir aiškins tikruosius Kristaus mokymus. Nes ji suteiks jiems pakylėjančią dvasinio gyvenimo viziją, apie kurią Jėzus kalbėjo savo mokymuose.

22. Mokiniai, klausykite Manęs, nes Tas, kuris jus mokė nuolankumo ir savo meile vadino jus broliais, yra tas pats, kuris šiandien, šiais laikais, kalba jums.

23. Mano slaptas lobynas atsiveria mokiniams, kad juos paverstų Mokytojais. Klausykite Manęs ir studijuokite Mano Žodį, kad Aš galėčiau jus siųsti į provincijas ir tautas skleisti Mano mokymus.

24. Šiuo metu Aš kalbu jums iš savo „sosto“, o mano balsas jūsų pasaulyje skamba per žmogų, kurį Aš apdovanojau malone.

25. Kaip Pirmuoju laikotarpiu buvo paskelbtas Mesijo atėjimas, taip ir Aš jums paskelbiau savo sugrįžimą. Ir štai Aš čia esu!

26. 1866 metais pasirodė pranašo ir kelio ruošėjo Elijo Dvasia, kad paruoštų Viešpaties kelius, uždegtų šviesą „Pirmųjų“ širdyse, praneštų jiems apie mano artėjantį atėjimą ir paruoštų balso nešėjus – vyrus ir moteris be išsilavinimo, per kuriuos apsireikštų mano Šventoji Dvasia.

27. Per šiuos tarpininkus Aš apsireiškiau, kad mano Žodį išgirstų ir Dievo tarnai žemėje, kad visi tie, kurie koku nors būdu pažeidžia mano įstatymus, atsisakytų toliau juos paniekinti ir kad jie mokytų žmones tikrojo kelio, vedančio pas Mane.

28. Rašto žinovai ir fariziejai vėl pakils, kad mane teistų ir išbandytų dabar jumoje. Tačiau Aš jums sakau: būkite nuolankūs su ta nuolankumu, kurio Aš jus mokau, kad jie jus atpažintų kaip mano mokinius.

29. Izraelio tauta dar nėra suvienyta. Mat, nors vieni yra „Dvasioje“, kiti vis dar turi žemišką kūną. Vieni yra išgelbėti, o kiti stovi ant bedugnės krašto. Tarp jų yra tokių, kurie mano, kad myli Tėvą, tačiau iš tikrųjų garbina Auksinį veršį. Tačiau artėja laikas, kai ši tauta bus suvienyta ir paruošta.

30. Jūs, kurie mane klausotės ir priklausote tai tautai, esate tarp tų, kurie sekė mano šauksmo garsą, kuris yra tarsi maloniai skambančio varpo skambesys. Atlygi už jūsų paklusnumą ir gerą valią gausite, kai išgirsite „Dieviškąjį Žodį“ – tą patį, kuris kalbėjo per Jėzų, rabiną iš Galilėjos.

31. Aš mokau jus nepasmerkti savo artimųjų tikėjimo įsitikinimų ir kulto apeigų įvairiose religinėse bendruomenėse. Mano mokymas, kuris apima viską, moko jus gerbti kiekvieną tikėjimą. Jūs žinote, kad Aš esu visose sielose – tiek toje, kuri yra tyra, tiek toje, kuri sutepta nuodėme.

32. Aš myliu visus ir niekam nebaudžiu. Būtent mano teisingumas taiso ir tobulina sielas.

33. Dieviškoji Dvasia yra pilna meilės, joje nėra pykčio. Tikėkite: jei Tėvas, susidūręs su jūsų įžeidimais ir nuodėmėmis, akimirkai pajustų pyktį, tos akimirkos pakaktų, kad jus sunaikintų.

34. Todėl Aš atėjau „ant balto debesies“, kad jūs išgirstumėte mano Žodį, kad pašalintumėte savo blogį, kad jūsų dvasinės akys atsivertų tiesai ir kad Aš pasirodyčiau jūsų gyvenimo dykumoje kaip palma, kurios pavėsyje jūs atsipalaidavote.

35. Aš jums nesuteikiau materialių turtų, nes jei viską gautumėte, atsuktumėte Man nugarą. Ką darytumėte, jei taptumėte turtuoliais? Bet iš tiesų sakau jums: tai, ką jums dabar duodu, yra daugiau nei brangakmenis – tai lobis.

36. Kur keliauja sielos po fizinės mirties? Jūsų širdis to nežino, ji nepažįsta tų pasaulių. Bet jūs turite kilti siauruoju savo dvasinio tobulėjimo keliu, kad jūsų siela neįžengtų į tamsos slėnį.

37. Pakilkite, kad gyventumėte naują gyvenimą, taikos gyvenimą. Noriu, kad dabar „budėtumėte“ ir melstumėtės, nes žmonijai gresia sunaikinimas.

38. Kai kurie netiki mano buvimu, nes prieštarauja šių susirinkimų vietų skurdumui ir kuklumui bei tų, per kuriuos Aš pasireiškiu, nepastebimumui. Tačiau jei tokie abejojantys žmonės studijuotų Kristaus gyvenimą, jie suprastų, kad Jis niekada neieškojo išorinio pompastikos, garbės ar turtų.

39. Šios vietos gali būti tokios skurdžios ir menkos kaip tvartas ir šiaudai, ant kurių Aš tada gimiau.

40. Mokiniai, jūs sėdėjote prie mano Dangiškojo stalo ir prie jo valgėte mano meilės duoną bei gėrėte mano meilės vyną.

41. Iš savo „sosto“ siunčiu savo spindulį, kad pradžiuginčiau jus savo Žodžio koncertu.

42. Kaip ir praeityje, Aš laukiau jūsų atvykimo.

43. Atsisėskite prie mano stalo ir susirinkite aplink mane. Jei esate alkani ir ištroškę – čia yra maistas: imkite ir valgykite. Jei jaučiatės liūdni ar sergate – čia esu aš, kad suteikčiau jums sveikatos ir paguodos.

44. Visada puoselėkite viltį, kad gyvensite su Manimi amžinai. Kadangi Aš išpildžiau savo pažadus, susijusius su pasauliu, Aš išpildysiu ir savo pažadus, susijusius su dvasiniu gyvenimu.

45. Rinkite nuopelnus žemėje, ir jūs niekada nenuklysite nuo kelio, vedančio pas Mane.

46. Šiuo metu jūs keliaujate per naują dykumą, kurioje nemirėte iš bado, nes joje įvyko mano Žodžio stebuklas, kuris pamaitino jūsų sielą, taip pat kaip dykumos dykumoje maitinotės manna, o vėliau valgėte Jėzaus stebuklo duoną ir žuvis – taip pat dykumoje.

47. Šiandien jūs neperkeliaujate per karštą smėlio dykumą, taip pat Aš jums siūlau ne žemės duoną. Dabar jūs kylate į kalno viršūnę, ir jus maitina amžinojo gyvenimo duona. Jūsų siela puikiai supranta vaizdinę prasmę, kuria Aš jums kalbu, nes jūsų dvasinis išsivystymas leidžia jums įsiskverbti į mano mokymo esmę.

48. Dabar jūs, nešdami savo kryžiaus naštą, žingsnis po žingsnio kylate į kalną. Jei pavargsite, šaukitės Manęs, ir tuoj pat Mokytojas, kaip bendras kryžiaus nešėjas, padės jums nešti jūsų naštą, kad galėtumėte tęsti savo atpirkimo kelią iki pat pabaigos. Visi jūs turite užduotis ir pareigas, todėl Aš esu su visais – tiek su vaiku, tiek su paaugliu, tiek su suaugusiuoju. Tačiau

jei Aš jums nubrėžiau likimą ir patikėjau kryžių, tai todėl, kad žinau, jog galite būti verti savo Tėvo.

49. Niekas negalės nustatyti savo sielos išsivystymo lygio, nei egzistencijos lygmens, kuriame yra jo artimas. Tai gali įvertinti tik Aš.

50. Aš atėjau, kad sulaužyčiau grandines, kurios jus pririša prie pasaulio, kad suteikčiau jums dvasinę laisvę pakilti trokštant Šviesos, kuri yra Tiesa.

51. Niekas nenori būti paskutinis, jūs visi norite būti pirmieji. Todėl pelnykite nuopelnus, dirbkite. Laistykite laukus meile, padarykite juos derlingus ir pasėkite juose Mokytojo sėklą. Tada po jūsų ateinančios kartos pagal jūsų pėdsakus supras, kad jus mokė Tėvas.

52. Ginkite savo laukus Šviesos kardu, kurį Aš jums daviau, kad pagunda nesugadintų jūsų sėjos.

53. Aš jums pasiūliau Dangaus karalystę kaip atlygį už jūsų dvasinį darbą. Joje būsite su savo Kūrėju, kuris šioje eroje ateina pas jus kaip Tėvas ir Mokytojas, kad jus paguostų ir apšviestų. Štai mano pamokymas, kuriame pamatysite mano meilę, mano nuoširdumą, mano teisingumą, taip pat ir mano patarimus, kuriais noriu jus vesti į išmintį.

54. Visais laikais Aš atsiskleidžiau žmogui paprastai, kad jis galėtų Mane suprasti; visada tai dariau taip, kad tai tilptų į jūsų proto ir širdies ribas. Aš nusileidau pas jus, kad daugiau jums nuolankumo pavyzdį, kai nusileidau iki jūsų vargano gyvenimo, kad pakelčiau jus į geresnį gyvenimą.

55. Aš paklausiau jūsų, kokį būdą, kuriuo Aš su jumis kalbu, jūs rinktumėtės, ir jūs man atsakėte, kad mane atpažintumėte bet kokia forma, kuria Aš tai daryčiau. Negalima manęs išbandyti. Jums reikia stengtis tapti dvasiniais, kad galėtumėte geriau suprasti mano apreiškimus ir taip visiškai liudyti mano mokymą tikros meilės darbais.

56. Aš visada atnešdavau jums šviesą ir rodydavau kelią į viršų. Šiandien Aš jus ruošu, kad savo malda pasinertumėte į didesnį susižavėjimą ir galėtumėte iš arti stebėti dvasinį gyvenimą bei pamatyti savo Tėvą visoje Jo šlovėje virš Jo kūrinių.

57. Šiuo metu mano Dvasia kviečia kiekvieną sielą, kiekvieną protą ir širdį pasimaitinti iš manęs, nes esate alkani. Jūs nesugebėjote pasimaitinti mano Žodžiu, nepasinaudojote pamokymais, kuriuos jums daviau praeityje. Gyvenimo knyga, kurioje yra įstatymas ir įsakymai, yra saugoma, pamiršta dabartinio pasaulio.

58. Aš atėjau Dvasia, ir mano buvimas jus sukrėtė. Mano Šviesa pasiekė jus, ir jūsų sąžinė priminė jums visus jūsų darbus.

59. Aš kviečiu jus įžengti į naują gyvenimą ir pasiekti didesnį dvasinį pakilimą. Aš leidau jūsų dvasiniam vystymuisi vykti per amžius, kad šiandien suprastumėte mano apreiškimus ir, išgirdę mane, savo siela

prisiimtumėte visą jums tenkančią atsakomybę bei su meile imtumėtės savo misijos.

60. Kaip jūs galėsite paskatinti žmoniją pasiekti dvasingumą tokioje didžiulės materializacijos ir dvasinio sumaišties epochoje? Suvokite, kad jūsų darbas yra sunkus, kad, norėdami jį atlikti, turite būti stiprūs ir kantrūs kovoje. Turite labai stengtis, kad ištaisytumėte klaidingą mano Įstatymo aiškinimą, taip pat netobulą būdą, kuriuo man aukojate savo garbinimą. Tačiau turite turėti omenyje, kad sampratų ir garbinimo formų negalite pakeisti per akimirką, bet kad tai pasiektumėte, turite apsiginkluoti kantrybe ir gera valia bei savo darbais rodyti meilės pavyzdį.

61. Pirmuoju laikotarpiu jūsų aukos buvo materialios. Jūsų aukos buvo nekaltos būtybės: ėriukai ar paukščiai, taip pat sėklos ir lauko derlius, kuriais, kaip manėte, galėjote Man įtikti. Jūs dar buvote labai nebrandūs ir negalėjote pažvelgti už savo pasaulio ribų. Aš suteikiau jums vieną laikotarpį po kito, visada tikėdamasis jūsų pabudimo.

62. Antrajame laikotarpyje jūs gavote mano Žodį per Jėzų, ir Jis mokė jus tobuliausios meilės, kokią vaikas gali jausti savo Tėvui. Jis atvėrė žmogaus sielai naują pasaulį, paliko jums išminties lobį, kurio jūs vis dar nesupratote.

Šiandien, Trečiajame laikmetyje, Aš jums atveriu Gyvenimo knygą ir joje parodau naujas pamokas, kurios iš mano Dvasios artumo kalba jums apie Taikos amžių, kuris laukia žmogaus po jo apvalinimo ir dvasinio pakilimo.

63. Visos šios pamokos gyvena jūsų sielos gelmėse. Šiandien Aš jus mokau, kad rytoj taptumėte naujų kartų vadovais ir mokytojais ir rūpintumėtės jų sielomis, kad jose neįsitvirtintų nereikalingos tradicijos ar klaidingos žinios. Neškite savo sieloje Įstatymą ir mano Žodį. Mokykite juo ir nukreipkite žmoniją, kuri pradeda atgimti, saugiu keliu.

64. Aš nesiunčiau nei Mozės, nei pranašų, kad jums perduotų šią žinią. Aš pats atėjau, kad jus paruoščiau, kad galėtumėte žengti lemiamą žingsnį dvasiniame kelyje.

65. Budėkite ir melskitės, visada būkite apdairūs ir elkitės pagal mano mokymą, kad galėtumėte suvokti šio Trečiojo laikotarpio apreiškimo didybę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 227

1. O mylima tauta: vėl girdžiu jūsų maldą, kurioje prašote Manęs jus paguosti, nes šiuo metu išgyvenate sunkius išbandymus, verčiančius jus liejti ašaras.

2. Aš matau per anksti sulinkusius kūnus, per anksti pražilusius smilkinius, pasenusius vaikų ir jaunuolių veidus. Širdyse nematau džiaugsmo, nei ramybės žmonių sielose.

3. Net ir jūs, išrinktieji žmonės, nesimėgaujate visišku laimėjimu, nes geriau už kitus žinote, kad gyvenate kovų, atpirkimo ir išbandymų pasaulyje, kad kituose, aukštesniuose pasauliuose nei šis viešpatuoja taika, ir kad norint pakilti, reikia užsitarnauti nuopelnų.

4. Aš suteikiau šiai žmonijai, esančiai kovos kūryje, trumpas poilsio pertraukas, kad ji atgautų jėgas ir akimirkai pailsėtų savo kelyje.

5. Veltui žmogus siekia gerovės, taikos, viešpatavimo ir žemiškosios šlovės. Visais laikais jis patyrė tik klupimus, nusivylimus ir skausmą.

6. Ach, jei tik jis nuolankiai priimtų savo likimą ir suprastų savo, kaip dvasinės sielos, prigimtį, apdovanotą jėga ir galia. Jo gyvenimo kova būtų kitokia, o laimėjimas – tikras, jo siekiai būtų kilnūs, o pergalės – tikros.

7. Tačiau dėl to, ką Aš jums sakau, nemanykite, kad ši žmonija, kurios dalis esate, yra pasinėjusi į bedugnę. Aš ją žingsnis po žingsnio vedu į šviesą, į išgelbėjimą, nes visi yra lemti gyventi mano dešinėje, o Aš esu jų vedlys.

8. Ši žmonija yra žemė, alkstanti ir trokštanti pažinimo bei dvasingumo. Iš tiesų, sakau jums, nuodėmė nenugalės, o valdys gėris, ir žemėje bus įtvirtinta taika.

9. Žmonių siela išsivalė skausme ir išbandymuose ir dabar yra pasirengusi Mane išgirsti, pamatyti ir suprasti.

10. Daugeliui iš jūsų mano mokymas atrodo neįmanomas laikytis, nes jūs materializavotės ir pasidavėte klaidoms. Tačiau tie iš jūsų, kurie yra nuolankūs, kurie leido skausmui juos išgryninti, kurie prieš Mane nuleido galvas ir neturi nieko, išskyrus troškimą pakilti pas Mane, laikė mano žodžio laikymąsi įmanomu ir su džiaugsmu pamatė pirmuosius savo sėjos vaisius.

11. Jūs ateinate iš įvairių kelių. Bet Aš tarp jūsų nedarau jokio skirtumo pagal klases, titulus ar rases. Jūs visi esate suvienyti kaip mokiniai ir sudarote vieną bendruomenę. Aš atrandu tarp jūsų didžiąsias sielas, paslėptas po vargana ir nepastebima išore, ir jei jos lieka nepastebėtos, tai todėl, kad jos yra nuolankios ir neturi išsilavinimo. Bet jos mane myli, liudija apie mane ir mane supranta. Aš noriu suformuoti savo naują apaštalių būrį iš visų tų, kurie šiuo metu patikėjo mano Žodžiu, ir noriu

įrodyti šiai žmonijai, kad mano mokymas skirtas visoms amžiams, kad mano pamokymai yra amžini.

12. „Antrajame laikmetyje“ ne visi mane pripažino. Kai Aš pasirodžiau žydų tautos glėbyje, kuri Manęs jau laukė, nes matė, kad išsipildė pranašų duoti ženklai, mano buvimas sukėlė sumaištį daugeliui tų, kurie nesugebėjo teisingai išaiškinti pranašų žodžių ir tikėjosi pamatyti savo Mesiją kaip galingą kunigaikštį, kuris nugalės savo priešus, pažemins karalius ir priespaudėjus bei tiems, kurie Jo laukė, suteiktų turtų ir žemiškų gėrybių.

13. Kai ta tauta pamatė Jėzų – vargšą ir be kelių, jo kūną dengiantį tik paprastą apsiaustą; gimusį tvirtelyje ir vėliau dirbusį paprastu amatininku, ji negalėjo patikėti, kad jis yra Tėvo siųstasis, Pažadėtasis. Mokytojas turėjo atlikti matomus stebuklus ir darbus, kad jie juo patikėtų ir suprastų jo dieviškąją žinią.

14. Iš tiesų, sakau jums, Aš nusileidau ne tik tam, kad akliems suteikčiau regėjimą, nei tam, kad išgydyčiau raupsuotuosius, nei tam, kad mirusiuosius prikeltų prie gyvybės. Mano darbas buvo išminties ir amžinybės Dievo darbas, kuris, trokšdamas žmonių miegančių sielų, atėjo, kad pakeltų jas į tikrąjį dvasinį gyvenimą.

15. Tie stebuklai buvo tik įrodymai, kad tai, ką Aš padariau, kiti negalėjo padaryti, ir taip pažadinti bei pašaukti sielas, pasinėrusias į gilų miegą.

16. Kas mane atpažino tuo metu? Nusidėjėliai, kuriems aš atleidau; tie, kurie alkė ir troško teisingumo, kurie troško tiesos, dvasingumo ir amžinybės.

17. Kas manęs nepažino? Galingieji, teologai, fariziejai, o daugeliui netikinčiųjų mano žodis sukėlė sumaištį.

18. Daugelis sakė: „Tai, ką šis žmogus skelbia, neįmanoma, kad išsipildytų.“ Bet jūs žinote, kad dvylika vyrų tiesiogiai sekė paskui Mane ir mokėsi iš Manęs, ir jiems Aš pasakiau: „Laikykitės mano mokymų, veikite ir mokykite. Aš netrukus išeisiu, tačiau nebūsiu toli – turėsite Mane savo širdyse, ir Aš toliau liudysiu apie save. Tai, ką Aš padariau jums, darykite savo artimiesiems.“

19. Ta tauta, kurią paruošė pranašai, nesugebėjo manęs suprasti. Tačiau mano sėkla dabar buvo pasėta ir per tuos dvylika mokinių nunešta į tautas ir provincijas. Kol išrinktoji tauta juos atstūmė, persekiojo ir nuteisė savo teismuose, pagoniškų tautų žmonės priėmė mano sėklą, ir ji davė vaisių.

20. Pagoniškoji Roma priėmė mano mokinius ir kartu su jais – mano mokymo sėklą. Ta tauta, tapusi vaisinga per skausmą ir pavargusi nuo malonumų, džiaugsmingai priėmė mano mokymą ir tapo dvasiškai stipri. Iš jos iškilo nauji apaštalai, kurie nešė mano mokymą kitoms tautoms.

21. Ta tauta, kuri nesugebėjo manęs sekti, kuri manė, kad neįmanoma laikytis mano mokymo – kur ji dabar? Aš jums sakau, kad ji, susiskaldžiusi į daugelį dalių, vėl yra žemėje: vieni tapo galingi dėl žemiškosios galios, lemiantys šio pasaulio likimus; kiti yra pas mane kaip mano naujojo apreiškimo liudytojai; o likusieji, dar kartą įsikūniję, laukia manęs.

22. Jūs atstovaujate tai tautai, kuri sekė paskui Mane, susidedančiai iš ligonių, nusidėjėlių, teisingumo ištroškusiųjų.

23. Šiandien Aš atėjau ne tik pakartoti savo Antrojo Laiko mokymą, bet ir duoti jums dar vieną pamoką, kad galėtumėte žengti žingsnį į priekį. Sėklą, kurią pasėjau jumyse, Aš puoselėju, kad vėliau galėčiau nuimti derlių.

24. Pripildykite save dvasingumu ir toliau priimkite mano gėrybes, kad galėtumėte žmonijai atnešti mano mokymų vaisių. Pajuskite mano buvimą. Aš ateinu pas jus kaip šviesos spindulys, kuris, patekęs į jūsų širdį, tampa duona, paguoda ir glamonė.

25. Aš neatsirandu kaip teisėjas, kad jūsų brolių ir seserų akivaizdoje atskleisčiau jūsų nuodėmes. Mano meilės žodis skirtas širdims taisyti ir nuraminti.

26. Žemėje nėra nė vieno, kuris mano mokymą skelbtų su tokiu nuoširdumu, su koku Aš jį apreiškiau. Tačiau, tikrai yra tokių, kurie jį slėpė. Todėl Aš nusileidau į šį pasaulį šia apreiškimo forma, kad žmonija vėl pamatytų spindinčią žvaigždę, kad nelaimės ištikti atrastų gelbėjimo valtį.

27. Aš palikau paveldėjimą atstumtiesiems, išgydžiau ligonius ir po to juos pavertiau gydytojais, kad jie pasauliui parodytų mano galią. Nes matydamas tokius darbus, net mokslininkas turės pabusti ir suvokti laikmetį, kuriame gyvena.

28. Aš mokau jus valdyti savo kūną ir paversti jį paklusniu pagalbininku jūsų dvasinėje misijoje. Bet Aš taip pat mokau jūsų sielą atsikratyti savo kūno apvalkalo, kai ji pajunta, kad šis yra pavargęs, kad galėtų išskleisti sparnus ir, išsilaisvinusi iš grandinių, kupina meilės veikti „Dvasiniame slėnyje“, o sugrįžusi perduoti širdžiai vilties ir padrąsinimo žinią.

29. Todėl sakau jums, kad jūs būsite pasaulio šviesa, nes esate spiritualizmo apaštalai. Tačiau pasinaudokite mano buvimu tarp jūsų, nes 1950-ieji artėja. Aš nustosiu kalbėti su jumis šia forma, o aš dar nematau, kad būtumėte pasirengę.

30. Mano Įstatymas ir Mano Žodis šio Trečiojo Laiko su jo apreiškimais, pranašystėmis ir malonės dovanomis sudaro Naujosios Sandoros skrynią, kurioje žmonių sielos susilies ir susivienys. Tačiau prieš tai ji turės būti atmesta ir su ja reikės kovoti.

31. Jūs būsite tie, kurie gins Naująją Šventovę, naujieji mano reikalų kariai, kurie kovoje nepasiduos, nes mano buvimas ir mano Žodis jus sustiprino.

32. Išbandymų dienomis neturėtumėte slėptis, nes nebūtų teisinga, jei – nors Aš atėjau jums suteikti išminties ir galios – slėptumėte savo dovanas nuo tų, kuriems trūksta jūsų gailestingumo.

33. Pažvelkite dar kartą į Mokytoją, apsuptą savo mokinių. Aš apsireiškiu išmintimi, ir jūsų sielos turi sudrebėti, nes, išgyvenusios išbandymus, kuriuos joms skyriau, jos jaučia troškimą pasisotinti šviesa ir sustiprėti. Tai mano Šviesos spindulys, pasiekiantis to, per kurį Aš save apreiškiu, protą – tai įkvėpimas, per kurį Aš jums perduodu savo žinią. Tokiu būdu Aš jums apreiškiu „dvasinį gyvenimą, taip vėl apšviečiu kelią, kurį Jėzus nubrėžė savo mokyme.

34. Kiekvieną kartą, kai palaipsniui įsiklausote į mano Žodį, jūsų esybė tampa šviesesnė, o troškulys teisingumo mažėja. Tada jūsų sąžinė apšviečia jums kelią, ir jūs esate pakankamai pasirengę man aukotis veiksmis, kurie atitinka mano Įstatymą.

35. Kai artinate prie Manęs, siekiate ne tik sielos, bet ir kūno išgelbėjimo, o kai Tėvas mato jūsų pastangas, Jis vienam ar kitam suteikia malonių, kaip yra Jo valia.

36. Siela yra jūsų esybės dalis, kurios gyvenimas neturi ribų. Ji egzistavo dar prieš jūsų žemiškąjį kūną. Aš kalbu jūsų sielai, nes ji priklauso kitam pasauliui. Vis dėlto Aš kalbu ir kūnui bei jį glostau. Nes kai jo širdyje viešpatauja ramybė ir taika, žmogus galės geriau mane priimti.

37. Jei pernelyg daug dėmesio skiriate kūno poreikiams, nukreipiate savo sielą nuo jos pareigų ir atitolinate ją nuo jų.

38. Vis dar yra tokių, kurie, išgirdę Mane, klausia savęs: „Ar tiesa, kad Mokytojas apsireiškia per žmogų? Kad Dievas, nors ir yra Visagalis, Kūrėjas, bendrauja per protą, kuris nėra vertas perteikti Jo šlovės kuklioje susirinkimų vietoje?“ Aš jums sakau: nežiūrėkite į šių susirinkimų vietų prabangą ar skurdumą, kad susidarytumėte įvaizdį apie savo Dievą. Argi būtina, kad jums visada trūktų netikro ritualų spindesio, kad patikėtumėte mano buvimu? Nepamirškite nuolankumo ir materialaus skurdo pavyzdžio, kurį jums parodė Jėzus, pradedant vieta, kurioje gimė Mesijas, ir baigiant vieta, kurioje Jis mirė. Ten glūdi jūsų Mokytojo didybė – nuolankume. Dievo Karalystė grindžiama tuo, kas iš tiesų amžina, o ne galios spindesiu. Supraskite mano tikrąjį didingumą, nuolankumą ir gailestingumą, kad nebestebėtumėtės, jog Aš apsireiškiu per protinį sugebėjimą, kurį laikote nevertu – susirinkimo vietoje, neturinčioje materialios reikšmės. Taip pat nespřskite apie šio darbo reikšmę pagal nedidelį tų, kurie šiandien mane

supa, skaičių, nes tai, ką jums apreiškiau, savo laiku įgys reikšmę ir nustebins pasaulį.

39. Iš tiesų, sakau jums: jūsų gyvenimas ir jūsų darbai bus tie, kurie liudys, kad esate mano mokiniai.

40. Mylėkite Mane visame, ką Aš sukūriau, ir atmeskite mintį, kad Dievas koku nors būdu galėtų būti ribotas. Žmonija įvairiais būdais susikūrė Mano atvaizdą, kad jaustų, jog Aš esu su ja. Kodėl gi neieškote Manęs mano kūrinuose? Aš leidau jums visiems stebėti stebuklus, kurie jus supa, kad juose atpažintumėte mano Kūrėjo galią – nuo vos pastebimų būtybių iki didingo karališkojo žvaigždynio. Tačiau Aš jums nesakau, kad Aš esu gamta, nei kad ji yra Dievas. Taip pat Aš jums nesakau, kad saulė yra mano Dieviškoji Dvasia, nes jos visos yra vos atomai Kūrėjo kūrinyje.

41. Jei apribotumėte savo protą tomis tikėjimo sampratomis, sekite savo protėvių pavyzdžiu – tų, kurie garbino Mane saulėje. Tačiau neturite blogai vertinti savo protėvių, nes tuometinis žmogus vargu ar sugebėjo toje gamtos jėgoje atpažinti Dievo Kūrėjo jėgą. Juk joje jis rasdavo šilumą, šviesą ir gyvybę. Atminkite, kad jie nebuvo labai toli nuo tiesos.

42. Kai Aš apsieiškiu per žmogiškąjį tarpininką, Aš jums nesakau, kad tas žmogus yra jūsų Dievas. Tačiau Aš privalau apsiriboti, kad jūs galėtumėte Mane priimti ir suvokti mano Žodžio esmę, kuri visų žodžių nešėjų atveju yra ta pati, net jei išraiškos forma keičiasi. Vieno proto nepakanka, kad visiems atskleistų tai, ką turiu jums apreikšti.

43. Šiuo paprastu būdu Aš jums perdaviau savo mokymą, kad rastumėte kelią, vedantį jūsų sielą į ramybę ir tobulumą, kurių ji trokšta. Todėl patariu jums atsakyti tuštybių ir blogų polinkių. Aš mokau jus mylėti savo artimus tikra brolystės dvasia ir, sąmoningai suvokdami savo pareigas jų atžvilgiu, daryti jiems gerus darbus.

44. Aš jus mokiau, kad jūsų kūnas suirs, o išliks tik jūsų siela. Po šio gyvenimo ji pakils ten, kur ją nuves jos nuopelnai. Iš ten ji toliau kovos, kad vis labiau pakiltų ir priartėtų prie tobulumo, o tai reiškia – priartėti prie Dievo.

45. Kad tai pasiektumėte, šiuo metu Aš jus mokau, kaip turite melstis ir ieškoti Manęs. Ir Aš noriu, kad savo artimus mokytumėte tikros meilės artimui, taip, kaip Aš jus mokau.

46. Kaip Aš nepasmerkiau jūsų netobulumų, taip noriu, kad ir jūs nepasmerktumėte savo artimųjų netobulumų.

47. Rodykite jiems tik tai, ko Aš jus mokiau. Kas yra pasirengęs, tas jus supras.

48. Sėkite, net jei derliaus čia ir nenuimsite.

49. Įsigilinkite į mano žodį, mano vaikai. Nes per šiuos paskutinius trejus metus, kuriais dar girdėsite mane, turite tapti nebe mokiniais, o apaštalais.

50. Jūs esate tobulu keliu, vedančiu jus pas jūsų Išganytoją. Ir dar kartą, kaip ir praeityje, Izraelis pasirodo prieš žmoniją. Jūs turite žinių apie dvasinį gyvenimą ir esate atsakingi už Įstatymą.

51. Poilsio ir tinginystės laikas baigėsi: jūs pakilote, kad įvykdytumėte savo misiją, ir uždarėte savo širdis pasaulio pagundoms.

52. Jūs esate naujoje reinkarnacijoje, tai yra naujame kūno apvalkale, kad jūsų siela galėtų užbaigti savo paskirtį žemėje ir, apvalyta, ateiti pas Mane, kad gautų tai, ką Aš jai paruošiau Anapus.

53. Jūs esate naujieji mokiniai ir esate kaip tie dvylika Antrojo laikotarpio mokinių, kurie kartais nutoldavo nuo Mokytojo, norėdami įrodyti gautas dovanas ir mokymus, o po to sugrįždavo nusiminę, nes dėl tikėjimo ar meilės artimui trūkumo nebuvo atlikę stebuklų.

54. Tuomet Aš jiems mokiau palyginimą apie garstyčios grūdą ir sakiau, kad tikėjimas gali perkelti kalnus. Jie matė, kaip Aš prikeliu mirusiuosius, išlaisvinau apsėstuosius iš sumaišties dvasios, kaip išgydžiau nepagydomuosius ir išgelbėjau nusidėjėlius. Tačiau po to, kai Mokytojas iškeliavo, jie atgijo tikru tikėjimu savo dovanomis, kad galėtų tobulai skleisti išmoktą mokymą ir su meile mokyti savo artimus.

55. Ir jūs dabar laukiate mano atsisveikinimo, kad galėtumėte iškeliauti ir skleisti Gerąją Naujieną.

56. Gilinkitės į mano žodį, mokykitės iš manęs, kad netrukus taptumėte gerais apaštalais, kurie savo meilės darbais liudija Šventąją Dvasią.

57. Aš esu kalno viršūnėje. Iš ten Aš kalbu jums ir įrašau savo žodžius į jūsų širdis – tikėdamasis, kad sugebėsite teisingai pasinaudoti savo valios laisve, kad atstumtumėte pasaulio tuštybes ir sąmoningai vykdytumėte mano valią, kuri yra tobula.

58. Nesistenkite suprasti mano žodžio vien protu, tuo pačiu ignoruodami savo dvasios balsą, kuriame atsiskleidžia paslaptingos išdo išmintis.

59. Aš pašaukiau nusidėjėlius, kad paverčiau juos dorybingais žmonėmis. Mano, kaip Mokytojo, užduotis – nenuilstamai mokyti, kol sielos pasieks tobulumą. Daugelis jūsų artimųjų ruošiasi sekti jūsų pavyzdžiu, nes žino, kad esate mano mokiniai. Ar jau esate pasirengę mane priimti? Ar jau išmokote iš manęs? Sakau jums, kad tik įvykdydami savo dvasinius ir žemiškus įsipareigojimus įgysite teisę vadintis mano mokiniais.

60. Jei dirbsite žmonijos atsinaujinimo labui, galiausiai pamatysite „naujos dienos“ pradžią ir pajusite mano ramybę.

61. Mano Žodis jus moko, bet neprivėrčia. Aš jums suteikiau valios laisvę, kad jaustumėtės savo veiksmų šeiminkais ir vykdytumėte įstatymą iš įsitikinimo, kad jūsų nuopelnai būtų tikri.

62. Dar kartą žemė nusidažė kraujo raudonumu, karas aptemdė žmonių sielas. Atmosferą užpildo sielvartas, kančia ir baimė. Tačiau šio chaoso viduryje Aš pasirodžiau ir vieniems tapau matomas, o kitiems – girdimas. Mano taurė pilna skausmo, kurį patiria pasaulis. Būtent tai jūs man aukojate šiuo metu, ir Aš tai priimu.

63. Mano mokymas įneša šviesą į kiekvieną sielą. Aš įdedu į jūsų širdis taiką ir vienybę. Nepamirškite mano balso, kuris yra mylinčio Tėvo balsas.

64. Saugokite mano Žodį, nes jau artėja 1950-ieji metai, ir mano valia yra, kad tuo metu mano mokymai būtų išspausdinti, kad jie taptų maistu jūsų sielai. Tada turėsite pasiruošti duoti žmonėms šiuos raštus skaityti, ir prisiminsite tuos laimės akimirkas, kurias patyrėte, klausydamiesi Mokytojo.

65. Trečiojo laikotarpio kovotojai, skleidžiantys mano Žodį: būkite nenuilstami. Jūs skubate pasiruošti, kuo labiau artėja momentas, kai Aš paliksiu jus be savo Žodžio. Pamažu jūs pasisotinote jėga, kurią talpina mano Mokymas.

66. Ne visi, kurie Mane girdėjo Antrajame laikmetyje, tikėjo Manimi. Buvo būtina sugrįžti į pasaulį, kad jums suteikčiau naujų įrodymų. Ir šiandien ne visi, kurie Manęs klausėsi, Manimi tikėjo. Kūnas, tarsi tankus šydas, trukdo sielai priimti Dieviškąją Šviesą. Tačiau šis šydas išnyksta, kai gilinamasi į mano mokymus, kad būtų ryta vietos sielos impulsams, siekiantiems išsilaisvinti iš materializmo ir priartėti prie savo Kūrėjo.

Jei kai kurie iš tų, kurie Manęs klausosi, nepajuto šio pakilimo savo esybėje, tai sakau jums, kad ateis laikas, kai jie pamatys tą Šviesą. Kiti, kurie Manęs klausosi su tikėjimu, nepasiekė dvasinių apreiškimų suvokimo, nes jiems trūko reikiamo pasirengimo, kad suprastų mokymą.

67. Jei daugelis žmonių pasaulyje yra sustoję savo vystymosi kelyje, tai todėl, kad jie yra įstrigę klaidinguose savo tikėjimo įsitikinimuose, kuriuose vyrauja stabmeldystė. Jie negali suvokti aukštų idėjų, nes leido savo dvasiniam suvokimui atrofijuotis.

Mano kūriniuose jūs pajutote, kad Aukštesnysis artėja prie jūsų, norėdamas apgaubti jus taikos atmosfera. Šioje taikoje dalijosi net jūsų kūnas, nes ir jis yra Viešpaties kūrinys, sukurtas tobulumu. Tobulas yra tiek dvasinis, tiek materialusis pasaulis. Taigi net atome ir ląstelėje galite atpažinti dieviškąjį visagališkumą. O kai tyrinėsite Dvasią, joje atrasite jos paprastą prigimtį – kaip aukštesnio gyvenimo atomą. Tada suprasite, kad nėra nieko, kas būtų atskirta nuo Dieviškojo.

68. Viskas mano kūrinijoje yra judėjimas, harmonija ir tvarka, vedančios į tobulumą. Kad žmogus galėtų pabusti ir kad jo dvasios balsas vestų jį į tikrovę, jis neturi žiūrėti į kūriniją tik išoriškai, nepastebėdamas jos esmės. Žmogus, netikintis dvasiniu gyvenimu, pasiners į materializmą, nes vieninteliu gyvenimu laikys tik šį pasaulį. Tačiau kai jis galiausiai pavargs savo malonumų arba nusivils savo kančiose – kas tada su juo atsitiks? Vieni praras dvasinę pusiausvyrą, kiti pasikėsins į savo gyvybę.

69. Ne visi žmonės yra vienodo supratimo lygio. Kol vieni kiekviename žingsnyje atranda stebuklus, kiti viską laiko netobulu. Kol vieni svajoja apie taiką kaip apie pasaulio dvasingumo ir moralės viršūnę, kiti skelbia, kad būtent karai skatina žmonijos vystymąsi.

70. Dėl to Aš jums sakau: karai nėra būtini pasaulio vystymuisi. Jei žmonės juos naudoja savo ambicingiems ir savanaudiškiems tikslams, tai dėl materializmo, kuriame yra tie, kurie juos remia. Tarp jų yra tokių, kurie tiki tik buvimu šiame pasaulyje, nes jie nežino dvasinio gyvenimo arba jį neigia; tačiau žmonių akyse jie laikomi mokslininkais. Todėl būtina, kad visi susipažintų su šiuo Apreiškimu.

71. Kol tie, kurie dėl savo religinio fanatizmo anapus tikisi tik pragaro bausmės, laikysis šios nuomonės, jie patys susikurs savo pragarą, nes sielos sumaištis yra panaši į žmogaus proto sumaištį, nors ir daug stipresnė. Dabar jūs klausiate: „Mokytojau, ar tiems žmonėms yra išgelbėjimas?“ Sakau jums: išgelbėjimas yra visiems, bet ramybė ir šviesa pasieks tas sielas tik tada, kai išsisklaidys apgaulės tamsa. Ar kada nors jaučėte gailestį žmogui, kurio supainiotas protas verčia jį matyti dalykus, kurių iš tikrųjų nėra? Kiek didesnis būtų jūsų skausmas, jei anapus pamatytumėte tas iliuzijų apimtas būtybes, kurios mato savo įsivaizduojamą pragarą!

72. Kuris žmogus, žinantis, kas yra fizinė mirtis ir tikrasis atpirkimas, mirties valandą galėtų pasiduoti sumaiščiai?

73. Mano mokymas apie tobulą meilę ir išmintį nėra tik šių laikų ar Antrojo laikotarpio reikalas. Visais laikais Aš jums kalbėjau apie šiuos mokymo turinius. Tačiau klaidingas apreiškimų aiškinimas įstūmė žmones į fanatizmą ir sumaištį.

74. Kai kartą materializmo sukeltas skausmas pačiai sumišusiai sielai taps nepakeliamas, tas skausmas ją pažadins į Šviesą. Tada ji giliai apgailestaus dėl savo klaidos.

75. Mokykite šių pamokymų savo artimuosius, kad žmonėse augtų troškimas siekti tobulumo pasaulio, kuriame sielos, tobulėdamos, pasieks Tėvo glėbį.

76. Aš esu Šviesa, kuri jus visus suvienija Manyje. Norėdamas jums perduoti šį Žodį, pasinaudoju vienu iš jūsų, kuris neturi daugiau nuopelnų nei kiti. Matykite tai kaip mano meilę ir gailestingumą.

77. Artėja 1950-ieji metai, o jų pabaigoje Aš atsisveikinsiu su jumis. Tai bus skausminga, ir jums trūks mano žodžio. Tačiau jis išliks raštu, ir ten visi ras Mokytojo pamokymus. Tada jūs sakysite: „Koks meilus buvo jo mokymas!“

Tam laikui Aš paruošiu proto organus ir lūpas, kurios įkvėpimo vedamos kalbės jums. Kiti skaitys mano mokymus, ir tada vėl pajusite tą jėgą, kurią gavote, kai Aš apsireiškiau. Tokiu būdu Aš būsiu tarp jūsų, jūsų sielose ir protuose, harmonijos ir brolystės apsuptyje.

78. Aš jums visiems suteikiau daugiau šviesos jūsų gyvenimui. Jei kiekviename žingsnyje susiduriate su erškėčiais, tai todėl, kad žmogaus kelias yra erškėčių kupinas. Melskitės, ir jūsų tikėjimas palaikys jus trokštant Amžinojo Gyvenimo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 228

1. Kalno viršūnėje, kurioje yra Mokytojas, yra ir Marija, visuotinė Motina – ta, kuri „Antrajame Laike“ tapo moterimi, kad „Dieviškojo Žodžio įsikūnijimo“ stebuklas taptų tikrove.

2. Žmogus dažnai vertino ir nagrinėjo Mariją, taip pat ir tai, kaip Jėzus atėjo į pasaulį, ir šie vertinimai sudraskė motiniškosios dvasios tyrumo drabužį, kurios širdis išliejo savo kraują pasauliui.

3. Šiuo laikotarpiu Aš nuėmiau nežinomybės šydus, kad pašalintų netikinčiojo abejones ir suteiktų jam dvasinių mokymų žinias.

4. Žmonės iš mano tiesos, kuri yra tarsi kelias, išvedė daug šoninių takų, kuriais dažniausiai nuklysta. Kol vieni ieško Dangiškosios Motinos užtarimo, o kiti ją nesupranta, jos meilės ir švelnumo apsiaustas amžinai apgaubia visus.

5. Nuo pat laikų pradžios Aš apreiškiau Dvasinės Motinos buvimą, apie kurią pranašai kalbėjo dar prieš jai ateinant į pasaulį.

6. Kartais Aš jus barau savo žodžiuose, tačiau mano barimas slepia šviesą, tauta. Aš nebūčiau tobulas Mokytojas, jei nepasakyčiau jums visko, ką turite žinoti. Aš nebūčiau Tėvas, jei nepasakyčiau jums, kada nuklydote nuo kelio.

7. Aš nenoriu, kad jūsų siela būtų sutepta, nei kad ji mirtų tikrojo gyvenimo atžvilgiu. Todėl Aš baudžiu jus savo teisingumu, kai randu jus pasidavusius žalingiems malonumams ir pramogoms. Jūsų siela turi pasiekti mano glėbį tyra, kaip ji iš jo ir kilo.

8. Visi, kurie palieka savo kūną žemėje ir, būdami sumišę, atsiskiria nuo šio pasaulio, pamačius mano buvimą, kuris atsiskleidžia amžinybės šviesoje, apšviečiančioje dvasią, pabunda iš gilaus miego tarp kartių ašarų ir savikaltės nevilties. Kol vaikas kenčia, norėdamas išsilaivinti iš savo kančių, kenčia ir tėvas.

9. Neabejokite, kad Aš apsireiškiu per žmogiškąjį protą, kad „paskutinieji“, išgirdę varpo skambesį ir Viešpaties šauksmą, pamatytų Šventosios Dvasios šviesą, kuri jiems suteiks išgelbėjimą.

10. Tuo metu Aš neieškojau nei bažnyčių, nei sinagogų. Kadangi Antrajame Laike Aš gimiau tvartelyje, šiandien Aš apsireiškiu per žmogų, net jei jis yra nusidėjęs. Inė priemonė, kuria Aš save atskleidžiu, pasižymi skurdu ir nuolankumu. Tačiau nenustebkite tuo, turėdami omenyje, kad savo laiką Aš gyvenau kartu su vargšais ir net savo apranga rodžiau savo nuolankumą.

11. Savo meile žmonėms, kurie nemoka Manęs ieškoti, pasiklydusiems ir visiems, kuriems Manęs reikia – vykdydamas savo dieviškąją užduotį jus

mylėti – Aš ieškojau būdo priartėti prie jūsų, kad jūs Mane matytumėte, girdėtumėte ir jaustumėte.

12. Šiandien Aš duodu jums savo Žodį po šių namų kukliu stogu, kurie yra tų vietų, kuriose Aš kadaise jus surinkau, atitikmuo: upės krantai, kalnai ar dykuma.

13. Tačiau jei įvykiai pasikartos – ar vėl turėsite mane prikalt prie kryžiaus ir skausmingai perdurti Marijos širdį septyniais durklais?

14. Kai Jėzus mirė ant kryžiaus, Jį akimirkai apėmė tamsa ir begalinis apleistumo jausmas. Tuo pačiu metu Marija savo motiniškoje širdyje pajuto neišmatuojamą apleistumą. To priežastis buvo ta, kad Sūnus tą akimirką jautėsi žmonių nesuprastas.

15. Ateik pas Mane, žmonija, Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, esu Meilės Mokytojas, kuris dvasiškai keičia žmones. Tu, serganti ir išvargusi žmonija, Aš tave priimu ir laiminu, o laiminant tave, malšinu tavo skausmą.

16. Ateikite su vaikišku pasitikėjimu, kad pas mane pailsėtumėte ir priimtumėte jums reikalingą mokymą. Aš esu Tas, kuris jus pasveikina, kad padrąsintų jūsų širdis. Visata yra pripildyta skundų, skausmo šauksmų bei senų ir naujų kančių.

17. Jūs, kurie klausotės šio žodžio arba jį pakartosite rytoj, – jei suprasite jo prasmę, palikite už savęs visas savo problemas, silpnybes ir troškimus, kad galėtumėte pasinerti į apmąstymus apie Dieviškumą, kurį Aš jums atnešu.

18. Siela taip pat turi problemų, ir jūs turite stengtis jas išspręsti. Kaip? Leisdami, kad į jus įsiskverbtų išmintis – ta sėkla, kuri, mano globojama ir jūsų pastangų dėka, sudygs ir išsiskleis, kol taps amžinojo gyvenimo medžiu. Tada jūs pasauliui padovanosite gerus vaisius, kurių jam taip reikia. Tai bus mano darbo tarp jūsų įgyvendinimas.

19. Aš jums sakiau: „Kelkitės ir eikite.“ Bet šiandien Aš tai pasakiau jūsų sielai paprastais žodžiais ir taip parodžiau jai kelią, vedantį į tikrąjį rojų, į amžinybę.

20. Aš noriu ištraukti jus iš jūsų liūdnos letargijos, kad žinotumėte viską, kas skirta sielai, ir be to, kad išmokyčiau jus tuo pasinaudoti. Metai, eros ir amžiai praėjo per šią planetą, tačiau žmonija toliau gyvena nežinodama tiesos, vis dar neigia Kristų. Nes žmonėms egzistuoja tik akivaizdus materialių kūnų ir formų gyvenimas, tik jiems jie teikia reikšmę, tuo tarpu sielos sugebėjimus ignoruoja ir jų nepastebi.

21. Žmogus, sukurtas su siela ir kūnu, pamiršta sielos gyvenimo, kuris jam turėtų būti svarbiausias, reikšmę ir kreipia dėmesį tik į žmogiškąją dalį, ieško laimės, džiaugsmų, pasitenkinimų ir aistrų materialiajame pasaulyje,

o kai Aš jam kalbu apie sielą, jis galiausiai sako, kad šie mokymai yra tik vieni iš daugelio. Būtent dėl to jis savo kelyje lieka abejingas.

22. Tuo tarpu tas žmogus, kuris trokšta dvasingumo, apvalina savo širdį ir protą, apsiplauna atgailos vandeniui, atsisako ambicingų materialų tikslų ir jaučia, kad jo gyvenimo žingsnius apšviečia Dievo šviesa. Tas žmogus žino, kad tie, kurie pasiekė didybę savo sieloje, performavosi savo kančių lydykloje, dėl ko tapo žmonijos vadovais žemėje, o vėliau – nušvitusiomis būtybėmis dvasinėje erdvėje, žmonių globėjais, įkvėpėjais ir sargais. Tos sielos meile susietos su žmonėmis, todėl jos spinduliuoja danguje už matomojo pasaulio ribų, nuostabiame dvasiniame gyvenime, ir savo šviesa apšviečia šią žmoniją, niekada jos nepalikdamos.

23. Būtina, kad jūs pabustumėte, kad jūsų siela įgyvendintų troškimus atsiskleisti per savo materialų kūną. Žinokite, kad savo darbais galite išreikšti savo sielos išsivystymo lygį. Pradėkite nuo to, kad būsite tolerantiški kitų silpnybėms. Turėkite omenyje: jei jūs jau įveikėte sudėtingus kelius ir ištaisėte savo klaidas, yra kitų, kurie jų dar neperėjo, todėl turite būti supratingi savo artimiesiems, padėti jiems atsikelti po kritimų ir dalytis su jais savo patirties šviesa.

24. Iš tiesų, sakau jums: jūsų vyresnieji broliai ir seserys, kurie anksčiau nuėjo tą kelią, kurį šiandien einate jūs, pasiekė dvasinį aukštumą, nes gyveno mylėdami savo artimus, kai žemėje buvo labdarybų teikėjai, gydytojai ir mokytojai. Todėl sakau jums: jeigu būtumėte paklausę savo sielos raginimų, būtumėte geresnėje vietoje. O jei nepasinaudosite tuo, ką Aš jums siūlau šiame mokyme, vėliau, Dvasiniame pasaulyje, Aš priekaištausiu jums dėl pareigų nevykdymo. Todėl nepraleiskite šios progos, veikite su meile ir pasitikėjimu mano Žodžiu.

25. Kas atsisako mylėti savo artimą, tas atsisako mylėti Kristų. Jei matote, kad jūsų artimas kenčia, verkia ir jūsų reikia – kodėl jam nepadedate? Priežastis ta, kad patys materializavote savo kilniausius ir švelniausius jausmus.

26. Pakeiskite savo esybę ir gyvenimą, dematerializuokite tai, ką materializavote. Dvasininkite savo jausmus, mintis ir darbus. Vis labiau suvokite dvasinės sielos misiją, tada dėl šio pasikeitimo jūs nebebūsime nenaudingi, o tapsite naudingi, ir jūsų gyvenimas liudys mano tiesą.

27. Visiems ateis akimirka, kai siela pajus degantį troškimą nugalėti kūną, sunaikinti egoizmą, kad atskleistų meilę, kurią ji gavo iš Tėvo, ir išmintį bei galią, kurias ji paveldėjo. Kai siela užims savo tikrąją vietą žmoguje, šis taps panašus į Kristų. Žodis „Kristus“ reiškia meilę, galią ir išmintį, tiesą ir gyvenimą.

28. Tačiau šiame pasaulyje dar praeis kelios kartos, kol žmonija suvoks didžiąją Kristaus reikšmę. Kristus išnyko kaip žmogus ir pasirodė kaip triumfuojanti Dvasia be kūno, visiškai tapęs Meile. Jis yra nuolatinis dieviškojo gailestingumo žmonijai apreiškimas.

29. Žinokite, kad Man malonu matyti jus naudingus ir paslaugius savo artimiesiems. Man patinka matyti jus prie ligonių lovų. Džiaugiuosi, kai matau, kad sėjate mano mokymo sėklą ir tuo pačiu glostote, guodžiate bei padedate vargstantiems. Prisiminkite: kai buvau pasaulyje, palikau savo mokymą, pagrįstą šiuo dieviškuoju aukščiausiuoju įsakymu: „Mylėkite vieni kitus“. Tačiau praėjo šimtmečiai, o Aš vis dar laikiu, kol jūs šį įsakymą pajusite savo širdyse.

30. Paruoškite savo širdį, protą ir sielą, nes jūs dabar klausotės mano dangiškojo žodžio.

31. Negalite pakliūti į klaidą, nes Aš kalbu jums visiškai aiškiai ir per įvairius tarpininkus.

32. Aš taip pat ateinu ištirti jūsų širdis, kad įvertinčiau, ką supratote iš mano mokymo. Aš ieškau jūsų tikėjimo šviesos.

33. Klausykitės savo dvasios balso. Medituokite, kad galėtumėte įvykdyti viską, ką pažadėjote savo Tėvui.

34. Mano Įstatymas šioje žemėje buvo sutepta, tačiau jums visada įsakiau jį saugoti ir ginti.

35. Nešvarinkite Įstatymo, nemiegokite, nematerializuokite savo sielų. Dirbkite!

36. Turėkite omenyje, kad jūsų siela yra ta pati, kuri kituose laikais nepakluso Tėvo įsakymams, ir kad šiandien ji turi naują išganymo galimybę, kurią jūsų Viešpats jai suteikia iš meilės.

37. Aš žinau, Izraeli, kad nepaisant mano didžiulės meilės jums, minios, kaip ir Antrajame laikmetyje, sukils, kad mane įžeistų ir iš manęs pasijuoktų. Aš žinau, kad tarp jūsų slepiasi Iskarijotas. Bet mano apreiškimas per žmogiškąjį protą nebus beprasmis, nebus veltui, kad Aš atplėšiau Šeštąjį antspaudą.

38. Aš atėjau pas jus, kad išgelbėčiau jus per atsinaujinimą ir tobulėjimą, nuvalydamas jus nuo nešvarumų ir nuodėmių ir vietoj to pasiūlydamas jums kelią į taiką ir gerovę.

39. Palaimintas tas, kuris apsivalo ir pasiruošia, nes jis nugalės išbandymuose.

40. Karo ir sunaikinimo jėgos yra išlaisvintos. Jums gresia badas ir epidemijos su jų nežinomomis ir nepagydomomis ligomis. Todėl budėkite ir melskitės. Dirbkite savo misijoje, ir išbandymas praeis.

41. Aš esu Kristus, tas pats, kuris Antrajame Laike apsireiškė Jėzuje. Man patiko pasirodyti jums šia forma.

42. Šiuo metu mane turi pajusti visos žemės tautos.

43. Mano Žodis yra mokymo knyga, kurią Aš įdėjau į jūsų rankas, kad ją studijuotumėte. Sektai sukils prieš sektas, religijos kariaus su kitomis religijomis, o doktrinos – prieš doktrinas. Atsižvelgdamas į šį sielų chaosą, noriu, kad jūs rodytumėte pavyzdį ir būtumėte apsauginė siena.

44. Nebūkite išdidūs dėl to, kad esate mano išrinktieji. „Prisiėmę šią atsakomybę, neturite užmigti“, nes tada vėl nugrimsite į bedugnes, „kurias palikote už savęs, ir kai jūsų kelyje pasitiks vargas ir skausmas, paklausite savęs: „Kaip įmanoma, kad mes, priklausę tiems, kurie klausėsi Mokytojo mokymų, turime išgerti tokį kartų taurę?“

45. Prisiminkite mano pavyzdinius darbus ir išmokite mylėti dvasinį pasaulį labiau nei materialųjį, ir nuoširdžiai rūpinkitės savo sielos gerove po jos žemiškojo gyvenimo. Nuo šiol kurkite jai gyvenimą, kupiną šviesos ir ramybės. Juk iki šiol jums buvo svarbesnė jūsų kūno gerovė, jo tuštybės ir drabužiai nei siela, kuri miršta iš alkio ir troškulio, o jos drabužis yra suplėšytas.

46. Neklyskite. Kūnas yra sielos drabužis, o būtent siela turi pakilti pas Mane. Kūnas yra dulkė, ir jis sugrįš į dulkes kartu su savo žemiškais turtais. Leiskite savo sielai įgyti dvasinius lobius, nes juos ji tikrai pasiims į amžinybę.

47. Tiems, kurie turtingi žemiškais turtais, Aš neegzistuoju – jų turtas jiems yra viskas. Jie mane pamiršo. Ką jiems rūpi pasaulio vargas ir skausmas? Ką jiems rūpi svetimas sielvartas? Jie užsikimšo ausis sąžinės balsui, kuris juos teisia bet kokių atveju ir kiekviename žingsnyje kalba jiems apie mano galią.

48. Iš tiesų, sakau jums: tokiu būdu jie iššaukia mano teisingumą.

49. Tačiau viskas pasikeis, nuolaidžiavimas baigsis, o ta galia, kurią Aš suteikiau tam tikriems žmonėms, kad jie atneštų žmonijai gėrį arba blogį, bus pateikta teismui.

50. Kiek daug žmonių jau būtų pažinę mano darbą, jeigu jūs būtumėte išėję ir pakvietę vargstančiuosius valgyti duonos nuo mano stalo!

51. Atminkite, kad tai, ką Aš jums daviau, yra skirta jūsų artimiesiems.

52. „Mylėkite vieni kitus“ – taip Aš jus mokiau jau tada. Praėjo šimtmečiai, Aš ir toliau jums kalbu apie tą patį mokymą, tačiau jūs vis dar savo širdyse nejaučiate to kilnaus įsakymo.

53. Aš klausių jūsų, kad jūs viduje sau atsakytumėte: kas gali mylėti savanaudžius? Supraskite, kad Aš jums kalbu apie tuos, kurie galvoja tik apie save, kurie netarnauja, nei dalijasi duona, nei teikia paguodą. Tik Aš

vienas suprantu jų charakterio trūkumus ir todėl galiu juos mylėti bei suprasti.

54. Vos tik suprasite, kad atėjote į šį pasaulį, kad įgytumėte patirties ir įgyvendintumėte dieviškąjį meilės ir gailestingumo įstatymą savo artimiesiems, jūs įžengsite į šio gyvenimo harmoniją. Iš mano apreiškimų jūs jau žinote, kad tas, kuris nesilaiko mano įstatymo, turi grįžti į šį pasaulį, kol siela įvykdys jai patikėtą užduotį.

55. Jūs esate tarsi tūkstantmečiai medžiai, kurių kamienuose matyti begalė įtrūkimų – tai jų kovos su laiku ir audromis pėdsakai, nors žmogaus sielos šviesa dar nešviečia visu stiprumu. Aš jus labai myliu; vis dėlto gamtos jėgų smurtas ir toliau plaks žmoniją, nes ji pati jas išprovokavo, o jų pasekmės bus griaunančios. Tai karas, kurį išprovokuos materialistiškas žmogus, ir jis atneš nelaimę tautoms, kurios karčiai verks. Bet kas galės jas paguosti?

Klausykite: žmonija gaus vieną perspėjimą po kito, išlaisvintos stichijos užgrius planetą ir nusiaubs ištisus kraštus. Tada jūs suvoksite, kad nesate pateisę Dvasinių darbų, kad nieko nepadarėte. Aš kreipiuosi į visą krikščionišką pasaulį.

56. Žmonės verks dėl jūsų sielos būklės, nes ji kieta kaip granitas ir šalta kaip antkapis. Kaip gi jūs juos paguosite?

57. Jei būtumėte derlinga žemė, sėkla jau būtų sudygusi jumyse. Bet jūs esate nederlinga žemė, neduodanti vaisių. Žmonija nukreips į jus savo žvilgsnį. Tačiau kaip jūs galėsite suteikti jai tą meilės kupiną padaršinimą, kurio jai reikia, jei jūsų širdys spinduliuoja tik panieką, priekaištus ir šaltumą? Kas su jaudinančia širdimi išgirs žmonių skausmo šauksmus? Kas taps kenčiančiųjų skydas? Aš turėsiu tai padaryti per savo balso nešėjus, kurie guos kenčiančiuosius.

Vis dėlto sakau krikščioniškajam pasauliui: atverk savo širdį, kad tu bent jau pastebėtum žmonių verksmą. Pasistenkite neutralizuoti karų ir nelaimių padarinius. Nes iš tikrųjų tai, kas įvyko iki šiol, yra menka palyginti su tuo, kas dar ateis. Žmogiškoji kančia dar nepasiekė aukščiausio laipsnio, o jūs, kaip krikščionys, kuriais tvirtinate esą, turite įrodyti, kad esate tokie. Jei dabar nebandysite to daryti – kada tada ketinate imtis vykdyti savo misiją?

58. Erdvėje aidėja jūsų artimųjų beviltiški skausmo šauksmai. Jei pamatytumėte, kas iki to laiko įvyks, gailėtumėtės, kad nevykdėte savo pareigos, ir tada imtumėtės veiksmų savo artimųjų labui.

Dvasiniame pasaulyje yra būtybių, kurios dėl tų žmonių lieja ašaras ir maldauja už tuos, kurie dėl savo savanaudiškumo yra akli, taip pat už tai, kad audra, kuri kaupiasi virš šio pasaulio, sušvelnėtų. Kaip ji, taip ir Aš

noriu jus matyti pavirtusius gydančiu balzamu, glamonėmis, šviesa, užuojauta. Pašalinkite iš savo širdžių abejingumą, kuris jus atitolina nuo žmonių šeimos, ir prisiminkite, kad per šį pasaulį žengs mirtis, kuri nušluos didžiąją dalį jo gyventojų.

Yra sielos ir kūno ligos. Yra kūnų, kurie pasveiksta vartodami materialius vaistus, ir kitų, kurie negali pasveikti, nes serga siela.

59. Mokiniai, argi nenorite išgydyti tiek sielos, tiek kūno ligų? Iš tiesų, sakau jums, jūs galite tai padaryti. Tačiau kada ketinate pradėti savo veiklą? Kada ketinate užbaigti savo materializmą? Kada ketinate pradėti naują, dvasiniu gyvenimu persmelktą gyvenimą?

60. Pasikeiskite per mano mokymą, pajuskite save kaip naujus žmones, praktikuokite mano dorybes, ir šviesa pasirodys jūsų dvasioje, o Kristus apsireikš jūsų kelyje.

61. Mano žinios yra jėga, gaivinančianti žemę, jos yra kaip saulė, teikianti šilumą ir gyvybę, jos yra vanduo, kuris drėkina. Aš kalbu apie jūsų širdies žemę, kuri, nepaisant mano nuolatinių apreiškimų, lieka nevaisinga.

62. „Žmonės, žmonės, pakilkite, laikas spaudžia, ir jei to nepadarysite šią „dieną“, šiame žemiškajame gyvenime jau nebeatsibudsite. Ar norite toliau miegoti nepaisydami mano žinios? Ar norite, kad jus pažadintų kūno mirtis – su sielą, neturinčią materialios formos, sudeginančia atgailos ugnimi?“

63. Būkite nuoširdūs, įsivaizduokite save dvasiniame gyvenime, tiesos akivaizdoje, kur niekas negali pateisinti jūsų materializmo, kur jūs iš tikrųjų matote save apsirengusius skarmalais – suteptais, purvinais ir suplėšytais – kuriuos jūsų siela dėvės kaip drabužius. Iš tiesų, sakau jums, ten, matydami savo vargą ir jaučiantys tokį didelį gėdą, pajusite neišmatuojamą troškimą apsiplauti giliausio atgailos vandeniu, nes žinote, kad į Dvasios šventę galite eiti tik švarūs.

Pažvelkite už žmogiškojo egoizmo ribų su visais jo trūkumais, kurie šiuo metu yra jūsų pasididžiavimas, jūsų pasitenkinimas, ir pasakykite Man, ar jūs jaučiate žmonių skausmą, ar jūsų širdyse atsiliepia moterų raudos ar vaikų verksmai. Taigi pasakykite Man: kuo jūs buvote žmonėmis? Ar buvote jiems gyvenimas?“

64. Atlikę savianalizę savo sąžinės šviesoje, argi nesate pasirengę, kad pasirodytų mano Dieviškoji Dvasia ir išlaisvintų jus iš grandinių, kurias susikūrėte savo klaidomis? Nuspręskite pasiekti dvasinį tobulėjimą, kad nuo jūsų sielos nukristų skarmalai. Aš padėsiu jums viduje pažinti save tokius, kokie esate.

65. Tačiau jūs, kurie su dideliu susidomėjimu skaitysite raštus, skleidžiančius mano Žodžio esmę, – jūs būsite sujaudinti iš vidaus, nes žinosite, kad Aš myliu jus, kaip ir visus tuos, kurie dabar Manęs klausosi.

66. Jau seniai Mokytojas laukia jūsų gyvenimo kelyje, ir net jei praeis dar amžiai, Aš ir toliau jūsų lauksiu. Suvokite, kad niekas neateina pas Tėvą kitaip, kaip tik Kristaus nubrėžtu keliu. Tačiau dabar ateikite, net jei esate sutepti, apdriškę ir purvini. Aš apvalysiu jūsų protą ir širdį, atnaujinsiu jūsų „drabužį“ ir nuvesiu jus į „dvarą“, kur švenčiu dvasinę šventę. Ten rasite išrinktus išminties ir meilės patiekalus, ten išgirsite harmoningą šlovinimo giesmę, kurią visa visata siunčia Man.

67. Noriu, kad išmoktumėte mylėti, kad jūsų meilė, pavirtusi užuojauta, atvestų jus pas ligonius ir leistų jums ieškoti tų, kurie prarado tikėjimą. Noriu, kad viską laimintumėte, nesant nieko, ko negalėtumėte laiminti, kad savo dvasingumu ir tobulumu palaipsniui priartėtumėte prie Aukščiausiojo supratimo.

68. Tai materialistinis egoizmas, kuris užvaldė didžiąją dalį žmonijos, o siela šimtmečius laukė progos atsiskleisti. Iš tiesų, sakau jums: jei būtų leidžiama, akmenys, sukrėsti mano Žodžio esmės, pajudėtų, kad parodytų jūsų dvasinio tobulumo trūkumą, ir jūs pamatytumėte, kaip jie pakiltų ir sušuktų: „Kristus teisus.“ Tačiau galiausiai Aš nugalėsiu jus meile. Net jei pasaulis jūsų gėdytųsi, Aš neatsitrauksiu nuo jūsų. Jei jie jus negailestingai teistų, Aš jus ginsiu ir, kai parpulsite, vėl pakelsiu.

69. Jūsų viduje yra materialioji dalis, kilusi iš Žemės, ir dvasioji dalis, kilusi iš Dangaus. Būna laikas, kai žmogus jaučiasi esąs materija, ir laikas, kai jis jaučiasi esąs dvasinis. Kai paliksite šį žemiškąjį kūną ir pereisite į dvasinę būseną, suprasite tai, ko dabar nesupratote. Jūsų kūnas liks čia, nes jis priklauso Žemei. Tačiau jūsų siela pakils į aukštąsias sferas, kur toliau gyvensite, kad tęstumėte savo dvasinį tobulėjimą.

70. „Palaiminti tie, kurie kenčia, nes jų yra Dangaus karalystė.“ „Palaiminti verkiantieji, nes jie bus paguosti.“ Dabar Aš pridursiu: „Palaiminti tie, kurie supranta paslėptą ir nepastebimą ilgose frazėse, nes jie turės išmintį.“

71. Kiekvienas, kuris myli, bus turtingas, nes jausis mylimas. Mylėkite, net jei jūsų nemyli. Būkite kaip Jėzus. Meilė yra aukščiau už smulkmenas.

72. Man nebūtinai reikėjo ateiti, kad tarp jūsų kentėčiau. Tačiau sakau jums, kad mano meilė yra susieta su jūsų likimu. Žinojau, kad jums manęs reikia, ir atėjau pas jus. Tačiau niekada nesakiau jums: „Mylėkite mane, kad aš jus mylėčiau.“

73. Ar žinote, kad kai kurie yra mylimi, nors to ir nenusipelno? Taip Aš myliu jus. Atiduokite Man savo kryžių, atiduokite Man savo vargus,

atiduokite Man savo žlugusias viltis, atiduokite Man tą sunkią naštą, kurią nešate: Aš susidorosiu su visais skausmais. Išsilaisvinkite nuo savo naštos, kad būtumėte laimingi; įženkite į mano meilės šventovę ir tylėkite prieš visatos altorių, kad jūsų dvasia galėtų bendrauti su Tėvu gražiausia kalba – meilės kalba.

Tebūnie su jumis ramybė!

Pamoka 229

1. Mylimi mokiniai, Aš pasirodau jūsų šventovėje, Mokytojo buveinėje, kuri atsivėrė jūsų sielose jums pakilus.

2. Kai kurie iš jūsų jau ne kartą klausėsi manęs, kiti mano žodį girdi pirmą kartą ir stebisi. Tačiau iš tiesų sakau jums: ir vieni, ir kiti jau yra girdėję šį balsą kitu laiku.

3. Aš esu Meilės Žodis, teikiantis paguodą kenčiančiajam – sutrikusiam, verksiančiam, nusidėjėliui ir tam, kuris manęs ieškojo. Mano Žodis tose širdyse yra Gyvenimo upė, kurioje jie numalšina savo troškulį ir nuplauna savo nešvarumus. Jis taip pat yra kelias, vedantis į amžinąją ramybės ir taikos tėvynę.

4. Kaip jūs galite manyti, kad gyvenimo kova – jos aukos, sunkumai ir išbandymai – baigsis mirtimi, nesulaukus teisingo atlygio amžinybėje? Todėl mano Įstatymas ir mano Mokymas su savo apreiškimais bei pažadais jūsų širdyse yra paskata, paguoda ir balzamas kasdieniniame darbe. Tik tada, kai nusigręžiate nuo mano mokymų, jaučiatės alkani ir silpni.

5. Aš maitinu jus meile, kad ja pasisotintumėte ir neštumėte ją kaip tobulą sėklą į miegančias širdis ir tiems, kurie jos alksta.

6. Tarp jūsų viešpataus taika, jei mylėsite vieni kitus. Prisiminkite, kad Aš esu Taikos Dvasia.

7. Dvasiškai jūs visais laikais esate išrinktoji tauta, skirta rodyti kelią žmonijai. Dabar Aš atėjau pasakyti jums: jūs turite būti savo artimųjų išgelbėjimas. Sunki tavo kryžiaus našta, o tauta. Anksčiau tu susidėjai iš genčių, bet dabar sudarai dvasinę šeimą. Aš, kaip svetimas, be perstojo beldžiuosi į jūsų duris, norėdamas jus padrąsinti, kad galėtumėte įvykdyti savo paskirtį ir būti pavyzdžiu žmonijai, kurią Aš myliu taip pat, kaip ir jus.

8. Jūs esate pirmagimis tarp žemės tautų – tas, kuris pirmasis pabudo į Dvasios šviesą. Todėl dabar jūs esate Šventosios Dvasios mokiniai.

9. Nejaukite nei baimės, nei abejonių dėl savo atsakomybės. Nes nors esate turtingi Dvasia, pradėję abejoti, pasijustumėte vargšais.

10. Šiuo metu, kaip ir praeityje, žmonija per jus palaiko ryšį su mano Dieviškumu. Per jus Aš parodžiau kitiems kelią, ir rytoj juo viena po kitos atvyks visos sekto ir religinės bendruomenės. Žmonės susivienys dvasiškai, nes yra tik vienas Dievas, ir jūs visi būsite suvienyti Jame.

11. Žmonės yra skirtinguose dvasiniuose lygmenyse. Tačiau kiekvieno išsivystymo lygį gali žinoti tik Aš.

12. Visi atėjo atpirkti savo nuodėmes ir savo nuopelnais pasiekti pakilimą. Visiems turiu Šviesą, nes visus myliu.

13. Šiandien esate oazėje. Tačiau nežinote, kokius kelius esate nuėję

14. Vėl nesusiskaldykite. Prisiminkite, kad Aš jūsų tautą sukūriau iš *vieno* vyro, ir tas vyras, kuriame Aš radau dievobaimingumą, buvo Jokūbas, kurį Aš pavadinau „stipriu Izraeliu“. Jo širdyje buvo šventovė mano dieviškumui, ir Aš jį apdovanojau, suteikdamas jam dvylika sūnų, kurie taps Viešpaties tautos protėviais – tos tautos, kuri visais laikais sekė paskui Mane, šaknimis.

15. Aš nenoriu, kad jūs ir toliau klaidžiotumėte. Supraskite, kad savo sieloje nešiojate mano Šviesą kaip antspaudą. Tai yra sandora, kurią sudarėte su Manimi, kad visada sektumėte mano Šviesą ir būtumėte Man ištikimi.

16. Štai mano stalas, prie kurio aš visus sodinu, neskirdamas nei pagal giminės medžius, nei pagal rases. Visiems siūlau tą pačią duoną.

17. Šitaip Aš jus pažadinu kaip Lozorių, kai jam pasakiau: „Kelkis, nebegulėk.“

18. Tai yra pažangos kelias, kuriame jūs niekada neturite sustoti. Nes kai jūsų kryžiaus našta jus slegia, Dieviškasis Kryžiaus nešėjas ateina jums į pagalbą ir sako: „Nestokite.“

19. Taip pat, kaip Aš apsireiškiu jūsų sielai, leidžiu jūsų kūnui pajusti mano buvimą gamtoje, kad abu, sudarydami vieną būtybę, pakiltų į kalno viršūnę.

20. Iš Manęs jūs atsiradote, ir į Mano glėbį turite sugrįžti. Aš esu Pradžia ir Pabaiga, Alfa ir Omega.

21. Jūsų žmogiškųjų gyvenimo sąlygų kuklumas neturėtų jums būti svarbus, nes žinote, kad kaip neįkainojamos vertės brangakmenis galite pasiekti dvasinį didingumą.

22. Neuždarykite savo rankos prieš vargstantįjį ir nelaikykite jo nevertu jūsų gailėstingumo dėl to, kad jis galbūt yra bedievis. Pažvelkite į mano stalą šiuo metu: mane supa daugelis tų, kurie anksčiau voliojosi purve. Šiandien jie yra mano mokiniai.

23. Taip šiandien jums kalbėjo Mokytojas. Aš jums atleidžiu ir laiminu jus.

24. Mano išminties šviesa yra su jumis. Aš numalšinu jūsų sielos troškulį kristalinio skaidrumo mano meilės vandeniui, kuris yra paguoda ir balzamas. Aš esu atleidimas. Kas priima tvirtą sprendimą pasitaisyti, susitaikymo su savo sąžine akimirkoje patirs mano atleidimo saldumą. Pasaulis trokšta dvasinių žinių. Tai įrodo tai, kad žmonija stengiasi ištirti Kūrimo paslaptį. Tačiau siela dar yra netobula. Todėl ji ieško Dievo buvimo, kad pas Jį apsisvalytų.

25. Pabudusi siela ieško Šviesos ir Kelio, nors dažnai žmogiškoji esybė dalis to nesuvokia. Tada sielos materialioji prigimtis jai priešinasi, trukdo

jos dvasinio tobulėjimo keliui. Todėl Aš jums aiškinu paslaptis per savo apreiskimus ir darau jas suprantamas žmogui, aiškiai pasireikšdamas ir pats kreipdamasis į jo pojūčius. Ir vis dėlto žmogus dažnai priešinasi priimti tai, kas yra taip aišku kaip šviesa.

26. Kaip smarkiai sielai teko kovoti su kūno priešinimusi! Žmogus dažnai pasiekia didelį išsivystymą ir didelę pažangą moksluose bei žmogiškajame gyvenime, tačiau sielos požiūriu neparodo jokios pažangos. Iš šios sielos letargijos jo nepažadina religijos, kuriose jis randa tik mistifikacijas ir fanatizmą.

27. Tada protas atsisako įsiskverbti į dvasinį pasaulį, bijodamas atskleisti paslaptį, kuri jam atskleistų jo sielos atsilikimo priežastį, ir žmogus sukuria sau būdą, kaip nutildyti savo sąžinės šauksmus, pritaikydamas įstatymą prie savo patogumų, savo tikėjimo įsitikinimų, savo gyvenimo. Tokiu būdu jis jaučiasi ramus ir teisus savo veiksmuose. Taip jis gali apsimesti mylintis artimą, jaučiantis užuojautą ir gailėstingumą, nors iš tikrųjų yra toli nuo šių jausmų. Jis gali pasirodyti prieš didingus altorius, kuriuos sukūrė žmogus, ir apsimesti mylintis bei tikintis, nors to net nepažįsta.

28. Aš ateinu Trečiajame Laike, kad atneščiau pasauliui šviesą. Tačiau jums, mokiniai, sakau tiesą: netapkite fanatikais mano mokyme. Supraskite, kad Aš jus paruošiau, išlaisvindamas jūsų sielas nuo senų tradicijų, kad jos galėtų tobulėti. Prisiimkite atsakomybę ištaisyti savo artimų klaidas. Susilaikykite nuo bet kokios kritikos savo širdyje ir lūpose, kad viską, kas pasitaiko jūsų kelyje, vertintumėte be pasipiktinimo.

29. Jūs pastebėsite, kad žmonės vis dar tiki tų vietų, kuriose jie susirenka švęsti savo apeigas, šventumu, kad jie patys laiko ten esančius daiktus šventais ir kad jų atstovai laiko save pranašesniais ir teisingais.

30. Tačiau jums sakau: argi jūs esate man labai artimi vien dėl to, kad girdėjote mane gyvu balsu ir kad aš apdovanojau jus dovanomis? Argi jaučiatės pranašesni už savo artimus? Iki šiol jūs leidote savo protui išsivystyti tik tiek, kiek reikia, kad suprastumėte mano Žodį. Kai jį suprasite, galėsite dirbti prie savo sielos tobulėjimo, suvokdami, kad viskas, ką darote savo ir savo artimųjų labui, yra jums vertinga ir prisidės prie jūsų sielos išsiskleidimo.

31. Mano mokymas jus ugdo, kad jūs amžinai atskleistumėte tą šviesos būtybę, kuri yra jumyse, sukurtą su tobulumu ir išmintimi, t. y. sielą, kad jūs vieną po kito nuvalytumėte ir išvalytumėte dėmes, kurias ant jos paliko žemiškos aistros, kol pasieksite pirminį tyrumą.

32. Iš tiesų, sakau jums, dar prieš man išvykstant jūsų protuose bus tiek daug šviesos, kad aiškiai suvokssite tai, ką anksčiau sunkiai galėjote suprasti. Tada jūsų pažinimas ir tikėjimas bus didesnis, ir jūs išmokssite

atskleisti savo Tėvo galią per sielos pakylėjimą maldoje. Jūs nebeabejosite ir nebesijausite nepatenkinti, kaip kartais darote, kai man sakote: „Mokytoja, aš pasiruošiau, meldžiausi, uždėjau gydomąjį balzamą ant kenčiančiųjų, bet vis tiek nepasiekiau to, ko prašiau.“

Tuomet Aš galiu jums pasakyti: kodėl abejojate? Argi ne jūsų tikėjimas turėtų jus išgelbėti? Argi Aš jūsų nemokiau, kad ne viskas, ko prašote, yra jums gera? Jūs net nežinote savo artimųjų materialiosios prigimties. Tai ką gi žinote apie jų dvasinę prigimtį? Ką žinote apie tai, ko tai sielai reikia jos tobulėjimui, atpirkimui ir tobulėjimui?

33. Aš jus mokau ir supaprastinu pamokymus: mylėkite, būkite gailestingi, melskitės ir prašykite už savo artimus, o tada leiskite Man vykdyti savo valią – taip jūs jau būsite įvykdę savo pareigą. Taip jūs išmoksite viską priimti kaip malonę, net ir tai, ką anksčiau laikėte prieštaraujančiu jūsų sveikatai ar tikėjimui.

34. Jūsų palydovu turi būti ne tik pasidavimas, bet ir suvokimas, kad viskas, ką gaunate iš Manęs, yra jūsų labui. Tačiau jei Aš patenkinu jūsų prašymą, nes tai jums labai naudinga, džiaukitės ir dar labiau įžiebkite savo tikėjimą.

35. Aš esu senovės Mokytojas, kuris jus vėl moko: Kristus atėjo kaip tobula siela, kad apsireikštų tarp žmonių. Jo gailestingumas buvo beribis, nes Jis tapo žmogumi ir iš meilės žmonijai prisiėmė aukos mirtį. Jėzus yra gailestingumo pavyzdys. Sekite Jo pavyzdžiu. Nepamirškite, kad kiekviena būtybė turi įvykdyti užduotį, dėl kurios jai teks išgyventi išbandymą, kurį turite priimti su ta pačia nuolankumu, su kuria Jėzus priėmė savo kančią.

36. Mylimi mokiniai: jau dabar, kai įžengėte į pasiruošimo laikotarpį, suvokite, kad artėja reikšminga akimirka, kai mano Žodis šioje formoje pasieks pabaigą.

37. Mokytojas nemiega, ir jūs taip pat neturėtumėte miegoti, nes Aš ruošiu savo apreiškimo pabaigą per žmogiškąjį protą. Mano Dvasia nuo jūsų neatsitrauks, priešingai, jūs, dvasiai tobulėdami, pajusite Mane dar arčiau.

38. Kas nepasirengs ir praleis mano mokymą, jo nesigilinęs, po mano išsiskyrimo jausis kaip našlaitis, o mane pajus kaip nesantį.

39. Geri mokiniai nebus nei liūdni, nei nusiminę, nes jie giliai supranta mano nurodymus ir tada pamatys, kaip prieš jų dvasią begalybėje atsiveria horizontas, iš kurio jie gaus didžiules Tėvo įkvėpimo dovanas, kurios nebebus ribotos kaip perduodamos per balso nešėją, nes jos ateis tiesiogiai iš Šventosios Dvasios.

40. Po dienos, kurią nustatė mano Dieviškumas, jūs nebegirdėsite mano Žodžio. Tačiau jis liks įspaustas jūsų dvasioje, jūsų širdyje ir knygose.

41. Kas tada pasirodys kaip balso nešėjas ir šauksis mano spindulio, tas nežino nuosprendžio, kurį pats sau paskelbia. Aš atkreipiu jūsų dėmesį į tai, kad neklausytumėte netikrų pranašų, netikrų „“, tarpininkų ir netikrų Kristų. Aš jus pažadinu, kad išvengtumėte sumaišties laikotarpių ir užkirstumėte kelią tamsos sieloms įsiskverbti tarp jūsų. Būkite budrūs, nes, jei nebūsime pasirengę, turėsime atsiskaityti prieš Mane už šiuos mokymus.

42. Kas jau dabar tam pasirengs, tas džiaugsis dideliais įkvėpimais, bendraus su Manimi ir džiaugsis galėdamas Mane išgirsti skaitydamas mano mokomuosius pamokslus, kuriuos Aš jums paliksiu kaip palikimą. Jo kelias nebus nesaugus, jo misijos vykdymas jam bus lengvas, jis jaus mano buvimą išbandymuose.

43. Iš to Aš suprasiu, kad žengėte žingsnį į priekį.

44. Taip atsitiks, kai pradėsite įrodyti mano mokymo tyrumą ir didingumą, nes tarp savęs neleisite jokių išorinių kultų, fanatizmo ar stabmeldystės.

45. Savo mintimis, žodžiais ir veiksmais liudysite apie mano dvasinį darbą.

46. Kol nesuprasite mano mokymo ir neparuošite savo širdžių bei sielų, negalėsiu jūsų panaudoti kaip Gerosios Naujienos pasiuntinių, ir jūs matysite, kaip prieš jūsų žingsnius iškils kliūtys, kurios užstos jums kelią. Tačiau jei mokins gyvena mano darbu ir jaučia jį savo sieloje, Aš atversiu kelius ir atvesiu pas jį dvasiškai alkanus žemės piligrimus, kad jis supažindintų juos su mano mokymu.

47. Džiaukitės, nes balsas, kuris jus pažadina, yra mano meilės žodis. Bet budėkite, kad jūsų nepažadintų kitas balsas, kuris rytoj taps žemės teismu.

48. Žmonės turės susidurti su jumis. Tai bus teisingumo ir įstatymų atstovai, teologai ir teosofai, mokslininkai. Jie ateis su įvairiais ketinimais, bet jie jus ištyrinės ir išbandys. Neslėpkite savo gyvenimo ir savo darbų, rodydami jiems tik mano įstatymą. Neslėpkite savo netobulumų mano Žodžio, užrašyto jūsų knygoje, tobulumu.

49. Jei žmonijos istorijoje yra blogų pavyzdžių, jų neturite imti pavyzdžiu.

50. Praeityje aš taip jums nekalbėjau. Pirmajame laikotarpyje įstatymas apšvietė žmogaus dvasią. Antrajame laikotarpyje Kristus meilės šviesa apšvietė žmogaus širdį. Šiandien Šventosios Dvasios šviesa apšviečia jūsų dvasią, kad ją pakeltų virš visko, kas žmogiška.

51. Šias tris žinias jūs gavote iš to paties Dievo, ir tarp jų visų praėjo amžius – laikas, reikalingas dvasios vystymuisi, kad ji galėtų priimti naują žinią ar naują mokymą.

52. Dabar jūs galite suprasti, kodėl aš jus pavadinau Šventosios Dvasios mokiniais.

53. Viskas, kas sukurta, garbina Mane – nuo atomo iki didžiausių matmenų žvaigždės, nuo atsilikusios žmogiškosios būtybės iki labiausiai išsivysčiusios sielos. Jūs, kurie esate susipažinę su viskuo, kas yra jūsų pasaulyje, matote, kaip kiekviena būtybė ir kiekvienas kūnas atlieka užduotį ir vykdo savo paskirtį. Šiuo vykdymu jie garbina Mane. Tai yra jų harmonijos su Visuma duoklė. Iš tiesų, sakau jums, visa sutverta džiaugiasi savimi, net ir uola, kuri jums dėl savo kietumo ir nejudrumo atrodo bejausmė ar negyva. Nes Dievo Dvasia, esanti visame Jo sutvertame kūrinys, yra Gyvenimas.

54. Pažvelkite, kaip Karališkoji žvaigždė skleidžia savo šviesą, kuri yra energija, gyvybė ir šiluma, tiek, kiek siekia jos galia. Būtent jo šiluma verčia jūrų vandenį pakilti, kad vėjas jį paverstų debesimis ir nuneštų, o tada jis kaip derlingą lietu nukristų ant sausų laukų, kurie po to pasidengia žaluma, gėlėmis, vaisiais ir lapija apsodintais medžiais, kurių šakos tarnauja kaip namai paukščiams, kurie savo kalba siunčia savo giesmes į begalybę. Kol viskas dygsta, auga ir dauginasi, kol viskas puošiasi nuolatine duokle Tėvui, Kūrėjas džiaugiasi savo kūriniu ir leidžia visoms būtybėms džiaugtis Juo.

55. Tačiau jūs – kas gi esate visos kūrinijos viduryje? Jūs taip pat esate tvariniai, vykdantys tam tikrą užduotį. Tačiau jūs priklausote ne tik materialiai gamtai, bet be to esate apdovanoti siela, turinčia sąžinę, intuiciją, intelektą, apreiškimą, valią, laisvę, protą ir jausmus. Dėl šios priežasties jūs esate aukštesnės būtybės tarp visų šios planetos kūrinių, kurioms viskas yra prieinama kaip įrankis, tarnas, maistas, atgaiva ir elementas jų dvasiniam bei žmogiškajam tobulėjimui.

56. Kadangi jūsų siela savo raida jus iškelia į aukštesnį lygį, turėkite omenyje, kad ir jūsų religijos praktika turi būti aukštesnio lygio, o tai yra sielos praktika. Aš ją jums visais laikais apreiškiau.

57. Nuo pat savo ištakų žmonija ieškojo būdų, kaip Maniui pareikšti dvasinį garbinimą. Intuityvus mano buvimo suvokimas paskatino ją ieškoti Manęs ir įsiskverbti į anapusinį pasaulį. Ir kai Aš žmoguje pamačiau tą nerimą, Aš jam apsireiškiau. Tai, ką Aš jam apreiškiau, yra dvasinis kelias, vedantis sielą į tobulumą.

Tačiau kad ši žmonija pasiektų dvasinį tobulumą, kurio ji dar nepasiekė, Aš turėjau leisti jums pereiti per sunkius nusižengimus ir didelius sumaištumus, per ilgus kančios ir išbandymų kelius, per šviesos ir tamsos laikotarpius, kol pasiektė Dvasios laikotarpio vartus, t. y. tą laikotarpį, kuriame dabar gyvenate.

58. Garbinimas, kurį jūsų *siela* turėtų man rodyti kilniai ir tyrai, materializavosi jūsų širdyse, kai ji man rodė jūsų *kūnas*, *protu* suformuluodamas maldą, o *lūpos* ją išstardamos; kai man aukojote gamtos vaisius, tarsi jie būtų jūsų darbai; kai savo pojūčius gaivinote ceremonijų spindesiu, o jūsų siela prieš mane pasirodė nuoga, alkana, purvina ir kvaila, nes užduotį, kuri jums priklausė, pasiglemžė kūnas.

59. Trečiajame laikmetyje mano dvasinis mokymas suteiks Dvasiai laisvę išskleisti sparnus ir pakilti pas Tėvą, kad Jam aukotų tikrąjį garbinimą.

60. Tačiau ir žmogus, kaip žmogiška būtybė, turi aukoti Kūrėjui garbinimą. O šis aukojimas pasireiškia jo pareigų žemėje vykdymu, laikantis žmogiškųjų įstatymų, savo veiksmais rodant moralę ir gerą sprendimų priėmimo gebėjimą bei vykdant pareigas kaip tėvas, vaikas, brolis, draugas, šeimnininkas ir tarnas.

61. Kas gyvena tokiu būdu, tas garbins mane žemėje ir sudarys sąlygas savo dvasiai pakilti, kad ji mane pašlovintų.

62. Sielos meilė neturi apsiriboti jūsų vaikais ir žemiškaisiais broliais bei seserimis. Dvasinė meilė turi būti visuotinė, kad ji mylėtų be jokio skirtumo tarp socialinių klasių ar sielos išsivystymo laipsnių.

63. Siela turi būti stipri, kad atsisipirtų materialiosios gamtos silpnybėms, kurios ją vilioja į fanatizmą ir stabmeldystę. Ji turi išsilaisvinti nuo prietarų ir aistrų, kad galėtų pripažinti to, kuris ją turi, protą ir priimti tą tiesą, kuria jis gyvena.

64. Tada jūs būsite taikos žmonės, kurie savo gyvenimu laikysis mano žodžių: „Atiduokite Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus“, ir neteiks Tėvui to, kas priklauso pasauliui, nei pasauliui to, kas priklauso Dievui, bet sugebės suderinti visus įstatymus, kad juos teisingai vykdytų, nes supras, kad kiekvienas dieviškasis meilės ir teisingumo įstatymas kilo iš Manęs.

65. Antrajame laikotarpyje Jėzus kalbėjo jums didžiausiu tobulumu. Dabar Aš kalbu jums su didžiausiu aiškumu ir paprastumu. Tačiau daugelio dalykų, kuriuos Aš jums atskleidžiau šiuo laikotarpiu, Aš jums nedaviau anksčiau, nes jūs dar nebuvote pajėgūs jų suprasti.

66. Kiekvienam, kuris buvo pašauktas į mano mokymą ir kuriam buvo skirta užduotis, tai įvyko todėl, kad jis yra pasirengęs suprasti šiuos mokymus. Aš jums dar kartą sakau, kad tai nėra pirmas kartas, kai jūsų siela aplanko šią planetą, ir kad tai taip pat nėra pirmas kartas, kai ji priima dieviškojo apreiškimo šviesą. Tačiau jos praeitis šiuo metu paslėpta už materijos šydo. Jūsų siela tai žino, ir kai ji girdi mano žodį, ji pabunda ir jaučia, kad ji tikrai atkeliavo iš toli, ilgą, labai ilgą kelią, kurio metu ji daug matė ir patyrė.

67. Kad galėtumėte išgirsti šiuos mokymus, jums teko ilgai „keliauti“. Bet jūsų siela neprarado drąsos, nesusergo, nes senatvė, nykimas ir mirtis neapima sielos, o veikiau – tobulėjimas, patirtis ir išsiskleidimas, kurie reiškia kovą; o išbandymai suteikia jai brandą ir priartina ją prie Amžinojo Gyvenimo pilnatvės.

68. Jūs turėjote gyvenimus, kupinus gerovės ir pasitenkinimo, spindesio ir malonumų; kiti – nelaimių ir nesėkmių. Kai kurie tarnavo atpirkimui, kiti – patirčiai, kai kurie – proto išsiskleidimui, kiti – jausmų, o gyvenimas, kurį turite dabar, tarnauja sielos pakilimui.

69. Jūs viską pažinote ir viską turėjote. Todėl jei šiandien matote, kad neturite nei turtų, nei spindinčių gyvenimo sąlygų, nei titulų, nesiskųskite dėl to ir prisiminkite, kad norėdami šiuo metu žengti tvirtu žingsniu ir pasiekti dvasinį tobulėjimą, turėjote atsikratyti visko, kas perteklinė ir nereikalinga, kad pasiektumėte savo sielos pažangą.

70. Kadangi esate giliai dvasinio mokymo nešėjai, negalėsite jo pateikti pasauliui išorinėmis kulto formomis. Nes su savo prieštaravimu sukeltumėte tik nepasitikėjimą ir pašaipą.

71. Taikos karalystė artėja, ir nors jūs nežinote, kiek laiko dar liko iki jos atėjimo, Aš jau pradėjau savo moralinio ir dvasinio atkūrimo darbą. Kai ateis tas laikas, šis pasaulis, kuris iki šiol buvo atpirkimo ir ašarų slėnis, taps prieglobsčiu pažengusioms sieloms.

72. Būkite geros nuotaikos, nes Aš vis dar esu su jumis. Pasitikėkite Manimi, nes dar negalite pernelyg pasitikėti savimi. Tačiau būkite atkaklūs, kol pasieksite tą dvasinį pasirengimą, kurio iš jūsų reikalauju, kad galėtumėte pasitikėti savimi.

73. Netrukus pamatysite, kad žmonės susidomės dvasinėmis dovanomis: vieni užduos klausimus, o kiti apie jas diskutuos.

74. Aš dovanuju jums savo glamonę ir savo gydomąjį balzamą. Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 230

1. Aš matau jus atvykstančius iš įvairių vietų; jūs ateinate pasistiprinti Tėvo stogo pavėsyje. Jūs susirinkote, ir todėl Tėvo širdyje yra džiaugsmas. Nes net jei susitaiko tik dvi širdys, Aš švenčiu šventę.

2. Jūs išgyvenate išbandymų laikotarpį, kurio reikšmės dar nesupratote, nors turite mano Žodžio šviesą. Tačiau kadangi laikas yra lobis, kurio neturėtumėte švaistyti, Aš ateinu kaip Mokytojas, kad išmokyčiau jus juo pasinaudoti, atskleisdamas jums jūsų paskirtį ir užduotį.

3. Pasinaudokite šiais akimirksniais, nes netrukus Aš išsiskirsiu su jumis. Mano dieviškasis Žodis, kurį tiek daug metų jums perteikiau per žmogiškąjį protą, tada baigsis amžinai.

4. Dar liko trumpas laikas, per kurį Aš jums perduosiu visą savo mokymą ir parašysiu visą savo knygą.

5. Todėl Aš skubu prie jūsų širdžių durų, kad pasakyčiau vaikui, jog jis pernelyg priprato prie mano Žodžio, kad jis turi pabusti iš gilaus miego, kad turi paimti kauptuką ir kastuvą, apkasti ir apdirbti laukus bei mylėti juos kaip savo paties gyvenimą; kad turi dalytis savo laukais ir vandeniu su savo artimaisiais; kad jo akys žvelgtų geranoriškai, kad jis ištiesytų dešinę ranką kaip draugystės ženklą, o jo širdis būtų be egoizmo, kad jis būtų tikrasis darbininkas Viešpaties laukuose.

6. Nelaukite, kol žmonių širdys bus paskatintos sukurti taiką žemėje. Pakilkite ir dirbkite! Nenorėkite vienu pralaimėjimo ir kitų pergalės, kad turėtumėte taiką ir laisvę. Turi nugalėti teisingumas, brolystė, meilė.

7. Ne žmonės sukurs tikrą taiką žemėje. Taika ateis į šį pasaulį iš mano Karalystės, kai jūs pasieksite tikrą dvasinį pasirengimą.

8. Šviesa, kuri šiuo metu jus apšviečia, yra Šeštojo antspaudo šviesa, ir jei kas nors teigia, kad buvo atplėštas kitas antspaudas, tas klysta. Šeštasis žibintas dabar dega kaip negesinama šviesa, kuri savo apreiškimais apšviečia gyvuosius ir mirusiuosius, o savo naujomis pranašystėmis pažadina sielas. Tačiau nemanykite, kad ši šviesa apšviečia tik tuos, kurie girdi šį žodį. Nes tikrai sakau jums: ir mokslininkai, ir teologai yra šios šviesos apšviesti.

9. Kodėl nesistengiate studijuoti mano mokymo, kad Mokytojui nereikėtų pasirodyti fiziškai, kad paaiškintų tai, ką turėtumėte suprasti iš aiškinimų?

10. Sujunkite mokslo vaisius su sielos meilės vaisiais, tada jūsų burnoje bus malonus skonis.

11. Pailsėkite, keliauninkai, mėgaukitės šio medžio vėsia šešėle ir valgykite jo vaisius.

12. Tėvas yra su jumis, Jis visada leisdavo apie save žinoti jūsų kelyje.

13. Aš priimu jus kaip visos žmonijos atstovus ir matau, kad esate pasirengę priimti ir pajusti mano dvasinį buvimą.

14. Jūs visada ieškojote mano dieviškumo. Kai jautėte, kad manęs neradote, skubėjote prie savo rankomis sukurtų atvaizdų, kad pajustumėte mane šalia. Taip šiuo metu gyvena didžioji žmonijos dalis. Ji ieško ir garbina mane atvaizduose, o aš, pasiekęs šio apreiškimo kulminaciją, kalbu pasauliui.

15. Šiuo metu Aš pažadinu žmones per sapnus – simbolinius ir pranašiškus sapnus, į kuriuos žmonės, trūkstant tikėjimo ir pasirengimo, nekreipia dėmesio ir neieško jų prasmės, todėl jie pamiršta tą sapno vaizdą, nežinodami, kad tai yra dieviška žinia.

16. Kaip toli nuo tikrojo kelio yra žmonija! Pasaulis gyvena savo laisvos valios valdžioje ir siekia malonumų bei žemiškų aistrų.

17. Siela miega, protas dar neatsibudo į Šviesą, kuri yra Tiesa, ir dar nenujaučia tikrojo gyvenimo.

18. Žmogus vis dar nesuteikė savo sąžinei galimybės kalbėti ir spręsti. Vis dar yra tokių, kurie laiko save neklystančiais ir be klaidų, nors savo širdyse nešioja tamsą.

19. Bet dabar žmonės to pavargo, todėl Aš priartėju prie jų, kad parodysiu jiems kelią, kad pripildyčiau jų sielą šviesa, kad padėčiau jiems suvokti savo klaidas ir prarastą laiką bei kad žmogaus viduje įsipliektų kova tarp šviesos ir tamsos.

20. Aš apsiireiškiu savo vaikams įvairiais būdais, visada su begaline meile, kad jų siela nepražūtų.

21. Jei įžengėte į šias nepastebimas maldos namus, tai įvyko ne jūsų valia. Būtent mano gailėstingumas jus čia atvedė, kad suteiktų jums dvasinį maistą ir parodytų kelią į išgelbėjimą, kuriuo galėtumėte pasiekti mano akivaizdą. Turite ateiti nei nusiminę, nei išdidūs, bet orūs ir nuolankūs.

22. Aš siūlau jums amžiną ramybę, kaip ir Pirmuoju Laiku siūliau jums Kanaano žemę. Jūs negalite nuklysti nuo kelio, nes jis pažymėtas mano Krauju. Mano Kraujas yra Tiesa, Meilė ir Amžinybė. Būkite budrūs, nes mano Mokyme apreikšta Tiesa buvo iškraipyta žmonių, o kai kurie Apreiškimai buvo nuslėpti.

23. Mano ir mano apaštaltų pavyzdžiu nesivadovavo visi, kurie bandė man sekti. Daugelis tapo valdovais, o ne tarnais. Jie pripildė savo širdis pranašumo jausmu ir išdidumu ir siekė tik turtų, prabangos ir garbės. Tuo pačiu jie pamiršo vargstančiųjų bėdas ir tapo abejingi bei bejausmiai kitų skurdo ir kančių atžvilgiu. Todėl žmonės, ieškodami tiesos, pereina iš vienos konfesijos į kitą. Iš čia kyla jų dvasinis poreikis kurti naujas sekas, kad galėtų laisvai ieškoti manęs.

24. Tie, kurie anksčiau buvo laikomi šventaisiais ir pusdieviais, šiandien yra atstumti nusivylusios žmonijos.

25. Žmonės nebeina pas išpažinties tėvą, kad jis juos atleistų už jų nuodėmes, nes mano, kad to nenusipelno. O grasinimas amžinu pragaro ugnimi jau nebedaro įspūdžio ir nebegąsdina nusidėjėlio širdies.

26. Pasinaudodamas šiuo dvasiniu pasimetimu, vilkas tyko už gyvatvorės.

27. Kiekvienas mano Dieviškumo tarnas ir kiekvienas atstovas turi užduotį sukurti taiką tarp žmonių. Tačiau šiais laikais jie daro visiškai priešingai. Kiekvienas laiko save pirmuoju, kiekvienas nori būti stipriausias ir pamiršta, kad vienintelis Stiprusis esu Aš, esantis visose būtybėse.

28. Dabar jūs galite suprasti, kodėl Aš pažadėjau jums sugrįžti Antrajame Laike. Dabar jums aišku, kodėl Aš vėl jus mokau. Nes tik mano Žodis gali nuimti tamsią „ “ dvasios akinančią skraistę, tik mano Meilė gali išgelbėti jus nuo jūsų nuodėmių.

29. Jūs esate pašaukti ir išrinkti tam, kad būtumėte tikėjimo mano atėjimu, pasitikėjimo ir paklusnumo mano Žodžiui pavyzdžiu. Bet nelaukite, kol paskutiniai atėję jums parodys pavyzdį, kaip gerai vykdyti mano Įstatymą, nes tada jūsų skausmas bus labai didelis. Tačiau kai pamatysite juos išvykstančius, peržengiančius sienas ir įžengiančius į kitas tautas kaip mano Žodžio pasiuntinius, suprasite savo aplaidumą ir nedėkingumą.

30. Apmąstykite tai, ir jei norite būti patikimi, pradėkite nuo to, kad savo namuose rodytumėte gerą pavyzdį. Noriu, kad jūs, nors anksčiau dėl genčių skirtumų vienas kitą atstumdavote, šiandien mylėtumėte vieni kitus kaip viena šeima.

31. Tai yra mano aiškus žodis. Jei aš kalbėčiau jums kita „kalba“, tai nebūtų teisinga.

32. Aš ruošių jūsų širdis, kad galėčiau jose apsigyventi. Pasaulis taip pat pasirengs, žmogaus protuose sudygs taikos sėkla, o jūs, kurie ją išbarstėte visose žemės kampeliuose, džiaugsitės, pamatę savo darbo vaisius. Nes, sekdami Mokytoju, jūs mokėte gyventi gerumu ir meldėtės už visus.

33. Visose tautose bus kalbama apie susitaikymą, brolystę ir taiką, ir tai bus vienybės pradžia.

34. Aš jus paruošiau ir paklausiau, ar jau esate pasirengę išeiti pas savo artimus, kad parodytumėte jiems išmintį, kurią Aš jums daviau kaip Žodžio įkvėpimą, ir kad patenkinamai atsakytumėte į jų klausimus. Niekam neturėtų atrodyti neįmanoma įvykdyti šios užduoties. Turėkite omenyje, kad žinios, kurias Aš jums daviau, leidžia jums suprasti savo misiją.

35. Nebūtinai reikės, kad jūs visi keliautumėte į tautas, kurias vadinate „svetimomis“, siekdami skleisti mano mokymą. Pakanka pakelti savo mintis maldoje ir apvalyti savo širdis, kad jūsų sielos iš tolo pasireikštų savo artimiesiems ir įsijaustų į juos, kur bebūtų. O tie bus pažadinti šviesos būtybių.

36. Turite susivienyti su dvasiniu pasauliu ir kartu su juo sukurti apsauginę sieną, kuri užkirstų kelią naujiems karams ir naujoms kančioms. Turite toliau melstis už tuos, kurie siekia jėga užkariauti dvasinę valdžią. Jūs nustebsite, ir pasaulis nustebės, kai žmonės supras, kad jėga nenugalėjo proto, brolystės ir teisingumo.

37. Saugokitės vykdyti tariamą labdarą, nors jūsų širdyje viešpatauja savanaudiškumas. Darykite tiek gero, kiek galite, be jokio savanaudiškumo. Darykite tai iš meilės, kuri yra įstatymas, kurio Aš jus mokiau, tada užsitarnausite nuopelnų savo sielai. Pateikite mano mokymą taip, kaip Aš jį jums daviau. Jie yra tokie patys, kokius Aš kitomis aplinkybėmis mokiau savo pranašus ir apaštalus.

38. Žmogus, apimtas materializmo, susitarė pakeisti Žodį, kurį Aš jums daviau praeityje. Tačiau mano darbas yra tobulas ir jo šaknys nėra žemiškuose žodžiuose. Pasiruoškite, ir jūs visada atrasite mano tiesą. Tada suprasite, kad Aš visais laikais dosniai daviau jums savo sėklą, kad ir jūs ją taip perduotumėte toliau.

39. Nebus būtina kam nors daryti įspūdį, taikant apeigas ar išorines kulto formas. Jūsų širdies šventykla taps matoma, ir joje jūsų artimieji pamatys jūsų žibintą ir jūsų aukurą.

40. Mokykitės jau dabar Mane jausti tiek savo darbuose, tiek tada, kai stengiatės palikti nešvarumus už savęs, kai esate nupuolę.

41. Aš jus mokiau ieškoti tiesos paprastume. Koks menkas vis dar yra žmogiškasis protas, kai jis tiesos ieško sudėtinguose mokymuose, kuriuos pats sugalvojo. Kodėl Manęs ieškoti taip toli, nors Manęs nešiojate savyje? Kas nežino, kad yra sukurtas pagal Tėvo atvaizdą, apdovanotas dieviškomis savybėmis, tokiomis kaip dvasia, protas ir valia?

42. Antrajame Amžiuje Aš gyvenau tarp žmonių, dalijausi su jumis jūsų duona ir jumis stogu. Tačiau Kristaus didybė glūdi jo nuolankume.

43. Taip Aš jus mokau, kad dėl meilės artimui sugebėtumėte atsiskirti nuo materialių dalykų. Bet pirmiausia turite apsivalyti, nes įstatymas reikalauja, kad jūs tobulėtumėte, o kadangi įstatymas reikalauja, kad viskas tobulėtų, jūsų neturi išmušti iš vėžių dar laukiantys įvykiai. Tai, ką tada pamatys jūsų akys, turėtų jus pripildyti tik džiaugsmu, kai suprasite, kad viską valdo aukščiausiasis tobulumo dėsniis ir kad tai, kas vyksta šiandien, anksčiau nebūtų galėjęs įvykti, nes viskas eina link savo tobulumo.

44. Ne tik Žemėje dirbama žmonijos pažangos labui. Taip pat ir iš kito pasaulio prašoma bei stengiamasi dėl jos išgelbėjimo ir pažangos: tai Dvasinis pasaulis. Todėl sakau jums, kad po didžiųjų kovų dvasinė sėkla duos vaisių visų religinių bendruomenių glėbyje.

Jei žmonės sakyti, kad tai yra nauja religija, sėjanti nesantaiką, turėtumėte atsakyti, kad spiritualizmas yra mokymas, kad jis yra toks pat kaip pirmasis ir vienintelis, kuris valdė sielas. Tačiau tas balsas turi skambėti iš jūsų širdies, kur įsišakniję jūsų jausmai. Jie atsiskleis, kai jūs liejate ašaras dėl svetimo skausmo, taip pat ir tada, kai verkia iš džiaugsmo dėl savo artimo. Nes būtent to Aš visada jus mokiau.

45. Aš kalbu su jumis per žmogiškąjį protą, mano Šviesa ir mano Malonė į jį įteka ir virsta žodžiais – tuo žodžiu, kuris nurodo vienintelį kelią pas mane: tobulumo ir jausmų tyrumo kelią.

46. Jėzaus labai mylima žmonija: tau reikia didelių dvasinio pakilimo įrodymų, kad tavo tikėjimas atgimtų naujam gyvenimui, o tavo viltis sustiprėtų. Tau reikia aiškaus žodžio, kad galėtum išbristi iš tos letargijos, kurioje esi. Mano Dieviškoji Dvasia turėjo pasireikšti šia forma, kad pajustum, jog Tėvas tavęs niekada nepalieka, kad Jis veda tave iš Tiesos Karalystės.

47. Argi šis meilės įrodymas jūsų neįtikina? Mano mintys yra šviesa, spinduliuojanti žemyn, kad atgaivintų jūsų lempų gesančią šviesą. Mokytojas jums sako, kad Visatos Tiesa bus apreikšta per dvasiškai subrendusį žmogų, nes jis sugebės harmoningai gyventi šiame pasaulyje, į kurį ateina, kad išmokytų savo tobulėjimui naudingų pamokų. Šis pasaulis nėra amžinas, ir jam to nereikia. Kai ši buveinė nebeįvykdys savo dabartinės egzistencijos paskirties, ji išnyks.

Jei jūsų siela nebereikia pamokų, kurias suteikia šis gyvenimas čia, nes kitoje pasaulio pusėje jos laukia kitos, aukštesnės pamokos, tuomet, remdamasi šioje žemiškoje kovoje įgyta šviesa, ji pasakys: „Kokiu aiškumu dabar suprantu, kad visi šio gyvenimo pakilimai ir nuosmukiai buvo tik patirtys ir pamokos, kurių man reikėjo, kad geriau suprasčiau.“ Kiek ilga man atrodė ta gyvenimo kelionė, kol mane slėgė „kančios. Dabar gi, kai viskas baigėsi, – kaip trumpa ir praeinanti ji man atrodo amžinybės akivaizdoje.“

48. Žmogus yra pašauktas didinti savo sielą, yra pašauktas vis labiau sudvasinti savo buvimą, kuo labiau jis pakyla trokšdamas tobulumo.

49. Jūsų turimas kūnas taip pat yra skirtas tapti dvasiniu. Kai tai įvyks, žmonių gyvenimo sąlygos pasikeis. Jie išvystys dvasinius sugebėjimus, kurie šiandien pasaulio gyventojams dar yra nežinomi.

50. Jums reikalingas šis mokymas, kuris atgaivina jūsų viltį, šis neišsenkantis ir tikrosios išminties šaltinis, kad numalšintumėte savo troškulį. Mano Šviesa nusileidžia ant aptemdyto proto to, kuris sako, kad nemyli sielos, nes jos nepažįsta, o myli materialų turtą, kūno grožį, kuris glosto jo tuštybę, – protą, kuris kelia susižavėjimą, vardus ir titulus. Būtent tai jis myli, o tai reiškia mylėti tai, kas neturi turinio.

Žmogus nėra kūnas, nei jo turtai. Žmogus turi vertę ir egzistuoja tik dėl savo sielos.

Dar kartą sakau jums, kad žmogus yra pašauktas būti tuo, kuris išreiškia visatos, dangaus ir pasaulių tiesą. Šiandien jis to dar nepasiekia, nes jo materializacija neleidžia jam atskleisti subtilių dvasios dovanų.

Kai šis materializmas kartą išnyks, jis taps regėtoju, kuris džiaugsis matydamas dvasinio gyvenimo stebuklus. Tada jis supras Saulius tapimą Pauliumi – žmogaus pasikeitimą iki tokio laipsnio, kad prireikė pakeisti vardą. Kartu su ankstesniu vardu išnyko prisiminimas apie jo aistras, o jo charakteris ir jo padaryti poelgiai virto pelenais.

Kai siela suvokia, kad ji tobulėja, kad jai trūksta pakilimo arba kad tai, ko ji turėjo išmokti ir išugdyti materialiajame pasaulyje, dabar artėja prie pabaigos, tada ji yra pasirengusi susivienyti su Dieviškumo šviesa, nes siela yra šviesa, kuri artėja prie Šviesos.

51. Džiaukitės, žmonės, galvokite, kad esate migruojantys paukščiai šiame pasaulyje, pilname ašarų, vargų ir kančių! Džiaukitės, nes tai nėra jūsų amžinoji tėvynė – jūsų laukia geresni pasauliai.

Taigi, kai paliksite šią žemę, darykite tai be gailesčio, tada skausmo dejonės, vargai ir ašaros liks čia. Jūs atsiveikinsite su šiuo pasauliu ir pakilsite pas tuos, kurie jūsų laukia dangaus aukštybėse. Iš ten pamatysite žemę kaip tašką erdvėje, apie kurį su meile prisiminsite.

52. Nesijaudinkite, nes ateis diena, kai paliksite šį ašarų slėnį, kuriame tiek daug kentėjote, ir kurį rytoj mylėsite, supratę, kad jame pasiekėte šviesą, kurios troško jūsų siela.

53. Būkite laimingi, mylėdami savo artimus, gydydami sergančiuosius, guosdami nuliūdusius, suteikdami vargšams naują drąsą. Tada dangaus palaiminimai pasieks jus. Ar norite tapti dvasiniai? Kristus padės jums, kad pasiektumėte šią malonę.

54. Iš tiesų, sakau jums: nors šiandien žmonės yra labiau materialūs nei dvasiniai, rytoj jie bus labiau dvasiniai nei materialūs. Žmonės bandė visiškai materializuoti savo dvasią, tačiau tos visiškos materializacijos jie nepasiekė. Nes dvasia yra kaip deimantas, o deimantas niekada nustoja būti deimantu, net jei ir nukrito į purvą.

55. Žmogus nepažįsta tobulos sielos palaimos, nes jis nepasiekė tobulumo aukštumų. Jei jis apvalys savo širdį ir savo sieloje išsaugos mano tiesą, kad ją įgyvendintų, jis atras ramybę ir palaimą, kurių anksčiau nepažinojo. Tai bus tas gyvenimas, kurį simbolizuoja medis pirmojoje parabolėje, atskleistoje žmonijai, kurio prinokę vaisiai numalšins sielos alkį. Tobulėkite, pakilkite virš žemiškųjų dalykų, ir jūs nebekentėsite dėl kitų nedėkingumo ar nesupratimo.

56. Meilė yra kopėčios, vedančios pas Dievą, kuris jus myli, ir pas Mariją, Dvasinę Motiną, kuri jus taip pat myli, bei pas jūsų dvasinius brolius ir seseris, kurie jus taip pat myli.

57. Iš Dieviškosios Dvasios plūsta žinučių srautas. Išsaugokite iš jų tiek, kiek jūsų širdims atrodo teisinga.

58. Atiduokite Man savo kančių tamsą. Aš ją paverksiu taikos šviesa. Atiduokite Man savo raudą ir ašaras. Kai tyloje aplankysiu jūsų širdį, įsiskverbsiu kaip saulės spindulys, kad ją apšviestų.

59. Aš daviau jums Meilės Žodį, kad jūs savo širdyse pajustumėte šią jėgą. Štai mano guodžiantis balzamas, kuris liejasi ant visų jūsų kančių ir stiprina jūsų sielas.

60. Sakau jums: būkite palaiminti, jūs, kurie artinate prie Manęs su paruošta širdimi. Nes tada mano Žodis taps gydančiu balzamu ir glamonėmis, kurios atgaivins jūsų tikėjimo liepsną.

61. Mano Karalystė nusileidžia ant kenčiančios žmonijos, o mano Žodis skamba per šio laikmečio išrinktuosius, kad tie, kurie mane girdi, taptų paguoda savo broliams.

62. Visais laikais turėjau tarpininkus tarp žmonių ir mano dieviškumo. Tai buvo iš širdies romieji ir nuolankieji, kuriais aš pasinaudojau. Dabar ruošiu naujus savo mokymų pasiuntinius, kad ši Džiugioji žinia tarp žmonių taptų prabudimu į dvasinį gyvenimą.

63. Kiek daug tų, kurie yra pajėgūs įvykdyti kilnią dvasinę misiją, vis dar miega išsibarstę po pasaulį! Jie pabus ir įrodys savo dvasinę pažangą, kai savo jausmų kilnumu taps naudingais savo artimiesiems. Jie bus nuolankūs ir niekada nesigirs savo pranašumu.

64. Tuštybė – silpnybė, pasireiškusi jau pirmajame žmoguje – bus įveikta per dvasingumą. Tai kova, kuri visada vyko tarp dvasios ir materijos. Nes kol dvasia, trokšdama Tėvo esmės, linksta į Amžinąjį ir Aukščiausiąjį, kūnas ieško tik to, kas jį patenkina ir glosto, net jei tai kenkia dvasiai. Ši kova, pasireiškianti kiekvienoje žmogiškojoje būtybėje, yra jėga, kuri žmogaus viduje kyla dėl pasaulio jam daromo poveikio. Mat žemiškasis trokšta visko, kas atitinka jo prigimtį. Jei Dvasia sugeba tą jėgą suvaldyti ir nukreipti teisinga linkme, ji savo esybėje suderina abi prigimtis ir pasiekia

savo pažangą bei pakilimą. Jei, priešingai, ji leidžia materijos jėgai save valdyti, ji bus suklaidinta blogio link, taps laivu be vairo audros viduryje.

65. Jūs, kurie Manęs klausotės, jaučiate troškimą atsiriboti nuo visko, kas žalinga, kad išlaisvintumėte savo sielą. Jūs esate kovos sūkuryje, todėl Aš jums sakau: budėkite ir toliau melskitės, kad ateitų laikas, kai jūsų siela bus viena su savo kūnu ir su juo harmonizuos. Šiandien jūs vis dar kenčiate nuo pasaulio traukos ir jaučiatės per silpni, kad atsispirtumėte pagundai. Žmogus intuityviai nujaučia tobulėjimo amžių, tačiau nežino, kada tai įvyks.

66. Žmonės sieks šio tikslo įvairiais keliais. Tačiau jį pasieks tik tie, kurie kovoja už sielos tobulėjimą. Tie, kurie pasiduoda religiniam fanatizmui, nepasikeis, o tie, kurie savo laiką skiria materialių dalykų studijavimui, pasieks tik materialius rezultatus.

67. Dvasinis tobulėjimas bus tai, kas nuves žmogų į tobulumą. Tačiau nepainiokite tikrojo dvasingumo praktikos, kuri yra ryšys su Kūrėju ir artėjimas prie Jo per meilę, gailestingumą ir vidinį garbinimą, su tų „mokslų“ praktika, kuriais žmonės išniekina Anapusio būtybes ir paverčia jas materialiai suvokiamomis. Štai mano mokymas, kuris nuima nežinojimo šydą, slepiantį nuo žmonių tiesą.

68. Mano Meilės mokymas šiuo laikotarpiu jus paruošė priimti savo tarpe mano Dvasinio pasaulio buvimą, kad jis padėtų jums suprasti mano Žodį – laikotarpis, kuris dabar baigiasi.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 231

1. Mano skvarbus žvilgsnis įsiskverbia į jus, ir Aš matau, kad savo širdimis sudarote gėlių puokštę, kad ją paaukotumėte mano Dieviškumui.

2. Aš matau jūsų kančias ir jas švelninu savo tėvišku glostymu, kad, padrąsinti mano Žodžiu, taptumėte išbandymuose stipria tauta.

3. Kiekvieną kartą, kai ateidavote pas Mane, norėdami parodyti Man savo silpnybes arba paprašyti pagalbos dėl kančių, kurias patiriate, – kiekvieną kartą, kai jums grėsė pavojus sugriūti po kryžiaus naštos ir jūs kreipdavotės į Mane, Aš išlaisvinau jus nuo jūsų naštos ir skausmo bei padariau jus stipriomis sielomis. Tada Aš jums pasakiau: „Eikite pirmyn, neatsigręžkite atgal, nes jūsų siela būtų apimta baimės, jei pamatytų savo praeitį.“

4. Aš jus išgelbėjau nuo pražūties, kad atvesčiau jus į išgelbėjimo uostą, kur dabar esate ir mėgaujatės šia duona. Jūs atsipalaidavote mano taikos glėbyje. Aš buvau šviesos spindulys jūsų egzistencijos tamsoje, kad padėčiau jums eiti savo keliu nesuklupdami.

5. Jei tarpininkai ar balso nešėjai, per kuriuos Aš save atskleidžiu, kalbėtų iš savęs, jie nebūtų pajėgūs mokyti jus tiesos kelio. Tačiau jų lūpos taria šviesos žodžius, nes Aš save atskleidžiu per jų protą, ir Aš jums sakiau, kad Aš esu Kelias.

6. Jūs matėte, kad daugelis stebisi šiais mokymais ir klausia savęs, ar tikrai čia kalba Rabis – ar tikrai „Žodis“ sugrįžo į šį pasaulį, kuris nukryžiuo Jėzų?

7. Jūs čia esantys žinote, kad Aš jums tai pažadėjau, žinote, kad Aš esu Atleidimas ir kad vykdau savo dieviškąją misiją, prikelkdamas „mirusiuosius“, gydydamas ligonius ir grąžindamas regėjimą akliams. Jūs žinote mano sugrįžimo priežastį ir tai, kaip Aš atėjau. Tačiau pasaulis visa tai kels abejonių, ir daugelis tuo abejoja.

8. Aš jums sakiau, kodėl, užuot kreipęsis į mokslininkus, teologus ar mokslininkus, kreipiausi į neišsilavinusius ir paprastus žmones, kad per juos paskelbčiau save. Nes paprastų žmonių liudijimas nustebins pasaulį.

9. Jei nuodugniai ištirsite, įsitikinsite, kad visais laikais Aš bendravau su žmonija per žmones, kurie visada buvo nuolankūs ir paprasti.

10. Aš jums suteikiau įvairias egzistencijas žemėje, kad liudytumėte šiuos apreiškimus ir įvykdytumėte savo misiją.

11. Turite pasinaudoti mano mokymais, kad įsiskverbtumėte į tas Anapusio paslaptis, kurias Tėvas nori jums atskleisti. Mano slaptas lobynas nėra paslėptas nuo jūsų žvilgsnio; nes priešingu atveju jūs niekada negalėtumėte įžengti į Amžinąjį Gyvenimą.

12. Mokykitės, giliai mąstykite; nes kai kurie yra suglumę, mąstydami, kaip įmanoma – jei jūsų dvasia yra mano dieviškumo dalelė – kad ji kentėtų? O jei Dvasios šviesa yra Šventosios Dvasios šviesos kibirkštis – kaip ji gali kartais pasijusti apgaubta tamsa? Supraskite, kad šis tobulėjimo kelias skirtas tam, kad įgytumėte pakankamai nuopelnų Dievo akyse, kuriais galėtumėte savo dvasią paversti iš nežinojančios ir neišsivysčiusios dvasios į didžią šviesos dvasią, sėdinčią Tėvo dešinėje.

13. Ateikite pas Mane ir dar kartą išklausykite Mano Žodį, kuris yra maistas jūsų sielai. Šis Žodis, kurį Aš jums perdaviau šiuo Trečiuoju Laiku per žmogiškąjį protą, padarė stebuklą – suvienijo jus ir pakėlė jus, kupinus uolumo ir tikėjimo, į Mano Dieviškumą, kai jis apsieiškia pilnas tiesos ir mokymo. Juk jūsų siela buvo pavargusi nuo žemiškųjų mokymų, jūsų kojos buvo pernelyg pavargusios, kad galėtų nueiti tolimus kelius ieškomos taikos, meilės ir tiesos. Jūsų rankos taip pat buvo pernelyg pavargusios, kad galėtų dirbti laukus, nepasiekdamos derliaus, kuris būtų suteikęs pasitenkinimą jūsų sielai.

14. Mano valia buvo, o tauta, kad tu nueitum šiuos kelius ir paragautum šių vaisių; kad belstum į įvairias duris ir pažintum įvairių rasių bei lyčių žmonių širdis; kad iš knygų turinio pasisemtum įvairių filosofijų, mokymų ir teorijų; kad pažintum vargstančių žmonių gyvenimą žemėje su visais jo vargais ir skausmais; kad patirtumėte šio pasaulio apgaulingą turtą su jo malonumais ir apgaulinga šlove; kad išgirstumėte žmonių balsą ir pažintumėte jų įkvėpimą; kad priimtumėte gėrį ir blogį, kurį jie jums suteiktų laikui bėgant. Kad po šios kelionės susitiktumėte su Manimi kaip su paskiu, kuris ateina prie jūsų širdžių durų – kaip su paskiu, kuris kerta jūsų kelią, paskiu žemės piligrimu, kuris eina šalia jūsų ir klausia: „Kur eini? Iš kur ateini ir ko ieškai?“ Ir kad tada jūs, be pasipūtimo ir be arogancijos, palenkty skausmo ir sustiprinti patirtimi, apšviesti ir užgrūdinti kovos, akimirkiniu mane atpažintumėte, man atvertumėte savo širdį, prisipažintumėte savo menkumą ir pareikštumėte, kad tik Aš galiu suprasti jūsų skausmą, jūsų nesėkmes ir taip pat jūsų troškimus.

15. Štai kodėl didžioji dalis tų, kurie ateina pas Mane, išgirdę Mano Žodį, yra sužavėti šia jėga. Jie jaučia, kad Aš matau juos iki pat širdies gelmių, ir jaučia Mane juos apgaubiančią Meilę. Ir kadangi jūs Manęs laukėte, žinojote, kad po didžiųjų kovų, po didžiųjų egzistencijos mūšių, po tos tamsios nakties, kurioje gyvenote, turėjo išaušti naujos dienos šviesa. Jūs žinojote, kad, ištuštinę savo kartybės taurę iki pat nuosėdų, turėjo ateiti kažkas, kas ją pripildytų saldumu. Nes viltis, pasitikėjimas mano pažadais, kuriuos jums daviau anksčiau, jūsų sieloje nebuvo užgesusi, liepsna išliko jūsų širdyse. Net tie, kurie neigė, kad būtent Aš esu Tas, kuris apsieiškia

šiuo metu, tai darė ne savo siela, o savo kūniška prigimtimi, kuri nežino ir nepriima dvasinių apreiškimų, kuri nieko apie Mane nežino. Tačiau Aš pažįstu visus ir tiems netikintiesiems, tiems užsispyrusiems, suteikiau dar šiek tiek laiko, nes žinau, kad ne jų siela mane neigia, ir kad ji turi pakilti pilna šviesos ir išsilaisvinti iš savo kūno apvalkalo grandinių, kad galėtų mane pamatyti ir pajusti bei, kaip Petras Antrajame laikotarpyje, sušukti: „Iš tiesų, Tu esi gyvojo Dievo Sūnus!“

16. Iš vaikų mokinių Aš padarysiu jus mokinius. Nes kai išklausysite Mane, Aš patikėsiu jums išminties knygą, kad ja mokytumėte savo artimus ir neštumėte Gerąją Naujieną savo tautos gyventojams, o vėliau – ir kitoms tautoms. Mokydamiesi iš Manęs, būsite švelnūs ir nuolankūs. Jums nepakaks vien tik gilintis į mano Žodį ar kalbėti iškalbingais žodžiais, siekiant padaryti įspūdį miniai, bet jūsų įkvėpimai ir įžvalgos, jūsų aiškūs ir giluminiai žodžiai turi būti patvirtinti darbais, kurie bus jūsų supratimo vaisius. Aš nenoriu, kad šie darbai kiltų tik iš jūsų proto, bet kad jie per jūsų sąžinę būtų diktuojami jūsų širdžiai, kurioje pasėta meilės sėkla.

17. Tada jūs tikrai galėsite atversti žmones. Nes, pavargę nuo tuščių žodžių, susirgę ir išsekę dėl įvairių mokymų ir pasaulėžiūrų klaidingumo, jie trokš mokymo, kuris jiems skambės iš tikros meilės, gailestingumo ir taikos, kuri atneša šviesą į tamsą ir skleidžia gydantį balzamą ten, kur yra skausmas – kuri pakeičia tuos, kurie savo esme yra dvasiškai ar morališkai iškrypę. Tada mano mokymas neabejotinai triumfuos, o tų, kurie seka manimi ir neša taikos, vienybės ir geros valios vėliavą, skaičius augs.

18. Noriu, kad jūs šį laiką išnaudotumėte kaip pridera, kad siela vadovautų kūno apvalkalui ir jį skatintų, kad ji jį palaužtų ir galiausiai paverstų savo pačios įrankiu, savo paklusniu tarnu; kad ne „kūnas“ man aukotų tą garbinimą, kurį man turi aukoti siela, kad jis nestotų tarp jūsų dvasios ir Mano Dvasios. Nes tada apvalymas bus ilgalaikis, o tai, ką jaučia kūnas, palies sielą, nes ji dar nesugeba įveikti skausmo ir silpnumo. Dvasinkitės, nepakliūdami į fanatizmą, ir patirsite, kiek ramybės patirsite, kiek drąsos suteiksite savo širdžiai ir kiek stiprūs būsite susidūrę su skausmo, senatvės ir ligų išbandymais.

19. Tai yra mano pamokymas. Kas iš jūsų nesugeba jo suprasti? Jis aiškus kaip dienos šviesa, ir šią šviesą jūs visi galite matyti. Aš duodu jums šį pamokymą, kad jūs jį neištrinamai įsiamžintumėte savo sieloje. Nes rytoj jis suteiks jums jėgų, kai jums grės išbandymai.

20. Šioje žemėje visada vyko kova tarp žmonių, karas, ginčai, nesantaika. Nuo seniausių laikų vienybės pažiūros visada priešinosi kitų pažiūroms. Ir taip matote, kad prieš dorybę sukilo nedorybė, prieš teisingumą – neteisingumas, prieš sielos balsą – „kūno“ balsas, prieš vieną

pažinimą – kitas. O tie, kurie nuo seniausių laikų skleidė mano dvasinį mokymą, turėjo mokslininkus kaip priešininkus. Net ir šiame Trečiajame laikmetyje aš matau šias kovas tarp žmonių. Bet atėjo diena, kai Aš ištarsiu paskutinį žodį.

21. Visa išmintis, pažinimas ar mokslas kilo iš Manęs. Aš paruošiau šią planetą, kad ji taptų įsikūnijusių sielų namais, ir prieš išsiųsdamas jus, Aš globojau šį pasaulį malone, meile ir išmintimi. Aš įdėjau į jos gelmes, ant jos paviršiaus, į viską būtinus elementus jūsų gyvenimui, mano vaikų išlikimui, džiaugsmui ir pasitenkinimui.

Kad šios gamtos glėbyje atrastumėte visus gyvenimo šaltinius – viską, kas buvo paslėpta paslapytse ar saugoma gilioje lobynėje, – Aš jums suteikiau gabumų, apšvietiau jus ir apdovanojau mokslo dovana, kad, pasinaudodami šiuo sugebėjimu ir atsižvelgdami į savo poreikius, savo tobulėjimą bei išbandymus, rastumėte neišsenkantį gyvenimo ir išminties šaltinį.

22. Visi jūs džiaugėtės šia mokslo dovana. Tačiau Aš išrinkau keletą, kad patikėčiau jiems didžiąsias misijas, jog jie atrastų viską, kas sudaro sielos visumą, ir tada dalytųsi su jumis neišsenkančiu šio šaltinio vandeniu bei padėtų jums jūsų gyvenime ir žemiškame laimėjime. Tiems išrinktiesiems Aš taip pat patikėjau intuityvų dvasinio gyvenimo suvokimą – to gyvenimo, kuris yra už mokslų ribų, virš šios žemiškosios gamtos. Todėl žmogus nuo seniausių laikų garbino Mane ir nujautė visuotinės Būtybės, galingo, visagalo Dievo ir Kūrėjo egzistavimą, kuris jums paruošė aukštesnį gyvenimą, esantį už šio pasaulio ribų – gyvenimą, kuriame spindės Dvasia, Meilė, Šviesa ir Protas, nes visa tai yra jūsų sielos dalis.

Tačiau nors jūs visi turite šį intuityvų žinojimą, kuris nuolat kalba jums per šiuos sugebėjimus, buvo būtina, kad Aš jums siųsčiau sielas su didžiule galia, kad jos jums atskleistų didžiausias paslaptis; kad jos praplėštų kelią sieloms ir vestų jas trumpiausiais ir saugiausiais keliais pas Mane. Tai yra pranašai, patriarchai ir Dievo pasiuntiniai visų laikų.

23. Taigi, nors vieni atnešė misiją suteikti sieloms šviesą, o kiti – misiją skleisti mokslą, visais laikais vieni sukilo prieš kitus, nesuvokdami, kad tai nėra prieštaringos misijos, o kad abi viena kitą papildo. Mano Šviesa buvo išlieta ant visų žmonių, kad jūs suprastumėte savo užduotį ir pagarbiai prisiimtumėte tą dalį, kuri jums priklauso.

24. Jei girdėjote iš Manęs, kad Aš smerkiu mokslininkų darbą, kad Aš reikalauju iš mokslo atsakomybės, tai priežastis yra ta, kad kai kurie iš tų, kuriems daviau gyvenimo šaltinį, tuos apreiškimus, nepanaudojo jų žmonijos labui ir pažangai, bet paskyrė juos tarnauti blogiui ir sunaikinimui. Tačiau visiems tiems, kurie įvykdė savo misiją, kurie su

nuolankumu, pakilumu ir pagarba tyrinėjo, siekdami atrasti tai, ką mano valia buvo jiems apreikšti, Aš išliejau savo šviesą; jie visi man buvo malonūs; ir pažiūrėkite, kiek gerų darbų jie atliko.

25. Jūsų žemiškasis gyvenimas pasikeitė, jis jau nebe toks, koks buvo praeityje, ir tiek, kiek jūsų žingsniai atvedė jus į tobulėjimo kelią, tiek susidūrėte su mokslo vaisiais, kurie suteikiami visiems, kurie įvykdė savo užduotį. Tuos, kurie iškraipė mano užduotį ir įsibrovė į mano lobynus, kad atskleistų gamtos paslaptis ir gamtos jėgas panaudotų tik tam, kad jas panaudotų naikinimo ir mirties darbams, – tuos aš barau ir raginu. Nes Aš atėjau, kad visus žmones ir gamtos jėgas sugrąžinčiau į tvarką ir nukreipčiau teisingu keliu, o viskas turi būti atkurta ir sugrąžinta į savo vietą.

26. Ateis laikas, kai žmonija atpažins Dieviškąją Šviesą, mano leidžiamą Išmintį, ir galiausiai supras, kad Aš esu Šaltinis, iš kurio kilo visos būtybės – kad manyje yra sėkla ir vaisius, ir kad Aš leidau jums dalytis visa tuo, kad gyventumėte gyvenimą, vertą jūsų sielos ir mano Dieviškumo.

27. Toje dvasinio pakilimo laikotarpyje, kurį Aš jums dabar skelbiu, žmonės savo protines galias paskyrs sielos tarnystei, ir net mokslas nusilenks prieš jos šviesą. Kada ateis ta diena? Šiuo metu *jūs* ruošiate kelią, kad žmonija galėtų pasiekti šį tikslą. Nes darbas, kurį Aš jums pavedžiau, turi pasaulinę misiją.

28. Žmonės savo mokslą, jėgą, gabumus ir širdį skirs mano dieviškosios misijos tarnystei, neapleisdami savo pareigų ir užduočių pasaulyje. Jie atsigręš į sveikus džiaugsmus, kurie yra gydantys jų dvasiai ir kūnui. Jie kovos už savo atsinaujinimą ir laisvę, neleis užsikrėsti, neims nieko, ko jiems nereikia. Tada iš žemės išnyks ištvirtavimas ir begėdiškumas. Tada dvasia pasieks absoliučią viešpatiją savo kūno apvalkale, ir nors ji vis dar gyvens materijoje, ji gyvens dvasinį gyvenimą, kupiną meilės, brolystės ir taikos.

29. Tai bus laikas, kai išnyks karai, kai vyraus abipusė pagarba ir noras padėti, kai suprasite, kad nebegalite disponuoti nei artimo, nei savo pačių gyvenimu. Tada žinosite, kad nesate savo gyvenimo, savo vaikų ir sutuoktinių, nei šios žemės savininkai, bet kad aš esu visos kūrinijos savininkas. Tačiau kadangi esate mano mylimieji vaikai, jūs taip pat esate visko, kas man priklauso, savininkai. Bet nors aš ir esu visos kūrinijos Viešpats ir savininkas, nesu pajėgus nužudyti savo kūrinių, sužeisti ką nors ar sukelti jam skausmą. Kodėl tada tie, kurie nėra gyvenimo savininkai, pasigrobė tai, kas jiems nepriklauso, kad galėtų tuo disponuoti?

30. Kai žmonės supras šį mokymą, jie žengs žingsnį į priekį savo dvasiniame tobulėjime, ir šis pasaulis taps pažengusių dvasių buveine. Jūs

nežinote, ar po to laiko vėl apsigyvensite šioje planetoje. Aš paskirsiu tuos, kurie patirs tuos malonės laikus, kurie pamatys šią žemiškąją sritį, kuri kitoje epochoje buvo ašarų, sunaikinimo ir mirties slėnis. Tie jūros, kalnai ir laukai, kurie buvo tiek daug skausmo liudininkai, tada bus paversti taikos vieta, anapusinių pasaulių atvaizdu. Aš jums pranešiau, kad, kai kovos baigsis, mano Karalystė jau bus jums arti, ir kad tada jūsų dvasia pražys dorybėmis. Mano mokymas bus visų dvasiose, ir aš apsireikšiu per vyrus ir moteris.

31. Dvasinės dovanos atsiskleis. (Vidinio) žodžio, gydymo ir bendravimo iš dvasios į dvasią dovanos tų laikų žmonėse taps stebėtinomis.

32. Mokslas nesustos savo kelyje; tačiau mokslininkas įsigilins į mano mokymą, jį studijuos ir stebėsis mano apreiškimais. Ir jų įkvėptas jis kurs geranoriškus darbus, kurie leis tobulėti ne tik žmonijai, bet ir įsikūnijusių *bei* neįsikūnijusių sieloms.

33. Jei mano Dvasia džiaugėsi praeityje ir dabartyje, kai Ji stebėjo mano vaikų darbus – tiek dvasinius, tiek materialius – gražius darbus, kilusius iš jautrios širdies ar iš proto, – tai koks didelis bus mano džiaugsmas, kai ne tik keletas žmonių pakels savo sielas, bet visa žmonija praktikuos meilę. Tuomet namuose nebebus ašarų, sielvarto ir našlystės dėl karų, o tik tikėjimas, sveikata, jėga ir harmonija išliks tų laikų žmonių gyvenime, kurie yra numatyti šiai planetai.

34. Jūs esate pirmosios kartos, kurios priėmė šios Trečiosios eros Džiugiąją Žinią, ir būtent jūs turite būti tie, kurie paruoš kelią visiems tiems, kurie ateis po jūsų. Pašalinkite bedugnes, nuimkite akmenis nuo kelio, kad paliktumėte kaip palikimą gerą valią, drąsą ir gerus principus.

35. Ne jūs atvesite mano darbą iki jo viršūnės. Tarp jūsų nėra nė vieno, kuris turėtų suvienyti Izraelio tautą. Jūs nebesuspėsite savo gyvenime pamatyti, kaip mano mokymas įsigalios visame pasaulyje. Šį darbą atliksiu Aš. Nes jeigu tarp jūsų atsirastų kas nors, kas priverstų mano tautą, kuri priešinasi, nusileisti ir pasiektų jos dvasingumą, tas žmogus išdidėtų arba neišlaikytų išbandymų, kurie jį ištiktų.

36. Tačiau Aš, Stiprusis, kuris myliu ir atleidžiu, suvienysiu jus tarpusavyje. Aš siųsiu jums vieną išbandymą po kito, kad jie jus išgrynintų ir suvienytų viename dvasiniame ideale.

37. Aš nenoriu, kad mano tauta man paruoštų naują kryžių, kraujo altorių ar teismą. Noriu apsigyventi jūsų vidinėje šventovėje, noriu užimti savo sostą mano tautos sieloje, kad kiekvieną akimirką galėčiau jai atsiskleisti ir laukti jos mano amžinojoje tėvynėje, ant mano visuotinio nuolankumo sosto, mano mylinčio Tėvo garbės vietoje, kai jūs visi, kupini

nuopelnų už įvykdytas užduotis, sustiprėję kovoje ir išgryninti dorybę,
garbingai atvyksite pas Mane, kad gautumėte savo didelį atlygį.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Pamoka 232

1. Išrinktoji tauta: tu priimi mano Žodį per žmogaus protą, visais laikais buvai paruošta eiti žmonijos priešakyje. Viskas jums buvo suteikta mano malonės dėka. Aš nužengiau pas jus, nes myliu jus ir patikiu jums trečiąją knygos dalį, kurioje yra įsakymai, įstatymas jums ir žmonijai.

2. Pasaulis yra blaškomas smarkios audros ir prarado kryptį. Jis neišsiruošė ieškoti saugaus kelio. Žmogus tenkinosi gyvenimu, ieškodamas to, kas būtina jo kūno išsaugojimui, ir pamiršo sielą savo esybės šerdyje, kuriai Aš patikėjau labai aukštą užduotį. Aš pasirodžiau tarp jūsų ir radau jus gyvus chaoso viduryje, o mano Žodis jums tarė: „Sustokite, grįžkite prie Įstatymo vykdymo, paimkite savo kryžių, sekite paskui Mane, ir tarp jūsų bus taika.“

3. Šiuo laikotarpiu Aš jus paruošiau, išliejęs savo Šviesą srautais į jūsų protą. Nuo pat pirmųjų žingsnių buvote tvirti, ir šis tikėjimas, ši meilė mano darbui įkvepia jus kalbėti mano vardu savo artimiesiems. Daugelis išgirs jus ir, alkani bei ištroškę meilės, ateis pas Mane. Kiti atvyks trokšdami palengvinti savo kančias. Dar kiti skubės čia, vedami vien tik smalsumo. Tačiau Aš jums pažadu, kad visi kažką gaus. Visiems Aš suteiksiu įrodymą, nes Man patinka duoti vaikui ženklą, kad išgirdau jo prašymą.

4. Po mano išsiskyrimo jūs ir toliau ruošite širdis, atitrauksite jas nuo nežinojimo, klaidingų tikėjimų ir fanatizmo. Tačiau kaip jūs galėsite būti savo artimų mokytojais? Kaip jūs galėsite pasiekti nuolankumą, teisingumą ir dorumą? Melsdamiesi ir vykdydami mano įstatymą. Nesistenkite sudaryti įspūdžio, kad esate teisieji, nes jūs dar nesate teisieji. Parodykite save kaip Mano mokinius ar pasekėjus, kurie kasdien stengiasi tobulėti. Kai Aš pamatysiu, kad savo užduotį vykdote visiškai nesavanaudiškai, Aš atvesiu pas jus daugybę mano jums paskirtų artimųjų, kad jie priimtų žinią apie mano paskutinius apreiškimus.

5. Iš žmonių sukurtų sektų, kurios yra atskirtos Gyvybės medžio šakos, aš renkuosi tuos, kurie trokšta dvasinio tobulėjimo pagal „ „ – tuos, kurie mane ieško netobulai, bet vis dėlto mane myli – tuos, kurie su pagarba taria mano vardą ir man aukoja meilės, nuolankumo ir dėkingumo ženklus. Aš ateinu kaip gerasis žvejys, trokštantis širdžių, ir nors šiandien mane sekančiųjų skaičius yra nedidelis, rytoj jų padaugės. Jau artėja valanda, kai įrodymai įtikins pasaulį, kad Aš atėjau palikti jums savo meilės palikimą, o jūs, kaip šių apreiškimų liudytojai, teisingai apie tai kalbėsite.

6. Nedarykite jokių skirtumų tarp savo artimų. Dvasiniame ideale susivienys visos žmonių rasės ir klasės.

7. Atiduokite Man savo artimųjų vargus. Kuo jie labiau nusidėjęliai, tuo daugiau meilės ir gailestingumo jiems reikia. Dabar artėja laikas, kai mano

mokymas plis, o „darbininkai“ išsiskirstys į įvairias vietas. Jie, mano valia, įsikurs ten, kur mano Žodis išsilies į atviras širdis, kurias Aš paruošiau kaip derlingą žemę, pasirengusią savo įsčiose priimti dieviškąją sėklą. Ten yra jūsų veiklos vieta. Aš pavedu jums atsakomybę už tam tikrą skaičių žmonių, kuriuos patikėsiu jūsų globai, kai tik pamatysiu, kad esate stiprūs ir pasirengę.

8. Džiugi žinia pasieks visų mokymų ar sektų žmones. Visi patirs mano atėjimą Trečiajame laikmetyje kaip Šventąją Dvasią. Atėis laikas, kai šie apreiškimai bus visiškai žinomi, ir dėl to su jumis bus kovojama. Tačiau nesijaudinkite, mano Šviesa nebus užtemdyta. Būtent tada mano šio laikmečio Žodis spindės didžiausiu spindesiu.

9. Aš ruošiu jus kaip uolius darbininkus laukuose. „Žodis“ gausiai skambės jūsų lūpose. Dažnai kalbėsite apie jums nežinomas doktrinas. Tai bus naujos įkvėpimo akimirkos, kurios iš mano Dvasios ateis į jūsų priimti pasirengusias širdis. Jūsų veiksmai visada turi sutapti su jūsų žodžiais. Visi jūsų poelgiai turi būti nuoširdūs, kad jums būtų tikima. Aš stebėsiu jūsų darbus ir juos teisiu.

10. Prisiminkite senovės Izraelio tautos tyrus papročius ir sugrįžkite prie jų. Jos sveikata ir jėga kilo iš paklusnumo ir pagarbos mano Įstatymui. Iš šios tautos iškilo pavyzdingi žmonės, patriarchai ir pranašai. Tai Abraomas, Izaokas ir Jokūbas, kurie yra jūsų giminės protėviai. Jie buvo išbandyti dvasiškai ir fiziškai, tačiau jėga jų nepaliko. Buvo būtina, kad tie, kurie turėjo suteikti gyvybę Izraelio tautai, visiems savo palikuonims parodytų stiprybės ir meilės pavyzdį. Jūs čia atpažinsite savo jėgą ir veikimo gebėjimus didžiųjų išbandymų valandą.

11. Šiuo metu Aš ruošiu sielas, kurios po Mano išvykimo turės toliau įkvėpti tautą. Jos saugos pagrindinius Mano veiklos mokymus, o jūs turėsite jų klausyti ir gerbti.

12. Šiuo laikotarpiu įvykdysite savo užduotį, o po to ateinančios kartos tęs jūsų darbą. Aš visada siųsiu į Žemę didžios dvasios būtybes, kad jos saugotų Įstatymą ir mano Mokymo esmę.

13. Susitarkite su savo išbandymais. Tam, kuris negavo to, ko prašė iš Manęs ir kas, jo manymu, yra jo labui, sakau: Aš žinau jūsų likimą; tačiau tai, ko prašote iš Manęs, neatneš jums laimės, o tik sukels kančių. Pagalvokite apie savo atpirkimą. Žemėje jūs nepatirsite visiškos ramybės. Tik pareigų vykdymas šiandien suteiks jums sielos ramybę. Tačiau rytoj, kai atsidursite dvasiniame gyvenime, jūs man pasakysite: „Tėve, Tu sugebėjai mane vesti taip, kaip buvo geriausia mano sielai. Nes jei būtum man suteikęs tai, ko prašiau, būčiau nuklydęs arba būčiau užtrukęs atvykti pas Tave.“

14. Šiuo metu Aš daviau jums savo Žodžio šviesą, kad jūs dirbtumėte pasaulio taikos labui ir kad jūsų siela žengtų dar vieną žingsnį tobulumo keliu. Aš padėjau jums suprasti dovanas, kurias turi jūsų siela, kad ji įveiktų visas kliūtis ir sunkumus, kurie jai iškyla kelyje. Aš padėjau jums suprasti, kad šis kartėlių laikas, kurį išgyvenate, yra atpirkimo laikas, kurį turite ištuštinti kaip taurę su pasidavimu ir tikėjimu.

15. Taigi Aš atėjau iš Begalybės, kad išlaisvinčiau jus iš grandinių, kurios jus slegia.

16. Šiame Trečiajame Amžiuje Aš suvienijau visus, kurie praeityje gavo misiją skelbti žmonijai mano Tiesą, kad ji gautų mano palaiminimus.

17. Tam Aš jums daviau naujus apreiškimus.

18. Įsisavinkite mano mokymus, kad galėtumėte juos įgyvendinti. Tačiau kai paliekate šias susibūrimo vietas, kurios yra tarsi medžiai „“ keliautojams, kurių pavėsyje girdėjote lakštingalos čiulbėjimą, nesileiskite į žalingus malonumus, užuot ieškoję susikaupimo meditacijai. Nes dvasinė esmė, kurią gavote iš Mokytojo, tuomet išsisklaidys iš jūsų širdies.

19. Aistros, tarsi viesulai, išplėšia iš jūsų sielos tą malonę, kuria Aš jus apgaubiu, o atsikratydami jų, leidžiate silpnumui ir ligoms užvaldyti jūsų esybę.

20. Nukreipkite savo sielos maldą į Begalybę, kad sukurtumėte taikos atmosferą aplink žmoniją. Jei matote savo artimus, stovinčius po mano teisingumo našta, atlikite gerus darbus, tada jų kančios bus sutrumpintos. Melskitės už pasaulį, kai išgirsite gamtos jėgų balsą. Neieškokite prieglobsčio tik sau. Jei nelaimės valandą rūpinsitės savo artimaisiais ir pamiršite save, Aš jus apsaugosiu. Apsaugokite žmones savo malda ir gailestingumu.

21. Tikėkite maldos galia. Tačiau turite žinoti, kad, norint pasiekti Mane, ji pirmiausia turi būti jaučiama.

22. Jei jau turėtumėte tvirtą ir tikrą tikėjimą, darytumėte stebuklus. Skubėkite, nes ateis valanda, kai turėsite išeiti, kad pasaulio keliais skleistumėte žinią apie šį darbą. Tuomet neturite bijoti žmonių teisingumo, nei šmeižtas neturi kelti jums nerimo.

23. Jūs pažengėte pirmyn savo keliu. Pažvelkite atgal ir apžvelkite savo praeitį. Už nugaros liko materializmas, išdidumas, žemos aistros, stabmeldystė, nežinojimas, nuodėmė.

24. Tačiau likite šiame kelyje, kad pasiektumėte dar didesnę dvasinę pažangą. Tada savo širdyse patirsite Pažadėtosios žemės ramybę.

25. Tai yra diena, kai išrinktosios tautos dvasia gauna įkvėpimą, o jos protas apšviečiamas, kad suprastų mokymus, saugotus Didžiojoje

Gyvenimo Knygoje, kuriuos Aš turėjau jai parodyti pagal savo žodžius, duotus praeityje.

26. Ir jūs, norėdami ateiti pas Mane, palikote pasaulį, apsivalėte, o kai buvote pasirengę, meldėtės, kad priimtumėte Mano Visuotinį Spindulį. Jis apgaubė jūsų sielą, ir jo įtakoje pažadino jūsų gabumus bei sudrebino jūsų būties jautriausias stygas.

Iš savo širdies gelmių matėte, kaip kyla daugybė jausmų, kurie iki šiol jums buvo nežinomi ir kurie leido jums pažvelgti į šį gyvenimą kitaip. O kai tapote pajėgūs įgyvendinti meilę ir gailestingumą, pajutote, kad esate pakankamai stiprūs, kad atliktumėte didelius darbus ir suprastumėte didžiules savo artimųjų minias. Jūs norite sustiprinti savo rūpestį vargstančiaisiais ir savo mintimis siųsti Šviesos žinias tiems, kurie yra toli nuo jūsų. Viską tai galite daryti, nes Aš prieš jūsų sielą atvėriau platų lauką, kuriame galite dirbti.

27. Jūsų dvasiniai sugebėjimai neturi ribų, jie neišseks, net jei manote, kad atidavėte visą savo turtą. Kuo daugiau duodate kitiems, tuo labiau daugės jūsų paveldėjimas. Jūsų misija visais laikais buvo dirbti taikos labui ir ginti pasaulį.

28. Aš jus išbandžiau, kad turėtumėte pasitikėjimą savimi, kad žinotumėte, ko esate pajėgūs. Kiek kartų, kai buvote neryžtingi, kai trūko tikėjimo arba kai abejojote savo sielos stiprybe, Aš jums siunčiau įrodymą, kurio jums reikėjo, ir per jį gavote atsakymą. Aš leidau jums pereiti vieną išbandymą po kito. Tačiau prieš tai Aš jus paruošiau, nes niekada nenorėjau nieko nustebinti.

29. Aš vedu jūsų žingsnius, apgaubiu jus taikos atmosfera, kurioje galite mokytis ir gilintis į mano mokymą. Tačiau kai būsite pasirengę, turėsite eiti pirmyn prieš tautą, kuri atsiras šiais laikais. Šiandien jūsų darbai dar nespinduliuoja. Bet mano tauta turi sustiprėti dorybėje, turi kovoti su materializmu, kad padėtų žmonijai rasti saugų kelią, kuris ją atves pas Mane.

30. Jūs jau patyrėte mano Dvasios ramybę, kai pakilote ryšyje su Manimi. Tačiau ilgalaikė ramybė dar nėra jumyse. Esate kelio pradžioje, ir tik jūsų nuopelnai suteiks jums neapsakomą džiaugsmą priartėti prie Manęs. Aš padauginsiu jūsų vaisius ir sutrumpinsiu kelią, kad greitai pasiektumėte Mane.

31. Jūs buvote tarp pirmųjų, kurie gavo šią dieviškąją žinią, ir Aš noriu, kad mokėtumėte ją perduoti kitiems. Ši žmonija, kuri šiandien abejoja ir nepasitiki, patikės „“. Šiuo metu Aš jai daviau pakankamai įrodymų, ir jie visi jai kalba apie Mane. Ji dar trumpą laiką liks kurčia. Po to ji išgirs šauksmą, kurį Aš jai siųsiu, ji pajus trauką prie mano mokymo, norės atrasti

tai, kas sielą laukia po šio gyvenimo, ir atsakymą ji ras knygoje, kurią Aš palieku visiems: „Gyvenimo knyga“. Galiausiai visi turės Šviesą, nes tai yra dieviškas palikimas. Tai paveldėjimas, kuris priklauso jums ir kurio niekam nebus atimta. Aš mokysiu visus – tiek tuos, kurie moka teisingai laikytis ir aiškinti mano nurodymus, tiek tuos, kurie man nepaklūsta.

32. Kai išnagrinėjote savo darbus ir pravirkote, pamatę, kokį menką vaisių pasiekėte, jūsų siela liūdi, suvokusi, koks atstumas dar jus skiria nuo tikslo, kurį Aš jums paskyriau, ir jūs prisimenate tą pranašystę, kuri jums buvo duota, kurioje jums buvo pasakyta: „Jei ‚Izraelis‘ nesistengs susivienyti, jį ištiks naujas karas, ir moteris vėl pralies ašaras, o vyras pralies kraują; namuose bus gedulas, vargas ir badas, o siela kentės.“

33. Todėl sakau jums: neturėtumėte vienas kito nepaisyti, neturėtumėte daryti nesantaikos darbų. Mano mokymas siekia suvienyti visas sielas, priartinti jas viena prie kitos, kad taptumėte viena ir visi galėtumėte mane pripažinti savo Tėvu.

34. Dabar palikite savo rūpesčių naštą už savęs, ateikite pas Mane be abejonių ar baimių, turėkite visišką pasitikėjimą ir leiskite, kad mano valia išsipildytų jumyse. Aš žinau, kas vyksta jūsų viduje, ir suteikiu jums jėgų, kurių jums reikia.

35. Aš esu visko, kas sukurta, pradžia ir tikslas. Mano valia jūs atėjote į šį pasaulį, ir mano valia jūs jį vėl paliksite.

36. Aš ateinu kaip mylintis Tėvas, kad padovanotų jums savo atleidimą, nes jūs dar esate silpni.

37. Šis gyvenimas jums buvo patikėtas kaip proga, kad jūsų siela įgytų nuopelnų. Todėl visos jūsų mintys ir žmogiškieji veiksmai turėtų atitikti mano Meilės ir Teisingumo įstatymą. Tačiau žmonės nukrypo nuo kelio, kurį jiems nurodo mano Įstatymas, todėl buvo būtina sugrįžti pas juos, kad jiems tai priminčiau. Šiuo tikslu šiuo metu aš susisiekiu su jumis. Priežastis, dėl kurios jūs ateinate į „ „ išklausti mano žodžio, yra ta, kad jūs gilintumėtės į mano mokymą ir ruoštumėtės dvasiniam gyvenimui. Neateikite iš smalsumo, iš pareigos jausmo ar todėl, kad manote, jog taip įvykdysite savo užduotį. Ateikite trokšdami kiekvienoje naujoje pamokoje rasti dar vieną apreiškimą, dar vieną pamokymą. Pasinaudokite mano buvimu, tada būsite geriau pasirengę įvykdyti savo misiją.

38. Nesvarbu, ar buvote fiziškai sveiki, ar turėjote pasitenkinimo ir patogumų, ar kentėjote ligas, nelaimes ir skurdą – visa tai lieka čia, žemėje, kur baigiasi žmogiškasis gyvenimas ir prasideda sielos gyvenimas. Jūs stengėtės pakelti sielą ir turėjote kentėti bei nugalėti savo kūną. Todėl sakau jums: klausykite atidžiai, dar geriau aiškinkite ir gilinkitės į save, kad atrastumėte tiesą.

39. Tačiau jei susidursite su tais, kurie tvirtina, kad jūs laikotės naujo mokymo, turite jiems pasakyti, kad jūs tik atsisakėte bažnytinių apeigų, priklausančių išoriniam kultui, ir kad nusigręžėte nuo religinio fanatizmo.

40. Mano darbas bus pripažintas visame pasaulyje. Nes taip, kaip kitomis epochomis Aš siunčiau pranašus, kad jie paskelbtų mano atėjimą, taip ir šiais laikais Aš siųsiu savo naujus pranašus, kad jie skelbtų mano mokymą ir praneštų apie Karalystę, kuri artėja visiems geros valios žmonėms.

41. Kiekvienas apreiškimas vyko atsižvelgiant į žmonijos dvasinį suvokimą ir laikmetį, kuriame ji gyveno. Šiandien Aš atėjau šiuo būdu, rytoj Aš kalbėsiu jums aukštesniu būdu.

Šis apreiškimas netrukus baigsis, jis pasibaigs 1950 m. pabaigoje. Tada mano mokiniai, kurie nesijaus vieniši, turės išeiti kaip mokytojai. Nes jų dvasios šviesoje, toje mano dieviškumo dalyje, kuri yra kiekviename iš jūsų, esu Aš, kad kalbėčiau, atleistų, mylėčiau ir mokyčiau.

42. Kiek leidžia sąžinė, jūsų siela turi būti laisva. Juk jai net nereikės susirinkimų vietų, kad perduotų mano mokymą. Jūs kalbėsite ten, kur pasitaikys proga, o jūsų gyvenimas bus šventovė, kurioje savo darbų nuoširdumu man atiduosite pagarbą.

43. Nors šiuo metu jums atrodo neįmanoma sukurti taikos žmonijoje, sakau jums, kad taika įsivys, ir dar daugiau: kad žmogus gyvens dvasiniame gyvenime.

44. Prieš prasidedant šiam laikotarpiui, pasaulis patirs daug nelaimių. Tačiau tos kančios bus žmonijos labui – tiek žemiškame, tiek dvasiniame lygmenyje. Tai bus tarsi „iki čia ir ne toliau“ ženklų nustatymas nevaržomam žmonių piktadarybių, savanaudiškumo ir hedonizmo bėgimui. Tokiu būdu bus atkurta pusiausvyra. Nes blogio jėgos nebegalės nugalėti gėrio jėgų. Šis apvalymas atrodo kaip bausmė, nors ja ir nėra, nes jis visada paliečia jautriausius ir mylimiausius. Tačiau iš tikrųjų tai yra priemonė išgelbėti dvasias, kurios nuklydo nuo kelio arba jį prarado. Kas teisia žemiškai, tas skausme negali atrasti nieko naudingo; tačiau kas prisimena, kad turi sielą, kuri gyvens amžinai, tas iš to paties skausmo semiasi šviesos, tvirtumo ir atsinaujinimo.

45. Jei mąstote dvasiškai – kaip gi galite tikėti, kad skausmas yra blogis žmonijai, jei jis ateina iš Dievo, kuris yra visiškai Meilė?

46. Laikas bėga, ir ateis momentas, kai pradės pasirodyti tie didieji išbandymai, o iš pasaulio išnyks net paskutinis ramybės likutis, kuris negrįš, kol žmonija nerastų mano Įstatymo kelio ir neklausytų to vidinio balso, kuris jai nuolat sakys: „Dievas gyvas! Dievas yra jumyse! Atpažinkite Jį, pajuskite Jį, susitaisykite su Juo!“

47. Tada pasikeis jūsų gyvenimo būdas. Savanaudiškumas išnyks, ir kiekvienas bus naudingas kitam. Žmonės semsis įkvėpimo iš mano teisingumo, kad sukurtų naujus įstatymus ir valdytų tautas su meile.

48. Greitai nuneškite mano žinią žmonijai, kad ji pasinaudotų mano pamokymais ir įspėjimais. Žmogus supras, kad šis žodis iš tiesų buvo pranašystė ir kad jame buvo viskas numatyta.

49. Kai ta audringa jūra nuramins savo bangas ir vėjai nurims, kai nebebus epidemijų, kankinančių tautas, ir nelaimės bus išnaikintos, tada žmonijai prasidės taika.

50. Jūs turite melstis už pasaulį ir prašyti už jį, nes jam teks išgyventi didžiausią išbandymą ir išgerti kartiausią taurę.

51. Kiek daug tų, kurie šiandien mano, kad turi tikėjimą, drebės pamačius tuos pražūtingus įvykius! Kiek daug iš jūsų, kurie laikote save drąsiais, slėpsite savo bailumą! Aš jus ruošiu, kad, atėjus tai valandai, būtumėte sąmoningi savo poelgių atžvilgiu ir galėtumėte įvykdyti misiją, kurią jums patikėjau.

52. Šiuo metu jums buvo paaiškinta kiekviena paslaptis, net ir mano Dieviškumo apreiškimų Trejybės paslaptis, kurią pakartosiu keliais žodžiais:

53. Tėvas, Dievas, neturi pavidalo, neturi ribų, nei pradžios, nei pabaigos – tai mokymas, kurio jūs negalite suvokti. Todėl sakykite: Dievas yra visos šviesos Kūrėjas, jėga, kuri palaiko visatą, gyvenimas, kuris pulsuoja visose būtybėse.

54. O Sūnus? Sūnus yra „Žodis“, jis yra Dievo galia, apsiribojusi tobulame žmoguje: Jėzuje. Kad Jame apsigyventų Tėvo meilė.

55. Kadangi Dieviškoji Dvasia buvo Jėzuje, Jis buvo ir žmogus, ir Dievas – žmogus dėl savo materialios prigimties, Dievas dėl savo dvasinės prigimties. Kaip žmogus, Jis turėjo žmogiškai būtybei būdingų bruožų: Jis jautė ir kentėjo kaip žmogus. Tačiau žinios apie savo misiją ir dvasinę jėgą leido Jam įveikti fizinius poreikius ir pagundas. Viską, kas neatitiko Jo misijos, Jis atmetė. Taip per tą teisų ir tyrą žmogų Dievas galėjo apsireikšti kaip žmogus.

56. Baigęs savo misiją, Jėzus sugrįžo į Dieviškąją Dvasią, savyje nešdamas žmogiškojo gyvenimo pėdsaką – išbandymus, kuriems Jis pats pasidavė kaip žmogus. Dėl šios priežasties Sūnus, būdamas Tėvo meilė, turi kažką iš kiekvieno iš jūsų, ir jūs jaučiatės suprasti, nes žinote, kad Jis gyveno jūsų pasaulyje ir vaikščiojo ta pačia žeme, kuria vaikščiojate jūs.

57. Tačiau Tėvas ir Mokytojas yra tas pats Dievas.

58. O Šventoji Dvasia – galiu jums pasakyti – yra aukščiausia forma, kuria būtent ši Būtybė apsireiškia visiems žmonėms, kurių dvasioje glūdi Kūrėjo paties prigimties kibirkštėlė.

59. Šventoji Dvasia, Tėvas ir Sūnus yra viena ir ta pati Jėga, viena valia, ne trys asmenys, o viena dieviškoji Būtybė, kuri turėjo apsireikšti savo vaikams įvairiomis formomis, kad būtų suprasta.

60. Supraskite, kiek meilės yra jūsų Dieve, kuris – nors ir visiškai visagalis – nedvejodamas apsiriboja, kad jūs galėtumėte Jį pajusti ir pamatyti – kuris dauginasi, norėdamas jums parodyti, kad Jis yra ne tik jūsų Kūrėjas ir Teisėjas, bet kartu ir jūsų Tėvas, jūsų Draugas, jūsų Brolis, jūsų Mokytojas.

61. Jūs sakote: „Kaip visa tai įmanoma?“ – Jūs dar esate mažos būtybės, kurioms Aš riboju savo paaiškinimus, kad jie atitiktų jūsų proto suvokimo ribas.

62. Aš jums atleidžiu ir suteikiu savo palaiminimą.
Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 233

1. Tegu mano Dvasios šviesa būna su jumis.

2. Mokiniai, kurie ateinate kovodami su savimi, kurie siekiate dvasinės amžinybės ir nesate patenkinti savo darbais – pasiruoškite. Nes nors ir visiškai teisinga, kad dar nepasiekėte to, ko trokšta jūsų siela, ir dar nematėte savo darbo vaisių, vis dėlto Aš jums sakau, kad pasiekėte pakilimą ir pažangą. Tai patvirtinsite tame gyvenime, kuris jūsų laukia, kuriame turėsite visišką žinią apie savo dvasinę pažangą. Ten pajusite, kad Mokytojo meilė iš tiesų įsiskverbė į jūsų esybę ir kad gailėstingumo jausmas tiems, kurie kenčia, įsitvirtino jūsų sieloje. Tai bus jūsų nuimtas derlius po įvairių reinkarnacijų, kurias esate patyrę.

3. „Dvasinėje slėnyje“ gyvens Šviesos dvasios, kurių dorybės bus skirtos tarnauti gėriui ir žmonijos pažangai.

4. Tie, kurie šiame pasaulyje iš tiesų ruošiasi ir vykdo savo misiją su tikru gailėstingumu ir meile, nesieks pamatyti savo darbo užbaigimo, kad išgirstų triumfo šūksnį. Nes tas, kuris to trokšta, savyje dar turi daug materialaus ir mažai dvasinio.

5. Kai Aš jums sakiau, kad turite savo kūnui suteikti tą reikšmę ir vietą, kurią jis užima jūsų likime, tai reiškė, kad turite mokėti jį valdyti, kad jis taptų jūsų tobulėjimo įrankiu. Nes būtent jūsų siela turi pasiekti Mane.

6. Pažvelkite, kaip visais atžvilgiais paprasta yra mano mokymas. Todėl sakau jums, kad niekada neturėtumėte bandyti jo sudėtinginti. Pažiūrėkite, kaip Aš jums palengvinu būdą, kaip jai atitikti. Tačiau tiek, kiek matau, kad dvasiškai suvokiate mano mokymą, tiek Aš leidžiu jums pajusti atsakomybę, kurią dėl to prisiimate. Kuo žmogus mažiau žino apie mano mokymą, tuo mažesnė yra jo atsakomybė.

7. Kodėl yra tokių, kurie buvo su Manimi, bet mane paliko? Kodėl jie mane keičia į malonumus, kurie kenkia jų sielai? O kai Aš pasiekiu juos jų kelyje ir šaukiu, jie galiausiai savo nedėkingumu man sako, kad manęs niekada nematė ir nejuto. Kaip jie galėjo taip greitai manyti, kad pamiršo Tą, kuris žingsnis po žingsnio eina kartu su jais – Tą, kuris jiems padėjo išbandymų valandą ir gyvenimo vingių metu – Tą, kuris tomis akimirkomis kankinamai širdžiai atnešė dangiškąją mano glamonės ir dieviškojo ramybės harmoniją, kuris jai sako: „Ateik pas Mane, pailsėk pas Mane, sek paskui Mane, Aš esu tas Dangus, kurio tu ieškai.“ Tą akimirką šią širdį apėmė jausmų banga, nes ji suprato, kad žmogus savo kelyje nėra vienas, ir iš jos išsiveržė meilės malda, kuri buvo padėka Mokytojui. Ar įmanoma, kad kas nors galėtų pamiršti šiuos mano meilės įrodymus? Ar įmanoma, kad kas nors, juos gavęs, neigtų, jog mane pajuto?

8. Jūs, kurie Manęs klausotės, klausiate Manęs: „Mokytojau, kaip aš galiu žinoti, kas yra gera, o kas – bloga?“ Į tai Aš jums atsakau: Aš esu Dieviškasis Teisingumas, ir kaip Teisingumas Aš pasireiškiu kiekviename iš jūsų per sąžinę, kuri yra mano Dieviškosios Dvasios šviesa. Tai yra Dievo „balsas“ žmoguje, ir kadangi žmogus turi sugebėjimų, leidžiančių jam suprasti tą „balsą“, jo „šauksmus“ ir sprendimus, niekas negali teisintis tuo, kad nežino gėrio kelio, kuris yra meilės ir teisingumo įstatymas. Kokie yra tie sugebėjimai ar savybės, leidžiančios žmogui išgirsti savo paties vedlio ir teisėjo balsą? Intuicija, protas, jausmai.

9. Tas, kuris elgiasi blogai, tai daro ne todėl, kad neturi ausų, kad išgirstų tą balsą, bet todėl, kad jas užsikimšo, kad neišgirstų savo paties sprendimo. Tai ne todėl, kad neturi akių, kad atpažintų gerą kelią, bet todėl, kad sąmoningai apakino save, kad eitų tuo keliu, kurį pats susikūrė savo savavališkumu.

10. Sakau jums: kodėl nutildyti mylintį ir harmoningą Dievo balsą, kuris per jūsų sąžinę kalba jums, nors jis visada patikimai veda jus gėrio keliu?

11. Dažnai „kūnas“, tarsi tankus šydas, neleidžia jums pamatyti tiesos šviesos. Todėl sakau jums, kad tą balsą visame jo aiškume išgirsite, kai jau būsite išsilaisvinę iš kūno. Ta akimirka gali būti didžiausios palaimos akimirka sielai, kuri atvyko į žemę įvykdyti savo misiją, arba begalinio skausmo akimirka, jei ji suvoks savo klaidas ir pamatys savo dėmes, verčiančias ją trokšti naujo kūno kaip progos vėl pradėti kelią iš naujo. Tada Tėvo teisingumas, kurio šaltinis yra meilė, atsiskleidžia kaip galia, suteikdamas sielai naują žmogiškąjį kūną, kad ji įvykdytų savo paskirtį.

12. Kiek daug tokių progų Aš suteikiau kiekvienam iš jūsų, kad laikų pabaigoje pasiektumėte Mane, nes jūs, kaip vaikai, priklausote Man. Tačiau Aš nenoriu, kad pasiektumėte Mane vien iš gailėstingumo ir meilės, bet kad tai įvyktų ir dėl jūsų nuopelnų, kad pasirodytumėte verti turėti ir matyti visą Mano kūrinio šlovę.

13. Iš tiesų, sakau jums: danguje, kai atvyksta atgailavęs nusidėjęs, džiaugsmo yra daugiau nei tada, kai į jį įžengia šimtas teisiųjų. Tai yra gėrio pergalė prieš blogį, kai į tamsą nugrimzdusi siela atgauna savo didybę.

14. Aš taip jums kalbu, kad pašalintų iš jūsų visas tas fanatiškas tikėjimo sampratas, kurios trukdo jūsų sielos tobulėjimo keliui. Nes mano mokymas jums nebuvo aiškiai išdėstytas jo aiškintojų.

15. Tauta, būkite stiprūs skausmo akivaizdoje. Kai tik pradėsite suprasti, būsite Man dėkingi už tai, kad jus išbandžiau.

16. Priartėkite prie Manęs ir klausykite Manęs, nes savo žodžiu Aš jus dvasiškai pamaitinsiu.

17. Mano mokymas šiuo metu padarė stebuklą – pavertė jus žmonių minia, trokštančia Šviesos.

18. Savo širdies tyloje jūs išgirdote Mokytoją, ir pas Jį atsipalaidavote nuo ilgų kelionių, iš kurių atsinešėte savo nuovargį ir skausmą kaip derlių.

19. Tai, ko pasaulis trokšta, yra meilė, taika, tiesa.

20. Neškite vienybę ten, kur viešpatauja nesantaika, šviesą ten, kur klesti klaida, dorovę ten, kur gyvena nuodėmė, ir balzamą ten, kur yra skausmas.

21. Tada jūs būsite skaidrus veidrodis – veidrodis, kuris yra jūsų dvasia, kuriame atsispindi mano dieviškasis mokymas ir kuriame žmonija mato savo netobulumus.

22. Didžiulis yra jūsų pašaukimas žmonijos tarpe. Todėl Aš jus mokiau, kad nesukluptumėte, nes tai būtų priežastis, dėl kurios jūsų artimieji jus pasmerktų.

23. Padarykite savo kūną nuolankiu tarnu, kuris niekada nestos tarp jūsų dvasios ir Mano dvasios, kuris moka Man tarnauti taip, kaip jam pridera, ir kuris leidžia jūsų dvasiai atiduoti Man pagarbą, kuri Jam priklauso.

24. Teisingai suprastas dvasingumas suteiks jums jėgų ir sveikatos.

25. Nuo pat laikų pradžios Įstatymo ir Dvasios mokymo pasiuntiniai turėjo priešą – mokslininką. Tarp jų įsiplieskė didelės kovos, ir atėjo laikas, kad Aš jums pasakyčiau keletą žodžių apie šiuos nesutarimus.

26. Aš sukūriau šį pasaulį, kad jis tarnautų įsikūnijusioms sieloms kaip laikina buveinė. Tačiau prieš joms apgyvendinant šį pasaulį, Aš suteikiau joms Dvasios, proto ir valios sugebėjimus. Aš iš anksto žinojau savo kūrinijų likimą ir raidą. Į Žemę, jos vidų, paviršių ir atmosferą įdėjau visus būtinus elementus, reikalingus žmogaus būtybės išlikimui, išlaikymui, vystymuisi ir atgaivinimui. Tačiau tam, kad žmogus galėtų atrasti gamtos paslaptis kaip gyvybės šaltinį, leidau, kad jo protas pabustų.

27. Taip žmogui buvo atskleistos mokslo pradžios, kurias jūs visi esate pajėgūs suvokti, nors visada buvo labiau gabių žmonių, kurių misija buvo išgauti iš gamtos jos jėgų ir elementų paslaptis žmonijos labui ir džiaugsmui.

28. Taip pat Aš siunčiau į Žemę didžiuosius protus, kad jie jums atskleistų antgamtinį gyvenimą – tą, kuris stovi virš šios gamtos, už mokslo ribų. Per šiuos apreiškimus buvo nujauta visatos, galingos, kūrybingos, visagalios ir visur esančios Būtybės egzistavimas, kuri žmogui paruošė gyvenimą po jo mirties – amžiną sielos gyvenimą.

29. Tačiau kadangi vieni atnešė *dvasines* misijas, o kiti – *mokslines*, vieni ir kiti – religijos ir mokslas – visais laikais kovojo vieni prieš kitus kaip priešai.

30. Šiandien Aš jums sakau, kad materija ir dvasia nėra priešingos jėgos; tarp jų turi viešpatauti harmonija. Šviesa yra mano dvasiniai apreiškimai, ir šviesa yra taip pat mokslo atradimai ir atradimai. Tačiau jei girdėjote iš Manęs, kad Aš dažnai kritikuoju mokslininkų darbą, tai todėl, kad daugelis iš jų piktnaudžiauja energija, anksčiau nežinomais gamtos elementais ir jėgomis pražūtingais tikslais – naikinimui, priešišrumui, neapykantai ir keršto troškimui, žemiškajai viešpatijai ir beribiam galios siekiui.

31. Galiu jums pasakyti, kad tiems, kurie savo misiją vykdė su meile ir gerais ketinimais – tiems, kurie pagarbiai ir nuolankiai įžengė į mano slaptas lobynas, – man buvo džiaugsmas atskleisti jiems didžiąsias paslaptis mano Dukros, žmonijos, labui.

32. Nuo pat pasaulio pradžios mokslas skatino žmoniją eiti materialiosios pažangos keliu, kuriuo žmogus kiekviename žingsnyje rasdavo mokslo vaisius – vieni saldūs, kiti kartūs.

33. Dabar atėjo laikas, kai turite suvokti, kad visa šviesa priklauso mano Dvasiai, kad viskas, kas yra gyvybė, kyla iš mano dieviškumo, nes Aš esu slaptas lobynas, pirminis šaltinis ir visos kūrinijos pradžia.

34. Tos dvasinio ir mokslinio pasaulių kovos išnyks iš žmonių gyvenimo tiek, kad dvasinis pasaulis su mokslu susivienys į vieną šviesą, apšviečiančią žmogaus kelią iki begalybės.

35. Jūs pradėsite ruošti tam laikui. Nes spiritualizmas turi įvykdyti pasaulinę misiją. Būtent jis atskleis visiems žmonėms tikrąjį gyvenimą.

36. Įsivaizduokite žmoniją, kuri savo mokslą ir talentą skiria tam pačiam tikslui, kuri be fanatizmo ir be stabmeldystės teikia Dievui Jam patinkantį garbinimą, kurioje netgi pramogos yra gydomosios, o džiaugsmas – sveiki kūnui ir sielai – tada turėsite naują, dvasiškai aukštesnį pasaulį, moralę ir moksliškumą. Žmogus gerbs artimo gyvenimą ir nešvaistys savojo. Nes tie žmonės supras, kad jie nėra savo pačių šeimnininkai ir kad vienintelis visko savininkas esu Aš.

37. Iš anksto paskirti yra tie, kurie gyvens pasaulyje tomis malonės dienomis. Tai, kas buvo ašarų slėnis, sunaikinimo ir mirties laukas, bus paverstas taikos slėniu.

38. Tai bus palankus laikas dvasinių gabumų atsiskleidimui ir suklestėjimui. Tada mokslas netrukdytų sielos tobulėjimui, bet Aš jai suteiksiu galimybę dar giliau įsiskverbti į Mano paslaptis, kur Aš jai atskleisiu didžiąsias paslaptis žmonijos labui.

39. Mano Dvasia, kaip visada, džiaugsis mano vaikų gerais darbais, nesvarbu, ar jie būtų dvasiniai, ar moksliniai, ar kiltų iš jų jautrumo grožiui.

40. Ši tauta čia paruoš kelią. Bet *jūs* to laiko nematysite savo žemiškojo kūno akimis.

41. Iš jūsų neišsklis joks išgelbėjantis šauksmas, netgi ne tas, kuris suvienytų šią tautą. Būtent mano Žodis jus suvienys ir išgelbės.

42. Kai 1950 m. pasibaigs mano apreiškimas, Aš noriu apsilankyti jūsų šventovėje. Ten, jūsų širdyse, man bus Meilės sostas, kurį man turi pastatyti mano tauta. Juk jūs nenorite, kad Aš pasirodyčiau ant kryžiaus, prie gėdos stulpo ar teismo salėje.

43. Neleiskite, kad laikas ištrintų šiuos žodžius, kad iš jų galėtumėte sudaryti didžiąją savo Tėvo Išminties knygą.

44. Melskitės kalbėdami siela, nes jūsų kūno balsas danguje neskamba.

45. Nors kai kurie pasirodo dvasia, nes negalėjo ateiti fiziškai, kiti man rodo tik savo fizinį apvalkalą, nes jų siela yra toli, užsiėmusi materialiais dalykais. Tačiau Aš jums sakiau, kad reikia pasiruošti, norint Mane išgirsti. Bet Aš noriu, kad mano Šviesa, tarsi dvasinė mana, plūstų visur, kur yra mano vaikai.

46. Aš paruošiu šiai dienai šventinę puotą, kad ja pasistiprintų visi, gyvenantys žemėje, ir tos didžiosios dvasių gausybės, gyvenančios anapus.

47. Aš priimu jus „Septynių antspaudų knygos“ šviesoje. Tuo metu Elijas parengė žmogiškąjį protą mano apreiškimui. Nuo tada jūs mano darbe vis labiau atradote naują apreiškimą. Vieni teisingai aiškino mano mokymą, kiti iškreipė jo prasmę, o kai atėjo valanda, kai tauta susiskirstė į bendruomenes ar susirinkimų vietas, kiekviena veikė taip, kaip buvo mokyta tų, kurieėjo prieš ją.

48. Kai pirmą kartą išgirdote mano Žodį, mano klausytojų skaičius buvo nedidelis. Tarp jų buvo vyrai ir moterys, suaugusieji ir vaikai. Tas nedidelis susirinkimas augo ir tapo tauta, ir tada aš jai apreiškiau, kad ji dvasiškai yra „Izraelis“, kuris buvo paslėptas ir išsibarstęs po visą pasaulį. Laikasėjo, o žmonių minios daugėjo. Tada Aš juos sukvietiau į susirinkimą, nes pastebėjau, kad jų širdys gyveno atskirai, kad tarp jų nebuvo nei vienybės, nei harmonijos.

49. Mano Žodis atsiskleidė nuostabiai, o mano Širdis atsivėrė tarsi skrynia, iš kurios liejosi Įstatymas ir Pažadai. Prieš jį tauta nusilenkė ir, pakėlusidešinę ranką, prisiekė sekti Tėvu, prisiekė susivienyti. Mano Žodis tą dieną buvo neištrinamas, nes jis liko įrašytas tautos dvasioje, taip pat kaip ir šios tautos pažadas buvo suprastas kaip Naujoji Sandora su Dieviškąja Dvasia.

50. Nuo tada jūs kovojate už savo vienybę, kad širdyse būtų viena šviesa ir viena garbinimo forma. Tačiau ne visi gerbė šią Sandorą, ne visi priėmė vienybės ir dvasingumo idealą kaip savo, o tai atnešė šiai tautai audras ir uraganus ir kartais priversdavo ją susilpnėti. Šiandien matau, kad, nors vieni kovoja už šio mokymo tyrumo, nuoširdumo ir paprastumo išsaugojimą, kiti dėl dvasinio tobulumo stokos nesuprato šio nuoširdumo ir todėl jį suteptė svetimais ritualais bei įvairių religijų įtakomis.

51. Aš šių laikų mokiniams perteikiu mokymą, kurio turinys yra tai, ko mokė Mozė, ko Jėzus skleidė žmonijai ir ko jums apreiškia mano Dvasia. Tačiau Aš mačiau, kad tarp jūsų yra tokių, kurie slėpė mano tiesą, kad galėtų iškilti savo bendruomenėse kaip valdovai ir karaliai. Jei galėtų, jie nešiotų karūną ant galvos, mantiją ant pečių ir skeptrą dešinėje rankoje. Tačiau vietoj to jie žemina savo brolius ir seseris ir mėgaujasi gaunamais duoklėmis, pataikavimais ir pagyrimais.

52. Žmonės kasdien plūsta į mano susirinkimų vietas. Naujos žmonių minios ir paskutiniai mokiniai papildė šią tautą. Kai jie atvyksta į bendruomenę, kurioje mano vaikai stengiasi parodyti mano darbo gerumą ir tyrumą, jie prisipildo šviesos ir šlovina mane. Tačiau kai jie atvyksta ten, kur įsikūrę tuštybė ir aistros, jie patenka į sumaištį ir tokie sumišę tęsia savo kelią. Kaip gi jie galėtų sustabdyti tą chaotišką tų „darbininkų“, kurie eina priešakyje minios, veržimąsi? Kaip gi jie galėtų įrodyti pasauliui, kad tai nėra jokia sekta ar nauja religija, o amžinasis įstatymas, Šventosios Dvasios šviesa, tapusi mokymu, kad ji vestų žmones į sielos tobulumą.

53. Jei nuo pat pradžių būtumėte supratę mano mokymo esmę ir jo tikslą, kelyje nebūtų tiek daug supainiotų žmonių. Jūs manėte, kad jūsų dovanos skirtos jūsų žemiškam pasitenkinimui, ir leidote, kad mano Žodžio šviesa užgestų, kai ji pasiekė širdis. Žodžio skelbėjai perdavė mano Žodį nuo pirmojo iki paskutinio susirinkimo vietos, kol jų gerklės tapo užkimusios, kad bent jau jų balsų garsumas pažadintų ir paveiktų jūsų sukietėjusias širdis.

54. Jūs matėte, kaip bendruomenės nepripažino viena kitos dėl skirtingų požiūrių ir įsivaizdavimų, ir likote abejingi, nesiimdami jokių veiksmų, kad pašalintumėte šią nesantą. Kartais norite susiimti ir pareikalauti iš savo bendruomenių ataskaitos bei duoti joms nurodymus. Tačiau ką jūs galite joms nurodyti, jei nieko nežinote?

55. Aš žinau, kad tie, kurie kentėjo ir kovojo, norėdami parodyti mano mokymą visame jo tyrumo grožyje, šiais momentais verkia, išgirdę šiuos žodžius. Jie prašo Manęs atleidimo ir jėgų, kad galėtų ištverti šią kovą, ir Aš visiems suteikiu atleidimą, jėgų ir šviesą. Aš laiminu nuolankiuosius. Tačiau tiems, kurie tokie nėra, sakau: būkite nuolankūs, nepamirškite, kad Aš jus

palyginau su savo palyginimo „Prarastuoju sūnumi“, kuris – iššvaistęs savo paveldėjimą toli nuo tėvo namų ir pamatęs, kad jo rankos tuščios, o kūnas išsekęs ir nuogas – sugrįžo namo, trokšdamas patekti į tėvo glėbį. Tėvas jį priėmė ir surengė šventę, džiaugdamasis, kad vėl turi jį šalia savęs. Tada tas sūnus tapo nuolankus, paklusnus ir mylintis savo tėvą. Nes skausmas dėl savo nuodėmių į jo širdį atnešė šviesą.

Tačiau jūs, kuriems sakiau, kad šiuo metu jus priėmiau kaip tą paklydusį sūnų, – ar manote, kad teisinga, jog, surengęs šventę jūsų atvykimo proga, pasodinęs jus prie savo stalo ir apipylęs malonės dovanomis, jūs esate pilni tuštybės ir užgrobėte mano namus?

56. Mano Žodis sugebėjo sujaudinti jūsų širdis, ir vieni jame randa pasiryžimą tobulinti savo darbus, o kiti – pasiryžimą pasitaisyti. Todėl Mokytojas jums sako: atėjo apvalinimo laikas. Grįžkite į savo bendruomenes ir atskleiskite dovanas, kuriomis Aš apdovanojau kiekvieną iš jūsų. Mano troškimas yra, kad tiek daug netobulumų ir šventvagysčių liautųsi, jei nenorite, kad prieš mano Dieviškumo nustatytą laiką liktumėte be mano Žodžio.

57. Įsigilinkite į mano žodžius, apmąstykite juos ir tada išeikite su tvirtu pasiryžimu ištaisyti savo klaidas, pataisyti netobulumus ir išvalyti kulto formas. Melskitės ir budėkite, dar yra laiko sunaikinti blogą sėklą, pasėti gerąją ir nuimti jos vaisių.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 234

1. Jūs trumpam palikote pasaulį, kad būtumėte su Manimi. Jūs išgyvenote vieną išbandymą po kito ir tuo metu savo sieloje įgijote šviesos. Nes sunkiomis valandomis mano meilė buvo su jumis ir priminė jums mano paguodos ir padrąsinimo žodžius.

2. Spiritualistinis mokymas yra naujoji Sendoros skrynia, kurioje žmonija šiais laikais ras šviesą ir paguodą.

3. Kai pamatysite, kad šios susirinkimų salės nebeužtenka, kad sutalpintų žmonių minias, Aš pakviesiu jus į slėnių pievas, į laukus, ant kalno ir ten apreiškysiu savo Dvasią tarp jūsų.

4. Apskritai žmonija šiais laikais neišgirdo mano žodžio. Jos dvasinis tingumas yra gilus, todėl ji neranda ramybės.

5. Jūs turėjote Šventąją Dvasią kaip Mokytoją. Todėl Aš darau jus atsakingus už taiką.

6. Šis dieviškas mokymas reikalauja nuodugnaus studijavimo, kad galėtumėte atrasti visą jame glūdintį tiesą. Jis yra žvaigždė, apšviečianti kelią į sielos išgelbėjimą.

7. Trečiasis laikotarpis užklupo pasaulį, paskendusį priešiško, nuodėmių ir fanatizmo bedugnėje. Jis nebuvo pasirengęs pajusti Naujojo laikotarpio atėjimą, naujos aušros pasirodymą. Jam dar kurį laiką teks kentėti savo grandines, kol atsinaujinimas ir atgaila jas sulaužys, kad tada jis galėtų pakilti morališkai ir dvasiškai.

8. Nemanykite, kad Aš esu tik su jumis. Visame pasaulyje yra religinių bendruomenių, kuriose žmonės randa prieglobstį savo sieloms, o kiekvieno žmogaus viduje yra vieta, kurią Aš aplankau, kad pasireikščiau jame: Dvasia.

9. Mano Meilė beldžiasi į visas duris, nešdama taikos pažadą. Nuo valdžioje esančio žmogaus, kuris savo žemiškosios šlovės apimtas tapo išdidus, ir to, kuris pasiekė išmintį, iki atstumtojo ar nežinomiausio žmogaus – juos visus aplanko jų Viešpats.

10. Aš atėjau šiuo metu, kad išugdyčiau tautą, kurios malonus balsas būtų girdimas visoje žemėje. Aš jai patikėjau sau ją kviečių, kad ji taptų jų augintoja. Prieš tai Aš ją pasodinu prie savo stalo ir daviau jai gerti vynmedžio sultis, kad ji sustiprėtų ir galėtų ištverti kelionę. Savo išmintingais patarimais Aš jį mokiau atpažinti klaidingus kelius, kad jis nuo jų atsiskirtų. Aš jam parodyčiau tikrąją šventovę, kad jis į ją įžengtų ir visur jaustų mano buvimą. Aš jį išlaisvinau, nes nenorėjau, kad šiuo metu jo kojos ar rankos jaustų grandinių naštą.

Tačiau jei Aš jam suteikiau didelius sugebėjimus ir užduotis, tai ne tam, kad jis apakintų ir taptų išdidus, laikydamas save karaliumi, Dievu ar

teisėju. Aš jo dvasią apdovanoju tiek daug tik tam, kad jis apsirengtų nuolankumu ir savo gyvenimą skirtų užduočiai būti naudingu savo artimui ir tarnauti žmonijai.

11. Noriu, kad, kai jis priartės prie mano dieviškumo, tai įvyktų tik tam, kad man atneštų savo sėjos vaisių, o ne tam, kad prašytų man atleidimo už savo nuodėmes. Jūs esate ta dvasinė tauta, kurią Aš ruošiu. Šiandien jūs vis dar darote klaidų, nors gaunate mano mokymus, nes esate dalis tos liūdnos žmonijos, kuri vilkasi po žemę, nes nesugebėjo tobulėti.

12. Aš jums paskyriau piemenį, Eliją, kad jis vestų jus į išgelbėjimo aptvarą, kurio ribų jūs neturėtumėte ketinti peržengti.

13. Mano darbas, kurio dalis tenka jums, slegs jus kaip atsakomybės, atsižadėjimų ir aukų kryžius. Tačiau kiekviename žingsnyje ir kiekviename kritime turėsite meilės kupiną pagalbininką, kuris visą savo gailestingumą skirs tam, kad jus vėl pakeltų.

14. Iki šiol jūsų žingsniai buvo sunkūs, nesaugūs, nepatogūs, o dėl savo netobulumo jūs patyrėte kartėlių ir praliejęte ašarų. Taip yra todėl, kad jūs dar esate maži vaikai. Kai ateityje Aš jus išsiųsiu keliais, vedančiais į provincijas, jūs eisite tuo keliu užtikrintai ir kupini tikėjimo.

15. Šiandien Aš jums sakau: savo širdyje ir sieloje priimkite sprendimą sekti paskui Mane su taika, vienybe ir gera valia. Taip jūs turėtumėte laukti to, ką Amžinasis numatė 1950 metams.

16. Supraskite, kad šiais momentais Aš atleidžiu jūsų nuodėmes, kad eitumėte savo keliu be šios naštos. Tačiau dar kartą neapsikraukite savo sielai sunkios nuodėmės naštos.

17. Žiūrėkite: kai Aš jums duodu savo atleidimo žodį, jis tampa šviesa tamsoje.

18. Mokiniai: nors jūs visi ateinate tuo pačiu keliu, jūsų likimas skirtingas, o užduotis taip pat skiriasi.

Prieš sielai atvykstant į Žemę, ji iš anksto matė savo gyvenimo kelią, ir šis žinojimas, vos tik jai įsikūnijus, virto patirtimi ir intuityviu žinojimu, kuriuo ji apsisaugojo nuo bedugnių ir kritimų.

Šiuose mokymuose Aš skleidžiu savo išmintį. Juk jūs esate mano mokiniai, kurie ruošia kelią Mokytojams, kuriuos Aš siųsiu žmonijai. Šis pasirengimo kelias kupinas pavojų ir pagundų. Būkite budrūs, kad galėtumėte pastebėti vilką krūmuose. Tada turite paimti meilės kardą, kuriam jūsų priešininkas neatsilaikys, ir laukai, apaugę usnimis ir erškėčiais, pavirs žydinčiais slėniais.

19. Kadangi išgirdote šį Šviesos žodį, nebūtų teisinga, jei rytoj nuklystumėte klaidingais keliais.

20. Praktikuokite meilę, rodykite gailestingumą, kuris yra meilės dukra, ir būsite išgelbėti. Neslėpkite duonos, kurią Aš jums patikėjau.

21. Nebūkite abejingi savo artimųjų skausmui, nes tada nesėsite tikėjimo į mano mokymą. Įsijauskite į kiekvienos sielos gelmes, ir suprasite, kad visi ieško Šviesos, kuri yra Tiesa. „Kūnas“ retai kada atskleidžia sielos kovas.

22. Pasiruoškite. Nes kol jūs mokotės šios pamokos, vargšai šaukiasi gailestingumo ir švelnumo.

23. Mokiniai, pasinaudokite šiuo brangiu laiku. Jūs ruošiatės tapti darbininkais Viešpaties laukuose, kuriais yra žmonių širdys. Turite nenuilstamai keliauti į provincijas ir namus, nes miego laikas baigėsi.

24. Jūs tikrai būsite nustebinti ir džiaugsitės, pamatę, kad jūsų artimųjų širdys jau buvo pasirėngusios jus priimti.

25. Šviesos dvasios, nusileidusios iš dvasinio pasaulio, budi ir veikia žmonių keliais – tiek svarbių, tiek nepastebimų.

26. Dabar yra malonės akimirka tiems, kurie gyvena žemėje, ir tiems, kurie joje jau nebegyvena, nes jie girdi mano balsą, kuris tokia forma pirmą kartą buvo išgirstas 1866 metais.

27. Pirmieji, kurie Manęs klausėsi, elgėsi su mano kūrinium kaip su medžiu, nupjaudami pirmąsias šakas, kad jas persodintų į įvairias vietas. Vieni teisingai aiškino mano mokymus, kiti nuklydo nuo kelio.

28. Grupės, susirinkusios skurdžių susirinkimų salių šešėlyje, buvo nedidelės. Tačiau kai jų padaugėjo ir žmonių minios išsiplėtė, Aš paraginau juos susivienyti, kad visi pripažintų save vieno Mokytojo mokiniais ir mokytų vienodai; kad sėkla būtų sėjama ne pagal „darbininkų“* nuožiūrą, o pagal dieviškąją valią.

**Nuoroda į Jėzaus palyginimą apie „darbininkus vynuogyną“.*

29. Prieš Naujosios Sendoros Dvasinę Skrynią žmonių minios prisiekė atsidavimą, paklusnumą ir gerą valią; tačiau kai su didžiule jėga užgriuvo uraganai ir tornadai, o medžio šakos plakė kaip botagai, kai kurie susilpnėjo, o kiti liko nepalaužiamai tvirti ir mokė naujuosius „darbininkus“ dirbti „laukus“. Kai kurie, supratę šio apreiškimo didybę, ketino gilintis į mano paslaptis *labiau*, nei yra mano valia, siekdami įgyti žinių ir galios, kurios juos padarytų pranašesnius už kitus; tačiau labai greitai jie susidūrė su mano teisingumu.

30. Kiti, nesugebėję atrasti šio darbo didybės jo tyrumo ir paprastumo, perėmė sektų ir bažnyčių apeigas, simbolius ir ceremonijas, manydami, kad taip suteiks mano apreiškimams iškilmingumo.

31. Aš jus pavadinau „stipria tauta“, nes maitinotės mano dieviškuoju Žodžiu, kuris yra tikroji Išminties knyga, parašyta ne žmogaus ranka. Kiekvienas žodis joje yra puslapis, kiekvienas puslapis yra svarbus. Gilinkitės į jį, neapsiribokite vien tik mano pranešimų įsimenimu. Tada ši knyga bus išsaugota jūsų širdyse.

32. Artėjant laikui, kai Aš nebešnekėsiu su jumis, Aš ištaisau viską, ko jūsų pirmtakai nesugebėjo ištaisyti. Nes Aš nenoriu tarp mokinių naujokų, nesuprantančių mano mokymo, nei „darbininkų“, nemokančių sėti.

33. Mokymas, kurį Aš jums perteikiu, nėra naujas. Nesakykite, kad su mano atėjimu žemėje atsirado nauja religija. Mano apreiškimas šioje eroje nurodo jums tą patį kelią, kurį Aš jums nubrėžiau nuo pat laikų pradžios, o mano Žodis paaiškina ir atskleidžia jums Įstatymo ir Mokymo paslaptis, kurias jūs gavote anksčiau.

34. Tie, kuriuos vadinate svetimšaliais, buvo tarp jūsų, kad laikinai papildytų jūsų gretas ir taptų mano Dieviškumo mokiniais. Laikykite juos visus tikrais broliais. Neteikite blogų pavyzdžių, nepriimkite paslaptinių paskyrimų ir neimkitės skubotai atsakomybės ar to, kas jums nepriklauso, nes tada pamatysite, kaip išdžius augalai, kuriuos turėtumėte puoselėti. Tai jūsų širdims sukels didelį skausmą.

35. Pasiruoškite. Nes Aš jums jau sakiau, kad jūsų broliai ir seserys iš įvairių religinių bendruomenių beldžiasi į jūsų duris – vieni, norėdami pareikalauti iš jūsų atsakomybės už tai, ką, jų nuomone, jūs nuo jų slėpėte; kiti, norėdami paprašyti jūsų paaiškinti daugelį paslapčių; dar kiti, ieškodami prieglobsčio ir paguodos jūsų širdyse. Pasiruoškite, kad suteiktumėte prieglobstį vargstančiajam ir duotumėte patenkinamą atsakymą tam, kuris jūsų klausia.

36. Leiskite, kad pas jus atvyktų ir aukšto rango asmenys, ir paprasti žmonės, ir mokslininkai, ir neišsilavinusieji. Tačiau neleiskite, kad mano darbe plistų apgaulės ar jos būtų su juo sumaišytos, taip pat neleiskite, kad būtų šventvagystės.

37. Mano mokymas turi pakeisti žmones, įtikindamas juos savo meile, švelnumu ir teisingumu bei atnešdamas jiems atsinaujinimą ir taiką. „Karaliai“ nuolankiai nusileis nuo savo „sostų“. Brolių žudymo karai užleis vietą atleidimui ir sutarimui. Blogos aistros bus pažabotos, o tas kraujo troškulus, prilygstantis žvėrių, kurie žudo vieni kitus, kad patenkintų savo instinktus, užleis vietą žmogiškumo jausmams.

38. Ši tauta bus gera Žemės dvasia, taikos ir palaiminimų dvasia.

39. Mylimieji mokiniai: mano mokymas yra su jumis, jis dar nesusideda iš materialių knygų.

40. Aš jus nustebinau šiuo metu, kai leidau jums išgirsti savo Žodį per paprastus ir nesudėtingus proto organus. Tačiau tai ne pirmas kartas, kai pasinaudoju paprastais ar neišsilavinusiais žmonėmis, kad savo galia nustebinčiau mokslininkus.

41. Jūs, kurie Manęs klausotės, negalite teigti, kad dėl šios priežasties visi esate vienodame lygyje. Nes siela, kuri aktyviai eina šiuo keliu, vystosi greičiau nei tingi siela ir nei ta, kuri, mėgaudamasi savo vaisiais, apsnūsta savanaudiškume.

42. Nors tai ir yra *jūsų* siela, kurią Aš ieškau ir ruošiu taip, kad ji netrukus galėtų tiesiogiai ir dvasiškai bendrauti su Manimi, taip pat ir žmonija nukreips savo akis į gyvąjį ir tikrąjį Dievą ir pamirš atvaizdus bei paveikslus. Tačiau Aš jums sakau, kad jums niekada netrūko mano Įstatymo kaip sielos išgelbėjimo šviesos. Juk jis buvo įkvėptas Mozei jau seniai.

Jame yra du įsakymai, kurie – jeigu žmonės jų laikytųsi – sukeltų tikėjimą visu mano mokymu, įvykdytų visą Įstatymą ir būtų žingsnis link tobulumo. Tai tie įsakymai, kurie jums kalba apie meilę Dievui visa širdimi ir visa siela, ir apie tai, kad mylėtumėte savo artimą kaip save patį.

43. Mano Įstatymas tarp žmonių nėra vykdomas; to įrodymas yra tai, kad egzistuoja neteisybė. Pažvelkite, kaip turтуolis žemina vargšą, stiprusis viešpatauja silpniajam, o tas, kuris mėgaujasi gyvenimu, nesirūpina kenčiančiuoju. Todėl šiuo metu Aš norėjau sukurti teisingumą, pasigailėdamas vargšų, silpnųjų ir kenčiančiųjų, kad jų širdys džiaugtųsi, o jų lūpos ištartų meilės ir atleidimo žodžius tiems, kurie juos įžeidė. Taip Aš jums parodau, kaip pasiekti Danguos karalystės lobius.

44. Netrukus Aš leisiu jums iškelti į provincijas, kaimus, miestus ir tautas, kad skleistumėte gailingumą, kad ši žmonija išvalytų savo gėdos dėmes ir pasiektų išgelbėjimą. Argi norite, kad šis pasaulis amžinai liktų atpirkimo vieta? Aš noriu, kad jūs šioje žemėje pajustumėte mano Dvasios ramybę – išankstinę ramybę to, kurią jūs patirsite mano glėbyje.

45. Supraskite, koks atkaklus ir nenuilstantis buvau nuo tada, kai 1866 m. pradėjau šitaip kalbėti jums. Nes noriu jus palikti pasirengusius ir susivienijusius, kai baigsis mano Žodžio įkvėpimas ir tarp jūsų prasidės laikotarpis, kai mano Dvasia tiesiogiai apsireikš jūsų Dvasiai, kitaip tariant: Danguos apsireiškimas Žemėje. Tačiau „mano Žodis“ ir toliau sklis iš „Debesies“ kaip intuicija, dvasinis regėjimas ir įkvėpimas.

46. To meto teologai tyrinėš mano Žodį ir naujuosius raštus ir klaus: „Kas tu esi, kad taip kalbėjai?“ Kaip kadaise Rašto žinovai ir fariziejai sukilo ir man tarė: „Kas tu toks, kad nepaisai ir pakeiti Mozės Įstatymą?“ Tada Aš jiems paaiškinsiu, kad šie trys Apreiškimai yra vienintelis Įstatymas, kurio visada mokiau ir kurio visada laikiausi.

47. Daugelis iš tų, kurie mane smerkia šioje epochoje, priklauso tiems, kurie „Antrajame laikmetyje“ abejojo. Tačiau Aš juos išsaugojau ir vėl pasiunčiau į Žemę, kad jie pamatytų mano Įstatymo pergalę ir atvertų savo akis Šviesai.

48. Mokiniai, jūs tikrai gėrėte mano Žodžio pieną ir medų. Paruoškite savo širdis, kad galėtumėte kalbėtis su savo Mokytoju. Elisas veda jus pas Mane ir kviečia jūsų sielą pakilti į taikos sferas. Jis leidžia jums pamiršti žemiškus niekus, kad galėtumėte sėdėti mano dešinėje ir džiaugtis mano Žodžiu.

49. Aš jus sukvietiau iš įvairių provincijų ir tautų, kad suvienyčiau jus į vieną tautą. Aš jus suvienijau šiuose kukliuose namuose, kad galėčiau jums perteikti savo mokymą. Jūs pajutote mano buvimą ir sekėte mano pėdomis. Juk jūs turite būti ištikimi šio darbo liudytojais, kurį daugelis pažins tik po 1950 metų. Tačiau tebūnie palaimintas tas, kuris laikosi mano įsakymų, nes jis bus pasirengęs per amžius.

50. Savo Žodžio esmėje Aš jums atskleisiu priežastį, dėl kurios atėjau Trečiajame Laike, ir savo apreiškimų prasmę, kad jūs niekada nepakliūtumėte į klaidų spąstus. Nes Aš jums sakau, kad po mano išvykimo atsiras netikri pranašai, ir jų jūs neturėtumėte klausyti. Po to laiko nebeieškokite Manęs tokia forma, kokia Aš šiandien su jumis kalbu, nes tada mano akyse jūs padarytumėte sunkų nusižengimą, nors Aš jus buvau įspėjęs.

51. Tuomet turėsite ieškoti Manęs tik dvasiškai, parodyti Man savo tikėjimą ir pažangą, kurią darote savo veiksmais, bei siekti vienybės. Į savo susirinkimus pritrauksite naujų mokinių, nes ši tauta dauginsis šioje ir kitose tautose.

52. Kelias, kurį Aš jums nurodau, yra meilės, atsisakymo ir aukos kelias. Norėdami pasiekti Mane, jums dažnai teks paaukoti tai, kas jums brangiausia. Jūsų širdis, prisirišusi prie žemiškų malonumų, turės nuo jų nusigręžti, kad galėtų atsiduoti mano mokymo studijavimui ir gilinimuisi.

53. Antrajame laikotarpyje mano Žodį išgirdo daugybė žmonių. Iš jų Aš išsirinkau dvyliką, kuriuos paskyriau savo mokiniais. Jie buvo mokomi mano Žodžio. Mano Meilė įvairiais būdais, tarsi dantis, formavo jų širdis. Jie gyveno šalia manęs, nujautė tų dieviškų apreiškimų didybę, mano pavyzdinguose poelgiuose įžvelgė mano Meilės ir išganymo paskirtį. Jie kentėjo dėl mano reikalų, o kai Aš juos palikau, jie tapo mano apaštalais. Jie paliko viską, kad eitų mano pėdomis. Šmeižtas ar melagingi liudijimai jų neatbaidė. Juose gyveno tik meilė ir atsidavimas. Tai, ką Aš pasėjau jų sielose, davė vaisių, ir prieš bei po mano išsiskyrimo jie leido man paragauti tų vaisių, kuriuos Aš radau kupinus saldumo ir atsidavimo, ir Aš

jiems pasakiau: „Ir toliau klausykite manęs, o vėliau per jūsų lūpas Aš paskelbsiu didžius apreiškimus, kurie jums patiems dar nežinomi.“ „Žodis“ bus neišsenkamas, o įkvėpimas – vaisingas, kuris įvairiais būdais plūs per jūsų perteikimą. Jūs visi būsite dovana žmonijai – dovana, kurią Aš jai duodu kaip savo tiesos liudijimą.

54. Mano mokiniai pažadėjo visais savo veiksmais imti iš manęs pavyzdį ir daryti žmonijai tai, ką Aš dariau jiems. Jie užbaigė savo darbą, o jų pavyzdys yra amžinas.

55. Taip pat, su ta pačia meile, Aš ruošiu *jus* Trečiajame Laike ir klausiu jūsų: ar esate pasirengę priimti išbandymus, kuriuos, jei tokia bus mano valia, Aš jums siųsiu, kad jūsų sielos būtų tobulinamos? – „Taip“, – sakote Man iš visos širdies gelmės. „Mes Tave mylime ir norime Tau tarnauti, tačiau tikimės visos Tavo pagalbos.“

Aš jums sakau: mano padaršinimas jūsų niekada nepaliks. Aš jus vesiu taip, kad mano šviesa visada jums parodytų jūsų pareigas, o jūsų darbai visada atitiktų mano įstatymus.

56. Tu, tauta, tobulėjai ir jau nujauti dvasinį gyvenimą. Trumpam pajunti to Karalystės, kuri tavęs laukia, ramybę, patyrei pareigos įvykdymo pasitenkinimą ir sakai Man: „Mokytojau, patikrink sėklą, kurią Tau parodome, ir pasakyk mums, ar įvykdėme savo užduotį, ar ją pažeidėme.“ Tačiau Aš jums sakau: Aš priėmiau jūsų meilę ir gerus ketinimus. Nesijaudinkite, jūs turite didelę galią nugalėti išbandymus ir priešnuodį nuo bet kokio blogio. Pasinaudokite visais savo talentais, kad pamatytumėte, kokie esate stiprūs. Aš puoselėsiu jūsų sugebėjimus, leisiu jiems augti ir jais pasinaudosiu. Nes jūs turite atnešti didelius vaisius „“ žmonijai, ir tada pamatysite save kupinus mano malonės dovanų ir gėrio.

57. Kai būsite tam pasirengę, nežiūrėkite abejingai į kenčiančiuosius, neniekinkite vargšų. Būkite gailestingi, tegul mano Šviesa apšviečia jų gyvenimus, tegul meilė, kurią Aš įdėjau į jus, pasiekia juos ir suteikia jiems šilumą, drąsą ir viltį.

58. Mylėkite dvasiškai tyra ir nesavanaudiška meile. Mylėkite Mane taip, kaip Aš myliu jus. Mylėkite savo artimus, nes kiekviename iš jų esu Aš.

59. Būkite nuolankūs tarp nuolankiausių, būkite visų tarnai, kaip ir Aš esu jūsų tarnas. Dažnai priimdavau jūsų nurodymus ir jums pakludavau, kad jus pamokyčiau. Tas, kuris tarnauja, nepažemina savęs, bet išaukština save. Tačiau už savo tarnystę nereikalaukite jokio atlygio. Žemėje nėra nė vieno, kuris galėtų deramai įvertinti jūsų darbą. Aš teisingai atlyginsiu jums pagal jūsų nuopelnus.

60. Palikite visus savo reikalus Man, ir Aš juos įvertinsiu geranoriškai. Jei matysiu, kad jūsų ketinimas buvo daryti gera, kad stengėtės ginti

principus, kuriuos Aš jums daviau jūsų išgelbėjimui, kad sugebėjote Manęs klausyti ir Man paklusti, Aš priimsiu jūsų darbus, ir taip jūs atnešite išgelbėjimą ne tik sau, bet ir dvasinei bendruomenei, su kuria esate susieti broliškais ryšiais, ir kuri sudaro jūsų šeimą. Jūsų geras pavyzdys susilauks atgarsio ne tik pasaulyje, kuriame gyvenate, bet ir kitose gyvenimo sferose, ir jis bus tarsi sėkla, kuri laikui bėgant dauginsis. O jūs kartu su Manimi nuimsite derlių ir amžinai maitinsitės juo.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 235

1. Aš atėjau pas jus kaip nauja diena, savo šviesa meiliai pašalindamas jūsų nesupratimą ir abejones.

2. Ateikite į mano paruoštą šventinę puotą, kad savo lūpomis paragautumėte gero maisto, kuris jus pripildys jėgų ir malonės.

3. Kviečiu jus džiaugtis taika ir išgelbėjimu iš audringos jūros ir vėl nurodau jums brolystės ir meilės kelią, nes noriu, kad taptumėte dorybės ir pareigų vykdymo pavyzdžiu.

4. Pavojai tyko ir grasina jūsų sielai. Bet mano šviesa jus budina, o jūsų malda leidžia jums nugalėti. Jūs matote šį pasaulį, kupiną piktadarybių ir savanaudiškų poelgių. Vyras ir moteris skaudina vienas kitą ir savo kelią nusėja usnimis ir erškėčiais. Jūs jaučiate liūdesį, matydami, kaip vaikai nuklysta į kreivus kelius. Būtent čia reikalingi Šviesos, paguodos ir taikos pasiuntiniai.

5. Kol audros plaka žmoniją, Aš jūsų dvasioje lapą po lapo perverčiu Gyvenimo knygą, kad padaryčiau jus taikos kareiviais.

6. Mano Dvasia kalba jums per žmogiškąjį protą. Šiuo metu „Žodis“ netapo žmogumi, todėl galiu jums dar kartą pasakyti: palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami Manęs, nes jie pažins daug pamokymų iš mano slaptos lobynės.

7. Mokiniai, prisiminkite artėjantį įvykį, kuris bus šios mano apreiškimo formos pabaiga. 1950-ieji metai artėja, ir po to jūs nebegirdėsite mano žodžio. Jei nebūsime budrūs, pagunda jus užklups netikėtai, o netikrasis Kristus pasirodys per „darbininkus“, kurie šiandien tarnauja man, o rytoj dėl savo silpnumo neigs, kad mano žodis baigėsi. Jie uždės tamsią raištį ant savo brolių akių ir ves minias skausmo bei tamsos keliu, uždės sieloms nežinojimo grandines ir prieš jas atvers apleistumo ir kartelio bedugnes. Tada tie, kurie pateks į šią sumaištį, piktžodžiaudami nūsūs nuo Manęs ir mane pasmerks, pamiršdami, kad Mokytojas jus laiku įspėjo, kad nepatektumėte į pagundą.

8. Atpažinkite kelią, supraskite, kad Šventoji Dvasia savo išmintimi šaukia jus nuo kalno viršūnės, kad suteiktų jums ramybę, kad leistų jums išgirsti dangiškąjį balsą, kuris laimina jūsų sielos atvykimą, kuri sugebėjo nugalėti kūno silpnumą ir pasaulio spąstus.

9. Leiskite savo sielai gerti vyną, kurį Aš jai siūlau, leiskite jai toliau maitintis mano meile. Sergantysis atgaus sveikatą, o aklas pamatys mano šviesą. Nes šios širdys atsivers kaip gėlė, kurios kvapas pasieks Tėvą.

10. Tegul mano Dieviškosios Dvasios gailestingumas atgaivina jūsų kūnus ir sielas, mylimieji mokiniai.

11. Aš priimu jus kaip mažus vaikus, kad per žmogiškąjį protą jums suteikčiau pamoką.

12. Priartėkite prie Manęs, klausykite Manęs ir įsidėmėkite kiekvieną Mano žodį, gilinkitės į juos, nes jų prasmė leis jums pamiršti savo skausmus, vargus ir rūpesčius. Trumpam pamirškite praeitį ir gyvenkite dabarties akimirka. Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.

13. Skirkite šiai iškilmingai akimirkai savo tyras mintis, nes Aš noriu patekti į jūsų širdies gelmes.

14. Kai vieną kartą sugebėsite per mano Žodį suprasti ir gyventi pagal mano mokymą, ir išvystysite savo sielos gebėjimus, jūsų širdys bus pripildytos šio dieviškojo šaltinio vandens, kuriuo galėsite numalšinti vargančiųjų troškulį.

15. Mano mokymo tikslas – žmonijos moralinis ir dvasinis išgelbėjimas. Kad padėčiau jums tobulėti, mano Dvasia skleidžia šią šviesą. Tai yra mano žinios prasmė.

16. Iš tiesų, sakau jums, žmonijos atsinaujinimas turi prasidėti nuo moters, kad jos vaisiai, kurie bus rytojaus žmonės, būtų be tų trūkumų, kurie jus atvedė į degeneraciją.

17. Po to vyro užduotis bus prisidėti prie šio atkūrimo darbo; nes kiekvienas, kuris sugadino moterį, turės ją vėl atgaivinti.

18. Susimąstykite, vyrai, kad dažnai būtent jūs buvote tie, kurie savo pinklėmis sugriovėte dorybingas moteris, ieškodami jose jautrių ir silpnų pusių. Tačiau tuos veidrodžius, kurie anksčiau buvo skaidrūs, o šiandien yra drumsti, turite priversti vėl atspindėti jų sielos tyrumą ir grožį.

19. Kodėl šiandien jūs niekinate būtent tas, kurias anksčiau patys suvedėte į ištvirtus gyvenimą? Kodėl skundžiatės dėl moterų iškrypimo? Supraskite, kad jeigu būtumėte jas nukreipę mano „“ įstatymo keliu, kuris yra širdies ir dvasios, pagarbos ir artimo meilės įstatymas, mylėdami jas pakylėjančia meile, o ne žeminančia aistra, neturėtumėte priežasties verkti ir skųstis, o jos nebūtų sugriuvusios.

20. Vyras ieško ir tikisi iš moters dorybių bei grožio. Tačiau kodėl jūs reikalaujate to, ko nesate verti? Matau, kad jūs vis dar manote turintys didelių nuopelnų, nors jų turite nedaug. Savo darbais, žodžiais ir mintimis atstatykite tai, ką sunaikinote, ir suteikite garbingumui, moralei ir dorybei tą vertę, kurią jos turi.

21. Jei taip stengsitės, vyrai, padėsite Jėzui jo išgelbėjimo darbe, ir jūsų širdis bus pripildyta džiaugsmo, kai matysite, kaip namai garbinami dėl gerų žmonių ir garbingų motinų. Jūsų džiaugsmas bus didelis, kai pamatysite, kad dorybė sugrįžta tiems, kurie ją buvo praradę.

22. Išgelbėjimas skirtas visiems. Kodėl net ir didžiausias nusidėjėlis negalėtų būti išgelbėtas? Todėl sakau jums, vyrai: bendradarbiaukite su Manimi, kad išgelbėtumėte tuos, kuriuos įstūmėte į pražūtį, įkvėpdami jiems naują viltį mano mokymo šviesa. Leiskite, kad mano mylinčios mintys pasiektų jų protą ir širdį. Nuneškite jiems mano žinias net į kalėjimus ir ligonines, net į purvo vietas. Nes ten jie verks iš gailesčio ir skausmo, kad nebuvo pakankamai stiprūs, kai pasaulis su savo pagundomis juos traukė į pražūtį.

23. Kiekviena moteris kadaise buvo vaikas, kiekviena moteris kadaise buvo mergelė, todėl jūs galėtumėte su užuojauta pasiekti jų širdis.

24. Aš pasinaudosiu tais vyrais, kurie nesuteptė šių dorybių, ir patikėsiu jiems šią užduotį. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Iš jūsų darbų jūs būsite atpažinti.“

25. Leiskite sielai kalbėti per žemiškąją išraišką.

26. Tačiau tiems, kurie nebuvo pasirengę gerbti mano į tą būtybę įdėtų grožybių, sakau: kodėl sakote, kad mylite, jei tai, ką jaučiate, nėra meilė? Kodėl duodate priežastį kitiems suklypti, ir niekas jūsų nuo to nesulaiko? Pagalvokite: ką jaustų jūsų širdis, jei tai, ką darote su tomis nuplėstomis gėlėmis, būtų daroma jūsų motinai, seseriai ar jūsų mylimai ir todėl gerbiai žmonai? Ar kada nors pagalvojote apie žaizdas, kurias padarėte tėvams tų, kuriuos jie su tokia meile užaugino?

27. Sąžinės šviesoje, atlikdami tikrą išbandymą, paklauskite savo širdies, ar galima nuimti derlių to, ko nesėjote.

28. Ką ruošiate savo būsimam gyvenimui, jei nuolat skaudinate savo artimuosius? Kiek žmonių taps jūsų aukomis? Kokia bus jūsų pabaiga? Iš tiesų, sakau jums, savo aistrų sukuryje daugelį pavertėte aukomis; vieni priklauso jūsų dabarties, kiti – praeities gyvenimui.

29. Aš noriu, kad širdis ir lūpos, kurios buvo neištikimybės ir melo prieglobstis, taptų tiesos ir skaisčios meilės prieglobščiu.

30. Apšvieskite savo artimųjų kelią žodžiu ir savo pavyzdžiu, kad galėtumėte tapti puolusių moterų gelbėtojais. Ach, jei tik kiekvienas iš jūsų išgelbėtų bent vieną! Nekalbėkite blogai apie tą moterį, nes žodis, kuris sužeidžia *vieng*, sužeis *visus*, kurie jį išgirs – nes nuo tos akimirkos ir jie tampa piktadariais teisėjais. Gerbkite kitų poelgius ir paslaptis, nes ne jūsų reikalas juos teisti. Man labiau patinka vyrai, kurie suklydo nuodėmėje ir kuriuos Aš vėl pakelsiu, nei veidmainiai, kurie demonstruoja tyrumą, bet vis tiek nusideda. Aš teikiu pirmenybę dideliame nusidėjėliui, kuris vis dėlto yra nuoširdus, o ne apsimestinio dorybingumo vaizdavimui. Jei norite pasipuošti, tegul tai bus nuoširdumo šventiniai drabužiai.

31. Jei sutiksite dorybingą moterį, turinčią kilnių jausmų, ir, nors ją mylite, jausitės neverti prie jos priartėti, o dėl to ją žeminsite ir niekinsite, o vėliau, kai kentėsite ir suprasite savo klaidą, kreipsitės į ją ieškodami paguodos, veltui beldžiate į jos duris.

32. Jei visos moterys, kurios suvaidino kokį nors vaidmenį kiekvieno vyro gyvenime, būtų iš jo sulaukusios žodžio ir meilės, pagarbos bei supratimo jausmo, jūsų pasaulis nebūtų pasiekęs tokio nuodėmės lygio, kokiame jis yra dabar.

33. Negalvokite blogai apie savo žmoną, būkite gailestingi, ji yra jūsų pačių dalis. Aš jums sakiau: „Mylėkite vieni kitus.“ Pradėkite nuo savo pačių šeimos, nes tada jūs mylėsite ir suprasite ir kitus.

34. Meilės ir taikos Mokytojas sukrėtė jus savo žodžiais, kupiniais širdingumo, bet ir teisingumo. Nes jei Aš visada su jumis kalbėčiau švelniai, mano darbas nebūtų užbaigtas. Kartais Aš esu glostantis pavasario vėjelis, o kartais – plaktantis rudens audra. Taip yra todėl, kad jūs kartais jaučiatės pernelyg didingi. Jūs jaučiatės mylimi ir gerbiami, tačiau iš tikrųjų esate tuščiagarbiai, savanaudžiai ir beširdžiai. Jūs nesuvokiate savo vargingumo, kurį tik Aš jums atskleidžiau, kad suprastumėte savo nebrandumą.

35. Pradėkite mąstyti, veikti ir gyventi – žmonijai reikia naujų vyrų ir moterų, kurie savo gerų darbų pavyzdžiu parodytų kelią į išgelbėjimą.

36. Žmonės, žmonės, kurie visi susiduriate vieni su kitais! Aš sutikau jus, kaip jūs neigiate savo piktadarybes ir giriatės tuo, ką laikote didybe, tuo tarpu slėpdami savo gėdos dėmes. Tačiau Aš jums sakau, kad žmogus, kuris laiko save pagirtinu dėl savo tariamo didingumo, yra dvasiškai vargšas. O tiems, kurie dėl dorybių trūkumo šmeižia kitų klaidas ir teisia svetimus nusižengimus, turiu pasakyti, kad jie yra veidmainiai ir labai toli nuo teisingumo bei tiesos.

37. Žudo ne tik tie, kurie atima kūno gyvybę, bet ir tie, kurie šmeižtais sudrasko širdį. Tie, kurie žudo širdies jausmus, tikėjimą, idealą, yra sielos žudikai. Ir kiek daug jų gyvena laisvai, be kalėjimo ir be grandinių.

38. Nenustebkite, kad Aš taip jums kalbu, nes Aš matau tarp jūsų sugriautas šeimas, nes jūs, nepaisydami savo pareigų, už jų ribų prisiėmėte naujus įsipareigojimus, nesirūpindami savo artimųjų skausmu ir apleistumu. Pažvelkite aplink – kiek yra sugriautų šeimų, kiek moterų, pasidavusių ištvirkavimui, ir kiek vaikų be tėvo. Kaip tose širdyse galėtų gyvuoti švelnumas ir meilė? Argi nemanote, kad tas, kuris sunaikino tų žmonių laimę ir sugriovė tai, kas buvo šventa, yra nusikaltėlis?

39. Jūs taip pripratote prie blogio, kad net tuos, kurie išrado naujus mirtino ginklus, vadinate didžiais, nes jie per akimirką gali sunaikinti milijonus žmonių gyvybių. Ir jūs juos net vadinate mokslininkais. Kur gi jūsų

protas? Didžiu būti galima tik dvasia, o išsilavinęs yra tik tas, kuris eina tiesos keliu.

40. Nepainiokite karo kurstytojų su didžiaisiais genijais, kad savo susižavėjimo neskirtumėte tiems, kurie savo sieloje nešioja tik blogį, net jei išoriškai jie demonstruoja orumą, kurio neturi. Jei bent akimirkai išgirstumėte proto ir sąžinės balsą, jis juos nuverstų nuo pjedestalo. Tačiau iškrypėlis nesiekia pažinti savęs tokio, koks jis yra, ir jei akimirkai jis pamato tą apgailėtiną žmogų, kurį nešioja savyje, jis mieliau nukreipia savo mintis į kažką kita. Jam nemalonu pripažinti ir įvertinti savo klaidas.

41. Ach, jūs, žemės žmonės, kada gi pagaliau išgirsite tą vidinio sąžinės balso žinią, kuri kiekviename žingsnyje pakyla, kad priekaištautų jums dėl jūsų nevertų poelgių.

42. Jūs klausotės Manęs sujaudinti, nes – kai kalba Kristaus tiesumas – žmogus, suvokdamas savo kaltes, nutyla.

43. Šiandien Aš jus įkvėpiau išgelbėti moterį, kuri suklupo savo kelyje; ir kai jūs man parodysite tą, kurią išgelbėjote, Aš jai padovanosiu gėlę, palaiminimą ir labai didelę ramybę, kad ji daugiau nebekristų.

44. Jei šią užduotį įvykdysite taip, tos būtybės, kurias sužeidė pasaulis, pajus, kaip Jėzaus meilė įsiskverbia į jų širdis.

45. Aš tai išgirsiu, kai jie savo maldoje man sakys: „Mano Tėve, nežiūrėk į mano nuodėmę, žiūrėk tik į mano skausmą. Neteisk mano sugedimo, žiūrėk tik į mano kančią.“ Tą akimirką mano paguoda nusileis ant tos kankinamos širdies, ir ji apsisvalys ašaromis. Jei tik žinotumėte, kad nusidėjėlio malda yra jautresnė už išdidžiojo, kuris laiko save teisus ir tyras.

46. Tarp minios, klausančios mano žodžio, yra ir tos moterys, apie kurias jums kalbėjau. Mano apsiaustas apsaugojo jas nuo jūsų žvilgsnių ir jūsų nuosprendžių, nes ir jas aš pasodinu prie didžiojo Dvasios šventinio stalo.

47. Aš jas pakviečiau į šią meilės ir atleidimo šventę, kad mano akivaizdoje jos pajustų tą meilę, kurios ieškojo, bet tarp žmonių niekada nepajuto ir nerado.

48. Ant tų nuliūdusių širdžių išsilies mano švelnumas ir prakalbės joms, ir jos pajus Mane bei tikės Manimi.

49. Tada pamatysite, koks yra tas darbas, kuris suteikia dėmę, ir koks – tas, kuris išgelbėja. Patirsite stebuklus, kuriuos daro tikroji meilė, ir taip padėsite savo Viešpačiui atkurti tai, ką patys sunaikinote. Tai, ką jūs suteptėte, Aš išvalysiu. Tada tos nupuolusios gėlytės savo dorybe ir kvapu vėl papuos Visatos altorių.

50. Pažiūrėkite, kaip Aš išteisiniu nusidėjėlius per tų, kurie taip pat yra nusidėjėliai, lūpas!

51. Tačiau jūs, moterys, kurios manote priklausančios aukštesnėms visuomenės klasėms ir gėdijatės priartėti prie tų, kurie nusidėjo, – vargas jums, jei dėl to jaučiatės įžeistos, nes nesupratote, kad dvasiškai visi esate lygūs! Daugelis iš jūsų, tiesa, fiziškai nenusidėjo, bet nusidėjo mintimis, o kiek dar kitų iš jūsų sugebėjo paslėpti savo klaidas! Taigi, jei nusidėjote – kodėl piktinatės? Sakau jums, kad tiek merginos, tiek žmonos, tiek motinos turi siekti to kilnaus idealo, kurį Aš jums šiandien įkvėpiau.

52. Tai yra pamoka, kurią jums duoda Mokytojas savo žodžiu, kuris jums suteikia jėgų ir meilės. Dirbkite ir mylėkite, kad jūsų širdis pasiektų ramybę ir dvasinę palaimą, apie kurią Aš jums kalbėjau Kalno pamoksle.

53. Ne Aš nusileidžiu pas jus, bet jūs pakylate iki „debesies“, kad išgirstumėte mano balsą.

54. Trečiajame Laike „Dieviškasis Žodis“ netapo žmogumi, jis atėjo pas jus dvasine forma. Ši Žemės dalis, kurioje gyvenate, šiandien buvo paskirta priimti mano pažadų ir nutarimų išsipildymą. Čia Aš šiuo metu rašau trečiąjį iš savo testamentų, ir čia Aš jus surinkau, kad jūs Manęs lauktumėte. Juk jūs esate tokie patys kaip ir praeityje gyvenusieji.

Kaip jūs manęs laukėte šiuo laikotarpiu, ir jūsų laukimas buvo skausmingas, kupinas ilgesio, padrąsintas tik mano pažado šviesos, taip pat ir Pirmuoju laikotarpiu, kai skambėjo jūsų vergovės grandinės, jūs ištvėrėte benamystės kančias, nešami vilties dėl mano pažado, duoto jūsų protėviams. Aš išbandžiau jūsų tikėjimą, jūs pelnėte ištvėrmės nuopelnus, ir galiausiai kaip atlygį gavote Pažadėtosios žemės nuosavybę.

55. Jūs atradote naują gyvenimą. Tauta pamiršo savo ankstesnę vergovę. Netikri dievai liko jai svetimi. Priespauda ir vergovė baigėsi, ir kiekvienas Izraelio vaikas atvėrė akis, kad pamatytų: saulė jam priklausė, vaikai jam priklausė, laukai jam priklausė; kad duona jam buvo skani, o vaisių buvo gausu.

Jūs pasiekėte didelę pažangą, kol gyvenote pagal mano Įstatymo ribas. Tačiau žinia apie jūsų šlovę pasiekė kitas karalystes ir pažadino jų godumą, o kai tarp tautos giminių kilo nesantaika, kitos tautos užpuolė jus, norėdamos vėl paversti jus vergais ir duoklės mokėtojais karalystėms bei imperijoms.

56. Mano teisingumas atėmė iš jūsų tą žemę, tačiau tuo pačiu išgelbėjo jūsų sielas, kad jas apvalytų ir išsiųstų ieškoti to žemės kampelio, kuris būtų panašus į tą, kurį turėjote, ir kurio nekaltas glėbys jums teikė pieną ir medų bei buvo gausus palaiminimų.

57. Aš atėjau čia, trokšdamas jūsų. Čia vėl esu tarp jūsų, apšviečiu ir drąsinu jus, kad vėl netaptumėte nei pasaulio, nei žemiškų aistrų vergais. Grandinės, kurias jūs sulaužėte, neturi jūsų vėl pavergti, ir net jei jūsų

žmogiškasis gyvenimas atrodytų prislėgtas, jūsų siela vis tiek bus laisva nuo grandinių, kad galėtumėte išsitiesti ir pamatyti mano tiesą.

58. Laikykite visas savo kančias ir nelaimes kaip lydomo krosnį, kuri jus apvalina, arba kaip priekalą, kuris jus grūdina, kad būtumėte stiprūs savo sielos kilimo ir apvalinimo kelyje.

59. Aš žinau, kad jūs kenčiate, nes Aš ragauju jūsų kasdienę duoną ir ji man atrodo karti. Aš įžengiu į jūsų namus ir juose nejaučiu ramybės. Aš ieškau jūsų jūsų miego kampelyje ir randu jus verkiančius. Tada leidžiu jums pajusti savo buvimą ir suteikiu jums savo jėgą, kad nesugriūtumėte po skausmo naštos. Jūs gyvenate su baimingu ir visuotiniu „ach“ ir „vargas“, bet iš jūsų lūpų niekada neišslys Dievo šmeižimas.

60. Kai išbandymų dienos praeis, jūs nustebsite, kad jas sėkmingai įveikėte, ir suprasite, kad Aš visada buvau su jumis.

61. Šiuo metu Aš jus pašaukiau, kad suteikčiau jums naują galimybę įvykdyti savo misiją. Juk turite leisti visiems savo artimiesiems dalytis jūsų palikimu, nes Aš visus myliu vienodai.

62. Visišką ramybę savo sielai rasite, kai baigsis jūsų kova „Dvasiniame slėnyje“. Šiuo metu esate kariai, kovojantys už šią reikalą, ir neturite teisės miegoti.

63. Ši spiritualistų tauta gyvena nežinoma. Pasaulis nežino apie jūsų egzistavimą, valdžios atstovai į jus nekreipia dėmesio. Tačiau artėja kova tarp spiritualistų ir krikščionių, tarp spiritualistų ir žydų. Ši kova yra būtina, kad mano mokymas įsigaliotų visoje žmonijoje. Tada Senasis Testamentas su Antruoju ir Trečiuoju Testamentais bus suvienyti į vieną esmę.

64. Daugeliui iš jūsų tai gali atrodyti neįmanoma, tačiau Man tai yra natūraliausia, teisingiausia ir tobiliausia.

65. Kai Aš gyvenau tarp jūsų kaip žmogus, Mozės Bažnyčią įkūrė ir atstovavo kunigaikščiai, kunigai ir raštininkai, kurie, nors ir turėjo pranašystes bei žinojo apie Mesijo atėjimą, neatvėrė akių, kad pamatytų mano ženklus, nei atvėrė širdžių, kad pajustų mano buvimą. Tačiau išgirdę mano Žodį, jie nuleido akis, nes jų dvasia jiems leido suvokti, kad jie stovi prieš Teisėją. Bet kadangi jie nebuvo pasirengę, negalėjo paaiškinti sau mano buvimo tokia forma, ir, abejodami manimi, į abejones įtraukė ir tautą.

66. Kaip nedaugelis Mane pajuto! Kaip nedaugelis, pamatę Mane, prisipažino, kad Aš esu Dievo Sūnus!

67. Po mano aukos mirties prasidėjo kova. Persekiojimai buvo dideli tiems, kurie sekė paskui Mane skausmo, šmeižto ir nelaisvės keliu iki pat mirties. Jie buvo išvaryti iš savo pačių žemės ir klajojo po svetimas tautas,

sėdami mano sėklą, kuri nukrito į derlingus laukus, kuriuose sudygo, pražydo ir davė vaisių.

68. Kai Kristaus mokymo pasekėjai sustiprėjo, jie siekė susivienyti su „Pirmosiomis“, aiškindami jiems, kad Dievas, kuris per Mozę perdavė Įstatymą, buvo tas pats, kuris kalbėjo per Kristaus lūpas.

69. Diskusija buvo intensyvi ir užbaigta krauju. Tačiau jos pabaigoje išsipildė mano valia, kai Pirmojo ir Antrojo Apreiškimo laikotarpių Testamentai buvo sujungti į vieną kūrinį.

70. Todėl sakau jums, kad prieš sujungiant Trečiojo laikotarpio apreiskimą su ankstesniais Testamentais, jūs turėsite įveikti didžiąją dvasinę kovą, kuri yra paskelbta.

71. Nenustebkite, kad trijų Testamentų suvienijimas neįvyks toje tautoje, kuri Trečiajame laikotarpyje buvo paskirta šiems Apreiškimams. Taip pat ir Pirmojo Testamento suvienijimas su Antruoju neįvyko Judėjoje. Prisiminkite, kad ir Aš savo gimtojoje šalyje nebuvau pranašas.

72. Nesiekite, kad pasikartotų praeities laikų stebuklai. Įsigilinkite į mano mokymų esmę, kad suprastumėte, jog visais laikais Aš atėjau su vieninteliu tikslu – jus išgelbėti.

73. Sakau jums dar kartą: nepamirškite Įstatymo dėl tradicijų. Aš panaikinau daugelį tradicijų, tačiau mokiau laikytis Įstatymo. Tačiau jei paskutinėmis valandomis, kurias kaip žmogus praleidau su jumis, Aš palaiminau duoną ir vyną ir juos (simboliškai!) pavertiau juos savo Kūnu ir Krauju, kad per juos prisimintumėte Mane ir nešiotumėte Mane savo širdyse, tai šiandien turite suvokti, kad šiame Trečiajame Laike jums nebereikia simbolių, nes savo mokyme aš jums dvasiškai aukoju savo Kūną ir Kraują.

74. Šiandien noriu, kad jūsų širdis būtų duona ir vynas jūsų artimui, mylėdami jį, apšviesdami jį, pažadindami jį tiesai ir meilei.

75. Nė vienu laikotarpiu Aš neatėjau kaip dvasininkas, niekada nevedžiau pas jus apeigų. Buvau tik Mokytojas, kuris jums perteikė savo mokymus palyginimais.

76. Šiandien žmonija palaipsniui įžengia į dvasinį pasirengimą, žemės didieji lėtai nusilenkia, kai suvokia savo darbą. Tačiau dar neatėjo laikas, kad skausmas būtų pašalintas iš šio pasaulio. Nes žmonės vėl sukiltų prieš Mane, naudodami mokslą ir gamtos jėgas kaip keršto įrankius. Todėl kančios taurė dar kurį laiką bus geriama.

77. Kai žmonija bus pasirengusi, mano balsas nuskambės kiekvienoje sieloje, ir žmonės supras, kad nėra kitos jėgos, kito teisingumo ir kitos išminties, išskyrus mano.

78. Ilga yra šio pasaulio istorija, ilgas ir žmonijos kelias – su tautų kova, siekiant pasiekti viršūnę po to, kai atėjo nuosmukis ir žlugimas. Kiek mano vaikų pralieto kraujo, kuriuo buvo nudažyta žemė, kiek vyrų, moterų ir vaikų ašarų! Kiek nuodėmių ir nusižengimų! Bet taip pat: kiek meilės įrodymų Aš gavau, kiek dorybės Aš mačiau! Tačiau, nors gyvenote taip ilgai, vis dar nepasiekėte taikos ir išganymo tikslo.

79. Dar neatėjo „paskutinės kovos“ su jų kartėliu ir „paskutinės audros“. Dar turi įvykti, kad visos jėgos sukils, o atomai sukosis chaose, kad po viso to „“ įsivyrautų letargija, išsekimas, liūdesys ir pasibjaurėjimas, kurie sukels mirties įspūdį. Tačiau tai bus ta valanda, kai jautriose dvasinėse sielose bus išgirstas vibruojantis trimito aidimas, kuris iš Anapus jums praneš, kad tarp geros valios žmonių artėja Gyvenimo ir Taikos karalystė. Išgirdus tą garsą, „mirusieji prisikels“ ir pralies atgailos ašaras, o Tėvas juos priims kaip „pasiklydusius sūnus“, pavargusius nuo ilgos kelionės ir išsekusius nuo didžiosios kovos, ir užantspauduos jų sielas meilės bučiniu.

80. Nuo tos „dienos“ žmogus bjaurėsis karu. Jis iš savo širdies išvarys neapykantą ir kerštą, persekios nuodėmę ir pradės atpirkimo bei atstatymo gyvenimą. Daugelis pajus įkvėpimą iš šviesos, kurios anksčiau nematė, ir išsirengs kurti taikos pasaulį.

81. Tai bus tik malonės laikotarpio, taikos amžiaus, pradžia.

82. Akmens amžius jau seniai praėjo. Mokslo amžius taip pat praeis, ir tada tarp žmonių suklestės Dvasios amžius.

83. Gyvenimo šaltinis atskleis didžiąsias paslaptis, kad žmonės sukurtų pasaulį, kuris būtų stiprus gėrio mokslui, teisingumui ir meilei.

Tebūnie su jumis mano taika!

Pamoka 236

1. Tegul pas Mane ateina išsekęs, nuliūdęs, gedintis, sergantis, nusidėjėlis. Nes Aš jus guodžiu, gydau ir atleidžiu. Aš myliu tiek uolius, tiek netikinčiuosius.

2. Išsekusiam sakau: „Ateik čia, nes Aš tave išlaisvinsiu nuo sunkios naštos, kurią neši, kad vietoj jos neštum kryžių, kurį turi nešti šiuo mano meilės nubrėžtu keliu.“

3. Sergantįjį, kuris prarado bet kokią viltį pasveikti, Aš išgydysiu ir pakelsiu jį į tikrąjį gyvenimą.

4. Sielos ir kūnai, dabar Aš jus išgydau, nes mano gailestingumas nusileidžia, kad išgydytų visas kančias.

5. Aš visada jūsų ieškojau, o išbandymų akimirkomis aiškiai apsireiškiau. Prisiminkite, kad vienišoje dykumoje, kai tautai grėsė badas, Aš jai atsiunčiau maną kaip meilės žinią. Kai tauta kentėjo troškulį, Aš padariau, kad uola atsivertų ir iš jos vidaus trykštų šaltinis, kad uždegtų tikėjimą kietose širdyse.

6. Argi nemanote, kad šis troškimas meilės, taikos ir tiesos, kurį šiuo metu man parodote, yra sielos alkis ir troškulys? Argi nemanote, kad šiuo metu mano Žodis yra ta mana ir kristalinis vanduo, kurį jums siunčiau, kad uždegtų jūsų tikėjimą ir padrąsintų jūsų širdis šiame kelyje, kuris jums primena Pirmojo Laiko dykumą?

7. Net jei jie tiesiogiai patiria mano meilės įrodymus, daugelio širdys lieka užkietėjusios, todėl jų kelionė yra ilgesnė ir sunkesnė.

8. Supraskite: kas nemoka priimti mano gailestingumo, tas ir savo kelyje negalės jo perduoti kitiems. Tačiau Aš jus pasiunčiau į žemę ne tik tam, kad priimtumėte mano gėrybes, bet ir tam, kad neštumėte mano gailestingumą savo artimiesiems.

9. Palaiminti tie, kuriuos, vykdant gailestingumą, užklups fizinė mirtis, nes jų siela suras savo prieglobstį, nes jūs šioje žemėje esate svetimšaliai.

10. Jei, atėję į mano akivaizdą, man parodysite savo kardą, įskilusią ar sulaužytą, Aš jus palaiminsiu, nes jūs drąsiai kovojote. Vieni atvyks anksčiau, kiti – vėliau; tačiau sielų atėjimas ir išėjimas tęsis tol, kol „ – paskutinyasis – pasieks savo amžinosios ramybės prieglobstį, įvykdęs savo užduotį.

11. Šiuo metu Aš tikrinu tuos, kurie į šią žemę nebegrįš. Tuo tarpu pasaulis ir toliau bus namais vyrams, moterims, senoliams ir vaikams, kurie apsivalo ir išgrynėja, kad priartėtų prie tobulo, kad būtų pasirengę, kai bus pašaukti.

12. Pajuskite mano gailestingumą – jūs, kurie pakėlėte savo sielas, kad išgirstumėte mane begalybėje.

13. Dar kartą Aš skelbiu jums Savo žinią.

14. Aš siunčiu pasauliui meilės žinią, atleidimo žinią šiai žmonijai, kuri nesupranta savęs. Noriu, kad žmonės mylėtų vieni kitus Tėvo tyra meile.

15. Jus, kurie mokotės iš Manęs, pavadinsiu šios meilės pasiuntiniais, nes savo kelyje paliekate gailestingumo ir brolystės pėdsaką tarp savo artimųjų.

16. Kiekviena dvasinė siela kilo iš tyros Dieviškumo minties. Todėl dvasinės sielos yra tobulas Kūrėjo kūrinys.

17. Kai materialusis darbas buvo užbaigtas ir Žemė jums suteikė prieglobstį, Aš išsiunčiau pirmąsias sielas, kad jos įsikūnytų žmonėse. Jei siela trumpam pasinėrė į materialaus pasaulio duobes ir bedugnes, kaip perlas nugrimzta į jūros gelmes, Tėvas, kuris nėra vienam iš savo vaikų neatima gailestingumo, ištisia savo pagalbos ranką, kad ją išgelbėtų, suteikdamas jos kelyje būtinas priemones, kad ji pasiektų išaukštinimą.

18. Jūs jau esate išgelbėti, ir šiuo metu, kai žmonija pasinėrė į bedugnę, per jus Aš perduosiu žmonėms šią vilties ir tikėjimo išgelbėjimo žinią.

19. Jūsų žodis turi būti toks, kaip ir mano, kuris buvo tarsi subtilus dantis, nesugebėjęs sužeisti jūsų širdžių: tai buvo glamonė. Todėl kuomet ilgiau ji klausotės, tuo labiau jaučiate, kad jis grąžina jums prarastą spindesį, nes tampate vis supratingesni ir dvasingesni.

20. Šis mokymas, vadinamas spiritualizmu, nes jis atskleidžia dvasinį pasaulį, yra žmogui nubrėžtas kelias, kuriuo jis pažins savo Kūrėją, Jam tarnaus ir Jį mylės. Tai knyga, kuri moko žmones mylėti Tėvą savo artimuose. Spiritualizmas yra įstatymas, kuris reikalauja gėrio, tyrumo ir tobulumo.

21. Pareiga laikytis šio įstatymo galioja visiems. Vis dėlto jis niekam neprivertčia jo vykdyti. Mat kiekviena siela turi valios laisvę, kad jos kova ir visi veiksmai vertinant būtų įskaityti kaip jos pačios nuopelnai.

22. Taigi suvokite, kad šis mokymas yra dieviškosios meilės šauksmas, kuris apšvietė visus mano vaikus, nuo pirmojo iki paskutiniojo, ir suteikė jiems šilumą.

23. Kad galiausiai suprastumėte, pajustumėte ir gyventumėte pagal šiuos mokymus, Aš laukiau, kol jūsų siela ir protas įgytų visą reikiamą aiškumą, kad galėtų išaiškinti mano šio laikotarpio apreiškimus.

24. Šiandien jūsų sielos išsivystymas yra didelis, taip pat kaip ir Jūsų proto suvokimo galia. Jei taip nebūtų, Aš nebūčiau jūsų pašaukęs. Nes jei jūs Manęs nesuprastumėte, būtumėte pasimetę. Aš jūsų lūpoms suteikiau „žodžio“ gebėjimą ir dovaną, kad jos galėtų išreikšti ir perteikti dvasinę išmintį bei žodžio įkvėpimą.

25. Mano mokymo didybė niekada nebuvo paveikta žmogaus proto. Kaip ir šiuo metu, kai Aš kalbu per balso nešėjo lūpas, žodžio, išeinančio iš jo lūpų, prasmė nėra priskirtina žmogui.

26. Sielos kelias prasideda ir baigiasi Manimi. Būtent tai Mokytojas vėl moko jus.

27. Kas dėl savo atkaklumo, savo tobulėjimo ir meilės Tėvo mokymams pasiekė tam tikrą dvasingumą, tas bus spiritualistas, net jei jo lūpos to ir neišsakys.

28. Kas turi tikėjimą ir savo veiksmuose rodo kilnumą, tas atspindės tai, ką turi jo dvasia.

29. Šis pasaulis, kurį siaubia audra, pasieks savo nuklydimo viršūnę. Tačiau po to jis palaipsniui įžengs į tobulumo erą.

30. Prieš pasibaigiant 1950-iesiems metams, jūs pamatysite daug įvykių: tautas, pradedančias karus, naujas doktrinas, konfliktus ir nelaimės. Jūs žinote, kad visa tai yra ženklai, žymintys mano Žodžio pabaigą – ženklai, kuriuos vėliau žmonija atpažins kaip įrodymą, kad Mokytojas buvo tarp žmonių paskelbtu laiku. Tačiau šis Žodis, kurio saugotojais Aš jus paskyriau, išliks, pasieks daugelį širdžių, nes tiesa, tobulumas, esantis jame, negali praeiti nepastebėtas. Jis pasaulyje sukels dvasinio tobulėjimo ir atgimimo laikotarpį.

31. Jei žmogus bus per silpnas, kad paskelbtų tą laiką, gamta savo „balsais“ liudys apie jį ir pažadins miegančiuosius. Tačiau kiekvienam, kuris ruošiasi, tai bus Dvasios balsas, kalbantis apie naują amžių, į kurį žmonija netrukus įžengs.

32. Tada tie, kurie pasaulyje laikė save stipriais žmonėmis, jausis silpni. Galingasis pamatys, kaip praranda savo galią, o tie, kurie iš nuolankumo laikė save silpnais, dėl savo sielos drąsos, sugebėjimų ir supratimo taps stipriaisiais. Nes tada viešpataus dvasinis pasaulis.

33. Supraskite mano žodį, nes Aš duodu jums savo šviesą, kad pasiektumėte tikslą.

34. Aš ateinu pas jus Elijo paruoštu keliu, kad savo šviesa apšviestų mylimą vaiką, kuriuo yra žmonija. Aš neateinu teisti jūsų nuodėmių, nei žiūrėti į jūsų gėdą. Aš ateinu tik tam, kad nežinantį paverčiau savo mokiniu, o mokinį – savo pasekėju, kad rytoj jūs visi taptumėte Mokytojais.

35. Kadangi jums tenka tokia sudėtinga misija tarp žmonių, negalite eiti kaip akli, likti neišmanūs ar rodyti silpnumą. Apmąstykite, ir galėsite suvokti savo atsakomybę. Pasiruoškite, nes jūsų dvasia turės parodyti Tėvui savo misijos vaisių. Tačiau nuraminkite savo širdis ir toliau klausykite Manęs, kol Aš kalbu per žmogiškąjį protą.

36. Aš pasiunčiau jūsų sielą į Žemę, kad ji įvykdytų šią misiją, įspaudęs savo Įstatymą neištrinamai į jos dvasią, ir Aš taip pat kreipiausi į ją, kad atskleisčiau jai didžius mokymus ir duosiu meilės bei nuolankumo pavyzdį, kad ji sugebėtų susitikti su savo artimaisiais, nešti jiems Gerąją Naująją ir leisti jiems dalytis mano Šviesa.

37. Mano Žodis yra tarsi puota, į kurią kviečiu visus valgyti ir gerti. Nes pas Mane yra ne tik įsikūnijusios sielos – ne, net „Dvasinio slėnio“ gyventojai džiaugiasi dieviškuoju mano mokymų koncertu: juk mano mokymas yra visuotinis.

38. Klausydamiesi mano balso, vieni ir kiti jaučiasi atleisti nuo savo nuodėmių ir leidžiasi sekti mano pėdomis, nešdami savo kryžių. Tačiau patyrę šią ramybę ir atgaivą mano glėbyje, jūs vėl nukreipėte savo žvilgsnį į šią žmoniją, kad suprastumėte jos tragediją.

39. Valgydami prie mano stalo amžinojo gyvenimo duoną, jūs galvojate apie savo artimųjų dvasinį alkį. Jausdami šio medžio vėsą ir pavėsį, jūs prisiminėte tuos, kurie šiuo metu kerta dykumą, kankinami saulės, alkio ir troškulio, kartais apgauti apgaulingos oazės atspindžio.

40. Aš jus laiminu, nes jaučiate svetimą skausmą. Melskitės ir dirbkite, nes turite viską, ko reikia, kad palengvintumėte kančias ir išgydytumėte ligas.

41. Jums nereikia duoti įžadų, kad seksite paskui Mane. Pažadėkite sau būti Man ištikimi, tvirti ir paklusnūs, ir laikykitės savo ketinimų.

42. Mano Žodis tampa glamonė, kad mokinyms suprastų, jog atėjo valanda išeiti ir pritaikyti tai, ko išmoko.

43. Mano Žodis, o mylima tauta, turi apšviesti tavo suvokimą kaip šviesos spindulys ir nušviesti tavo kelią.

44. Susitelkite į savo širdies gelmes, nes kas nepasirengs, tas nepajus mano buvimo. Jis, tiesa, išgirs balso nešėjo balsą, tačiau nepriims dieviškosios esmės, kurią Aš jums siunčiu.

45. Paverskite savo širdį tyru šaltiniu, iš kurio gausite gryniausio vandens spindulį, kuris yra mano išmintis.

46. Tai yra prisiminimo diena: tokią dieną kaip ši Aš pašventinau savo pirmuosius žodžio nešėjus, kad per juos skelbčiau savo naujus nurodymus ir naujus apreiškimus. Elijo dvasia apšvietė Roque Rojasą*, kad jums primintų kelią, kuris yra Dievo Įstatymas.

**Šio pirmojo žodžio nešėjo vardas tariamas „Roke Rochas“.*

47. Tai buvo iškilminga akimirka, susirinkusiųjų sielos drebėjo iš baimės ir džiaugsmo, kaip drebėjo Izraelio širdis Sinajaus kalne, kai buvo paskelbtas Įstatymas; kaip drebėjo mokiniai, kurie Tabor o kalne matė

Jėzaus Transfigūraciją, kai Mozė ir Elisas dvasine forma pasirodė dešinėje ir kairėje Mokytojo pusėse.

48. Tas 1866 m. rugsėjo 1 d. buvo naujos eros gimimas, naujos dienos aušra: „Trečiojo laikotarpio“, kuris prasidėjo žmonijai.

49. Nuo to momento be perstojo išsipildo daugybė pranašysčių ir pažadų, kuriuos Dievas žmonėms davė jau prieš tūkstančius metų. Jos išsipildė jums, vyrai ir moterys, gyvenantys pasaulyje šiuo metu. Kas iš jūsų buvo žemėje, kai buvo ištartos tos pranašystės ir duoti tie pažadai? Tik Aš vienas tai žinau; tačiau svarbiausia yra tai, kad jūs žinotumėte, jog Aš jums tai pažadėjau ir dabar tai išpildau.

50. Ar žinote apie tą „debesį“, ant kurio mano mokiniai matė mane pakylantį, kai paskutinį kartą jiems apsireiškiau? Juk tiesą sakant, parašyta, kad aš sugrįšiu „ant debesies“, ir aš tai išpildžiau. 1866 m. rugsėjo 1 d. mano Dvasia atėjo ant simbolinio debesies, kad jus paruoštų priimti naują mokymą. Po to, 1884 metais, Aš pradėjau jums teikti savo mokymą. Aš atėjau ne kaip žmogus, bet dvasiškai, apsiribodamas šviesos spinduliu, kad jis nusileistų ant žmogaus protinių gebėjimų. Tai yra mano valia pasirinkta priemonė šiuo metu su jumis kalbėti, ir Aš įskaitysiu jums tikėjimą, kurį turite į šį Žodį. Nes ne Mozė veda jus per dykumą į Pažadėtąją žemę, nei Kristus kaip žmogus leidžia jums išgirsti savo Gyvenimo Žodį kaip kelią į išgelbėjimą ir laisvę. Dabar jūsų ausis pasiekia šių būtybių žmogiškasis balsas, ir būtina susidvasinti, kad atrastumėte dieviškąją esmę, kurioje Aš esu. Todėl sakau jums, kad tikėjimas šiuo Žodžiu yra vertingas, nes jį perteikia netobulos būtybės.

51. Šis nuopelnas bus didesnis nei tų, kurie tikėjo Manimi Antrajame Laike, ar tų, kurie sekė Mozę per dykumą. Tačiau jums nėra akimirksniui netrūks vadovo, nes mano Žodis nebuvo neaiškus ar netikslus, bet yra aiškiai apibrėžtas ir tobulas mokymas. Be to, virš jūsų visada budės Elijo Dvasia, kuri atėjo šiuo metu, kad pažadintų pasaulį ir išlygintų kelius, kad žmogaus siela pasiektų mano dvasinę buvimą.

52. Palaimintoji tauta: Ši prisiminimų akimirka tebūna jūsų sielai kupina džiaugsmo ir tebūna skirta visų mano jums duodamų mokymų prisiminimui. Lavinkite savo protą ir atverkite savo širdį, kad Aš galėčiau į ją įlieti savo malonę. Akimirksniui pamirškite pasaulio tuštynes ir dvasiškai priartėkite prie Manęs.

53. Jūs vėl klausotės mano Žodžio per žmogiškąjį tarpininką, kuris – nors ir mano išrinktasis – nėra aukštesnis už jus ir neturi savyje nieko dieviško. Jie yra mano Žodžio skelbėjai, dar netobuli tvariniai, nors jų sielos pakilimas leidžia jiems susisiekti su Tėvu. Klausykitės pamokslo su dideliu dėmesiu, kad jis nesutrukdytas pasiektų jūsų protą. Po to leiskite jam kaip

šviesos spinduliui persmelkti jūsų širdį. Tada dieviškoji prasmė kaip amžinojo gyvenimo duona pasieks jūsų sielą.

54. Jei taip pasiruošite, pajusite, kad Aš tikrai buvau su jumis.

55. Aš nenoriu, kad būtumėte tradicionalistai, tačiau mano valia yra, kad prisimintumėte visus tuos įvykius, per kuriuos Aš jums apsireiškiau ir daviau pavyzdžių bei pamokymų. Švęskite savo širdyse šventę prisiminimais, tada jūsų žingsniai kelyje bus tvirtesni.

56. 1866 metais Aš vėl paskelbiau Įstatymą savo tautai ir taip atidariau naują dvasinį amžių, išpildydamas savo pažadą, kurį jums daviau praeityje. Nuo tada mano Šventoji Dvasia spinduliuoja iš dangaus skliauto per mano spindulį, o ir mano angelų balsai girdimi žemėje.

57. Dabar yra Trečiasis laikotarpis, kuriame Aš sujungiau į vieną įstatymą įsakymus, kuriuos daviau jums per Mozę, – meilės mokymą, kurį daviau jums kaip Jėzus Antrajame laikotarpyje ir kuris buvo ankstesnių įsakymų patvirtinimas. Šiuo laikotarpiu Aš duodu jums šį mokymą kaip švyturį, kaip gelbėjimo valtį, kaip kopėčias į tobulumą, kad pasiektumėte savo sielos kilimą.

58. Aš duodu jums savo mokymą su dideliu paprastumu ir aiškumu, kad jūs, kaip geri dvasininkai, mokėtumėte atsakyti tiems, kurie jūsų paklaustų, ar esate mozaistai, ar krikščionys.

59. Prieš jums atskleidžiant Pirmojo laikotarpio Įstatymą, jūs gyvenote pagal gamtos dėsnius, padrąsinti žmonių, per kuriuos Aš jums rekomendavau dorybę, per kuriuos Aš atskleidžiau savo Tiesą ir savo teisingumą – žmonių, per kuriuos Aš apsireiškiau kaip Gėrio ir Meilės Dievas.

60. Ta tauta, kuri sugebėjo išlikti tikrojo Dievo baimėje ir išlaikyti tikėjimą teisingumo ir gėrio Dievu, yra Izraelio tauta. Tačiau šios tautos nebuvo konkretaus ir nustatyto įstatymo, kol Tėvas – pamatęs, kad ji gresia pavirsti pagonybe ir stabmeldyste – iš savo pačios įsčių išvedė stiprios dvasios vyrą, kad per jo tarpininkavimą žmonėms būtų perduotas Dievo įstatymas, užrašytas ant gyvos uolos. Tas žmogus buvo Mozė – išlaisvintojas ir įstatymų leidėjas –, kuris su nepalaužiamu tikėjimu ir didele meile Viešpačiui bei savo tautai vedė žmonių minias į tinkamą žemę, kad ten pastatytų šventovę ir aukotų gyvajam ir nematomam Dievui Jam patinkančią auką.

61. Supraskite, kad nuo pačių seniausių laikų Aš jus įkvėpiau siekti dvasinio tobulėjimo. Įstatymo paskelbimas Sinajaus kalne buvo pirmojo žmonijos laikotarpio kulminacija. Tas pirmasis pasiuntinys buvo tarsi žvaigždė dykumoje, rodantis pirštas, nurodantis kryptį, patarėjas ir įstatymų leidėjas, duona, kai pasijusdavo alkis, ir vanduo, malšinantis

troškulį. Jis buvo geranoriškas palydovas dykumos vienatvėje ir tautos vedlys iki ilgai lauktos žemės vartų.

62. Kai Kristus pasirodė tarp žmonių būtent tos tautos glėbyje, nuo Mozės laikų buvo praėję daug amžių.

63. Tai buvo naujos dienos aušra tautai, laukusiai Dieviškojo Mokytojo atėjimo, kuris gimė tarp žmonių ir gyveno, kad juos pamokytų antrosios Gyvenimo knygos dalies.

64. Jūs pažinote Teisingumo Dievą. Tačiau dabar Jis atėjo, kad pasirodytų kaip Meilės Dievas ir savo žodžiais bei darbais parengtų naują laikmetį, naują gyvenimą sielai. Antrasis laikotarpis ir viskas, ko Aš jus mokiau savo žodžiais, stebuklais ir pavyzdžiais, kol tai pasiekė kulminaciją mano Kančioje, buvo Meilės įstatymo lapas, kurį Aš jums parašiau.

65. Dabar, Trečiajame laikmetyje, Elisas apreiškia savo Dvasią kaip Šventosios Dvasios pasiuntinys ir kelio paruošėjas, sakdamas per žmogiškąjį protą: „Štai Elisas, Pirmojo laikmečio pranašas, tas pats, kuris vėliau Taboro kalne kartu su Mozė ir Jėzumi pasirodė mokiniams per Kristaus Transfigūraciją.“

66. Elisas turi raktą, kuriuo jis atvėrė Trečiąjį amžių, naują laikmetį.

67. Dabar jūs galite suprasti tai, ko net patys apaštalai negalėjo suprasti iš kai kurių mano apreiškimų.

68. Elisas yra Dievo spindulys, kurio šviesa jis išsklaido jūsų tamsą ir išlaisvina jus iš šio laikmečio vergijos, kuri yra nuodėmės vergija, ir kuris ves jūsų sielą per dykumą, kol ji pasiekės „Pažadėtąją žemę“ Dievo glėbyje.

69. Atpažinkite tris Dievo pasiuntinius, per kuriuos gavote Įstatymą ir didžiausius apreiškimus.

70. Šiandieninis laikotarpis jums buvo šviesos laikotarpis, per kurį jums buvo paaiškinti praeities laikų apreiškimai ir pateiktos pranašystės apie tai, kas įvyks.

71. Tačiau šis mano apreiškimo laikotarpis, vykstantis per balso nešėjo protines galias, netrukus praeis, ir tada ateis malonės ir dvasingumo laikotarpis, kurio metu tas, kuris pasiruoš, galės su Manimi bendrauti dvasiniu būdu.

72. Kai mano Karalystė bus įkurta žmonių širdyse, kai pagunda bus nuversta nuo sosto, o žmogus mane mylės labiau už viską, šis pasaulis taps didžiųjų sielų buveine, kurioje žmonės tikrai mylės vieni kitus ir sugebės gailėtingai priimti vargstančias sielas, kad jas atnaujintų ir pripildytų išmintimi.

73. Šiandien jūs nežinote, kokia forma Aš po 1950 m. apsireikšiu visam pasauliui. Tačiau Aš jus įspėju, nes jūs patirsite, kad Dvasios dovanos ir

sugebėjimai nugalės kūno pojūčius, o žmonija pajus, kad gyvena nauju laikmečiu – laikmečiu, kai vyks bendravimas iš Dvasios į Dvasią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 237

1. Sveiki atvykę, mokiniai ir pasekėjai. Jūs atkakliai priimate mano pamokymus. Jūsų Mokytojas ateina pas jus, nes atėjo paskelbtas laikas, kuriuo Aš jus pašaukiau, kad padėčiau jums žengti pirmuosius žingsnius dvasinio tobulėjimo keliu. Jūs susipažinote su pirmosiomis šio laikotarpio, prasidėjusio 1866 metais ir kurio pabaigos jūs nežinote, šviesomis.

2. 1950 metais mano Žodis nustos būti perteikiamas žmogaus proto pajėgumais. Tačiau Aš ir toliau jus mokysiu aukštesne kalba – Dvasios kalba.

3. Jei įvykdysite savo misiją, Izraelio tauta, paliksi pavyzdį, o po tavęs ateis tie, kurie turės tęsti šį darbą. Jūs mokysite tikrosios maldos, skelbsite meilę ir liudysite ją savo darbais. Kai tautos išgirs jūsų žodžius, jos bus paskatintos apmąstyti ir giliai melstis, kad rastų išeitį iš savo sunkių konfliktų. O Aš, Tėvas, nusileisiu pas visus, kad padrąsintčiau ir pamokyčiau visus savo vaikus.

4. O žmonija, tu alksti ir trokšti mano žodžio, o Izraelio tauta jo turi daugiau nei pakankamai! Tu nematei, kaip Šventoji Dvasia nusileido ant žmonių. Aš atėjau apšviesti jūsų sielas ir kviečiu jus trečią kartą. Noriu, kad atvertumėte savo širdis ir įleistumėte šį „Kelautoją“, kad jis visiems paliktų tai, ko jums trūksta. Atverkite savo ausis, tada mano Žodis kaip gydomasis balzamas įsiskverbs į jūsų širdis. Jūs pajusite mano ramybę, o mano šviesa apšvies jūsų kelią, ir jūs galėsite pamatyti ateitį.

5. Aš esu su jumis per didelius ir mažus išbandymus.

6. Aš ruošiu slėnį, kuriame surinksiu visus savo vaikus Didžiajam Visuotiniam Teismui. Aš teisiu tobulai, mano meilė ir gailestingumas apims žmoniją, ir tą dieną jūs rasite išgelbėjimą ir išgydymą nuo visų savo blogybių. Jei šiandien atgailaujate už savo nuodėmes, leiskite savo sielai apsivalyti. Tokiu būdu būsite pasirengę iš manęs priimti paveldėjimą, kurį aš numatiau kiekvienam iš jūsų.

7. Jei anksčiau pašaukiau Izraelio tautą ir ją paruošiau kaip pirmąjį Sūnų, tai todėl, kad ji visada žmonėms perteikė mano dieviškumo žinią. Ji yra mano pasiuntinys, kuris savo lūpomis skelbia „“, savo širdyje nešdamas mano esmę ir mano tiesą.

8. Jūs palaipsniui suvoksate savo klaidas, suprasite, kodėl suklupote, nes mano Šviesa apšvies jūsų esybę, o jūsų širdis, kuri buvo užsidariusi man, vėl atsivers, ir iš jos trykš kristalai skaidraus vandens srovė.

9. Aš kalbu su jumis iš Anapus. Jei pakelsite savo sielą, galėsite Mane pamatyti. Jums dar reikia nueiti dalį savo tobulėjimo kelio, kad ateitų diena, kai sugrįšite pas Mane. Aš, jūsų Tėvas, palengvinsiu jūsų dienas,

suteiksiu jums ramybę, kad galėtumėte įveikti paskutinį didįjį išbandymą, kuris jūsų laukia.

10. Pranašystės, susijusios su šiuo laikotarpiu, dabar išsipildo. Tie, kurie miegojo, buvo sukrėsti, pamatę šiuos įvykius. Taip atsitiko todėl, kad jie neskaitė Pranašų knygos, jūsų Dievo knygos. Tačiau Aš padarysiu jus savo mokiniais, kurie sugebės išaiškinti mano Žodį visais laikais.

11. Žmonija pamažu pabunda. Visi laukia naujos dienos šviesos, aušros, kuri turi pasirodyti, kad jiems atneštų taiką, supratimą ir šviesą, apšviečiančią viską – jėgą, kuri viską, kas buvo iškreipta savo pagrindiniame principu, sugrąžins į tvarką. Jie taip pat laukia vadovo, kuris ištaisys netobulumus, kuris suteiks sveikatą ligoniams ir prisikėlimą „mirusiesiems“.

12. Ši šviesa jau buvo tarp žmonių, sako jums Mokytojas, tačiau jūs jos nepažinote.

13. Aš padedu jums atkurti viską, ką jūs sumenkinote.

14. Artėjančiu mano Žodžio skleidimo laikotarpiu jūs neturite nieko iškraipyti. Nepadarykite šio mokymo sunkiai suprantamo. Jei ruošitės Dvasioje ir tiesoje, turėsite gerą atsakymą tiems, kurie jūsų klaus. Jūs atskleisite begalinį Šviesos pasaulį, kalbėsite apie mano mokymo paprastumą, kuriame atsispindi mano nuoširdumas, mano išmintis ir mano teisingumas .

15. Jūs jiems pasakysite, kad su mano atėjimu šiuo metu išsipildo pranašystės ir mano pažadai, duoti praeityje.

16. Kad Elisas atėjo prieš mane, kad paruoštų kelią, kuriuo ateis mano dieviškumas.

17. Kad jis ragino sielas melstis ir susirinkti bei paskelbė, jog atėjo Šventosios Dvasios laikas.

18. Visi šie mokymai, prie kurių jūs pripratote, jūsų artimiesiems bus didelis apreiškimas ir sudrebins jautriausias jų būties stygas.

19. Mano Dvasios apreiškimas per žmogų, Elijo atėjimas, Dvasinio pasaulio buvimas kaip patarėjo – visa tai jūs jiems liudysite, o jie savo ruožtu bus buvę kitų dvasinių apreiškimų liudininkai, kuriais patvirtins mano Žodį.

20. Nepasitenkinkite tuo, ką pasiekėte iki šiol. Kiek dar labiau galite išplėsti žinias apie mano mokymą, jei praktikuosite dorybes. Aš visada jums atskleisiu naujus mokymus, kad padrąsintumėte jūsų sielą tobulėjimo kelyje.

21. Pailsėkite keletą akimirkų, mylima tauta, išklausykite ir įsigilinkite į Mokytojo žodį.

22. Jūs ruošiatės pasiekti tikslą. Pasirengę yra tie, kurie savo protu gavo malonę perteikti mano Žodį. Mano mokymui dėmesingi yra tie mokiniai, kurie suprato spiritualizmą – šį mokymą, kuris iš to, kas jį priima, sukuria naują žmogų.

23. Jūs vis dar esate mano mokiniai, kurių dar negaliu vadinti meistrais. Todėl toliau aiškinkite mano mokymą, remdamiesi jo prasmės turiniu ir paprastumu. Savo aiškinimais nepadarykite jo sudėtingo ir stenkitės, kad šios tautos aiškinimas būtų vieningas, kad tarp jūsų nekiltų nesutarimų.

24. Savo kelyje sutiksime tuos, kurie, žinodami, kad esate Tiesos Dvasios mokiniai, užduos tokį klausimą, kuris yra labai natūralus tam, kas nori žinoti daugiau, nei žino: „Koks yra pomirtinis gyvenimas?“ Tuomet turite jiems paaiškinti tą virsmą, kurį patiria siela, kai ji nebegyvena žmogiškame kūne, kad apsigyventų dvasinėse sferose. Niekas dar nepažįsta to gyvenimo visoje jo pilnatvėje. Tai visada buvo mintis, kuri užsiėmė žmogų, klausimas be atsakymo, kuris pažadina jo smalsumą. Kiek daug žmonių pasinaudojo tuo dvasiniu žinių ir supratimo poreikiu, kad iš nežinojimo gautų pelno, sėdami savo netiesos sėklą į patiklių širdis. Niekas negali su visišku įsitikinimu pasakyti, koks yra pomirtinis pasaulis. Niekas negali tiksliai pasakyti, kokia ten yra siela ir kaip gyvenama kitose gyvenimo sferose.

25. Žmogaus protas dar yra pernelyg ribotas, kad suvoktų tai, ką gali pažinti ir suvokti tik aukšto lygio dvasia. Kol kas apsiribokite tuo, kad suprastumėte ir paaiškintumėte tai, ką jums atskleidė mano mokymas, kuriame glūdi begalinė šviesa ir kuris tarnauja tvirtu pamatu jūsų dvasinei ateičiai. Neleiskite savo vaizduotei laisvai klajoti, bandant paaiškinti tas paslaptis, nes žmonijai jos atrodytų kaip keistos teorijos; tačiau mano mokymas yra pagrįstas tiesa.

26. Aš jums paaiškinu kiekvieną apreiškimą, kad nebūtų nieko, ko jūs nebūtumėte teisingai supratę. Kol kas jums nereikia žinoti daugiau nei tai, ką Aš jums apreiškiau. Nes jei dvasiniame gyvenime pasiektumėte suprasti daugiau nei tai, ką Aš apreiškiau, prarastumėte susidomėjimą šiuo gyvenimu, pasinertumėte į misticizmą ar fanatizmą. Gyventumėte beprasmiškame kontempliavime ir nebevykdytumėte svarbios misijos, kurią turite įvykdyti pasaulyje.

27. Daugelis bandė tyrinėti sielos tėvynę, nesugebėdami pažvelgti toliau nei leidžiama. Tačiau tam, kuris klausia: „Kaip dvasinis pasaulis bendrauja per žmogaus protą?“, Aš atsakau taip: pasinaudodamas jūsų proto ir intuicijos gebėjimais, kaip tai daro jūsų pačių siela.

28. Mano mokymas tiek šiame, tiek „Antrajame laikmetyje“ sukrės žmoniją. Veidmainiai turės susidurti su tikrumu. Melas numes savo kaukę, o tiesa sušvis. Tiesa nugalės melą, kuris apgaubia šį pasaulį.

29. Žmogus sugebės suvokti ir atpažinti viską, kas susiję su protu ir tiesa; tačiau viską, ką jį priverstė tikėti, net jei jis to nesuprato, jis pats atmestų. Todėl mano mokymas plis, nes jis skleidžia šviesą, kurios žmonėms reikia. Jums tenka didelė šio darbo dalis – atskleisti savo artimiesiems jo pradžią ir tikslą.

30. Saugokitės jo iškraipyti, nes tai yra lobis, kurį Aš jums patikėjau ir kurį turėsite Man grąžinti. Jūsų atsakomybė yra didelė – mažesnė yra tų, kurie tiesiogiai negirdėjo mano Žodžio. Nes kol tie elgiasi nežinodami, jūs elgiatės visiškai įsitikinę, nes žinote, ką galite priimti, o ką turite atmesti. Jei nujaučiate pavojų ir pasiduodate „ „ pagundai, tai darote savanoriškai, visiškai suvokdami, ką darote. Jums nebėra jokio pateisinimo elgtis blogai.

31. Ten, kur kūnas nori daryti savo valią, įrodykite savo sielos jėgą ir pranašumą. Kokia jums nauda iš žinių įgijimo, jei jų netaikote? Prieš akis turite Išminties knygą, kuri paaiškina, ką turite daryti kiekvienu sielos žingsniu. Jei šią knygą savanaudiškai užvertumėte ir nepasinaudotumėte jos žiniomis, kad save suvaldytumėte ar nukreiptumėte, – kaip galėtumėte vėliau skelbti jos tiesas, jei jūsų darbai įrodytų priešingą dalyką nei tai, ko norite mokyti? Kaip galėtumėte būti atrama savo artimiesiems, jei patys pargriūsite kelyje? Kaip norite pakelti pargriuvusiuosius, jei neturite pakankamai jėgų pakelti patys save? Suvokite: jei norite daryti teigiamą įtaką savo artimiesiems, turite rodyti gerą pavyzdį.

32. Nepamirškite, kad jūsų gyvenime visada turi viešpatauti tiesa.

33. Norėdami pasiekti šio kelio pabaigą, turėsite įveikti daug kliūčių. Tas, kuris įveikė pagundą, turi didžiausius nuopelnus.

34. Darbas mano laukuose yra sunkus, bet teikia daug pasitenkinimo.

35. Neužsikimškite ausų sąžinės balsui. Nes po jūsų kojomis gali atsiverti bedugnė, o kartą pasukus nuokalne, sunku grįžti atgal.

36. Rinkite dvasinę maną, kuri nusileidžia ant jūsų, kad ji maitintų jus per visą kelionę per dykumą.

37. Štai oazė, keliautojai. Pailsėkite keletą akimirkų po šia palme ir atgaukite prarastas jėgas. Turėkite omenyje, kad prieš jus dar ilgas kelias ir jums reikės energijos, kad jį įveiktumėte iki galo.

38. Kas gali jus sustabdyti jūsų kelyje? Ko bijote? Melskitės, ir pašalinsite kliūtis. Tikėkite malda, ir pamatysite, kaip neįmanoma tampa įmanoma.

39. Turite būti stipri tauta, kad triumfuotumėte, ir niekas nesuteiks jums didesnės jėgos nei mano Įstatymo laikymasis.

40. Jūsų laukia daug pagundų, persekiojimų ir klaidingų kliūčių. Bus tokių, kuriems patiks jūsų kelią nusėti erškėčiais. Tačiau iš viso to išeisite pergalingai, jei pasitikėsite Manimi, jei liksite vieningi ir jei atkakliai laikysitės mano mokymų.

41. Ši tauta čia kasdien daugės. Tačiau nors minios, skubančios išgirsti mano Žodį, šiandien jums atrodo didelės – tikrai, sakau jums, jos pasirodys mažos, jei palyginsite jas su tomis, kurios susirinks po mano išvykimo jūsų liudijimo laikotarpiu.

42. Tačiau turiu jums pasakyti, kad žinia apie Naująją Viešpaties tautą išplis tik tada, kai savo vienybe ir brolystės dvasia pasirodysite esą verti didžiųjų stebuklų ir galios įrodymų, kuriuos Aš paruošiau savo tautai.

43. Aš iš jūsų neprašau aukos, neprašau aukščiausio tobulumo, tikiuosi tik tvirto pasiryžimo laikytis mano įsakymų ir šiek tiek gailėstingumo sau ir savo artimiesiems; visa kita padarysiu Aš. Tačiau kai šį žingsnį žengsite tvirtai, tada Aš paprašysiu jūsų žengti dar didesnį, kad neliktumėte dykumoje, nes ten nėra jūsų tėvynė. Juk žinote, kad jūsų siela savo tobulėjimo kelyje suras palaimintąją Pažado žemę, į kurią Aš nukreipiu jūsų žingsnius.

44. Niekada nesakykite: „Aš daug kovoju, bet niekas nematė mano pastangų ir aukų.“ Nepamirškite, kad Aš matau kiekvieną jūsų žingsnį ir užrašau kiekvieną jūsų darbą. Nesitikėkite pasaulio atlygių, nei supratimo, nei visiško teisingumo iš savo artimųjų pusės. Pasitikėkite Manimi, nes tikrai sakau jums, kad Aš niekada neapsiribosiu tuo, kas jums teisingai priklauso kaip atlygis.

45. Taip pat nemanykite, kad būtinai turite mirti, kad galėtumėte nuimti savo derlių – ne, kai kurie vaisiai jums bus duoti jau šiame gyvenime kaip atlygis už jūsų nuopelnus žmogiškajame gyvenime. Tuo tarpu tie nuopelnai, kurie buvo dvasiniai, liks neapdovanoti tol, kol ateis laikas, kai būsite anapus.

46. Tegul šviesa nušviečia jūsų protą, o tauta, kad galėtumėte suprasti dieviškąjį Žodžio įkvėpimą ir vėliau jį įgyvendinti.

47. Mylimieji mokiniai! Ateikite pas Mane, išvalę savo širdį kaip indą iš išorės ir iš vidaus, kad galėtumėte priimti Mano Žodį. Viskas, kas išeina iš Manęs, yra tyra. Ir jei norite Mane pažinti, turite pasiruošti tyra širdimi, kad galėtumėte priimti dvasinį Mano Žodžio turinį, suprasti jo prasmę ir vėliau jį pritaikyti.

48. Mylėkite ir gerbkite vieni kitus, kad ir kokia būtų jūsų tikėjimas, jūsų idealas ir jūsų dvasinė būseną. Būkite vieningi, taip pat atleiskite. Nesikiškite į svetimus reikalus, kad juos teistumėte. Tačiau jei norite užtarti

kitus, darykite tai – tada ateis diena, kai susivienysite ir sieksite to paties idealo.

49. Aš išbandžiau jūsų meilę artimui. Aš jūsų kelyje pastatiau sergančiuosius, nuliūdusiuosius ir tuos, kuriuos išvargino didžiuliai šio laikmečio skausmai. Aš jūsų šeimų glėbyje atsiunčiau nesuskaičiuojamą daugybę išbandymų, kad turėtumėte progą pritaikyti mano mokymą. Jūs kentėjote dėl savo artimųjų ir karštai prašote Manęs už juos. Tačiau Aš jums sakau: prašykite Manęs ir už nepažįstamuosius, už visus, kurie kerta jūsų kelią, taip, kaip darėte už savo tėvus ar vaikus, kad praktikuotumėte tikrą gailestingumą.

50. Skausmas padarė širdis jautrias, ir trokšdamos rasti paguodą, jos ieško Manęs. Aš nukreipiu jų žingsnius ir žinau tinkamą laiką, kada jos prisijungs prie Mano darbo. Yra daug tokių, kurie dar nėra pasirengę Manęs išgirsti, ir jų žingsnius Aš sustabdysiu, kol jie bus pasirengę priimti Mano apreiškimus.

51. Norėdami tikėti mano darbu, jums reikia tikėjimo. Viskas jame yra dvasinis. Aš jums nesuteikiau jokių materialių apraiškų. Aš tik paprašiau jūsų pakilti, kad patektumėte į mano akivaizdą ir pajustumėte mano meilę bei gailestingumą, kurie jus apgaubia.

52. Aš paruošiau dvasios akis, tikėjimo akis, kad galėtumėte Mane matyti, ir išlaikiau jūsų širdžių jausmus tyrus, kad galėčiau jais pasinaudoti. Jūsų dovanos dar yra paslėptos, tačiau mano Žodis jas pažadins, kad galėtumėte pradėti savo misiją.

53. Viskas, ką Aš įdėjau į jūsų aplinką, yra tobula ir maloni, ir vis dėlto matau, kad nesate laimingi, kad nesate patenkinti savo likimu, ir būtent todėl, kad nesupratote gyvenimo ir nesuvokėte savo tikrosios užduoties. Ne Aš būsiu tas, kuris išvardys malones, kurias jums suteikiu, bet jūs patys iš dėkingumo atpažinsite meilę, kurią rodau kiekvienam iš jūsų, ir gėrį, kurį jums suteikiu.

54. Aš jus išsiunčiau atitaisyti, nes Myliu jus ir noriu matyti jus tyrus bei Man vertus. Savo kelią radote nusėtą „“ erškėčiais, kaip Jėzus Antrajame laikmetyje, nes noriu, kad imtumėte Mane pavyzdžiu, kad išmoktumėte kovoti, kad po kiekvienos pasiektos pergalės taptumėte stipresni. Viską Aš paruošiau jūsų gerovei. Viskas sukurta pagal mano meilę ir teisingumą, nes Aš esu Tėvas ir negailestingas Teisėjas, kuris savo sprendimuose nepasiduoda.

55. Mylima tauta, leisk man vykdyti savo valią. Paklusk mano įstatymui, ir Aš tave nuvesiu į ramybę ir dvasinę šlovę. Tai yra visų mano kūrinių likimas. Paimkite savo kryžių ir sekite paskui mane.

56. Jūs esate apdovanoti daugybe gabumų, turite protą, valią ir išmintį, kad galėtumėte įvykdyti savo užduotį. Jūsų tobulėjimo kelias yra ilgas, nes jūs nuolat sustojate. Jei pasuktumėte tiesiu keliu – savęs atsižadėjimo ir užduoties įvykdymo keliu – būtumėte laimingi, vertintumėte gyvenimą, mokėtumėte mylėti, suvoktumėte savo dvasinių gabumų vertę ir netrokštumėte to, ką turi kiti.

57. Mano darbas grindžiamas laisve. Aš apšviečiu jūsų sielą, kad galėtumėte Mane pažinti. Jūs esate išrinktieji tvariniai, kuriuos Aš sukūriau „pagal savo atvaizdą ir panašumą“, ir į jus Aš įdėjau savo malonės dovanas.

58. Laiptų kopėčios, kuriomis jūs kilsite, yra didelės, ir jūs nežinote, kuriame vystymosi etape esate. Kelias, kurį šiandien nueisite, jums buvo iš anksto nustatytas pagal jūsų vystymąsi. Nes viskas yra susijusi su nekintamais ir amžiniais dėsniais ir jiems paklūsta.

59. Šventykla, apie kurią Aš jums kalbu per simbolį, yra dvasinė. Tai ne iš akmenų pastatytas pastatas, o Meilės šventykla – žmogaus tikėjimas, kuris nori pakilti aukštyne, kol pasieks Mane. Ant gerų pamatų, kuriuos jūs klojate, statys ateities kartos.

60. Didelis bus pastarųjų džiaugsmas, kai Aš jiems pristatysiu savo darbą, savo Žodį. Kaip jie Manęs ieškojo! Kiek jie kentėjo, kad pasiektų Mane! Jų tikslas yra vienas: rasti dvasinį kelią, pasiekti Šaltinį, kur jie galės maitinti ir tobulinti savo sielą. Ir kokią pažangą jie padarys savo elgesyje! Jie liudys apie tai, ką išgyveno trokšdami mano Žodžio, o jūs – apie tai, kad jų laukėte; nes Aš jums tai paskelbiau kaip pranašystę. Aš jums patikėjau dalį savo Kūrinio, kad jį užbaigtumėte, ir kai tai padarysite, šypsositės iš pasitenkinimo, kad bendradarbiavote su savo Dievu.

61. Pailsėkite, leiskite savo sielai pasistiprinti. Leiskite savo širdžiai, kai ji jaučia mano buvimą, plakti greičiau.

62. Aš raginu jus eiti keliu, kad nesustotumėte. Aš esu Tas, kuris žino, kas pasinaudojo laiku ir galimybėmis, kas švaistė laiką ir kas tingiai žengia dvasinio tobulėjimo keliu.

63. Tik tada, kai būsite dvasiniame pasaulyje, galėsite atsiskaityti už savo pažangą ar atsilikimą.

64. Aš viską paruošiu, kad šiuo metu, kai vėl gyvensite Žemėje, susitiktumėte su Mokytoju, kuris apsireiškia per žmogų, kad primintų jums jūsų užduotį – palikti gerų pavyzdžių pėdsaką, kad per juos į teisingą kelią patektų tie, kurie gyveno nežinojime, stabmeldystėje ir religiniame fanatizme.

65. Aš jus paruošiu, kad jūsų nuolankios lūpos nustebintų žmones jūsų žodžių šviesa, gilumu ir nuoširdumu. Jūs esate mano liudytojai, mano pasiuntiniai ir taip pat mano kelio rengėjai.

66. Jei kartais jus pataisau ar net barau, tai todėl, kad aistros, audros ar nelaimės trumpam užtemdo jūsų proto šviesą ir verčia jus nuklysti į klaidas, materializmą ar šaltą bejausmiškumą.

67. Mano gailėstingumas veda jus išgelbėjimo keliu ir nuėmė nuo jūsų akių visus nežinojimo raiščius, kad jūs matytumėte šviesas šioje gyvenimo kelionėje. Prisiminkite, kad kiekviena akis – ar ji būtų nuodėminga, ar ne – mane pamatys.

68. Ar klausiate savęs, ar jūsų širdyje yra tikras tikėjimas? Ar pajautėte šios liepsnos šilumą?

69. Dabar aš jums pateiksiu įrodymą, kad tikrasis tikėjimas yra:

70. Jei širdis išbandymo valandą nepraranda drąsos; jei kritiškiausiomis akimirkomis sielą persmelkia ramybė. Kas turi tikėjimą, tas yra suderintas su Manimi, nes Aš esu Gyvenimas, Sveikata ir Išgelbėjimas. Kas iš tiesų ieško šio uosto ir šio švyturio, tas nepražus.

71. Kas turi šią dorybę, tas daro stebuklus, pranokstančius bet kokią žmogiškąją išmintį, ir liudija apie Dvasią bei aukštesnį gyvenimą.

72. Netikintysis neprivers jūsų susvyruoti, jei tikėsite Manimi, taip pat ir šmeižtas negalės jūsų įžeisti.

73. Aš stiprinau jūsų tikėjimą, išbandymais jus užgrūdinu, kad ir toliau pritrauktumėte žmonių minias, kurios maitinsis jūsų tikėjimu.

74. Aš jums šiuo metu pasakiau: neieškokite Manęs kūnuose, per kuriuos Aš jums kalbu, nes tada jūs pasipiktintumėte jų netobulumais ir šiuos trūkumus priskirtumėte mano darbui. Įsigilinkite į žodį, kurį ištaria tos lūpos, tada jo prasmėje, jo esmėje atrasite Mokytoją.

75. Negarbinkite tų, per kuriuos Aš save apreiškiu, nes tuomet jie užimtų tą vietą, kurią anksčiau jūsų širdyse užėmė ant drobės nutapyti paveikslai ar į akmenį iškaltos skulptūros, ir jūs toliau pasiduotumėte tam materializmui ir religiniam fanatizmui, kuriems Tėvas neleido visiškai užvaldyti jūsų sielos.

76. Išsaugokite Žodžio prasmę, kad, kai nebegirdėsite šio mokymo, pajustumėte, jog giliausiose jūsų širdies gelmėse skamba dangiškasis Žodis, kuris pakelia ir kviečia užmegzti tiesioginį dialogą su savo Viešpačiu.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 238

1. Mylima tauta, Mokytojas tau sako: „Aš ateinu, trokšdamas savo tautos, trokšdamas šventovės, kuri yra jūsų širdyse. Atėjo laikas tiems, kurie ją užrakino nuo Manęs, atverti ją dvasiniam atgimimui. Kas jį sunaikino, tas turi jį atstatyti ir suteikti jam tvirtumo. Kas jį turi tamsoje, tas turi jį apšviesti tikėjimo šviesa. Tačiau iš tiesų sakau jums: nešvaistykite savo laiko statydami materialias Dievo šventoves, manydami, kad atsidavimas, grakštumas ir menas, kuriuos joms skirate, yra geriausias garbinimas, kurį galite Man aukoti.

Aš leidžiu jums tik paruošti paprastas patalpas, kuriose galėtumėte pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ar smalsių žvilgsnių. Šių susirinkimų vietų, skirtų tik jūsų susibūrimams, neturėtumėte vadinti „šventyklomis“, nes gali atsitikti taip, kad nežinojantis žmogus galiausiai imtų garbinti tas vietas, tarsi jos būtų šventos.

2. Į savo pamaldas neįtraukite jokių ritualų ar apeigų. Dėl to galėtumėte nutolti nuo misijos, kurią jums patikėjau, o ji yra skleisti gailestingumą ir meilę.

3. Paprastumas ir nuoširdumas tiek išoriškai, tiek viduje – tai, ko iš jūsų reikalauju. Taip jūsų sielose turėsite mano šlovingą buvimą.

4. Aš esu jūsų širdyse ir gyvenu jūsų sielose. Kam jums reikėtų mane vaizduoti materialiais daiktais, jei jūs jaučiate mano dieviškąjį buvimą savo esybės gelmėse? Argi nemanote, kad jei Aš siekčiau pasaulietiškos šlovės, būčiau gimęs kaip žmogus Siono šventyklos viduje, o ne tvartelyje? Kokia kliūtis galėjo sutrukdyti man gimti šioje vietoje, juk jūs žinote, kad Marija buvo žinoma šventykloje ir buvo atsidavusi bei paklusni visiems dieviškiems nurodymams?

5. Apmąstykite mano žodžius ir prisiminkite, kad Aš niekada nesiekiau išorinio garbinimo iš žmonių, kad iš jų reikalavau tik jų meilės, jų pakilimo, jų tikėjimo ir visko, kas yra jų sielos vaisius.

6. Kurį laiką jūs dar turėsite šias vietas, kad jose švęstumėte savo susirinkimus. Nes jos dar yra būtinos, kad jose išgirstumėte Žodį, kurį jums palieku, kad jį išnagrinėtumėte ir pabandytumėte pritaikyti. Bet laikas, skirtas jus mokyti „“, jūsų pasiruošimo laikas praeis, ir tada jums jų nebereikės.

7. Tikėjimo liepsna vis labiau užsidegs mano mokinių sielose, kiekviena širdis bus mano aukuras, meilė artimui jiems taps pamaldomis, o kiekvieniuose namuose bus šventovė. Jūs padėsite savo artimiesiems suprasti, kad jų siela maldos dėka pakyla virš visko, kas žalinga, ir virš visų žemiškų vargų, ir jie sugebės suvokti, kad Viešpaties šventykla yra visuotinė, begalinė ir kad ji yra visur – tiek žmogaus sieloje, tiek jo kūne,

ties matomame, tiek nematomame pasaulyje. Jūs suprasite, kad taip pat, kaip praėjo laikas, kai man aukodavote kraujo aukas, taip pat turi praeiti ir Dievo garbinimas per ritualus ar išorines apeigas. Dvasinis pakilimas išvalys jūsų žmogiškąją aplinką, ir mano mokymas bus suprastas.

8. Ateis tikroji malda – aukščiausioji dvasinė Dievo garbinimo forma, kuri yra maloni mano dieviškam žvilgsniui, – teisingai suprasta atgaila, kuri yra gailestis, pasitaisymas ir – atlyginimas už padarytus nusižengimus. Žmonėse atsiras tikroji meilė, pagrįsta širdies tyrumo, ir žmonės supras, kad maldai pakanka trumpų akimirkų, tačiau, norėdami įvykdyti savo užduotį – daryti gera tarp žmonių, – jiems reikės visų savo gyvenimo akimirkų.

9. Apmąstykite mano mokymus, o mokiniai, gilinkitės į juos, ir jų esmėje atrasite daugiau, daug daugiau nei tai, ką išreiškia žodžiai. Aš jums padėsiu ir apšviesiu jus, kad suprastumėte viską, kas liko paslėpta mano žodžiuose, nes balso nešėjo protas nesugebėjo to perteikti.

10. Šiandien aš jus sveikinu. Atsisėskite prie mano stalo. Aš priimu tiek tą, kuris mane myli, tiek tą, kuris mane atstumia. Visus jus myliu vienodai, nes jūs visi esate mano vaikai.

11. Aš pasirodau tarp nusidėjėlių. Argi žemėje yra bent *vienas* teisingas? Aš siūlau jums savo Karalystės gėrybes ir suteikiu jums priemonės joms pasiekti. Jei prašysite manęs mano Dangaus karalystės, Aš ją jums duosiu, nes ji jums pažadėta nuo pat laikų pradžios. Jūs, Viešpaties vaikai, esate tos karalystės paveldėtojai. Bet kiek nuopelnų turėsite surinkti, kad užimtumėte Pažadėtąją žemę! Vieni ją pasieks per ilgą ir skausmingą kovą, kiti, priešingai, žengs didelius žingsnius kelyje ir netrukus priartės prie Šviesos Karalystės. Ar prisimenate, ką Aš pažadėjau Dimui, kai jis kovojo su mirtimi, pamatęs jo atgailą, tikėjimą ir nuolankumą? Aš jam pasiūliau dar tą pačią dieną būti su Manimi Rojuje.

12. Jūs visi, žmonės, Aš klausiu jūsų, o šiuos žmones čia laikau jūsų atstovais: kada jūs viduje pakilsite, mylėsite vieni kitus ir atleisite vieni kitiems už įžeidimus? Kada pagaliau jūsų planetoje įsivys taika?

13. Tik mano mokymas moko atleidimo, kylantį iš meilės, ir jis turi galingą jėgą paversti blogį gėriu, atversti ir pakeisti nusidėjėlį į dorybingą žmogų.

14. Mokykitės atleisti, ir jūsų pasaulyje prasidės taika. Jei reikėtų atleisti tūkstantį kartų, turėtumėte tai padaryti tūkstantį kartų. Argi nesuvokiate, kad susitaikymas tinkamu laiku išgelbės jus nuo kančios taurės išgėrimo?

15. Aš jums kalbu apie skausmą, kurio nusipelnėte, kurį vis labiau didinate ir kuris, atėjus valandai, išsilies. Savo vaikams aš niekada nepateikčiau tokios taurės; tačiau savo teisingumu vis dėlto galiu leisti

jums nuimti savo piktumo, išdidumo ir neapdairumo vaisius, kad atgailaudami sugrįžtumėte pas Mane.

16. Žmonės iššaukė mano galią ir mano teisingumą, kai savo mokslu išniekino gamtos šventovę, kurioje viskas yra harmonija, ir dabar jų bausmė bus negailestinga.

17. Elementų jėgos bus išlaisvintos, kosmosas bus sukrėstas, o žemė sudrebės. Tada žmonės bus apimti siaubo ir norės pabėgti, tačiau pabėgti nepavyks. Jie norės sutramdyti išlaisvintas jėgas, bet nesugebės to padaryti. Nes jie jausis kalti ir, per vėlai gailėdamiesi savo įžūlumo ir kvailumo, ieškos mirties, kad išvengtų bausmės.

18. Tu, tauta, žinai šias pranašystes ir esi atsakinga už viską, kas įvyks, jei ne „augsi“ ir nesistengsi išsaugoti taikos, kurią Aš jums patikėjau.

19. Paruoškite savo kelionės lazda ir kuprinę, nes Aš jus siųsiu kaip pranašus ir pasiuntinius, kad įspėtų tautas.

20. Vieni eis į Rytus, kiti – į Vakarus, o dar kiti – į kitas Žemės vietas ir kelius.

21. Nebūkite išdidūs manydami, kad esate išrinktieji, kuriems šiuo metu Aš patikėjau savo užduotis, kad padaryčiau jus savo mokiniais. Bet Aš jums sakau ir tai: nepasitenkinkite tuo, kad esate pašauktieji. Užsitarnaukite nuopelnų, kad priklausytumėte išrinktiesiems.

22. Atsikratykite bet kokio tuštybės, kad nebūtumėte panašūs į kirminą, kuris išsipučia nuo žemės drėgmės, o paskui ištirpsta į nieką.

23. Nemiegokite pasitikėdami tuo, kad Aš jus labai myliu, kad išvengtumėte suklydimo. Iš tiesų, jūs esate labai mylimi, bet taip pat esate ir labai išbandomi.

24. Trys ketvirtadaliai Žemės paviršiaus išnyks, ir liks tik dalis, kuri taps prieglobsčiu tiems, kurie išgyvens chaoso laikotarpį. Jūs patirsite daugelio pranašysčių išsipildymą.

25. Jūs, tauta, vykdykite mano nurodymus, tada Aš jums išpildysiu pažadėtąjį.

26. Melskitės, budėkite, sėkite meilę, skleiskite šviesą, palikite gailestingumo pėdsaką, ir jūs būsite taikoje su savo sąžine bei harmonijoje su Kūrėju.

27. Atidžiai klausykitės šių žodžių, kad vėliau galėtumėte juos aiškinti ir sėti į savo artimųjų širdis. Nepasitenkinkite vien tuo, kad juos suprantate: kalbėkite apie juos, rodykite pavyzdį ir mokykite savo darbais. Būkite jautrūs, kad žinotumėte, kada yra tinkamas momentas kalbėti, o kada atėjo tinkamas laikas, kai jūsų *veiksmai* turi liudyti apie mano mokymą.

28. Aš duodu jums vienintelę kalbą, kad skleistumėte mano Žodį, ir ta kalba yra dvasinė meilė, kurią supras visi žmonės. Tai žmonių ausims ir

širdims maloni kalba, kuri akmenį po akmens nugriauš Babelio bokštą, kurį jie pastatė savo širdyse. Tada baigsis mano teismas, nes visi laikys vieni kitus broliais ir seserimis.

29. Laukai yra pasirengę priimti ir derlingi, tauta. Pasiruošk dvasiškai ir fiziškai, tada atitiksi sąlygas, kad galėtum iškeliauti ir pasėti šio Apreiškimo sėklą, tuo pačiu nutiesdamas kelią naujoms kartoms.

30. Aš jums pažadėjau atsiųsti didžiosios šviesos dvasias, kurios gyvens tarp jūsų. Jos tik laukia tinkamo momento, kad priartėtų prie Žemės, įsikūnytų ir įvykdytų didžią atkūrimo misiją. Kai tos dvasinės būtybės gyvens šiame pasaulyje – ko jums reikės jas mokyti? Iš tiesų, sakau jums: nieko! Nes *jie* ateis *mokyti*, o ne *mokytis*. Jūs stebėsitės, girdėdami juos nuo pat vaikystės kalbant apie gilius dalykus, matydami, kaip jie diskutuoja su mokslininkais ir teologais, stebindami suaugusiuosius savo patirtimi ir į širdį įdiegiant vaikams bei jaunuoliams teisingą kelią.

31. Palaimintas tas namas, kuris savo glėbyje priims vieną iš šių dvasinių būtybių. Kaip sunkios bus atpirkimo naštos tiems, kurie bandys trukdyti mano pasiuntiniams įvykdyti jų užduotį!

32. Supraskite dabar, kodėl Aš noriu, kad jūs vis labiau apsisivalytumėte ir atsinaujintumėte, kad jūsų vaisiai iš kartos į kartą taptų vis tyresni.

33. Galbūt būtent jūsų namai bus tie, kurie priims šių Šviesos būtybių buvimą? Jei būsite pasirengę, Aš jus išsirinksiu; jei ne, Aš ieškosiu tinkamų širdžių ir nusiųsiu juos ten.

34. Jūs čia tikite mano pranašystėmis. Tačiau bus daug tokių, kurie šiuo metu atmes mano žodžius, kaip ir anksčiau atmetė ankstesnius apreiskimus. Bet nesijaudinkite; nes kai mano žodžiai išsipildys, jie bus pirmieji, kurie nuleis galvas, sugėdinti savo netikėjimo.

35. Kiekvienas dieviškasis apreiskimas, kurį žmonės neigė, bus pripažintas ir juo bus tikima. Viskas, kas buvo pamiršta ar nusišalinta bažnyčių ir sektų, iškils į dienos šviesą.

36. Savo pavyzdžiu turite mokyti pasaulį, kaip su dvasingumu ir pagarba gilintis į Tėvo apreikštus mokymus ir nebandyti peržengti to, kas Jų suteikta. Meilė, nuolankumas, pagarba – būtent to turite mokyti žmoniją, kuri visada ketino tyrinėti Viešpaties paslaptis be dvasinio pasiruošimo.

37. Argi jūs negerbiate savo tėvų miegamojo? Tuomet dar labiau gerbkite savo Dangiškojo Tėvo paslaptis. Aš jums atskleidžiau ir parodžiau tiek daug, kad jūs dar ne viską suvokėte, o jau reikalaujate naujų paslapčių, kad galėtumėte į jas įsigilinti.

38. Jums – aukštesnio mokslo, išminties, priklausančios aukštesniam nei žmogiškasis gyvenimas, mokiniams – sakau, kad neturėtumėte trokšti žinoti daugiau nei tai, ką Aš jums atskleidžiu, nes tuomet netrukus

pakliūtumėte į klaidų spąstus. Aš, išmoku jus daugybės mokymų ir turiu jums duoti dar daugiau, pasitelkdamas žmogiškąjį protą. Jūs dar susipažinsite su daugybe naujų apreiškimų ir suprasite daugiau, nei įsivaizdavote.

39. Mano Žodis, kuris yra dieviškas mokymas, visada ateis kartu su išbandymais ir įvykiais jūsų gyvenime, kad šis mokymas vis labiau įsitvirtintų jūsų širdyse ir jūs nebūtumėte teoriniai mokiniai, o tokie mokiniai, kurie savo darbais liudija apie mano tiesą.

40. Argi ne taip, kad dažnai vieną iš mano žodžių suprantate tik tada, kai išgyvenate išbandymą?

41. Kai Aš kartais jums kalbėjau apie sielos nemirtingumą, apie klaidingus jūsų įsivaizdavimus apie gyvenimą ir mirtį, jūs, tuo metu, kai girdėjote mano mokymą, manęs nesupratote. Bet tada jūsų namus ištiko išbandymas, jūs matėte, kaip artimasis paliko šį pasaulį, ir jūsų akys atsivėrė tikrovei, tiesos šviesai, ir jūs padėkojote Man už tai, kad į visus savo darbus įdėjau tiek daug tobulumo ir kad ištraukiau jus iš jūsų nežinojimo ir klaidų.

42. Įsiskverbkite į mano Žodį protu ir dvasia. Susikoncentruokite į savo esybės branduolį, kad tarp dvasios ir kūno būtų tik viena valia. Tokiu būdu jums bus lengviau suprasti mano mokymą ir išbandymus įveikti su didesniu pakilumu.

43. Tebūnie palaiminti tie, kurie neturi pasaulio gėrybių, bet su troškimu valgo mano Žodžio duoną, norėdami tapti didžiais, nes mano keliu jie tai pasieks. Laimingi tie, kurie – nors pasaulyje ir yra turtingi – palieka savo patogumus, kad mokytųsi iš Manęs, nes jie pažins tikrąjį turtą.

44. Šiandien mano Dvasia nusileidžia ant žmonijos šviesos spinduliu, laikais, kai nėra nei baimės prieš mano teisingumą, nei meilės vieni kitiems.

45. Jūs esate nuolankus tauta, liudijanti mano buvimą ir mano Žodį. Tačiau šiai tautai trūksta meilės, ir aš nematau pagarbos mano apreiškimui, nes žmonės prie jo priprato. Būtent dėl to aš kartais reikalauju iš jūsų atsakomybės, savo teisingumu kupinu Žodžiu paliesdamas jūsų širdžių abejingumą.

46. Pamąstykite, o mokiniai: jei dabar negerbite šio dieviškojo darbo, vėliau negalėsite būti tais, kurie, vykdydami pareigas, eisite kaip paklusnūs darbininkai savo Mokytojo darbe.

47. Šis laikotarpis yra išbandymas žmonijai. Didžiosios pasaulio tautos ruošiasi puolti viena kitą kaip kraujo ištroškusios ir neapykantos apakintos pabaisos. Mažosios tautos bijo karo ženklų, kurie reiškia sielvartą ir sunaikinimą. Namai tampa niūrūs, širdys plaka iš baimės, o taikos ir

teisingumo mylėtojus kankina mintis apie karą, kuris kelia grėsmę žmonių taikai.

48. Kiek pažangos svajonių šiuo metu žlunga! Kiek iliuzijų žlunga, ir kiek gyvybių jau pasmerktos mirčiai. Tai yra valanda, kai turite pradėti savo darbą, kad jūsų buvimas pasaulyje taptų juntamas, o tauta. Tai yra tinkamas metas melstis.

49. Melskitės, parodydami savo tikėjimą ir suvienydami savo širdį su visų tų širdimis, kurie šią baimės valandą šaukiasi Manęs ir prašo, kad pasaulyje įsivyratų taika. Melskitės už visus, kurie nusigręžė nuo bet kokio aktyvaus sielos veikimo ir gyvena tik siekdami materialaus tikslo, kurį sau išklėlė dėl savo galios troškimų ir neapykantos jausmų.

50. Užpildykite erdvę tyromis mintimis. Kiekviena iš jų tebūna kaip kardas, kuris nematomame pasaulyje – ten, kur virpa žmonių mintys – kovoja, siekdamas sunaikinti tamsias jėgas, kurios grasina užvaldyti pasaulį. Tačiau tikėkite maldos galia. Nes jei manysite, kad ji pasimeta begalybėje, ji neturės reikiamos galios pasiekti jūsų artimųjų protą.

51. Jūsų mintys visada pasiekia Mane, kad ir kokios netobulos jos bebūtų, ir Aš išgirstu jūsų maldas, net jei joms trūksta tikėjimo, kurį jūs visada turėtumėte įdėti į jas. Taip yra todėl, kad mano Dvasia priima visų būtybių vibracijas ir jausmus. Tačiau žmonės, kurie dėl savo savanaudiškumo laikosi atstumą vieni nuo kitų, nutolę nuo dvasinio gyvenimo dėl materializmo, į kurį šiandien yra įsipainioję, nėra pasirengę bendrauti tarpusavyje savo mintimis. Vis dėlto sakau jums, kad būtina pradėti lavinti savo dvasią. Norėdami tai pasiekti, „kalbėkite“ su sielomis, net jei iš jų negaunate aiškiai juntamo atsakymo. Rytoj, kai visi išmoks duoti, jie gaus vis daugiau ženklų apie *dvasinį* bendravimą, kokio žmonės niekada nebūtų drįsę net svajoti.

52. Dar kartą sakau jums, kad Aš priimu kiekvieną mintį ir kiekvieną prašymą. Pasaulis, priešingai, nemoka priimti mano įkvėpimo, taip pat nėra pasirengęs leisti mano dieviškosioms mintims spindėti savo protuose, nei girdi mano balso, kai Aš atsakau į jo šauksmą. Bet Aš tikiu jumis, Aš tikiu jumis, nes Aš jus sukūriau ir apdovanojau šviesos siela, kuri yra mano kibirkštis, bei dvasia, kuri yra mano atvaizdas.

53. Jeigu Aš jums pasakyčiau, kad nesitikiu, jog jūs tobulėsite, tai būtų tas pats, kas pasakyti, jog Aš patyriau nesėkmę vykdydamas didžiausią darbą, kilusį iš mano Dieviškosios Valios, o to būti negali.

54. Aš žinau, kad jūs gyvenate laikais, kai jūsų siela nugalės visus išbandymus, su kuriais susidurs savo kelyje, po kurio, kupina šviesos, ji pakils į naują egzistenciją.

55. Šiame pranešime, kurį šiandien jums pateikiau, Aš daviau jums tik pamokymą, kuris padės jums susidaryti vaizdą apie tai, kokia ateityje bus jūsų komunikacija su Tėvu, taip pat su savo artimaisiais per mintis. Tai yra tikslas, kurį turite pasiekti. Tačiau turite saugotis, kad nepasiektumėte jo naudodami priemones, kurios yra netinkamos tokiam tyram darbui kaip šis.

56. Mokykitės, veikite, būkite atkaklūs, ir galiausiai nepastebimai pasieksite bendravimą iš dvasios į dvasią.

57. Šiandien jūs ateinate po medžio šešėliu, kur išgirstate balsą, kuris jums kalba iš Trečiojo Laiko – Šventosios Dvasios balsą.

58. Šiandien jūsų pakilimas buvo didelis, nes savo kelyje patyrėte išbandymus.

59. Pastarosiomis dienomis baimė užvaldė jūsų širdis, ir jūs „budėjote“. Pavargusieji pabudo, o silpnieji pakilo, trokšdami „medžio“, kuriame galima rasti jėgų atsilaikyti prieš audras.

60. Kodėl tu bijai, tauta, nors esi mano gailestingumo globoje? Kad jums netrūktų tikėjimo, laikykitės mano nurodymų, prisiminkite, kad visada, kai pasitikite Manimi, mano Žodis yra jūsų lūpose, o mano Šviesa – jūsų protuose. Tada jūs stebinate žmones. Nepamirškite, kad kiekvieną kartą, kai jūsų nepasitikėjimas jus atskyrė nuo Manęs, matėte, kaip visos jėgos pasitraukė nuo jūsų.

61. Jūsų siela labai bijo vergovės, nes ją pažįsta; jūs labai bijote faraono jungo. Jūs mylite laisvę pasaulyje ir per ją ieškote taikos. Jūs nenorite karo, kraujo ir skausmo; jūs siekiate užsitarnauti nuopelną, kad jūsų vaikai nepatektų į chaosą, ir jūs meldžiatės, kad turėtumėte aiškumo, kad atsinaujintumėte ir išsaugotumėte šiek tiek tyrumo.

62. Tik Aš vienas galiu jums duoti ramybę, nes ji egzistuoja tik Manyje.

63. Jei, trokšdami šios taikos, atidžiau pažvelgsite į religines bendruomenes, jos nerastumėte. Paklauskite paskirtųjų atstovų, ir įsitikinsite, kad jų žodžiuose nėra taikos esmės. Ieškokite taikos nuo karališkųjų rezidencijų iki vargianusių trobelių, ir jos nerastumėte, nes šiais laikais ji pasitraukė nuo žemės.

64. Kodėl tikinčiųjų ir netikinčiųjų širdys užplūsta taika, kai jie girdi mano Žodį šiose kukliose susirinkimų salėse? Ar vien šis faktas negalėtų pakakti, kad įtikintų jus, jog tai yra mano Dieviškoji Dvasia, kuri pasireiškia tarp jūsų?

65. Tai jau trečią kartą, kai Aš ateinu, kad atneščiau jums savo ramybę, pripildyčiau jus drąsos, tikėjimo ir jėgos bei priminčiau, kad esate pašaukti nešti palaiminimą ir ramybę žmonių širdims. Žmonija jau to laukia ir trokšta, kad atvyktų tie, kurie ištisia jai ranką tikru gailestingumu, o žemė

jau yra derlinga, kad joje būtų pasėta meilės sėkla. Nuo vieno krašto iki kito toliau plinta epidemija, kyla nežinomos ligos, su kuriomis mokslas negali susidoroti. Pasaulėžiūrų sumaištis ir moralinis iškrypimas atvedė pasaulį prie bedugnės. Tačiau mano pasiuntiniai dar neatvyko, kad palengvintų tas kančias ir įneštų šviesą į tą tamsą, nes jie ruošiasi labai lėtai.

66. Jei kas nors delsia, nes mano esąs vargšas, o savo drabužius laiko nusidėvėjusiais ar skurdžiais, tai todėl, kad jam trūksta tikėjimo ir, to nepastebėdamas, jis šmeižia mano dieviškumą.

67. Ar vis dar lenkiatės prieš žemės galinguosius? Ar vis dar jus žavi žmogiškieji turtai? Ne, mano tauta, vienintelis didis ir tikrosios vertės dalykas žmogaus gyvenime yra dvasinis tobulėjimas, ir būtent į jį jus veda mano Žodis.

68. Kaip vargšai prie mano Dangaus vartų atvyksta tie, kurie žemėje buvo dideli ir galingi, nes jie pamiršo dvasinius lobius ir kelią į amžinąjį gyvenimą! Nors mano Karalystės tiesa yra apreikšta nuolankiesiems, ji paslėpta nuo mokslininkų ir išsilavinusiųjų, nes su dvasine išmintimi jie pasielgtų taip pat, kaip elgėsi su žemiškuoju mokslu: šioje šviesoje jie ieškotų sostų savo tuštybei ir ginklų savo nesutarimams.

69. Kas jūs esate, tiems, kuriems Aš atskleidžiau šią paslaptį? Jūs žinote tik tai, kad jau anksčiau gyvenote, bet nežinote, kas buvote. Todėl nežinote, kas esate, kas būsite, iš kur atėjote ir kur einate. Štai kodėl Aš, kaip Mokytojas, atėjau pas jus, kad išmokyčiau jus visko, ko nežinote.

70. Pirmuoju laikotarpiu Jokūbas ir jo šeima atpažino tikrąjį Dievą, ir kai Tėvas pamatė, kad tie žmonės išsaugojo tikėjimo į Jo dieviškumą sėklą, Jis juos išsiuntė gyventi pagonių ir stabmeldžių tautos viduje, kad jie ten liudytų apie Jo buvimą ir Jo galią.

71. Ten patriarcho šeima dauginosi, jo vaikai sukūrė naujas šeimas, o šios virto gentimis. Tačiau tos šalies karalius bijojo tos tautos, kuri augo jo valdžioje. Jis atėmė iš jos laisvę ir pavertė ją savo vergais, sukaustydamas grandinėmis ir priverdama atlikti priverstinius darbus.

72. Išbandymas buvo didelis, ilgas ir skausmingas. Vyrai dirbo ir lūžo po botagu, o moterų širdyse vyravo verksmai ir kartėlis. Ant tos tautos slėgė pažeminimas ir vargas, kad ji įrodytų savo tikėjimą ir stiprybę pagonims. Tačiau Tėvas, sujaudintas savo tautos skausmo ir norėdamas atskleisti faraonui savo galią, pašaukė vyrą vardu Mozė, kurį Jis parengė ir įkvėpė, kad jis išlaisvintų savo tautą. Jis jam tarė: „Eik ir atskleisk mano teisingumą bei galią faraonui ir mano tautai, nes netgi mano tauta susilpnėjo, mane pamiršo ir leido, kad jų širdis užkrėstų pagonių papročiai ir tikėjimai. Tau, kuris likai ištikimas, aš patikiu šią užduotį, kad tu savo tautos tarpe

uždegtum laisvės idealą ir priverstum faraoną leisti Izraeliui iškelti į Kanaaną, Pažadėtąją žemę, kad ji tarnautų savo Dievui. Pasirūpink, kad tauta melstųsi, „budėtų“ ir suprastų, jog savo laisvės nepasieks žudymo ginklais.“

73. Tas vyras keletą kartų pasirodė prieš faraoną, reikalaudamas tautos laisvės, tačiau kiekvieną kartą jam buvo atsakyta. Tada Viešpats parodė savo teisingumą, ir Egiptą ištiko bausmės bei nelaimės, kol skausmas ir sunaikinimas pasiekė tokį laipsnį, kad karalius pasikvietė Mozę ir leido jam kartu su savo tauta išvykti iš savo šalies.

74. Kai Izraelis, trokšdamas laisvės, išėjo, faraonas suprato, kad tas vyras iš tiesų turėjo dieviškąją galią.

75. Možė stiprino savo tautos tikėjimą, kad ji išvertų kelionės nepriteklių ir kančių. Kelionė buvo ilga ir pavojinga, daugelis pakeliui nualpo, nugalėti nuovargio ar senatvės, nespėję pamatyti Pažadėtosios žemės. Tačiau jų vaikai pasiekė žemę, kurioje tekėjo pienas ir medus, ir kurios laukė Izraelio tauta.

76. Tarsi naujas rojus ta žemė atsivėrė tiems, kurie ją užkariavo. Ten vyravo taika, derlingumas ir gausa, plačios slėnios, kristalinio skaidrumo vanduo ir giedras dangus, ir ta tauta joje dauginosi. Ten suklestėjo jos garbinimas tikrajam Dievui.

Tačiau ta taika ir tas laimės laikotarpis netruko amžinai, nes ta tauta net pačioje toje palaiminimų žemėje pateko į pagundą, į stabmeldystę ir nesantaiką. Ji prarado savo gyvybingumą ir vėl atsidūrė pagoniškų bei valdžios ištroškusių tautų valdžioje. Kol jis meldėsi ir ieškojo Manęs, jis buvo stiprus. Tačiau kai jis pamiršo Mane dėl malonumų ir tuštybių, jis prarado Mano malonę.

77. Prisiminkite Saliamono išmintį ir Dovydo įkvėpimą. Jų karalysčių šlovė buvo didžiulė, tačiau, kai jie pasidavė pagundai, prarado viską.

78. Ta tauta vėl tapo svetimų tautų duoklės mokėtoja, o vėliau – imperatoriaus pavaldine. Tauta buvo pamiršusi savo sandorą su Jėhovu, ir Tėvui teko ją atnaujinti, kad išsipildytų pranašų žodis, kuriuo tautai buvo pažadėtas Gelbėtojas, Mesijas. Mesijas tapo žmogumi, kad išgelbėtų viską, kas buvo prarasta, ir pasauliui parodytų kelią, vedantį į dvasinę tėvynę, į Dangaus karalystę, į tikrąją Pažadėtąją žemę.

79. Naujasis Išvaduotojas buvo Kristus, kuris jus mokė nuolankumo ir, radęs savo tautą vergijoje, mokė ją „atiduoti imperatoriui tai, k, kas priklauso imperatoriui, o Dievui – tai, kas priklauso Dievui“, ir taip išlaisvino jos sielą.

80. Kaip Mozė nejžengė į Pažadėtąją žemę ir tik iš kalno aukštumos pamatė jos atvaizdą, taip ir Kristus nuo kryžiaus pamatė Dangaus karalystę, kur Jis lauks visų savo vaikų.

81. Kiek daug kentėjo tie, kurie sekė paskui Mane! Per šalis, provincijas ir karalystes jie buvo ieškomi ir persekiojami. Plakimas, kankinystė ir kraujo aukos kilo jų kelyje, o daugelis pasitraukė į žemės gelmes, kad galėtų melstis ir be baimės ištarti Mano vardą. Tačiau kiek kartų budelio ranka drebėdavo prieš krikščionį, pamatęs jo tvirtumą ir tikėjimą! Kiek kartų net valdovai drebėdavo jų akivaizdoje arba išgirdę įkvepiančius savo aukų žodžius, kurie mirė su savo Mokytojo vardu lūpose.

82. Jėzaus pėdsakai buvo kruvini, ir tai buvo kelias, kuriuo sekė apaštalai ir kankiniai. Tačiau kova baigėsi, kai pagaliau šviesa įžiebė žmonių sielose, kurios buvo nugalėtos ir pavergtos tiek daug tikėjimo stebuklų ir tiek daug meilės aukų.

83. Mano Žodis skambėjo tautose, o mano Mokymas įsiskverbė į širdis, ir atėjo laikas, kai žemėje buvo jaučiamas Dievo Karalystės taika. Kristų mylėjo tiek karaliai, tiek vargšai, o jo buvimas buvo jaučiamas širdyse. Tautos viena po kitos artėjo, ir daugelis priešiškimų išnyko. Tuomet mano vardas visomis kalbomis buvo tariamas su meile.

84. Tačiau kur yra ta tauta, kuri nugalėjo faraoną ir ištvėrė dykumos išbandymus? Kur yra ir tie, kurie vėliau savo aukos mirtimi nugalėjo pasaulio imperijas ir režimus, turėdami kaip ginklą tik Jėzaus Žodį? Iš tiesų, sakau jums, jie yra žemėje.

Tačiau vėl Aš buvau pamirštas, o mano Įstatymas ir mokymas – iškraipyti. Todėl Aš vėl pasiunčiau į žemę sielas, kurios buvo ištikimos, nuolankios ir nesavanaudiškos, kad jos liudytų apie mano atėjimą ir mano Žodį. Tačiau šios tautos Aš šiuo metu nesuformavau nei iš vienos rasės, nei iš vienos tautos. Juk Aš jums sakiau, kad Izraelis, Dievo tauta, yra įkurta ne kūne, o Dvasioje.

85. Aš esu vienintelis, kuris gali paaiškinti, kas jūs esate, ir Aš pasakysiu jums. Aš jums atskleidžiu, dėl ko jūs atvykote, ir parodau jums tikslą, kuriuo turite siekti. Jūs esate tos stiprios tautos sėkla ir atvykote į šį gyvenimą, kad kovotumėte dėl Dvasios taikos karalystės ir atnešumėte pasauliui šviesą, taip pat kaip kitu laiku įveikėte dykumos sunkumus, kad pasiektumėte Pažadėtąją žemę.

86. Todėl Aš jums parodau jūsų paveldėjimą ir atskleidžiu jūsų dovanas, kad jos taptų žemės ūkio įrankiais, kuriais dirbsite laukus, ir ginklais, kuriais kovosite.

87. Ko gi jūs bijote? Ar norite ir toliau būti vergais? „Ne“, – sako man jūsų širdis.

88. Per įvairius pranašus Aš jums pranašavau didelį chaosą žemėje. Kol vieni tikėjo, nors dar buvo apsaugę nuo miego, kiti abejojo, todėl buvo būtina, kad žinia apie karą pasiektų juos, kad jie pabustų. Buvo būtina, kad jų vaikai būtų pašaukti į ginklus, kad jie patiktų mano žodžiu, pamatę jo išsipildymą.

89. Budėkite ir melskitės, ir nesirūpinkite savo sūnumis, nes Aš juos paversiu taikos kareiviais tarp žmonių minios.

90. Elisas eina pirma jūsų ir tautų, išlygina kelią ir išlaisvina sielas tiesos šviesa. 91. Mokykitės vertinti mano žodį ir gilinkitės į jį, kad atrastumėte jo dieviškąją esmę.

92. Aš jus stiprinu ir palieku jums savo palaiminimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 239

1. Pajuskite Mane, nes Aš esu jums labai arti. Kas yra įsitikinęs mano buvimu, tas jaučia Mane savo širdies gelmėse.

2. Vis dėlto dar kartą sakau jums: niekas jūsų neverčia tikėti nei sekti manimi. Tikėjimo šviesa užsidegs savaime ir atskleis jūsų meilę.

3. Jūs esate išrinktieji šioje žemėje, kuriuos Aš apdovanojau proto dovana ir kuriuos Aš pastatiau į platų pasaulį, kupiną kūrinių, būtybių ir Mano galios apraiškų, liudijančių, kad Tas, kuris jiems suteikė gyvybę, yra visagalis.

4. Nuo pat pradžių Aš suteikiau žmogui minties laisvę, tačiau jis visada buvo vergas – kartais fanatizmo, kitą kartą – faraono ir imperatoriaus klaidingų tikėjimų vergas. Būtent dėl to šiuo metu, matydamas laisvę, kurią dabar įgyja dvasia, ir aiškumą, atsiveriantį jo akims, jis yra apakintas, nes jo protas nėra pripratęs prie šios laisvės.

5. Žmogus susilpnino savo suvokimo galią dvasiniams dalykams, todėl pasidavė fanatizmui, ėjo kreivais keliais ir buvo tarsi kitų valios šešėlis.

6. Jis prarado savo laisvę, nebebuvo nei savo paties, nei savo minčių šeimininkas.

7. Tačiau atėjo Šviesos amžius – laikas, kai jūs turite sulaužyti grandines ir išskleisti sparnus, kad, trokšdami tiesos, galėtumėte laisvai skristi į begalybę.

8. Dvasinis tobulėjimas yra laisvė. Todėl tie, kurie šiuo metu klausosi Manęs ir suprato šio išlaisvinančio mokymo prasmę, mato, kaip priešais juos atsiveria platus slėnis, kuriame jie kovos ir liudys, kad atėjo laikas, kai Dievas, visagalis Kūrėjas, atėjo, kad užmegztų dialogą tarp Savęs ir žmogaus.

9. Tą tiesioginį ryšį, kurį žmonės laikė neįmanomu tarp Dievo, kuris yra pati galia, išmintis ir tobulumas, ir žmogiškosios būtybės, kupinos vargo, nežinojimo ir nuodėmės, Aš įgyvendinau. Būtent Aš atėjau pas jus.

10. Kas būtų galėjęs įsivaizduoti, kad žmogus galėtų bendrauti su savo Viešpačiu? Jūs manėte, kad tai buvo tik teisiųjų ir pranašų privilegija – tų, kurie, apakinti savo pačių regėjimų, parpuolė ant žemės ir po to paskelbė Mesijo atėjimą – tų, kurių malda buvo tokia gili ir karšta, kad jie pateko į ekstazę ir galėjo regėti Dieviškumą.

11. Šiandien širdyse vyrauja kietumas, daug netikėjimo dvasiniais dalykais, ir žmonės apsiriboja tik tuo, kuo gali suvokti ir ko neatstumia, nors savo viduje jie niekada nenustoja nujauti gyvenimo, kuris jų laukia anapus mirties.

12. Aš duodu jums šį mokymą, pasinaudodamas žmogiškuoju protu, tokiu kaip jūsų, kad šis Žodis jums būtų labai artimas. Ką gi reiškia, kad Aš apsireiškiu per nuodėmingą žmogų, jei jis moka pasirinkti mane priimti?

13. Kas čia keisto, kad Aš taip pat apsireiškiu, kai kalbu su jumis jūsų sapnuose – kai visur, kur einate ir stovite, kai manęs labiausiai reikia, savo meile paliečiu jūsų širdis? Jūsų viduje yra kažkas, kas jus pakelia virš pasaulio, kuriame gyvenate. Kas tai galėtų būti, jei ne dvasinė siela, kuri yra Dieviškojo atvaizdas?

14. Prabudkite, tauta, supraskite Mane. Gilinkitės į mano mokymą ir į savo dvasinę sielą.

15. Aš ateinu pas jus kaip Mokytojas ir kaip Tėvas. Kiekvienas mano mokymas stiprina jus dienos darbui, kuris jūsų laukia. Nes mano valia yra, kad jūs, esant pasaulėžiūrų ir mokymų chaosoje, išliktumėte ramūs ir būtumėte tie, kurie teisingai aiškina mano mokymą.

16. Kai kurie stebėjosi, kad Aš apsireiškiu per žmogų, ir jie nėra tikri, ar tai įvyko pagal Tėvo valią, ar dėl žmogiškosios valios. Tačiau Aš jums sakau: tai buvo Mokytojas, kuris nustebino žmoniją – „skaistusias Sužadėtinis“, kuris rado mergaites miegančias, o jų žibintai užgesę.

17. Yra religinių bendruomenių, kurios stengiasi pasirinkti mano sugrįžimui, nežinodamos, kad Aš jau ruošiuosi išvykti.

18. Aš pašaukiau visus, ir iš tiesų mano šauksmas bei gandas, kad šiuo metu Aš apsireiškiu žmonėms, pasiekė visus žemės kampelius kartu su liudijimais ir įrodymais, kurie kalba apie Mane: atgimę nusidėjėliai, atsivertę netikintieji, „mirusieji“, kurie prisikelia, nepagydomai sergantieji, kurie pasveiksta, ir apsėstieji, kurie buvo išlaisvinti nuo savo blogio.

19. Tačiau daugelį radau kurčius, kitus – pasidavusius savo žemiškam prestižui, o dar kitus – pernelyg bailius, kad skelbtų mano apsireiškimą kaip Tiesos Dvasią. Aš priėmiau ir mokiau visus, kurie atėjo pas mane ir pasitikėjo mano meile.

20. Atėję prie šio šaltinio, jūs visi apsivalėte nuo dulkių, kurias įsisavino pasaulyje, kad būtumėte verti paimti duoną nuo stalo ir kad nesuteptumėte mano Įstatymo lapo.

21. Artėja valanda, kai pasaulyje visiškai pasijus teismas. Kiekvienas darbas, kiekvienas žodis ir kiekviena mintis bus teisiami. Nuo žemės galingųjų, valdančių tautas, iki mažiausiųjų – jie visi bus pasverti mano dieviškosiose svarstyklėse.

22. Tačiau nelyginkite teisingumo su kerštu, nei atlygio su bausme. Nes Aš leidžiu jums tik nuimti savo sėjos vaisius ir juos valgyti, kad pagal jų skonį ir poveikį suprastumėte, ar jie geri, ar žalingi, ar sėjote gėrį, ar blogį.

23. Dėl žmogaus piktadarybių pralietas nekaltasis kraujas, našlių ir našlaičių, pasmerktųjų, kenčiančių skurdą ir badą, sielvartas ir ašaros – jie visi šaukiasi teisingumo, ir mano tobulas bei mylintis, bet negailestingas teisingumas nusileis ant visų.

24. Aš atimu iš žmogaus jo sostą, jo išdidumą, kuriuo jis man meta iššūkį, ir jo galią. Aš įtikinu jį, kad jis yra mano vaikas ir kad noriu, jog jis būtų nuolankus, nes mano karalystė priklauso nuolankiesiems, ir aš noriu ją jam palikti kaip paveldėjimą. Prisiminkite, kad Aš sakiau: „Lengviau kupranugariui praeiti pro adatos ausį, negu turtuoliui patekti į dangų.“

25. Visada būkite su Manimi, ir visada turėsite mano ramybę.

26. „Darbininkai“, pagalvokite, kaip Aš nusileidžiu surinkti vaisių, kuriuos jūs nuėmėte mano valdose.

27. Nors matau, kad kai kurie yra šaltširdžiai, kiti su susidomėjimu manęs klausia, o kai kurie man dėkoja, nes iš jų širdžių veržiasi džiaugsmas.

28. Iš tiesų sakau jums: jūsų šiandienos pastangos dirbti laukus, kurie anksčiau buvo nederlingi, suteiks jūsų sielai ramybę ir džiaugsmą.

29. Kokią ramybę patyrė jūsų širdis, kai apkabinote savo rankomis išsekusiuosius ir kai tam, kurio protiniai sugebėjimai buvo sutrikę, suteikėte proto šviesą.

30. Be abejonės, jums prireikė daug laiko, kad išplėtotumėte savo sugebėjimus ir dovanas, nes šis vystymasis prasidėjo ne jūsų dabartiniame materialiajame gyvenime. Vis dar baimė ar tikėjimo trūkumas sulaiko jus nuo žengimo su didesniu pasitikėjimu, nors tarp jūsų yra daug sielų, kurios gali vadintis pirmagimiais tarp žmonijos.

31. Dabar jūs gyvenate Trečiajame amžiuje, kuriame Aš apsireiškiau per žmogaus protą – apsireiškimas, kuris dabar artėja prie pabaigos, tačiau po kurio jūs Manęs neprarasite, nes Aš esu arti kiekvieno, kuris moka Manęs ieškoti ir laukti.

32. Kai kartą pasitraukiau į dykumą, Aš nepalikau žmonijos, priešingai, galvojau apie ją ir kentėjau už ją. Vėliau, kai žemė atsivėrė, kad taptų mano kūno kapu, Aš taip pat neatsiskyriau nuo savo vaikų. Nes už mirties, kurią jūs Man suteikėte, pakilo mano Dvasia, kad būtų visų išgelbėjimo šviesa.

33. Jei Aš jums sakau, kad mano Žodis baigsis 1950 m. pabaigoje ir mano Dvasinis pasaulis daugiau nebekalbės jums, tai supraskite, kad tiek Tėvas, tiek jo dvasiniai tarnai ir toliau saugos jūsų gyvenimą bei stengsis dėl žmonijos ir kiekvienos nuklydusios bei šviesos reikalingos sielos.

34. Štai, Aš palieku jums Naująjį Testamentą, kuris nebus iškraipytas, nes Aš jį saugau jūsų širdies šventykloje, kurioje Aš gyvenu. Kaip gi galėtumėte Mane prarasti, jei juk nešiojate Mane savyje?

35. Jūs studijuosite mano mokymus, kuriuose vienuose rasite teisingumą, kituose – išmintį ir pamokymus, dar kituose – paguodą ir balzamą, o kai kuriuose – ir pranašystes. Mano Žodis yra įstatymas ir įsakymas, yra kelias ir tikslas, yra meilė. Būkite budrūs, nes kovos laikais jūsų žingsnius tykos pagundos, ir kuo didesnis bus jūsų pasiryžimas atsinaujinti bei atsidavimas mano mokymams, tuo stipresni bus balsai ir šauksmai, bandantys nukreipti jus nuo kelio. Todėl suteikite savo sielai tvirtumo, kad įgytumėte gerų kareivių vyriškumą ir jėgą.

36. Jauskite visus mano meilės ir taikos bučinius.

37. Pailsėkite pas Mokytoją, mylimieji mokiniai. Atgaivinkite savo sielą ir sustiprinkite savo kūną.

38. Aš skleidžiu savo šviesą visiems, nesiskirdamas pagal rases ir klases, taip pat kaip visais laikais ir visoms tautoms siunčiau įsikūnyti didžias dvasias, per kurias žmonija gavo mano dieviškus pranešimus, įstatymą, pranašystes ir apreiškimus.

39. Iš meilės jums ir Aš tapau žmogumi, kad jūs pajustumėte Mane labai arti, ir nors daugelis manęs neatpažino Jėzuje, vėliau jų širdyse užsidegė šviesa, jie suprato savo klaidą ir pamilo Mane.

40. Aš vėl duodu jums savo mokymą. Tačiau vietoj to, kad taptų žmogumi, dabar Aš apsireiškiu per jį.

41. Aš randu jus dvasiškai nuklydusius nuo kelio, silpnus ir sergančius, pavargusius ir abejingus, pasaulyje, kurio mokslas suteikė jums klaidingą didybę. Kai supratote, kad savo amžiaus šlovės apsuptyje neturite vidinės ramybės, dar nepažįstate dvasinio pasaulio ir nerandate maisto širdžiai, nukreipėte savo akis į Amžinąjį ir paklausėte Jo, kada į žemę atvyks naujieji taikos ir meilės apaštalai.

42. Štai kodėl tuos, kuriuos Aš pašaukiau, kad jie klausytųsi Manęs, darau atsakingus už taiką. Juk Aš juos paruošiau būti sargais.

43. Kai žmonija, trokšdama atleidimo ir paguodos, pakels žvilgsnį į Kūrėją, išsipildys viena iš Antrojo laikotarpio pranašysčių. Tada žmonės atpažins mano Šviesą kaip gelbstinčią žvaigždę, kuri nukreips jų žingsnius į Naująjį Jeruzalę, kur jie ras Gyvenimo duoną.

44. Jau seniai skambus varpas be perstojo skamba ir kviečia į susibūrimą.

45. Aš matau liūdesį jūsų širdyse, nes susidūrėte su netikėjimu, abejingumu ir pašaipa, kurie, jūsų manymu, įsiskverbė į jūsų širdis kaip eršėčiai ir spygliai, nes šį skausmą patyrėte iš savo artimųjų, savo brolių ir seserų, taip pat iš savo draugo.

46. „Nesijaudinkite“, – sako jums Jėzus, – „nes jūs nesate vieni. Aš pasibelsiu į tų širdžių duris, o jos vėliau pasibels į jūsų. Aš tik noriu, kad jūs

nejaustumėte kartėlio ar pykčio, kad „budėtumėte“ ir būtumėte pasirengę.“

47. Jūsų siela pakviesta prie mano stalo, kad valgytų amžinojo gyvenimo duoną. Čia, prie šio stalo, nėra nei pirmųjų, nei paskutiniųjų vietų, visos vietos, kurias galite užimti, yra arti Mokytojo. Vėliau, kai išeisite pas žmones juos mokyti, jūsų širdyse taip pat bus tik viena vieta, skirta priimti ir mylėti savo artimus. Ta valanda ateis, ir jūs turėsite išeiti, kad pasuktumėte keliais, vedančiais tiek į didžiąsias Žemės tautas, tiek į nereikšmingus regionus ir mažus kaimelius. Jūs patirsite, kaip visur rasite sielos alkį ir troškulį – tinkamą dirvą jūsų sėklai priimti.

48. 1950-ieji metai, skirti mano atsisveikinimui, artėja, ir kai jie praeis, tarp jūsų prasidės pasiruošimo laikas, kad tada galėtumėte pradėti savo kelionę. Aš kiekvienam padarysiu tą valandą atpažįstamą. Noriu, kad, pradėdami savo misiją, būtumėte šiek tiek subrendę dvasiškai, kad būtumėte stiprūs tikėjime ir mokėtumėte išsaugoti dorybę. Jūsų kasdieniniame darbe jums padės mano įkvėpimas, kurį gausite iš Dvasios į Dvasią. Tada pamatysite, kiek daug žmonių jūsų laukė!

49. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu per savo apreiškimus ir Dvasinio pasaulio apreiškimus, pasiekiančius žmoniją per jūsų protą, Aš išliesiu ant žmonijos neišmatuojamą gailestingumą. Tačiau jau Pirmajame laikotarpyje Aš kalbėjau per savo pranašų lūpas, o Antrajame laikotarpyje – per savo apaštalus.

50. Šiandien Aš vėl esu tarp jūsų. Aš atėjau, kad surinkčiau pamirštą mokymo lapą, kurį jums daviau kitu laiku.

51. Aš primenu jums savo ankstesnį mokymą ir mokau jus jį aiškinti

52. Aš esu ta knyga, kurią šiuo metu atvėriau šeštajame skyriuje, kad žmonėms atskleistčiau dar vieną išminties pamoką, kurią jie privalo turėti, kad galėtų teisėtai vadintis „Šviesos vaikais“.

53. Tik tada, kai suprasite šio pranešimo turinį, galėsite pasauliui tvirtai pasakyti, kad tai buvo mano balsas, kurį girdėjote, kad tai buvo mano žodis, kuris jus mokė, kad šviesa, kurią matėte, buvo ta, kurią spinduliavo Šeštasis antspaudas.

54. Nuo vieno laikotarpio ir etapo iki kito Aš vis labiau atsiskleidžiau jūsų dvasiai. Ar vaikai galėtų mylėti Tėvą, jei Jo nepažintų? Supraskite, kodėl Aš jums rodau savo meilę, leidžiu pajusti savo buvimą ir išgirsti savo balsą.

55. Iki šiol jūsų noras ieškoti Manęs, kad rastumėte tiesą, ramybę ir pakylėjimą, nebuvo savaiminis.

56. Jums teko įžengti į didžiąją sielos dykumą, kad patirtumėte troškulį, vienatvę, vargus, nelaimes, badą, išsekimą. Tik tada išsiruošėte ieškoti

gyvybę teikiančio vandens, ieškoti oazės, trokšdami rasti tą pėdsaką, kuris jus nuvestų į taikos kraštus.

57. Kiek pamokų jums atskleidė jūsų gyvenimo dykuma! Kiek daug išmokote gyvenimo kovoje ir kiek sustiprėjote skausme! Rytoj, kai įžengsite į Dvasios Pažadėtąją žemę ir Naujojo Jeruzalės vartai atsivers, kad priimtų jus į savo taikos glėbį, jūs palaiminsite savo atpirkimo laiką, kuris buvo jūsų kelionė per plačią išbandymų ir apvalinimo dykumą.

58. Mozė dvasiškai stiprino savo tautą per visą klajojimą po dykumą, o Jozuė leido žmonių miniai įžengti į Pažadėtąją žemę – žemę, kuri buvo tik simbolis ar atvaizdas amžinosios ir tikrosios tėvynės, pažadėtos jūsų dvasiai.

59. Dabar tai Elisas, kuris nematomas eina priešais šimtą kartų didesnę tautą, kad dykumos keliu žingsnis po žingsnio nuvestų jus iki jūsų piligrimystės tikslo, kuris bus teisiųjų, tikros meilės ir tikros išminties sielų tėvynė.

60. Ar žinote, kas jus priartins prie tos pažadėtosios karalystės? Jūsų meilės, gailestingumo ir nuolankumo darbai.

61. Šiandien mano tauta nežino, kas ji yra, kur ji yra, nei ką ji turi daryti. Bet kai visame pasaulyje pasirodys dvasininkai, kurie pamoksluos žodžiais ir savo darbais liudys apie Šviesą, kurią jiems įkvepia mano Mokymas, visi taps viena, pripažins vieni kitus ir galiausiai susivienys, taip suformuodami naują Izraelio tautą, kuri bus dvasinio atgimimo tvirtovė ir tikrasis Tėvo Įstatymo aiškintojas.

62. Savo Šviesa pažymiu visus tuos, kurie šiuo metu turi sekti paskui Mane. Mano Šviesa tekės iš Dvasios į Dvasią.

63. Antrajame laikotarpyje tai buvo mano aukos mirties kraujas, kuris tekėjo į širdis, kad apšviestų sielas.

64. Pirmajame laikotarpyje simbolinis veiksmas – pažymėti namų duris nekaltos Avinėlio krauju – buvo Tėvo įsakymas tai tautai, kurią nuo tos akimirkos Aš nukreipiau dieviškųjų apreiškimų keliu.

65. Per tris laikotarpius Viešpats aiškiai pažymėjo tuos, kurie turi Jam sekti, nors aš jums sakau, kad mano meilės antspaudas amžinai ir neištrinamai įspaustas kiekvienoje sieloje.

66. Klausykite mano mokymo ir apmąstykite jį, jūs, mokiniai, kuriems buvo suteikta malonė išgirsti mane šiuo metu. Nes vėliau jums teks aiškinti žmonėms mano mokymus.

67. Nemanykite, kad mano Žodis turi būti girdimas visose tautose per žmogiškus skelbėjus. Ne, mokiniai, artėja laikas, kai mano skelbimas per šiuos skelbėjus nutilis. Tačiau kaip liudytojas liks tauta, per kurios žodžius ir darbus žmonija mane išgirs. Jūsų liudijimas ir mano mokymo aiškinimas

bus tas pasirengimas, kurį žmonės turi gauti, kad galėtų pradėti bendravimą iš dvasios į dvasią.

68. Pažvelkite, kiek žmonių šiais laikais tyrinėja senovės raštus, mąsto apie pranašus ir bando suvokti pažadus, kuriuos Kristus davė apie savo sugrįžimą.

69. Klausykite, kaip jie sako: „Mokytojas yra arti“ – „Viešpats jau čia“, arba: „Jis netrukus ateis“, ir priduria: „Jo sugrįžimo ženklai yra aiškūs ir akivaizdūs.“

70. Vieni ieško ir šaukiasi Manęs, kiti jaučia Mano buvimą, dar kiti Dvasioje nujaučia Mano atėjimą.

71. Ach, jei tik visi jau dabar turėtų tą žinių troškulį, jei tik visi turėtų tą troškimą pažinti aukščiausią tiesą!

72. Daugelis nežino, kad Aš atėjau į pasaulį, kad Aš save atskleidžiu žmonėms per žmogiškąjį protą, ir kadangi jie nežino, kad Aš buvau tarp jūsų, tuo labiau jie negali žinoti, kad mano Žodžio pabaiga jau artėja.

73. Tačiau Aš jums dar kartą sakau, kad ši tauta išeis iš paslapties į šviesą, kad liudytų apie mano atėjimą.

74. Aš nenoriu, kad žmonės šią tautą atrastų jau šiandien, nes jos nereikšmingi ir netobuli darbai jų akyse – vietoj to, kad pažadintų žmonių tikėjimą – taptų mano mokymo skelbiamo dvasinio pakilimo paneigimu.

75. Kaip pasaulis jus vertintų, jei pamatytų jūsų nedėkingumą? Kaip jus vertintų tie, kurie sieloje alksta ir trokšta, jei pamatytų jūsų aplaidumą ir egoizmą? Bet Aš vis dar pasitikiu jumis ir toliau teikiu jums savo mokymą.

76. Ateis dienos, kai iš šios tautos išvyks pasiuntiniai, misionieriai ir apaštalai ir pasės šią sėklą „“ genčių, provincijų, kaimų, miestų ir tautų žemėse, ir juose Aš apreikšiu gerą Jėzaus mokinį.

77. Tie, kurie liudys mano tiesą, bus stiprios sielos žmonės. Niekas negalės jų sustabdyti jų kelyje, o Aš per juos duosiu didelius savo galios įrodymus.

78. Įkvėpti vieno iš mano darbininkų meilės liudijimo, tikintieji iškels į kelionę, skleis mano žinią ir vyks į kitas šalis, kad atneštų šviesą. Ir jie taip pat savo tikėjimu, meile bei dvasiniu pakilimu užkariaus širdis ir tautas.

79. Kova bus didžiulė, intensyvi, bet vaisinga, nes tuo metu žemė bus derlinga. Anksčiau ji bus sukręsta, kad būtų pasirengusi, kai į ją pateks sėkla.

80. Aš tau tai sakau, tauta, nes prieš išvykdama su savo liudijimu, turėsi stebėti pasaulėžiūrų karą, kovą tarp religinių bendruomenių, mokymų kovą. Ten bus mano teisingumas, ir tada, esant tokiam dideliame sumaištimui, išgirsi tuos, kurie klaus: „Kur yra tiesa? Kur yra šviesa?“

81. Šie baimės kupini klausimai žymės tinkamą laiką tavo atėjimui, o tauta.

82. Jūs ateisite kupini nuolankumo ir žinių, kad atsakytumėte į kiekvieną klausimą, kupini pasitikėjimo tiesos pergale, nemąstydami nei apie savo gyvybės išgelbėjimą, nei apie tai, kaip sveiki išgyventi kritinius momentus, bet apie širdis, kurias mano mokymas užkariauja jūsų žodžiais ir meilės darbais.

83. Nebijokite dėl savo gyvybės, mokiniai, nes turiu jums pasakyti, kad šiuo metu ne jūsų gyvybe ar krauju jūs suteiksite žmonijai geriausią liudijimą apie mano tiesą.

84. Laikai bėga, įpročiai keičiasi, žmonės tobulėja: šiandien jie iš jūsų reikalaus meilės, nuoširdumo ir pasiaukojimo kaip įrodymų, kad patikėtų mokymo, kurį jūs skelbsite, tiesa.

85. Laikai, kai skelbiamam Žodžiui buvo tikima tik aukojant gyvybę ar patvirtinant krauju, jau praėjo. Todėl sakau jums, kad vietoj to, jog ruoštumėtės mirti kaip persekiotojų aukos, turėtumėte pasirengti savo gyvenimu liudyti tiesą darbais, žodžiais ir pavyzdžiu.

86. Jau seniai ši tauta, apgaubta mano dieviškojo gailestingumo, įkvėpta mano Žodžio esmės, žingsnis po žingsnio žengia pirmyn šiuo keliu. Tačiau, matydamas, kad jo mokiniai dar negali būti Mokytojais, Mokytojas paslėpė juos nuo smalsių žvilgsnių savo gailestingumo apsiaustu ir tarė jiems: „Susirinkite aplink mane, mokykitės iš mano pamokų, kad atsikratytumėte savo klaidų. Leiskite, kad jūsų jausmai čia, šalia mano Tėvo Širdies, būtų išgryninti ir išvalyti, tada galėsite tyrai mylėti savo artimus.“

87. Taip, tauta, neleisk, kad tave pataisytų ar pažadintų pasaulis. Nes kai žmonės tampa teisėjais, jie būna žiaurūs, nežmoniški ir nepalenkiami.

88. Žmonėse nėra užuojautos ir gailestingumo. Kokio teisingumo gi galite tikėtis iš savo artimų? Jums nelieta nieko kito, kaip tik pasiruošti tiesoje ir Dvasioje bei pasitikėti Manimi, savo Viešpačiu, kuriame yra gailestingumas, o kartu ir teisingumas.

89. Žiūrėkite, kaip Aš ruošiu jus laikotarpiui po mano apreiškimo per žmogaus protą, nes tada jūs savarankiškai žengsite link Trečiojo laikotarpio visiško įgyvendinimo. Tada priartėsite prie tobulos sąveikos tarp mano Dvasios ir jūsų Dvasios – sąveikos, kurios žmonija dar niekada nėra pasiekusi. Tai nebus tas balsas, kurį Mozė išgirdo ant kalno – materialiai girdimas balsas, skambantis tarp griaustinio. Tai taip pat nebus žmogiškasis balsas, kurį žmonės girdėjo per Jėzų, nei ta forma, kurią turite šiandien, kai per žmogų ekstazės būsenoje girdite Mane. Nes ir ji netrukus praeis, kaip praėjo tos formos ar priemonės, kurias Viešpats kitomis aplinkybėmis naudojo, kad kalbėtų su savo vaikais.

90. Dabar jūsų laukia tiesioginis bendravimas su jūsų Tėvu, kai jūsų dvasinė siela išmoks atsiskirti nuo savo kūno, kai ji pažins dieviškąją kalbą ir teisingai ją išaiškins, kai jūsų širdis iš tiesų taps šventove, kurioje vyrauja tyras, paprastas ir kilnus Dievo garbinimas.

91. Tauta: Ši malonė – susisiekti su Manimi iš dvasios į dvasią – bus suteikta ne tik jums. Turite suprasti, kad tai yra dvasinės sielos gebėjimas, kuris, kai yra išvystytas, priartina žmogų prie Dievo, sujungdamas jį su dvasiniu pasauliu. Šiandien tas ryšys jums dar atrodo sudėtingas ar neįmanomas. Bet tikrai sakau jums: kai pasieksite pasirengimą, kurį suteikia dvasinimas, patirsite, kad šis būdas susisiekti su Tėvu ir dvasiniu pasauliu yra paprasčiausias ir lengviausias iš visų, kuriuos esate išbandę.

92. Dvasios ir dvasios dialogas turi plačią, begalinę reikšmę. Jame glūdi visų jūsų sugebėjimų ir visų jūsų gabumų išsiskleidimas.

93. Joje atrasite amžinosios išminties knygą. Maldoje jausitės apšviesti didžiulės įkvėpimo bangos. Intuicija taps jūsų gyvenimo kompasu, o gydomasis balzamas iš Anapus tiesiai pasieks jūsų rankas. Visi iki šiol snaudę talentai pabus iš miego ir pražys žmogaus širdyje. O kai dvasinis pakilimas taps realybe tarp jūsų, jūsų ranka galės būti tokia, kaip mano apaštalo Jono; ir įkvėpimo valandą užrašysite viską, ką dieviškasis balsas jums diktuos per Dvasią. Šioje žinioje jūs gausite viską, ko balso nešėjas, turėdamas ribotas išraiškos galimybes, negalėjo perteikti, taip pat jūs pajusite, kaip aiški ir šviesos kupina pranašystė pasiekia jūsų protą, kad atvertų kelią kartoms, kurios seks paskui tuos, kurie pradės dvasinio pakilimo laikotarpį.

94. Kai ateis tie laikai ir jūs kalbėsite didelėms žmonių minios, neturėtumėte sakyti, kad kalbate Šventosios Dvasios įkvėpimo vedami. Turėtumėte leisti žmonėms atrasti tiesą, glūdintį to įkvėpimo pagrinde.

95. Prisiminkite: kai Aš kalbėjau miniai, buvo ir toks, kuris – nustebęs mano žodžių išmintimi ar mano darbų teisumu – priėjo prie Manęs paklausti: „Ar Tu esi Dievo Sūnus, ar Tu esi Mesijas?“ O Aš tik atsakiau: „Tu pats tai pasakei.“

96. Jei nuodugniai studijuosite mano apreiškimą, suprasite, kad jis 1950 m. nesibaigs, bet tęsis toliau, nes Dievo Žodis yra amžinas ir niekada nenustojo apšviesti savo vaikų. Tačiau ši apreiškimo forma per žmogiškąjį tarpininką tikrai baigsis mano valia nustatyto laiku, kad užleistų vietą laikui, kai Aš apreiškiausi per jūsų Dvasią.

97. Niekas neturi sakyti, kad Aš pasitrauksiu, nei tikėti, kad Dvasinis pasaulis, kuris apsireiškė šioje tautoje, tada ilsėsis, nes jūs būtumėte labai toli nuo tiesos. Žinokite jau dabar ir tikėkite tuo, ką Aš jums sakau: ateis dienos, kai jūs nebegirdėsite šio Žodžio, kai savo viduje pradėsite jausti

Mokytojo buvimą, kai suprasite, kokį pasirengimą turite išlaikyti, kad taptumėte verti bet kokios malonės, ir kad ieškosite būdų, kaip neatsitolinti nuo tų palaimintų būtybių, kurios yra tarsi švyturiai ar žvaigždės, apšviečiančios jūsų gyvenimo kelią.

98. Pažadu jums, kad kiekviename jūsų susibūrimo duosiu jums mano buvimo įrodymų, kai tik jūs man duosite savo pakilimo įrodymų.

99. Būkite budrūs, tauta, nes ir tarp jūsų, tarp šios tautos, nepasiruošusieji iškilis kaip netikri pranašai – tie, kurie nesugebėjo įsiskverbti į mano Žodžio esmę, ir sakys, kad jie bendrauja iš dvasios į dvasią, ir kad Tėvas įsako tai, o Mokytojas – aną, nors tai neatitinka tiesos.

100. Pabuskite, mokiniai. Nė vienas iš jūsų, kurie klausotės šių žodžių, neturi pasiduoti tokiems nuklydimams, nei leisti, kad jūsų tarpe įsivyratų melas ar kad ką nors apakintų tuštybė. Aš visus mokiau atskirti gerus vaisius nuo blogų, tiesą nuo apgaulės.

101. Duokite savo broliams ir seserims tai, ką pasiekėte dėka savo tobulėjimo ir nuopelnų. Bet niekada nebandykite duoti to, ko dar nepasiekėte.

102. Sakau jums, kad tie, kurie pranašauja netiesą, kurie meluoja, norėdami pasipuikuoti tarp savo brolių ir seserų arba jaustis pranašais, nors jų nėra, vėliau bus demaskuoti žmonių minios ir turės pralieti daug ašarų, kad vėl galėtų priklausyti tiems, kurie gina tiesą ir ją myli.

103. Sakau jums, tauta, pabuskite, nes artėja pavojingi laikai!

104. Taip pat jus klausinės jūsų artimieji, kuriems jūsų pamaldos atrodys keistos. Stebėję jus, jie jus teis, nes neturite aukuro, neturite paveikslų ar simbolių, ceremonijų ar apeigų. Tačiau nesijaudinkite, mylima tauta. Jūs kalbėsite ir sakysite, kad jūsų pamaldos yra dvasinės, kad šventovę ar bažnyčią statote savo širdyje, kad auka yra visi tie darbai, kuriuos atliekate gyvenime, ir kad jūsų sąžinė jums sako, ar jie yra verti būti aukojami Dievui, ir kad jūsų malda vyksta iš dvasios į dvasią.

105. Jei kalbėsite aiškiai, paliksite savo tyrėjus nustebusius, ir jie paliks jus ramybėje, nes supras, kad kalbėjote tiesą ir kad nėra jokios klaidos, kuria būtų galima jus užpulti.

106. Tie, kurie tokiu būdu gins mano mokymą, bus vadinami „spiritualizmo mokiniais“, nes savo žodžius patvirtins savo darbais. Jie nepriklausys tiems, kurie teigia vieną dalyką, o savo darbais jam prieštarauja.

Matau daugelį, kurie vadina save spiritualistais, bet visą gyvenimą garbina daiktus, kuriuos vadina simboliais. Ką apie juos pagalvos žmonės, pastebėję tokią prieštaravimą?

Aš dar palieku jiems laiko apmąstyti, išvalyti savo kulto apeigas ir atnaujinti savo gyvenimą. Vieni paklaus mano raginimo, kiti bus maištingi, nes jų fanatizmas juos apakino.

107. Aš palaiminsiu tuos, kurie atsisakys savo klaidų, kad eitų dvasinio tobulėjimo keliu. Aš palaiminsiu tuos, kurie atsisakys savo stabų, ir tuos, kurie, šokę aplink Auksinį Veršį, atsisakys materializmo ir prisiims dvasinio tobulėjimo kryžių.

108. O žmonės, jūsų Mokytojas jums sako: saugokite savo vaikų nekaltumą, melskitės už mažuosius. Aš nenoriu, kad šios kartos paveldėtų jūsų ankstesnio fanatizmo likučius. Būkite jų mokytojai. Turėkite omenyje, kad jų dvasia dar neatskleidė kūnui savo užduoties, nes ji tikisi, kad jūs pirmiausia juos nuvesite Šviesos keliu.

Ką Mokytojas nori tuo pasakyti?: Kad jūs, šeimos tėvai, turite pareigą formuoti savo vaikų širdis, kad jos taptų pamatu Dvasios darbams.

109. Jūsų švelnumas ir protas, kuriais juos nukreipiate, jūsų išmintis, kuria juos vedate ir taisote, jūsų meilė, kuria palengvinate jų kančias, bus tas dantis, kuris formuos ir gludins tų kartų moralinę ir intelektualinę esybę.

110. Jūsų geriausias ir vertingiausias palikimas vaikams bus tas, kuris leis jiems sukurti stiprią tautą, vieningą, sveiką, brolišką ir visiems naudingą šeimą. Tačiau kad tai įvyktų, turite stengtis palikti jiems gražų pavyzdį, mylėdami vieni kitus.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 240

1. Pasiruoškite, nes šią dieną Aš jums sakau: kas tiki Marija, tas privalo tikėti jos tyrumu. Juk ji buvo išrinkta iš visų moterų, kad būtų nesuteptos tobulumo simbolis kaip moteris ir kaip motina. Ji turėjo būti pasaulyje švelnumo, meilės, nuolankumo ir skaistybės pavyzdys.

2. Ji yra tobulas pavyzdys kiekvienai moteriai, nes visų jų užduotis yra sudėtinga, kilni ir reikalauja savęs atsižadėjimo iki pačios aukos. Jos širdyje turi glūdėti geriausi jausmai, jos įsčiose formuojasi žmogus. Moteris pažadina meilę vaiko širdyje, nukreipia vaiko jausmus gėrio keliu, nusašina jo ašaras, kai jis verkia, ir guodžia jį, kai jis kenčia. Būtent motina išmoko žmogų pirmosios maldos ir atskleidžia jam Kūrėjo buvimą. Iki pat žemiškojo gyvenimo kelio pabaigos žmogų lydi motinos šešėlis, kaip Marija stovėjo prie kryžiaus, kai aukojosi jos mylimiausias Sūnus, ir savo įsčiose priėmė to, kuris iš meilės žmonėms atidavė savo gyvybę, mirtingąjį kūną.

3. Moters dvasinė užduotis yra didžiulė, jos širdis, protas, įščios jautrūs, visos jos nervų gijos yra jautrios. Tik taip ji gali būti pajėgi įvykdyti savo tokią aukštą misiją ir išgerti savo tokį kartų taurę.

4. Fiziškai vyras ir moteris skiriasi, bet dvasiškai jie yra lygūs. Jie visi yra sielos, siekiančios tobulumo.

5. Aš pastatiau moterį šalia vyro, kad ji saldintų jo buvimą, kad jį pripildytų džiaugsmo.

6. Vyras moters gyvenime yra skydas, sargas, jos valdovas. Nes į jį Aš įdėjau savo Šviesą, savo Įstatymą, savo Jėgą.

7. Taip Aš jus suvienijau šiame pasaulyje ir nubrėžiau kelią, kuriuo turite eiti.

8. Pažinkite save, tada galėsite būti pavyzdžiu ir mokyti savo artimus.

9. Susiduriate su žmonėmis, turinčiais skirtingus tikėjimus, ir gyvenate su jais tame pačiame pasaulyje. Tačiau nesistenkite išeiti mokyti, jei pirmiau nesilaikote mano mokymo. Pirmiausia įsitikinkite tuo, ko išmokote, kad galėtumėte būti mokytojais. Neapgaudinėkite savęs ir nesukelkite sau sunkumų.

10. Neškite savo dvasioje mano pagrindinius apreiškimus, kad jie taptų jūsų gyvenimo gairėmis.

11. Remdamiesi šiuo dvasiniu mokymu, saugokite sielos gyvenimui būtinas žinias. Būkite budrūs, nes savo kelyje susidursite su daugybe skirtingų požiūrių į spiritualizmą ir turite būti pasirengę, kad nesuktumėte klaidingu keliu.

12. Būkite tinkamai pasirengę, kad kiekvieną savo gyvenimo akimirką būtumėte pasirengę palikti šį pasaulį.

13. Žinokite, kad siela, būdama Dvasiniame pasaulyje, negalės mėgautis ta amžina palaima, apie kurią ji svajoja. Taip pat ji ir nepatirs amžinų kančių dėl savo nuodėmių. Juk jūs žinote mano mokymo pagrindą, kuris yra meilė. Todėl kiekvienas gaus pagal savo darbus ir atgailos jausmus, o tai sieloje dar labiau pažadins tobulėjimo idealą.

14. Taip pat nemanykite, kad būtent materialaus gyvenimo metu siela mėgaujasi palaima arba patiria bausmę.

15. Siela apsivalo ir tobulėja, nes jos intuicija ir mano apreiškimas jai sako, kad ji kilusi iš Dieviškumo ir turi į Jį sugrįžti.

16. Todėl Aš sielai suteikiu tiek galimybių, kiek jai reikia, kad ji galėtų išsiskleisti ir pasiekti amžiną laimę Manyje.

17. Spiritualizmas yra apreiškimas, kuris jums atskleidžia ir moko viską, ką turite ir nešiojate savyje. Jis leidžia jums suvokti, kad esate Dievo kūrinys, kad nesate vien tik materija, kad virš jūsų „kūno“ yra kažkas, kas jus pakelia virš jus supančios gamtos lygmens ir virš jūsų aistrų purvo.

18. Kai žmogus pasiekia dvasingumą, kiekvienas įsakymas ir kiekvienas mokymo teiginys taps jo sielos šviesos dalimi. Net jei jo atmintis neišsaugos nė vieno sakinio ar žodžio iš mano mokymo, jis nešios jų esmę savyje, nes juos suprato, nes juos jaučia ir jų laikosi.

19. Dvasininkas turi būti tyras krikščionis, kuris pažįsta ir laikosi Kristaus, Dieviškojo Mokytojo, mokymo, kuris, nepailstamai siekdamas palikti žmonėms savo pačios meilės karalystę, išgelbėjo juos, kad iš jų sukurtų didelę šeimą.

20. Dabar, Trečiajame laikmetyje, apšviesti Šventosios Dvasios šviesa, jūs suvokiate, kad mokymas, kurį Aš jums daviau per visus tris laikmečius, rėmėsi tais pačiais principais, o keitėsi tik išorinė forma.

21. Taigi Pirmajame laikmetyje jūsų gyvenime ir širdyse buvo tokia paprastumas, jūs buvote taip arti gamtos, kad Aš apsireiškiau derindamasis su visa tuo. Švytinčioje gamtoje jūs matėte ir jautėte Mano buvimą, o jūsų siela žavėjosi stebėdama jos stebuklus, per kuriuos supratote savo Viešpaties valią.

22. Antrajame laikotarpyje, kai žmonių širdyse jau buvo užgimęs savanaudiškumas, o žmonių protas pabudo blogiui, Aš gimiau tarp jūsų, kad jums paaiškinčiau, jog tai, ką jūs laikėte dieviškumo garbinimu, ir veiksmai, kuriuos darėte vieni kitiems, nebuvo tai, ką Aš jums buvau įsakęs, ir todėl neatneš jums sielos išgelbėjimo – kad tai, ką darėte, buvo tik tariamas įstatymo laikymasis žmonių akyse, o širdyje slėpėte veidmainystę ir savanaudiškumą.

23. Buvo būtina, kad Jėzus jums parodytų principus, kuriais turėtumėte vadovautis ir nuo kurių buvote nutolę.

24. Aš jums parodžiau visą savo švelnumą, meilę, išmintį ir gailestingumą ir kartu su jumis išgėriau kančios taure, kad jūsų širdys būtų sujaudintos, o protas – pažadintas. Širdys turėjo gimti gėriui, o skausmas, matant, kaip mane iš meilės joms nukryžiavo, buvo tarsi dyglis, turėjęs joms priminti, kad jūs visi turite kentėti dėl meilės, norėdami pasiekti Tėvą. Mano pažadas kiekvienam, kuris nori paimti savo kryžių ir sekti paskui mane, buvo amžina ramybė, aukščiausiasis palaimingumas, kuris Dvasioje neturi pabaigos.

25. Mano pažadas šiais laikais grindžiamas tuo pačiu pagrindu, jis yra tas pats, bet jūs tikrai turėsite juo naudotis tol, kol būsite išgryninti.

26. Nuo to laiko, kai savo krauju įrašiau savo Meilės ir Teisingumo Įstatymą į jūsų Dvasią, iki dabartinio laikotarpio, kuriame gyvenate, matau, kad jūsų sielos yra labiau išsivysčiusios. Jūsų suvokimo gebėjimai ir supratimas yra didesni, o jūsų sugebėjimai ir jėgos yra pakankami, kad priimtumėte mano naujus apreiškimus.

27. Šiandien jūs patys sugebate atskirti klaidingus tikėjimus nuo tikrųjų. Vis dėlto tai yra sielos išbandymo laikas, nes iš visų pusių atsirado pasaulėžiūros, teorijos, mokymai, religijos ir „mokslai“, kurių galia kartais sukelia netikrumą silpnojo protui, kuris nežino, kuriuo keliu eiti.

28. Šis laikotarpis yra lemiamas, nes žmonės darys galutinius žingsnius dvasiniame kelyje.

29. Nukris daug tamsių akių raištelių, fanatizmas ir stabmeldystė išnyks, daug vizijų apie įvykių eigą bus ištrintos, o tradicijos bus išrautos su šaknimis. Tada bus atsisakyta visko, kas yra laikina.

30. Mano vaikai, būkite patenkinti savo gyvenimo padėtimi, nejauskite pavydo tiems, kurie gyvena geriau už jus. Atminkite, kad būtent nuolankumo būsenoje jūs priartėjate prie Manęs ir geriau Man tarnaujate.

31. Atkreipkite dėmesį į tai, kur einate, kaip suvokiate gyvenimą ir ką darote su gėrybėmis, kurias Aš jums suteikiu.

32. Aš jums duodu savo meilę. Mano meilė yra su jumis.

33. Kas abejoja Kristumi, kaip Jis apsireiškia šiame Trečiajame laikmetyje, tas abejoja ir Jėzumi kaip žmogumi Antrajame laikmetyje, nes mano meilė ir mano esmė yra vienos ir tos pačios. Jei norite geriau suprasti palikimą, kurį Dieviškasis Mokytojas jums tuomet paliko, turite atkreipti dėmesį į tai, kaip, jūsų sielos vystymuisi palaipsniui leidžiant, mano išmintis ir mano apreiškimai jūsų gyvenime atsiskleidė vis aiškiau.

34. Jei norite įsigilinti į mokymo paslaptį, kurią pagal Mano valią turite pažinti, pašalinkite iš savęs baimę prieš nežinomą, pasiruoškite per dvasingumą, kuris yra pagarba ir nuolankumas, tada Aš jums daug ką apreikšiu. Kai atsivers jūsų dvasios akys, ten pamatysite Kristų, kaip Jis eina

vargstančiųjų skausmo keliais, vis dar nešdamas savo meilės kryžių ir liepdamas savo kraujui tekėti ant tiek daug šios žmonijos vargų. Jūs pamatysite Mokytoją, kaip Jis išlieja savo gailestingumą visiems, atrasite, kad Jis ir dvasiniame pasaulyje yra apsuptas mokinių, kurie trokšta išgirsti Jo žodį, Jo pamokslą, kurie yra apšviečiami Jo įkvėpimais, kad vėliau savo šviesą siųstų tiems, kurie gyvena tamsoje.

35. Taip Jį pamatysite, jei sugebėsite įsiskverbti į dvasinį pasaulį. Taip šiek tiek geriau pažinsite savo Viešpatį. Jei bandysite sužinoti, kas yra Šventoji Dvasia, atrasite Jį išminties šviesoje, sklindančioje iš Dieviškojo Žodžio. Ten Jį pažinsite kaip begalinį protą, kaip dvasinę malonę, kuri jus apšviečia ir kartu guodžia bei gydo.

36. Todėl, kai girdite šį Žodį per balso nešėją, turite ieškoti jo prasmės, nes jame glūdi mano mokymo esmė.

37. Kai įsigilinsite į Žodį, kurį jums davė Kristus kaip žmogus ir kaip Dvasia, įgysite pažinimą apie tai, kas yra jūsų Dievas – jo apreiškimų Trejybė, – ir tada Jį mylėsite iš tiesų, tikėsite Juo visomis formomis, kuriomis Jis pas jus atėjo.

38. Kai pasieksite šį pakilimą, būsite kaip tie aukštieji dvasios, kurios nematomi ateina kaip mokytojai, kad apšviestų žmonių protą ir vestų juos gėrio keliu. Jūs neatskleisite savęs naudodamiesi žmogiškaisiais smegenimis. Tačiau darysite teigiamą įtaką visiems, kurie ruošiasi šiame pasaulyje. Jūs juos apšviesite ir įkvėpsite. Jūsų bendravimas vyks iš dvasios į dvasią, ir kai įvykdysite šią užduotį, prieš jus atsivers kitas pakilimo lygis. Taigi šiuo keliu sielos pasiekia Tėvo glėbį – apsivalydamos, tobulėdamos, kol galės susiliesti su tyriausia Dieviškosios Dvasios šviesa.

39. Aš jau dabar ruošiui jus kitam laiptui, kurį turėsite įveikti. Aš nekalbu apie kitus jums, nes jūs jų nesuprastumėte. Pakanka, kad žinotumėte, jog yra septyni etapai arba pakopos, kurias turėsite įveikti. Kiekvienoje iš jų rasite malonę savo sielai, kuri padės jums žengti kitą žingsnį, kol pasieksite Dievo akivaizdą ir mano pažadų išsipildymą kiekvienam, kuris seka paskui Mane iki galutinio tikslo.

40. Jūsų protas nesugeba suvokti visos šios pamokos. Mat vis dar, kai galvojate, kad mane pamatysite, įsivaizduojate mane kaip būtybę, panašią į jus, turinčią fizinę išvaizdą. Tačiau niekas neturėtų tikėtis susijungti su savo materialiu kūnu, kad amžinai gyventų mano glėbyje. Tai nėra tas „kūno prisikėlimas“, apie kurį jums kalbėjo apaštalai. Tik siela pažins amžinybę, po to, kai ji ne kartą pasirodė žemėje įvairiuose kūnuose ir vėliau, kaip dvasinė būtybė, nuėjo kelių iki pat pabaigos.

41. Paskutinis teismas, kaip jį interpretavo žmonija, yra klaida. Mano teismas nėra vienos valandos ar vienos dienos reikalas. Jis jau seniai slegia

jūs. Tačiau tikrai sakau jums: mirę kūnai yra tam skirti ir įvykdė savo paskirtį susiliesti su jiems atitinkančia gamtos karalyste; nes kas yra „ „ iš žemės, tas turi sugrįžti į žemę, taip pat kaip dvasinis turi siekti savo tėvynės, kuri yra mano glėbys. Bet Aš jums sakau ir tai, kad savo teisme jūs patys būsite savo teisėjai; nes jūsų sąžinė, savęs pažinimas ir intuicija jums pasakys, koku mastu esate verti pagyrimo ir kokioje dvasinėje buveinėje turėsite gyventi. Jūs aiškiai pamatysite kelią, kuriuo turite eiti, nes, kai priimsite mano dieviškumo šviesą, atpažinsite savo darbus ir įvertinsite savo nuopelnus.

42. „Dvasiniame slėnyje“ yra daug sutrikusių ir sumišusių būtybių. Kai kada nors įžengsite į jį, nuneškite jiems mano žinią ir mano šviesą.

43. Jau dabar galite praktikuoti šią gailestingumo formą per maldą, kuria galite užmegzti ryšį su jais. Jūsų balsas nuskambės ten, kur jie gyvena, ir pažadins juos iš gilaus miego. Jie verks ir apsisvalys atgailos ašaromis. Tuo momentu jie bus gavę šviesos spindulį, nes tada supras savo praeities tuštynes, klaidas ir nuodėmes.

44. Koks didelis yra sielos skausmas, kai ją pažadina sąžinė! Kaip ji tada nusižemina prieš Aukščiausiojo Teisėjo žvilgsnį! Kaip nuolankiai iš jos esybės gelmių kyla prašymai atleisti, įžadai, mano vardo šlovinimai! Dabar siela suvokia, kad negali priartėti prie Tėvo tobulumo, todėl ji nukreipia žvilgsnį į žemę, kur nesugebėjo pasinaudoti laiku ir išbandymais, kurie suteikė galimybę priartėti prie tikslo, ir prašo dar vieno kūno, kad galėtų atpirkti nuodėmes ir įvykdyti neįvykdytas užduotis.

45. Kas gi rūpinosi teisingumu? Argi ne pati Dvasia, kuri teisingumą vykdė sau pačiai?

46. *Mano* Dvasia yra veidrodis, kuriame turite pažvelgti į save, ir ji jums atskleis jūsų tyrumo laipsnį.

47. Vos tik atsidursite dvasiniame pasaulyje, jūsų dvasia suteiks jums nušvitimą apie pačius save. Jūsų atmintis išsivalys, ir jūs prisiminsite tai, ką buvote pamiršę. Kodėl gi tada bijote mano teisingumo, juk jūs negaunate daugiau nei nusipelnėte? Kodėl gi vietoj to jau dabar nebijote savo pačių poelgių? Pažvelkite, su koku gerumu Aš leidžiu jūsų protui suvokti paslaptį to, kas yra jūsų teismas.

48. Atsisakykite fanatizmo, kuris yra labai toli nuo tiesos. Apmąstykite mano mokymus, kuriuose glūdi taikos, šviesos ir palaiminimo pamoka.

49. Net jei jūs pamirštate tuos, kurie perėjo į „Dvasinį slėnį“ – Mokytojas niekieno nepamiršta.

50. Net ir Dvasiniame pasaulyje yra tokių, kurie miega, kurie užmerkė akis prieš Tiesos šviesą, kurie klaidžioja ir tempia su savimi savikaltės, sumaišties ir skausmo grandines.

51. Aš jus pašaukiau, kad pasakyčiau, jog galite daryti gera ne tik gydydami sergančiuosius ir rodydami kelią savo artimiesiems, gyvenantiems su jumis žemėje, bet ir būtybėms, gyvenančioms anapus. Tarp jų taip pat yra sergančiųjų, pasiklydusių, trokštančių meilės ir paguodos. Tai tie, kurie skausmuose apsivalo, kad galėtų tyri patekti į mano akivaizdą. Bet jūs savo maldomis, gailestingumu ir kilniomis mintimis galite padėti jiems atgailauti ir sutrumpinti jų kančių laiką.

52. Mano visuotinės meilės mokymas suvienys visas sielas ir priartins jas viena prie kitos, nenubrėždamas skiriamosios linijos tarp gyvenimo pasaulių, ir paskatins būtybes mylėti viena kitą dvasine meile.

53. Tamsos būtybių legionai, tarsi audros debesys, užplūsta žmoniją, sukelia sukrėtimus, supainioja mintis ir aptemdo žmonių širdis. Ir nors ši žmonija turi ginklą, kuriais galėtų apsiginti nuo šių klastingų išpuolių, vieni nemoka jų naudoti, o kiti net neįtaria, kad juos turi.

54. Tų jėgų įtaka pasireiškia karuose, žmogžudystėse ir žemuose aistrose. Jūs, kurie atvėrėte akis Šviesai ir pažįstate dvasinius meilės ir teisingumo ginklus, kuriuos Aš jums patikėjau, – melskitės už pasaulį ir už Dvasinį pasaulį, sutaikykite tuos, kurie nekenčia vieni kitų, mokykite mylėti, atleisti ir melstis.

55. Tačiau nepamirškite ir to, kad geri darbai, kuriuos atliekate žemėje, taps šviesa, apšviečiančia pasimetusias sielas, o jūsų maldos joms bus balzamas, išlaisvinantis jas iš sumaišties. Kovokite su pagundomis ir blogomis įkvėpimais, kad patirtumėte Šviesos pergalę.

56. Pasiruoškite, nes žinia, kurią turėsite perduoti žmonėms, turi padėti jiems atpažinti savo savybes ir gebėjimus, kurie iš dalies yra nežinomi, iš dalies – neišvystyti.

57. Jūs turite mokyti gerais darbais, grąžinti sveikatą tiems, kuriuos mokslas atmetė, ir išgelbėti sielą, apie kurią žmonės sakė, kad ji pasmerkta amžinai bausmei. Vieni ir kiti suvoks mano darbo šlovę, ir tamsus raištis nukris nuo jų akių.

58. Atėjo laikas, kai Aš leisiu save pamatyti, kai Aš tapsiu juntamas visų širdyse ir kai Aš kreipsiuosi į pasaulį.

59. Šiandien Aš jums sakau: palaiminti tie, kurie savo kelyje seka Marijos pavyzdžiu, išlaikydami sielos tyrumą. Marija yra tyrumas ir švelnumas. Kas ją myli, tas turi imti ją už pavyzdį. Jums nebus jokios naudos kartoti jos vardą ar sakyti, kad ją mylite, jei jūsų veiksmai neatitiks šių žodžių.

60. Supraskite tikrąsias žmogiškąsias ir dvasines vertybes, neleiskite, kad jus suviliotų klaidingas žemiškųjų šlovės spindesys. Jūsų šviesa jau dabar gali atskleisti viską, kas yra klaidinga. Supraskite, kad yra daug

darbų, kurie, nors ir demonstruoja tyrumą, tačiau slepia tik tamsą ir veda jus tamsiais keliais, kurie iš pažiūros atrodo spindintys.

61. Taigi jūs, per kuriuos Aš apsireiškiu, suvokite prisiimtą atsakomybę savo gyvenime, savo elgesyje ir išbandymuose deramai įgyvendinti žodžius, kurie išeina iš jūsų lūpų mano apsireiškimo akimirkomis. Tauta nukreipė į jus savo žvilgsnį, tikėdamasi, kad savo veiksmais parodysite dvasinį pakilumą. Turite būti kaip skaidrus veidrodis. Nes jei tų, kurie šiuo metu Manęs neišgirdo ir vadina save Dievo tarnais, veiksmai ne visada yra priimtini, pasaulis į juos žiūri be nuostabos. Tačiau jei ji pamatys tuos pačius neleistinus veiksmus jūsų atžvilgiu, tie, kurie jus stebi, neabejotinai bus pasipiktinę, nes nesupras, kad jūs, nors turite šią malonę savyje, vis dar galite daryti veiksmus, kurie prieštarauja mokymui, kurį gavote.

Mokytojas jums sako: saugokitės skandalų nuo tos akimirkos, kai priėmėte sprendimą sekti paskui Mane. Turėkite omenyje, kad nuo tos dienos jūsų siela atmetė viską, kas galėtų jums pakenkti. Tuomet turite laikytis gėrio kelio ir jausti visą savo atsakomybę.

Jei man tarnaujate, jei atsidavėte mano valiai, tai todėl, kad mane pažinote, nes esate visiškai įsitikinę mano apreiškimo tiesa ir jūsų širdyse nėra jokios abejonės.

62. Kai pamačiau, kad esate taip atsidavę mano tarnystei, pasakiau jums, kad atliekate didelį gailėstingumo darbą savo artimiesiems. Jau sakiau jums, kad dvasinio „“ užduoties vykdymas netrukdo jums vykdyti jokių žmogiškųjų pareigų. Niekas neturėtų bandyti sudėtinginti mano mokymo paprastumo. Perduokite mano mokymo esmę ir leiskite žmonėms ją įkvėptis.

63. Kaip neįtikėtina jums atrodo tai, kad mano dieviškoji valia susivienijo su jūsų protiniais sugebėjimais! Dėl to sakau jums, kad tai yra visiškai natūralu, nes čia kalbama apie Dievą, kuris yra Dvasia, ir apie žmogų, kuris dėl savo dvasios yra panašus į savo Kūrėją. Jūs norėtumėte įsigilinti į daugelį paslapčių, kurių dar neturite teisės žinoti, o Aš jums sakau tik tiek, kad ne mokslas jas jums atskleis, o Dvasia dėl savo meilės Kūrėjui.

64. Atskleiskite mano darbą su ta pačia paprastumu, su kuriuo Aš jį jums perdaviau, tada jūsų artimieji jį supras, atsižvelgdami į pasiektą jų išsivystymo lygį. Jei jūsų veiksmai galės parodyti, kad esate verti gaunamų šlovės dovanų, jūsų darbas bus vertas susižavėjimo, ir žmogus per jus įtikės į Mane.

65. Aš priimu jūsų sielą pas save, kad ji paliktų už savęs nuovargį ir pasaulio vargus.

66. Iš įvairių Žemės kampelių jūs atvykstate, trokšdami mano mokymo ir mano ramybės. Kai išgirstate mano Žodį, pajuntate tėvišką šilumą, ir jūsų širdis nurimsta.

67. Yra tokių, kurie mielai sektų paskui jus į susirinkimo vietą, kur Aš jums duodu savo Žodį, bet baimė prieš pasaulį juos sulaiko. Kiti, priešingai, žiūri į jus su panieka, net jei vidinis balsas jiems sako, kad kelias, kuriuo einate, yra teisingas ir kad būtent jis veda į tiesą – net jei jie girdi siautėjančių stichijų ir neįprastų įvykių šauksmus, skelbiančius, kad prasidėjo nauji laikai: teismo laikai, kurie paruošia kelią malonės laikams.

Aš apsidreiškiau visose Žemės vietose ir visose širdyse. Aš kalbu jiems per įkvėpimą, intuiciją, sapnus ar apreiškimus.

68. Šiuo metu Aš ruošiu būsimas kartas, kurios nebus blaškomos tarp abejonių ir tikėjimo ir kurios suteiks knygų, kurias Aš jums paliksiu, užrašams tikrąją vertę ir teisingą aiškinimą.

69. Jos skelbs senųjų laikų pranašysčių išsipildymą.

70. Šių laikų užrašus Aš paliksiu jūsų atsakomybei, kad jūs juos paskelbtumėte visiems tiems, kurie nėra girdėję mano Žodžio. Jūsų tikroji kova prasidės tik po mano išvykimo.

71. Mano mokymas, jūsų garbinimo būdas ir jūsų veiksmai bus teisėjai visiems tiems, kurie galėtų atvykti iš sektų ir bažnyčių, norėdami ištirti. Nebus būtina, kad jūs jiems nurodytumėte jų klaidas. Priešingai, turite juos nuoširdžiai ir meiliai pasveikinti ir parodyti jiems visus mano darbo aspektus.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 241

1. Aš priimu jus, tauta, kuri ateina pasimaitinti Dieviškuoju Žodžiu, kuris yra sielos duona. Aš ateinu pas jus iš meilės, kurią jaučiu jums. O jūs, žmonės, kurie einate tik link skausmo, kraujo ir baimių! Materializmo šešėliai aptemdė žmonių žvilgsnį, todėl jie nemato kelio į savo atpirkimą.

2. Bent jau jūs, kurie mane klausotės, džiaukitės mano žodžiu ir raskite pas mane paguodą. Nes ši žmonija nukreipė savo protą ir jausmus klaidinga linkme, nes, užuot siekusi tiesos, ji siekia sumaišties. Didieji žmonių protai šiandien klesti nusikaltimuose ir daro juos savo idealu.

Todėl tiems, kuriuos vadinu savo mokiniais, jau seniai sakiau, kad, jei jie vykdys misiją, kurią jiems patikėjau, jų pavyzdys turės tokį poveikį kitų gyvenimui, mąstymui ir kalbai, kad šie galės pasakyti: „Šiandien aš naudoju savo protą, kurį anksčiau laikiau beverčiu.“

3. Mokinys: Kai žmonių dvasia pakils, išsilaisvins ir dirbs tose srityse, kurios jai priklauso, kančios taurė, kurią geria šis pasaulis, pasibaigs. Kai tik žmogaus protas ir širdis pražys dvasiniu atgimimu, visose jūsų gyvenimo srityse prasidės klestėjimas. – Aš kreipiuosi būtent į tuos, kurie siekia būti mano mokiniais ir kuriuose randu jautrumą, kai jie mane girdi.

4. Mano tauta, pasirūpinkite, kad nė viena jūsų gyvenimo akimirka nebūtų iššvaistyta. Mylėkite vieni kitus ir pajuskite skausmą, kad to nepadarėte anksčiau. Giliai apmąstykite esminius gerus ir blogus savo praeities poelgius. Nes iš šių apmąstymų jums išaugs geri vaisiai, o tada pagalvokite apie ateitį. Paklauskite savęs: „Ką aš paruošiau ateinantiems laikams?“

Jūs suprasite, kad turite ką pasakyti žmonijai, kad turite kažką padaryti, kad pažadintumėte ją iš to miego, kuris neleidžia jai pamatyti mirties šydo, kuriuo mirtis ją šiuo metu dengia ir nuolat grasina, – kad turite kažką padaryti, kad ji pabustų ir išgirstų sąžinės balsą.

5. O jūs, žmogiškieji tuštybės! O jūs, žmonės, kurie ieškote savo klestėjimo ir šlovės šioje žemėje!

6. Kad ištartumėte žodžius, kurie žudo, jūs pasistatėte sostą, iš kurio skelbiate savo įsakymus kariauti, šaukti apie sunaikinimą ir mirtį!

7. Kas yra žmogiškasis protas, jei jis nesusijęs su dvasingumu, kuris yra sąžinė, teisingumas ir gailėstingumas? Kokiais žodžiais Dievui atsakys tie žmonės, kurie savo šviesa išrado didžiuosius naikinimo ginklus? Kaip jie sumokės už kaltę, kurią šiuo metu prisiima? Kaip jie susidoros su savo didžiųjų sėjamų sėklų derliumi?

8. O visus, kurie kalba apie Mane ir vadina save Mano mokiniais bei tarnais, klausiu: ką jūs darote šiais momentais ir ką padarėte, kad apsaugotumėte pasaulį?

9. O vaikai, kurie šiuo metu klausotės Manęs! Dirbkite mano meilės darbe, skubėkite tą savo gyvenimo dalį, kurios prašau, skirti savo artimųjų gerovei, o tai kartu bus ir jūsų pačių gerovė.

10. Mano darbui reikia kareivių. Kodėl gi neprarasti gyvybės šiame dvasiniame fronte, jei jūs ir taip be jokios naudos aukojate ją mūsų laukuose?

11. Išnaudokite tą laiko dalį, kurios iš jūsų reikalauju, mokydami, skaitydami paskaitas, kupinas meilės ir žinių, sušvelninkite ir pažadinkite širdis. Žiūrėkite į mano dieviškąją būtybę, kaip ji atsidavusi užduočiai jus mylėti, saugoti ir gelbėti. Prisiminkite, kad ir būdamas žmogumi aš visą savo gyvenimą paaukojau jums. Nepasitenkinkite tuo, kad nuimsite tik nedidelį derlių. Kokia bus auka ar dovana, kurią įdėsite į mano ranką, kai įžengsite į tai, ką vadinate „Anapus“? Aš jums gausiai daviau vandens iš savo šaltinio. Ar norite man grąžinti tik keletą lašelių? Liudykite savo gerais darbais.

12. Dvasinės dovanos, kurios šiuo metu pasireiškė jumoje, atsiskleidė tam, kad padėtų jums išlieti tą kristalinį vandenį ant jūsų artimųjų sielų. Mokykitės iš savo Mokytojo, kuris jums visada pasirodė kaip meilės šaltinis, kaip nuolatinė dovana, kaip deganti šviesa, skirta apšviesti kenčiančiojo širdį. Argi ne kiekvienas mano žodis yra tarsi deglas keliautojo kelyje, kuris eina link savo likimo tikslo? Argi ši žinia nėra naujas apreiškimas, priartinantis jus prie Dievo?

13. Tik tas, kuris jaučia ir gyvena pagal mano mokymą bei įstatymą, galės vadintis „mokytoju“ mano darbe. Šis žodis veda jus ten, kad jūs jame atpažintumėte tai, kas aukšta ir gilū. Nes Dvasiai, kuri nori būti didi, rūpi tik didieji darbai. Maža dvasia siekia tik mažų dalykų; ir norėdama tikėti, ji turi skausmingai atsiskirti nuo nereikalingų dalykų ir stiprėti savo Tėvo meilėje.

14. Tuo tarpu didelė Dvasia dėl savo aukšto idealo ar meilės misijos aukoja net tai, ką jūs galite laikyti jos brangiausiu dalyku.

15. Ar stebitės, kad mano Antrojo Laiko mokiniai viską paliko, kad sektų paskui Mane, ir iš meilės jums viską jums atidavė?

16. Mano Žodis kviečia visus sugrįžti į meilės kelią. Ten daugelis gėdysis, kad jautė neapykantą ar kerštą savo artimiesiems, kad jų toliau nemylėjo. Tada jie su skausmu ir kartu su atgailos džiaugsmu vėl iš visos širdies juos apkabins. Tada atsiskleis dvasinumas, o žemiškasis žmogiškumas išnyks.

17. Aš jums pasakysiu dar daugiau apie didžiąsias sielas: jos nėra jautrios įžeidimams, nei silpnos smūgių akivaizdoje. Jos ramiai žiūri į tokius menkystiškumus ir gailestingai žiūri į tuos, kurie juos daro. Jos stovi virš šių smulkmenų ir žiūri tik į tai, kas didinga.

18. Jūs visi turėsite išgyventi didelius išbandymus. Turite būti labai stiprūs, kad nepasiduotumėte nusiminimui ir taip išvengtumėte gėdos dėl savo silpnumo.

Jūs, kurie išgirdote šį žodį ir atėjote prie šio stalo, pilno gerų patiekalų, ir pasisotinote mano išmintimi, – būkite stiprūs ir savo meile drąsinkite savo artimus.

19. Tas, kuris daro gera, yra Kristaus apaštalas. Tačiau jam nereikės jokių titulų, kurie patvirtintų jo statusą, taip pat nebūtina, kad jis tuo girtųsi.

20. Ką man pasakysite, kai Aš jums atskleisiu skausmingus ateities įvykius? Ką galėtumėte pasiūlyti nepažįstantiems, kurie, trokšdami paguodos, ateis pas jus?

21. Sakau jums tik tiek: sėkite mano sėklą. Šis mokymas yra jūsų palikimas. Jei sugebėsite įsiskverbti į savo sielos gelmes, ten rasite Mesiją, kuris nuolat sugrįžta į jūsų širdį, kad ją apšviestų savo šviesa.

22. Tuos, kurie rytoj ateis sužinoti apie mano atėjimą, galima suskirstyti į dvi grupes: vieni ateis abejodami, o išeis tikintys ir atgailaudami, nes juos palietė mano Žodžio meilė. O kiti ateis netikėdami ir liks lygiai tokie pat nepatenkinti, nes juose daugiau kūno nei sielos, daugiau siaurumo nei apmąstymų. Tačiau jums, kurie esate vadinami mano naujaisiais mokiniais ir kuriuos pažymėjo Šventoji Dvasia, sakau: kada pradėsite apšviesti pasaulį savo meilės darbų pavyzdžiu?

23. Klausykite: kai Aš buvau su jumis žemėje, žmonės plūdo pas Mane minios – aukštas pareigas užimančios, pilni tuštybės, valdovai, kurie slapta mane lankydavo, norėdami išgirsti. Vieni mane garbino, bet iš baimės to atvirai nepripažino; kiti mane atstumdavo. Pas mane plūdo žmonių minios, sudarytos iš vyrų, moterų ir vaikų, kurie klausydavosi manęs ryte, popietę ir naktį, ir visada rasdavo Mokytoją pasiruošusį perteikti jiems Dievo Žodį. Jie matė, kad Mokytojas pamiršdavo save, ir negalėjo suprasti, kuriuo metu Jis maitindavosi, kad jo kūnas nesusilpnėtų, o balsas neišsektų. Priežastis buvo ta, kad jie nežinojo, jog Jėzus gaudavo jėgų iš savo paties Dvasios ir maistą rasdavo savyje.

24. Taip pat ir jūs vieną dieną patirsite, kad tas, kuris, įkvėptas Dieviškosios Meilės, savo gyvenimą skiria užduočiai guosti, remti ir mylėti savo artimus, savo sieloje ras nežinomą jėgą ir maistą, kurie jį palaikys, neleidžiami nė akimirkai pavargti kovoje.

25. Tokiu būdu Aš apsireikšiu toje tautoje, kuri yra tokia pati kaip šiandien, o rytoj visame pasaulyje sudarys vieną bendruomenę: Dievo tautą.

26. Mokykitės iš Manęs ir naudokite savo dovanas, kad atlygintumėte didelę skolą, kurią turite sau ir žmonijai. Priimkite savo atpirkimą noriai ir netrokškite šios skolos atlyginti tuo, kas jums patinka ir kas nėra sunku. Nes dažnai jums teks aukotis ar ko nors atsisakyti.

27. Aš neprašau iš jūsų jūsų gyvybės, o tik kelių valandų, tik dalies jūsų laiko.

28. Prisiminkite, kad Jėzus, norėdamas būti su jumis, paliko savo Motiną – tą mylimiausią Motiną, kuri buvo vienintelis dalykas, kurį Jis turėjo žemėje. Jis atsiskyrė nuo Jos gyvenime ir atsidūrė Jos glėbyje tik tada, kai buvo nuimtas nuo kryžiaus be gyvybės ženklų. Aš iš jūsų neprašau tiek daug, o tik nedidelę dalį to, ką jums daviau ir ko išmokiau.

29. Aukokite savo gyvenimą, guodžiant nuliūdusius, gydant sergančiuosius ir gelbėjant paklydusius, tačiau neleiskite, kad jus nužudytų vien tam, kad parodytumėte, jog esate pasirengę mirti už Mane.

30. Mano mokyme neturi būti nei kaltinamųjų, nei kaltintojų, nei įžeistųjų, nei įžeidėjų. Jame turi būti tik tie, kurie siekia tobulėti, praktikuodami mano mokymus.

31. Jūs turite viską, ko reikia, kad pasiektumėte Mane: pasaulis yra mokykla, gyvenimas – vadovėlis, o mano įkvėpimas – šviesa. Aš esu Mokytojas, o žmonės – mano mokiniai. Todėl Aš nuolat jus kviečiu ir sakau jums: jūs visi rasite vietą mano meilėje.

32. Nepalikite Manęs vieno su mano mokymais, nebūkite abejingi šiai meilei, kurią Aš jums rodau. Turėkite omenyje, kad kai kurių žmonių lūpos jums perteikia mano Dvasios žodį.

33. Jei žemėje sakote, kad Aš savo mokymu, savo įstatymu atnešiau jums religijas, tai Aš jums sakau, kad mano akyse yra tik viena Dievo tarnystė – tai meilė: meilė Tėvui, artimui ar bendrapiliečiams ir viskam, kas kilo iš Kūrėjo.

34. Tas dieviškasis aukščiausiasis įsakymas – mylėti vieni kitus – bus įstatymas, kuris suvienys visus žmones, apšvies juos, kad jie jaustųsi kaip broliai ir seserys, saugotų vieni kitus, padėtų vieni kitiems, apsaugotų nuo pagundų ir pripažintų vieni kitus, nesipiktindami dėl rasinių ar tikėjimo skirtumų.

35. Įsivaizduokite tokį pasaulį, ir jūs jį įsivaizduosite taikoje, kaip vieną šeimą, kurią valdo meilės, pagarbos ir teisingumo dėsniai.

36. Šios pranašystės išsipildys, nes jūsų pasaulis nėra pasmerktas amžinai likti tamsos ir nuodėmių slėniu.

37. Žmonių širdyse dorybė spindės kaip gėlės soduose. Nes Aš jums sakau: gėlės savo grožiu primena idėjas ir įkvėpimus, kylančius iš Dievo, siekiant išgelbėti nusidėjėlius.

38. Priartėkite, tai jūsų kelias, čia yra duona vargšams ir paguoda nuliūdusiems. Priartėkite ir nieko nebijokite.

39. Palaimintoji Izraelio tauta, Tėvas jums sako: klausykitės savo sąžinės balso, lavinkite savo protą, nes Aš kiekviename iš jūsų paliksiu neištrinamą savo Žodžio įrašą. Klausykitės gyvojo Žodžio, kurį šiuo metu leidžiu tekėti, kuris trykšta iš Išminties šaltinio, kuris yra mano Dvasia.

40. Aš atvėriau visus kelius, kad visi mano vaikai ateitų pas Mane. Dabar atėjo pabudimo laikas, kuriuo Aš aiškiai parodysiu savo praeities laikų Žodį ir naujus apreiškimus, „“, kuriuos Aš jums duosiu ir kurie yra užbaigimas, trečioji knygos dalis, kurios savininkais jūs tapsite.

41. Aš nuėmiau nuo jūsų šydą, kuris slėpė mano mokymo didybę. Antrajame Laike Aš daviau jums sėklą, kad jūs ją pasėtumėte, prižiūrėtumėte ir tinkamu laiku parodytumėte.

42. Tačiau Aš reikalavau vaisių iš paskirtųjų sėjėjų, o po ilgo laiko nuėmiau tik nedaug grūdų. Aš jums jau sakiau: į Žemę ateis naujos kartos, ir jos priims mano paskutinįjį pranešimą. Šiuo metu Aš jas ruošiu ir sakau jums: atėjo laikas, kai Aš pradėjau šį naują amžių.

43. Pirmtas įšventino pirmuosius mano darbo darbininkus, o po to Mokytojas atvėrė knygą, kad parodytų visą jos turinį, kuris yra šviesa, išmintis ir išgelbėjimas žmonijai. Taip jums atėjo ta malonės akimirka. Aš suvienijau vyrus ir moteris, išpažįstančius skirtingas religijas ir turinčius skirtingus pasaulėžiūrinius įsitikinimus. Aš įsiskverbiau į jų širdis ir pamačiau ten tik kartėlį ir nusivylimą. O kai jie išgirdo mano Žodį, jie jo neatmetė, neuždarė savo širdžių, neabejojo juo, bet priėmė jį su meile ir pagarba.

44. Aš pasirūpinau, kad jie pasišvęstų visų mano Dieviškumo apreiškimų studijavimui, ir jie juos pripažino patikimais, kupiniais didžiulės reikšmės, o jų širdys buvo padrąsintos. Tačiau atėjo akimirka, kai Aš jiems pasakiau: „Aš jus glostžiau, jūs džiaugėtės mano glostymais, bet dabar atėjo laikas kovoti.“ Ir lūpos, kurios anksčiau buvo nepatyrusios ir tylios, prabilo Dieviškaisiais žodžiais. Aš išliejau savo Žodį per juos pačius, ir jie tapo mano balso nešėjais.

Kitus, kuriuos sutikau kupinus tikėjimo, paskyriau bendruomenių vadovais ir jiems pasakiau: „Pritraukite širdis ir suformuokite iš jų bendruomenes. Ginkitės sielos stiprybės, nes susidursite su žmonių širdžių kietumu.“ Jūs kovosite su netikinčiais, nes Tomo sėkla buvo palaistyta ir sudygo širdyse. Tačiau Aš išrausiu tą sėklą su šaknimis ir padėsiu jums jūsų darbe. Kiekvienas iš jūsų bus tarsi deglas, apšviečiantis jūsų artimųjų kelią.

Kai baigsis mano apreiškimo laikas ir jūs su manimi bendrausite tik iš dvasios į dvasią, jūs ir toliau mokysite. O žmonės stebės ir klaus: „Kur jūs

to išmokote?“ Tada jūs jiems parodysite savo širdies knygą, kurioje įspausti mano mokymai ir iš kurios kils naujos įkvėpimo šaltiniai.

45. Aš stengsiuosi jus palikti pasirengusius laikui po mano išsiskyrimo. Tam aš numatiau ilgą laikotarpį, kad jūs per jį turėtumėte daug galimybių suprasti mano darbą.

Tačiau Aš nebuvaу matomas materialiosioms akims. Nors Aš jums sakiau, kad šiuo metu mane matys kiekviena akis – ir nusidėjėlio, ir nenusidėjėlio –, tačiau tai nebūtinai turi būti kūno akys, o dvasinis žvilgsnis, kuris mane mato, apšviestas Dvasios ir sielos kaip šventovės, kuri mane jaučia.

46. Aš daugelyje vietovių paruošiau „darbininkus“, kad jie atskleistų mano darbą. Kiek laimės akimirkų patyrė jūsų sielos, klausydamosi mano mokymų! Kaip jūs džiaugėtės stebuklais, kuriuos jums suteikiau! Kad jūs mane pripažintumėte, daviau jums nesuskaičiuojamą daugybę įrodymų, nes noriu, kad, kai tik būsite pasirengę, priimtumėte tuos, kuriuos aš paskyriau susipažinti su šiais mokymais. Jūs turite, kaip vyresnieji broliai ir seserys, rūpintis kenčiančiomis širdimis, padėti joms ir būti joms atrama. Sugrąžinkite paklydusias avis į avidę, palengvinkite kančias, gelbėkite savo artimus.

47. Aš padėsiu jums nešti jūsų kryžių, kai būsite išsekę, ir išmokysiu jus įkopti į užduočių įvykdymo kalną. Ko galėtumėte tikėtis, jei nevykdytumėte užduočių? Kaip galėtumėte jausti jėgą, kaip galėtumėte gyventi, jei, išgirdę Mane, neduotumėte liudijimo apie šiuos mokymus?

48. Būkite stiprūs, mylėkite vieni kitus, tada mano palaiminimas nusileis ant jūsų kaip rasa, kad visada jus drąsintų.

49. Kai jaučiate gyvenimo džiaugsmus, šį malonumą priskiriate pasauliui. Tačiau Aš jums sakau: Aš noriu jus matyti laimingus. Todėl Aš siunčiu jums tuos laimės akimirkas. Nes kai vaikas šypsosi, šypsosi ir tėvas. Ieškokite sveikų džiaugsmų, kurie netrikdo sielos, ir juose rasite Mane. Bet laimingi esate, jei tarp savo kančių sugebate šypsotis!

50. Mano tėviškas žvilgsnis ilsisi ant jūsų širdžių, o mylimieji vaikai, ir Aš matau jūsų nuolankumą. Jūs pamiršote tai, kas priklauso jūsų materialiam gyvenimui, ir maitinatės mano Žodžiu, kad jo esmė jus pripildytų ir kad giliai savyje pajustumėte mano buvimą. Aš atsiskleidžiu jums, nes myliu jus ir noriu, kad suprastumėte mano troškimą. Pripildyti dėkingumo, jūs nuolankiai atveriate Man savo širdį ir sakote Man: „Mokytojai, skaityk joje kaip atvirą knygą ir vykdyk mumyse savo valią. Mes sutiksime su tuo, ką Tu nuspręsi dėl mūsų.“

51. Aš matau jūsų tikėjimą ir pasitikėjimą mano dieviškumu. Jūs žinote, kad Aš jus myliu ir suteikiu jums viską, kas teisinga ir jūsų labui. Todėl jūs pasitikite manimi ir prašote manęs pagalbos.

Jūs gyvenate atpirkimo laikotarpiu, kuriuo neturėsite nei visiško džiaugsmo, nei ilgalaikės ramybės. Ši žemė nėra jūsų tėvynė. Jūs esate jos laikini gyventojai ir, priklausomai nuo savo nuopelnų, užsitarnaujate geresnį, aukštesnį gyvenimą nei šis.

52. Žemėje, kai būsite pasirengę, pajusite mano Dvasios ramybę – tą ramybę, kuria džiaugėtės ir kurios likęs pasaulis nepažįsta, – tą švelnumą, kuris sklinda iš mano Žodžio, – tą šlovę, kurią patyrėte, kai buvote pakylėti bendrystėje su Manimi. Pasaulis neturi šio stimulo, tačiau jo reikia, jo laukia, nes žino, kad jis turi ateiti, ir kai kurie ruošiasi, nes nujaučia, kad artėja momentas, kai Aš ateisiu pas juos.

Tačiau Aš jums sakau: jūs visi turėsite tą ramybę, visi pažinsite tiesos šviesą. Mano Žodis plis ir keliaus iš lūpų į lūpas, iš namų į namus ir iš vienos tautos į kitą per mano „darbininkus“. Tačiau aš mačiau, kad jie ir tauta žengia tik lėtai, yra bailūs, todėl mano darbas neišėjo už tų siaurų ribų, į kurias jie jį įkalino, o tai nėra mano valia.

53. „Darbininkai“, Aš reikalavau iš jūsų vienybės, kad sudarytumėte vieną dvasią, vieną protą ir vieną širdį, kad visur, kur bebūtų jūsų artimieji, jie iš jūsų išgirstų tą patį žodį, visiems duotų tą patį liudijimą ir pamatytų mano dieviškąją meilę, atspindinčią jumyse.

54. Aš jus mokiau meilės, kantrybės ir nuolankumo, kad savo misiją neštumėte kaip švelnų kryžių. Žmonijos atsinaujinimo, apvalinimo ir sudvasinimo darbas yra darbas, kuriam reikia laiko. Viena karta perduos kitai tą pačią kovos dvasią ir tą patį dvasinį pakilimą, kol pasaulis laikui bėgant tobulės ir pasieks savo užduoties išpildymą.

55. Nebijokite rytojaus. Taip pat nebijokite žengti per toli ir nuklysti nuo kelio. Kelias toks ilgas, kad jo pabaigos pasieksite ne taip greitai. Aš esu su jumis kiekviename jūsų žingsnyje – tiek priešais, tiek už jūsų, tiek dešinėje, tiek kairėje. Mano Dvasios jėga apgaubia jus; ta vidinė jėga, kuri drąsina jus nenuilstamai kovoti, jūsų nepaliks. Kai kurie iš jūsų metai iš metų stengėsi ir kiekvieną naują dieną sutikdavo kaip pirmąją, kurią dirbo mano darbui.

56. Visi ieškokite tobulumo manyje, tačiau nereikalaukite absoliutaus teisingumo ir tobulumo iš „darbininkų“. Jie yra žmonės ir jiems gresia pavojus susilpnėti. Jie taip pat kovoja dėl savo išgelbėjimo.

Tą tobulumą, kurio trokšta jūsų siela, – ieškokite sielose, gyvenančiose aukštuose dvasiniuose lygmenyse, kur viskas yra meilė, grožis ir šviesa.

57. Vykdydami užduotį, jūsų širdis bus apvalytos. Kiekvienas žengia į priekį pagal savo meilę, atsidavimą ir troškimą man tarnauti. Mano Žodis visiems buvo tas pats, tačiau aš pastebėjau „darbininkus“, kurie žengia dideliais žingsniais link dvasinio tobulėjimo, ir kitus, kurie savo tobulėjime atsiliko.

58. Norėdami suvokti mano mokymo esmę, turite jo laikytis. Jei tik klausysitės mano mokymų, o po to juos pamiršite, negalėsite jų išsaugoti, nei perduoti tos nuostabios esmės, kurią sudaro mano mokymas. Jis toks paprastas, kad galite jį praktikuoti nuo pat pirmos akimirkos, kai jį išgirsite. Meilė yra pirmasis įstatymas, kurį Aš jums atskleidžiau, ir iš jo kyla visi kiti įstatymai bei įsakymai.

59. Aš jums sakiau, kad visus sukūriau vienodus ir visus myliu. Kodėl gi jūs nemylite vieni kitų, neatsižvelgdami į rasę, socialinę klasę ar tikėjimą? Kodėl vienus mylite, o kitus niekinate? Mylėkite ne tik tuos, kurie jums daro gera, bet ieškokite visų ir mezgite su jais meilės ryšius. Praktikuokite visuotinę meilę, kuri apima viską, ir mylėkite savo žemiškus bei dvasinius brolius ir seseris. Mano darbas visų sielų pastato į vienodą lygį. Noriu matyti, kaip visi sudaro mano šeimą, kuri myli vieni kitus ir kuria visuotinę taiką, kuri susivienija su mano dieviškumu, kad kiekvienas iš jūsų būtų mano atstovas, kur bebūtumėte.

60. Pasiruoškite, kad kiekvienas iš jūsų būtų Didžiojo Medžio vaisius, ir kad šis vaisius daigintųsi be galo.

61. Melskitės už pasaulį, ir ta malda tebūna kaip apsiaustas, saugantis žmoniją, kaip priešuodis karui, kuris nuolat artėja ir griauina žmones.

62. Aš laiminu visas savo būtybes ir suvieniju jas savo ištiestose rankose.

63. Ateikite pas Mane, jūs, kurie dabar liejate ašaras, Aš esu paguoda. Meilė artėja prie jūsų, nes jūs esate tvariniai, kuriems savo dykumoje reikia Tėvo glamonės, kad vėl atsistotumėte ant kojų.

64. Visi jūs nešate kryžių ant savo pečių, kad juo panašėtumėte į Mokytoją. Bet Aš nenoriu, kad šis kryžius taptų nepakeliamu ar sunkiu krūviu dėl jūsų supratimo ir dvasinio pakilimo trūkumo.

65. Gyvenimo vingių audros siaubia jūsų gyvenimą kaip tornadai. Tačiau ta meilė Tėvui ir pasitikėjimas, kurį Jam parodėte, suteikia jums sielos ramybę išbandymuose ir leidžia jums iš jų išeiti pergalingai.

66. Kas tikrai pasitiki Manimi, tas niekada nebus apgautas.

67. Skausmas sušvelnina sukietėjusią širdį, jis privers iš uolų trykšti kristalinio skaidrumo vandenį. Išbandymai išlaiko sielą budrią.

68. Jūs iškeliavote trokšdami mano žodžio, nes pažįstate Dieviškojo Ganytojo balsą, kurio pėdomis jau seniai einate.

69. Tai nebuvo prievarta, kuri paskatino jus sekti Manimi šiuo keliu, nei baimė, bet noras būti naudingiems savo artimui, kad patiktumėte Viešpačiui.

70. Taip naujieji mokiniai ruošiasi tapti deglais, apšviečiančiais pasaulį. Palaiminti tie, kurie Mane supranta ir tiki Mano Žodžiu, nes jie savo sieloje nepatirs nei alkio, nei troškulio.

71. Aš nenoriu, kad rytoj jūsų širdis užpildytų tuštybė ir arogancija, kai jos stebės stebuklus, kurie tapo tikrove jūsų dovanų dėka. Bet Aš taip pat nenoriu matyti jūsų nedrąsių, nes tada jūs nesukeltumėte pasitikėjimo savo artimaisiais. Būkite įsitikinę tuo, ką sakote ir darote.

72. Turite sustiprinti savo pasiruošimą ir tobulinti savo veiklos būdus, kad po mano išsiskyrimo būtumėte pripažinti.

73. Visiems jums patikėjau gydymo dovaną, kuria galite daryti stebuklus tarp fiziškai ir dvasiškai sergančiųjų.

74. Jūs turite patys ieškoti paklydusiųjų net ir dumble, kad ištiesitumėte jiems gelbėjančią ranką. Jei manote, kad ten neauga mano sėkla, klystate. Aš galiu jums įrodyti, kad dumble gali išaugti gėlės, baltos kaip sniegas. Kuo labiau siela yra sugedusi, tuo daugiau meilės reikia, kad ją surastumėte, o kai ji pajus švelnumą ar gydomąjį balzamą, ji pajus, kaip į ją įsiskverbia šviesos spindulys, ir taps viena iš labiausiai uolių. Jos dėkingumas bus labai didelis, nes jai bus atleista jos kaltė, kuri taip pat buvo labai didelė.

75. Šiuos žmones turite ieškoti taip, kaip Aš visada ieškojau jūsų. Nepamirškite, kad teisieji jau yra pas Mane.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Turinio nuorodos

Pamoka 208 (1948)	Eilutės Nr.
Viešpaties atėjimas prieš 2000 metų ir šiandien	3
Evoliucijos dėsnis	13
Tomas	23
Pasirengimas laikotarpiui po 1950 m.	25
Dvasinė laisvė	43
Trečiojo laikotarpio pašauktųjų atsakomybė	47
Mokinys turi pasipriešinti pagundoms	50
Dvasinis laiptai	52
Vaikų dvasinis paruošimas	59
Pamoka 209	Eilutės numeris
Viešpaties atėjimas Dvasioje ir žmogiškasis mokslas	3
Ideologijų karas ir dvasinė karalystė	10
Materialusis turtas įpareigoja	21
Viešpaties žodis buvo nuslėptas arba iškraipytas	27
Skausmas ir apvalymas	44
Ar visata yra dieviškoji šventovė?	55
Meksika – Trečiojo laikotarpio tauta	62
Pamoka 210	Eilutės Nr.
Mes einame link visuotinės harmonijos	2
Tikrasis dvasingumas	9
Dieviškojo žodžio užrašymo priežastis	16
Jėzaus kūnas	34
Iššaukdami gamtą, paverčiame ją teisėja	45
Pamoka 211	Eilutės numeris
Išmintis ir dieviškoji meilė virsta žodžiais šioje Šeštojoje antspaudoje	1
Mirties ugnis	9
Gyvybės ugnis	11
Galia neįgyjama jėga	22
Šis pasaulis nėra vienintelis, kuriame pasirodo Viešpats	28
Žinios apie dvasinį gyvenimą	48

Tiesa apšviečia	55
Kūno ir proto harmonija	68
Judas yra šio pasaulio žmogaus simbolis	70
Klaidingos pinigų vertybės	77
„Kančios savaitė“ ir jos gili prasmė	81
Pamoka 212	Eilutės Nr.
Dieviškosios kančios dvasinė esmė	2
Visi žmonės nežino savo dvasinės praeities	14
Trijų laikotarpių vaizdinė prasmė	19
Nesiryžtingieji, susiję su naujuoju Viešpaties atėjimu	21
Meilės galia	46
Reinkarnacijų priežastis	57
Marijos Magdalenos pamoka	65
Pamoka Nr. 213	Eilutės Nr.
„Prisikėlimo sekmadienis“	3
Likimas reiškia Dvasios misiją	15
„Šlovės ir prisikėlimo“ reikšmė	18
Reinkarnacija – mokymasis ir atpirkimas	24
Dvasinis kultas	32
Dvasinis Izraelis ir materializuota žydų rasė	37
Dvasingumas ir dvasinis tobulėjimas	42
Materializuotų būtybių baimė	52
Dėka dvasingumo ribos išnyksta	61
Dievo atėjimas šiais laikais prasidėjo 1866–1950 m.	69
Pamoka 214	Eilutės Nr.
Trečiojo laikotarpio apreiškimo priežastis ir pasekmės	1
Atleisti ir laiminti	15
Žmogus turi patirti savo klaidų prieš gamtą pasekmes	20
Mus supa dvasinių būtybių legionai, ieškančios orientacijos (žr. U 219, 55)	25
Dvasinio Izraelio pasirengimas savo misijai	38
Žmogus dar gali atgauti tai, ką prarado	45
Kas yra spiritizmas?	57
Taikos karalystės atėjimas	69

Pamoka 215	Eilutės Nr.
Dieviškasis pažadas ir žmogaus reakcija	1
1866 ir 1950	30
Dvasinis Izraelis yra išsibarstęs po visą pasaulį	21
Dvasinis veikimas, kai priežastis atrodo materiali	32
Mokiniai dar neišugdė šių dovanų	36
Po 1950 m. dvasiniai sugebėjimai pasireikš	39
Kelias į tiesą	44
Visi susivienys mūsų dieviškoje kilmėje	62
Septynios dorybės	69
Pamoka 216	Eilutės Nr.
Moksleivio paruošimas misijai	1
Užduotis užrašyti dieviškus žodžius	14
Pranašystės turi būti paskelbtos	16
Pasaulyje įvyks transformacija ir pokyčiai	27
Nedaugelis tikėjosi Viešpaties sugrįžimo Dvasioje	30
Atsakymas į diskusijas apie dieviškumą	41
Skausmas apvalina	55
Pamoka 217	Eilutės Nr.
Dieviškasis mokymas per amžius	1
Roque Rojas, Trečiojo laikotarpio pasiuntinys	13
Žmogaus dvasia yra Dievo atvaizdas	17
Išdidusis ir tas, kuris gyvena išorėje	19
Visata yra tobula buveinė	65
Pamoka 218	Eilutės Nr.
Meilė vietoj tuštybių	3
Trys testamentai	6
Žmonija seka pasiklydusio sūnaus pavyzdžiu	15
Išbandymų priežastis	21
Bendravimas iki 1950 m.	22
Keletas žodžių apie gabumus	29
Visos dvasios turi sugrįžti į tobulumą	39
Mūsų globėjai lydi mus	40

Mokslas gėrio tarnyboje	47
Pamoka 219	Eilutės numeris
Simono iš Kirėnės pavyzdys (žr. Mk 15:21)	2
„Dangiškosios giesmės“ simbolinė prasmė	13
Harmonija per dvasingumą	16
Pranašautas chaosas yra mūsų pačių darbų pasekmė mūsų pačių poelgių	24
Mokytojas kalbės per savo parengtus mokinius	29
Pirmasis laikotarpis	31
Antrasis laikotarpis	32
Trečiasis laikotarpis	34
Reinkarnacijų sąlygos	39
Mokiniai ir jų misijos bei dovanos	41
Mes gyvename šeštajame antspaude	52
Visų pasaulių dvasių sąjunga (žr. U 214, 25)	55
Dvasinis gyvenimas	61
Pamoka 220	Eilutės Nr.
Antrojo laikotarpio pažadas išsipildė	2
Dieviškoji Trejybė žmoguje	11
Dvasios evoliucijos pakopos	16
Ką apima dvasingumas	29
Klaidingos interpretacijos bus panaikintos	32
Pasirengimas išsipildymui	42
Kas yra Dvasia?	59
„Daugelis yra pašaukti, bet nedaugelis išrinkti“ reikšmė	63
Dvasinė evoliucija	70
Pamoka 221	Eilutės numeris
Marijos dvasia yra Dieviškojo švelnumo	2
Dalis dvasinio Izraelio yra įsikūnijusi Meksikoje	11
Raštai buvo suklastoti	14
Trečiasis laikotarpis mums primena vienintelį Šviesos kelią	16
Dvasios nustatytas Izraelio likimas	28
Reinkarnacijos dvasinė privilegija	54
Tiesos Dvasia galiausiai nugalės	59

Pamoka 222	Eilutės Nr.
Artėja dideli išbandymai	2
Chaosu apsuptyje spiritualizmas įsitvirtins	10
Meilė yra kūrimo principas	22
Žmonių klausimai ir paieškos religinėse bendruomenėse ir sektose	29
Ši ašarų slėnis tampa taikos slėniu	39
Daugelis vadina save krikščionimis	44
Žmogus visada randa priežasčių savo stabmeldystei	47
Pamoka 223	Eilutės Nr.
Žmonija turi kovoti už savo išgelbėjimą	1
Dovanos pasireiškia priklausomai nuo mūsų išsivystymo lygio	7
Naujuose įsikūnijimuose tobuliname savo gabumus	10
Dvasinių gabumų vystymasis priklauso nuo mūsų pasirengimo	14
Visi yra skirti amžinajam gyvenimui	18
Dieviškasis įstatymas skirtas ne tik kūnui, bet ir dvasiai	22
Net ir materialus gyvenimas yra amžinojo gyvenimo dalis	26
Dvasinis kultas	35
Pranašystės apie Trečiojo laikotarpio veiklos ateitį	51
Didžioji Meksikos misija	56
Dvasinė kopėčių pakopa	72
Pamoka 224	Eilutės Nr.
Moksleivio dvasinis pasiekimas keičia pasaulį	3
Gyvenimo knyga	12
Tikėjimo ir meilės tvirtovė	25
Dvasinio pasaulio žinia	31
Meilės didybė	34
Kodėl dieviškųjų apreiškimų laikas yra ribotas?	64
Dvasios ramybė vietoj sudėtingų religijų	74
Pamoka 225	Eilutės Nr.
Kelias į trečiąjį dieviškąjį apreiškimą	3
Per skausmą pasiekiami keliai tobulėjimo	8

„Visuotinis meilės mokymas“ apima visus	21
Kiekviena praleista proga sukelia sielai skausmą	35
Buvo pažymėtos trys laikmečio epochos	44
Žodžiai, skirti moterims	46
Marija, dieviškasis švelnumas, įsikūnijęs Antrajame laikotarpyje	48
Pamoka 226	Eilutės Nr.
Trys dvasinės epochos ir jų pamokos	3
Jono, reginčiojo mokinio, istorija	7
Dvasinis tobulėjimas per reinkarnacijas	11
Išsilaisvinimas per dvasinį pasiruošimą	12
1866 m., Trečiojo laikotarpio pradžia	26
Trečiojo laikotarpio žinia	27
Dieve nėra pykčio	33
Kultūrų formų raida per laikmečius	60
Pamoka 227 (1949)	Eilutės Nr.
Tauta prieš pasirinkimą	1
Dvasios valdžia virš kūno	28
Dievo didybė atsiskleidžia nuolankume	38
Dievas nėra ribotas jokia būdu	40
Dieviškoji išmintis pasireiškia sąžinėje, o ne tik intelektualėje	58
Valios laisvė, kad nuopelnai būtų teisėti	61
Kūrinijos tobulumas atsiskleis tik dvasiniams	67
Karai nėra būtini	70
Proto sumaištis ir žmogaus proto sumaištis	71
Dieviškasis Žodis bus išspausdintas	77
Pamoka 228	Eilutės Nr.
Paaiškinimas apie tai, kas yra Marija	1
Dieviškasis kvietimas apima šviesą	6
Nuo materializmo prie spiritualizmo	15
Dvasinis gyvenimas yra svarbesnis už materialųjį	21
Ateinančios kartos supras Kristaus svarbą	28
Keletas žodžių pasaulio turtuoliams	47
Keletas reinkarnacijų šioje planetoje priešasčių	54

Žodžiai vadinamajam krikščioniškam pasauliui	55
Pareigų vykdymo trūkumas klaidžiojančių artimųjų atžvilgiu	58
Ragimas siekti dvasinio tobulėjimo, nes laikas spaudžia	60
Anapus tęsime savo dvasinę evoliuciją	69
Pamoka 229	Eilutės Nr.
Šventosios Dvasios mokiniai	1
Prabudusi dvasia ir nepaklusni materija	25
Ne pasidavimas, o žinios	34
Įspėjimas laikotarpiui po 1950 m.	40
Tikrasis kultas gerbia harmoniją su viskuo	53
Žmogaus arogancija šioje planetoje	55
Dvasinės ir materialios kulto formos	58
Meilė turi būti visuotinė, be ribų	62
Daugybė žmogaus egzistencijos galimybių	66
Pasirengimas pažadėtajai taikos karalystei	71
Pamoka 230	Eilutės Nr.
Norint pasiekti Taikos karalystę, negalima norėti vieny žlugimo ir kitų pergalės	6
Šeštasis antspaudas apšviečia visus vienodai	8
Dieviškosios žinutės per sapnus	15
Religijos neselek dieviškuoju pavyzdžiu	23
Taikos ir vienybės principai tautose	32
Viskas žengia link tobulumo	43
Šis pasaulis neturi trukti amžinai	47
Dvasios paskirtis	50
Pavojai Dvasiai	64
Dvasingumas nėra spiritizmas	67
Pamoka 231	Eilutės numeris
Dievo sugrįžimo šioje Trečiojoje eroje priežastis	2
Nuopelnų būtinybė ir išbandymai	12
Ne netikinčiojo dvasia neigia neigia Dieviškumą	15
Tinkamas ryšys tarp dvasios ir kūno	18
Dievas turės paskutinį žodį	20
Žinių dovana ir su ja susijusi atsakomybė	21
Kreipimasis į mokslininkus, nuklydusius nuo kelio	25
Kelias į taikos karalystę ir jo žmogiškosios kliūtys	28

Pranašystė apie šios planetos šviesią ateitį	30
Dieviškojo darbo kulminaciją lems ne žmogus	35
Pamoka 232	Eilutės Nr.
Trečiojo laikotarpio mokinio misija	1
Pasirengimas atpirkimui ir išbandymams	13
Dieviškoji šviesa leidžia mums kitaip pažvelgti į gyvenimą	26
Žmonija, kuri šiandien abejoja, rytoj tikės	31
Raginimas dvasiniam susivienijimui	33
Žmogaus gyvenimas – tai galimybė	37
Sąžinė – tai Dievo dalis kiekviename žmoguje	41
Kančios bus „ribos“ piktadarystei	44
Pranašystė apie taikos eros pradžią	49
„Trejybė“	52
Pamoka 233	Eilutės Nr.
Šviesos kupinas Dvasios pašaukimas	2
Sąžinė yra vedlys	8
Nuopelnai taip pat yra būtini	12
Mokslas ir dvasingumas	25
Malda su Dvasia	44
Pamoka 234	Eilutės numeris
Spiritualizmo era yra išsilaisvinimo ir veiklos	7
Ritualų iškilmingumas nėra dvasinis gyvenimas	30
Būdas gyventi taikoje	43
Bendravimas iš dvasios į dvasią	45
Tarnavimas artimui suteikia orumo	59
Pamoka 235	Eilutės Nr.
Budrumas, siekiant išvengti klaidų ir gundymų	4
1950 m. ši komunikacijos forma baigiasi	7
Dieviškojo pranešimo tikslas šiuo laikotarpiu	15
Vyro ir moters santykiai	17
Kūno ir proto žudikai	37
Žmonijoje yra daug veidmainių ir maištininkų	39
Pažadas sugrįžti išsipildė	54
Mes esame tie patys dvasios iš praeities epochų	63

Praėjo beveik 2000 metų, o šiandien egzistuoja tas pats reiškiny	65
Meistras niekada neatliko ritualų	75
Kartybės taurė bus geriama dar kurį laiką	76
Apraiškimo knygos 20 skyrius: dvasiškai mirusieji prisikels gyventi	79
Dieviškosios Dvasios era	81
Pamoka 236	Eilutės Nr.
Dievas aiškiai pasireiškia išbandymuose	5
Reinkarnacijų pabaiga šiame pasaulyje	10
Spiritualizmo reikšmė	20
Dvasinis pasaulis ims dominuoti	32
1866 m. rugsėjo 1 d., Trečiojo laikotarpio pradžia	48
Mozė, Pirmojo laikotarpio pasiuntinys	60
Jėzus, Antrojo laikotarpio pasiuntinys	62
Elijas, Trečiojo laikotarpio pasiuntinys	65
Pranašystė apie tikrąją taikos karalystę	72
Pamokymas 237	Eilutės Nr.
Izraelio kelias ir misija per Dvasią	1
Kas laukia žmonijos	11
Koks yra pomirtinis gyvenimas?	24
Šio Trečiojo laikotarpio žinia taip pat sukrės žmoniją taip pat sukrės	28
Trečiojo laikotarpio mokinio atsakomybė	30
Skausmas ugdo jautrumą	50
Tikrasis tikėjimas	68
Pamokymas 238	Eilutės Nr.
Materialūs ir dvasiniai šventyklos	1
Savo nuopelnais mes pasieksime pažadėtą karalystę	11
Gamtos išniekinimas ir jos negailestingas teismas	16
Trys ketvirtadaliai Žemės išnyks	24
Visuotinė kalba yra dvasinė meilė	28
Didžiosios šviesos dvasios įsikūnys tarp mūsų	30
Bendravimas mintimis ir malda su Dieviškąja Dvasia	51
Dieviškoji ramybė	62

Tikroji gyvenimo vertė yra pakilimas	67
Drąsi Izraelio istorija	70
Izraelis dvasia	84
Pamokymas 239	Eilutės Nr.
Dvasinis pakilimas – tai laisvė	4
Bendravimo su Dievu realybė	9
Tikrasis teisingumas	22
Trečiasis Testamentas glūdi mūsų viduje	34
Pasirengimas išsipildymui	46
Mes gyvename Šeštajame antspaude	52
„Pažadėtoji žemė“ yra amžinybės simbolis	57
Naujoji dvasinė Izraelio tauta buvo pažymėta	61
Dieviškasis teisingumas ir žmogiškasis žiaurumas	87
Dvasios ir dvasios bendravimo malonė	89
Dvasinės būtybės taip pat bendraus tiesiogiai	97
Netikri mokiniai	106
Gerai pavyzdžiai jaunimui	108
Pamokymas 240	Eilutės Nr.
Moteries ir vyro kelias	1
Pasirengimas kiekvieną akimirką	12
Spiritualizmo reikšmė	17
Dvasios kelias	38
Paaikškinimas apie prisikėlimą ir paskutinį teismą	40
Anapus pasaulyje esantys sutrikę būtybės tikisi mūsų dvasinių maldų	43
Šviesos kova su tamsa	54
Amžinos bausmės nėra	57
Žodžiai balsuotojams	61
Trečiasis Testamentas	68
Pamokymas 241	Eilutės Nr.
Dvasinis pakilimas išgelbės žmoniją	3
Didžiųjų dvasinių būtybių savybės	17
Dvasinis maistas	23
Ne religijos, o meilė	33
Pranašautas taikos pasaulis	35
Trečiojo laikotarpio pradžia 1866 metais	43

Sveiki malonumai nesutrikdo proto	49
Šis pasaulis nėra mūsų tėvynė	51
Dvasinis tobulėjimas, grindžiamas siekiu tarnauti	57
Ką apima visuotinė meilė	59

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys Nr. 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net